SISMANOGLIO
MEGARO

BIBLIOTECA NACIONAL
MADRID

1740
1740

330

ΜΗΝ

ΦΕΥΓΟΥΛΑΡΙΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ
ΑΥΤΩ ΑΠΑΣΑΝ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ,

Νεωστὶ Μεταγραφεὶς, καὶ ἐπιμελῶς
διορθωθεὶς παρὰ Κυρίου
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1740.
Παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ.
Ἔτει ἀπὸ τῆς Θεογονίας. ϕψμ΄.
CON LICENZA DE' SUPERIORI,
E PRIVILEGIO.

Μιμηταὶ ἐγὲ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ.

1753
1989
1753
146
1409
1257
156

ΜΗΝ
ΦΕΥΡΟΥΑΡΙΟΣ
ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΚΗ., ἡ ΚΘ.

Ἡ ἡμέρα ἔχει Ὥρας, ιά. καὶ ἡ μύξ, Ὥρας, ιγ'. Εἰς τὸν πρώτων, Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ϛ.ϛ'. Καὶ ψαλοῦμεν στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Σεπτὴ ἑορτάζεται, Ἐκκλησία εἰσδέξασθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον ὥσπερ μήπιον, ἐπιδημοῦντα καὶ χαρισι, μοιτῶς φαιδρυόμενα, τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα. ᾧ καὶ κέκραγε. σὺ εἶ δόξα καὶ κλέος καὶ ὁ κόσμος, τοῦ πληρώματος μου Λόγε, ὁ μηπιάσας σαρκὶ δι' ἐμέ.

Πᾶσαι ἡ πολύφωτος, καὶ σκιωὴ ἡ ὑπέρτιμος, καὶ Ναὸς ὁ Ἅγιος καὶ ὀρύχωρος, ἔμδον θαλάμων εἰσάγουσα, τοῦ Ναοῦ τὸν Κύριον, προμηνύεται αὐτὸν, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἱκετεύουσα, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς Κυρίως Θεοτόκον, ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Γυμνὸν Ἱερώτατε, τὴν ἐλπίδα σοῦ κέκτησαι, τὸν Χριστὸν θεάσασθαι δεῦρο πρόσελθε, ἐν τῷ Ναῷ καὶ εἰσδέδεξο, ἀγκάλαις καὶ βόησον. μοῦ ἀπόλυσον Σωτήρ, ἐκ τῆς γῆς με τὸν δοῦλόν σου. καὶ συγκάλεσον, τὴν Προφήτιδα Ἄννην τοῦ δοξάσαι, μετὰ σοῦ τὸν δι' ἐργέτην, σαρκὶ φρικτῶς μηπιάζοντα.

Ἕτερα τῆς Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἦχος, α.

Παμμάκαρμοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ῥύσῃ παμποίδιμε φυσῆς, ἀκηράτου μέτοχος, ἐν Οὐρανοῖς ἐχρημάτισας, διαφαιδρότατα, γενικοὺς ἀγῶνας, διαθλήσας ἔνδοξε, καὶ Μάρτυς ἀληθείας γενόμενος. Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ῥύσῃ παμποίδιμε φωτὸς, αἰδίου λάμψεσι, φωτοειδὴς ὅλος γέγονας, καταστράμμενος, τῇ ζωφόρῳ πλάνῃ, καὶ τοὺς κοσμοκράτορας, τοῦ σκότους καθελὼν θείᾳ χάριτι. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ῥύσῃ παμμακαρίστε χαρᾶς, καὶ ἀγαλλιάσεως, Ἀγγελικῶς κατηξίωσαι, ἀπαρμησάμενος, τὰ τερπνὰ τοῦ Βίου, καὶ ψυχῆς ἐρρώσθη, τὰ παρόντα παρ' οὐδὲν ἡγησάμενος, καὶ καρτερώτατα, διαμύσας τὸ Μαρτύριον, καὶ πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, β'. Κυριακή.

Περιφρονήσας τῆς τῆδε γενρῶν, παμμάκαρ Τρύφων σεβάσμιε, πρὸς τὸ σκάμμα ἀφόβως ἔσπευσας. καὶ τῇ παλιγγενεσίᾳ διὰ αἵματος συνέτεχνος Μάρτυς τὸν ὑπερήφανον καθελών, ἐκόμισω τῆς νίκης σέφος. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκλιπαρῶν ὅπως ἡμᾶς, μὴ ἐλίπῃς Ἀθλοφόρε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μῶ, Προσόρτιον ὅμοιον. Γερμανοῦ.

Ἡ μερον Συμεὼν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γηρφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πλάκας δόντα αὐτῷ, ὅπερ ὄφιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, ὃς τὸν Νόμον ποιητής. ὅπερ ὄφιν, ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπόστιχα ςιχηρά, ἦχος, β'.
Τῶ Ἀμάσασίμσε.

Ἔλας τὸ φρισκίλιον ἐμφανῶς, λάμψαν ἐκ Παρθένου καιροπρεπῶς, ἀςραπαῖς τῆς ὑπερφώτου Θεότητος, ἐφαίδρυνε τὴν σύμπασαν ἀῤῥήτως.

ϛ'.
Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Ἡμὲν ἐκ παραβάσεως τοῦ Ἀδὰμ, πτῶσιν ὑπῆρξασαν τοῖς βροτοῖς, ὁ Χριςὸς ἐπανορθώσων ἐπέφανεν, ἀῤῥέπτως μηπιάσας ἐκ Παρθένου.

ζ'.
Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Ὁμοῦ τὸν ὠμφαλὸν ἐκπληρῶν, ὁ τοῦ Νόμου Κύριος καὶ δοτὴρ, ὃν Ναῷ τῷ Νομικῷ μῶ προσάγεται, ὡς υἱὸν Μητρὸς Παρθένου βρέφος θεῖον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, β'. Γερμανοῦ.
Οἱ δὲ, Ἰωαννης Μοναχός.

Ὃν Ἱερὸν ἡ Ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ. ἁπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τὸν ἀγαλλόμενος, καὶ εὐθύκσε. νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνη Κύριε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, ἦχος, δ'.

Ὃ Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ ςέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀήττητα θράση. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριςὲ ὁ Θεὸς, σῶσον ἡμᾶς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον. Προσόρτιον, ἦχος, α'.

Ὃ γραφὶς χορὸς, οὐρανίων Ἀγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς, ἀφικόμενον βλέπει, ὡς βρέφος βαςαζόμενον, πρὸς Ναὸν τὸν Πρωτότοκον, πάσης Κτίσεως, τὸν Μητρὸς ἄφθορα. Προσόρτιον, ὃν σὺν ἡμῖν μελῳδῶσι, τὸν ὕμνον γνησίως.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, Καθίσμα ὁ Προσόρτιος
μετὰ τῆς Εἱρμοῦ, εἰς ἡ. καὶ τὸ Ἅγιος, εἰς δ'. ὁ Προσόρτιος.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ὡδήγησας λαόν, ἐν μέσῳ Θαλάσσης, ἐκάλυψας δὲ ἅρματα, Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, τῷ μηπιάσαντι σαρκὶ, καὶ Νόμῳ ὑπακούσαντι, καὶ σώσαντι τὸν ἄνθρωπον, διὸ ὃν γέγονας ἄνθρωπος. Γαλαὰς δεξάμενος ὁ Πρεσβύτης, τὸν ζωοδότην καὶ Θεὸν, τῆς ζωῆς ἀπελύετο βοῶν. νῦν ἀπολύεις με. κατεῖδον γάρ σε σήμερον.

Οἷς Νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούεις, καὶ τοῖς τοῦ γράμματος θεσμοῖς, καὶ Νόμου ὑπῆχθης Χριςὲ, ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας μοι, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐτέχθης ἐκ Μητρὸς, Παρθένου Ἁγίας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐλπίδα τῇ ψυχῇ ἡμῶν.

Ἕτερος Καμὼν τῶν Ἁγίων, ἦ Ἀκάθιστος.

Τρυφῆς μεθέξειν, ἀξίωσόν με Τρύφων.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, π. δ'. Γραῦ διοδεύσας.

Ἡ ςόμπως ἐν Θεοῦ ἐν Οὐρανοῖς, τρυφῆς ἀπολαύων, ὡς ἀήττητος Ἀθλητὴς, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τὴν ψυχήν μου, ἧς τῆς παθῶν ῥύσαι συγχύσεως.

Ἡμάτῳ τῇ θείῳ ἐμηχανήθης, ἐτέλεσας ταῦτα, παραοίδιμε πρακτικῶς, τὴν Ἁγιωσυνην ἀγαπήσας, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος.

Πῆρξας τῷ ὄντι ποιμαντικὸς, ποιμαίνων ψυχῆς σε, ἐν σοφίᾳ τοὺς λογισμοὺς, ψυχὰς ἐπιςρέφων πλανωμένας, καὶ τῷ Θεῷ προσάγων ἔνδοξε.

Ὠτίζεισμε φέγγει τῷ μοιτῷ, ἀπαύγασμα δόξης, ἡ τεκοῦσα τὸ παράδοξον, παράμωμε Κόρη καὶ τὸν ζόφον, τῆς ἁμαρτίας διασκέδασον.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν Κῷ Θεῷ μου, ἐςερεώθη ἡ καρδία μου, διὸ οἱ ἀθεμύτητες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Ἀνοιγέσθω ὁ Ναός. ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ μῶ ἐπέςη Ναός, Ναὸς ἡμᾶς ποιῆσαι, τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος.

Ὑμῖν παρῆλθεν ἡ σκιὰ, καὶ ἀντεισῆχθη ἡ ἀλήθεια, τῆς χάριτος ἐλθούσης. μῶ ὑποδέχου τὸν Χριςὸν Συμεών.

Χήρα

Ἡ ρα Ἄμμα σώφρων, μεμορωμμένη καὶ γυμνὴ τῷ Θεῷ, μῶ ἀνθομολογέσθω, τῷ μηπιάσαντι σαρκὶ δι' ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Ἡ μῶν Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν. πρεσβεύει γὰρ ἀπαύςως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἄλος. Συνεῖ τὸ ςερεώμα.

Ἐμβλωθὲν τῷ δώματι, τῷ ὑπερήφανον ἔδοξε, Μάρτυς Χριςοῦ, τῷ ἐκ τοῦ ὑψίςου, ἐνδυσάμενος δώματι.

Ἄρκα περικείμενος, ὀφρῶ τῷ ἀσάρκου ἔσβεσας, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ σεσαρκωμένου, Θεοῦ Λόγου ἐκήρυξας.

Ὀμὴ φυγαδεύοντα, τὴν παρουσίαν σου Πρεύματα τὰ πονηρὰ, Πνεύματος ἁγίου διωκόμενα χαρίτι. Θεοτοκίον.

Ἔχων σε βοηθὸν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι παρόντα με, Μήτηρ Θεοῦ. ἔχω σε προςάτιν, τῆς ζωῆς μου σωθήσομαι. Ὁ Εἱρμός.

Τὸ εἰ τὸ ςερέωμα, τὴν προσερχόμενον σοι Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τὴν ἐσκοτισμένην, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Καθισμα, τὸ Ἁγίου, ἦχος, δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἷς πόνοις μακάριε, καταβρυφῶν τὰ σαρκὸς, τὴν θείαν καὶ ἄπονον, ἐν Παραδείσῳ βρυφῶν, ἀξίως ἀπέλαβας, τὸ ἄφθαρσίας, θεόφρον ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος. ὅθεν καὶ ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι Μάρτυς τῇ σκέπῃ σου.

Προσόρτιον, ἦχος, α'.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Ἠσαρκώθη ὁ ἀόρατος, ἵνα σῴσῃ τὸν ἀπατηθέντα, διὰ με μηπιάσας τὸν Νόμον ἐγένετο, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ Νόμου πάλαι δουλείας. δόξα τῇ δυνάμει σου Χριςέ. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ Εἱρμός.

Οὐς οὐρανὸς ἡ ἀρετήσου κατεκάλυψε, καὶ ἡ γῆ ἐπλήρωθη τῆς σῆς δόξης Χριςέ. διὸ ἀπαύςως κράζομεν. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Γάξεις τῶν Ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου θεασάμενοι, τὸν σὸν Παῖδα καὶ Πρόσταξιν ὑμνοῦμεν, ὡς Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ ἡμῶν ἀτελὴς οἰκειούμενος, ὁ παντέλειος Θεὸς τῇ κατὰ νόμον προσαγωγῇ, τὸ τέλειον τῆς χάριτος ἡμῖν ἐδωρήσατο.

Σβρέφος ἐν ἀγκάλαις δεχόμενος, καὶ Θεὸν τὸν Πλάσαντα θεώμενος, ὁ Συμεὼν σωτήριον τοῦ Κόσμου, τὸν Χριςὸν ἀνεκήρυττε. Ὡσέως τιμιώτερος γέγονας, τοῦ δεξαμένου Νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ. ὅτι Χριςὸν τὸν Κύριον, ἀγκάλαις σου Πρεσβύτα ἐβάςασας. Θεοτοκίον.

Ἄμμα προφητεύσασα τὸ μέλλον, τὸν ἐκ τῆς μήτρας σου Θεὸν προανεγόρευσε. διὸ ἀπαύςως πρέσβευε, σωθῆναι Θεομῆτορ τοὺς δούλους σου. Ἄλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εὐωλένους κατέπληξας, τὴν τῆς καρτερίας Μάκαρ σεβάσμιτι. τὰς βασάνους γὰρ ὑπέμεινας, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ πάσχων σώματι.

Νεφύφας Μακάριε, τοῖς τῆ ἀληθεία πόροις μυστόμενος. μῶν ῥυφᾶς δὲ καθαρώτερον, ἀϊδίου δόξης ἐμφορούμενος.

Εὐωλένους τὸ σώματος, ταῖς τῶν σιδήρων ὀμύχωσι ὀξύτησιν, ἐμόλυνστο σὺ Θεοπρέπεια, τῆς ψυχῆς ὁ πόνος θεία χάριτι. Ἅγ.

Ἐπὶ σὲ τὴν ἐλπίδα μου, πᾶσαν ἀπέθηκα μι Μήτηρ Παρθένε, τὴν ψυχήν μου διαφύλαξον, ἵνα Θεοῦ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα μου.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξασόν σοι δόξα σοι Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ἐν τῇ τοῦ Νόμου σκιᾷ, τὸν τῆς χάριτος λόγον, φανερῶς ἐχρηματίσθη, Συμεὼν ὁ δίκαιος, σωματικῶς τὸν Χριςὸν δεξάμενος.

Γίνος εἰς πτῶσιν φησὶ, καὶ ἀνάςασιν κεῖται. εἰς πτῶσιν τῶν ἀπίςων, καὶ πιςῶν ἀνάςασιν, ὁ Συμεὼν ἄρτι προεφήτευσε. Θεοτοκίον.

Εὐκυήτορα γνῶ, τὸν Υἱόν σου δυσωπεῖ, λυτρώσασθαι κινδύνων, καὶ πάσης περιςάσεως, τοὺς σὲ δοξάζοντας Θεοτόκε ἀχράντε.

Ἄλος. Ὁρθριζόντως βοήσωμέν σοι Κύριε.

Ἐνδάλματα τῆς πλάνης κατήργησας, Ἀθλοφόρε. εἰκότως λαμπρύνομαι, θεῖε τοῦ ὄντως ἠγάπησας.

Ἐνίκησας τὸ φρόνημα τοῦ Τυράννου, τὸ ἄθεον παντόφερε, Χριςοῦ τῇ πίςει μυρόμενος.

Ἰ Νέκφραστος ἡ σύλληψις γέγονε, σοῦ Παρθένε, ὁ τόκος ἀπόῤῥητος, διαμεμένηκεν ἄλεκτε. Ὠδὴ, ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

Σὲ Ἰωαὴμ τὸν Προφήτλω, ἐλυτρώσω τὸ κήτους Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ μὲ τὸ βυθὸ τῆς πταισμάτων, ἀνάγαγε καὶ σῶσόν με φιλανθρωπε.

Χρηματίσθη Πρεσβύτης, μὴ θαμεῖν περὶ ἰδεῖν τὸν Δεσπότλω Χριστόν. ἀγκάλαις δὲ σήμερον φέρει, τὸν τόν προσδεκηύσει παντὶ λαῷ Ἰσραήλ.

Οὐ Ποιητὴν παιώνων, ὁ Πρεσβύτης ὡς βρέφος δεξάμενος, Θεὸν προαιώνιον ἔγνω, καὶ ὡς Ἐθνῶν ϛ δόξαν τὸ Ἰσραὴλ τ' Χριστόν. Συμεὼν προφητεύει, μυῶν ἡ Ἄννα ἀνθομολογεῖται τῷ Θεῷ. ὁ μὲν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ, ἡδὲ τῷ ἐκ Παρθένου σαρκί. Θεοτοκίον.

Μακαρία κοιλία, πόθεν ταύτην τ' δόξαν ἐβλάστησας; Θεὸς τὸ τεχθὲν ὦ Παρθένε, καὶ φῶς Ἐθνῶν καὶ δόξα καὶ ἀπολύτρωσις. Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἡραύας τὰς μυσαράς, σωρηδὸν καὶ κρίσεως μιάσματα, μαρίας Εἰδωλικάς, σοῖς αἵμασιν ἔνδοξε, κατήρδευσας ἅπαντα, τὰ τῆς ἐκκλησίας, εὐγενῆ Τρύφωνα βλαστήματα. Χῶρες μαρτυρικοί, ὡς μύρον ἀναδίδοσι. τὸ αἷμα τῆς ἀθλητῆς, πηγάζει ἰάματα. ἡ κόνις τὸ σώματος, ψυχὰς ἀγιάζει, τῆς πίστεως θεραπεύοντας αὐτούς. Θεοτοκίον.

Σὲ μψυχος Κιβωτὸς, ἐδέξω Λόγον τὸν ἄναρχον. ὡς Ἅγιον ἱερὸν, τὸν Κτίστλω ἐχώρησας, ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότλω, Θεομήτορ πάσης κτίσεως. Ὁ Εἱρμός.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ. πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῆς κακῶν ἀνάγαγέ με δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα. καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Κοντάκιον. ἦχος, δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ῥιαδικῇ φερόμενοι, πολυθείᾳ ἔλυσας, ἐκ τῆς περάτων Ἀοίδιμε, τίμιος ὢν Χριστῷ γενόμενος. Νικήσας Τυραννους ὢν Θεῷ τῷ Σωτῆρι, τὸ σέβος ἔλιπας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων ὡς ἄκτητος. Ὁ Οἶκος.

Ἐρᾶ παιδαισία πρωτεύθεται φιλεόρτων τὸ σύστημα σήμερον, προεόρτια σύμβολα φέρουσα, τὸ Κυρίου τεσσαρακονθήμερον, τὴν ἐκ παρθένου φρικτὴν γέννησιν, καὶ πρεσβύτου σεπτοῦ ἐναγκάλισιν, τὸ σεπτὸν Ἀθλοφόρου μνημόσυνα. δι' αὐτὴν γὰρ τ' Χριστὸν, τελειοῦται νικητικῶς, Ὡς ἀήττητος.

Μὶῳ Φλουαρίου, ἔχουν ἡμέρας, κ' ἡ. εἰδὲ ἦν Βισέκτος, κθ'. Ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιά. καὶ ἡ νυξ ὥρας, ιγ'.

Εἰς τὸν πρώτλω, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος. ϛ.

Σὺ δὲ Τρύφων τί, τὸ ξίφος θυμήσκων φθάσας.

Καιρὸς δὲ τίς σοι τὸ τέλος μιμεῖσθαι.

Ἐν Φλουαρίοις Τρύφων πρὸ τριῶν θάνατον πρώτην.

Ὄντος ὑπῆρχεν ἐκ Λαμψάκου τ' Κώμης, τῆς φρυγῶν Ἐπαρχίας, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Γορδιανοῦ, ὃν τῷ διακοσιοστῷ ἐνιαυτῷ πέμπτῳ ἔτει, ἀπὸ τ' Αὐγούστου Βασιλείας. ἔτι δὲ νομιδὴ μέρος ὤν, καὶ τῇ ἡλικίᾳ καταλληλον ἐπιτηδεύμα μετιὼν, (χιὼν γὰρ ἔβοσκεν, ὡς φασι, Πῆς Ἁγίου ἐπλήσθη, καὶ ὧ πᾶσαν ἰωμένος μαλακίαν, καὶ Δαίμονας ἐξελαύνων. ἐθεράπευσε δὲ καὶ τὴν τοῦ Βασιλέως Θυγατέρα, ὑπὸ τοῦ Δαίμονος κρατουμένην. ἔνθα λέγεται ὑποδέξαι τ' Δαίμονα τοῖς παροῦσιν, ὡς κιττὰ μέλαινα, τὰς πονηρὰς πράξεις αὐτοῦ διαγγέλλοντα, καὶ πολλὰς ἐπὶ τῷ θαύματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν μεταγαγεῖν. Ἐπὶ δὲ τοῦ Βασιλέως Δεκίου, ὃς Φίλιππον διεδέξατο τὸν κρατήσαντα, μετὰ Γορδιανὸν, διεβλήθη Ἀσυλίνῳ τῷ ἐπάρχῳ τῆς Ἀνατολῆς, ὅτι μὴ λατρεύει, φησὶ, τοὺς δαίμονας. ἀχθεὶς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ὁμολογήσας τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, πρῶτον βασανίζεται. εἶτα ἵπποις δεσμεῖται, καὶ ἐλαύνεται χαμαῖζε ὥρας κ' δυσβάστων, καὶ δυσπροόδως χωρίων. καὶ μετὰ τοῦτο, γυμνὸς ἐπάνω σιδηρῶν ἥλων σύρεται. ἔτι δὲ μαστιχθείς, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὰς πλευρὰς ἐκκαείς, τῶν διὰ ξίφους ἀποφάσιν δέχεται. ὧν προφθάσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τελέται δὲ ἡ αὐτοῦ σωαξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι ἔνδεκα τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου

λείου Ἰωαννίτου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς Ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν Γαλατίᾳ.

Οἱ τὸν παρὰ Γαλάταις τοῖς πρὸς τῇ Ἀγκύρᾳ φαφεὶς, ἐν ἑπτὰ μὲν ἔτεσι τοῖς γονεῦσι σωθὲν, ἔπειτα δὲ ἱστορίας ἕνεκα, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει. Ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ἀντιόχειαν παραγίνεται, καὶ πάφον δίρῳν, ἐν αὐτῷ εἰσέδυ, ὑπερφυὲς ἔχοντα καὶ δρύφακτον προβεβλημένον, δι' οὗ τοὺς αἰτοῦντας ἐδέχετο, δι' ἡμερῶν δύο ἄρτου βραχέως καὶ ὕδατος γλυκάσματος μερίδα. Ἀσατο δὲ πρῶτος διὰ προσευχῆς τινα, ὃν καὶ σωτήριον ἐποιήσατο. ἀλλὰ καὶ τὴν μητέρα τοῦ μακαρίου Θεοδώρητου, Ἐπισκόπου Κύρου, διέλαβε σάτην ἔσαν καὶ Θεάρεστον, ὀφθαλμῶν σαι ἴασατο. καὶ ὄψοποιόν τινα τοῦ Δαίμονος ὀχλούμενον ἐθεράπευσε, καὶ ἕτερον ἀγροίκον τοῦ αὐτοῦ ἐλευθέρωσε πάθους, καὶ τὸν Στρατηγὸν τῆς Πόλεως, παρθένον τινὰ βιάσασθαι βουλόμενον, τῆς ἐγχειρήσεως διεκώλυσε, πηρώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. καὶ τὴν προρρηθεῖσαν μητέρα τοῦ Θεοδωρήτου, δυσκοῦσαν καὶ κιρδωοῦσαν, τοῦ θαύματος ἐλυτρώσατο. Ἐπὶ ἐνενηκοντα οὖν καὶ δύο χρόνους Θεαρέστως βιώσας, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο, τὰ τῆς πόνων ἔπαθλα κομισάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενδιμιανοῦ. ϛ.

Βενδιμιανὸς, δένδρον ἀρετῆς μέγα, Φυτεύθη εἰς γῆν, καὶ μετῳκίσθη εἰς Πόλον.

Οἱ τὸν Μαθητὴς γέγονε τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου, καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν, εἰς ῥαγάδα πέτρας ὑποδύς, ἐν ᾗ κατεσκεύασεν οἰκίσκον τινὰ σμικρότατον. καὶ ἐν αὐτῷ ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους διαβιώς, ἐν τῷ μέλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, τὸ γόμυ προσερείσας τῇ γῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ, Βασιλείου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, ὁρμωμένου ἐξ Ἀθηνῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Τιμόθεος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. ϛ.

Τιμόθιος μετέσχε τιμῆς τῆς ἄνω. Μὴ προκρίνας τι τῆς Θεοῦ τιμῆς κάτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεῖων μετὰ δύο παίδων ξίφει τελειοῦται. ϛ.

Θυμήκεσι παισὶν ὁ προθύμως ἐκ ξίφους, Ὅλῃ Θείῳ ἔπετο προθυμίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Καρίων, τὸν γλῶτταν ἐκτμηθείς, τελειοῦται. ϛ.

Φωνῆς στερήσει γλωττοτόμητος Καρίων, Γλωσσῶν πλανῶν ἔπαυσεν ὑβλοφωνίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Περπετούας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Σατούρου, Ῥεβούκτου, Σατορνίλου, Σεκούνδου, καὶ Φιλικητάτης. ϛ.

Τὴν τ' σφαγέντων περπετούαν περπάδα. Ἣ μειψεσυσφαγεῖσα πρὸς τὸν ἐξάδα.

Ἁγία Μάρτυς Περπετούα ἦν ἐκ Πύλεως Βαθρυταρῶν τῆς Ἀφρικῆς. σωελήφθη δὲ ὑπὸ τῆς ἀπίστου, καὶ ἤχθη πρὸς Χιλιάρχου μετὰ τῶν εἰρημένων μεμίσκων κατηχουμένων. Τῇ δὲ ἁγίᾳ Περπετούᾳ, ἅμα τῇ Φιλικητάτῃ, ἀφίεται Δάμαλις ἀγελία, ἥτις ἐπιδραμοῦσα διεσπάραξεν αὐτάς. εἶτα μετὰ τῶν λοιπῶν Ἁγίων ὑπὸ ὄχλου μαχαίραις ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Τῶν Πατέρων Θεὸς, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν, ἐν παῤῥησίᾳ βοᾶν σοι. ὑμνητὸς εἶ ὁ Θεός.

Ἐνοικήσας Θεὸς, ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου, ἐν ἀγκάλαις Συμεὼν, ὥσπερ ἐν θρόνῳ πυρίνῳ, σήμερον ἐνθρονίζεται. Γνοὺς τὸ γεώδες ἡμῶν, προσλαβόμενος Λόγος, ἐνηπίασας σαρκὶ, καὶ νομικῶν καθαρσίων, μετέσχες ὥσπερ μήπιον.

Σώφρων Ἄννα ἡμῖν, προφητεύει τὸ μέλλον, καὶ προλέγει αὐγικῶς, τὴν τῆς Ἐνθρώπου προσδοκίαν, καὶ Ἰσραὴλ τὴν λύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Αἶρε κάτορος γῆ, ἡ τὸν Λόγον ἐκ μήτρας, δίχα σπέρματος εὐρόσ, σεσαρκωμένον τεκοῦσα, ἡ σκέπη τῆς ψυχῶν ἡμῶν

Ἄλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰωδαίας.

Τεφηφόρος χορδίας, τοῖς χοροῖς τῶν μαρτύρων σωδύφραιμόμυος. τὴν πλάνην γὰρ νικήσας, ὦ λόγῳ ἀληθείας, ἀμαμέλπτως γηθόμυος. ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ Δεσπότης τῷ ὅλων, τῷ αὐτὸ παθημάτων σέφει τὸν Μάρτυρα, ⁊ τὸν ὠραυλίζει, σκιωαῖς ἐπυραμίοις, κεκραγότα ⁊ λέγοντα. ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἐν φέρουσα βρέφος, τὸ πρὸ πάντων αἰώνων Θεὸν παράμωμε, ἐκ σὸ σωματωθέντα, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, τὸ σωθῆναι τοὺς ψάλλοντας. ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ὠδὴ, ιδ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὃν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὑμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ὦ τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλῃ τῇ φωνῇ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ὃν δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βρέφος γενόμενον, ὑπὸ Νόμον ἀχθέντα. ἵνα τὸ Νόμε πάντας ἀπαλλάξῃ τὸ γραπτὸ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ἰδὼν σε φῶς μοερὸν, Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο βοῶν. νῦν ἀπολύεις με Λόγε, πρὸς τὸν ὦν τῷ πρόσταγμα ζωὴν ἐκ τῆς προσκαίρε.

Ὃν προαιώνιον Θεὸν, τὸν δόξαν σαν τὰ δι' ἡμᾶς μητρὸς σαρκὶ δεχθῆναι τὸ πρεσβύτε Συμεὼν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον. Θεοτοκίον.

Ὃν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, ⁊ μὴ τόκον ἔμεινε Παρθένος ἀγνὴ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ἄλος. Ἐκ παπλασίως καμίνου.

Ἐχρι τομῆς ⁊ καύσεως, μέχρις αἵματος χύσεως, μέχρι ⁊ θανάτε, τελευταῖον ἤθλισας, αὐτικαθιζάμυος πρὸς ἁμαρτίαν Μάρτυς Χριστέ. μὴ δὲ τίς ζωῆς, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομύης, ⁊λαβόμυος κραυγάζεις. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πίστιν ἠγώνισαι, δυσσεβέσι μαχόμενος, πρὸς ἀπατηλὴν ⁊ Θεομάχον πλάνησιν, πικρῶς αὐχαζόσιν. ἐν θραυστοῖς δὲ Τρύφων φυφᾶς, ⁊φαμφορῶν καὶ σὺ Ἀγγέλοις κραυγάζων. οἱ Παῖδων εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς αὐτυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γραμμικὴν διήλεγξας, ἀθεότητα Παῦσοφε, ⁊ Δαιμονικὴν Θεομαχίαν ἔσβεσας, ῥοαῖς τῷ αἱμάτων σε, τὸν ὦ Τριάδι ἔνα Θεὸν, ἀξιοπρεπῶς ⁊ καθαρῶς ἀναγγέλων, καὶ σέβων καὶ κραυγάζων. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἡμασι μὴ ἐπόμυοι, μακαρίζομεν πάναγνε, σὲ τὸν μακαρίαν, τὴν σαρκὶ γεννήσασαν, τὸν ὕμνος μακάριον, τὸν φῶς οἰκέτα ἄδυτον, ⁊ φωταγωγὸν καὶ φωτοδότην Δεσπότην. ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς αὐτυμνοῦσιν, ⁊ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

Πταπλασίως καμίνου, τῷ Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τοὺς ἰδών, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ αὐτοῦ βοᾷ. οἱ Παῖδων εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς αὐτυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, ιδ'. Ὁ Εἱρμός.

Μεγαλύνομεν πάντες τὴν φιλανθρωπίαν σου, Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῷ δουλῶν σου, ⁊ στέφανος τῷ πίστεων, ὁ μεγαλύνας τὸν μνήμην τῆς Τεκούσης σε.

Πλαξὶν ἐγχαράξας τὸν τῶν γραμμάτων Νόμον, χερσὶν ἀγκαλίζεται Πρεσβύτης ὡς μήτιον, ⁊ Ἁγιόγραφον ἡμῖν, ὑπαγορεύει Νόμον τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἡμέρον ὦν τῷ Ναῷ Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἀγκάλαις ἐδέξατο Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ⁊ ἐβόησε λέγων. νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Ὧν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον ὡς βρέφος γεγυμνωμένον, ἀγκάλαις τῷ Πρεσβύτε, τοῦτον ὦν φόβῳ ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.

Συμεὼν Θεοδόχε τῷ Κυρίε αὐτόπτα, ⁊ Νόμε ⁊ χάριτος ἀρχὴ ⁊ συμπέρασμα, μόναι ποιῶ ⁊ ἡμῶν, τῶν τιμώντων τὴν σεπτήν σου μετάστασιν. Θεοτοκίον.

Αἶρε παρθενίας καύχημα,

χημα, ⁊ τὸ Κόσμε ἡ χαρὰ Μαρία Μήτηρ, ⁊ δῆλη τῷ Σωτῆρος Χριστῷ. αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλος. Σὲ τὸν Ἀπαρόγαμον.

Πέρ τὰ ὁρώμενα αἱ τῶ Μαρτύρων προσδοκίαι. πλήρης ἀθανάτε λήξεως, καθοράται ἡ τούτων ἐλπὶς, πλήρης θυμηδίας καὶ χαρᾶς, ⁊ φαιδρότητος αἰωνίκρατος. ὅθεν ἀξίως μακαρίζονται.

Ὡς ἐγγύτερον δεύτερον φωτὶ τῷ πρώτῳ προσελάσας, αὐγλὴ τῇ αὐτὸ πυρσούμενος ⁊ μορφούμενος Τρύφων σοφὲ, ⁊ ταῖς αὐτὸ χορηγουμέναις ἐλάμψεσι διαλάμπων. ὅθεν σε πάντων μακαρίζομεν.

Φθὰς ἀκαπόπλητος ἐν τοῖς ἀγῶσιν Ἀθλοφόρε. ὡφθης ἀληθῶς ἐπώνυμος τῆς ἐμθέου ⁊ θείας ῥυφῆς. ἧς μιῶ ἀπολαύων ⁊ φαιδρῶς ἐμνοῦμυος, σωτηρίαν τοῖς σὲ τιμῶσιν ἡμῖν αἴτησαι. Θεοτοκίον.

Ἔκρωσον τὸ φρόνημα Θεογεννήτορ τῆς σαρκός μου, ζώωσον ψυχῆς τὴν μέκρωσιν ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς ἐκ σὸ τεχθείσης κτισάρκα, δι' ἄφατον δι' ὠλαγχνίαν, ⁊ σωτηρίαν τῷ σὲ ὑμνούντων.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐ τὸν ἀπειρόγαμον Θεοῦ Μητέρα τὸ Τίῦ σε, σὲ τὸν ὑπὲρ μὲν κυήσασαν διὰ λόγε τὸν ὄντως Θεὸν, καὶ ὑψηλοτέραν τῷ ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ῥοφῆς κατενφορούμενος, παραδόξε καὶ θείας, Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐξηκόντισας Μάκαρ, τὰς χιλιάδας μέμων ἐν μάπαις, πρὸς Θεὸν ἀπέλιφας, τὸν χάριν τῷ ἁμάτων, Τρύφων Μεγαλομάρτυς, θεραπεύειν τῷ βροτῷ, τὰς ἀθερείας ⁊ νόσους. Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Ὃν παῖδα προσκομίσασα, ἡ παράμωμος Κόρη, ἐν ἱερῷ τετέλεκε, τὰ τὸ Νόμε ⁊ τὸν τον, ἀγκάλαις ὡς ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, αὐτέφησε τῇ Παρθένῳ. ὅτος κεῖται εἰς πτῶσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν, ⁊ εἰς σημεῖον ἐν Κόσμῳ.

Εἰς τὸν ⁊. ⁊ Προσόμοια. Ἦχος, β'. Οἶκος τῆ Εὐφραθᾶ.

Ὑπὸ δίκα Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθένε, ὡς ἐκ Παρὸς ἀῤῥύτως, Υἱὸς προεώσφορε, ὁ τὴν Ἀδὰμ λυτρούμυος. ⁊.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Ὑλαι τῷ Οὐρανῶν, αὐτοὶ χθὲς Χριστὸς γὰ, ἐν τῷ Ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένε, Θεῷ Παρὶ προσάγεται.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Ἔχε ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρημάτισθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίε, ἰδὲ γὰ παραγέγονε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος, β'.

Ἰωάννε Μοναχέ.

Κτίσης Οὐρανὸν ⁊ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίε Συμεὼν τὸ πρεσβύτε σήμερον. αὐτὸς γὰ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε. νῦν ἀπολύθερωμαι. εἶδον γὰ τὸν Σωτῆρά μου.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς εἰ τύχη ἐν τῇ Κυριακῇ τὸ Φαρισαίε, ἢ τὸ Ἀσώτε, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς.

Ῥητὸν ἐστὶν, ὅτι, ἐὰν φθάσῃ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν ταῖς προγεγραμμέναις Κυριακαῖς, ἑκάτερας, ἐν τῷ μικρῷ Ἑωθινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν ⁊ Ἀναστάσιμα, δ'. Δόξα, ⁊ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν ⁊, τὰ Ἀναστάσιμον ⁊ τὸ ⁊χε, ⁊ γ'. τῆς Ἑορτῆς. ἦχος βαρύς. Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σε, ⁊ τὰ ἕτερα δύο μετὰ τῷ ⁊ αὐτῷ. Δόξα, ⁊ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑωθινῷ, μετὰ τὸ σωτήριον ψαλμόν. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ⁊. ⁊ ψάλλομεν ⁊ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχε, γ'. τὸ Τριῳδίε, γ'. ⁊ τῆς Ἑορτῆς, δ'. Δόξα, τὸ Τριῳδίε. ⁊ νῦν. τ Ἑορτῆς. Εἴσοδος. τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. εἰς τὴν Λιτὴν, τὸς γ'. δευτέρας τῆς Ἑορτῆς, ⁊ τῆς ἡμέρας, τὰ εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα, τῆς ἡμέρας, τὸ εἰς τοὺς Αἴνους. ⁊ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ οὐκ ἔστι Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς. Δόξα, ⁊ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν ⁊. ⁊. Ἀναστ. τὸ ⁊χε ⁊ τὸ ἀλφαβητὸν. Δόξα, τὸ Τριῳδίε, ⁊ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. ἡ δὲ λόγησις τῷ ἄρτου. Ἀπολυτίκιον τ Ἑορτῆς, ἐκ γ'. ἡ Ἀναγνῶσις εἰς τὰς ἐπιστολάς. αἱ δὲ ἕτεραι ἀναγνώσεις, τ Ἑορτῆς, ἢ ἐκ τὸ ἁγίε Λουκᾶ τὸ Στηριώτε. Ἐν τῷ

τῷ Ὀρθρῳ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, & νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰ ἅπ. τῆς ψαλ. ἅπ. Ἀναστ. μετὰ τὴν Θεοτοκίον αὐτῆς. ὁ Ἀναβαθμός. ἦχος, ὁ Πολυέλεος, & τὰ ἅπ. τῆς Ἑορτῆς. οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ ἦχος, Προκείμ. Πᾶσα πνοή, & Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. τὸ, Ἀναστάσιμ Χερσ. ὁ Ν'. & τὸ ψαλ. τῆς Ἑορτῆς. οἱ Καμῶλαι, ὁ Ἀναστ. εἰς δ'. τῶ Τριῳδίῳ τῆς ἡμέρας, εἰς δ'. & τῆς Ἑορτῆς μετὰ τὴν Εἰρμὸν εἰς ς'. Καταβασία τῆς Ἑορτῆς ὁμοῦ οἱ δύο χοροί. Ἀπὸ πρώτης ᾠδῆς, Κοντάκιον, & τὸ Οἶκον τῶ Τριῳδίῳ. & τὰ ἅπ. τῶ Τριῳδίῳ. Δόξα, & νῦν. τῆς Ἑορτῆς, Ἀφ' ς'. τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. ἐν τῇ ἑσπερινῇ ᾠδῇ, ψιχολογεῖται Ἡ τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλ. τὸ Ἀναστ. Τριῳδίῳ & τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰς Αἴνους. Πᾶσα πνοή. ψαλ. Ἀναστ. δ'. & μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Αἴνων, οἱ ψαλ. τῆς Ἑορτῆς, & τῆς Ἑορτῆς τὸ Προσόμ. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. & νῦν. Τὸ περιλογημένον. Εἰδὲ ἦν Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω, ἢ τῆς Τυρινῆς, μετὰ τὰ ψαλ. τῆς Ἑορτῆς, ψαλ. Ἀναστ. Κύριε ὁ Θεός μου. τὸ Ἰδιόμ. τῆ ἡμέρας. Δόξα, τὸ αὐτό. & νῦν. Τὸ περιλογημένον. Δοξολογία μεγάλη. μετὰ τὸ Τρισάγ. Τροπ. τὸ Ἀναστ. ἡ Κατήχησις, & ἀπόλυσις. ἡ συνήθης Λιτή. Δόξα, & νῦν, τὸ Ἐωθινόν. & ἡ ἀ. ὥρα ἐν τῷ Ναῷ ἦχι. Ἐν ταῖς ὥραις. Τροπ. Ἀναστ. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. & νῦν. Ἀπ. τῆς ὥρας. Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τὸ ἦχος εἰς ς'. & τὸ Ἑορτῆς, ἡ γ'. ᾠδὴ, εἰς δ'. Εἰσοδικὸν τῆς Ἑορτῆς. Τροπ. τὸ Ἀναστ. & τῆς Ἑορτῆς. Προκείμ. ὁ Ἀπόστολος, Ἀλληλ. τῆς ἡμέρας, εἶτα, τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῆς Τῶν Ἀπαντῶν, πότε ἀποδίδοται, ἢ τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Ἀπόκρεω, ἢ τῆς Τυρινῆς.

Χ Ρητέον, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Τῶν Ἀπαντῶν τῇ Κυριακῇ τὸ Ἀσώτου, ἢ τῇ γ'. τῆς Ἀπόκρεω, ἀποδίδοται τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος. Εἰδὲ τύχῃ τῇ δ'. ἢ τῇ ε. ἢ τῇ ς'. τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω, ἀποδίδοται τῇ γ'. τῆς Τυρινῆς. Εἰδὲ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω, ἢ τῇ β'. τῆς Τυρινῆς, ἀποδίδοται τῇ, ε'. τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος. Εἰδὲ τύχῃ τῇ γ'. ἢ τῇ δ'. τῆς Τυρινῆς, ἀποδίδοται τῇ Κυριακῇ τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος.

Περὶ τῆς Τῶν Ἀπαντῶν, εἰ τύχῃ τῷ ψυχῷ, ἢ Μεθέορτων, ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς.

Χ Ρητέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῶν Τῶν Ἀπαντῶν, τῷ Σαββάτῳ τῷ ψυχῷ, ἢ Μεθέορτων ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἡ Ἀκολουθία τῷ ψυχῷ ψάλλεται ἑσπέρας & πρωΐ ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ ἰδικῶς, ἢ ψάλλεται τῷ Σαββάτῳ τῷ Ἀσώτου.

Περὶ τῆς Τῶν Ἀπαντῶν, εἰ τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

Χ Ρητέον, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Τῶν Ἀπαντῶν τῇ β'. τῶν Τυρινῆς, τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψαλ. τῶν Ἑορτῆς ἦχ. α'. δὶς τετράμιξ τὸ α'. Δόξα, & νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν ψαλ. τὸ Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, & τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, & νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ & τῷ Ὀρθρῳ, τελεῖται ἡ Ἀκολουθία, ὡς ἔθιμ ἐν τῷ Τυπικῷ ἀπαραλλάκτως. Τριῳδ. γὰρ ἐν ταύτῃ τῇ Ἑορτῇ, ἐν ᾗ αὐ ἡμέρᾳ τύχῃ τῆς Τυρινῆς ἀψάλλομεν, αὖθις τῆς Κυριακῆς, εἰμὴ μόνον τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας. λέγεται γὰρ αὐτὸ ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ὡς προεγράφη. Εἰς τοὺς Αἴνους, μετὰ τὰ εἰσπέμπτα, ψαλ. τῶν Ἑορτῆς. Δόξα, & νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν ψαλ. τὸ Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, & τὸ Μαρτ. Δόξα, & νῦν. τῆς Ἑορτῆς. ὡσαύτως, ἡ τύχῃ ἐν τῇ, δ'. ἢ τῇ ε. Εἰδὲ τύχῃ τῇ δ'. ἢ τῇ ς'. τῆς Τυρινῆς. ἐν τῷ μικρῷ & τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, & Ὀρθρῳ, τελεῖται ἡ Ἀκολ. καθὼς ἐδηλώθη ἐν τῇ, β'. ἀπαραλλάκτως. γίνονται δὲ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὀρθρου, & ἐν τῷ τέλει τῆς Ὡρῶν, αἱ, γ'. μεγάλαι μετάνοιαι μόνον. ἐν δὲ τῇ, ς'. ὥρα λέγεται τὸ Τροπ. τῆς Προφητείας, & ἡ Προφητεία. & ἡ Λειτουργία τελεῖται τοῦ Χρυσοστόμου, μετὰ τὸ καιρὸν αὐτῆς. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ Προκείμ. τῆς ἡμέρας τὰ

τὰ Ἀναγνώσ. τῆς Ἑορτῆς, Ἡ Προφητεία τῆς ἡμέρας, & τὸ Προκείμενον. ἦχος, β'. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, μετὰ μέλους. γίνεται δὲ θ'. ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις, εἰ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ αὕτη.

Περὶ τῆς Μεθέορτων τῆς Τῶν Ἀπαντῶν, εἰ τύχωσιν ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

Χ Ρητέον, ὅτι, ἐὰν τύχωσι τὰ Μεθέορτα ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς, Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ψαλ. τῆς Ἑορτῆς. γ'. & τὸ Ἁγίου γ'. Δόξα, τὸ Ἁγίου, εἰ ἔχει Σμωῶ. τῆς Ἑορτῆς. μετὰ τὴν ἐκτενῆ, εἰ ἔξι δ'. ἡ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι γ' μεταμοιαι, Σ ἀπόλυσις. ὡσαύτως Σ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ εἰ ἔξι, δ'. ἡ Παρασκευὴ, & ἐν τῷ τέλει, αἱ μεγάλαι γ'. μεταμοιαι. Ἐν τῷ Ὀρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπ. τῆς Ἑορτῆς, δίς. Δόξα, τὸ Ἁγίου, εἰ ἔχει. & νῦν. τῆς Ἑορτῆς. εἰδὲ μὴ, Δόξα, & νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰ ἅπ. τῆς ψιχολογίας ἅπ. τῆς Ἑορτῆς. οἱ Καμῶλαι τῆς Ἑορτῆς μετὰ τὴν Εἰρμὸν εἰς ἡ Σ τὸ Ἁγίου, εἰς δ'. Ὁ τεδέεσιμ ᾠδὴ τὸ Τριῳδίου, λέγεται τῆς Ἑορτῆς. εἰς ς'. & τὸ Τριῳδίου, εἰς δ'. Σ τὸ Ἁγίου, εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, εἰ ἔχει Κοντάκιον ὁ Ἅγιος, λέγε τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. εἶτα ἅπ. τὸ Τριῳδίου. Δόξα, τὸ Ἁγίου. Σμωῶ. τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης Κοντάκιον τὸ Ἁγίου, εἰ ἔχει, εἰ δὲ μὴ, τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλ. τὸ Ἁγίου, εἰ ἔχει Σ τῆς Ἑορτῆς. εἰ δὲ μὴ, τῆς Ἑορτῆς δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους. ψαλ. τῆς Ἑορτῆς. Δόξα Σμωῶ. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, Σ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, Σμωῶ τῆς Ἑορτῆς. Τροπάριον τὸ Ἁγίου, εἰ ἔχει. Δόξα, τὸ Ἁγίου, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν ἐκτενῆ, εἰ ἔξι Τεταρτη, ἡ Παρασκευὴ αἱ μεγάλαι, γ'. μεταμοιαι μόνον, Σ ἀπόλυσις. Ὡσαύτως & ἐν ταῖς λοιπαῖς ὥραις, εἰ ἔξι τεταρτη, ἡ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι, γ'. μεταμοιαι μόνον μετὰ τὸ τέλος γίνονται. ὁμοίως Σ ἐν ταῖς Ἀποδείπνοις.

Περὶ τῆς αὐτῆς Ἑορτῆς, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.

Χ Ρητέον, ὅτι, ἐὰν τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Τῶν Ἀπαντῶν, τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψαλ. τῶν Ἑορτῆς. ἦχος, ἀ. Λέγε Συμεών, δὶς τετράμιξ τὸ ἀ. Δόξα, Σμωῶ, τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. & ἡ Προφητεία. εἶτα τὸ Προκείμενον ὕστερον. ἦχος. πλ. β'. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, μετὰ μέλους. Εἰς τὸν ψαλ. τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, Σ τὸ Μαρτυρικόν. δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, ψιχολογεῖται τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσοψήφως, ψαλ. ἰ. Σ ψαλλομένῳ, ψαλ. τῆς Ἑορτῆς, εἰς ς'. Σ τῷ Ἁγίου Πατέρων εἰς δ'. Δόξα, τῷ Ἁγίου Πατέρων. Σμωῶ, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος, τὰ ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Λιτὸν, ψαλ. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, δόξα, τῷ Ἁγίου. Σμωῶ, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν δοξολογοῦμεν τῷ ἄρτῳ, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, δὶς, Σ τῷ Ἁγίου ἅπαξ. ἡ ἀναγνώσεως τῆς Ἑορτῆς. ὁμοίως & εἰς τὰ ἅπ. Εἰς τὰ ἅπ. τῆς ψαλ. ἅπ. τῆς Ἑορτῆς. εἰς τὸν β'. τὰ ἅπ. τῆς ψαλ. ἅπ. τῆς Ἑορτῆς. & ἀναγνώσεως τῷ Ἁγίου. ὁ Πολυέλεος. ἅπ. ἀναγνώσεως τῆς Ἑορτῆς. οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τὸ δ'. ἦχος. Προκείμενον, Πᾶσα πνοή, Σ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς ὁ Πεντηκοστός, τὸ Πεντηκοστάριον τῆς Ἑορτῆς ὁ Καμῶλος τῆς Ἑορτῆς μετὰ τὴν εἰρμὸν, εἰς ἡ Σ τῷ Ἁγίου, εἰς ς'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον τῷ Ἁγίου, Σ τὸν Οἶκον. εἶτα ἅπ. τῷ Ἁγίου. Δόξα, Σμωῶ. τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ ἑσπερινῇ, ᾠδῇ, ψιχολογεῖται Ἡ τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον τῶ Ἁγίου, Σ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἰσοψήφως εἰς ς'. Σ ψαλλομένῳ εἰς τῆς Ἑορτῆς γ'. Σ τῷ Ἁγίου γ'. Δόξα, τῷ Ἁγίου, Σμωῶ, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, ἡ Ἐκτενὴ, ἡ Κατήχησις τῶ Στιχηρόν, & ἀπόλυσις. Ἡ δὲ Λιτὴ, Σ ἡ πρώτη Ὥρα, ἐν τῷ Ναῷ ἦχι. ἐν ταῖς Ὥραις, Τροπάριον τῆς Ἑορτῶς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, Σ ἐν ταῖς Μακαρισμοῖς, ἡ γ'. ᾠδὴ τῆς Ἑορτῆς, εἰς ἑ. & τῷ Ἁγίου, εἰς ς'. ἑ. εἰς δ'. Εἰσοδικὸν, τῆς Ἑορτῆς Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, Σ τῷ Ἁγίου. Δόξα, τὸ Κοντάκιον τῷ Ἁγίου, καὶ

ς μῶ, τῆς Ε'ορτῆς. Προκείμενον, ὁ Α'πόστολος, Εὐαγγελιον, καὶ κοινωνικόν, πρωτον τῆς Ε'ορτῆς, εἶτα τῷ Α'γίῳ.

Περὶ τῆς Α'ποδόσεως τῆς Γ'παπαντῆς, εἰ τύχη τῇ Εβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

Χ Ρὴ εἰδέναι, ὅτι, ἐαν τύχη ἡ Α'πόδοσις τῆς Γ'παμαντῆς ἐν τῇ ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς, ἤγουν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς, Ε' τέρας. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ςιχηρὰ τῆς Ε'ορτῆς, ς'. Δόξα, Σ μῶ, τῆς Ε'ορτῆς. Εἰς τὸν ςίχον, ςιχηρὸν Ι'διομελον τῆς ἡμέρας, δίς, Σ τὸ Μαρτυρικόν. Δοξα, Σ μῶ. τῆς Ε'ορτῆς Τροπάριον, τῆς Ε'ορτῆς. Μετὰ τὴν ἐκτενῆ, εἰσ. ἡ Παρασκευὴ αὐ μεγάλαι γ' μεταμοιαι Σ απόλυσις. Ω'σαύτως Σ εἰς τὸ Α'ποστολικόν, Σ εἰς τὸ Μεσονυκτικόν, εἰσ. ἡ Παρασκευὴ, ἐν τῷ τέλει, αἱ γ'. μεγάλαι μεταμοιαι μόνον. Ε' μ τῷ Ο'ρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς Ε'ορτῆς. Εἰς τὰ ἴδια τῆς ςιχολογίας ἴδια τ Ε'ορτῆς. ὁ Καμὼν τῆς Ε'ορτῆς μετ τῆς Ε'ιρμῶν, εἰς ιδ' ἔνθα δὲ τύχη ἡ ᾠδὴ τὰ Τριῳδίου, τῆς Εορτῆς, εἰς ι' Σ τὰ Τριῳδία, εἰς δ'. Α' πὸ τρίτης ᾠδῆς, ἴδια τὰ Τριῳδία. Δοξα Σ μῶ. τῆς Ε'ορτῆς. Α φ' ἑσπ. τῆς, Κοντάκιον τῆς Ε'ορτῆς, ἐ τὸν Ο'κουμ. Ε' ν τῇ ἑμῳάτῃ ᾠδῇ, ςιχολογεῖται Η' τιμιωτέρα. Ε ξαποστειλάριον τῆς Ε'ορτῆς, δίς. Εἰς τὸς Α'ίνους. ςὶ προσόμοια τῆς Ε'ορτῆς εἰς δ'. Δοξα, Σ μῶ, τῆς Ε'ορτῆς. Εἰς τὸν ςίχον, τὸ Ι'διόμελον τῆς ἡμέρας, ἐκ δευτέρου, Σ τὸ Μαρτυρικόν. Δοξα, Σ μῶ. τῆς Ε'ορτῆς ἦχος πλ. α μετὰ τὸ Τρισάγιον, τροπάριον τῆς Ε'ορτῆς. Η' Ε'κτενή. Καὶ εἰσ. ἡ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι γ'. μεταμοιαι. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐ ἡ πρώτη Ω'ρα ἐν τῷ τέλει αὐτῆς, αἱ μεγάλαι γ' μεταμοιαι μόνον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, Σ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἡ γ'. ᾠδὴ τῆς Ε'ορτῆς, εἰς ἓξ Τροπάριον τῆς Ε'ορτης. Δοξα, Σ μῶ, τὸ Κοντάκιον τῆς Ε'ορτῆς. Προκείμενον, Α'λληλοϊα. καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ε'ορτῆς. Α'πόστολον, ἐ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Περὶ τῆς Α'ποδόσεως τῆς Γ'παπαντῆς, εἰ τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.

Χ Ρὴ εἰδέναι ὅτι, ἐ τύχη ἡ Ε'ορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, Ε' τέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ςὶ τῆς Ε'ορτῆς, γ'. καὶ τῷ Α'γίῳ γ' Δοξα, τῷ Α'γίῳ, Σ μῶ. τῆς Ε'ορτῆς. Ε ἰς τὸν ςὶ, τὸ Ι'διόμελον τῆς ἡμέρας, ἐ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα τῷ Α'γίῳ, Σ μῶ, τῆς Ε'ορτῆς. Τροπάριον τῷ Α'γίῳ Δόξα, Σ μῶ. τῆς Ε'ορτῆς. Ε ἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς Ε'ορτῆς, δίς. Δόξα, τῷ Α'γίῳ, Σ μῶ τῆς Ε'ορτῆς. Ε ἰς τὰ ἴδια τῆς ςὶλό, ἴδια τῆς Ε'ορτῆς. οἱ Καμῶνες τῆς Ε'ορτῆς μετ τῆς εἰρμῶν, εἰς ἡ. ἐ τῷ Α'γίῳ, εἰς ἕξ. Α' πὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τῷ Α'γίῳ, Σ Κάθισμα. Δόξα, Σ μῦν, τῆς Ε'ορτῆς. Α φ' ἑσπ. τῆς Κοντάκιον τῆς Ε'ορτῆς. Ε' ν τῇ ἑμῳάτῃ ᾠδῇ, ςιχολογεῖται Η' τιμιωτέρα. Ε ξαποστειλάριον, τῷ Α'γίῳ, Σ τῆς Ε'ορτῆς. Εἰς τὸς Α'ίνους, Πάσα προσόμοια τῆς Ε'ορτῆς, γ'. Σ τῷ Α'γίῳ, γ'. Δόξα, τῷ Α'γίῳ. Σ μῶ, τῆς Ε'ορτῆς. Η' συνήθης Λιτὴ, ἐ ἡ πρώτη Ω'ρα ἐν τῷ Ναῷ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἡ τρίτη ᾠδὴ τῆς Ε'ορτῆς, εἰς δ'. Σ τῷ Α'γίῳ, εἰς δ'. Τροπάριον τῆς Ε'ορτῆς, Σ τῷ Α'γίῳ. Δόξα, Κοντάκιον τῷ Α'γίῳ. Σ μῶ, τῆς Ε'ορτῆς. Η' συνήθης Λιτὴ, ἐ ἡ πρώτη Ω'ρα ἐν τῷ Ναῷ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἡ τρίτη ᾠδὴ τῆς Ε'ορτῆς, εἰς δ'. Σ τῷ Α'γίῳ, εἰς δ'. Τροπάριον τῆς Ε'ορτῆς, Σ τῷ Α'γίῳ. Δόξα, Κοντάκιον τῷ Α'γίῳ. Σ μῶ, τῆς Ε'ορτῆς. Προκείμενον τῆς Ε'ορτῆς, Σ τῷ Α'γίῳ. ὁ Α'πόστολος, Εὐαγγέλιον, ἐ Κοινωνικὸν, πρῶτον τῆς Ε'ορτῆς, εἶτα τῷ Α'γίῳ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Β' ἡ Γ'παπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ. Ε' ν τῷ μικρῷ Ε'σπερινῷ, ἰςῶμεν ςὶ δ'. Σ ψαλοῦμεν ςὶ Προσόμοια. ἦχος. α

Τῶν Οὐρανίων Ταξιαρχῶν.

Τ Ὸν ἀπερίγραπτον Λόγον Σ υπόστασιν, τὸν Οὐρανίοις Θρόνοις, ἐποχούμενον δόξῃ, εἰσδέχεται ἀγκάλαις ὁ Συμεὼν, ἐκβοῶν μοῦ ἀπόλυσον, κατὰ τὸ ῥῆμά σου Σωτῆρ ἡ τῶν πιςῶν, σωτηρία ἐ ἀπόλυσις.

Ρ Έφως ὁρῶν σε ἐν βρέφει ὁ θαυμαςὸς Συμεὼν, τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, φρίττων Σ πτοῦμαι χῶρον ἐμαυτῷ, ἀγκαλίσασθαι δέσποτα. ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων πλούσιον ἔλεος, δούλου σου ἐκζήτησον, μοῦ ἀπόλυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Νῦμ

ιγ'.

Η Γ'μ αὐοιγέσθω ἡ πύλη ἡ ἐπουράνιος. ὁ ἐκ Πρς ἀσωμάτως, γεννηθεὶς Θεὸς Λόγος, ἐτέχθη ἐκ Παρθένου, σάρκα λαβὼν, ἵ βροτείαν βουλόμενος, αὐακαλέσασθαι φύσιν ὡς ἀγαθὸς, ἐ βαλεῖν ἐν δεξιᾷ τοῦ Παρός.

Δόξα, ἐ νῦν, ἦχος, δ'. Α'νάρξει Κρήτης.

Η' μέρον ἡ ἱερὰ Μήν, ἐ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ ἱερὸν παραγέγομεν, ἐν μ μίξουσα τῷ Νόμῳ τ τοῦ Νόμου πάροχον, ἐ τοῦ Νόμου Ποιητήν. ὃν ἐ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε. μῶ ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόμσε τ σωτῆρα τ ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ςίχον, ςιχηρὰ, ἦχος, β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Η' μέρον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσιὼν ἐχθη, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἐ χερσὶ γηραλέαις, ὁ Πρέσβυς τὸν δέχεται. ςὶ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Α'νθραξ ὁ προφητεύσας, τῷ θείῳ Η'σαΐᾳ, Χερσὶ ςὸς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, μῶ τῷ πρεσβύτῃ δίδοται.

ςὶ. Φῶς εἰς αποκαλυψιν Ε θνῶν.

Ο'φθη τε ἐ χαρᾷ. γκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἠτεῖτο λύσιν, ὑμνῶν τὸν Θεομήτορα.

Δόξα, ἐ νῦν. Θεοτοκίον. Ο'μοιον.

Ε'χων ὡ Συμεὼν, ἡ παναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐ Κόσμου τὸ σωτήριον.

Α'πολυτίκιον, ἦχος, α'.

Χ Αῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Η'λιος τῆς Δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου ἐ σὺ Πρεσβυτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν τῆς ψυχῶν ἡμῶν, χαρίζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Α'νάστασιν.

Ι'σέον, ὅτι ἐ τύχη ἡ παροῦσα Ε'ορτὴ ἐν Κυριακῇ, προηγεῖται τὰ Α'ναστάσιμα ἕως τοῦ Ε'σπερινοῦ ἐ τοῦ Ο'ρθρου, Εὐαγγέλιον δὲ λέγεται τῆς Ε'ορτῆς.

Ε'ν τῷ Μεγάλῳ Ε'σπερινῷ, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰςῶμεν ςὶ. Ε ψαλοῦμεν ςὶ Ι'διόμ. ἦχος, α.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ε'γὲ Συμεών, τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ ἀγάλλῃ; τίνι κράζεις ἐ βοᾷς, μῶ ἠλθεν ὁ Θεὸς ὃν ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς. οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Θεοῦ Θεὸς Λόγος. ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ε'χω Συμεών, ὃν ὑπὸ τοῦ γραφοῦ Μωσῆς μομοθετοῦντα, προεώρα ἐν Σινᾷ, βρέφος γεγονόμενον, Νόμῳ ὑποτασσόμενον. οὗτός ἐστιν, ὁ διὰ Νόμου λαλήσας. οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις ῥηθείς. ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, ἐ σώσας τὸν ἄνθρωπον. αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Εὔτε καὶ ἡμεῖς, ἄσμασιν ἐνθέοις, Χριςῷ σωτῆρι θῶμεν, ἐ δεξώμεθα αὐτόν. ὃ τὸ σωτήριον ὁ Συμεὼν ἑώρακεν. οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαβὶδ κατηγγέλλε. οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ Νόμῳ φθεγγόμενος. αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. β'.

Ιωάννου Μοναχοῦ.

Ν Οι γέσθω ἡ πύλη τοῦ ἀνω σήμερον. ὁ γὰρ ἀρχαῖος Λόγος τοῦ Παρός, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, νῦν Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, μητρὸς ἐκὼν προσφέρεται, ἐν Ναῷ τῷ Νομικῷ. ἐ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς, ἀπόλυσον κράζων, ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότῃ. οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου. ὃ ἑλθὼν εἰς τὸν Κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, ἐ τὰ Α'ναγνώσματα. Τῆς Ε'ξόδου τὸ Α'ναγνωσμα. Κεφ. ιβ'. 15.

Ε'λάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἡ ἤξηγαγε τοὺς Υἱοὺς Ισραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων. Α'γίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενές, διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς Υἱοῖς Ισραήλ. Εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν. μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ᾗ ἐξῆλθετε ἐκ τῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. ἐν ἰσχυρᾷ χειρὶ κρατιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν.

Καὶ

Καὶ φυλάξασθε τὸν Νόμον αὐτοῦ. Καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου. Καὶ ἀφοριεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ. Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ Υἱός σου λέγων· τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Ἡνίκα δὲ ἐσκλήρυνε Φαραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων, ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν. διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν Υἱῶν μου λυτρώσομαι. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου. ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ παντοκράτωρ. ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν Υἱῶν σου δώσεις ἐμοί. Καὶ ἔσται Πᾶς ὃς ἂν τέξῃ παιδίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ Ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἱερέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως. Καὶ μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς, ἢ τρυγόνος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν Ἱερέα. ἢ ἀντὶ τούτων προσοίσει ἔναντι Κυρίου δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, ἢ δύο τρυγόνας. Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ Ἱερεύς, ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοι μοί εἰσιν ἐκ πάντων τῶν Υἱῶν Ἰσραήλ. Καὶ εἴληφα αὐτούς, καὶ ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοὶ ἀντὶ τῶν πρωτοτόκων τῶν Αἰγυπτίων. ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, εἶπεν ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ Βασιλεύς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ
Κεφ. ς'. 1 Θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφὶμ εἱστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί. Καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· ὢ τάλας ἐγώ, ὅτι κατανένυγμαι, ὅτι ἄνθρωπος ὤν, καὶ ἀκάθαρτα χείλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χείλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαὼθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρός με ἓν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ἥψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος, Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπον· Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε, πορεύθητι, καὶ εἰπὲ τῷ λαῷ τούτῳ, ἀκοῇ ἀκούσητε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἰάσομαι αὐτούς. Καὶ εἶπα, ἕως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν· ἕως ἂν ἐρημωθῶσι Πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἰδοὺ Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης, καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χει-
Κεφ. ιθ'. 1 ροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. Καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἡττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας Κυρίων σκληρῶν, τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Καὶ πίονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὁ δὲ ποταμὸς
ιθ'. 12. ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται. Τάδε λέγει Κύριος. ποῦ εἰσι νῦν οἱ Σοφοί σου; καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι, καὶ εἰπάτωσαν, τί βεβούλευται Κύριος Σαβαὼθ ἐπ' Αἴγυπτον; Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς γυναῖκες, ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται θυσιαστήριον Κυρίου ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὅριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου. ὅτι κεκράξονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις. Καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίαν καὶ δῶρον, καὶ εὔξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.
Ἀνατολίου.

Παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν Νόμον πάλαι ἐν Σινᾷ δοὺς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὁρᾶται, καὶ κατὰ Νόμον ὡς Νόμου Ποιητής, τὸν Νόμον ἐκπληρῶν Ναῷ προσάγεται, καὶ τῷ πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τὴν θεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνως ἐβόα· εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φανερωθέν, φῶς διασκεδάζον τὴν ἀπίστων Ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, τὴν δόξαν τοῦ νεολέκτου Ἰσραήλ. διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου ἐκ τῶν δεσμῶν τῶνδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἄληκτον ζωήν, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἥμερον ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ ἐν Σινᾷ Νόμον ἐπιδούς, τοῖς Νομικοῖς ὑποκύπτει θεσμοῖς, δι' ἡμᾶς ὡς εὔσπλαγχνος καθ' ἡμᾶς γεγονώς. νῦν ὁ καθαρὸς Θεός, ὡς παιδίον Ἅγιον, μήτραν διανοῖξαν ἁγνήν, ἑαυτῷ ὡς Θεὸς συγκομίζεται, τῆς τοῦ Νόμου κατάρας ἐλευθερῶν, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἀνδρέου Πυρός.

Ὅνπερ οἱ ἄνω Λειτουργοὶ τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν ὑλικαῖς ἀγκάλαις δεχόμενος, τὸ θεῖον τοῖς ἀνθρώποις ἑνοῦσθαι ἐκήρυττε. καὶ βροτὸν τὸν Οὐράνιον Θεὸν ὀπτανόμενος, ἀναχωρῶν τοῖς ἐπὶ γῆς, χαρμονικῶς ἀνέκραξεν. ὁ τοῖς ἐν σκότει τὸ ἀνέσπερον φῶς ἀποκαλύπτων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται. ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πλάκας δόντι αὐτῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ Νόμου Ποιητής. οὗτός ἐστιν ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός. ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ, οἱ δὲ Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμιζεν ἐν ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ. ἁπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεών, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος καὶ ἐβόησε. νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Κτίστης Οὐρανοῦ καὶ γῆς ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον. αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε, νῦν ἠλευθέρωμαι, εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.
Οἱ δέ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον Συμεὼν ὁ πρεσβύτης ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται, χαίρων τῷ Πνεύματι, τὸν Νομοδότην Μωσέως καὶ πληρωτὴν τοῦ Νόμου, ἀγκάλαις εἰσδέξασθαι. ἐκεῖνος μὲν διὰ γνόφου καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς θεόπτης ἠξίωτο, κεκαλυμμένῳ προσώπῳ τῶν Ἑβραίων τὰς ἀπίστους καρδίας διήλεγξεν. οὗτος δὲ τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Πατρός, σωματωθέντα ἐβάστασε, καὶ τῶν Ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὸ φῶς, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Καὶ Ἄννα Προφῆτις ἀναδείκνυται, τὸν Σωτῆρα λυτρωτήν, τῷ [illegible] κηρύττουσα. αὐτῷ βοήσωμεν, Χ[illegible] Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέ[illegible] ἡμᾶς.

Ἦχος [illegible]

Σήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ [illegible]
ἱερὸν παραγ[illegible]
ἄσμων, τοῦ Κυ[illegible]

τοῦ Νόμου ποιητήν. ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε. νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου. ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου. Δόξα, ἦχος, πλ. α'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἐν αὐταῖς γὰρ εὑρίσκομεν αὐτὸν τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βασταχθέντα, οὐ δοκήσει οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ Κόσμῳ φανέντα. πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς δόξα σοι.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Γερμανοῦ. οἱ δὲ, Ἀνατολίου.

Ὁ Παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκὶ ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου Νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα. ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε. νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου. εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν στ[illegible] ἰδιόμελα. ἦχος, βαρύς.

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιὼν, καὶ ὑπόδεξαι τὸν Βασιλέα Χριστόν. ἄσπασαι τὴν Μαριὰμ τὴν ἐπουράνιον πύλην. αὕτη γὰρ θρόνος Χερουβικὸς ἀνεδείχθη. αὕτη βαστάζει τὸν Βασιλέα τῆς δόξης. νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἡ Παρθένος, φέρουσα ἐν σαρκὶ Υἱὸν πρὸ ἑωσφόρου. ὃν λαβὼν Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἐκήρυξε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας Παρθενικῆς, φέρουσα ἐν τῷ Ναῷ, ἡ ἀπειρόγαμος Μήτηρ, τὸν ἐν Σινᾷ νομοθετήσαντα [illegible] διατάξει τῇ Νομικῇ πειθαρχοῦσα, [illegible] Ἱερεῖ, πρεσβύτῃ καὶ δικαίῳ, [illegible] τὸν Κύριον, ἰδεῖν χρηματισθέντα [illegible] Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις [illegible] ἠγαλλιάσατο βοῶν. Θεὸς ὑ[illegible] Πατρὶ συναΐδιος, καὶ [illegible] ἡμῶν.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Ὁ ἐποχούμενος ἐν ἅρματι Χερουβὶμ, καὶ ὑμνούμενος ἐν ᾄσμασι Σεραφὶμ, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις ἡ Θεοτόκος Μαρία, ἀπειρογάμως ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν Νομοδότην Νόμου, πληροῦντα νόμου τάξιν, ἐδίδου χερσὶ πρεσβύτου Ἱερέως. ζωὴν δὲ φέρων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, λέγων, Δέσποτα νῦν ἀπόλυσόν με, μηνῦσαι τῷ Ἀδὰμ, ὡς εἶδον ἄτρεπτον βρέφος, Θεὸν προαιώνιον, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. δ'.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ, σήμερον τῷ θείῳ ἱερῷ κατὰ Νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις. καὶ ὑπὸ Ἰωσὴφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυγόνων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν Ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν. περιστερῶν δὲ δύο νεοσσοὺς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεὼν τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε. καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν. νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι, ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς καὶ Σωτῆρα Κύριον τοῦ Χριστωνύμου λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν Ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολ. καθ. ἦχος, α'. Αὐτόμελον.

Χορὸς Ἀγγελικὸς, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα, βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακράξωμεν ὕμνον, ὁρῶντες τὴν ἄφατον τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν. ὃν γὰρ τρέμουσι τῶν Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, νῦν γηραλέοι, ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στιχολ. καθ. ἦχος, α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου Ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος. ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε. νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. καθ. ἦχος, δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐνηπίαζε δι' ἐμὲ, ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεὸς, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου. καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν, Θεὸν φανέντα σαρκί. καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· ἀπόλυσόν με. σὲ γὰρ κατεῖδον τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Ζήτει εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Λειτουργίας, ἀπὸ τὸ μέσον, ἤγουν, Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν ἐν Ἱερουσαλήμ. Οὕτως δὲ ὀφείλεις ἀρχίσαι· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ.

Καὶ μετὰ τὸν Πεντηκοστὸν, τὸ Ἰδιόμελον, ἦχος, πλ. β'.

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ σήμερον. ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἑκὼν προσφέρεται, ἐν Ναῷ τῷ Νομικῷ. καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς, ἀπόλυσόν με κράζων ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην. οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου. ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστὸν γεγηθὼς, Πρέσβυς ἀγκαλίζεται.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ [illegible]

[illegible] Ὁ Εἱρμός.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον Ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε. ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥάνατε ὕδωρ νεφέλαι. Ἥλιος, ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφῃ, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ Ναῷ ὡς βρέφος. διὸ πιστοὶ βοήσωμεν. ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἰσχύσατε χεῖρες Συμεὼν τοῦ γήρως, ἀνειμέναι καὶ κνῆμαι, παρειμέναι δὲ πρεσβύτου, εὐθυβόλως κινεῖσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑπαντὴν τὴν χρείαν, σὺν Ἀσωμάτοις στήσατε. ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

[illegible] τεθέντων, Οὐρανοὶ εὐφράνθητε. ἀγαλλιάσθω δὲ ἡ γῆ. ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων Πρωτότοκος νήπιος, Κόρης ἀφθόρου τῷ Ἀδὰμ χεῖρα προτείνων ἐπέφανε.

Ἠπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτῃ, Πρωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθῶν, ὢν Θεὸς Λόγος, νηπιάσας ἐπέφανε.

Ἡ [illegible] νομον, παλινδρομήσασαν ταύτην, Θεϊκῶς συμμορφοῖ φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως, νηπιάσας ἀνέδειξε.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ. καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ. νῦν δὲ Συμεὼν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς [illegible] βοῶν, νῦν ἀπολύεις [illegible] Δέσποτα.

[illegible]

Ἐκάλυψεν Οὐρανοὺς [illegible] Χριστὲ τῆς κιβωτοῦ γὰρ [illegible] τῆς ἀφθόρου Μ[illegible] [illegible] ἐπλήσ[illegible]

Η Θόμβιος Συμεὼν τῷ ἀπορρήτῳ μύστης, ἡ Θεοτόκος ἐβόα. ὃν ὑφ' ἁγίοις πάλαι κεχρημάτισαι Πρεσβυμάτος, μηπιάσαντα Λόγον, Χριστὸν ἐμαγκάλιζε κράζων αὐτῷ. ἐπλήθυνται τὰ παράπτωματα τῆς σῆς αἰμέσεως.

Μ Ὃν ἤλπισας Συμεὼν ἡλικιώτιν βρέφων, καίρων ὑποδεξαι Χριστόν, τὸ Ἰσραὴλ τὸ θεῖον τῶν παρακλησιν, τὸ Νόμου ποιητὴν Δεσπότην. πληρῶν τὰ ρήματα ταῦτα, κράζων αὐτῷ. ἐπλήθυνται τὰ παράπτωματα τῆς σῆς αἰμέσεως.

Θ Εώμβιος Συμεὼν Λόγον τὸν ἄφθορον, μὴ σαρκὸς ὢν ἐν θρόνῳ χερουβικῷ, Παρθένον ἐποχούμενον, τὸν αἴτιον τοῦ εἶναι τὰ πάντα, ὡς βρέφος ἐκπλαγεὶς ἐβόα αὐτῷ. ἐπλήθυνται τὰ παράπτωματα τῆς σῆς αἰμέσεως.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὡ Σὰδων Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης ὀρυφορούμενον, ὠδὰς ἐβόα ἐγώ. πρὸ γὰρ ἑόρων σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς αἰεπτέρνα, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Γ Υμνεῖ ὁ θεῖος Πρέσβυς, τῶν προφανέσαν πάλαι τῷ Προφήτῃ δόξαν, χθὲς Λόγου βλέπων Μητρὸς κρατούμενον. ὦ χάρις ἐβόα σεμνή. ὡς γὰρ θρόνος περιέχεις τὸν Θεὸν, φωτὸς αἰεπτέρνα, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Η Ρακύψας ὁ Πρεσβύτης, τῷ ἰχνῶν ἐμθέως ἐφαπτόμενος, τῆς ἀπερογάμου Θεομήτορος, πῦρ ἔφη βαστάζειν ἀγνή. βρέφος φερίτω ἀγκαλίσασθαι Θεὸν, φωτὸς αἰεπτέρνα, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ἅ Ψτεται Ἡσαΐας τῶν Σεραφίμ, τὸν αὐθρακα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τὴν Θεομήτορι. οὐ ὤφθην λαβίδι χερσὶ λαμπρυνεῖς με, ὡσπερ ἔφερες, φωτὸς αἰεπτέρνα, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ Εἱρμός.

Βόησόν σοι, ἰδοὺ ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον. ὃ λαὸς ἔφης, ἐκ Θεοῦ [illegible] σὺ Θεός.

[illegible] ἐστέφθη, τοῖς ἀπειθέσι [illegible] σκαμδάλου πέτρα, ἀ[illegible]

Ε [illegible] γραπτὸν, τὸ πρὸ [illegible] τὸν ἔρωτα δι' οἰκτιρ[illegible]

Υἱὸν ὑψίστου, Τὸν Παρθένον, Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, μὴ ἀπόλυσον ἐν εἰρήνῃ.

Κοντάκιον. Ἦχος. α.

Ὁ Μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σε, καὶ χεῖρας τὸν Συμεὼν, δυλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ μὴ ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλέα ὃς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Ὁ Οἶκος.

Η Θεοτόκῳ προσδράμωμεν, οἱ βοῶμεν κατιδεῖν τὸν Υἱὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεὼν ἀναγόμενον. ὅπερ ἀραμόθεν οἱ ἀσώματοι βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες. θαυμαστὰ θεωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τὸ πρεσβύτου, ὁ ὤφθη τῷ ἀπερινράπτου ὑπάρχων τὸ Πατρὸς αὐτὸς, ἐκὼν περιγράφεται σαρκὶ, ὁ Θεότητι, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, β'. ἡ Τῶν παμπληθῶν Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε ἐβάστασαν αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεών. Ὑμνοῦσι Πατρὸς τυπῶσιν τὸν σὸν Χριστέ μου. Τὸ Συμεὼν αἱ χεῖρες, αἳ φέρουσαι.

Δεξάτο δευτερίᾳ Χριστὸν Συμεὼν παρὰ Νηῶ.

Ε Σαρακοστὴ ἡμερῶν διελθοῦσῶν, μετὰ τὴν σωτήριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἀναθρωπησιν, ἐκ τῆς Ἁγίας Ἀειπαρθένου αὐτοῦ μητρὸς γέμησιν, κατ' αὐτὴν τὴν σεβασμιωτάτην ἡμέραν, προσήχθη τῷ Ἱερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, παράτε τῆς παμάγνου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ Ἰωσὴφ τοῦ δικαίου, καὶ τὴν σωτηθεσαν τοῦ σκιώδους ζυγομαχοῦ γραμμάτος. ὅτε ζυγόμαχος Συμεὼν καὶ Πρεσβύτης, ὃς ἐκ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κεχρηματισμένος, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κύριον, δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ τῷ Θεῷ δοξαρισήσας, ζαθωμολογησάμενος, νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ. καὶ μετὰ περιχαρείας τοῦ τῆδε βίου μετέστη, τῷ ζωηγείῳ αὐτοῦ παλαξάμενος τὰ ἐραμία καὶ ἀτελεύτητα. Ἡ παυτὴ δὲ σωάξις τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ Οἴκῳ τῆς ἁγίας αὐτοῦ Δεσποι-

μένης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῷ ὄντι ἐν Βλαχέρναις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθοδώρου.

Ἀ γαθοδώρῳ δῶρον ἐξ ἐμοῦ λόγῳ, Δορῶν δοθέντι τῷ Θεῷ δι' αἵματων.

Ὑ πὸς μέσ ὢν, προσήχθη τῷ Ἄρχοντι Τυραμέῳ, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ξέεται, καὶ ὡσὶ ἐχαράς πεπυρακτωμένης τίθεται, καὶ μαχαίρᾳ τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ πυράγρᾳ τὰς ὀδόντας ἐκτίλλεται. τοῦ δοράτος τὸ προσώπου ξυρῷ ἀφαιρεῖται. ταῖς κνήμαις καὶ τὰ σκέλη σωρίβεται. κοντῷ τὰς πλευρὰς περιπείρεται. ὀβελίσκοις πεπυρακτωμένοις διὰ τῆς μηνίγκου δέχεται. καὶ ἔτω τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησι.

Ὠδὴ, ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

Ε τὸν ὑμνοῦσι δροσίσαντα, Παῖδας Θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ φοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, δυσεβῶς μελῳδοῦντων. δυλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀ άμ ἐμφαίσωμεν ἄπειμι, εἰς Ἅδου διαβίβουτι, καὶ τῇ Εὐᾷ προσκομίσωμεν διαγγέλια, Συμεὼν αἰμέβοα, σωὴ Προφήτας χοροδίων. δύλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ε μος χοϊκὸν ρυσάμενος, Θεὸς ἕως τὸ Ἅδου ἦξε. αὐχμαλώτους δὲ παρέξει πάσιν ἄφεσιν, καὶ ἀμάβλεψιν πηρῶν, ὡς ἄλαλοις βοῆσαι. δύλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α ἱ σὸν τὴν καρδίαν ἄφθορε, ῥομφαία διελθοῦσα, Συμεὼν τῇ Θεοτόκῳ προκηρόυσεν, ὃν Σωυρὸν καθορῶσα, σὸν Υἱὸν ὡς βοῶμεν. δύλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐστέκτῳ πυρὶ ἐμφθέντων, οἱ Θεοσεβεῖς προσεκύτων Νεανίαι, τὴν φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντων, Θεὸν ὕμνουν ἔμελπον. δύλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, Σύπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀ ὸς Ἐμμανουὴλ τὴν σὴν δεξαν, Ἐμμανουὴλ ἐρῶν καὶ ὢν ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώπου τῆς ἁγνῆς Κυρίας ἐμυήφρανε. δύλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δ ὲ Συμεὼν αἰνέσαι, τὸν μὴ τιλεγόμενον ἀν-

μέσου ὄντος ἔσαι, Θεὸς ὢν Σπαιδίον. τοῦτο πίστει μέλψωμεν. δύλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, Σύπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω ὠφυκὼς ὄντος ἔσαι, πῶς ἀπεθύσαι, μηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἁμαρτίας πάσι, τοῖς πίστει μέλπουσιν. δύλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, Σύπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, η'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐ ν μόνῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπου κατίδωμεν οἱ πιστοί. παῦ ἄρσεν τὸ τοῦ μήτραν διαφοίγον, ἅγιον Θεῷ διὰ πρωτοτόκου Λόγου, Παρθὸς ἀπάρχει Υἱόν, πρωτοπαλαιμένου Μεσσίου, ἀπειραμδρως μεγαλυύομεν.

Ο ἷς περὶ μεσημῷ φυγόντων ξύγος, δυαὶ τελῶν μεσοστῶν, ἀμνὸν ὁ θεῖος Πρέσβυς, Σσώφρων Ἄνυμα Προφήτης, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, Σοῖῳ γόνῳ Παρθὸς, ἐν τῷ Ναῷ προσιόντι, λειτουργήσαντα ἐμεγαλυυσεν.

Π εδωκάς μοι ἐβόα, Συμεὼν τὸ σωτηρίου σου Χριστὲ ἀγαλλίασιν. ἀπόλαβέσου τὸν λάφυρον, τὸν τῇ σκιᾷ κεκρυμμένον, μέσου τῆς χάριτος, Γοροκήρυκα μυνῶν, ἐν αὐγέσει μεγαλυύομαι.

Ε ροπρεπῶς ἀμνὸν ὡμολογεῖτο, Ἄνυμα ὑποφητεύουσα, ἡ σωφρων Σοσία, Σπρεσβυτέρα τῷ Δεσπότῃ, ἐν τῷ Ναῷ διαρρήδην. τὸν Θεοτόκον δὲ αὐκκηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παρῦσιν ἐμεγαλυυεν.

Ε ξαπόστειλον αὐτόμελον, ἐκ γ'.

Ν Πρόδυματι τῷ Γόρῳ, παρασὰς ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλας ὑπεδέξατο, τὸν τῶν Νόμου Δεσπότην, κραυγοζωμνῶν τὸ δεσπόζειν με, τῆς σαρκὸς ἀπολύτου, ὡς ἄρνας ἀντειρήνην. ἐδόμη γὰρ τοῖς ἐφ' ἁμαρτίαις, ἀπολύσεως ἡμῖν, Σ Ἰσραὴλ σωτήριον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ, Πᾶσα πνοὴ, [illegible]

Ε δωκας ἀνειμένου [illegible]

Ὁ ραμ τὸν ὡμόγραμμον, [illegible] Φιλανθρώπου. τῷ Νόμῳ [illegible] τὸν μεσότοιχον [illegible]

Ω Ὡς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν ἐπέφαμας Κύριε, ὠὴ κέφης καθήμενος, μεφέλης ὁ Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, μόνε τὸ σκιρτᾶν, ἀποπληρῶν ᾠδὴν ἀφχὴν, καθυποφαίνων τῆς μέλλοντος χάριτος. διὸ σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζε. ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Ο Λπων τῶ γαμήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῆς θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς ἐδόκησας, ἀγκάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀπαρθένε, χερσὶν ἐπεδόθης, τῶ θεοδόχω Συμεών, ὁ τῆ χαρᾶ σε κρατήσας τὰ σύμπαντα. διὸ μοῦ ἀπολύεις με, περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ὡς εἰρήνη τὸν δοῦλόν σε, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Δόξα, Σταυρ. ἦχος, πλ. β'. Γερμανοῦ.

Ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τῶν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἅρματος Χερουβὶμ, ἀνακλιθῆναι δεδόκησας Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνητάς σε, τῆς τοῦ παθῶν τυραννίδος, ἀπαλλάξας ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, Σ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ Καμόρος Ὠδὴ ς'. Σν. Εἰσοδικόν.

Ἐμήνυσε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι. Στέον, ὅτι εἰ τύχη παροῦσα Ἑορτὴ ἐν τῆ Ἁγία Τεσσαρακοστῆ, ἑορτάζεται ἡμέρα μία. Ἐν δὲ τῆ Τυρινῆ ἡμέρας τέσσαρας. Εἰ δὲ τύχη ἔξωθεν τῆς Τεσσαρακοστῆς καὶ τῆς Τυρινῆς, ἑορτάζεται ἡμέρας ὀκτώ. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ὄρθρου ποιοῦμεν Λιτὴν ἔξω τοῦ Μοναστηρίου. Εἰ δὲ φθάσῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν τῆ Τεσσαρακοστῆ, ποιοῦμεν τελοῦμεν τὴν Ἀκολουθίαν αὐτῆς ὅπως. Ἑσπέρας ἐν τῆ Παραμονῆ, λέγομεν πρῶτον, ψαλμοὺς τοῦ Τριῳδίου, ἔπειτα τῆς Ἑορτῆς. ὁμοίως στιχηρὰ Ἀναγνωσματάρια, Καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῆς Προηγιασμένων. μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν. Πρὸ δὲ ἀρχῆς πρώτης τῆς μακρᾶς κρέατος τὰς βοῦς, τὸ σιδηροῦν, Σ τὸ μ[illegible] σωναγόμεθα ἐν τῆ Ἐκκλησίᾳ, [illegible] Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ [illegible]α, καὶ μικρὸν λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς [illegible]χας, καὶ γίνεται ἀπόλυσις, [illegible] κατα-

κλασμόν. Εἶθ' ὅπως γίνεται ἀνάγνωσις μεγάλη, καὶ καθεξῆς ἡ Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. Ἡ δὲ γ'. ὥρα, Σ ἡ ἕκτη γίνεται ὅπως. σημαίνει, ὥρα γ'. τῆς ἡμέρας, καὶ ψάλλομεν τὰς ὥρας ἀνὰ μεταποιοῦμεν. στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὰ κάθισμα αὐτῆς. Μετὰ δὲ τὸν τύπον ἀπόλυσιν, σημαίνει τὴν θ'. ὥραν, καὶ ψάλλομεν καὶ αὐτὴν μετὰ τῆς στιχολογίας, εἶθ' ὅπως λέγομεν Σ τὸν Μακαρισμὸν χύμα, καὶ καθεξῆς τὸν Εἰσοδικόν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. προηγοῦνται τὰ ιδ'. τῆς Ἑορτῆς, ἔπειτα τὸ Τριῳδίον. Εἴσοδος μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον. τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, ἔπειτα τὸ Τριῳδίον. τὸ, Κατευθυνθήτω, ἡ Σωσαπτή, τὸ Τρισάγιον. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος, γ'. ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς, Ἀλληλουϊα, ἦχος, πλ. δ'. καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Γ. Τῶ Ἁγίου καὶ Δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου.

Ἑωθεν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἰσάμενον ιδ'. καὶ ψαλοῦμεν ιδ'. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, γ'. ιδ'. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ο Ποιητὴς τῆς ἀπαρχῶν ἐλυτρώτης ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῶ Ναῶ προσηνέχθη. ὃν θεὶς ὁ Πρεσβύτης τοῦτον λαβὼν, μὴ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε, μοῦ ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σε ἀγαθὲ, ὡς εἰρήνη ὡς ηὐδόκησας.

Ὁμοίως.

Ο Συμεὼν ὡς ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου λαβὼν, τὸν πρὸ παντῶν αἰώνων, γεγενημένα Σωτῆρα, εἶδον ἀμέβδα τὸν φωτισμὸν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα. μοῦ ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σε ἀγαθὲ, ὡς εἰρήνη ὅτι εἶδόν σε.

Ὁμοίως.

Τ Ὃν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ὡς ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα εἶδον τὸ φῶς, τῶ Ἐθνῶν καὶ τῶν δόξαν τοῦ Ἰσραήλ. μοῦ ἀπολύεις ὡς ἔρηκας ὡς Θεός, ἐκ τῆς γῆς δε τῆ κελεύσει σε.

τε-

Ἑωθεν πρὸς τὸ Ἅγιος, ἦχος, δ'.

Ἔδοξε σημαίνειν.

Δ Ἴκαιος καὶ τέλειος, Σ κατὰ παντὰ ἀοίδιμος, χρηματίζων Θεόπνευστε, Θεοῦ μόνου τέλειον, εἰς τὸ δικαιῶσαι, τὴν Κόσμου ἐλθόντα, καθυπεδέξω ταῖς χερσὶ, σωματωθέντα καὶ ἀπελέλυσαι, τοῦ σώματος βοῶν αὐτῷ, μοῦ ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σε, ὡς εἰρήνη φιλανθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Η Εἰσῆλθε τῷ Μνήματι, προβεβηκὼς δὲ τῷ σώματι, Συμεὼν κεχρηματίσαι, μὴ ὄψεσθαι θανάτου, ἕως ἴδῃς βρέφος, μέσον τῶν προφητῶν, πρὸ τῆς αἰωνίου Ποιητοῦ, Θεοῦ τῆς ὅλων σάρκα πτωχεύσαντα. ἰδὼν δὲ ἀνεσκίρτησας, καὶ τῆς σαρκὸς λύσιν ᾔτησαι, πρὸς τὰ θεῖα σκιρτήματα, μεταβὰς ἀγαλλόμενος.

Ν Ὑμνᾳ ἡ Θεόπνευστος, καὶ Συμεὼν ὁ παυόλβιος, προφητείας λαμπόμενοι, ὦ Νόμου τε ἄμεμπτοι, ἀποδεδειγμένοι, τὴν Νόμου Δοτῆρα, βρέφος ὀφθέντα καθ' ἡμᾶς, ἰδόντες τοῦτον μοῦ προσεκύνησαν. αὐτῷ τῶν μιμήλων σήμερον, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, κατὰ χρέος δοξάζοντες, Γνοῦν τὸν φιλανθρωπον.

Δόξα, Σ μοῦ. ἦχος, πλ. α'.

Παλαιὸς ἡμερῶν, μητράσας σαρκὶ, νεὸς Μητρὸς Παρθένου, τῷ ἱερῷ προσαγέντα, τῶ οἰκείω Νόμω πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα. ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔχαιρε, μοῦ ἀπολύεις ὡς εἰρήνην τὸ ῥήμα σε τὸν δοῦλόν σε. εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριον σε Ἅγιε.

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ, ἦχος, [illegible]

Οἶκος τῆς Εὐφραθᾶ.

Η Μέρον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλαίαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σε.

Η Πιος τῆ σαρκὶ, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁρᾶται παραδόξως, τῶν σήμερον ἡμέραν, καὶ τῷ Ναῷ προσάγεται.

Φῶς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Λ Ελάλησε Συμεὼν, ἀνεβόα μακάριος εὐθὺς, ὡς ἀγκάλας ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, Κύριον τὸ σωτήριον.

Δόξα, Σ μοῦ. ἦχος, α'.

Ο Παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ Σ τὸν Νόμον παλαιὸν Σινᾷ δοὺς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὁρᾶται, Σ κατὰ Νόμον ὡς Νόμου Ποιητὴς, τὸν Νόμον ἐκπληρῶν, Ναῷ προσάγεται, Σ τῷ Πρεσβύτῃ ἐν ἀγκάλαις δίδοται. ὁ ξέμυλος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, Σ τῷ θεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνως ἐβόα. εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸν ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τῶν τῷ ἡμῶν φανέντα θεῖ, φῶς διασκεδάζον τῶν ἀπίστων. Ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, ἡ δόξαν τοῦ μυριλέκτου Ἰσραήλ. διὸ ἀπόλυσόν με τὸν δοῦλόν σε, ἐκ τοῦ δεσμοῦ τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω Σιωνιασίαν ἄληκτον ζωὴν, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν σωτηρίαν στιχολογίαν Κάθισμα ἦχος, α'.

Ταῖς ἀφραγιαθέντες.

Θ Ησαυρὸν τῶν αἰώνων, καὶ ζωὴν τῶν ἀπάντων, διὰ μεμητρίσας ὑπὸ Νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ὄμ πλαξὶ, τὸν Νόμον ὄμ τῷ ὄρει Σινᾷ, ἅμα πάντας, ἀπαλλάξεις ἐκ τῆς τοῦ Νόμου παλαιᾶς δόξης τῆ δυσλαγχνίᾳ σου Σωτήρ. δόξα τῆ Βασιλείᾳ σου· δόξα τῆ Οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, Σ μοῦ τὸ αὐτό.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Καιρὸς τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἁγίου. ἦχος πλ. α'.

Δέχου τὸν ὑμνοῦντα Συμεὼν Θεοδόχε.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, δ'. Ἀναξιπότομα.

Λειτουργοῦσι σκιρτῶντες, περιχαρῶς αἱ δυνάμεις, τὸν δικαιοῦντα Κύριον, Συμεὼν δεξάμενον, τοὺς τοῦ θείου σε, τελεσιουργοὺς θαυμασίους πάσαν αἴτιαν μακαρίσαντας.

Ν Ὴν Νόμου φανέντα θεὸν, τὸν τοῦ ὄρους Σινᾶ ὃν Νομοθέτην ἐκπροσθεν δεξάμενος τοῦ Θεοῦ, Φῶς ἐκπροσθεν τοῦ Νόμου Θεοῦ, θεῖος ἐκβοᾷ χαίρων γηραλέος.

Χ Ειρὶ τὸν κατέχοντα, τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, Παρθένε φοβερόμορον, χθὲς σὲ ἐώρακας, Σ τιμίαις σε, δεξιόμυος ἀγκάλαις, Μωσέως ἀμώτερος, ὦφθης παμόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ο Πλήρης κεκέμωται, ὁ προαιώνιος ὤχεται, ὁ Λόγος παχωΐεται, ὁ Πλάσης πλάττεται, ὁ ἀχώρητος, χωρεῖται ἐν κοιλίᾳ, τῇ σῇ σωματοφόμος, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ, γ'. Ὅτι σφόδρα ἐτέκων.

Ψ Ὠθεὶς ταῖς πράξεσι, ταῖς Γοβραΐς Θεηγόρε, φωτεινὸς ὡς ζύλος ἐπυρειδόμυος σαφῶς, τῷ Παναγίῳ Πνεύματι γεγέννησαι· ὅθεν σὲ φθεγγόμεθα.

Θ Ὁ μὲ τὸ Νόμῳ Χριστὸν, καθυπεμοίξαντα μίξαν, παρθενικῶ Ϛ βρέφος σωματοφόρον Συμεὼν, γεγεννημένον ἔβλεψας δωρούμενον, πᾶσιν ἀπολύρωσιν.

Ο Χθὲς τὸν αὐθρωπον, δημιουργήσας χθὲς σε, σωματωθεὶς κρατεῖται καθαγιάζων σε σαφῶς, Σ πρὸς ζωὴν τὴν μέλλουσαν αὐτήσαντα, μάκαρ ἀπολύει σε. Θεοτοκίον.

Η Ν τὴν λαβίδα σε, αὐθρακα φέρουσαν θεῖον, τὴν ἐκ τῆς σῶν αἱμάτων, σωματωθέντα ὑπὲρ μέν, ὁ Συμεὼν ὡς ἔβλεψε παμάμωμε, χαίρων ἐμακάρισε. Ὁ Εἱρμός.

Ο Τις ἔρα ἐτεκεν, ἢ δῆς Ἐθνῶν Ἐκκλησία, Σ ἡ πολλὴν ἐν τέκνοις ἠθέμησε συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἦχος, γ'. Τὴν ὡραιότητα

Κ τῆς Παρθένε σε σωματωθέντα Χριστὲ, χαίρων ἐδέξατο ὁ ἱερὸς Συμεὼν, μεθ' ἁπολύσεως ἐκβοῶν, τὴν δέλον σε Δέσποτα. Ἀλλὰ δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ Προφῆτις Ϛ ἔμδοξος, μεθ' αἱθομολόγησιν, Σ τὸν ὕμνον προσῆγεσοι. ἡμᾶς δὲ ζωοδότα βοᾶμέν σοι. δόξα τῷ ὕντος δόδοκήσαντι.

Δόξα, Ϛ νῦν. τὸ αὐτό.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Γ Ηρήκησας τῷ γήρει, τῇ δὲ πίστει ἐμέαζες, μέσον ἐρέθους θέλων, βλέψαι Συμεὼν τὸν πανεπόπτην, ἀφικνούμενον Κόσμου τὴν σωτηρίαν, ἐν ἀγκάλαις τοῦ παλαιοῦ πολεμήτορος.

Δ Ιαφθορέως σε θρόνους, Συμεὼν τὸν μακάριον, ὡς ἐνδοξάσαντα, βλέψαν τὸν Θεὸν

τὸν μακάριον, σαρκὰ φορέσαντα ὅπως ἀπαργάσηται, μακαρίσας, τοὺς περὶ αὐτὸν χρηματίζοντας.

Η Ομοδότλω σε γιμώσκω, Σ μομίμομαι τῆς φύσεως, σαρκωθέντα δίχα, μόμου τε καὶ μόνου εἰσοικίσαντα, ὁ Συμεὼν ἀμέμπτως μόνε Κύριε, μοῦ ἀπόλυσόν με πρὸς ζωὴν τὴν ἀκήρατον.

Θεοτοκίον.

Ο Χαρὶ τὸν πανύμνητον φέρων, ἐν χθρσὶ βασταζόμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, ταύτην Χερουβὶμ ἀπεργάσατο, Ϛ Σεραφὶμ αὐτοτέραν ὡς γενομένην· ἣν ὑμνήσωμεν, Σ δυσεβῶς μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ, ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Η Οὸς καθαρότητι, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, ἄγγελος καθάπερ λειτουργήσας, μάκαρ ἐμμόνως θυσίαις ἤγνισας, πάλαι τὸν λαὸν τὸ Ἰσραηλαΐ μοι τὸ ὁρίου, προδηλώσας βαυμάτα.

Α πημάτε τελέσας, Ναὸν Θεοῦ παμάγιον, πράξεσιν ἐμθείαις Θεηγόρε· ἐνθέμενος βρέφος ἐν τῷ Ἁγίῳ Ναῷ, ἔβλεψας Θεὸν μετὰ σαρκὸς, σὲ μεταβιβάζοντα, πρὸς τὰ θεῖα σκηνώματα.

Μ Νήσωμεν σύμφορον, πνευματικῶς χορεύοντες, πανὼν Συμεὼν τὸν Θεοδόχον, Ϛ σωτήριον Ἄγγελον τὸν σώφρονα, προφῆτας ὑπάρχοντας Θεοῦ, πάντων κατιδόντας τε, δι' ἡμᾶς μηπιάσαντα. Θεοτοκίον.

Η Φλέξας τὴν μήτραν σε, ὁ φύσει ἀμάλοιώτος, μόνη Χωβὶμ Ἁγνοτέρα, ἀνθρωπος ὤφθης ἐκ σοῦ τικτόμενος, Ϛ τὰς ἀπωθεμένας τῆς φθορᾶς, πάντας ἀνεσώσατο, Θεομῆτορ πανάμωμε.

Ὠδὴ, ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Β Όησας, ἐπιμίκα κατάδων τὸν Κύριον, ὡς ὑπέσχε, μὴν τὸν δέλόν σε Σώτερ ἀπόλυσον, τοῖς σὴν Ἁγδὴν πᾶσι, σὲ τὴν θεῖαν μυσταγωγοῦντα σαρκωσιν.

Ρ αιώθης, Σ Μωσέως λαμπρότερος γέγονας, ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐν κάλλει ὡραίον δεξάμενος, Συμεὼν πρεσβύτα, δι' ἡμᾶς μηπιάσαντα.

Α μάτωρ σε, πεπλησμένον τῆς θείας ἀπάρατε, Ϛ πρὸς Ἅγδε, τοὺς κόσμους χωρήσαντα βλέψαντες, οἱ ἐκ δεσμῶν ταὶ, Συμεὼν θείας δρόσου ἐπλήσθησαν. Θεοτοκίον.

Η ρεύσαιμε, καθ' ἑκάστην ὥραν ζητεῖ ὁ παμπτόμενος

μενος· ἀλλ' αὐτῷ με, τῇ παγίδων ἐξαφπασον Δέσποινα, Σ τῇ θείᾳ σκέπῃ, τῇ πτερύγων σε σῶν σωτήρησον. Ο Εἱρμός.

Β όησε, προτυπῶν τὸν ταφὸν τὸν ἡμέρου, ὁ Προφήτης, Γωνατὸν ὃν τὸ κύτος δεσμὸς, ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Γησοῦ Βασιλεῦ τῇ δυνάμεώς.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Γ'. Μνήμη τῶ ἁγίου, Σ δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, Σ Ἅννης τῆς Προφήτιδος. Ἡ αὐτὴ σωδαξις τελεῖται ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τῶ Ἁγίου Γακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τῷ ὄντι ἐν τῷ σεβασμίῳ Ναῷ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, πλησίον τῆς Ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας. ϛ.

Η Ἄγγελε μεχροῖς πρέσβυς ὡς Θεὸς Λόγος. Ἄνθρωπος ὀφθεὶς, μέχρι καὶ τούτου φθάσε.

Τ ὴν ριτάτην δεσμοῖο βίοιο λύθη Συμεὼνος. Ο Σὲν τῷ παρόντι βίῳ τὴν παρατεταμμένην ζωὴν δεξάμενος, διὰ τὸ χρηματισθῆναι ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θανάτου, περὶν ἢ τὸν Χριστὸν θεάσηται, ἐν ἀγκάλαις τοῦτον ὑποδεξάμενος, Σ τὰ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐσόμενα, Πνεύματι Ἁγίῳ Θεοφορηθεὶς, Ϛ προμηνύσας κατὰ τὸν αὐτοῦ χρηματισμὸν, τὸν βίου πέρας ἐδέξατο. Ἡ δὲ προφῆτις Ἄννα, θυγάτηρ τοῦ Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ κατήγετο· συνοικήσασα δὲ ἀνδρὶ ἔτεσιν χρόνοις ἑπτὰ, Ϛ τοῦτον ἀποβαλοῦσα θανάτου Νόμῳ, μηδέποτε Ϛ προσδυχῆ ἐν τῷ Ναῷ σχολάζουσα, παντὸς τὸν βίον αὐτῆς διετέλει. Ὅθεν ἀδιαστάτως τοῦτον ἐχομένη, κατηξιώθη Σ αὐτὴ αὐτοῦ τοῦ Κύριον ἰδεῖν, ὑπὸ τῆς Παναγίας αὐτοῦ Μητρὸς, Σ Γωσὴφ τοῦ δικαίου τεσσαρακονθημέρου τὸ κατὰ σάρκα τῷ Ναῷ προσφερόμενον. Ἀμνωμολογεῖτο δὲ τῷ Θεῷ, καὶ προεφήτευε φανερῶς περὶ αὐτοῦ, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Ναῷ παρατυχοῦσι λέγουσα. τοῦτο τὸ βρέφος, ὁ τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ζωρεώσας Κύριός ἐστιν. αὐτὸς ἐστιν ὁ Χριστὸς, περὶ οὗ οἱ Προφῆται προκατήγγειλαν ἅπαντες. Τοῦτον τοίνυν τὴν μνήμην ποιούμενοι σήμερον, τὴν φρικτὴν καὶ ἄῤῥητον τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς καταγγέλομεν συγκατάβασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶ Ἁγίου Μαρτύρων, Ἀμδρίαμε Σ Εὐβούλε.

Ἀ μδριαμὸν χαίρομεν τιμᾶν ξίφει, Χ εἰρὶ φόνοις χαίρουσα τέμνει δημίε. Ξ ίφει θανὼν Εὔβουλε Κυρίε χάριν. Β ουλὴν ἐπέγνως ὡς ἀρέσκειν Κυρίῳ.

Ο Γ'νοι τὸ γένος ἕλκων ἀπὸ τῆς Βαμέας. πόθῳ δὲ τῷ πρὸς τοὺς ὁμολογήτας τοῦ Χριστοῦ ἑλκόμενοι, εἰς Καισάρειαν ἀφίκοντο. Φωραθέντων δὲ διὰ τὸ τῆς παῤῥησίας καθαρὸν, ὡς ὄντες χριστιανοὶ, προσάγονται Φιρμιλιανῷ τῷ Ἄρχοντι, Σ αὐτίκα πληγαῖς κατὰ τῶν μώτων καὶ τῶν πλευρῶν δέχονται, Σ ἑτέραις μείζοσι βασάνοις ὑποβάλλονται. Ὡς δὲ οἱ μὲν πρότεραν ὁμολογίαν ἀκλινεῖς ἴσχυον, θηρίοις αὐτοὺς εἰς βορὰν ἐκδίδωσι. Καὶ ὁ μὲν μακάριος Ἀμδριαμὸς Λέοντι παραβληθεὶς, ἀμδλυκώτατα τὴν ἀγῶνα διεξῆλθεν, ἔπειτα ξίφει τὸν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὔβουλος πολλὰς παρακλήσεις καὶ θωπείας ὑπομείνας, καὶ μὴ πεισθεὶς, τὴν αὐτὴν θήραν καταγωνισάμενος, τὰ ἴσα τῷ προτέρῳ παθὼν, ὕστατος τοὺς ἄθλους ἐπεσφράγισατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶ Ἁγίου Μάρτυρος Βλασίου τοῦ Βυκόλου. ϛ.

Β οῶν ἐπαύλεις Βλάσιον ἔχουν πάλαι. Α ὐλαὶ δὲ μωῦ ἔχουσιν αὐτὸν Κύριε.

Γ'νος ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας ἕλκων τὸ γένος, γονέων πλουσίων σφόδρα ὑπῆρχον Γιὸς, ἐκ τῆς τῶν βοσκημάτων πλήθους τῆς περιουσίας αὐτῶν αὐξανομένης. ἧς ὧν καὶ δαψιλεῖς παρεῖχον τοῖς πένησι τὰς δόῤῥγεσίας. Ἐπεὶ δὲ διωγμῶ γονομένου, ὡς χριστιανὸς ὁ μακάριος Βλάσιος ἐζητεῖτο, Σ οὐχ ὑρίσκετο. καὶ μάπαι Σ ἐρημίαι ἧς ἐνδυμῶντο· ὅπου μαθὼν ὁ γονεὺς, Σῶν τὸν θεῖον κεκλημένος Βασιλικὸν, προθύμως ἑαυτὸν δίδωσι τοῖς διώκταις, Ϛ ὡς δόῤῥγέτης ξεναγεῖ. Ὡς δὲ τῷ Δικαστηρίῳ παρέστη, καὶ ἠρωτήθη, ἧξέ τε καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν πίστιν, καὶ ἐβασάνιζετο, καὶ αὐτίκα αἴρεται ἐκ τεσσάρων, καὶ τείνεται, καὶ μύροις ὠμοῖς μαγίζεται· Εἶτα κτενίζει ὁ Θεὸς τὰς ὀδύνας αὐτῶ, καὶ θεραπεύει τὰς πληγάς. Οὐ γεγονότων, γοητείαν πρὸ-

τὸ καλέσας ὁ Ἡγεμὼν, λέβητι μεγίςῳ ὕδατος καχλαζοντος πλήρει, τὸν Ἅγιον ἐμβάλλει, ϛ ἰὼ θαύμα Σἔκπληξις τὸ ὁρώμενον, ἀνθρωπος ὡς ἱμάτιον ἀμφιβαλλόμενος τὸ πῦρ, ᾧ Σἐφθέγγετο. Καὶ τί τὸ μετὰ ταῦτα; ἡμέρας πέντε ἀμφιβρίβειν ὁ Ἅγιος τῷ λέβητι κατκείμεται. Ἄγγελοι δὲ αὐτῷ θαῤῥεῖν ἐγκελεύσάμενοι, τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ζάλην Σβλάβην ἀπεσκέδαζον. Ὅθεν οἱ τοῦ λέβητος τὸν Ἅγιον ἀξιομεγκεῖν ϛρατιῶται προσαχθέντων, ζῶντα τὸν ἰδόντων, Σ τοῖς Ἀγγέλοις συμψάλλοντα, Χριςιανὸς ἑαυτὸς ἀμεκήρυξαν. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἡγεμὼν, ἑτέρους ϛρατιώτας ἀξέπεμψε. ϛ αὐτοὶ παραγενόμενοι, Χριςιανὸς ἑαυτὸς ἀνηγόρευσαν. Εἶτα Σαὐτοὺς ὁ Ἡγεμὼν ἐλθὼν, ϛ τὸν Ἅγιον ἐν τῷ τοῦ Λέβητος βράσματι θεασάμενος, ϛ ὑποπτήσας ἐψύχθαι τὸ ὕδωρ, τὰς ὄψεις αὐτοῦ αὐτλῆσθαι προέταξε. Καὶ τούτῳ γεμισθέντι, μὴ τῇ ἄψει, ϛ τὴν ψυχὴν ἀποβάλλεται. Ὁ δὲ τῶ Χριςῷ Μάρτυς παῦτας τοὺς πιςεύοντας ἐκ τοῦ λέβητος ἐκείνου περιραντίσας, εἰς τὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα. Ἐγγὺς δὲ τῆς ἐπαύλεως, τῇ ἑαυτοῦ θρεμμάτων γεμούσης, τῇ τε Μητρὶ Σ τοῖς ἰδίοις ἐπισκήψας τὰ προσήκοντα, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Οἱ δὲ παρατυχόντων τῇ αὐτοῦ τελειώσει, εἶδον ὡς Περιςερὰ φωτοειδὴ Σ λόγκιον, τοῦ ϛόματος ἀφαπτᾶσαν τοῦ Μάρτυρος, Σ πρὸς Οὐρανὸν ἀφελθοῦσαν. Διὸ Σ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Σῶμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κατατίθεται, ϛ ἡ αὐτοῦ ῥάβδος παρὰ τῷ Θυσιαςηρίῳ βλαςήσασα καὶ δενδρωθεῖσα, τὸ Θυσιαςήριον κατεσκίασε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Προφήτης Ἀζαρίας, Υἱὸς Ἀδδὼ, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ. ϛβ'.

Χρησμὸς διδόντος περὶν θαμεῖν Ἀζαρίαν, Σιγᾷ προφητεύσασα λοξὰ πυθία.
Υἱὸς ἰὼ Υἱὸς Ἀδδὼ, ἐκ γῆς Συμβαθᾶ. ὃς ὑπέςρεψεν ἐξ Ἰσραὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα, Σ θαμὼν ἐτάφη ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παῦλος ϛ Σίμων οἱ Μάρτυρες τελειοῦνται. ϛγ'.

Καὶ Παῦλον ὧδε Σ Σίμωνα γραπτέον.
Μὴ καὶ λαθόντων ἐκποπέντων τὰς κάμπας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Κλαύδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. ϛδ'.

Ἔ χαιρεν δίρωϊ Κλαύδιος βίου τέλος.
Ὦ ϛ εἴτις εὕροι ψαλμικῶς πολλὰ σκύλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν τῇ Κυριῳ Πάσχα, κατὰ τὸ Σάββατον τῆς Τυροφάγου, Μνήμη τῶν δικαίων ψυχῶν. ϛε'.

Ψυχαῖς δικαίων, ὧν ἀεὶ μνήμη μένει,
Χοὰς μιγνύσας, προσκομίζω τοὺς λόγους.
Τοῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἠμοιώτατα Κυρίῳ παντοκράτορι, συ ἐλεητάργησας, δίκαιος ὡς ἀληθῶς, ἐν Νόμῳ τε ἄμεμπτος μάκαρ γεμόμενος. ὅθεν ἔψαλλον, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Χαρᾷ τῶν θλιβομένων ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις, τοῦ Ἰσραὴλ ἀληθῶς, ὡράθη ὡς μήτιον ἐν τῷ Ναῷ αὐτοῦ, ἀπολύων με, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν μέλλουσαν, Συμεὼν ἐβόα χαίρων.

Ἰὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν σε κεκμηκότα με, Νόμου τῷ γράμματι, κατακαμφθέντα τε, τῷ γήρᾳ ἀπόλυσον Σωτὴρ τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε, ὁ Συμεὼν ἐκραύγαζεν, ϛὸν γῶν φορέσαντα σαρκα.

Τὸ κεμώσας ὁ πλουτήσας τὸ ἄχραντον, κόλπον τοῦ φωτὸς Πατρὸς, σὲ ἐν τοῖς κόλποις Ἁγνὴ, ὡς βρέφος καθεζόμενον ἐπιμαζόμενος, οἷς ἠθέλησεν, ὁμοιωθῶσι Ἀχραντε, ἰδραν σαφῶς καθέδραν.

Ὠδὴ, η'. Ἰακὼβ διαγὰς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ηρύσαντο Κόσμον θείας δόξης, ἐλθόντα συμφοιτῆσαι τὸν ὑπέρθεον, χάρα ἀχθηματίζουσα, Ἄμωμα ἡ παμβόθημος, Σ Προφητείας χάριτι περιαγράπτουσα, ἐδόξασεν αὐτὸν Σ τὸ μέλλον, πᾶσι τοῖς παροῦσιν, ἐδήλου θεῖον λύτρον.

Νόμους θυσίας προσηγάγω, ἀμνὸν τὸν ἄκακον ἀδιήγητον, αἷμα τὸ σωτήριον, χυθὲν τὸ ἱλαστήριον, προμηνύσας πορρώθεν. ἐν σωματείῳ, κρατήσας Συμεὼν ἐδοξάσθης, ὑπὲρ Μωϋσέα, ϛ πάντας τοὺς Προφήτας.

Δῶν τὸν ποθούμενον τῶν λύσιν, ὑπέρχης τοῦ σώματος Θεόπεμπτε, Σ καθάπερ ὤρισμος, σὺ τος μεταβέβηκας, πρὸς τοὺς πατέρας ἔμδοξε, φαιδρὸς ἐν γήρᾳ καλῶς. διὸ σε τὴν παμέορτον μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει, ψυχῆς ἐπιτελοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴν ὡς εὔσημόν σε ῥόδου, ὡς θεῖον ὀσφράδιον ἐδρέψατο, Λόγος ὁ ὑπέρθεος, πάναγνε Θεόνυμφε, Σ σὲ τὴν μήτραν ᾤκησεν ἐνώδιάζων ἡμῶν, τὴν φύσιν δυσωδίας πληθεῖσαν, τὴν δὲ ἁμαρτίας, Μαρία Θεοτόκε.

Αἴδας διαγὰς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο. τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνσαρκούμενος, τὸν Οἰκουμένην ἅπασαν ἐγείρει ψάλλουσαν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Εὐαγγελίσθη τὸ τῆς παρακοῆς.

Επταίσας αἱ χεῖρες ἀληθῶς προσψαύσασαι, Θεοδόχε θείοις μέλεσι, τὰ ἁπτομένα τῆς ὀρέως, ὡς Δαβὶδ μελῳδεῖ καὶ καπνίζονται. μακάριος τῷ ὄντι σὺ γέγονας. ὅθεν ἀξίως δυφημοῦμέν σε.

Θήκην σε βλύζει τοῖς πιςοῖς ἰάματα, ἡ δὲ μνήμη μεμακάρισται, λάμπουσα πλέον τοῦ Ἡλίου, ϛ παύτων τὰς ψυχὰς σελαγίζουσα, πρὸς φῶς Θεογνωσίας αὐγάσασα, Ἰδρυμύζα παυσεβάσμιε.

Ωτίζουσι φέγγει μοκτῷ ὡς Ἥλιος, Σ Σελήνη τὸν ὑφήλιον, Ἄμμα ἡ Σώφρων Σ Προφήτις, ὁ πρέσβυς Συμεών τε ὁ ἔνδοξος. δι' ὧν ἡμᾶς φιλανθρωπε Κύριε, ἁμαρτημάτων σκότος λύσασαι.

Αμεσαν Μητέρα σε Θεοῦ ὡς ἔβλεψε, Θεοτόκε ὁ πρεσβύτατος, ἔφησεν οἱ ἀπὸρ Προφήτης. ἰδοὺ ὁ σὸς Υἱὸς εἰς Ἀνάςασιν, καὶ πτώσιν τῶν πολλῶν κεῖται Δέσποινα, καὶ εἰς σημεῖον δυσερμήνευτον.

Ὁ Εἱρμός.

Γ' αμὴ τῆς παρακοῆς μοσήματι, τὴν καταραν ἀσώκισατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῇ τῆς κυοφορίας βλαςήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν δόλογίαν ἐξήλωσας. ὅθεν σε παῦτες μεγαλύνομεν.

Ἐξαπτερ. Γυμνακίου ἀκατίδιον.

Τρέπτως καθ' ὑπόςασιν, ἐν σοὶ Θεογενήτορ, σαρκὶ ἐμεῖται ἀσπόρως, Σ μηνιάζει ὁ Λόγος. ὃν ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, Χερουβικὸς ὡς θρόνος μνοῦ, Θεῷ Πατρὶ προσήγαγες, Σ Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, χαίρων ἐδέξατο τοῦτον.

Εἰς τὸν στίχον τῆς Ἀγίου, στιχηρὰ Προσομοια. ἦχος. β'. Τριμερὴς αἰτία Χριςέ.

Πόδεξαι φησὶ Συμεὼν, τὸν Κτίςην τῆς ἁπάντων χορτὸν. ὦ πρεσβύτα, ἀγκάλιζε τὸν Χριςὸν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σε Δέσποτα.

Οὐ Νόμε Ποιητὴ ϛ Θεοῦ, ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλων πληθύς, σωυελθόντες ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὸν μόνον δίκαιον, ϛ Νόμε Νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Γ' μὰ ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δοῦλόν σε ὡς ἐρήνης, ὃν εἰρήνη, ὅτι εἶδόν σε Χριςὲ, τὸ φῶς τὸ προαιώνιον, δεσμῶν με τοῦ σαρκίου, εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν Ἰσραήλ.

Δόξα, Σημ. ἦχος. β'.

Ὁν Ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμιζεν ἐν ἱερῷ τῷ Ἰωσὴφ. ἁπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεών, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, Σ ἐβόησε. μνῦ ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σε ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὀρθρου, ὡς συνήθως, Σ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, Δ' Τῆ Ὁσίᾳ Παύρᾳ ἡμῶν Γοδάρα τῆ Ἰβηλιώτῃ. Εἰς τὸ, Κυριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ Προσόμοια τῆ Ε. ρῆς, ἦχος, Σ τὰ Λόγια, ἦχος, β'.

Τῶν Οὐρανίων τὰγμάτων.

Ἐοφανείας ἀῤῥήτως μνῦ ἑορτάζομεν, σωτηριώδη χάριν. ἐκ Παρθένου Σ Κόρης, ἀῤῥήκτως μηνιάσας Χριςὸς ὁ Θεὸς, ἐν Ναῷ τῷ Θεῷ ϛ Παῦρί, τῶν Μητρὸς μνῦ προσάγεται ὃν λαβών, Συμεὼν ἐμνηκαλίσατο.

Ν τοῖς Προφήταις ὡράθης ὡς θέμις ὦ Ἰησοῦ, σὲ θεαθῆναι πάλαι. ἀλλὰ μνῦ Θεοῦ Λόγε, σαρκὶ παντὶ τῷ Κόσμῳ, ὤφθης ἐκὼν, ἐκ Παρθένου Μαρίας Χριςὲ, σὸν τὸ σωτήριον πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδάμ, ἐμφανίσας ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ Ἐμ Σιναίῳ τῷ ὄρει τὸν Νόμον τάξας ποτέ, μωϋσῆ σῷ Σιὼν τῇ Πόλει, ἐκπληρῶν τὰ τοῦ Νόμου, χθὲς τῆς Θεοτόκου, βρέφος Χριστὸς, σωτῆρι ὁλοκαυτώμασι, τοῦ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις εἰς τὸν Ναὸν, εἰσαχθῆναι κατεδέξω σαρκί.

Ἑτέρα ξ'. Προσόμοια, τοῦ Ἁγίου, ἦχος, δ'.

Ὡς γεγραπται ἐν Μαΐτσι.

Θεωρίαις καὶ πράξεσι, πρὸς Θεὸν ἀμυωμένος, διὰ βίου Παῦσοφε διετέλεσας, τῆς θεωρίας ἐπίβασιν, τῷ πράξει πηξάμενος, καὶ σοφῶς τῆς ὀρεκτῶν, ἀγαπήσας τὸ ἔσχατον. ὑγρόμενος, τῆς ἐφέσεως ἔσχες μακαρίου, ἀξιούμενος μωϋ τέλους, καὶ βρισηλίου ἐλλάμψεως.

Ἡ πλημμύρα τῆς χάριτος, καὶ τοῖς ὄμβροις τῆς λόγων σε, καταρδεύεις ἅπαντας τοὺς Θεόφρονας. τῆς αὐστάτου σοφίας γὰρ, κρατῆρι τὸ σόμα σε, Χριστὸς ὡς ἐκ πηγῆς, δαψιλῶς σὺ ἐξωλίτησας, καὶ διέδωκας, παντα χοῦ τὰς ἀκτῖνας τῆς δογμάτων, ἐπισέλων καὶ διδάσκων, Σμυρνέων ἀξιάγαστε

Γκρατεία τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐθανάτωσας, ζωηφόρον μέκρωσιν ἐνδυσάμενος· καὶ τῆς ψυχῆς τὴν κατάστασιν, πλατυίας παμόσιε, ἐμαργῶς χωρητικόν, χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ἀπετέλεσας, καὶ δοχεῖον ἐγένου Θεοπνεύστων, διδαγμάτων ἐ σοφίας τῆς ὑπὲρ μέν ἐνδιαίτημα.

Δόξα, Σημεῖον ἦχος, βαρύς.

Ὡς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, ἐλθὼν Χριστὸς ἐξ Οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν, Σ προελθὼν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπαμπαύσω ἐν ἀγκάλαις τὸ δικαίου Συμεών. ἔδει γάρ σε Ζωοδότα τῷ ἅπαντων, νόμῳ τῷ Πρεσβύτῃ γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολῦσαι αὐτὸν, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον, ξ'. Προσόμοια, ἦχος, β'.

Οἶκος τῆς Εὐφραθᾶ.

Ἐχθὲς Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε. ξ'.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Θερσανὴ ἀγνὴ, Σάχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην ἐ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται. ξ'.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Ἐγὰ Σ φοβοῦμαι, Μυστήριον Σ ξένον, ὁ πάντα περιέπων, ἐ βρέφη διαπλάττων; ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Δόξα, Συμεών. ἦχος, β'.

Ἡμῶν Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Χριστὸν τῆς δόξης ὑποδέχεται. ὃν ὑπὸ τὸν νόμον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πλάκας δόντα αὐτῷ. ὅτε ὄζειν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, Σ τῷ Νόμῳ Ποιητὴς· ὅτε ὄζειν ὃν ὁ Δαβὶδ κατηγγέλλεν· ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα Σ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν σωτήριον ς' χολογίαν, Κάθισμα. ἦχος. α'.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Ὦ ἐμοῦ τῷ Παρθένῳ, Χριστὲ θρόμε Ἅγιε, ἐλθὼν Χριστὸς τῆς γῆς ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος. ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· μωϋ ἀπολύεις οἰκτίρμον, σὺ φράσας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα Σμυρναίων, τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β' στιχολογίαν, Ἦχος, δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀρχὴ μηνιάσαντα, ἐξ ἀπειραμόνου μήτρας, χθὲς γηραλαίαις σε, ἀγκαλισθεὶς Συμεὼν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπόφασιν δόξῃ, ἔλαβες τῷ θαυμάτων, τὴν ἀέρυσον χάριν. διὸ σε ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, ἐ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Καιρὸν τῆς Ἑορτῆς, Σ τῶν Ἁγίων.

Οὐ ἀκροστιχίς.

Σὲ τὴν Μυροφόρων τὸ κλέος μέλπω Πάτερ.

Ὠδὴ, ε' ἦχος, πλ. β'.

Ὡς ἐν πείρᾳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Ὑπερθριμμένης καρδίας τὸν στεναγμὸν, ἐπακούσας Δέσποτα, τῆς ψυχῆς μου τὴν δεινὴν, σωτηρίαν πρόφθασον ἐν ταχεῖ, τοῦ Οἴκτου σε Χριστὲ ὡς παντοδύναμος.

Πίβας Θεοσόφως τῆς πρακτικῆς, ἀφετὴς Ἰσίδωρε, θεωρίας ἀκραιφνὴς, τὴν τρυφὴν ἐμφανείαν Θεῷ, ὁμιλῶν διαπαντὸς σαφῶς ἐπλούτησας.

Ὦ τῆς σοφίας κρατῆρι προσαγαγὼν, τὸ σὸν

σὸν στόμα Παῦσοφε, τῇ ἐκείθεν δωρεῷ, πλουτούμενος ἐξωλίτησας Θεῷ, ἐπιμύκιον ᾠδὴν αἰακρυόμενος. Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ πύργος μεφέλης ὁ Πλάστουργος, εἶναι σοὶ ἐλήλυθε, καθελεῖν ὡς δυνατὸς, τὰ Αἰγύπτου δέσμαια ἀχμὴ, χειροποίητα Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ὠδὴ, ζ' Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁδὸν ἐξύπτιος σαφῶς, πλὴν τῆς ὄντων ἀθροίσας, παναοίδιμε φύσιν, δι' αὐτῆς πλὴν ἀρχικὴν, αὐτίαν ὡς καθαρὸς, Θεολόγος ἀπλανῶς κατέλαβες.

Ἐλεήτου θέμενος φανῶς, τῷ θανάτῳ τὸν βίον, Θεοφόρε βρισμάκαρ, τῆς παθῶν τὰς ὑλικὰς, ἀμέκρωσας ἀφορμὰς, ἀπαθείας συχεθεὶς τῷ ἔρωτι.

Πίσω χαίρων τῷ Χριστῷ, τὸν Σταυρὸν σε βαστάσας, ἠκολούθησας Πάτερ, ἐν ἀσκήσει καρτερᾷ, ἐ τούτῳ ὡς δυνατὸν, ὡμοιώθης βίᾳ καθαρότητι. Θεοτοκίον.

Ὁ μίμων φύσεως ἐκτὸς, τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε, τῆς πάλαι παρακοῆς, διέλυσας τὴν αἰσχύνην, εὐλογίας τὴν πηγὴν βλυσαμένη. Ὁ Εἱρμός.

Ὑψοῦ ἐξύπτιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώσας τὸ κέρας, τῆς πιστῶν σε ἀγαθὲ, Σ σώσεως αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. ἦχος, γ'.

Θείας Πίστεως.

Βίβλος γνώσεως Διδασκαλίας, πλάτος Πίστεως σωτεταγμένη, τῷ παναγίῳ αἰδέχθη ἐν Πνεύματι, αὐακαλύπτων τὰ θεῖα τοῖς χρήζουσι, Σ τὴν ζωὴν θησαυρίζων τοῖς θέλουσι. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Σμυρναίων. τῆς Ἑορτῆς. ἦχος, πλ. δ'.

Ἀμέσως ἐκ νεκρῶν.

Τέχθης ἐκ Μητρὸς ὁ προαιώνιος Λόγος, προσκυχθεὶς τῷ Ναῷ ἀκατάληπτος μένων, χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης, εἰς τὰς ἀγκάλας σε ὑπεδέξατο, κράζων μωϋ ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ὁ δόξαν σώσας ὡς Θεός, τὸ γένος τῷ ἀνθρώπων.

Ὠδὴ, δ'. Χριστός με δύναμις.

Φθόνως Ὅσιε, Χριστῷ πεθόμενος, τὸν δοθέντα σοι πλοῦτον ὡς ὀπαθὴς, δῶλος διαδέδωκας, Σ τῆς ἀφράστου σε χαρᾶς, ὁ Δεσπότης κατηξίωσε.

Ὀφίας πέλαγος, διαμυσάμενος, τὸν καλὸν μαργαρίτην ὡς ἀγαθὸς, ἐμπορος ἐκέρδησας, Σ τὸν μόνον θησαυρὸν, ἀδαπάνητον ἐπλούτησας.

Ὦ, θείῳ Πνεύματι, καταλαμπόμενος, τὰς ἀκτῖνας τῆς λόγων ἡλιακῶς, πᾶσιν ἐξαπέστειλας, τῆς σωτηρίας τῆς πίστεως, Θεοφαντορ ὀρεγόμενος. Θεοτοκίον.

Σὸν τως ἄφθεγκτα, ἐ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε Θεοπρεπῆ, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς Σ Οὐρανοῦ, Ἀειπάρθενε Μυστήρια.

Ὠδὴ, ἑ Τῷ θείῳ φέγγει σε ἀγαθέ.

Ἐκρώσει Παῦσοφε τῆς παθῶν, ἔξω γεγονὼς Σ τῆς σαρκὸς, πόθῳ Θεῷ προσωμίλησας, τῷ καθαρωτάτῳ Σ λαμπροτάτῳ φωτὶ, Σ μόνῳ ἀπαθῶντι τὴν καθαρότητα.

Ὦ θείῳ φέγγει σε ἀγαθὲ, μωϋ ὁ Θεοφόρος αὐγασθεὶς, φῶς ὁλόφωτος γέγονε, πᾶσι πέμπων θείᾳ φωτὸς τὰς θείας αὐγὰς, ἐ ζόφον τῆς ἀγνοίας ἀπωσάμενος.

Θέλων πάντας ὡς ἀγαθὸς, Παῦσοφε σωθῆναι ποθήγου, τοὺς πλανωμένους σε ἔδειξε, πολλὰς ἐπιστρέφειν πρὸς σωτηρίας ὁδόν, Ἰσίδωρε βρισμάκαρ, Πάτερ παμάλβιε.

Θεοτοκίον.

Γρίως σόματι Σ ψυχῇ, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογῶ σε παμάμωμε, σεσωματωμένον Θεὸν τεκοῦσαν Ἀγνὴ, Σ βίᾳ σε προστάτιν πίστει προβάλλομαι.

Ὠδὴ, ς' Τὸν βίον τῶν Θελασσαν.

Ὀγίῳ τῇ κρίσεως, κοσμηθεὶς ὡς Ἰώβους, λογισικῶς ἐδίκασας, Θεοφόρε Σ σώματι Σ ψυχῇ, τὸ χέρσον τῆς κράτους, ὑποπτέρας ἐμφρόνως ἀξίαγαστε.

Γύμνος τῶν Αἰγυπτίων, τῇ πανθέῳ Σ τῆς φυσικῆς, τοῦ Μονάζων τὸ καύχημα, τῆς ἐγκρατείας ἔνδοξε τοὺς πλησίους, ἐταξίωσε ἐμάζιξας, τοῖς πνευσίοις ὁμαλίζων τὸν ὁμαλισμόν. Θεοτοκίον.

Φέρων τὰ σύμπαντα, δυναστεία Σ τοῦ συγκρατοῦντος ὡς ὑπάλλαγκτος, ἐν ἐσχάταις παρέγνως σαρκωθείς, ὃν ἐδόξασε, ὁ Ἰακὼβ κατ' ἐξοχὴν ἐκραύγαζεν,

Ὁ Ἑρμᾶς.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψαμμίῳ καθορῶν, τῷ πειρασμῷ τὰ κλύδωνι, τῷ δυσὶ λιμμίσι προσδραμὼν, βοῶ σοι αἰάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Καὶ τὸν τῆς Ἑορτῆς, ἐπὶ τὸ Σωσάφιον. Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Δ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Πηλουσιώτου. ςί.

Πηλουσιῶτα, χαῖρε, χαῖρε, πολλά μοι, Τὸν πηλὸν ἐκδύς, ἐ χαρᾶς τυχὼν ξένης. Ἐν δ' Ἰσίδωρον ἔθεντο τετάρτῃ σήματι λυγρῷ.

Ὁ Γ'τος ὁ ἅγιος, Αἰγύπτιος ὑπάρχων τὸ γένος, Εὐγενίῳ ἐ Θεοφιλῷ Γομέρῳ Υἱὸς ἐγνωρίζετο, συγγενὴς μὲν ὢν Θεοφίλου ἐ Κυρίλλου τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας Ἐπισκόπων. Οὗτος γράμμασι τῆς θείας σοφίας καὶ τῆς ἔξω εἰς ἄκρον ἐξησκημένος, πάμπολλα συγγράμματα λόγου καὶ μνήμης ἄξια τοῖς φιλομαθέσι κατατέλειπε. Καταλιπὼν γὰρ παντοῖον πλοῦτον, γένος λαμπρὸν, δύδαιμονίαν βίου, καταλαμβάνει τὸ Πηλούσιον ὄρος, καὶ τὸν Μοναδικὸν ὑπέρχεται Βίον. Ἐκεῖ σχολάζων, καὶ τῷ Θεῷ ἐντυγχάνων, ἅπασαν τὴν Οἰκουμένην τοῖς θείοις αὐτοῦ λόγοις διδάσκων ἐφώτιζεν. ἁμαρτάνοντας ἐπιστρέφων, τοὺς κατορθοῦντας ἐπιστηρίζων, τοὺς ἀπειθοῦντας τῷ τιμητικῷ τῆς θείας ἐλέγχου αὐτοὺς πρὸς ἀρετὴν διεγείρων. Ἀλλὰ ἐ Βασιλεῖς πρὸς τὸ τῆς Οἰκουμένης συμφέρον ὑπομιμνήσκων καὶ μαθητῶν, καὶ ἁπλῶς πᾶσι τοῖς αὐτὸν ἐρωτῶσι τὰς τῆς θείας Γραφῆς ῥήσεις σοφῶς παιδεύων ἐρμηνεύων. Λέγεται δὲ ἔτη τὰς πάντα Ἐπιστολὰς, ὡσεὶ χιλιάδας δέκα. Οὕτω γοῦν ἄριστα βιώσας, καὶ κατὰ Θεὸν πολιτευσάμενος, εὖ γήρᾳ βαθεῖ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ Ὁμολογητοῦ τοῦ Στουδίτου. ςί.

Εὐδοξασθέντι μέρει τῷ βίῳ.

Καὶ Νικολάου ἐκημέρησα τὸ βίου.

Ὁ Γ'τος ὁ Ὅσιος ἦν μὲν τῆς τῆς Κρητῆς Νήσου· τὴν δὲ γένεσιν ἔσχε θεοφιλῶς βουλόμενος Θεοῦ εἶναι, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει, καὶ τὸν συγκατεληλεγμένον τῇ Ἀδελφότητι τῆς Στουδίου μονῆς, ἐ αὐτὸς τὸν μοναχὸν βίον ὑποδύεται. Διὰ πάσης δὲ παιδεύσεως ἐλθὼν, καὶ τῆς Μοναδικῆς ἀγωγῆς τὰ σύμβολα ἀκριβέστατα ἐκδιδαχθεὶς, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος. εἰς γὰρ τὸ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς ἔφθασε. Τί τὸ ἐντεῦθεν; ἐξορίαν σὺν Θεοδώρῳ τῷ τῆς Μονῆς Προεστῶτι ὁ θεῖος Νικόλαος κατακρίνεται, κἀκεῖθεν αὖ ἀνακληθέντων, βυβλίοις τύπτονται παρὰ Λέοντος τοῦ θηριωμένου καὶ μισοχρίστου, ὅτι προσκυνηταὶ τῇ θείᾳ Εἰκόνι τυγχάνουσιν. Εἶτα φραγέλλονται, ἐ αὖθις ἐρωτηθέντων, μαστίζονται, καὶ τῇ εἱρκτῇ δεσμοῦθέντων ἐμπορρίπτονται. Τρισὶ δὲ ἔτεσι τῇ φρουρᾷ προσκαρτερήσαντων, ἐ λιμῷ ἐ δίψει καὶ γυμνότητι, προσταλαισάντων, ἐν τῇ Σμυρναίων ἐκπέμπονται. Κἀκεῖσε μαστιχθέντων, ἐ τῇ φρουρᾷ ἐμβληθέντων, ξύλῳ τὰς πόδας ἐμβάλλονται. Εἴκοσι δὲ μησὶν παραμείνασιν, τελευτᾷ τὸν Βίον ὁ Λέων, ἐ πρὸς τὰ ἐκεῖθεν δικαιωτήρια παραπέμπεται. Τότε οἱ μακάριοι τοῦ Χριστοῦ Ὁμολογηταὶ αὖ ἀναχθέντες, τὴν Χαλκηδόνα καταλαμβάνουσι, ἐ τὸν βασιλέα Νικηφόρον καταπατάσσουσι, διήγουν ἄμφω. ἐ μετὰ μικρὸν ἐν τῇ Πράσῃ πορίζονται, Μιχαὴλ τοῦ Καίσαρος τοῦτο προστάξαντος. Εἶτα ἐν τῇ Ἀκρίτᾳ, ἐν ᾧ καὶ ὁ πολύαθλος Θεόδωρος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀλλὰ τοῦ Ἀγάμακτος τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἐ Θεοφίλου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ τὴν Βασιλείαν δραξαμένου, πάλιν κατὰ τῆς Εὐσεβοῦς ἀμφιρρίπτεται πόλεμος. Καὶ αὐτὸς δὲ τὸν Θεοφίλου τὸν βίον καταγρέψαντος, καὶ Θεοδώρας τῆς δυσσεβούσης, ἐ τοῦ παύτης Υἱοῦ τῆς Βασιλείας ἐπιλιμμένου, Σειρῆνες σαθραὶ γενομένης, ἐπεὶ Βασίλειος, δεκ Μακεδονίας τὴν Βασιλείαν διεδέξατο, τὸν Ὅσιον τοῦτον καὶ πολύαθλον Νικόλαον, πολλαῖς παρακλήσεσι πείσας, Ἡγούμενον τῆς Στουδίου καθίζᾳ. Τοσούτους δὲ ἐ πηλικούτους ἀγῶνας ὁ ὅσιος διαμύσας, καὶ ὑπὸ τῆς πολλῆς κακουχίας φυχωθείς, ἑβδομηκοστὸν πέμπτον χρόνον τελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομαρτύρος Ἀβραμίου, Ἐπισκόπου Ἀρβελῆς Περσίδος. ςί.

Πῶς τοῦτο φρικτὸν τοῖς Ἀθληταῖς Κυρίου, Ἐ φασκε δεικνὺς Ἀβράμιος τὸ ξίφος; Οὐ δειλιῶ, τεμεῖσθαι γὰρ κεφαλήν μου.

Ἐμπτῷ ἕτει τοῦ μὲν Περσίδι καὶ τῆς Χριστιανῶν ἀθέου καὶ παρανόμου διωγμοῦ, ἐκρατήθη ὁ Ἅγιος Ἀβράμιος παρὰ τοῦ Ἀρχιμάγου, ἐ ἠναγκάζετο παρ' αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ἐ προσκυνῆσαι τῷ Ἡλίῳ. Ὁ δὲ Μακάριος ἔλεγε πρὸς αὐτὸν. Ἄθλιε ἐ ταλαίπωρε, πῶς ὑμαρκᾶς τὰ μὴ δέοντα Χριστιανοῖς πρέπων ἡμᾶς ποιεῖν; εἰκὸς ὄζειν ἐᾶσαι τὸν Ποιητὴν, ἐ τὸ κτίσμα ἐ ποίημα τοῦ ἐμοῦ Θεοῦ προσκυνῆσαι; Ταῦτα τὰ ῥήματα ὑμικρῶς ἐξεπάραξαν τὸν Τύραννον καὶ τὸ Ἀγίου. ἐ αὐτίκα ὁ Ἀρχιμάγος ἐκδυθῆναι αὐτὸν ἐκέλευσε, πρὸς γλῶτταν ῥιφθῆναι, καὶ ἀκρίαις ῥάβδοις μαστίζεσθαι. Καὶ τὰ τοῦ γεμομένου, ὡς ἔθεν ὁ Ἀρχιμάγος γεμμαίους φέρουσι τὸν Ἅγιον, μᾶλλον δὲ ἐ ὑπόδυχόμενον τῇ μαστίζοντων ἐ λέγοντα, Κύριε μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, ἀγνοοῦσι γὰρ οἷδασι τί ποιοῦσι, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει. ἐ τελειοῦται ὁ Ἅγιος Ἀβράμιος ἐν Κώμῃ λεγομένῃ Θελμαὺ τῇ διὰ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν Εἰρηνοπόλει, ἐγγὺς τῆς ἁγίων Πατέρων, τῆς ἐν Νικαίᾳ. ἐ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοκτίστου. ςί.

Θείοις σκεπασθεὶς Πίστεως θείας ὅπλοις, Γυμνοῖ βράχιλον Θεόκτιστος τὸ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος ἐ Θαυματουργὸς Γάσιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. ςί.

Ἀλλ' Γάσιμε ἐ μόνη κώφη κόμις, Νέμει μοσσὶ τὴν ἰάσιμον χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ Κυρίῳ Πάσχα Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου, ὅτε μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐξορίας τοῦ Πρωτοπλάστου. ςί.

Κόσμος Γεωμάρχαις πικρὰ σωθρωνσάτω, Βρῶσει γλυκείᾳ συμπεσὼν πεπτωκότι. Γαῖς αὐτὸν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Δρασοβόλου μὴν τὴν κάμπτου.

Τόρεώματι τῆς Πίστεως ἐμέθετο, καθάπερ Πάτῳ Ἡλίου ὁ Δεσπότης σε καταλάμπειν φέγγει μοναδῷ, ψυχὰς τοῦ βοῶντων

ἐκτενῶς. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὀλυσμὸς σαρκὸς καὶ πρυβύματος ἀπέπλυμας, Μακαρδακρύων χείμαρρος ἐ γενόμενος Θεοφόρε φωτὸς τοῖς ἐν γῇ, τοὺς πάντας ἐδίδαξας βρύειν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Πίστιν ἄσειστον κρηπίδα ἐζώσω τῆς Πίστεως, σὲ Θεομήτορα ἐχρημάτισε ὁμολογοῦμεν Θεοτόκον. Λόγον γὰρ Θεὸν ἄπορον ἐγέννησας σεμνή. εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς σῆς κοιλίας Ἀγνή.

Ὠδὴ, η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὀγκλιὼς θυσίαν πάντα τὸν βίον σου, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Πάτερ προσήγαγες, τῷ ἐπὶ γῆς σοι χρεμαθέντι Χριστῷ ὃν ὑπύψωμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λεπρὰς τὸν πλοῦτον ἐ μυσαττόμενος, τοὺς ἐμψύχους σου λόγους ὡσεὶ πολύτιμον, πᾶσι τοῖς πιστοῖς κληροδοσίαν λαβών, τοῖς ὑπερυψῶσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥαιώθης Παμμάκαρ καλλει τῷ λόγῳ σου. τὸ Ἅγιον γὰρ ὤφθης Πρυβύματος κάλαμος, γράφων δυσεβῶς τότε χυδὴν τὴν ἔνθεον, τοῖς ὑπερυψῶσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ῥοῦς τὴν σὴν καταφυγὼν σκέπην Παναμῶμε, καὶ προσάτιν ζωῆς με σεμνῶ προβάλλομαι, σὲ τὴν ὑπερθεὸν Λόγον κυήσασαν. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίᾳ θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ ὁρᾷς Χριστὲ μόνῳ τῷ βουλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Θεομανῶς θρῶσαι τοῖς ἰδίοις ἀδυάτου.

Ἔκτισε καθάπερ φῶτας ἐμήσατο, σὲ τῇ ψυχῇ τῆς χάριτος ὁ λόγος παμόλβιε. διὰ σὲ δὲ πᾶσα ἡ γῆ πεπλήρωται, τῆς τῆς λαμπηδόνος. ἧς οἱ μετέχοντες, τὸν τῆς σῆς σοφίας θησαυρὸν, Πατὴρ θαυμαζόμεν.

Ῥιζοῦ προσώποις μοναδικὰ φύσεως, τοῖς παθρικοῖς ἐπόμενος Θεόφρον διδάγμασι. Θεοφρόνως προσκυνεῖν ἐδίδαξας, θεοφανεῖς θεολογοῦντας, ἄκτιστον ἀΐδιον ἄναρχον, πάσι τοῖς πιστοῖς τὸν φωτισμὸν ἀμαπηγάζοντας.

Τρῶμ τὴν πόρωμ τῶν σῶμ τὰ ἔπαθλα, ὧμ
Οὐραμοῖς ζωῆς ἀτελούτητε λαβόμθμος, τοῖς
ὑμνέσι παῦσοφε τὴν μνήμθν σε, αἴτησαι
σωτηρίαμ, μάκαρ Ἰαίδωρε, θρόνῳ τε Σωτῆ-
ρος, μετ' Ἀγγέλωμ παρισάμθμος.

Εὐσεβὴς ὁ Λόγος Θεὸς ἀρούσως τε, μορφὴν
λαβὼμ αἰθρώπου ἀφθαρσίαμ ὑμέδυσεν,
δίδοκία παῤῥησίᾳ σκιωώσας ὧμ σοί, τῇ κεχα-
ριτωμθμῇ. ὅθεν Παράχραυτε, συὼ ταῖς
Οὐραμίαις, Σρατιαῖς σὲ μεγαλωόμθμ.

Ὁ Εἱρμός.

Εὸν αἰθρώποις ἰδεῖν ἀδώατον, ὧμ ἐ τολμᾷ
Ἀγγέλωμ ἀτενίσαι τὰ Τάγματα. διὰ σὲ
δὲ Παῤῥαγμε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρ-
κωμθμος. ὧμ μεγαλωόμτας, συὼ ταῖς Οὐ-
ραμίαις, Σρατιαῖς σὲ μακαρίζομθμ.

Ἐξαποστειλ. Γυμνάσαν ἀκητίδητε.

Δρῶσι τῆς ἀσκήσεως, παθῶμ τὴν φλόγα
ἔσβεσας, Σάπαθείας πρὸς ὕψος, αἰαδρα-
μὼμ Θεοφόρε, τῷ τε Χριςῷ μὼ βήματι,
παφέγης ἀγαλλόμθμος, ὑπὲρ ἡμῶμ δεόμε-
νος, Ἰαίδωρε τὴν τελούτωμ, τὼν παμαγίαν
σε μνήμθν.

Τῆς Ἑορτῆς, Ὅμοιον.

Κσὺ Θεογεννήτρια, ὁ Κτίσης Οὐρανὸ Σ
γῆς, τεχθεὶς ἀῤῥάφως ὡς οἶδεν, ἐμ τῷ
Ναῷ μὼ ὡς βρέφος, εἰσηχθη ἐπωλέμιος.
ὧμ Συμεὼν δεξαμθμος, Θεὸς ὑπάρχεις Δέ-
σποτα, Σωτὴρ ἐ ῥύσης ἔβαν, βρατῆν τε γέ-
νους Χριςέμε.

Εἰς τὸμ ᾱ τῆς Αἴρμου, ᾱ Προσόμοια,
ἦχος, β΄. Οἶκος τε Εὐφραθᾶ.

Τπερδίχα Χριςός, γεννᾶται ἐκ Παρθέ-
νε, ὡς ἐκ Παῤῥὸς ἀῤῥάῤῥως, Τἱὸς προ-
σῤῥέων, ὁ τὴν Ἀδὰμ λυτρούμθμος.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σε Δέσποτα.

Γλαι τῷ Οὐραμῷ, αἰσίχθητε Χριςέ-
γε, ὧμ τῷ Ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς
Παρθένε, Θεῷ Παρὶ προσάγεται.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιμ Ἐθνῶμ.

Ἐχα Σ φοβερόν, Μυςήριον καὶ ξένον,
ὑπερφυὲς περιεπὼν, Σβρεφη διαπλαττων,
ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Γόσσι ἐ πάλι, καὶ ἀρχαίως Ἐυρθέμος,
ὧμ Παῤῥησίᾳ Δικαίου, ὡς βρέφος ὧμ
ἀγκάλαις, ὧμ τῷ Ναῷ προσέρχεται.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ὀρθρεώς συμ-
φθῶν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ε΄. Τῆς ἁγίας Μάρ-
τυρος Ἀγάθης. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ἰχωμθμ ᾱ. ς΄. καὶ ψαλθμθμ ᾱ. Προσόμοια
τῆς Ἑορτῆς γ΄. Τῆς Ἁγίας, γ΄. ᾱ. Πρὸ-
σόμοια τῆς Ἑορτῆς. ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιμ.

Ὅμομ τὸμ ὧμ γράμματι, ἀποπληρῶμ ὁ φι-
λαμθρωπος, τῷ Ναῷ μὼ προσάγεται,
καὶ τὸμ εἰσδέχεται, Συμεὼν ὁ πρέσβυς,
γηραιᾶς ἀγκάλαις, μὼ ἀπολύεις με βοῶμ,
πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα. κατεῖδομ
γάρ σε σκήνδρομ, σαρκα θνητὴν περικεί-
μενομ, τὸμ ζωῆς κυριεύομτα, Σ θαμάτε
δεσπόζομτα.

Ὡς εἰς ἀποκάλυψιμ, Ἐθνῶμ ἐπέφασας
Κύριε, Σὼν κεφὴς καθήμενος, μεφέλης ὁ
Ἥλιος, τῆς Δικαιοσώνης, Νόμε τὸ σκιώ-
δες, ἀποπληρῶν Σ τὴν ἀρχὴν, καθυπο-
φαίνων τῆς μέας χάριτος. διό σε θεασάμε-
νος, ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζεν, ἐκ φθορᾶς
με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Ὅλπων τὸ Γομμάτερος, μὴ χωρισθεὶς τῆ
Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς κυδοκήτας, ἀγκά-
λαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένε, χόρου
ἐπεδόθης, τὸ Θεοδόχε Συμεών, ὁ τῇ χειρί
σε κρατῆν τὰ σύμπαντα. διὸ μὼ ἀπόλυεις
με, περιχαρὼς ἀνεκραύγαζεν, ἀγαθὲ καὶ
φιλαμθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σημείον.

Ἑτέρα ᾱ. τῆς Ἁγίας. Ὅμοια.

Φθορὰν ἐπήρκασας, σῶμα Χριςῷ τῷ Νυμ-
φίῳ σε, παρθενίας ὧμ κάλλεσιμ, Ἀγάθη
Θεόνυμφε, καθωραϊσμθμη, Σ λελαμπρυσ-
μθμη, μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς. Σ πρὸς
νυμφῶμα θεῖον ἐχώρησας. διό σε τὴν πα-
γκόσμιον, Χῶι τελέμεν παμήγυριν, τὴν Σω-
τῆρα δοξάζομτα, τὸν ἀεί σε δοξάσαμτα.

Ἀςῶμ τὴν ἀφαίρεσιμ, Σ τὸ πυρὸς τὴν κατά-
φλεξιμ, καὶ ξεσμὸς τὸς τῶ σώμασος, ὑπή-
μεγκας ἔμδοξε, τὰς αἰωμζόσας, ὅμμασι καρ-
δίας, ἀποσκοπεύσα αἰμοιβάς, Σ τὴν ἐκεῖθεν
μακαριότητα, Σ σέφος τὸ ἀμαράμτε, ὅσοι
Χριςὸς μὼ δεδώρηται, δι' αὐτὸν παμαοί-
διμε, ἀθλήσασ' ἀκμαιότατα.

Ὅμιν-

Ὅῤῥημα ἀκάθεκτον, πυρὸς ὡμθέσ αἰθέρα
λας, σαῖς δύχαῖς ἀγαθώρυμε, καὶ Πόλιμ
διέσωσας, τὸ σεπτόν σε Μάρτυς, λείψα-
μον τιμώσαν, ξὺ ῥύγᾳ τὰς ποταμὸς, τῇ
ἰαμάτωμ σὺ θείῳ Πνεύματι. ὧμ ταύτῃ γὼ
ἀθλήσασα, τὸν δυσμενῆ ἐπαπεί ρωσας, Σ τῆς
μίκης τὸν ςέφανον, ἐκομίσω παμεύφημε.

Δόξα, ἦχος, ᾱ. δ΄. Συνέσεως.

Ἀράδ ξον θαῦμα γέγονεν, ὡμ τῇ ἀθλήσει
τῆ παμενδόξε Ἀγάθης Σ Μάρτυρος Χρι-
ςέ τε Θεῦ, ἐφάμιλλον τῷ Μωϋσεῖ. ἐκεῖνος
γὼ τὸν λαὸμ μομοθετῆν, ὡμ τῷ Ὄρει τὰς
ἐγγραφὰς εδέξατο ὡμ ταῦθα δὲ ὁ Ἄγγελος, ὡρα-
μόθεν τῷ ταφῳ πλάκα ἐπεκόμισεν ἐγγε-
γραμμθμ ὑμῖν πᾶσιν, αὐτοπροαίρετος, τι-
μὴ Θεῦ, Σ Παῤῥίδος λύτρωσις.

Καὶ νῦν σαύτας. Ἀμφρεᾶ Κρήτης.

Τοῖς Χερσὶμ ἐποχήμενος, καὶ ὑμνῶμ.
Βλέπε ὄπιθεν φυλ. 16.

Εἰς τὸμ ᾱ ᾱ ἦχος, δ΄.
Παμεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Σῶμπας ὑπέρλαμπρος Θεῦ, Κιβωτὸς ἡ ἄλ-
ληπτος, τὸ ἥλιος ἦριον σήμερον, Χριςὸμ
προσφέρουσα, ὡμ Ναῷ εἰσάγει, Σ επτὼς
προτίθεται, ἀγκάλαις Συλεωὺ τε Θεοφρο-
μος. διὸ ἡγίασται, τῇ Ἁγίῳ μὼ τὰ Ἅγια,
Σ τῷ μόρῳ Ἁγίῳ συγχαίρουσι.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σε Δέσποτα.

Εὐδόξασαι σήμερον Χριςὸς, Συμεὼν ὡς
αἰθρακα, Θεοπρεπῶς εἰσδεξάμθμος, Σ πε-
ριπτύσεται, καθαρθεὶς τὰ χείλη. αἰθο-
μολογεῖται δε, Σ χαίρῳ δεξαιτεῖ τὴν ἀ-
πόλυσιμ. αὐτὸν ὧμ ἅπαμτες, δ' εὐσεβῶς μὼ
μακαρίζομτες, ἀσιγήτοις ὡμ ὕμνοις τιμή-
σωμεν.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιμ Ἐθνῶμ.

Πύλη ἡ ἔμψυχος Ἁγνὴ, ἡ Παρθένος
σήμερον, τὸν Βασιλέα Σ Κύριον, ὧμ ἔμ-
δον ἔχουσαν, ὡμ Ναῷ εἰσάγει, διὰ πύλης
βαίνουσα, τῆς πάλαι κεκλεισμθμης ὡς γέ-
γραπται, ὅθεν χορδίομτες, πρὸ προσώ-
που τύτης ἅπαμτες, θείοις ὕμνοις, αὐτὴν
δόξομεν.

Δόξα Ἐμῶ. ἦχος, δ΄.

Ἡμέρομ ἡ ἱερὰ Μήτηρ, Σ τὸ ἱερὸν ὑψηλο-
τέραν, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγομεν. ἔμφα-
μίζουσα τῷ Κόσμῳ τὸν τε Κόσμε ποιητήν. ὧμ Σ ἀγκάλαις ὑπο-
δεξάμενος ὁ πρεσβύτης Συμεών, γεραίρῳ
ἐκραύγαζε. μὼ ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σε, ὅ-
τι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Οὐθρον, μετὰ τῶν θεολογία. Θεὸς ἦχος, α΄. Αὐτοκέλευ.

Ὁρὸς Ἀγγελικὸς ἐκπλητέσθω τὸ θαῦ-
μα, Βλέπε ὄπιθεν, φυλ. 16.

Δόξα, Σμικρὸν τύτο.

Εἰς τὸν β΄ στιχολογίαν. Θεὸς ἦχος, δ΄.
Αὐτῶν τὸ μεγαλεῖον.

Τέχθης ἐπὶ γῆς ὁ προαιώνιος Λόγος,
προσηχθης τῷ Ναῷ ὁ ἀκατάληπτος, χαί-
ρων δὲ ὁ Πρεσβύτης ὧμ ταῖς ἀγκάλαις σε ὑ-
πεδέξατο, κράζων μὼ ἀπολύεις, ὡμ ἐπε-
σκέψω κτίσιν τὸν ῥήμασί σε, ὁ δόξοκρατος σῶσαι
ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Καῦμα τῆς Ἁγίας, ᾱ ἀνδρειοχίας.

Τὸν ἀγαθὸν ἀγαθοῖς μέλψωμεν ὡμ ὕ-
μνοις.

Θεοφάνες. Ὧδὴ ᾱ ἦχος, β΄.
Δεῦτε λαοί, ἀσωμεν.

Ὧμ ἀγαθῶν, πρώτην αἰτίαν παθήσα-
σα, ἀγαθωρύμε κλήσεως Μάρτυς ἠξίω-
σαι, τῆς ἀῤῥάφε προνοίας, τῇ ῥόπῳ
σε προμηθείας τὸν ἀγαθότητα.

Ῥῆξις ἀγμὶ, πρὸς πολιτείαν ὑπέρλαμ-
προν, τὸ τῆς σαρκὸς φρονήματος καταφρο-
νήσασα, Σ τῷ ποθεμοτάτῳ, μυμφίῳ σε
σωτῆρι ὡματερύξασα.

Υμφη Θεῦ, θεία Ἀγαθὴ κεκόσμησαι, Σ
παρθενίας κάλλεσι Σ θείοις αἵμασι, τὸ σε-
πτὸν Μαρτυρίᾳ, διπλοῖς ςεφανουμθμη
ςέμμασιμ ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Εσπρεπὲς, σκιώωμα ἁγνὴ σὺ πέφυκας,
τῇ Οὐραμῷ πλατύτερον καὶ καθαρώτε-
ρον, Θεοτόκε Παρθένε. καὶ μὼ ἐπὶ σοὶ
χαίρει ὁ τῶν Παρθένων χορός.

Ὧδὴ γ΄. Στερεώθη ὁ οὐρανὸς ὡμ σοὶ Κύριε.

Γάθη τὸ φαιδρὸν Σ τὸ τερπνότατον, τῇ
Θείῳ Μαρτύρῳ αἵθος Σ κλέος, τῆς ψυ-
χῆς μὸ σὺ τὴν κακωσιν, θεραπεύουσα
Μάρτυς κατακόσμε.

Ὁμίμοις αἰετὸς σαυτὸν ὡ ἐφεύρυμας,
Ἀγάθη καὶ Μάρτυς αἰνηγορεύθης, τῇ

προ-

προσκαίρως ἀλογήσασα, Ϛ Θεῦ Βασιλείαν ἀγαπήσασα.

Ἀ Παμπόθῳ τῷ τόκῳ Χριϛὸν προέκρι-
μας, Ἀγάθη θελχθεῖσα τῷ θείῳ πόθῳ,
Ϛ Τυραμίωνα τὰ φρυάγματα, δι' ἁρσως Ϛ
ἀμέτρως κατεπάτησας. Θεοτοκίον.
Θ Εὐμυμφεσεμνὴ Θεὸν ὑμῖν ἔτεκλεν, δυσώπει
ῥυσθῆναι τὰς σὲ ὑμνοῦντας, πειρασμῶν καὶ
περιστάσεων, Ϛ παθῶν Ϛ κινδύνων παμ-
μακάριστε. Ὁ Εἱρμός.
Ϛ Τρέσωσον ἡμᾶς ὦ σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ με-
κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου
ἐμφυτεύσωσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῷ
» ὑμνεῖν σε.

Κἀ τῆς Ἁγίας, ἦχος, γ'.
Θείας Πίστεως.

Κ Λέος Πίστεως Ϛ εὐσεβείας, ὁσιότητος Ϛ παρ-
θενίας, προθυμίᾳ κοσμουμένη ἀθλήσεως,
ἀμνηγορεύθης Ἀγάθη μᾶς ὅσιος, αὐτοπροαί-
ρετος, ὄρτως τιμηθεῖς Θεοῦ, Παρθένος λύ-
τρωσις, Χριϛῷ συμφυκῶς πρεσβεύουσα, δω-
ρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.
Τῶν ὡραιότητα.

Ϛ Ἐκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα Χριϛέ,
μὴ ὑπεδέξατο ὁ ἱερὸς Συμεών, μὴ ἀπο-
λύεις ἐκβοῶν, τὸν δεδόξασε Δέσποτα. Ἀλ-
λὰ δεήσεσιν ἄμεμπτος, ἡ προφῆτις Ϛ ἔνδοξος,
μὴ ἀθετήσῃς ὁμολογοῦσαν, καὶ τὸν ὑμνον προσή-
γαγε. ἡμεῖς δέ σοι ζωοδόκα βοῶμεν, δόξα τῷ
σῶσαι δυνηθέντι.

Ὠδὴ, δ'. Ἠμφίεσε ἀκοήν.

Ἠ Σχύνθη τὸ δουλίον Δράκοντος, ἡ ἀπόνοια
Ϛ ἐλέγχθη. παρθένοι γὰρ τὸν τὸν μὴ τὸ
φρύαγμα καταπατῆσαι, Χριϛὸν ἐκ Παρθέ-
νου σαρκωθέντος, ἐκ τῆς γῆς Ϛ πάντας κα-
ταυγάσαντος.

Ἠ Ομίμως σωφροσύνῃ ἄσυλον, ἐξασκήσα-
σα Ἀθληφόρε, τὰ πρόσκαιρα καὶ ῥέοντα κα-
τεβάλου τῆς πορνείας, Χριϛῷ ὁπλισαμέ-
νη τῇ χάριτι, καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων
πάντα αἴρασα.

Ἠ Τὰ θηλάγαθοῖς σὺν κλήσεσι, καθαιρέσαι Ϛ
σώματος, καὶ ψυχῆς ἔνδοξε, ἐκάτερον
σὺν ἑκατέρῳ λαμπρῶς, δύποιον σὲ συ-
μέβαλε, τῇ τοῦ Χριϛοῦ προμοίᾳ συγκρα-
θέντα.

Ἐμβριθοι προσασία Παμσόφε, τῷ δεσμῶν με
ξαιρεθεῖσα, Ϛ πειρασμῶν ζάλης τε Ϛ θλί-
ψεως, Ϛ δυναστείας ἐχθρᾶς, λυτρωθεῖσ ὅπ-
πως ὑμνήσωσε, ὡς ἀγαθῷ τῷ προστάτῃ Ἀ-
γαθῇ μνήμῃ. Θεοτοκίον.
Ἠ Πειρος τῷ Ἀγγέλῳ Παρθένε, τὰς λαμ-
προτητας ὑποφέβης, τὸν μονότον Ἥλιον κυ-
ήσασα ἀμόρμωσθ' ὑτως, Χῇ τὸν ἀκτίσι τ Θεό-
τητος, τὰς πιστῶν ὁμμοίας καταυγάσαντα.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ τῶν φώτων χορηγός.

Θ Εἴοις προσάγμασι, ῥυθμιζομένη τῷ Χρι-
στῷ ἔνδοξε, συμβολικῶς σαρκὸς προσταθείας
ἐλύθης τῷ δεσμῷ, Ἀγάθη ἐλαία φαιδρῶ-
σα κατάκαρπος.

Ὁ Λῳ τῷ πόθῳ Χριϛέ, τὰς φαιδροτάτας ἀ-
γραπτὰς βλέπουσα, τὰς Σῶν γῆς χαμαὶ συ-
ρομένας, παρεδόλ κόσμους, ἐκείνοις Ϛ μόνοις
ποθοῦσα τερπνότητα.

Ἰ Ναπλῶ ἄφραστον, ἀξιωθῆς διαγωγῶν ἔμ-
δοξε, τῷ ἐκλεκτῷ ἰδεῖν τὰς βασιλίσσας ὑπέ-
μεινας ζερῶς, ἀγαλλιωμένη Ἀγάθη πα-
μβύθμε. Θεοτοκίον.
Ο Ἱ τῆ τεκούσῃ Χριϛὸν, τὸν τῶ παντὸς Δη-
μιουργὸν κράζομεν· χαῖρε Ἀχμνή. χαῖρε ἡ
τὸ φῶς αὐγατείλασα ἡμῖν. χαῖρε ἡ χωρήσα-
σα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὠδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μ Αταιόφρων ὑπάρχων ὁ Τύραννος, σὲ τὸν
καλλιπάρθενον συλῆσαι ἤλπισεν. ἀλλ' ἀ-
ναιδῶς ἐλήλεγκται, προσβαλὼν τῷ ζερ-
ρῷ σου φρονήματι.

Ἐ Ζέχυθησ χάρις σὺν κλήσει, Μάρτυς
ἀγαθῷ μνήμη. ῥαιμῶς γὰρ ἤλεγξας, τὸν προ-
φανῶς αἰσχύνην, Θεοδίδακτον λόγον
πλουτήσασα.

Ἰ Ἴσος ὤφθης παμέντιμος ἔνδοξε, μὲν τὸ
πνεῦμα μέτρον ὅσον ἔσχες, Ϛ τῆς Παρθένου
λύτρωσις, ἀσφαλὴς γνησιμένη Ἀγάθη σε-
μνή. Θεοτοκίον.
Ψ Αλμικῶς δύφημον τὰν βοῶμεν σοι. χαῖρε
τὸ πιότατον ὄρος Χριϛοῦ τοῦ Θεοῦ ὃ κατῴκη-
σεν δόξαν ἔδοκησε, δι' ἡμῶν σωτηρίαν Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐ Ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
αἰχμαλωσίαν σου, Ϛ κόσμου καλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου
ἀνάγαγε.

Κο-

Κομπάκιον, ἦχος, δ'. Ἐπιφανὴς σήμερον.

Τολιζέσθω σήμερον ἡ Ἐκκλησία, πορφυρί-
δα ἐνδοξον, καὶ ἁγιασθεῖσαν ἐξ αἵματος, λύ-
θρου Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος, χαίρουσα Κατα-
μᾶς τὸ καύχημα. Ὁ Οἶκος.
Ἀ Θλητικῶ παγκυρίῳ Ϛ ἀφθάρτου μυ-
θώματι, καὶ πάθος μεγαλοδώρου λαμπρῶν σε-
μνῶν ὡραίων ἐνθάδε σήμερον ὁρῶ. τίμιος
ὁ γάμος, ἡ ταξαμένη ὑψηλοῖς, ὡς Οὐρα-
νὸς κεκόσμηται. ὧν τιμῶν Ϛ ἡ κοίτη ἀμίαντος, Ϛ τὸ κάλλος θέλων δύφημίαις διαγρά-
ψαι ἐγχίκαμψω. σκώληξ γὰρ ὑπάρχω, καὶ
πῶς ὁ χαμόρπης διαξω τὰ ὕψη; τίς δέμοι
πτέρυγας δώσει περιστερᾶς, καὶ πετάσας
φθάσω ὑμνῆσαι Ϛ βοῆσαι. χαίροις Ἀγάθη Κατάμης τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ Μαΐου, ε'. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης. ϛ'.

Χ αίρε σκότει δοθεῖσα φωτὸς Ἀγάθη;
Μ ισθοῦσα Ϛ φῶς εἰς πλάσμα ὄψεις βλέπειν.
Π έμπτῃ σὺν φυλακῇ Ἀγάθη θαμὲ εἶδος
ἀρίστη.

Ὑ πηλοῦ ἐκ Πόλεως Παμόρφου τῆς κτ Σικε-
λίας, ὥρᾳ σώματος Ϛ ἀφθορίᾳ, Ϛ κάλλει
ψυχῆς διαλάμπουσα, Ϛ πλούτῳ μώσα.
Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ Βασιλέως,
Κυντιανῷ τῷ Ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ
πρῶτον μὲν δίδοται ἀφροδισίᾳ τινὶ γυναι-
κί, τὸ μετατεθῆναι παρ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς
Χριϛὸν Πίστεως. Ὡς δὲ κραταιῶς ταύτης
ἔχετο, Ϛ μᾶλλον ἐπεθύμει τὸν διὰ Μαρ-
τυρίου θάνατον, αἰκίζεται σφοδρῶς, Ϛ
τὸν μαζὸν ἐκκόπτεται, ὃν ὁ παράφρων
Ἀπόστολος Πέτρος κατέσχησεν ὑγιῆ. Εἶτα
ἐπ' ὀράκα σύρεται, καὶ πυρὶ καταφλέγε-
ται, Ϛ βληθεῖσα εἰς τὴν φυλακὴν, τῷ Θεῷ
τὸ Πνεῦμα παρέθετο. Λέγεται μέντοι,
ὅτι ἐν τῷ τάφῳ αὐτῆς Ἄγγελος ἐγγεγραμ-
μένην πλάκαν ἐπεκόμισεν, ὅτωσι. Νὸς
ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, τιμηθεὶς ἐκ Θεοῦ, καὶ
Παρθένου λύτρωσις. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς
σωτηρία ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῆς, τῷ ὄρτι
ἐν τῷ Γολικόγχῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδούλης. ζ'.

Σ ωὸν δοῦλον ὑκ ἔφριττε πῦρ Θεοδούλη,
Θεῷ τιθεῖτα δουλικῶς τὰς ἐλπίδας.

Π' Διοκλητιανοῦ Ϛ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασι-
λέων, ἀπεσταλη ἐν Ἀζαρβῳ τῇ Πόλει Πε-
λαγιός τις, μέλλων πιστεύειν τὰ κτ τῶν
Χριϛιανῶν ἐξέτασιν. Τότε κρατηθεῖσα ἡ
Ἁγία. παρέστη τῷ βήματι τοῦ Πελαγίου,
Ϛ τὸν Χριϛὸν ὁμολογήσασα ἀνύποτον παμ-
πόθητον Θεὸν ἀληθινὸν, κρεμᾶται ἐκ τῶν πλο-
κάμων τῆς κεφαλῆς ἐν Κυπρίσσῳ, καὶ
σκύβλαις σιδηραῖς πυρακτωθείσαις τὰς μα-
γὰς κατατιτρώσκεται. Καὶ πρὸς τὸν Ἡγε-
μόνα εἶπεσα, τί εἶσην οἱ Θεοί σου; ὑπόδε-
ξόν μοι τοῦτο; ἵνα τιμήσω αὐτούς, κτ τὸ
δυνατόν; κατάγεται δαίμονες, καὶ ἀποσέλ-
λεται εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃν ἔχον
περίφημον καὶ περιβόητον. Εἰσελθοῦσα
δὲ ἡ Ἁγία ἐν τῷ Ναῷ, προσηύξατο πρὸς
τὸν Θεόν. Ϛ ἐμφυσήσασα τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος
Ἄγαλμα, ἔπεσε χαμαί, καὶ ῥαγὲν εἰς
ρία. Καὶ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ἐξελθοῦσα,
φησιν. εἰσέλθε, Ϛ δὸς χεῖρα βοηθείας Ἀ-
πόλλωνι τῷ Θεῷ σου, ὅτι πεσὼν συνέρριβεν.
Ὁ δὲ δραμαῖος εἰσελθών, Ϛ ἰδὼν αὐτὸν Ϛ
ῥιστὶ τιμωμενον κείμενον, ὀλίγον ὑπεξεμέσας βρυγ-
μόν. Ὡς δὲ Ϛ εἰς τὰ ὦτα τοῦ Βασιλέως ἦλθε
τὸ γεγονὸς, ἀπεσταλη δύο ὁ τῷ Βασι-
λεῖ πρῶτος, ὁρισθεὶς ἀπελθεῖν ἐν Ἀζαρ-
βῳ τῇ Πόλει. Ϛ εἰσελθὼν ἴδῃ τὸ ἐν τῷ Θεῷ
γενόμενον, ἐκδοθῆναι εἰς βρῶμα τοῖς θη-
ρίοις τὸν Ἄρχοντα. Ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ
Ἄρχων, προσέπεσε τῇ μακαρίᾳ Θεοδούλῃ, ἐκλιπαρῶν αὐτὴν μὴ δακρύων προ-
σεύξασθαι τῷ Θεῷ αὐτῆς, ἐφ' ᾧ τὸν σωτη-
ρίου τοῦ Θεοῦ ὑγιῆ γενέσθαι, καὶ ἐν ᾧ ἵστατο
τόπῳ, ἀποκατασταθῆναι. Ϛ εἰ τοῦτο γένηται,
προσελθεῖν αὐτὸν τῇ εἰς Χριϛὸν Πίστει,
Ϛ Χριϛιανὸν γενέσθαι. Τότε τῆς Ἁγίας
τῷ Θεῷ προσευξαμένης, εὐθὺς τὸ σωτη-
ρίου Εἴδωλον, Θεοῦ προσαξει, ὁλόκληρον εἰς
τὸν τόπον αὐτοῦ ἀπεκατέστη. Ϛ εὑρὼν αὐτὸ
ὁ ἀποσταλεὶς σῶον, ὑποστρέψας ἀπήγγει-
λε τῷ Βασιλεῖ. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐκέλευσε
διὰ γραμμάτων τῷ Ἄρχοντι ποικίλαις καὶ
διαφόροις κολάσεσι τὴν Ἁγίαν πρότερον
τιμωρηθεῖσαν, καὶ πικρῷ θανάτῳ παρα-
δοῦναι. ὡς δὲ Ϛ σκύβλαις αὐθις σιδηραῖς πυ-
ρακτωθεῖσαις ὁ Ἄρχων καταξαίμεσθαι
τὰς σάρκας αὐτῆς προσέταξε. Καὶ τῇ τε-

γομομλῴα, ἐχαλέπαιμον ὁ δύςλιος Στρισαθλιος ἐκάμοι, δός μοι φησὶν ὁ Κομμιταρήσιος τῷ Ἄρχοντι τῶν κατ αὐτῆς ἐξέσαιμ, καὶ ἐμὴ πεισω αὐτὴν θῦσαι Ἀθηναιῴ τῷ Θεῷ, τὴν κεφαλὴν μου ἔκκοψον. εἶπε, Στὰ δοκῶντα αὐτῷ κατ᾽ τῆς Ἁγίας ἐπέτρεψε πράττειν. Ὁ δὲ ἦλθε πέντε ποιήσας, ἐμέπηξε δύο μηρεῖς τὰ ὦτα αὐτῆς, Στι τὸ μετώπιν ἕτερον, καὶ τὰς λοιπὰς ὀμ τοῖς μαζοῖς αὐτῆς. Καὶ παίτων ἐμπαρέντων, εἰς Οὐρανὰς ἡ Ἁγία τὰς τῆς διανοίας ὀφθαλμὰς ἄρασα, προσηύξατο τῷ Θεῷ ἰσχὺν αὐτῇ δῶναι Στὸ μομολῶ, διὰ τὸ τῆς κολάσεως ἀφόρητον. Τοίνων καὶ ὄχεις μακραν τὸ γενόμενον. ὁ γὰρ Κομμιταρήσιος ἰδὼν τὸ γενναῖον ταύτης παράσημα, ὡς αἰτ᾽ ὐδεμὸς τιν᾽ πιχραν βάσαμον λογισαμλμένης, Στὰς ὡς ἔπορ ἐκπέσῃ τὸ σκοπὸ, κίνδυνον τῆς αὐτὸ ζωῆς ὑποκήσεται, ὡς ἐπηγγείλατο, προσκαλεσάμλμος ταύτην εἰς τὸν οἶκον αὐτὸ, παρεκάλει θῦσαι σὺν αὐτῷ τοῖς Εἰδώλοις. Τότε ἡ Ἁγία προσδυχὴν ὑπὲρ αὐτῆ ποιησαμλμένη, καὶ τὸν Θεὸν λόγος καταπλήσασα, πείθει γεμέσθαι Χριστιανόν. Καὶ πρωΐας γενομλμένης, σὺν αὐτῇ παραστὰς ὁ Κομμιταρήσιος, ἠκήκυσα, τῷ ἄρχοντι φησὶ, τὴν δάλλην τὸ ὄντως ἀληθινὸ Θεὸ μεταπέσαι, καὶ μετακιρήσαι τῆς δύσεως καὶ ἀγαθῆς ὁδό. αὐτὴ δέ με μᾶλλον ἐκ τὸ σκότους τῆς ἀγνωσίας πρεσαγαγέσα ἐρύσατο, καὶ τὰς κόρας ἐφθαλμὰς τῆς καρδίας μου φωτίσασα, προσήγαγε τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ. Ταῦτα ὁ Ἄρχων ὡς ἤκουσεν, ὑπόζέσας τῷ θυμῷ, ξίφα τὴν κεφαλὴν αὐτὸ ἀποτμηθῆναι κέλδυσε, Στῇ Θαλάσσῃ ἀποῤῥίφθῆναι τὸ σῶμα αὐτὸ. Καὶ τότε γενομλμένης, τὴν μαρτυρίαν αὐτὸ ὁ Κομμιταρήσιος Ἑλλάδιος τετέλεκε (τὸ γὰρ αὐτῷ ὄνομα) κατ᾽ εἴκοσιν τεταρτὸν τοῦ Γαμμουαρίου Μηνός. Τὴν δὲ Ἁγίαν, καμίνῳ σφοδρῶς ἐκκαυθείσης, ἐν αὐτῇ ἀκοντισθῆναι ταύτην κελδύει. ἀλλ᾽ ἡ Μακαρία ἀβλαβὴς διέμεμεν ἐν τῇ καμίνῳ, προσδυχομλμένη καὶ δοξάζουσα τὸν Θεόν. Ὅθεν ἀπορία βληθεὶς ὁ Ἡγεμὼν, τί ποιήσω τὴν βιοθανῆ ταύτην, μέγα ἀμέβόησεν, ἀγνοῶ. Καί τις τῶν παριστάμλμων Βοηθὸς, ὕπω καλόμλμος, παραδος μοι ταύτην φησὶν, ἵνα γαρεῖμι ἄφρων ὡς ὁ Κομμιταρήσιος, ἵνα πειθῶ απατηθεὶς παρ᾽ αὐτῆς. Καὶ τὸ Ἄρχοντος Στραφέντος, ἔλαβε ταύτην εἰς τὴν οἰκίαν αὐτὸ ἀπαγαγών. Στ᾽ αὐτὸς τὰς λόγος, τῆς Μακαρίας ὀμ τῇ καρδίᾳ δεξάμλμος, τὴν θείαν, ὡς ὁ Κομμιταρήσιος, ἠλλοιώθη ἀλλοίωσιν. Καὶ τῇ ἑξῆς παραστὰς τῷ Ἄρχοντι σὺν τῇ Ἁγίᾳ, τὰ μὴ ἡμέτερα, ὦ Ἡγεμὼν, φησὶν, ὅπως αὖ ἔχῃ, παίσεμί σοι καὶ αὐτὸς τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν Θεὸν ἀληθινὸν εἶναι, καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς ἐπαγγελῶν κεράς σοι πρὸξέμησα. κρεῖσσον γὰρ διαφθσαμλμόν με, συγκληρομόμον Χριστῷ γενεσθαι, ἤπορ ἀληθεύοντα, τὴν τὸ πυρὸς γέεννραν κρδῆσαι. Σὺ δὲ δέσμον δύχαριστῆσαι τῷ ῥυσαμλμένῳ σε ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ προσελθεῖν ὡς ἐπηγγειλω, ἀ μόνον ὐδὲν τι τοιοῦτον ἐποίησας, ἀλλὰ Στ᾽ αγνώμων φανεὶς, τὴν δίοργέτιν σε κολασεσιν ἀ φορηταῖς παραδέδωκας. Οὕτως εἶπε. Στ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτὸ ὁ Ἄρχων ἀποτμηθῆναι ἐκέλδυσε. τὴν δὲ Μακαρίαν, ἐχαφας σφοδρῶς πυρακτωθείσης, ὑφαπλωθῆναι ὀμ αὐτῇ κελδύει, ἐπίσης ἐλαίᾳ, καὶ κηρῷ αμῶθεν ἐπαῤῥαιομένων, εἰς σφοδροτέραν τῆς ἐχαφας ἔκκαυσιν. Καὶ ὁ μὲν Βοηθὸς, τὴν διὰ ξίφους μαρτυρίαν τελέσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Ἡ δὲ Μακαρία προσδυξαμένη τῷ Θεῷ, ἐπέβη τῆς ἐχαφας. Καὶ ὡς ἤδη ταύτην ἐδέξατο, διαφραγέσα ἡμέρας ἐκ ὀλίγας τοῖς παρεσῶσιν ἐκσφενδορήσασα, τὰς πλείονας κατέκαυσεν. Ἐμαπορῥίφεισης ἐν τῇ φυλακῇ, τῇ ἑξῆς μεγάλης καμίνου αμαφθείσης, ἐμβληθεῖσα ἐν αὐτῇ ἡ Ἁγία μετὰ Εὐγενίου, καὶ Μακαρίου, καὶ ἑτέρων ἐκ ὀλίγων, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, τοῦ ἐν τῷ Σκοπέλῳ.

Ὑπὸ τὸς Ἀρτιοχοὺς μὲν ἦν τὸ γένος, λαμπρῶν Στ περιφανῶν Γομέων. ὠν δὲ πρὸς πρὸς Κιλικίαν ὄρει ῥάπλω τινὰ δίρων, ἐν αὐτῇ οἰκίσκον βραχύτατον ᾠκοδόμησεν. Ἔνθα μηνείαις καὶ ἀγρυπνίαις Στ χαμευνίαις ἐν ἐχολάζων, ἔνδυμα ἔχων ῥίχινον. ἀλλὰ Στ σίδηρα βαρὺ φορτίον ἔφορεν ἔντε τῷ βραχίλῳ, καὶ τῇ ὀσφύϊ, καὶ ταῖς χερσί. Διὸ Στ πολλῆς ἔτυχε παρὰ τῷ Θεῷ χαριτὸς τε καὶ παῤῥησίας. ἐκ πέτρας γὰρ αμίκμου ὕδωρ ἐξέμεγκεν. Οὕτως δὲ πολυθρύλλητος γέγονεν, ὡς τὸ αὐτὸ ὄνομα Στὶ καλεῖσθαι τὸς τὸν Κιλίκιον κόλπον πλέοντας, καὶ τῆς ζάλης ῥύεσθαι. παρεγένετο δὲ εἰς Ἀντιόχειαν, διὰ τὸ λεηλατεῖσθαι ὑπὸ τῶν Ἰσαύρων τὴν τῆς Κιλίκων Χώραν. Ἔνθα πολλὰ ἀγωνισάμλμος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πολυβίκτου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἡ ὠν τῷ Κυρίῳ Πάσχα, ἀρχὴ τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ἥτοι τῆ δευτέρᾳ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος. ϛβ.

Ἄγνισμ᾽ ἀρχὴν, Χριστὲ μηνὸς ἐαίας δρόμους,
Ὧν τὰ κλίμης σὰ τῆς κλίμασίσοι γόμυ.
Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ, ζ. Εἱκόμος χρυσῆς.

Ὑσλίαν φαιδρῶς, φθεγγομλμὴν Στ σαφῶς Τυραμμὰς ἔπληξας, λόγῳ σοφίας καὶ τῆς χάριτος, ὑπομονῇ τε κολάσεων αὖθρασας. πυρὸς γὰρ ἀπόμως καρτερῶσα ἐκραύγαζεν. ὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀμίᾳ δεμνῇ, συχεθεὶς ὁ δυσμλμὴς ἔξηπορεῖτο δεμνῶς, τὴν σὺν θεώμλμος αμαμέωσιν, καὶ τὸ μαζὸν σε τὴν βλάσησιν. χαίρουσα γὰρ Μάρτυς ἐβόας, τῷ σῷ Νυμφίῳ κραυγάζουσα. ὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πέσῃ φαιδρῶς, τὸ Χριστὸ ὁ Μαθητὴς σοι φρυαγμλμῇ, τὰς σας ἰώμλμος δεμνὰς μάγιγας. αἷς πόρ ὑπέσχες ἀντῆτε, Μάρτυς τὸ Σωτῆρος Παθήμε, ἀγαλλιῶσα Στ λέγουσα. ὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐκρῶται Ἀδὰμ, παραβας τὴν ὠντολὴν τὸ Παντοκράτορος. σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν αἰώνιον, ζωὴν Παθήμε παμάμωμε, τὸν τὸν ἐλυτρώσω θανάτε, δύχαριστῶ σοι κράζοντα. ὐλογημλμένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Febraro.

Ὠδὴ, η'. Τὸν ἐμ καμίνῳ τῷ πυρός.

Ἐν δίφροσιν καὶ χαρᾷ, δι᾽ αἰῶνος κατοικεῖν ἐξωθεῖσα, τῇ αφράτῳ σε δοξῃ καταυγαδῶσαι τὰς σὲ, τιμῶντας Ἀγαθὴ δυσώπησον, Στὴς ἀκηράτε ζωῆς καταβυφῆσαι.

Ὡς Στ καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, ἀγαπήσασα Χριστὸν τὸν ὑπὲρ λόγον, πολυέραστον θεαν ἀμεπτρώθης αὐτῷ, βοῶσα δραμεῖμαι ὀπίσω σου, καὶ κατασκιωσω σὺ σοὶ ἐς τὰς αἰῶνας.

Πορφυέσι κροσσωτοῖς, καὶ ὡραίᾳ τῇ στολῇ ἠγλαϊσμλμένη, Βασιλέως θυγατηρ ὀμ τῇ τιμῇ τὸ Χριστὸ, παρέστης Ἀγαθὴ κραυγάζουσα, ἐ ὑπόρυψόσα αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γόρον κεκέμλμον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κυοφορῆσα, δίωδίασας Κόσμον, ὀμ Θεοπνεύστοις ὠδαῖς. διόσοι Παρθένε κραυγάζομλμεν. χαῖρε μυροθήκη τὸ μυρεπνόου μύρου.

Ὁ Εἱρμός.

Ὅν ἐμ καμίνῳ τὸ πυρὸς, τῷ Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβαντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, Στ ὑπόρυψῶτε, εἰς παντας τὰς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Τὸν ἐκ τὸ Θεὸ Θεὸν Λόγον.

Ἰκητικοῖς ὀμ σεφαμοῖς, κοσμηθεῖσα Θεόφρον, Ἀγαθὴ δεξᾷ ζωαρχικῇ, μὴν λυτρωθῆναι δυσώπησον, τὴν Παθήδα σε ζάλης, ὡς πρὶν πυρὸς αμέσεως ὁρμὴν. ἵνα ὕμνοισε παντες, ἀπαύστως μεγαλυνόμεν.

Θεϊκῇ προμηθείᾳ, περιέπων τὰ παντα, Χριστὸς μοῦ ἀμεβόμλμος τὴν σὴν, Μάρτυς αμίδρειαν κατώκησεν, ὀμ σκιναῖς ὡραμίαις, ὡς Νύμφην παναμώμητον αὐτὸ, καὶ συγχαίρειν Ἀγγέλοις, Στ Μάρτυσιν ἠξίωσαι.

Λέουσ᾽ Ἀθληφόρε, τὸν Κρητῶν τὸν ἀπαντων, Χριστόν μοι παρασκεύασον σεμνὴν, ταῖς ἱκεσίαις σε παύσεμε, Στ πταισμάτων τὰ πλήθη, καθαραι μου τὴν εὐσπλαγχνον ἀεὶ, δυσωπούσα μὴ παυσῃ, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Ὠματωθεὶς ἀπορῥήτως, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ὡς Ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, τὸν μα-

μαγνε Μήτηρ ἐ ὑμφδυτ, τ῀ῖ αἰώνων ἀπαύστων, ὁ περὶ Πατρὶ σωαύξαρχος Υἱός. Ε τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα.

Ο Εἱρμός.

Ο ὐκ ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον, τὸν ἄῤῥήτως σοφίᾳ, ἔκοντα καινεργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σωματούμενον Θεόν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ε'ξαποστελ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Γάθη μεγαλώνυμε, Χριστὲ Νύμφη ἀκήρατε, κάλλος ἀπόθετον Θεῖον, Σ Μάρτυς ἠγλαϊσμένη, μνείαν ποιεῖ τ῀ῖ πίστει σε, τιμῶντων καλλιπάρθενε, Σ τὴν Ἁγίαν σε Μνήμην, χαρμονικῶς ἐκτελοῦντων, παθισμάτων λύσιν εὑρέσθαι.

Ε'ν τῇ τῆς Ε'ορτῆς, Ο'μοιον.

Λιτρῶμαί σε τὴν ἀπόῤῥητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ Ναῷ προσηυέχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπεραμένου. ἰδὼν δέσει ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς μοι ἀπόλυσον, τὸν δοῦλόν σε ὦ Δέσποτα. Σωτὴρ γὰρ ἦλθεν τῷ Κόσμῳ, τὸ παρθενικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν ς'. Προσόμοια, ἦχος, β'.

Ο Οἶκος τῆς Εὐφραθᾶ.

Ο ὗτε τὴν χαρᾶν, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἠτέωτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Γ῀ν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄμπτως, ὁ Συμεὼν εἶπα, Σωτὴρ μου εἶδον γάρ σε, τὸ φῶς τῶν Κόσμων Δέσποτα.

Ν῎να προφητικῶς, ἡ σώφρων Σοσία, μὴ αἰθωμολογῆται, τῷ ἐκ Παρθένου φωτὶ, βροτοῖς εἰς ἀπολύτρωσιν.

Α῏ρε ἡ τὴν χαράν, τῷ Κόσμῳ δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Εἰς τὸν, Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος, πλ. δ'. καὶ ψάλλομεν ς'. Προσόμοια τῆς Ε'ορτῆς, ἦχος, α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ο ἱκτὴς τ῀ῖ ἀπαύστων Σλυτρώτης ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ Ναῷ προσημένεχθη. ὅθεν ὁ Πρεσβύτης, τὸν τὸν λαβὼν, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε. μὴ ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ ὡς ἐδόκησας.

Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου λαβὼν, τὸν πρὸ παντῶν αἰώνων, γενόμενα Σωτῆρα, εἶδον ἀνέβοα τὸν φωτισμόν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα. μὴ ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδόν σε.

Ο ὗ ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνέβοα, εἶδον τὸ φῶς, τὸ Ε'θνῶν Σ τὴν δόξαν τοῦ Γ'σραὴλ. μὴ ἀπολύεις ὡς ἔρηκας ὡς Θεὸς, ἐκ τῆς τῇδε τῇ κελεύσει σου.

Ε'τέρα ς'. Προσόμοια τοῦ Ο'σίου, ἦχος, πλ. β'.

Εἰκὼν μορφὸς αὐθεντικὴ Χριστέ.

Ω τῇ Θεουργῷ ἀφετῇ, ἀγράπτων ἱερώτατε, φῶς ἐτέθης, ἐν λυχνίᾳ μυστικῶς, τῆς Θείας Ε'κκλησίας, λαμπρύνων ταύτην Πάτερ, ταῖς ἰδίαις διδασκαλίαις σου.

Ο Πνεύμασε τὸ Ἅγιον, Βακόλε ἁγιώτατε, ἁγίασαν, διὰ σοῦ ἁγιασμόν, τοῖς πίστει προσιοῦσι, παρέχει Θεοφόρε, Σ φωτισμὸν Σ ἀπολύτρωσιν.

Η῀ν ἄκραν ἀγαθότητα, κηρύττων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κακωθέντας, ἀγαθώσεις τοὺς λαούς, Σοφὲ ἀγαθοδότας, προσάγων τῷ Σωτῆρι, Ι'ερουργὸς ὡς ἱερώτατος.

Ῥυμάτε τὰς γραφὰς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἐν αὐταῖς γὰρ ἐρευνῶμεν αὐτὸν τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθέμενον Σ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, Σ ὑπὸ Συμεὼν βαστασθέντα, ἐδοκίσει δόξης φαντασίαν, ἀλλ' ἀληθείᾳ, τῷ Κόσμῳ φανέντα. πρὸς ὃν βοήσωμεν, ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς δόξασόν σοι.

Εἰς

Εἰς τὸν ς'. Προσόμοια, ἦχος, β'.

Ο Οἶκος τῆς Εὐφραθᾶ.

Ε'ρυσα ἡ ἀγνὴ, Σ ἄχραντος Παρθένος, τὴν Πλάστην Σ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται.

Ναὶ λυπολύσεις τὸν δοῦλόν σε Δέσποτα.

Ε'χω ὡ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρημάτισθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. ἰδὼ γὰρ παραγέγονε.

Φ῏ς εἰς ἀποκάλυψιν Ε'θνῶν.

Γ῀ν εἶδον ἀγαθὲ, Θεὲ οἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν, ἀπόλυσόν με τάχος, τὸν δοῦλόν σε φιλανθρωπε.

Δόξα, Σ νῦν. Ο'μοιον.

Γ῀ν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄμπτως, ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτὴρ μου εἶδον γάρ σε, τὸ φῶς τῶν Κόσμων Δέσποτα.

Α'πολυτίκιον τῆς Ε'ορτῆς.

Εἰς τὸν Ο'ρθρον, μετὰ τὴν σμικρὰν ς'. χολογίαν, Κάθισμα, ἦχος, α'.

Τὰ λίθῳ σφραγισθέντες.

Ν῎τῷ Ναῷ προσηυέχθης ἡ ζωὴ τ῀ῖ ἀπάντων. διὰ ἐμὲ μνηστεύσας ὑπὸ Νόμου ἐγένου, ὁ πάλαι χασάξας ἐν πλαξὶ, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς ἐκ τῆς τοῦ Νόμου πάλαι δουλείας. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, Σ νῦν. τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν β'. Στίχον. Κάθισμα, ἦχος, πλ. δ'.

Τὸν σωαύξαρχον Λόγον Πατρὶ Σ Πνεύματι.

Ε'ν τῷ Ναῷ προσηυέχθης τὸ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητὴς Σ Δεσπότης Σ τοῦ Νόμου Δοτήρ, Σ ἀγκάλαις Συμεὼν, δύδοκίᾳ τῇ σῇ, βαστάχθησαι ἐν σαρκὶ, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, Σ πάσαν κτίσιν συνέχων, ὡς ἐλεήμων μόνε οἰκτίρμον, Σ φῶς σε πάσιν ἀποκαλύψαι ἡμῖν.

Δόξα Σ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰς τὸν Ο'ρθρον, ὁ Καμὼν τῆς Ε'ορτῆς, Σ τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς, μετὰ τῶν ἀναβαθμῶν.

Τὸ Βακόλε μέγιστον ὑμνήσω κλέος.

Ι'ωσήφ.

Ω῎δη, ἦχος, πλ. δ'. Ως ἐν ἡπτόρων.

Α῏ς θείαις ἀγλαΐαις Σίδραις, Σ φωσφόροις λάμψεσι, λαμπρυνόμενος ἀεὶ, τὸν ἐ-

Febraro.

μὸν κατανύξασον ψυχὴν, τὸν λαμπραῖς σε Ε'ορτὰς, Πάτερ γεραίρουσαν.

Λολαμπήσε ἀ῏ς ἕρα ὁ μοκτὸς, ἀϊδαίξας Η'λιος, ταῖς λαμπρότησι τ῀ῖ σῷ, ἀφετ῀ῖ ἐφαίδρυσε τὸν γνῶ, Ι'δραῖχα τὸ Χριστὸ Βακόλε παῖσοφε.

Ι'ον ἀεὶ ἡγησιμνήμον Σ καθαρὸν, Σ κηλίδων ἄμικτον, ἀνδεικνύμενος Χριστὸ, ἱδρὼν καρπὸν Σοφὲ, ἐγκωμιάθης Σ τῆς γῆς Βακόλε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Τῷ Παρθένῳ σωυπάρχων μονογενῆς, ὑπὲρ ἡμῶν ἐν μήτρᾳ σε, σαρκωθεὶς Θεοπρεπῶς, τοὺς βροτοὺς ἐθέωσεν Α'γνὴ, διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν ὁ ὑπεράγαθος.

Ω῎δη, γ'. Ουκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ι'ὸς ἡμέρας Σ φωτὸς, γεγωνὼς Ι'δραῖχα, διὰ πόνων ἐν Θεῷ, κατεσκίωσας σαφῶς, ἐν ταῖς λαμπρότησι μοῦ, τ῀ῖ Ἁγίῳ χαίροντι λαμπόμενος.

Η῾ρύτων μίαν δύσεβῶς, τῆς Τριάδος θείαν, τὸν πολύθεον πλάνην, ἐξεριζώσας ἐκ γῆς, ὡς Ι'δραῖχης σεπτὸς, ὡς τὸ Λόγε, ἀληθὴς διάκονος.

Δόμ ὑπέδειξας ζωῆς, πᾶσι τοῖς πλανηθεῖσι, δυσμενεῖς ἐπηρείᾳ, Σ προσήγαγον αὐτὸς, οἷα Ποιμὴν λογικὸς, σεσωσμένους, λόγῳ Α'ρχιποίμην. Θεοτοκίον.

Ι῎λεως γενέσθω Σ φρενὸς, ταῖς δεινῶς ῥικυμίαις, τ῀ῖ παθῶν αἰωνοδότως, χειμαζομένῳ ἀεὶ, ἐν τῇ Θαλάσσῃ Α'γνὴ, τῇ τὸν βίον μόνη Α'εὶ παρθένε.

Ο Ε'ιρμός.

Γ῀ν ἔσχηκα Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώσας τὸ κέρας, τ῀ῖ πίστει σε ἀγαθὲ, Σ ἱερεύσας αὐτὸς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Ω῎δη, ἦχος, ὁ Ο'ὐψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ε'ρωσιμὴς τῷ φωτὶ διαλάμπων, ἐ ὡτῶν γώνησας λαὸς Ι'εραῖχα, τὸν τ῀ῖ Εἰδώλων σκότος τε ἀφαίσας. αἰγλημαίτων δὲ, τ῀ῖ παθῶν τ῀ὸ ὑγρὸν, λύσας μετέβην καὶ, πρὸς τὸ ἄδυτον φέλος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, ἐκτενῶς, τ῀ὰ σὲ τιμῶντων Βακόλε μακαρίσαι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Σ νῦν, τῆς Εὐρώπης.

Κατεπλάγη ὁ ἥλιος.

Η῾πάϊζας δι' ἐμὲ, ὁ Παλαιὸς ἡμερῶν, καθαρσίοις κοινωνεῖς, ὁ καθαρὸς ὢν, ἵνα τὸν σαρκὰ πιστώσῃς μου τὸν Παρθένον,

Ϛ ταῦτα Συμεὼν μυσαγωγήθεις, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν Θεὸν Σ αὐθρωπον, Σὼς ζωὴν ἠσπάζετο Σ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν. ἀπόλυσόν με. σὺ γὰρ Θεός μου ἡ ζωὴ τῆς ἀπαύστου.

Ὠδὴ. δ'. Χριστός μου δωώαμις.

Ο Προγινώσκων σε, Θεομακάριστε, τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον Σ τὸ μοῦς, τὴν καθαριότητα, Ἱεροκήρυκα σοφὸν, ἱδρῶτι σε προχειρίζεται.

Υ Πότε τὰ Πηδήματος, λαμπαδοχήθεις, τὰς ἐν σκότει τῆς πλάνης φωταγωγεῖς, Σ διὰ Βαπτίσματος, Τίτας ἡμέρας ἐκτελεῖς, Ἱεράρχα παμφοίδιμε.

Μ Τρίων ἔσωσας, θηρῶν τὸ ποίμνιον, τῆς παράτεμψ ζηπάντων Σ ἀφιγάμ, τῆς ἀμώμε Πίστεως, Ἀρχιερέων καλλονή, Σ Ποιμένων ἀκρόθινιον.

Γ Γρῶν σε χάριτι, περιαγράπτορα, ὁ κλεινὸς Θεολόγος χαροθετεῖ, θείαις εἰσηγήσεσι, Ϛ Ἱερέα ἐκτελεῖ, ἱερὸν Βακόλε παμσοφε.

Θεοτοκίον.

Γ Νωσῶς ἐν βάτῳ σε, Μωσῆς ἑώρακεν, ἱερῶς τυπωθέντα τὸν τῆς πυρὸς, μέλλουσαν λοχεύειν, ἀμαθαμβῶς μυστικῶς, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ, ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σε Ἀγαθέ.

Ε Ἐρωτικῶς τὸ ἱδρῶν, ἔνδυμα φορέσας ἱδρῶτι, τὰς αἱρέσεις ἐφώτισας, σέβειν Ἱεράρχα Μακάριε ἄκτιστον, φῶς ἐν χαρακτῆρι, Βακόλε παμσοφε.

Ϛ Τόμους λύκε τῆς μονῆς, ἥρπασας λαὸς ταῖς διδαχαῖς, τῆς Θεηγόρε σε γόματος, Σ αἱρετιζόντων Πάτερ ἀπύλωτε, ταῖς σαῖς Θεολογίαις, ἔφραξας γόματα.

Α Ἷς φωτοβόλοις καταυγασθεὶς, Ὅσιε τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, φωτοειδὴς ὅλος γέγονας, λαμπων ταῖς ἐν σκότει ἐμυπαρχέσαις ψυχαῖς, Βακόλε Ἱεράρχα Θεομακάριστε.

Ο Βελυρὸς ἵππηται ταῖς σαῖς, Ἱερολογίαις ἱεραῖς, Μαρκίων Σ ἐξωγράκισαι, πάσης ἀτοπίας ἐξερυγόμενος, βόρβορον ὁ λυσσώδης Βακίλε ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Η Ὅμως τῆς φύσεως Ἰησοῦς, ὁ παμυπερθέσιος Θεὸς, καὶ σοὶ μέν Παναμώμητε, σὲ ἐκ τῆς μήτρος ἀποτικτόμενος, ὁ μόνος ὑσιώσας τὸν παρ' βελήματι.

Ὠδὴ. ς'. Τὰβία τὴν Θάλασσαν.

Ψ Ὕσαν ταπείνωσιν, καθαρότητα Νοὸς, Ἀγάπην ἀυπόκριτον, Πίστιν Ἐλπίδα ἔχων ἐλικρινῆ, Βακόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Τριάδος ἐδάχθη καταγώγιον.

Μ Ἐγάλως κοσμήσαντα, τὴν Σμυρνέων ἱεραν, καθέδραν σε Παμδύφημε, μυσαγωγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸν μετὰ σὲ, Ποιμνία Πολύκαρπον, τῇ χαρί σε Βακόλε τελειόμερον.

Η Οἷσας τὴν κλῆσίν σε, διὰ Πνεύματος Σοφὲ, τὸν μετὰ σὲ ἐν χάριτι, τῆς λογικῶν Θρεμμάτων Καθηγητὴν, προσάγεις τῷ βήματι, ἀρετῶν λαμπηδόσιν ἔξαρατπομπα.

Θεοτοκίον.

Η Πύλη τῆς χάριτος, ἡ αὐτοίξασα βροτοῖς, τὴν πύλην τὴν ὑραίον, τῆς μεταμοίας πύλας μυσταγωγῶς, διαμοίξον Δέσποινα, Σ τυλῶν τὸ Σῶμα τὸ ἐλθόν Θέρωσον.

Ὠ Εἱρμός.

Ο Ὑβίν τὴν Θάλασσαν, ὑψημνίων καθορῶν, τῆς πειρασμῶν τὸ κλύδωνι, τῷ διδίῳ λιμένι σε προδραμὼν, βοῶσι αὐάγαγε, ἐκ Φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Μόναρ. Τῷ αὐτῷ Μαΐ, ς'. Μνήμη τῆ Ὁσίε Παφνουτίου τοῦ Βακόλα, Ἐπισκόπε Σμύρνης. ςῆ. Σ μύρνης ὁ Ποιμὴν Βακόλος θυνητόλος, Ἀ ηρυπνός ἔδειξε, Σ θαμὼν ποίμνης φύλαξ. Ὑ πὲρ τὸς ἐκ μεαρᾶς ἡλικίας ἑαυτὸν καθαγνίσας, δοχεῖον γέγονε τῆ Ἁγίε Πνεύματος. ὃν δύρων δόκιμον Ϛ ἄξιον ὁ παμδύφημος καὶ φιλόμουσος νοῦ Χριστῆ θεῖος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, Ἐπίσκοπον Ϛ Ποιμένα εὔξηνσεν τῆς Σμυρνέων Ἐκκλησίας προχειρίζεται. Ὃς ὑπὸ τῆ Ἁγίε λαμπαδοχήθεις Πνεύματος, τὰς ἐν σκότει πλάνης φωταγωγεῖ, Σ διὰ τῆ Ἁγίε Βαπτίσματος Τίτας ἡμέρας καθιζᾷ, μυρίων θηρίων αὐημέρων αὐτὰς περισώζων. Αὐτὸς ἐν πρὸ τῆ τὸν βίον μεταλλάξαι, τὸν μακάριον Πολύκαρπον ἐν ταύτῃ τῇ Πόλει Ποιμένα Σ Διδάσκαλον τῷ λογικῷ προβάτῳ προχειρισάμενος, τῆ βίᾳ μεθίσταται. Καὶ ὑπὲρ γὴν τῆ τιμίε Σώματος τεθέντος, φυτὸν αὐτέλλαι ὁ Θεὸς ἐποίησε, παρέχων ἰάσεις μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ἁγίε Μάρτυρος Ἰουλιανῆ τῆ ἐν Ἐμέσῃ. ςῆ.

Χ ειρὸς τέρνται χεῖρας ἥλοις Ϛ πόδας, Ἰουλιανὸς προσίθησι Ϛ καρανν.

Ο Ὑτος ἐξ Ἐμέσης ἰῶ τῆς Πόλεως, ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τὰ πρὸς Θεὸν δύσεβῶν, δοκῶν τὰ ἐπιμελεῖσθαι διὰ τῆς Ἰαβρικῆς τῆ ἀνθρωπίνου σωμάτου, πλέον δὲ ποιούμενος πρόνοιαν τῆ ψυχῶν. ὀχ ἥττον γὰρ ἰῶ τούτου, ἡ ἐκείνου Ἰαβρός. Συλληφθέντων ὑν Σιλουανῆ τὰ Ἐπισκόπε, Ϛ Λυκᾶ Διακόνε, Σ Μωκίε Ἀγαγωγῶτε, κατὰ τὰς καιρὰς Νουμεριανῆ τῆ Βασιλέως, καὶ παρὰ τῆ Εἰδωλολατρῶν καταδικασθέντων γενέσθαι θηρίοις βορὰ, ὁ Ἅγιος Ἰουλιανὸς ἀπαγομένους αὐτὰς καταλαβὼν, ἠσπάσατο. Διὸ συλληφθεὶς Σ αὐτὸς μετὰ τῆν αἱρέσιν αὐτῆ, καθηλῶται τῶν κεφαλῶν, Σ τὰς χεῖρας, Σ τὰς πόδας, καὶ ἔμτιμι σταυλαύῳ, ὥσπερ ἐχε μετὰ τῆ ἥλων προσκλεισθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ἁγίου Μαρτύρων, Φαύστης, Εὐϊλασίε, Σ Μαξίμε. ςῆ.

Τ ρὰς Μάρτυρες πάσχουσιν ἰχθύων πάθος.

Κοιμᾷ τυχόντων ὀργανῆ τῆ Σταυρῆ.

Τ ὴν ἁγίαν Φαύστα ἰῶ Ϛ Μαξιμιανῆ τῆ Βασιλέως, ἐκ τῆς Πόλεως Κυζίκε. Τυχοῦσα δὲ γεμμητόρων πλουσίων καὶ δύσεβῶν ἐν πολλῇ περιουσίᾳ, μετὰ τῶν αὐτῆ ἀποβίωσιν κατελείφθη. Οὔτε δὲ τὸ μέσον τῆς ἡλικίας, ὔτε ἡ τῆ πλούτου ἀπάτη, τῆ σωφρονοῦν αὐτῶν ἀπέρισε πράξεων, ἀλλ' ἐν ἀφθορίᾳ τε ἑαυτῶν σωφρονε, καὶ μνησικακία, καὶ προσευχῇ, Σ τῇ μελέτῃ τῆ θείων Γραφῶν. Τῆς δὲ περὶ αὐτῶν φήμης μέχρι τῆ Βασιλέως διαδοθείσης, ἀπεγάλη πρὸς αὐτῶν Εὐϊλάσιός τις τῆ ἐπιφανῶν τῆς Συγκλήτε, τὸ πεῖσαι αὐτῶν θύσαι τοῖς Θεοῖς, Σ μὴ πειθθεῖσαν, τῷ βυθῷ παραδῶναι. Ὁ δὲ πᾶσαν πεῖραν βασανίων αὐτῆ προσενεγκὼν, ὡς εἶδε παραδόξως τε ἐξ αὐτῆ σωθεῖσαν, καὶ θαύματα κατεργασαμένην, ἐπίζυσε τῷ Χριστῷ. Καὶ αὖθις γέλεται Ϛ Εὐϊλάσιον Σ τῶν ἁγίων Μαξίμος ὁ Ἔπαρχος. ἀμφοτέρους δὲ δεσμαῖς βασανίοις ὑποβαλὼν, καὶ διὰ τῆ θαυματουργῶν Ϛ προσευχῶν τῆς Μάρτυρος, προσῆλθε καὶ αὐτὸς τῷ Χριστῷ, Σ σὺν τῷ Τηγανίῳ ὡς κατὰ τῆ ἁγίων αὐτὸς κατεσκόπασεν, αὐθαιρέτως αἱρεθὰς μετ' αὐτῶν προσάξει τῆ Βασιλέως, ἀμφότεροι τὸν ἀγῶνα διανύσαντες, τελειωθέντων διὰ πυρός.

Τ αῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον Σ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ς'. Δροσοβόλον μοι τὴν Καίνιον.

Γ ρηγορίζω ἀσωμάτως καταρτίζων δὲ, τὰς πλανῆς ἐξοικείλαντας, Πάτερ ἔσωσας. Ϛ Θεῷ προσήξας καθαρὰς, αὐτῷ μελῳδοῦντας δύσεβῶς. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥ αιώθησαν παμμάκαρ αἱ σαγόνες σε, τὴν σαρκωσιν κηρύττουσαι, τὸ δὲ ἄφατον δύσλαγχνίαν λάμψαντος ἡμῖν· πρὸς ὃν αἰεβέας ἐμμελῶς. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γ ηράσας δι' ἀσκήσεως τὸ σώματος, τῆ παθημάτων ἔνδοξε, ἀκυρώθεντος ταῖς τῆ πλάνε ὤφθης προσβολαῖς. Σ μικρῶν αἰαμελήτεις ἁπλανῶς. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Γ ρωθέντων τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τῷ τόκῳ σε Παμάμωμε, αἰμυμνοῦμεν σε οἱ σωθέντων Κόρην διὰ σὲ, βοῶντων Σ λέγοντων πιστῶς. Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς σῆς κοιλίας Ἀγνή.

Ὠδὴ, η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ἔ κλαμψας ὡς φοῖνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τῆ Θεῆ, ὀφειλόμενον ὕμνον δικαίοις ὕμνωσας. φέρεις δὲ φυτὸν πρὸ τῆ Θείε σε μνήματος, θαῦμα τοῖς ὁρῶσι, Βακόλε Θεοκήρυξ.

Θ εὸς Θεὸς λόγος ὁ ἐμὸς πόρατος, ἱερὸν ἱεράρχλω σε προχειρίζεται, χθίσμτα λαόν, ἱερῶς ἱερώτατε, πάσδρε Σμυρνέων, φωσῆρ τῆς οἰκουμένης.

Α ρκωθέντα τὸν λόγον ἐθεολόγησας, καὶ πολλὰς ἀλογίας λαοῦ διέσωσας. Ἰσθεος γεγονὼς, μαθητὴς τῆ ἐκλάμψαντος, ἐν Θεολογίαις, Βακόλε Θεοκήρυξ.

Ἐ ρῶς ἐμύσατο τὰ σὰ Μυστήρια, Ὃν φρίττων Θεοτόκε ὁ Θεῖος σύλλογος, πάλαι μὲν ἐν σκιᾷ Σ φαντασίαις ἐκτυπούμενον, νῦν δὲ σοὶ τῆ Θείε τόκετος σε.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, δικαίᾳ θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας, ἅπαντα γὰρ δρᾷς χειρί, μόνῳ τῷ βέλεσθαι. σὺ πόρυψον μοι, εἰς παῦτας τοὺς αἰῶνας.

Ὦ σοφίας Θεοῦ ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ὡς φῶς ὡς φέγγος ὡς μέγας Ἥλιος, ὡς ἀστραπὴ χειρὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξέλαμψας, καὶ πιστῶν διανοίας ἐφώτισας, καὶ πρὸς τὰς ἀμείνονας, τότε ἐσκίρτησας, μέλπων χρισαγίαις, ἐν φωναῖς τριάδα ἄκτιστον.

Ἀρκὸς δι' Κόσμου ἔξω γενόμενος, Ἰδιοργὲ πρὸς τὰς ὑπερκοσμίους γηθόμενος, μεταναστάσεως τάξεις θεόμενος, θέσει φαεινοτάτῃ. ὅθεν τιμῶ μιμήμασι, πίστει ἐκτελοῦμεν, ὦ τῆς μιᾶς βυκόλε παύσοφε.

Γῆ τὸ σῶμά σου τὸ μακάριον, κρύπτει σαφῶς ἰάσεις αἱμαβλύζον καὶ χαρίτας. Οὐρανὸς δὲ τὸ πνεῦμα σῶ τοῖς ἐκλεκτοῖς, φέρει τοῖς ἀπ' αἰῶνος, θείαις λαμπρότησι, κατηγλαϊσμένον, ἀληθῶς βουκόλε ἔμδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὡμνῆ Ἀγγέλων μεγάλης Ἀγγέλου, βελῆς ἀγνὴ Χριστοῦ Ἐμμανουηλ ἀποτέτοκας, τοῖς Ἀγγέλοις τοὺς κάτω σωζαπτομένους, μόνη εὐλογημένη, μόνη παναμώμητε, μόνη αἰτία, τῆς ἡμῶν Κόρη Θεώσεως.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐν αἰθρώποις ἰδεῖν ἀδυνάτου, ὁμως τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σὲ δὲ Παῦλε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος ὃν μεγαλύνομεν, σὺν ταῖς ἐραμίαις, στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ἑξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθοῦσιν.

Ὁμαυτικῶς ὠδήγκασας, πρὸς μομαὶ δύσεβείας, τὸ τῶ Κυρίω ποίμνιον, παύσοφε Ἰόρδαρχα, ἀποδιώξας ὡς θῆρας, πᾶσαν αἵρεσιν ὄθεν, μὴ ἐποπτεύοις ἴλεως, καὶ μὴ ἐρημίαν, ὡς παρεῖχες, μὴ τῆς παρηγορίας Θεοτόκε, τῷ θρόνῳ τῆς Θεότητος παρεκαθίσε Πατήρ.

Ἑτέρων τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ὡμνόλογησε Γεωμέτορος, ἐκ ἐκ σὰς ἀπορρώτους, ὁ ὄντως ἀγαθότητα, ἐν Παραδείσῳ [illegible] ἐπιστεφὲς Λόγος. τέτον δὲ ἐν ἀγκάλαις Σωμεὼν ὑποδέχεται, ἅμα τε Σ Πρεσβύτης Σ Γηραιὰ, ἀμνομολογήσατο ὡς Δεσπότην, ὃν ᾧ Σ προεμένυον τῶν βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν δι' ξ'. Προσόμοια, ἦχος β'.

Οἶκος τῆ Εὐφραθᾶ.

Ἡμῖν ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίε, Θ χρισθεὶ γηραλαίαις, ὁ Πρέσβυς τὸν τὸν δέχεται.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δέλον σε Δέσποτα.

Ἥπιος τῇ σαρκὶ, ὁ Παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁρᾶται παραδόξως, τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, Θ τῷ Ναῷ προσάγεται.

δι' Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Ἐχεώ Συμεών, ἡ παλαιὸς ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν Κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, Σταυ. Ὅμοιον

Ἐγὰ Σ φοβοῦμ, Μυσήριον Σ ξένον, ὁ παῦτα περιέπων, Σ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Ἡ λαιπὴ Ἀκολουθία τὰ Ὀρθρινὰ ὡς σωηθῶν, Σ Ἀπόλυσις.

Τῷ σῷ τῷ Μιῷ, Ζ. τὸ Ὅσιε Παρθενία μῶν Παρθενία, Ἐπισκόπε Λαμψάκου, Θ τὸ Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λουκᾶ, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσοψήφους στίχους ς. καὶ ψαλοῦμεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὑπάρχε, ἦχος, ὁ.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἧς Ἑλκεσόμην τὸ κλέος, ὁ τῆς Λαμψάκου Φωσήρ, τῷ θαυματουργημάτων, ὁ λαμπρὸς ἑωσφόρος, Παρθένιος ὁ μέγας, πάντας ἡμᾶς, συγκαλεῖται τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, ἑορτασμὸν ἐκτελέσαι πνευματικὸν, αὐτὸν δὲ τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Κρεαφοὶ ἡλικίας Θεοφορούμενος, τὰ τῷ Δαιμόνων στίφη, πυρὶ τῷ προσευχῶν σε, κατέφλεξας πανμάκαρ, ἰθυνὰς σοφῶς, τῆς Λαμψάκου τὸ ποίμνιον. τὰς γὰρ βωμὰς τῷ Εἰδώλων καταβαλὼν, ἐνεργήσας Θεῷ σεαυτόν.

Νεκρύττεσε θαῦμα ὁ ἀμαυρώξας ἰχθύς, ὁ ἀφαλίσας ἄπυρος, ὁ καρπὸς τῆς ἀκαύτε, ἀφορας καὶ ἀμπέλου βροχὴ ἰκανὴ, τῷ βα-

βαφῶν ἡ ἐπίτευξις. καὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα Ἰόρδαρχε, ἀλλὰ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἑτέρα δι' Προσόμοια τῆ Ὁσίᾳ, ἦχος, πλ. β'.

Ὅλω ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ μειότητος, ἀκολουθήσας Κυρίῳ, γομικὼ κατέλιπεν, ἔμδοξε προσαθῆσαι Σ ςοργῶ κοσμικῷ. Σ ἐρήμους ᾤκησας, Ἀσκητὸν τὸν βίον, ἀσκῶν ἐν ταπεινότητι. ὃν Θ ἐτέλεσας, ζέοντι τῷ πνεύματι Ὁσία, καλῶς ἐμπορευσάμενος, μείμας σε τὸν ὅμοιον τοῖς πέρσι, Σ τὸν μαργαρίτην, τὸν τίμιον ὡμοίωμαι Χριστόν, ὃν Σ τυχὼν τῆς ἐφέσεως, ἔχεις ἀξιάγαστε.

Φῶς ὑπερφυὲς ἐμφανισθὲν Πατρὶ, διαπλαττόμενος, παρὰ τὸ τεκεῖν τὸν σε διὰ Κύριον, ὃν ἐπόθεις ἔμδοξε· ὃ ῥωθεὶς τῷ πόθῳ, τὰ τέρατα σὺ δὲν λελόγισαι. Μητρὸς δὲ ζέρησιν, Σ τὸν ξενιτείαν ἠγάπησας. Θ ὀχύματα ἐμεδέδυσο, τὸ τῷ Μομαχῷ Ἱερώτατε· ἀλλὰ φαιδροῖ σε, Θεὸς Θ μὴ βελόμενον δύχαις, ταῖς μυρικαῖς Λουκᾶ Ὁσία, καμφθεὶς ὁ φιλάνθρωπος.

Γὸν ἐκτελέσας σε, τὸν ἱερὸν πανιέρως, θαύματα ἐτέλεσας, Ἱερὲ δόξαισα Σ παρθένε δόξα, τῷ Θεῷ σοι μέμαντος, ἀρραβῶνα ἔμδεον, Σ πρὸ τῆς αὐτοπαδόσεως, τῷ θείῳ πόνῳ σε· μεμεῖ δὲ Θ σέφος σοι ἄφθαρτον, Θ δόξαν αἰωνίζουσαν, ὅτε ὡς Κριτὴς παραγένηται. αὐτὸν ὃν δυσώπει, ῥυσθῆναι τὰς ὑμνήτας σε ἀεὶ, ἀσὺ πανταῖς κακώσεως, Λουκᾶ Ὁσιώτατε.

Δόξα, Σταυ. ἦχος, πλ. β'.

Ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς τὸ σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἅρματος Χερουβίμ, αἰρόμενον θεάσας Χριστὸν ὁ Θ, Σ ἡμᾶς τὰς ὑμνήτας σε, τῆς τῷ πάθῳ τυραννίδος, αἰρόμενος ῥῦσαι, Σ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν δι' ξ'. Προσόμοια ἦχος, β'.

Οἶκος τῆ Εὐφραθᾶ.

Γλαυ τῷ Οὐρανῷ, αἰροίχθητε Χερουβὶμ γαρ, ὃν τῷ Ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένε, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δέλον σε Δέσποτα.

Νηρὸς ὁ προφητεὶς, τῷ θείῳ Ἡσαΐᾳ, Χριστὸς ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκε, μῶν τῷ Πρεσβύτῃ δίδοται.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Ὅβῳ τε Σ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἡ τέτε λύσιν, ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Δόξα, Σταυ. Ὅμοιον.

Ἔγνω σε ἡ Ἄγνη, Σ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην Σ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὀρθρινὸν αἶνον ἀντὶ τῶν στιχολογιῶν, Καθίσματα ἦχος, δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡπιάζει δι' ἐμὲ, ὁ Παλαιὸς τῷ ἡμερῶν. καθαρσίῳ κοιμώμενος, ὁ καθαρώτατος Θεὸς ἵνα τὴν σάρκα πιώσηται τὴν ἐκ Παρθένε. Σ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν Θεὸν Σ ἄνθρωπον, Σ ὡς ζωὴν ἀπαίρετο, Σ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζον. ἀπόλυσόν με. σὺ γὰρ Θεός με ἐζωὴν τῷ ἀπαύστῳ.

Δόξα Σταυ. τὸ αὐτό.

Μετὰ τῶν βροφόρων Κάθισμα, ἦχος, ὁ Χορὸς Ἀγγελικός.

Ὦ σωτὴρ τῷ Πατρὶ, καὶ Θρόνε Ἁγίε, ἐλθὼν καὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένε ἐτέχθη, Σ βρέφος ἐγένετο, χρόμοις ὧν ἀπερίχρωτος. ὃν δεξάμενος ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε, νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, δέσμας τὸν δέλόν σε.

Δόξα, Σταυ. τὸ αὐτό.

Ὁ Καιρὸν τῆς Ἑορτῆς [illegible] Ἀγγ[illegible]

Ὁ Καιρὸν τὸ Ἁγίε Π[illegible]

Εὐθυδρόμει κατευθύνε πάντ[illegible]

Ὦ φωτὶ τῷ Θεῷ συγκραθεὶς, Πάτερ Ἱερώτατε, δι' ἀρετὴν φῶς καθωράθης δεύτερον. διὸ τὸν φωσφόρον σε, Θ παμέορ τῶν τελετῶν παρηγορῶν, σκότος ἀμαρτίας, σαῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Σ φαιδρὸς αἰθαλοφόρ[illegible]ρ, ἐν τῷ ἐρεσχήματι, τῆς τῷ Θεῷ Ἐκκλησίας Παρθένε ἀμίαντον λάμψεσιν, Ἱερώτατε τῷ πάθῳ τὸν σκοτόμαιναν, χάριτι δίωκον, Σ φωταγωγῶν τὰς προσιόντας σοι.

Ὀσημάτων σκότος παρῆλθ[illegible] Θέμις, τῷ φωτισμῷ σε τῷ σε[illegible] ἔχων· ὅθεν δυσωπῶμέν σε, τῷ φωτὶ τὰς θείας θεραπείας δοῦναι, κ[illegible] τῷ

τῆ σωμάτων πάσας μαλακίας ἀποδίωξον.

Θεοτοκίον.

Ἅ Γαθὴ κυήσασα Θεόν, Ἄ χραντε ἀγάθυμον, τὴν ἐμ πολλοῖς κεκακωμένην πάθεσι, ταπείνωσον καρδίαν μου, Ϛ τὸ θέλημα ἐκτελεῖν ἐνδυνάμωσον, τῶ σωθῆναι πάντας, θέλοντος ἀνθρώπους Λυτρωτῆ ἡμῶν.

Ἕτερος Κανὼν τῶ ὁσίου Λουκᾶ.

Οὐ ἠκροχιρία.

Λουκᾶς ἐπαινῶ τὸ κλέος τῆς Ἑλλάδος. Ἀμνὸν.

Ὠδὴ, ἀ ἦχος, ϗ β'.

Ὡς ἐν ἠπάρφ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Ὅ γον μοι δίδυ Θεόπτα παρεσηκώς, θρόνῳ τῶ Δεσπότου σου, ἀμυμήσαι τὴν φαιδραν, Ϛ φωσφόρον μνήμην σου Λουκᾶ, διαλύσας τὴν ἀχλὺν τῆς διανοίας μου.

Ὁλοχερῶς σε ποθήσας ὁ ἱερὸς, Σώτερ πρὸς τὴν ἄσκησιν, ἀπεδύσατο σεμνῶς, θλίψεις μόχθους πόνους καρτερῶν. αἰθ' ὧν εὗρατο φυλὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Ποπαίζων τὸ σῶμα Πάτερ Λουκᾶ, ἐγκρατείᾳ παντοτε, ἀγρυπνίᾳ σωσεχῆ, κακοχίᾳ πάσῃ τε σοφῶς, τὰς ὁρμὰς τῆ ἐμπαθῶν ἡδονῶν ἔσησας. Θεοτοκίον.

Τριοτόκε Παρθένε ἡ τὸν Θεὸν, ὃν σαρκὶ γαμήσασα, τὸν ἀχώρητον παντὶ, σαρκωθέντα οἰκτιρῆσαι βροτῆ, τυραννίδος με παθῶν δεῖξον ὑπέρτερον.

Ὠδὴ, γ'. Ἐμπεφραγμένης τῆς Πίσσης.

Πῆρξας καθαιρέτης τῆς τυραννίδος, παμμάκαρ τῆ Δαιμόνων τῆς ὀλεθρίας, Εἰδώλων τε κατέρεψας τὰ τεμένη, Ϛ θείους ἤγειρας, Ναοὺς εἰς αἴνεσιν, τῶ Χριστῶ Παρθένε ἱερώτατε.

Ἐγίασας διαπρεπῶν θαυμάτων χαρακτῆρα χαλεπώτατον παθῶν πάθος, Ϛ ἴαμα τὰ διψῶσας πηρωθέντα. Ϛ ἐφυγάδευσας, Πάτερ Παρθένε, πονηρίας πνεύματα θείᾳ χάριτι.

Νέκρωσας κακίστως θανατωθέντα, τὸν πάλαι ἐνεργήσαντα τῆ σαθρᾶ ἔργῳ. Θεὸς γὰρ ὁ τὸν θάνατον καταργήσας, χάριν σοι δέδωκε, μάκαρ Παρθένε, αἰτίᾳ τεθνήξαμένας δίψυχίας. Θεοτοκίον.

Μίλησεν ἀνθρώπους ἐκ σοῦ τῶ σαρκὶ, ὁ Κύριος φορέσας ἀνθρωπότητα. αὐτὸν ἱκ

ἐκδυσώπησον Παναγία, τὸν οἰκτειρῆσαι με καταπονούμενον, προσβολαῖς τῆ ὄφεως δαιμόνου.

Ἄλλος. Οὐκέτι Ἅγιος ὡς σύ.

Ἀνεπτερώθης τῆ θερμῶ, ἔρωτι τῶ Σωτῆρος, Ϛ γομεῖν τὸ φίλτρον, ὑπερεῖδες δι' αὐτὸν, Ϛ γέγονας ὦ Λουκᾶ, ξένος πάντων τῆ τύρπνῶν μακάριε.

Ἀνθ' Κυρίε σεαυτὸν, ἀπεφηγάσασθαι θέλων, ἐρημίας κατῴκεις, ὡς ὁ πάλαι Ἠλίας, πρὸς Δαίμονας πολεμῶν ὅθεν εὗρες τέλος τὸ μακάριον.

Ἐν πάσῃ θείᾳ ἐμπολῇ, δύπειθὴς ὡς οἰκέτης, ἀμεδέκχθης παμμάκαρ, καλῶς αὐτὰς ἐκτελῶν, Ϛ παιρεμῶν σεαυτόν. ὅθεν ὕψος ἔλαβες θεάμιον. Θεοτοκίον.

Ἀρθένε Μήτηρ τῶ Θεῶ, ἡ τεκοῦσα τὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον ὀφθέντα, δι' ἡμᾶς ὅπερ ἡμεῖς, ἱκέτευε ἐκτενῶς, ἀλογίας πάσης με λυτρώσασθαι. Ὁ Εἱρμός.

Ὅτι ἔσιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῆ πιστῶν σε ἀγαθὲ, Ϛ σερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Κοντακίον τῶ Ἁγίου Παρθενίου, ἦχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὧν θαυμάτων ἐλήφθης τὴν θείαν χάριν Θεόφρον, ἱερὲ Παρθένιε θαυματουργὲ Θεοφόρε, ἅπαντα τὰ τῆ πιστῶν πάθη ἀποσκαθαίρων, πρόσματα τῆς πονηρίας, Πάτερ ἐλαύνων. διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Ὄχος.

Ὡς μονερὴν ἐκ φωτὸς Παρθὸς τὸ προαιώνιον, Υἱὸν Θεοῦ Ϛ Λόγον, ὁ κατανυγάζων πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην Θεϊκῶς, φώτισόν με τὰς φρένας, τὴν μνήν, Ϛ τὸν λογισμὸν, τῶ αὐτὸν μήσαι σήμερον τῆ φαιδρᾶς ταύτης πανηγύρεως, Ϛ σεμνοπρεπεστάτην τῶ Ὁσίου Παρθενίου. αὐτὸς γὰρ ἀληθῶς ἐν γῇ θαυμασίως διετέλεσε ζωὴν Ϛ πολιτείαν. διὸ τοῦτο σωτελοῦντας δυφημοῦμεν αὐτὸν, Ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ἦχος, τὸ δ'. Τὴν Σοφίαν Ϛ Λόγον.

Ἡς Λαμψάκης ὁ μέγας Θαυματουργὸς, ἀναβὰς ἐν τῷ ὕψει τῆς ἀρετῆς, ἁψάμενος τοῖς πέρασι, τῷ φωτὶ τῆς ἰάσεως, τοὺς ζοφώδεις Δαίμονας, σκορπίζων σφοδρότατα, Ϛ ἐλαύνων μόνος, ζωηφαῖς ἐπικλήσεσιν. ὅθεν Ϛ τὴν πλάνην, τῆ Εἰδώλων καθάρας, πᾶσαν τὴν Ἑλλήνων, καπνὸν ἀμπεις τοῖς θυμασι, Θεοφόρε Παρθένιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Πόβρεφος ποθήσας τὴν ἀρετὴν, τῆ ἡδέως ἀπέρχου πάντων Σοφὲ, μηχέαν Ϛ ἄσκησιν, ἀκριβῆ ἐμδεικνύμενος, Ϛ Μητρὸς τὸν πόθον, ὐδὲν ἡγησάμενος, ἐν Σεμνείῳ φέρων, σαυτὸν λάθρα δέδωκας. πάλιν δὲ μιμνύει, σὲ Θεὸς τῆ Μητρί σου, θρηνῦσαι τὴν ἔρημον, σὺ δικαίως παιάρισε. ἡ Ϛ μῶν σωνοδόμενος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ μῶν. Τῆς Ἑορτῆς.

Αὐλῶν παιμφωνίαν.

Τέχθης ἐκ Μητρὸς, ὁ προαιώνιος Λόγος, προσήχθης τῷ Ναῷ ὁ ἀκατάληπτος. χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο. κράζων μῶν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ δύδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς τὸ γένος τῆς ἀνθρώπων.

Ὠδὴ, δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Οσήματα, προσδυχῇ ἐθρήπδυσας ἄμερα, συσφίγγων Παρθένιε, τὰς παραθήκας ἐν χάριτι, ὧν ὁ Δεσπότης σου. ἃ τὴν πολλὴν ἐμιμήσω ἀγαθότητα.

Γὰ δέδωκας, ἐμβρυθῆ τοῖς βαθυβύσι τὰ πρόσφορα, τὴν ἔργον τα Δαίμονα, ἀποσοβήσας Παρθένιε, ταῖς πρὸς τὸν Φιλανθρωπον, ἱερωτάτοις σου Πατρὸς παρακλήσεσι.

Κύριος, τὰς ἐντολάς σε Πάτρῳ δεξάμενος, τὴν ἄγραν παρέδωκε, πλουσιωτάτως τοῖς χαίρουσι, τῇ τὰ αἱμαιξάμενος, σὲ μεγαλυνόμενοι ἐν θεοῖς Γηρώτατε. Θεοτοκίον.

Ἀθραύματα, τῆς ψυχῆς μου Παρθένε θεράπδυσον. τὸν μὲν μου ἐρημώδυσον, ὑπὸ παθῶν ἀπαράτητον, Ϛ ταῖς παραβάσεσι, τῆ ἐντολῶν τὸ Σωτῆρος σκοτιζόμενον.

Ἄλλος. Χριτός μου δύναμις.

Κακὸς ὅσιος, δύθυς Ϛ ἡμῶν, Ϛ ἀκέραιος ὤφθης Πάτρῳ Λουκᾶ. ὅθεν μεμακάρισαι,

παρὰ τῶ παντῶν Ποιητῶ, Ϛ Δεσπότου παμμακάριστε.

Δῶρ ὁ φθόμος σε, καλῶς διάγοντα, τὴν ζωὴν ἐξεκαύθη Ϛ πειρασμῶν, πλὴν θός σοι ἐξήγαγεν. ἀλλ' ἐξηλέγχετο λύκος κενὸς, μάτην τὸ τῶ λόγου χαμώ.

Οὸς δυθύτητι, τὴν βίον ἐθλιψας, πρὸς τὸ κρεῖττον παμμάκαρ τῆ ἐφετῆ, παντῶν τὸ ἀκρότατον, Ϛοιποθῶν Πάτερ ἐδέξω. ἐ δύςοχος Ϛ τετύχηκας. Θεοτοκίον.

Ῥαίαν κάλλεσε, πασῶν δεράμωμος, γυναικῶν ὡραῖος Κόρη σεμνὴ, σὲ τὴν μίτραν ὤκησε, Ϛ δυσμορφίας με παθῶν, Ϛ τὸ σκότος ἐλυτρώσατο.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ Φωτισμός, τῆ ἐν σκότει.

Φωταυγὴς, ἐμσκιωσασα χάρις τῆς ἀπαθείας, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ, Θεόφρον Πάτερ, φιλαργυρίας τὸ βαθύτατον σκότος, τοῦ πρόεδρε διώκει αἴσθησιν, τὸν σωτηρώσαντα ταῖς παραινέσεσι.

Ὅσῳ πολλῇ, τὸν κρατήμωμον Πάτερ καὶ γεγονότα, Ὅσιε ἡμίξηρον προσδυχαῖς σε, ὅλον ἐργάσω υγιῆ δυχαρίστως, τὸν Δεσπότην Θεὸν δοξάζοντα, τὸν θαυματουργίαις πολλαῖς σε μεγαλωσαντα.

Ῥίσμα σεπτὸν, περικείμενος Πάτερ Ἱερωσυνης, ταύτην κατελάμπρυνας ἐπιδείξει, πολλῶν θαυμάτων ὧν ἐτέλεσας ζῶν τε, Θεοφόρε Ϛ μετὰ θανατον, Ἄγγελος καθάπερ βιώσας Παρθένιε. Θεοτοκίον.

Πὸ παθῶν, ἀμαυρώσεως Κόρη ἀπὸ σκεπάζω, τῆ προσγινομένων ταῖς ἐπηρείαις, τὰ ἀλογίᾳ μεμυσῶν τε βασανίσων, αἰωνίων, πρὸς τὸν φιλανθρωπον, ῥύσαι με ταῖς σαῖς δυσωπῶ παρακλήσεσι.

Ἄλλος. Τῷ θεῷ φύγαν σε Ἁγαθέ.

Ἡμῶν τῆ καμάτων σε ἀμοιβὴν, παρὰ τὰ πλησίον Δοτῆρος ἀπολαβὼν Πάτερ ὅσιε, πέλαγος θαυμάτων πᾶσιν ἐδείκνυσο, τοὺς μόσεις ἀφαμίζων τῆ προσιόντων σοι.

Γ κατεμαρύνησας τὸν ἐχθρὸν, Πάτερ ταῖς μυρίαις προσβολαῖς, ὑ κατεπλάγης τῶν ἐπαρσίων ἔχης δὲ ὡς πύργος ἐρρῶ, ἀκλόνητος, ταπεινωσαν ὡς θάρακτε ἐμθυμούμενος.

Ἀλῶς τελέσας τὸν ἱερὸν, ἀγῶνα παμμάκαρ, Ϛ λαβὼν ἄνωθεν Θεοῦ τὸν στέφανον,

ΚΑ

δοσιν, χάριτι αμάτων τυφλὰς ἐφώτισας, χωλὰς Sπαραλύτους ἀποτελῶν ὑγιεῖς.

Θεοτοκίον.

Λοιὸν ὑμνοῦντες τὴν ἀληθῶς, τέξασαν τὸν Λόγον ἀφράστως Ϛ μείνασαν, πάλιν μητέρα παρθένον ἄφθορον, Sπαντῶν προσιόντων Sσωτηρίαν βροτῶν.

Ὠδὴ, ϛ'. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Ἡμάρτων σε, δύχων τε δωρεὰς Παρθένε, Ναοὶ ἐρράγησαν τῷ Εἰδώλων θείᾳ χάριτι, Sἄπιστος λαὸς πίστιν προσελάβετο, μεγαλύνων συμφώνως τὸν Κύριον.

Κέτδυσας, τὸν φιλάνθρωπον Λόγον σὺν δάκρυσι, Ϛ τοῖς αἰτήσασιν ὄμβρους ἀφθόνους κατήγαγες, Οἰκτίρμον συμπαθῶς λαὸν κινδυνεύοντα, Ἰδοὺ ἔφαξα Κύριε Παρθένιε.

Ἁμάρτων σε, μυρικῶν ἐπομβρίαις κατηρδευσας, καρδίαν πᾶσαν προσφοιτῶσαν σοι Παρθένε. Sγὴ ἡ πρὶν αὐχμῷ ξηραινθεῖσα δέχεται, ὑετὸς θαυμασίως δυφορήσασα.

Θεοτοκίον.

Μὴ γήσης με, ὦ ἡμέρα τῆς δίκης κατάκριτον. μὴ γηλιτεύσης με ζωὴ παντῶν τὸν ἀμαίθητον, Θεέ με Ποιητά μου ἔχων ἱκετεύσασαν, τὸν τεκοῦσαν ἀπόρως σε Δέσποιναν.

Ἄλλο. Τὸ αὐτὸ τοῦ Θαλασσίου.

Ἐλύθη ἡ πάλαι σε, δολιόφρων καθ' ἡμῶν, ἰσχὺς Ϛ φρένα γέγονε, τὰ πολλά σε σοφίσματα πομπρέ. ἰδοὺ γὰρ ἁπλάστους, Sἀπόμπους μέσε σὲ κατέβαλε.

Τὸ ἔδωκας Ὅσιε, σοῖς βλεφάροις μυσαγμόν, οὐδὲ κροτάφοις αἴεσιν, ἕως πᾶσαν κατέβαλλον μηχανὴν τὲ πλανῶσ ποικίλως σοι, παρασμὸς καθ' ἑκάστην ἐξεγείροντες.

Ὡφρόνως διανύσας, σὲ τὸν βίον Sκαλῶς, φιλοξενῶν ἑκάστοτε, ἐλεῶν τε πλησίους Sδαψιλῶς. διὸ Sτετύχηκας, ἀφθαρσίας Sδόξης ἀκηράτε Λυκᾶ.

Θεοτοκίον.

Ῥύσος γεγέννηκας, σὺ τὸν ἔμψυχον σαρκικῶς, Θεοκυήτορ παμάγνε, ὑπὲρ μὰν τε Sλόγον διὸ θεῶ, Τριάδος τῆς θείας μᾶ, τοὺς πρεσβείαις σε ἔξου οἰκτίρμον.

Ὠδὴ, ζ'. Εἱρμός.

Τοὺ βύθ τὸν Θαλάσσαν, ὑψεμβλήτω καθαρῶν, τῷ παρασμῷ τὸ κλύδωνι, τῷ διώλιμῷ σε προσδραμὼν, βοῶ σοι αἰάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὸν ζωήμ με Πολυέλεε.

Καταβασία, τοῦ Ὁσίου Λυκᾶ. Ἦχος, δ'.

Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ὁ Ἐκλεξάμενος Θεὸ πρὸς τὸ πλασθῆναι σε, εἰς διαφέρεσιν αὐτοῦ οἷς οἶδε κρίμασι, προσλαβόμενος ἐκ μήτρας καθαγιάζει, Ϛ οἰκεῖον ἑαυτοῦ δῶλον δεικνύει σε, κατδυθύνων σοι Λυκᾶ τὰ διαβήματα, ὁ φιλάνθρωπος. ᾧ μὴν χαίρων παρέσασαι.

Ὁ Οἶκος.

Πατέρων ἀρίστη καλλονὴ Ϛ σεμνότης, ὦ παντῶν Ἀσκητῶν κοσμότης, Χριστοῦ τὰς ἐντολὰς πληρῶν, πῶς ὑμνήσω τὴν σὴν βιοτὴν ἔνδοξε, μὴ ἔχων λόγων δυάμιν; ἀλλ' ὅμως σοι θαῤῥῶν βοήσω.

Χαῖρε λαμπρὸν Μοραζόμτων κλέος.
Χαῖρε πίστων ὁδηγὲ Sλύχνε.
Χαῖρε τῆς ἐρήμου τερπνότατον βλάστημα.
Χαῖρε Οἰκουμένης λαμπτὴρ φαεινότατε.
Χαῖρε, ὅτι κατεφρόνησας τῶν ῥευστῶν Ϛ φθαρτῶν.
Χαῖρε, ὅτι τὰ ἀῤῥαβῶνα σου Ἀγγέλοις κατοικεῖς.
Χαῖρε τῶν ἀθυμούντων ταχεῖα παράκλητος.
Χαῖρε τῶν κινδυνεύοντων ποθεινὲ παράσχετε.
Χαῖρε σεπτὸν δοχεῖον τοῦ Πνεύματος.
Χαῖρε κλεινὸν Χριστοῦ οἰκητήριον.
Χαῖρε δι' ὃν δόσις πᾶσα ἐγάθη.
Χαῖρε δι' ὃ Θεὸς ἐδοξάθη.
Ὧν μὴν χαίρων παρέσασαι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Παφνουτίου τοῦ ἐν Θηβαΐδι.

Ἀφῆκε τὸν χθὲς Παρθένιος Λαμψάκῳ.
Λαμπτῆρα πυρσεύοντα φῶς αὐτῇ μέγα.
Παρθένιος καθέδρα λαχὼν, μακρὸν ἑβδόμην ὕπνον.

Ὁ Τὸν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, Υἱὸς Χριστοφόρου Διάκονος τῆς κατὰ Μελιτηνὴν Ἐκκλησίας, γραμμάτων μὲν ἄπειρος, πᾶσαν δὲ πρακτικὴν ἀρετὴν μετιέναι σπεδάζων. καὶ προκάλυμμα τὴν τοῦ ἰχθύος ποιούμενος ἄγραν, τοῖς αὐτοῖς αὐτὸν μετεδίδου. Τοσαύτη δέ τις ἦν ἡ κρυπτομένη ἐν αὐτῷ δυσέβεια καὶ ἀφε-

τὴ, ὡς Ϛ χάριν παρὰ Θεοῦ λαβεῖν, Δαίμονας ἀπελαύνειν, Ϛ παντοίας νόσους ἰᾶσθαι. Ἐπιμέλειαν δὲ ποιησάμενος τῆς τοῦ Γραμμάτων μαθήσεως, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ Φιλίππου Ἐπισκόπου Μελιτηνῆς. Ϛ αὖθις Ἐπίσκοπος τῆς Λαμψάκου ὑπὸ Ἀχιλλίου Μητροπολίτου Κυζίκου. Πολλὰ δὲ θαύματα ἐκτελέσας. Sγὸ ὑπὸ ταύρου τὸν ὀφθαλμὸν αὐδρός τιμος ἐκκοπέντα ἰάσατο. Ϛ μόνῃ σφραγίδι, καρκίνου πάθος, ὅτου λεγόμενον, ἀπὸ τιμος γυναικὸς διεσκέδασε. Sτὸν λυττήσαντα κύνα καὶ καταχόμενον αὐτὸν, φυσήματι ἀπεδίωξε. Sτὸν ὑπὸ τῆς ἀμάξης συμπατηθέντα διαφυγείσης αὐτῷ τῆς γαστρὸς τεθνηκότα, αὖθις ἀνεζώωσε. Καὶ ἀπὸ Ἐπιτρόπου τῆς γαμετῆς, τὸ ἀκάθαρτον ἀπήλαξε Πνεῦμα. Sφυγεῖν τοῖς βαφεῦσι τὰ πρόσφορα παρεσκεύασε, ἀποδιώξας τὸν ἐμφολεύομενον Δαίμονα. καὶ πολλὰ ἕτερα παράδοξα ἐνεργήσας, Ϛ περὶ τὴν ἐσομένων προεπών, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Ἔπλησε Λυκᾶς θαυμάτων τὴν Ἑλλάδα. Οὐδὲ μεκρὸς παύεται τῷ θαύματον.

Ὁ Τὸν ὁ Ὅσιος τῆς Ἑλλάδος ἔξοχον βλάστημα Sἐμφύσημα. οἱ δὲ τότε Πρόγονοι, ἐξ Αἰγίνης ὥρμισαν τῆς Νήσου. οἳ τὰς συνεχεῖς ἐφόδους τῶν Ἀγαρηνῶν μὴ φέρουτες, μεταναύσαι γίνονται, καὶ τὴν Ἑλλάδα καταλαμβάνουσιν, ἐν ᾗ καὶ γεγέννηται ὁ μακάριος Λυκᾶς. Οὗς ἐκ παιδόθεν, ὁ μόνον κρέατος, ἀλλὰ καὶ Sτυρὸ ἀποχὴν ἐποιήσατο. ἄρτος δὲ κεχερθίμος, Ϛ ὕδωρ, Sὅσπριον μὴ αὐτῷ βρῶσις καὶ πόσις. Κακοπαθείᾳ δὲ πάσῃ Sσκληραγωγίᾳ κατατήκων ἑαυτὸ τὸ σῶμα, τὴν πειρῶντα θρέψαι, καὶ γυμνιτεύοντι περιβόλαιον χαρίσασθαι, ῥυφὴν ἠγέτο, Sκόρον ὑπελάμβανον. Ὅθεν Sτὸ ἑαυτῷ περιβόλαιον πολλάκις δεδωκὼς, γυμνὸς ἐπανῆκε. Καὶ ὁπόταν τὰς δύχας τῷ Θεῷ ἀμέπεμπε, τῷ ἐδάφους οἱ πόδες ἀφιξάμενοι, ὡσεὶ πήχεων ἔμα, ἄψαυστοι τὴν γῆν ἐδόκουν φαίνεσθαι. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν Μονήρη βίον ὑπέδυ, οὐκ ἔχειν εἰπεῖν ὅσην ἐγκράτειαν Sκακοχίαν ὁ μακάριος ἐπεδείξατο. Τοὺς δὲ παραλίους πάσας διαμείψας, καὶ πολλοῖς αἴτιος σωτηρίας διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τελεσθέντων θαυμάτων γεγονώς, ὑστέρου ἀφεὶς τὰς μεταβάσεις, τὴν τοῦ Μοραϊτηρίου χώρου καταλαμβάνει. καὶ ἑβδόμην ἐν αὐτῷ διαμύσας ἔτος, προεῖπε τὴν αὐτοῦ τελευτὴν πᾶσι, καὶ ὅτως τῷ τέλει τὸ βίου ἐχρήσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων χιλίων Μαρτύρων, Sτρατιωτικῶν, καὶ τεσσαράκοντα Προτικτόρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ Μαρτυρησάντων.

Ὁ Τῶν οἰκέται ὑπῆρχον τῶν τεσσάρων, ὑφ' ὧν κατεσχέθη, ἐκ προστάγματος Βασιλικοῦ, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐπίσκοπος Πέτρος ὁ Ἁγιώτατος, Sἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. μεθ' ἣν τὴν τότε τελευτὴν, τῶν Προτικτόρων τις δυσαρέστων παροικῶν τῷ Χριστῷ, Sμαρτυρησάντων, οἱ τότων δοῦλοι τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως, ἱκετοποιήσαν πρὸς τὸν Βασιλέα Διοκλητιανὸν ἐν Νικομηδείᾳ σὺν γυναιξὶ Ϛ παιδίοις Sβρέφεσι. Ϛ ὁμολογήσαντων ἅμα Χριστιανοὺς, Sμὴ πειθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ἀπὸ τοῦ στρατοῦ κατεκόπησαν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μαρτυρες, οἱ ἐκ Φρυγίας, πυρὶ βαπτίζονται.

Μὴ τὸν πυρὸς φείξαντες ἰσχὺν ἐξ Φρυγῶν,
Τὴν τῶν Φρυγῶν γῆν, πῦργος εἰσὶν ἰσχύος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Παφνουτίου τοῦ ἐν Μοναστηρίοις ἀγωνισαμένου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μαρτυρος Θεοπέμπτου, Sτῆς Συνοδίας αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον Sσῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Ἀντίφωνα προσόμια.

Ἐν σοὶ ἐνισχυώσασα ἡ θεία χάρις, Προφήτων σε δείκνυσι, τὰ μέλλοντα θεσπίζοντα. ὑμνεῦθεν προηγγελας τῷ διαδέχεσθαι, μέλλοντι τὸν Πρόεδρον Σοφὲ, ὡραϊσμένον θείαις λαμπρότησι.

Ἀμψάκης τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλλησπόντου, λαμπτῆρα τὸν ἄδυτον, θαυματουργίαις ἅπασαν, τὴν γῆν τὴν φαιδρύναντα, Ϛ ἀπελάσαντα, μύκτα πολυώδυνον πάθων, ὑμνολογοῦμεν πάντων Παρθένιον.

Ολύχνιν ἀπέδωκε τὴν ταύτης ἀπόρου, ἡ γὴ τῇ ἐντολῇ σε, παυθαύμαζε Παρθένε, Σ βοῦρυας ἰῶν εγκον ἄμπελος ἀϊκμος. ὕτω σε δοξάσαντος Θεὸν, τὲ δοξαθέντος τῇ πολιτείᾳ σε. Θεοτοκίον.

Ῥαθης Παράμωμε ἁγιωτέρα, τῆς ἀῴου Δωράμεων. Θεὸν γὰρ ἐτώμάτωσας, ὃν Τάξεις ἀσώματοι φόβῳ δοξάζουσι. τὲ τὸν οὐρανὸν ἱκέτευε ἀεὶ, τὲ οἰκτειρῆσαι τὰς σὲ δοξάζοντας.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Θήκην τῆς σῶν λειψάνων, λευκὰ πηγὴ ἀναδέδεικται, ἰαμάτων ἐν ᾗ πᾶς προσρέχων, ἐκλυβᾶται παντοίων παθῶν, σὲ μακαρίζων Ὅσιε, Σ ὑμνῶν τὸν Δεσπότην Χριστόν.

Ημείοις μεγίστοις Πάτερ, ἐδόξασέ σε ὁ Κύριος. ὃν ἐδόξασας σύ, διὰ πόνων τῆς ἀσκήσεως πρότερον. ὄλογητὸς γὰρ ἔκραζων, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ν βίῳ περιφανής τε, Σ ἐν τοῖς θαύμασι μέγιστος, Σ ἐν πᾶσι καλοῖς ἀνεδείχθης, ἀπαράμιλλος Ὅσιε. διὸ τῆς πόνων εὕρηκας, ἀμοιβὴν Βασιλείαν Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Ἀοῦ ἡ Πολιοῦχε σῶζε, Θεοκυήτορ παράμωνε, προστασίαν ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, ἀδιάκτῳ βοῶντων σοι. ὑλογημένος Παναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ωδὴ, ε'. Κόσμος ποτέ.

Εγίσαι τὰς σὰς καμάτους ἀντιδόσεις, ἐν τοῖς ὑψίστοις διεδέξαντο, μέγιστε Παρθένε. φῶς οἰκεῖς γὰρ τὸ ἀμέτερον, ἡ δοξαν ἀδιαδόχου ἐλπίδας ἀενάου, Πάτερ χαρᾶς ἀξιάμνητος.

Δυτος ἀσκήσας γενόμενος ἐν βίῳ, ἀπολαῦς τῆς θείων ἔργων σε, ἔδυς Νόμῳ φύσεως, καὶ πρὸς φέγγος μετεχώρησας ἀμέτερον, λιπὼν ἡμῖν Ὅσιε τὰς ἀκτῖνας, τῆς ἀπορρήτων θαυμάτων σε.

Ναρχος Πατὴρ γίος ἡ Θεοῦ Πνεῦμα, ὁ μοβασίλειος ὁμόθρονος, γνωρίζεται ἔλλαμψις, ὀρθοδόξως τοῖς λατρεύουσι, Σ μέλπουσι σὺν τάξει, παντοτε τῆς Ἀγγέλων. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος. Θεοτοκίον.

Ὑπε μετὰ τὸν Ἀχρὴ προσγινομένην, τῇ μεσιτείᾳ σε καθαρίσαν, Σ λάμπρυνον δέομαι, σκοτισθεῖσαν τὴν καρδίαν μου Δαιμόνων ἀμαυρότητι. ὅπως σε μακαρίζω Θεομακάριστε Δέσποινα.

Ἄλλος. Νόμῳ παρρώων οἱ μακάριστοι.

Ὑμνῶν παντοίᾳ πάθος ἐμόδοξε, ἀπωδιώκεις Πάτερ Λευκᾶ μακάριε, τὰς λεπρώντας ἐξιώμενος, ῥωμνύων ἀσθενοῦντας, Σ παρειμένους, λύων τὲ κατεχομένους δεσμῷ, Σ κυλᾶς Σ χωλᾶς ὁμῷ, Σ τυφλὰς θεραπεύων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅμνον εὑρὼν δόξαν Ὅσιε, πόνος πολλοὺς ὑποίσας ἡ ἀγωνίσματα, ἀχρυπνίαν τῆξιν σώματος, μνησίαν κακοχίαν, χαμευνοίτιαν, πᾶσαν ἄλλην πίεσιν σαρκὸς, δι' ἀγάπην τὲ κτίσαντος, ᾧ σωθῶ σωθῶ φραίμην. αὐτὸν οὐκ ἐκδυσώπει σωθῆναι, πάντας τοὺς ἐν πίστει Σ πόθῳ σε ὑμνοῦντας.

Ἰὰ ποικίλων πόνων Ὅσιε, τῆς ἀρετῆς εἰσήχθης εἰς τὸν ἀραμιον, Βασιλέαν ὑφραινόμενος, τὰ μῶν εἰς τοὺς αἰῶνας, Σ τὲ Δεσπότην πάντοτε βυθῷ, ταῖς καλλοναῖς, σὺν Ἀγγέλοις μελῳδήμασι τὸν Τρισάγιον ᾄδες. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, Σ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Γὰρ ἀποσταῖτα τὸν ἀχώριστον, ἐκ τῆς παρθένου κόλπου Ἀχρὴ γεγέννηκας, ἀπειραμένως ἀμεταφράστως τε, βροτὸν τέλειον ὅλον. ὃν ἐκδυσώπει, δέδραμαί σοι ἰσχύι, τῆς πομνηρῶν, λογισμῶν προσβολῶν πᾶσαν καταβαλεῖν εἰς τέλος, Σ θέλημα τὸ θεῖον ἐκείνου, πράττειν καθ' ἑκάστην. ἵνα σε μεγαλύνω.

Ὁ Εἱρμός.

Ὅμνον παρρώων οἱ μακάριστοι, ἐν Βαβυλῶνι μέσοι προκινδυνεύοντες, Βασιλέα ὅλον τὸν κατέπτυσαν προσαγῆς ἀλόγιστα. Σ σωνημμένοι ὡς ἐκ ἐχωρίσθησαν πυρὶ, τὲ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀμέλησον τὸν ὕμνον. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ, ϛ'. Ἀναρχε Γενήτορος.

Δεῖν κατηξίωσαι, ἀπολυθεὶς τὲ σώματος, τὰ ἀθέατα κάλλη Πάτερ Παρθένε, ὅλος ἀρετῆς δύμορφία ὡς ἀληθῶς, καθοραϊσμένος. διόσε γθραίρομεν, καὶ γνησίως μακαρίζομεν.

Σκεῦος ὡς ῥόδον σε, ὀδῶδον ὡς ὀσφράδιον,

διον, ἀφετῆς ποικιλίᾳ ὡραϊζόμενον, Πάτερ ὁ Χριστὸς εἰς τὰς ἄω, περιφανῶς, ἐσκήνωσε μανδρας, ὁσίως ποιμαίνοντα, τὸν λαὸν αὐτὲ Παρθένε.

Κιρτήσωμεν ἄνθρωποι, χορεύσωμεν γηθόμενοι, Ἑορτὴν τε Ἁγίαν μῶν συγκροτώμεθα, ψάλλοντες Θεῷ ἐν αἰνέσει, τὸν θαυμαστὸν, ἡ μέγαν Ποιμένα, Παρθένιον σήμερον, κὶ χαίρει μακαρίζοντες.

Μνήμην σε σήμερον, ἡμῶν περιαυγάζουσα, τὰς καρδίας ὡς μέγας Ἥλιος ἔλαμψεν. ἵν' ἐντελῶντας ἐν πίστει, ῥύσαι παθῶν, σκότους Ἱεραρχα, Σ νόσων Σ θλίψεως, Σ παντοίων περιστάσεως. Θεοτοκίον.

Ωτί με καταύγασον, τὸν ἐν τῷ σκότει κείμενον, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας Θεοχαρίτωτε, Σ μὴ προαιρούμενον ὅλως, τὰς τὲ Θεὸν, Νόμους σωτηρῆσαι, ὅπως ὡς προστάτιν μου, κὶ χαίρει μακαρίζω σε.

Ἄλλος Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Οὺς πόνους Πάτερ καὶ ἀγωνίσματα, τίς ἐξαπεῖν δυνήσεται βροτῶν ὧν ἀξιον, τὸν μισθὸν ἐκομίσω παρὰ Θεοῦ; γέγονας γὰρ δοχεῖον, τὲ θείου Πνεύματος, Ὅσιος δικαίως ἀληθινός, δίκαιος ἄμεμπτος.

Πλεῖν τὸν ἦθος ἡ ἀπομύρουσιν, Σ ταπεινοῦ ἐλέους τε μεσὸν πρὸς τοὺς πένητας, ἡ φιλοξενοῦ τε καὶ φιλέρημον, ἥσυχον πράον ὄντως, Πάτερ ἐνέδειξας. ὅθεν σωτῆρας Ἀβραὰμ, Σ Ἰακὼβ Σ Δαβὶδ.

Ομαῖς ἐκάνας ὡς αὐλιζόμενος, ταῖς ὀρεκταῖς ἡ καλλοθεϊκῶς ἐμπιπλάμενος, παραδείσου τε θεία τοῖς αὐθεσι, μῶν ἐν ῥυθῶν εἰς κόρον, ἡ ἀγαλλόμενος, μεγάλην πρὸς Θεὸν ὑπερημῶν, ποιῶ παύλβιε. Δοξα.

Μια φύσις ἡ ῥισυπόστατος, ἡ ῥιλαμπὴς ὐσία ἡ ἀχώριστος δυνάμις, ὁ Πατὴρ ὁ Γίὸς καὶ τὸ Ἅγιον, Πνεῦμα μία Θεότης, σῶζε τοὺς πίστει σε, ἔνα μεγαλύνοντας Θεὸν, ἐν χαρακτῆρι ῥί. Θεοτοκίον.

Οὗν ὑ ἀνέμει σε τὸ Μυστήριον, βρότειος μὲν Παρθένε Θεοτόκε παμύμνητε. πρὸ γὰρ τόκου ἀμωμήτως σωτέλαβες, ἔμεινας τε Παρθένος, καὶ μετὰ κύησιν, τέτοκας δὲ Λόγον σωτῆρίας Παρί. Ὁ Εἱρμός.

Εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ὑ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀταμίευτα τὰ Τάγματα. διὰ σὲ δὲ Παναγνεώθη βροτοῖς, λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνοντες, σωτηρίας ἐραμίας Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ἐξαποστελ. Γυναῖκες ὀρθρίσασαι.

Αμψάκης ὁ παμμέγιστος, Ποιμὴν Σ περιβόητος, Θαυματουργὸς Ἱεραρχης, τῆς τῶν Χριστὲ Ἐκκλησίας, τὸ Ἑλληνότευκαύχημα, Σ τῆς πίστεως ἐδραίωμα, τιμάσθω μῶν Παρθένιος. ὑπὲρ τοῦ Κόσμου γὰρ ὅλου, ἱλεύεται τὸ θεῖον.

Ἕτερον τῆς Ὁσίας. Ὅμοιον.

Ομάσας ἐκ μέσου τοῦ, Σ τὸν Σταυρὸν ἀράμενος, ἐμάκρυνας ἐν ἐρήμῳ, Λευκὰ Φωσὴρ Μοναζόντων ἐγκρατείᾳ δὲ πάσῃ, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, τῷ κρείττονι Θεόλεκτε, ὡς ἐφικτὸν σωτεκραθῆς, τῇ ἀπρυσίτῳ Τριάδι.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ληρῶν σε τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ Ναῷ προσλωχθῆς, ὑπὸ Μηρὸς ἀπεραμδρε. ἰδὼν δὲ σε ἐκραυγάζειν, ὁ Πρέσβυς μῶν ἀπολυσον, τὸν δοῦλόν σε ὦ Δεσποτα. Σωτὴρ γὰρ ἦλθες τῷ Κόσμῳ, τὸ Παρικὸν φῶς Χριστε μου.

Εἰς τὸν ϛ'. Προσόμοια. ἦχος, β'.

Οἶκος τῆς Εὐφροσύνης.

Ἔρυσαν ἀγνὴ, ἡ ἄλεσμας Παρθένος, τὸν Πλασθέντα Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται. ϛ'.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σε Δέσποτα.

Ἔχω Συμεών, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐμνηστεύθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. ἰδὼ γὰρ παραγέγονε. ϛ'. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Γὴ εὖου ἀγαθὲ, Θεὲ οἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν ἀπόλυσον μετάχος, τὸν δοῦλόν σε Φλαθρωπε.

Δοξα, Συνῶ. Ὅμοιον.

Αῖρε ἡ τὴν χαράν, τῇ Κόσμῳ δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ὀρθρου, ὡς σωίθες, ἡ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Η'. Τῇ Ἁγίᾳ Μεγαλομάρτυρι Θεοδώρᾳ τῇ Σρατηλάτιδι, καὶ τῇ Ἁγίᾳ Π φήτῃ Ζαχαρίᾳ.

Εἰς

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰχῶμιν ἦχος, γ'. Ψαλμοὶ, ιζ'. Προσόμοια, ἦχος, πα.

Χαιροις Ἀσκητικῶν.

Χ Αἴροις ὁ Σβρτιώτης Χριστοῦ, ὁ τροπωσάμενος ἐχθρὸν τὴν παραταξιν, τῷ ὅπλῳ τῆς δυσεβείας, ὁ τῇ πίστει σκηνίγμος, ὁ πολλαῖς βασανοις ὠμησάμιμος, Θεοῦ τὴν οὐραμιον, Βασιλείαν Θεόδωρε. ἐν ᾗ χορεύων, Ϛ μεθέξει Θεοῦ μιμος, καὶ λαμπόμιμος, καθαραῖς διαδόσεσι, μέμνησο τῆς τιμώντων σε, τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, Ϛ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὸν τῆς Λειψανίας σε λαύρακα. ἀφ' ἧς αὐαβλύζει, τοῖς αἰτοῦσιν δύρωρία καὶ μέγα ἔλεος.

Χ Αἴροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, τῆς Ἀθλοφόρου τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον. ὁ Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθρῶν, δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος, λαμπτὴρ τῶν ὑφηλίων, καταυγάζων τοῖς θαύμασι. ςύλος ὁ μέγας, διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξεσι τῆς ἀπείρων κολάσεων. λόγχη τῆς καρτερίας σε, ὁ κτείνας τὸν Δρακόντα, ὁ ἀρίςευσας μεγάλως, ὡς Στρατιώτης ἀήττητος, Χριςὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ο Πλοῦτον ζωηφόρου Σταυροῦ, τῶν τῇ Εἰδώλων σωτηρίᾳ ἐργασάμενος, μαςίγωσι ὑπέρτης πέρας, ὁ Χριστὸν ξύλῳ θανατώσας, στιγμοὺς παμμάκαρ ἐκαρτέρησας. ὑφ' ὧν σωτηριόμενος, Ϛ λαμπρὰν φλεγόμενος, Σταυρῷ ὑψώθης, τιμωρουμένους βέλεσι, Ϛ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῆς ἐκτυφλούμενος. ἔνθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἀναθλήσαντα. καὶ ἀθλοφόρον σε φαίνομεν, Χριστὸν ἱκέτευε Θεόδωρε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἑτέρα τῶν Προσόμοια τοῦ Προφήτου. ἦχος, πα. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Χ Ὡς πολίτευμα ἰσάγγελον, τοῖς Ἀγγέλοις Θεοφάντορ συνωμίλεις προφανῶς, διαὐτῆς τὰ ὑπερφυῆ καταλαμπόμενος τῷ μυθῳ, συμβόλῳ θαυμασίῳ ἀποκάλυψιν, μεγαλωνυμίαν προφητικὴν προαγόρευσιν, Πνευματικὴν ἀνοικείωσιν. ἱκέτευε, τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄγγελος ἐφάνης ἐπίγειος, Θεοῦ γῆς τοὺς ἀραμίους συλαλοῦντας ἐγκώς, θεωρὸς ὑπέρκοσμίων, θεαμάτων γεγονώς. Λυχνία, μόνην φῶς ἀπαςράπτουσα. Ἐλαία, ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, Θεουργικῶν ἀποζέουσα, τοῖς δυσεβέσι πίστιν. ἱκέτευε, τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπιζομένη Θεοῦ σεως, ἀπολαύων ὡς Προφήτης ἀληθέςατος Θεοῦ, Ϛ γραφῶν τῆς αἰδίου ἐμπιπλάμενος ῥυφῆς, Ϛ δοξαν ἀνεκλάλητον θεώμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ὑμνοῦντων σε, δυσωπησον ἐκτενῶς ὁρῶν, Θεολήπτε, τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, πά.

Ἡμέρον ἀνέτειλεν, ὑπὲρ τὸν ἑωσφόρον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἀνόνδοτως φωτίζουσα, Ϛ τὰ μέφη τῆς ψυχῶν ἀποδιώκουσα, τῇ ἐνεργείᾳ Ϛ χάριτι τοῦ Πνεύματος. πρὸς ὃν φιλομάρτυρων ἀνακράξωμεν. χαίροις ὁ τοῖς πιστοῖς ἀναδειχθεὶς Θεοδώρητος χάρις, Ϛ τῇ θαυμάτων τὰ πλήθη ἐφαπλῶν, τοῖς εἰς σὲ προστρέχουσι Θεοδωρε μακάριε. Χριστὸν ἀπαύστως πρεσβεύων μὴ ἔλλιπης, τῆς ἀϊδίου ἀγαθῶν τυγχάνειν, τοὺς ὑμνοῦντας ἐκτελοῦντας, τὴν παγκόσμιον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτὸς.

Παλαιὸς ἡμερῶν, μηνιάσας σαρκὶ, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου Νόμου, πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα. ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε, νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου. εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν ιζ'. Προσόμοια, ἦχος πα. β'.

Τριήμερος ἀνέςης Χριστέ.

Ὑ Πόδεξαι φησὶ Συμεὼν, τὸν Κτίςην τῶν ἁπάντων χερσίν. ὦ Πρεσβύτα, ἀγκαλίζου τὸν Χριστὸν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

ιζ'.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Τ Οὐ Νόμου Ποιητὴν Ϛ Θεὸν, ὃν φέροντες ἀγγέλων πλῆθος, σωτηρίου λαοὶ, τὸν μόνον δυνάςην, Ϛ Νόμου Νομοθέτην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Ν Υ͂ν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δοῦλόν σου ὡς ἐρήκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστὲ, τὸ φῶς τὸ προαιώνιον, δεσμῶν με τοῦ σαρκὸς, εἰς ἀπολύτρωσιν Ἐθνῶν Ἰσραὴλ.

Δόξα, ἦχος, πδ'.

Τ Ω͂ν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμος Ϛ τῆς αὐτοῦ κληρονόμος μακαριότητος, παντὰς δι' φημισώμεν πιστοὶ, Ϛ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον μεγαλομάρτυρα, τῆς Οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον, πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δογματικόν.

Ο Τοῖς Χοροῖς μετοχέμενος.

Βλέπε ὅπισθεν φυλ. 16.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, δ'.

Τ Ραπεζαρία ἀληθὴς Ἀθλοφόρε, τοῦ στρατηγὸς Βασιλέως, πόρισμα λῆς γεγένησαι Θεόδωρε. ὅπλοις γὰρ τῆς Πίστεως, παρεταξω ἐμφρόνως, κατεξωλόθρευσας τῶν Δαιμόνων τὰ σίφη, Ϛ μικηφόρος ὤφθης ἀθλητής. ὅθεν σε πίστει ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τὰ Προφητικὰ, ἦχος, β.

Τ Οῦ Προφήτου σε τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, διαὐτοῦ σε δυσωπῶμεν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τῶν συνήθων ἀναγνωσμάτων, Καθισμα ἦχος, δ'.

Ο Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο Μεγαλώνυμος Χριστοῦ Ἀθλοφόρος, ὁ ἐπιπόθητος Θεῷ Ϛ Ἀγγέλοις. ὁ θαυμαςὸς Ϛ ἔνδοξος Θεόδωρος, πάσας τὰς ὑφ' Ἥλιον, ἱερὰς Ἐκκλησίας, σκιάζων τῷ Πνεύματι, τῷ ἁγίῳ δύφραίνει. καὶ ἑορτάζειν πάντας ἐν χαρᾷ, παρασκευάζει αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Δόξα, τὸ αὐτὸ. Ϛ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ν Υ͂ν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, Ϛ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε Ϛ θυέλλῃ. μᾶλλον δὲ Συμεὼν τ' σαρκωθέντα Θεὸν, ἀρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο. Ϛ γεγηθὼς, ἐπεύγετο τ' πᾶσι, πρὸς τ' ζωὴν τ' αἰώνιον δι' ἐνὸς μόνον ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Εἰς τὸν, β'. ἦχος πα. α'.

Τὸ λίθῳ σφραγισθέντος.

Θ Ησαυρὲ τῆς αἰώνων, ἐζωὴ τῶν ἁπάντων. δι' ἐμὲ μνηςιάσας τοῦ Νόμου ἐγένου, ὁ πάλαι χαραξας ἐν πλαξὶ, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, ἵνα πάντας ἀπαλλαξῃς, ἐκ τῆς τοῦ Νόμου πάλαι δουλείας. δόξα τῇ δυσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, Ϛ νῦν. τὸ αὐτό.

Ο Καιρὸς τῆς Ἑορτῆς, εἰς γ' Ϛ τὸ Ἅγιον, ἀνατέσσει ἡμῖν Ο Καιρὸς τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, φέρων ἀκροτιχίδα τοιάδε.

Φ ρονήμονον δῶρόν σε τοῦ Θεοῦ σέβω.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοπαίοις, Νικολάου.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχος πδ'.

Ἀσματικὰ τοῦ Φροῦ.

Ε ρωμυμία Θεολήπτου κλήσεως, καλλωπιζόμενος, Ϛ δωρεῶν θείων, θησαυρὸς δεικνύμενος, Ϛ Μαρτυρίου χάριτι, μάκαρ κεκοσμημένος, τοὺς ὑμνητάς σε χαίροντας, ὕμνοις σε τιμῶντας Θεόδωρε.

Ῥ ῥῳ Ϛ λόγῳ σε τὸν Θεοδώρητον, κλῆσιν πιστώμενος, τὰς δωρεὰς μέμεις δωρεαὶ τοῖς χρῄζουσι. δώρημα παμμεγέθεσιν, ἄνωθεν καταβαίνον, ἐκ τοῦ Πατρὸς προσδεχόμενος, ἅπαντας πλουτίζεις τιμῶντάς σε.

Ω μίλει Θεόθεν μηνιάσαν Παμσοφὲ, λαβὼν Ϛ σωτῆρα, πάθη σαρκὸς παντα, πρότερον Ϛ δαίμονας, αὐθρέως καταβέβληκας. ὑςέρον δὲ καθέλων, ἐχθρῶν Τυραννίδων τὸ φρύαγμα, μάκαρ συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Σ οφρεχὴς σμυρνοχὴς φρόνιμος, κατασοφίσω σοφῶς, τὸν Σοφιςὴν Μάκαρ, τῆς κακίας ῥήμασι, Ϛ πράγμασι Λικίμιον, ἐδελεάσας, δείξας, μεκροῖς ξεσμοῖς λαβρύνοντα, Ϛ κενεαῖς ἐλπίσι φρεφόμενον.

Θεοτοκίον.

Ι κόμοι δίδυμα Παναγία ἄχραντε, τῷ καταφυγόντι, ὑπὸ τὸν σὸν σκέπτον, τῶν δεινῶν ἐξαίρουσα, ἀεὶ μεταῖς πρεσβείαις σου. Ϛ γὰρ τέτοκας Λόγον, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σύνθρονον.

Ἑτέρα Κανὼν τοῦ Προφήτου, ἦχος πα. Ε' πλήττομαί σε τοῖς λόγοις Ζαχαρία.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, π. δ'.
Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἔχων τὴν φωτοδότιν, ταῖς σαῖς ὑπακούσματα δείκνυσι φωτισμόν μοι παράσχες, Ζαχαρίου Προφήτα Θεοπάτωρ.

Ἀπαστραπεκοσμημένος, κάλλεσι τῆς θείας ὡραιότητος, τῷ Ἀγγέλῳ τὸ κάλλος, ἐθεώρεις ψυχῆς ὡραιότητι.

Λήρης Ἀγιωσύνης, Ἀγγελομιμήτου καὶ φαιδρότητος, συλλαλήσαντας Ἀγγέλους, Σ φωτίζοντας ἔχες Θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Ἐλυταὶ ἡ κατάρα, Εὔας τῆς Προμήτορος Παράμωμε. τὸν Χριστὸν γὰρ τεκοῦσα, δόλογίας τὸν Κόσμον ἐπλούτισας.

Ὠδὴ, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἑαυτὸν ὡραῖος παμφαὴς πρεπῶς δέδειξαι, καλλέα καταλλήλως ἐμπρέπων ψυχῆς Σ σώματος, ὡραϊζόμενος, τῷ ἀρετῷ δυμορφίᾳ, Σ Μαρτύρων σύγκλασι καλλωπιζόμενος.

Πόθεία προμοίας ὡδηγήθης ἔμφοξε, τρίβον Μαρτυρίου Δεσπότου τὸ τὴν καρδίαν σου, Μάκαρ πλατύναντας, ταῖς δωρεαῖς τῷ χαρίτων, Σ πρὸς τὸν ὑράνιον κλῆσιν ἰθύναντος.

Εὐαλόφρονι γνώμῃ περιφρονῶν Παμσόφε, παῦτων τῷ ἡδέως τὸ Κόσμου Σ τῷ βίου τρόπων, ὁδὸν προέκρινας, τῆς τὸ Σωτῆρος ἀγάπης, ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας ψυχῆς δύτητι. Θεοτοκίον.

Κετεύω σε μόνον τὸν τὸν Θεὸν τέξασαν, τὸν εἰς δόλογίαν καταραν τὸν πρὶν ἁμέψαντα, Σ χρηματίσαντα, ὑπὲρ αὐθρώπων κατάρα, Κόρη παντολόγητε, Κόσμον σώσαντα.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Ἀμωθεν χάρις σοι ἐπεσκίασε, τῆς προμοίας τὸ ἄφραστον, θείαν κυβέρνησιν, δι' ἁγίων Ἀγγέλων διδάσκουσα παμσόφε, μάκαρ Σ φωτίζουσα.

Ἣν θείαν χρηστότητα παιδευόμενος, ἐμυήθης παμόλβιε, ὡς καθαρώτατος κατάκαρπος οἰκεῖσθαι, τὸ θεῖον ἁγίασμα, τὸν πόλιν τὸν παμόρφον.

Ὁ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, ἡ ἀσφάλεια τῶν λαῶν τὸ θεόφρονος, γέγονας Κύριε, Σ ψυχῶν σωτηρία, ὡς πάλαι προηγγειλε, Προφήτης ὁ θεσπέσιος. Θεοτοκίον.

Ὁ Τόκος ὁ ἄφθορος, Σ ἁγιασμὸς θεοπρεσῦ κύησις, τὸν κόσμον ἐρρύσατο, ἐκ φθορᾶς Σ θανάτου. Σωτῆρα γὰρ ἔτεκες, Λόγον τὸν ἀΐδιον.

Ὁ Εἱρμός.

Ὑ κ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, Ϲ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις. οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα τῆς Μαρτυρος. ἦχος, π. δ'.
Τὴν Σοφίαν Σ Λόγον.

Θεῖκλην παντευχίαν ἀμάλαβὼν, καὶ εὐδώλων τὴν πλανίαν καταβαλὼν, Ἀγγέλοις δικήγειρας, δύφημέν τὰς ἀγῶνάς σου. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν μὲν πυρπολούμενος, τῶν ὠμὸν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατεπάλμησας. ὅθεν φοβουμένως, τοῖς αἰῶσί σε μέμνεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τῶν Προφήτων. ἦχος, γ'.
Τὴν ὡραιότητα.

Ἱππολύμπια ἄθλματα ἔβλεψας, λαμπρυνόμενα χαρᾷ τῷ παντων Θεῷ, τὰς ἀσωμάτους λειτουργὰς, Ζαχαρία θεσπέσιε. οἷς συναγαλλόμενος, ὡς Προφήτης ἀοίδιμος, αἴτησαι ἰθυνθῆναι, πρὸς ὁδὸν θείας γνώσεως, τοὺς πίστει ἀδιάκτῳ τελοῦντας, μνήμην σου τὴν παρίσαν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς, Ὅμοιον.

Ἐκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο ὁ ἱερὸς Συμεών, νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα. Ἄμωμα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ προφῆτις Σ ἔμφοξος, νῦν ὁμολογήσιν, Σ τῶν ὑμνον προσάγεσθαι. ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι. δόξα τῷ ὕπω δοξάσαντι.

Ὠδὴ, δ'. Σὺ μου Χριστὲ Κύριος.

Πρὸς Θεὸν πάθος σε πᾶσαν ἡμαύρωσε, προσταθείας, ὑλικὴν παμμακάριστε, δόξαν τρυφήν, πλοῦτον Σ ῥυθμήν, Ϲ περιφάνειας, τὸ πρόσκαιρον ὕψωμα. ἐμτεῦθεν αὐξηθείς, πρὸς περίβλεπτον ὕψος, μαρτυρίου Σ δόξαν ἀμάραντον.

Ὁ μωκαιμῷ, ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι, πεφραγμένος, μόνον αὐτομάτατον, παραμο-

ραμομένων μεμιμικῶς, αὐτέρψας μάκαρ. διὰ μιμήσεως ἐμίθλησας, Σ σέφος αὐτεδήσω, τὸ τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ Δεσπότου Θεόδωρε.

Λῶρον Θεοῦ, δέδοσαι κόσμῳ φοβούμενον. δῶρον Θεοῦ, δῶρον ἀξιέραστον, δῶρον πλουτίζον παντὸς πιστοῦ, δῶρον δεχόμενοις, γλυκὺ Σ πρᾶγμα Σ ὄμορμα, τὸ πᾶσι καταπέμπον, καταλλήλως τὰς δόσεις, Ϲ πληροῦν τὰς αἰτήσεις τῷ δούλῳ σου.

Σμιμητὴς, τοῦ προπαγέντος ὑπὲρ ξύλῳ Χριστοῦ, μὴ πᾶσαν, αἰκίαν τοῦ σώματος, μὴ πολλὰς, γρέβλας Σ ποινὰς, τὰς τῷ μιαιφόρων, χρισομένους ἐπὶ Σ ταυρῷ, Ϲ βέλεσιν ἐρῶσης, Ϲ δεινῶς σωσεκόπης. ἀλλ' ἐρρύσθης ἐκ τῶν δωμάτων Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἀλλοποιὸν, Ϲ γῆς Δεσπότην κυήσασαν, ἀπορρήτῳ τόκῳ καταχρέωσε, παντῶν πιστοὺς, γλῶσσῃ Ϲ ψυχῇ, κόσμου Βασιλίδα Σ Δέσποιναν ὁμολογοῦμεν. διὸ τῆς τυραννήσης, πομπὰς σωσθείας, ἐλευθέρωσον σὲ γεραίρουσας.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Γὰρ μὲν φωτισθῶ ὑσίαν σέβειν, ὦ Ἡλίοις δὲ ῥίσιν ὁρίζομένην, ταῖς εἰς τὰ ὄντα πρόοδοις πλησιαζομένην, σαφῶς διδάσκεις παμμακάριστε.

Ῥμα τοῦ Θεοῦ, γονόμενος Προφήτα, ἅρματα ὁρῶν, ποικίλα τῷ Ἀγγέλων, περιαδεῦσαι τὰ παντὰ κατηξιώθης, μετ' εὐταξίας πορευόμενα.

Ἐροπρεπὴ, πολύφωτον λυχνίαν, σύμβολον ὁρᾶς, τῆς θείας φωταυγείας, ἐπισκοπῆς τε παμμάκαρ τῆς παντεπόπτου. δι' ἧς τὰ παντὰ περισώζεται. Θεοτοκίον.

Γύμβολα τῆς σῆς, ἀγνὴ κυοφορίας, οἱ θεοειδεῖς, Προφῆται προτυπῶσι, πολυειδῶς προχαράττοντες Σ ποικίλως, δι' αἰνιγμάτων οἱ θεόφρονες.

Ὠδὴ, ε'. Γνα τί με ἀπώσω.

Ἡ προθύεις τῷ δόξαν, ἔμφοξε Θεόδωρε σοῦ παρρησίαν πολλὴν, τὸ σαρκὶ παθόντος Σ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντος, καὶ μαγίγων πεῖραν, πολλῶν λαβὼν λύσιν τυραννίδων, σαυρικῶ καταδίκῳ ὑπωμόσας.

Ὁ Λοιπὸν προθέσει, σταυρωσιν ἐκθύσιον Χριστῷ, μιμούμενος, τῷ ἑαυτοῦ ὑπέρτης, τιμωρίαν Σ ταυρῷ προσηλούμενος. αὐτὶ δὲ τῆς λόγχης, βελῶν πολλῶν πληγὰς ἐδέξω, ὀφθαλμῶν κόρας τε ἔξορυττόμενος.

Ἱκηφόρος ὡράθης, ἀθλητὴς ὁλόκληρος μετὰ τοῦ σταυρωσιν, Σ τοῦ ἄλλου πᾶσαν, τῷ μελῶν συγκοπῶν τε Σ μέκρωσιν. ὁμοιώσας κόσμου, σὲ γὰρ Χριστὸς χαρὰ Ἀγγέλων, ὡς ζωῆς ἀρχηγὸς ἀμείψωσεν.

Γυμνόμενα τὰ πλήθη, τὸ ὑμνοῦν γεγόμενον θαῦμα Θεόδωρε, τοῦ φωτοῦ ἐπῆραν, μεγαλύνοντα Χριστὸν τοῦ δυνάμιν, τὸ δὲ λυμεῶνος, Σ ἁλαζόνος Λικιμίου, ἐλιτόμενα λυσσᾶν τοῦ ἄλογον.

Θεοτοκίον.

Ὅλον τέτοκας Κόρη, τὸ φῶς τὸ αἰώνιον, τοῖς ἀμυμήσι σε, τὸν Χριστὸν ἀπόρως, σωματώσασα ὃν βλέωσαι, τῶν σωθῆναι παῦτας, ἐκ πειρασμῶν τῶν ἀλλοφύλων, παναγία Παρθένε Θεομυμφε.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζων.

Καθαρῶς καρδίᾳ, Σ διανοίας προβλέπων εὐθύτητι, πάθος τὸ τῶν Σωτῆρος, ἀξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

Πόφυσις ἁγία, χαῖρε Σιὼν ὁ Προφήτης προτρέπεται. ἧξει ὁ Βασιλεύς σου δίκαιος, Σ σώζων πραότητι.

Ὦν Προφητῶν ἡ δόξα, τῶν θεηγόρων ἀνδρῶν ἡ εὐπρέπεια, κόσμον περιαυγάζει, τὴν τῆς προφητείας λαμπρότητι. Θεοτοκίον.

Τῆς Παρθένου τόκος, ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, τῶν πρὶν ἁμαρτημάτων, δι' ἡμᾶς ἁμαρτίαν γενόμενος.

Ὠδὴ, ς'. Γλαύσητί μοι Σωτήρ.

Ἐλαμψας ἀρεταῖς, Ϲ διδαχαῖς διαβίου σε, ἐξήγραψας δὲ λαμπροῖς, ἀγῶσι Θεόδωρε Σ μῶν περιβόητος, ὦ θαυματουργίας, Σ θρόμος προσάτης πέφυκας.

Οἷς κάμμυσιν ἰατρὸς, τοῖς ἀνιάλωτοις αἰάρυσις, μεσίτης ἁμαρτωλοῖς, ὑπὸ θυμῶν ἄφεσις, πεμθῶν παράκλησις, πρὸς Θεοῦ ἐδόθης, συμπαθέστατε Θεόδωρε.

Γὰρ ἔστι κόρος τῷ σῷ, καλῶν ἀπείρων Θεόδωρε, ὑδὲ τῆς σῆς καλλονῆς, ϛαθμὸς ἰσοστάσιος. διὸ τὸν διάπυρον, πόθον μου προσδέχου, χορηγῶν μοι χάριν ἄφθονον.

Θεοτοκίον.

Ἀμψάτω μιν ἐπ' ἐμὲ, ἡ ἄφατος δύσπλαγχνία σε, βυθῷ με ἁμαρτιῶν, Ϛ τῆς ἀπογνώσεως, Κόρη ἀπαλάττουσα, Ϛ πρὸς μετανοίας, τὰς λιμένας ἐμβιβάζουσα.

Ἄλλος. Τῶν δεήσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Παρέχων προφητικῆς αἰνάπλεως, ἐπιπνοίας ἐσοφίσθη τῶν γνώσιν, ὑπόφωνος μυηθεὶς ἀπερίσκεπτος, αἰνακηρύττειν τὸν χάριν τὸν μέλλουσαν, ἡμέραν τε τὸν τοῦ Σταυροῦ, τὸν γνωσθῆναι τῷ Κυρίῳ Θεόληπτε.

Τρόπον πνευματικῆς κοσμούμενος, δωρεῶν τῷ ὑπὲρ μὲν ἀξιώθης, ἀγγελικαῖς ἐμφανείας Ϛ τάξεις, Ϛ ὁμιλίας Ϛ δόξας θεώμενος, παμμακάριστε θαυμαστὰ, διδασκόμενος Ϛ θεῖα Μυστήρια.

Ἀμπάδιον αἰθέριον κτησάμενος, φωτισμὸν θεογνωσίας πυρσεύεις, τὸν μυστικὸν πραμιλυσμὸν λαμπάδα, τῆς ὑπερλόγου τοῦ Λόγου σαρκώσεως, φαιδρύνεσθαι θεοπρεπῶς, ἐκ Σιὼν Ζαχαρία θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Στήσας τὸν Οὐρανὸν αἰδέσεως, Οὐρανὸν σε λογικὸν Θεοτόκε, τὸν καλλονὴν Ἰακὼβ ἀγαπήσας, Ϛ ἐκ γαστρός σε θεότητος Ἥλιος αἰθέρια σωματικῶς, Ϛ τὸν Κόσμον ἐφαίδρυνε χάριτι. Ὁ Εἱρμός.

Ἠν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, Ϛ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, Ϛ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. Ϛ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶ.

Νδρεία ψυχῆς, τὸν πίστιν θωρακισάμενος, Ϛ ῥῆμα Θεοῦ ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέβρωσας, τῷ μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε. σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ὦν ἀθλητῶν τὸ ἔκλαμπρον κάλλος, δεῦτε πάντων τοῖς ὑμνοις τῷ σεφανῶν πιστοί, Θεόδωρον καταστέψωμεν. δῶρον Θεοῦ γὰρ μέγα τῷ Κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμψεσι ταῖς τῶν θαυμάτων. τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐνίκησας βελίσῳ, ἄθλοις σεπτοῖς ὁμβρίζει αὐτὶ αἵματος, χρημνοὺς ἰαμάτων τὰ ῥεύματα. σὺν τοῖς ἐν πᾶσι χαίρει Χριστῷ, Ϛ δίδωσιν ἐρίτιμον ἀμέλειπτον. διὸ βοῶμεν αὐτῷ. Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Η'. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. ςἰ.

Ὦ μ Θεόδωρος ἄξιαν Στρατηλάτης.

Γπῆρξε τιμηθεὶς τοῦ Θεοῦ Στρατηλάτης.

Ὄμβριμον ὀγδοάτην Θεοδώρου αὐχέμα κάψαν.

Γτος κατὰ τὰς χρόνους τοῦ Λικινίου τοῦ Βασιλέως, τὸ γένος ἕλκων ἐκ τῆς Εὐχαΐτων, τὴν δὲ οἴκησιν ποιούμενος ἐν τῇ πρὸς Πόντον Ἡρακλείᾳ. Κάλλει δὲ ψυχῆς, Ϛ ὥρᾳ σώματος, Ϛ κράτει λόγων τῆς πολλῶν ὑπερέσχε. Παῖδες δὲ ἐφιλοτιμοῦντο τὴν αὐτοῦ φιλίαν καρπώσασθαι. Ταύτην τοι Ϛ Λικίνιος περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο σωτυχεῖν αὐτῷ καὶ πῶρ ἀκύσας Χριστιανὸν αὐτὸν εἶναι, Ϛ τοὺς λεγομένους Θεοὺς βδελύττεσθαι. Διὸ καὶ τιμᾶς ἐκ Νικομηδείας τῆς αὐτοῦ τάξεως ἀποστείλας, ἐντίμους ἀγαγεῖν αὐτοῖς τὸν Μάρτυρα προσέταξεν. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν, τὸν μακάριον Θεόδωρον λέγοντες αὐτὰ ταῦτα, ὡς χρὴ τὸν Βασιλέα μᾶλλον παραγενέσθαι μετὰ τῆς μειζόνων αὐτοῦ Θεῶν, δύθυς τὸν Βασιλέα Ἡράκλεια ἔχειν. Ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος ὄψεσι μυκτηριαῖς Θεοῦ αὐτῷ ἐκπεμφθείσαις προθυμοποιηθείς, ἐπεὶ τὸν Λικίνιον ἤδη πλησιάζοντα ἐπύθετο, ἐπικαθεδεὶς ἵππῳ, ὑπεδύσατο αὐτῷ, καὶ τὰ εἰκότα τοῦτον ἐτίμησεν. Ὁ δὲ δεξιᾷ αὐτῷ δύς, Ϛ καταπασάμενος, εἰσελθὼν ἐν τῇ Πόλει, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ βήματος προκαθίσας, τὸν μακάριον Θεόδωρον προσῆγετο, τοῖς ἑαυτοῦ Θεοῖς θυσίαν προσενεγκεῖν. Ὁ δὲ Ἅγιος τὸν Σωτηριώτερον Θεὸν ἐξαιτησάμενος, ὡς αἰ αὐτοὶ πρότερον θραπεύσας, αὖθις δημοσίᾳ προσαγάγῃ αὐτοῖς ἀπορίας, ἐπαιδὴ κελεύσαντος τοῦ Βασιλέως, τὰς χεῖρας Ϛ ἀγκύρας ἔλαβε, κατὰ τὸ μέσον τῆς νυκτὸς σωφρίνεν αὐτὸς. καὶ λεπτυσὰς, τοῖς ἐμβεέσι καὶ πέρησι ἐδίδωκε. Μεθ' ἡμέραν δὲ Μαξεντίου τοῦ Κωνσταντίνου ἐπόντος, εἰδέᾳ τῶν κεφαλῶν τῆς μεγάλης Θεᾶς Ἀρτέμιδος, νῷ πτωχοῦ τιμὰς περιφορουμένων, δύθεως ἁρπαγὰς νῷ τῷ δορυφόρων ὁ Ἅγιος γίνεται, τοῦ Λικινίου ἀποστόλου. Καὶ πρῶτον μὲν ἀποδυθεὶς, ἐκ τεσσάρων ὁ Ὅσιος τείνεται, καὶ μύριος βοῶν κτυπῶν μὲν πλαγὰς ἑπτακοσίας δέχεται, Ϛ πεντήκοντα κτυπῶν τῆς γαστρός. καὶ σφαῖραις μολυβδίναις κτυπῶν τοῦ τέρμονος τύπτεται. Εἶτα ξέεται, λαμπάσι καταφλέγεται, ὀστράκοις τὰς εἰλκωμένας καὶ κεκαυμένας πλαγὰς ἀναῤῥίβεται, Ϛ ἐν τῇ ἁρκτῇ ἀποῤῥίπτεται, τοὺς πόδας ἀσφαλισθεὶς ἐν τῷ ξύλῳ. Διαμείνας δὲ ἀπόστιτος ἐν αὐτῇ ὥρᾳ ἡμέρας ἑπτὰ, αὖθις ἀνάγεται, καὶ Σταυρῷ καταπήγνυται χεῖρας Ϛ πόδας. Στόρθρου κτυπῶν τοῦ κρυφίου πόρου δέχεται, καὶ μέχρι τῆς ἐγκάτου ἐν τῷ διελαύνεσθαι φθάσασαν. Περιεσκέασαν δὲ καὶ παῖδες τοξεύοντες τὸν Ἅγιον κτυπῶν τοῦ προσώπου, καὶ τῆς ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ταῖς δὲ βολίσι τῆς βελῶν τῆς χρόνων κτυπῶν τῆς ὀφθαλμῶν, ἀνέπεσον αἱ κόραι τῆς ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ἑπτὰ δὲ ἐγκαφσίοις τομαῖς κτυπῶν τῆς κεκρυμμένων μορίων διελάσαντες, τὰ σπλάγχνα σωεξέτεμον μέλη. Ἐν δὲ τῷ Σταυρῷ τὴν νύκτα διαγαγόντες, ὡμόσιον ὁ Λικίνιος ὅτι ἤδη τέθνηκεν. ἦν δὲ. νῷ γὰρ θεία Ἀγγέλου ἀπελύθη τῆς δεσμῶν, Ϛ ὅλος γέγονεν ὑγιής, Ϛ ὡ ψάλλων, Ϛ δόξαν τῷ Θεόν. ἤδη δὲ τῆς ἡμέρας διαφαυούσης, ἀπέσταλεν ὁ Λικίνιος τοῦ ἆραι τὸ τοῦ Μάρτυρος σῶμα, Ϛ ῥῖψαι ἐν τῇ θαλάσσῃ. Φθάσαντες δὲ οἱ σταλέντες, Ϛ ὡς εἶδον τὸν Ἅγιον ἔτι ἐμπνέοντα, Ϛ ὅλον ὑγιῆ, ἐπίσευσαν τῷ Χριστῷ, αἰτοῦντες ὄντες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πέντε Ϛ ὀγδοήκοντα. Ϛ μετὰ τούτους, ἑτέροι ῥιακόσιοι στρατιῶται, ὧν ἡγεῖτο ὁ Ἀμθύπατος Κέσης. οἵτινες Χριστὸν τῇ αἱρέσεως τῶν πρώτων σταλέντων, καὶ αὐτοὶ ἐπίσευσαν τῷ Χριστῷ. Ἰδὼν δὲ ὁ Λικίνιος τὴν Πόλιν θορυβουμένην, ἐκέλευσε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀποτμηθῆναι. ἔνθα δὴ εἰσήκεισαν τῶν Χριστιανῶν πλήθη πάμπολλα, Ϛ διεκώλυον αὐτούς. Μόλις δὲ ὁ Ἅγιος καταπαύσας αὐτούς, Ϛ τῷ Χριστῷ ἐπευξάμενος, τέμνεται τὴν κεφαλὴν, τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου τελέσας. Μετετέθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείας ἐν τοῖς Εὐχαΐτοις,

ἐν τῷ γονικῷ αὐτοῦ οἰκήματι, καθὼς Αὐγαρίῳ τῷ ταχυγράφῳ αὐτοῦ ὁ Μάρτυς διεκελεύσατο. Οὗ, πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἄθλησιν σωσῶν αὐτῷ, Ϛ τὰς κτυπῶν μέρος πλύσεις, Ϛ ἀποκρίσεις, Ϛ τὰ ποικίλα τῶν βασανίσμων εἴδη, Ϛ τὰς θεόθεν ἐπισκοπὰς Ϛ αἰτιλήψεις, πλατύτερον διεχάραξεν ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου. ςἰ.

Γτος ἑώρακε τὸν μόας Ζαχαρίαν.

Διὸ ὧν πρὸς ὕψος Οὐρανῶν ἀφίπτασαι.

Γτος ἑρμηνεύεται μνήμη Θεοῦ. ὃς ἦν ἐκ γένους Ἰσραὴλ φυλῆς Λευΐ. ἐγεννήθη δὲ ἐν Γαλαάδ, ἦλθε δὲ ἀπὸ τῆς Χαλδαίων γῆς, ἤδη προβεβηκώς, Ϛ ἐκεῖ ὢν, πολλὰ τῷ λαῷ προεφήτευσε, Ϛ τέρατα πολλὰ εἰς ἀπόδειξιν ἔδωκεν. Οὗτος εἶπε τῷ Ἰωσεδὲκ, ὅτι γεννήσει Υἱὸν, Ϛ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσει τῷ Κυρίῳ. Οὗτος Ϛ τὸν Σαλαθιὴλ ἦν Υἱῷ εὐλόγησε, λέγων, ὅτι γεννήσεις Υἱὸν, Ϛ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζοροβάβελ. Καὶ ἦν Κύρου τοῦ Βασιλέως Πέρσων τέρας δέδωκε περὶ Κροίσου τοῦ Λυδῶν Βασιλέως. Τὰ δὲ περὶ τῆς πορθήσεως Ἱερουσαλὴμ, Ϛ περὶ τοῦ τέλους Ἰσραὴλ, Ϛ ἀρχῆς Ἐθνῶν, Ϛ τέλους, Ϛ τῆς τοῦ Ναοῦ ἔως τέλους καταγραφῆς, Ϛ ἁγίας Προφητῶν, Ϛ Ὁσέων Ϛ Σαββάτων, καὶ περὶ διπλῆς κρίσεως ἐξέθετο. Ϛ ἕτερα πολλὰ προφητεύσας, ἐκοιμήθη ἐν γήρᾳ καλῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Νικηφόρος, Ϛ Στέφανος ξίφει τελειοῦνται. ςἰ.

Ξεθεῖσι Νικηφόρῳ Ϛ τῷ Στεφανῷ, Νικηφόρου μὲν φάνος ἐπλάκη τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ ἅγιαι Μάρθα Ϛ Μαρία αἱ Ἀδελφαὶ, καὶ ὁ ὅσιος Λουκᾶνος ὁ μάρτυς, ξίφει τελειοῦνται. ςἰ.

Ἂ πῦρ παρῆξεν εἰς τὸ φῶς γαστὴρ μία,
Μάρθαν Μαρίαν, ἓν γένος φωτὸς ξίφος.
Ἀ φῶς ἦκε πρὸς ξίφος Λουκανίου.
Ἓ μαρτυρεῖ τὸ κείρουτος οἷον ἁρμίον.

Γ'ται αἱ ἅγιαι, ἀδελφαὶ ὄσαι, καθ' ἑαυτὰς ἔζων παρθενίαν ἀσκοῦσαι. Παρόρχομαι δὲ τὸν Ἡγεμόνος τῆς χώρας ἐνθα κατέμενον, προκύψασαι ἀπὸ τῆς θυρίδος, χρίσιμας ἑαυτὰς ἐπεκαλέσαντο. Καὶ

οἰκτιζομένου τοῦ Ἡγεμόνος τὸν ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν θάνατον, ἀντεῖπον, μὴ εἶναι θάνατον τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀλλὰ ζωὴν πέρας οὐκ ἔχουσαν. Ὡσαύτως δὲ καὶ Λυκαρίωνος παιδὸς συντρόφου αὐτῶν ἐξειπόντος, προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος ἐσταυρώθησαν. Καὶ ὑπὸ τῶν δημίων ξίφει νυγεῖσαι, τὰς ἁγίας αὐτῶν ψυχὰς ἀφῆκαν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὑψοῦμεν Κύριον, ἐπὶ τοῦ ξύλου καταρράξαντα, τὸν μεγάλαυχον ὄφιν, καταμονήσας συναμυνθῆς αὐτῷ, χριστομιμήτως ἐν Σταυρῷ, καὶ θάνατον ἐπενεγκὼν ἀθλητά, συνεξαμένης αὐτῷ.

Θεοῦ σε Θεόδωρε, τῆς ἀκηράτου δόξης θερμὸν ἐραστήν, ἐγνωκὼς τῷ σῷ πόθῳ, ὁλοκαρδίως ψυχὴν προσέδησα, τὴν προσδοκίαν πᾶσαν τῆς ἐλπίδος μου, ἀνατεθεὶς ἐπὶ σοί. μὴ ὑπερίδῃς με.

Ἐδόξασας Κύριον, τοῖς μέλεσί σου ἐνδοξαζόμενον, ἐν βουλαῖς τῶν ἁγίων, τὸν σὲ μεγάλως ἀντιδοξάσαντα, θαυματουργίαις καὶ ποικίλοις θαύμασι, καὶ περιόντα τῇ γῇ, καὶ μετὰ τέλος σοφέ.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων τὸν ἅγιον, τέτοκας μόνη θεοχαρίτωτε, ἀπορρήτῳ κυήσει· καὶ γὰρ Παρθένος ἔμεινας ἄχραντε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου. διό σοι κραυγάζομεν, τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν, χαῖρε εὐλογημένη ἁγνή.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἦν ἐπὶ πᾶσαν σοῦ Προφῆτα, διελήλυθεν ὁ φθόγγος ὁ θεόπνους, καὶ ῥημάτων τῶν σῶν, ἡ δύναμις βοῶσα. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλος ταῖς ἄνω λαμπηδόσι, φωτιζόμενος τὰ μέλλοντα ἑώρας, ὡς παρόντα. διὸ πανόλβιε ἐβόας. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὕμνοις γεραίρω σε Παρθένε, τὴν τιμήσασαν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀτιμίᾳ δεινῇ, τὸ πρὶν κατακριθεῖσαν. εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ λυμεὼν Λικίνιος, ὁ λυσσώδης καὶ βέβηλος, ὅλον ἑαυτόν, ὁλοτελῶς τοῖς Δαίμοσιν, ἐκδοὺς ὑποβάλλει σε, τιμωριῶν ποικίλων ποιναῖς, νῶτον καὶ τὸ στῆθος, τοῖς βουνεύροις συγκόπτων, ἐν σφαίραις μολυβδίναις, τὸν αὐχένα συντρίβων, πλευρὰς ὄνυξι ξαίνων, καὶ φλέγων ταῖς λαμπάσιν.

Ὑπομονὴν ἀνένδοτον, καρτερίαν ἀνάλωτον, καὶ ὑπερφυῆ ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, ποικίλαις κολάσεσι, καὶ χαλεπαῖς στρεβλώσεσι, πάντων τῶν μαρτύρων, ὑπερέβης τοὺς ἄθλους. παθῶν δεσποτικῶν δέ, τῷ Σταυρῷ κοινωνήσας, καὶ πλέον ὑπομείνας, μειζόνως ἐδοξάσθης.

Σταυρῷ παθεὶς Θεόδωρε, τὰ Χριστοῦ ὑστερήματα, ἐν σαρκὶ οἰκείᾳ, ἐκπληροῖς τῶν θλίψεων. οὐ χεῖρας καὶ πόδας γάρ, μόνον προσηλωθεὶς καρτερεῖς. ἀλλὰ καὶ περόνῃ, σιδηρᾷ διεπάρης, τὸ κρύφιόν σου μέλος, ἐκτμηθεὶς τοὺς διδύμους, καὶ βέλεσιν ὀμμάτων, ἐξορυχθεὶς τὰς κόρας.

Θεοτοκίον.

Ὑψομήκη κλίμακα, νοητήν σε γινώσκομεν. δι' ἧς καταβάς, μετὰ σαρκὸς ὁ Ὕψιστος, ἀνθρώποις ὡμίλησε, καὶ ταπεινοὺς ἀνύψωσε, πρὸς τὴν ὑψηλήν, τῶν Οὐρανῶν πολιτείαν. ἐντεῦθεν ἀνωτέραν, Οὐρανῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ πάντων ποιημάτων, τιμῶμέν σε Παρθένε.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Σιὼν ὄρος ἡ Πόλις ἡ ἁγία, χαῖρε σφόδρα ὁ θεῖος Ζαχαρίας, Ἀγγέλων ὁ συνόμιλος προφέρεται. Καὶ σὺ δὲ ἀγάλλου, Ἱερουσαλὴμ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζαχαρία Προφῆτα κατατέρπου, πληρωθέντας θεωρῶν τοὺς λόγους, οὓς προηγόρευσας, τῷ Πνεύματι λαμπόμενος. Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀναμέσον ὀρέων κατασκίων, ἐθεώρεις ἑστῶτας τοὺς Ἀγγέλους, τὴν ἐπὶ πάντων πρόνοιαν μυοῦντάς σε, ἔνδοξε Προφῆτα, ἀνυμνολογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε Κυρίου, χαῖρε Πύλη, αὔλου φρυκτωρίας, χαῖρε Νεφέλη κούφη, ἡ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, λάμψασα τῷ κόσμῳ, ἁγνὴ Θεοκυῆτορ. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν Ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν Βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐξέστη τῶν Ἀγγέλων δῆμος τὴν σήν, Στρατηλάτα τηρῶν γενναιότητα. πᾶς ὁ παρών, ὄχλος κατεπλάγη τότε τὰς σάς, ἀνδραγαθίας ἔνδοξε. ἔφριξε δαιμόνων ἡ στρατιά, τὰ σὰ τρόπαια νῦν δέ, κροτεῖ κόσμος τὰ γέρα, καὶ πᾶς πιστὸς ὑμνεῖ τὰ θαύματα.

Βοᾶται παρὰ πάσης σχεδὸν πνοῆς, τὰ πολλά σου καὶ μέγιστα τρόπαια, τὰ ἐπὶ σοί, τέρατα δειχθέντα καὶ διὰ σοῦ, ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνέγερσις, ἡ ὁλοκληρία ἐκ συντριβῆς, ἡ ῥῶσις τῶν νοσούντων, ἡ λύσις τῶν δεσμίων, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἡ παράκλησις.

Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ὑπὲρ οὗ ποινὰς πάσας ὑπήνεγκας, μέχρι τομῆς, καύσεως θανάτου τε καὶ Σταυροῦ, ἐγκαρτερῶν Θεόδωρε, αἴτησαι συγγνώμην ἡμῖν κακῶν. τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, καὶ σωτηρίαν τοῖς τιμῶσί σε.

Θεοτοκίον.

Ὑψώθη ἐδοξώθη γένος βροτῶν, καὶ τιμῆς ἠξιώθη τῆς κρείττονος, διὰ τῆς σῆς, Κόρη συγγενείας καὶ θεϊκῆς, Υἱοθεσίας ἔτυχε, τῇ σῇ μεσιτείᾳ. καὶ γὰρ Θεός, ὡράθη σαρκοφόρος, ἐκ σοῦ ἀρρήτῳ τρόπῳ, ἄτρεπτος μείνας τῇ θεότητι.

Ἄλλος. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ἅπασαν τὴν αἴσθησιν, καταλιπὼν νοὶ τῷ θείῳ καὶ καθαρωτάτῳ πάνσοφε, φωτοφόρος παρίστασαι, τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου κεσίας ποιούμενος. ὅθεν πάντες σε Ζαχαρία μεγαλύνομεν.

Ῥήσεσιν ἑπόμενοι, τῶν σῶν χειλέων θεοφάντορ, Κύριον ἐπικαλούμεθα. δι' αὐτοῦ τε σωζόμενοι, ὡς τῆς ἀληθείας σε Προφήτην καὶ κήρυκα Ζαχαρία, τῆς εὐσεβείας μακαρίζομεν.

Ἵλεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν Δεσπότην, τοῖς τὴν ἱερὰν καὶ εὔσημον, ἑορτήν σου Θεόπνευστε, πίστει ἐκτελοῦσι καὶ πόθῳ γεραίρουσιν, ὡς Προφήτην καὶ θηγόρον ἀληθέστατον.

Θεοτοκίον.

Ἄβυσσον θαυμάτων σε, καὶ χαρισμάτων Θεοτόκε, πέλαγος ἁγνὴ γινώσκοντες, καὶ σαφῶς ἐπιστάμενοι, τῇ σῇ προστασίᾳ πεποιθότες προστρέχομεν, καὶ συντόμως πρὸς τὴν σὴν σκέπην καταφεύγομεν. Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, τοῦ Χριστοῦ Στρατηλάτα, καὶ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν σεπτῶν ἀθλοφόρων, Θεόδωρε γενναιόφρον, μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύειν, τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ἱλασμὸν τῶν ἁμαρτημάτων καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐκτελοῦσι πάνσοφε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην.

Ἕτερον, τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ, παραστὰς ὁ πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ. εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια. Ἦχος, δ'.
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀθλητὴς γενναιότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφέ, καρτερίαις ἐπιδείξεσιν. ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω, ὁμηγύρεσι συνήφθης κλέος μαρτύρων Θεόδωρε.

Καὶ Σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ τὰς σάρκας τυπτόμενος, ὀξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ πλευρὰς ξεόμενος, καὶ παντοίαις χαλεπαῖς, ἀλγηδόσι κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὤφθης τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυρῷ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, καὶ ἱερεῖον ὁλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς προσαγόμενος, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην καὶ θαυμάτων, θησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, ἦχος, π. δ'.

Ὁλητικῶ αμίδρεάμ, δυσεβῶς καθοπλισθεὶς
ἀθλοφόρε Χριστέ, μυςικῶς ὑπῶφμαχῶμ
τῆ δωνάμει αὐτῦ, τὴν εἰδώλων τὸ ἀσεβὲς;
ἐπ Τυραμνων τὸ ἀπλωτὲς ἀοθενὲς ἀπέδειξας, καταφρομῶμ τῆν βασαμώμ, καὶ τὸν προσκαίρε πυρός. ἀλλ' ὡ θείων δωρεῶν καὶ πράγμα ἐ ὅμοια, ἀπὸ πάσης περιςάσεως, τῆ πρεσβείᾳ σε σῶζε, τὺς τελῦντας τὴν μνήμην σε.

Καὶ μνῶ. Θεοτοκίον, ἦ τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν ζ'. ζ'. Προσόμοια ἦχος, β'.
Οἶκος τῦ Εὐφραθᾶ.

Παντα τῆ χειρὶ, περιέχων ὡς κτίςης, δεσποτόζων ἁπάντων, τῶν χειρῶν πρεσβύτε, ὑμῶν τῶ Ναῶ προσάγεται.

Νῶ ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σε Δέσποτα.

Γάλλε Συμεὼν, Σὺ Ἄγνμα δύφραίνε. ἰδὼ γὼ ἐπεφαμὴν, ὁ λυτρωτὴς τῦ κόσμε, ὡς βρέφος προσαγόμνμος.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Ἐλυσαι τῆς φθορᾶς, Συμεὼν θεοφόρε, ὑμῶν χορὸν τὸν τὰ παντα, κατέχοντα βαςάζων. ἐδὼν γὼ τὸ σωτήριον.

Δόξα. ἦχος, π. δ'.

Ὁλητικὸν συςησάμνμος ςάδιον, κατὰ τῆς πλανῆς, ἰσόραγάθησας Θεόδωρε, τῆ πυρὶ φθόγγω γλώττη σε καταιχνίας Λικινίε τὸ ἀπαμθρωπον. διὸ Σσωὺ Ἀγγέλοις χορδύων μακάριε, αἴτησαι Χριςῶ τῶ Θεῶ, ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, ὑμῶν τῆ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ μνῶ. ἦχος βαρύς.

Ὡς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, ἦλθὼν ἐξ ὑραμὲ Σωτὴρ ἡμῶν. καὶ προελθὼν ἐκ τῆς Παρθένε, ἐπαμεπαύσω ὑμῶν ἀγκάλαις τὸν δικαίε Συμεών. ἔδει γὰρ σε ζωοδότα τῆν ἀπαμτων, ὑπὸ τὸν πρεσβύτε χρωρισθῆναι, ὅτι παρεγένε ἀπολῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμά σε, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολυθία τῦ Ὀρθρε ὡς συνήθως, Σὰ πάλυσις.

Τῶ αὐτῶ Μηνὶ, Θ. τῦ Ἁγίε Μάρτυρος Νικηφόρε. Ἐν ταύτη τῆ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ Εὐρυπέρα τῶν ἁγίων ἑκατὸν τεσσαρακοντα. Σ

ψάλλομεν παντες τῆς Ἑορτῆς, ὁδὲ Ἅγιος ψάλλεται ὑμῖν τοῖς ἀποδόπνοις. Εἶτ' ἄ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσόμνμον ζ'. Σ ψάλλομεν ζ'. προσόμοια τῦ Ἁγίε. ἦχος β'.
Ὅτε ἐκ τῦ ξύλε σε μεκρύν.

Ὁμοις πεισθαρχῶμ τῶ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ Θεὸν γῆς εἰληφότος, Σπάθος τίμιον, μάρτυς ὑπομείναντος, Θεομακάριςε, τὴν ἀγάπην ἐπίρησας, τὸν πρὸς τὸν πλησίον, μόνε τὸ κεφάλαιον, ἐσαν Σ τῆ Προφητῆ. ὅθεν, Σ μακάριον τέλος, ἔλαβας πηγὴ τῆς ἀγάπης, μνῶ ὡ Νικηφόρε παριςάμνμος.

Λίμνες τὸν αὐχένα τῶ Θεῶ, ὡ τὰ παντα κλίνει τὸ γόνυ, μάρτυς θαυμάσιε, καρὰν ἐκτεμνόμνμος, Σχωριζόμνμος, τὸ γεννάδας σε σώματος, Χριςῶ δὲ τῆ παντων κεφαλῆ ἑνόμνμος, καθαρωτάτῳ μοί. ὅ μνῶ τῶ φωτὶ πλησιάζων, αἴτησαι ἡμῖν Νικηφόρε, πάσι φωτισμὸν τοῖς ὑμνῦσί σε.

Εἴθρους τῆ αἱμάτων σε σοφὲ, τῆ ὑπὲρ Χριςῶ κενωθέντων, τὴν γλῶ ἡγίασας, Πνεύματι δὲ Πνεύματα, ἐχαροποίησας, ἀσωμάτων δωνάμεων, Μαρτύρων ἀγέλας, πάσας δὲ ἐφαίδρυνας, ταύτας ἑνόμνμος, μάκαρ ὡς γενναῖος ὁπλίτης, ὡς ἀκαταγώνιστος μάρτυς, Σ ὑπὲρ ἡμῶν Θεὸν δεόμνμος.

Δόξα. ἦχος [illegible] Παναγία Μοναχῶ.

Δείξας πᾶσιν ἐμφανῶς, ἀθλητὰ Νικηφόρε, ὅτι τὸν πλησίον ὁ μὴ φιλῶν, ἄτε τὸν δεσπότην ἀγαπῆσαι δνώαται. διόπερ, εὐτὸν μὲν ἐλικρινῶς ἀγαπήσας Σαπρίκιον τὸν ὁμόδελον, ἐμτεύθεν ἐ πρὸς τὸν Θεὸν ἀμεπτρώθης ἔρωτα, Σ τὴν ψυχήν σε τέθηκας ὑπὲρ τῆς εἰς Χριςὸν ὁμολογίας καὶ πίςεως. Σαπρίκιος δὲ ὁ δυσωπνυμος, ἄσπερ ὁμοῦ πρὸς σὲ τὸν μίσος κτησάμνμος, αφμητὴς ἐδείχθη Σ τῦ Δεσπότε Χριςῦ. ᾧ μνῶ αὐτὸς παρεσῶς, καθικέτευε τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θε. Ὅλων ἀποθέμνμοι.

Ἐθαυματισμνόν με, ταῖς λήρε καῖς τῆ Δαιμόνων, ἐφόδοις ἐ κειμνον, ὅλον αἰμέμεργηται παμαμώμητε, ὑμῶν ὁδῶ παντοτα τῦ ἁγίε βίε, Σ ἐλέες προσδεόμνμον, πάχος ἐπίσκεψαι, οἰκτιρμον ἐπιθεῖσα Σ ἔλαιον, τοῖς αμιάτοις μώλωψι, ἐ πρὸς σύρωσίαν εἰσάγαγε. ὅπως σε δοξάζω, Σ πάθῳ καταχρεώσας αμυ-

αμύμμῶ, τὰ μεγαλεῖά σε ἄχραντε, μήτηρ ἀειπαρθένε. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁμφαία ὡς ἔφησας, ὁ Συμεὼν τῶ καρδίαν, τὴν σὼ διελήλυθε, παναγία δέσποινα ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σῦ λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' αἰόμνμον ὡς κατάκριτον, Σταυρῶ ὑψόμνμον, ὅξος Σχολῶ τε γδύόμνμον. Σὸν δυρομνμήν, ἠλάλαζαν βοῶσα μητρικῶς, τί τὸ τέκνον γλυκύτατον, τὸ καμὸν μυςήριον;

Ἀπολυτίκιον. Ὁ μάρτυς σε Κύριε.

Εἰς τ' Ὄρθρον, μετὰ τὸν σωμνθέντα ἑξαψαλμον, ὁ Κανὼν. ᾠδὴ ἀκροστιχὶς.

Κλεινὸν ὑμνῶ ἀθλοφόροις Νικηφόρον ἄσμασι μέλπω.

Θεοφάνες. Ὠδὴ, ἀ ἦχος, π. δ'.
Ἁρματηλατῶν Φαραώ.

Ὀρυφαμνῶν τὴν τῶ βίω θάλασσαν, Σ κυματῶσαν δεινῶς, τὸ τῆς ψυχῆς σκάφος, πειρασμοῖς ἐ πάθεσιν, ὁ τῆς εἰρνίης αἴτιος, πρὸς γαληνῶν βαθεῖαν, ὡς δυφγέτης μετέβαλε, μάρτυρος Χριςὲ ταῖς ἐντεύξεσι.

Ἐλογισμνὴν διανοίᾳ πλάνε, τῷ μοθρῷ τῆς ψυχῆς, τὸ τῆς ὀργῆς πάθος, δυσεβῶς ὑπέταξας. Σ τῷ πλησίον ἑδραμὼν, Σαπρικίῳ ωσπαζόμενος, διαλλαγνῶαι θεσπέσιε, μόνοις τῶ Σωτῆρος πειθόμνμος.

Νδεδυμνμος τῶ Σταυρῶ τῶν δνώαμιν, ἐρωμνμένος ὅρον, τῷ δυσμνμεῖ μάρτυς, συμσυμπλακεὶς κατέῤῥαξας. Σ μικηφόρος γέγονας, προκληθεὶς ῥωμνμως, ὡ Νικηφόρε παμνόφνμε, μάρτυς τῶ Χριςῶ παμαοίδιμε.

Δοξα.

Σοσθενῆ ὁμοφυᾶ [illegible] Ὄρθρον, Σ ὁμοούσιον, τῶν ῥιφεγγῆ αὐ[illegible], τῆς μιᾶς θεότητος, ὁμολογέντων σεβομνμ, ἐν ῥισὶ τοῖς προσώποις, ἀδιαιρέτως κηρύττοντες, λόγον σὼ Παρὶ Σ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Οὐς ὁ ὑραμίος τὸν σὸν μυςήριον, τὸ ἀκατάληπτον, καταμοεῖν ὅμτως, ἀτρεῖ παμύμητε. τῶ Παντὸς γὰρ ὁ σωθρομος, ἐν γαςρὶ σε σκνωώσας, ἐκ σῦ τεχθῆναι νυδόκησε, φύσεσι δίττας χνωριζόμνμος.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ ῥιφωσας καταρχάς.

Νικηφόρος προκληθεὶς, ὡς τῷ ἔργνμ ἐδείχθη, μικηφόρος. τῆς γὰ πλανῆς τὸν ζόφον, τῷ τῆς χάριτος φωτὶ, διασκεδάσας ἔλυσε, κράζνμ ἐκ ἔςι πλνώσε, ἅγιος μόνε φιλανθρωπε.

Ἐμεκρωμνμον διά σε, πεπικδυκὼς τὸν Δεσπότην, αὐθαιρέτως τῷ θανάτῳ προςρέχεις, τὴν ἐκόσιον αὐτῦ, ὡς προθήσας μέκρωσιν, ὡς μικηφόρος μάρτυς, θεία δνώαμει ῥωννμένος.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνιςὴς, ὑμῶν Οὐραμοῖς ςεφανίτης, ὁ θράπων τῦ Χριςῦ Νικηφόρος, αἰσθεδείκται σαφῶς, σὼ ἀσωμάτων τάξεσι, κράζνμ ἐκ ἔςι πλνώσε, ἅγιος μόνε φιλανθρωπε. Δοξα.

Οὐκ ἐκ μεγάλε τῦ Παντὸς, ἐξορμηθέντα τὸν λόγον, ἐκπορθθέντα δὲ Σ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, φωτιζόμνμοι πιςῶς, τοῖς θεοπνόοις δόγμασιν, ὁμολογνμνμεν παντες, ἄκτιςον μίαν θεότητα. Θεοτοκίον.

Περογάμως ἐκ Παντὸς, τὸν πρὸ αἰώνων τεχθέντα, ὑμῶν γαςρὶ σε συλαβῦσα Παρθένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμῦ Σάνθρωπον, ὑμῶν ἑκατέρᾳ φύσει, τέλειον ἀδιαιρέτνμον. Ὁ Εἱρμός.

Στρεώσας καταρχὰς, τὺς Οὐραμνὺς ὑμῶν σνμέσει, ἐ τῷ γνώ Σοῦ ὑδάτων ἑδράσας, ὑμῶν τὴν γῆν με Χριςὲ, τῆ ὑμῶν τόλμῳ σε ςήριξον. ὅτι σὲ ἔςι πλνώσε, ἅγιος μόνε φιλανθρωπε.

Καθισμα. ἦχος Ἀ. Ἀ.
Τῶν Σοφιανῶ Λογνμ.

Νταλῶμ τῶ Κυρίῳ ἐκπληρωτὴς, πεφνώσε κατηλάγης τῆ δυσμνμεῖ, πρὸς σὲ τὴν διάνοιαν, τῶ αὐτῶ μάρτυς ἔχοντι, Σ τὴν διὰ ξίφνος, τελείωσιν ἔληφας, αἰτ' ἐκείνε μάκαρ, Θεῶ σε καλέσαντος. ὅθεν νικηφόρον, φθρωμνμως δεχθέντα, αὐτὸς ἐςεφάνωσαν, ὡς Δέσποτης ἀξίως σε. ἀθλοφόρε αἴτησε, πρέσβνε Χριςῷ τῆ Θεῷ, τῆ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζνσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σε.

Δοξα, Σταυρ. Θεοτοκίον τὸ αὐτό.

Ἀειςηρίον αἶρον χερσωσικῶς, ὡς ἡ χὴρα ἐκείνη δύο λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πάσων τῆ χαρίτων σε. σὺ γὰ ὡθθεῖσα σκέπη, ὑμῶν Σθοῦσα, πειρασμῶν Σ θλίψεων, ἀπὸ με ἐξαίρεσαι. ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζόσης καμίνε, ῥυθεὶς τῆ ἐλαίνῳ με, ἐκ παγίδος κατεγάθλασε. Θεοτοκε

βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ ⁊ Θεῷ, τὴν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀμάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ ἀμνὸν ⁊ ποιμὴν ⁊ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαξε δακρύουσα, ⁊ πίκρως ἀνεκραύγαζον. ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλέται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρῶσης σου τὸν σαυρωσιν. ἵλητερ ὑπόμεινες, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπόραγαθε, ἀνέξικακε Κύριε. ἢ πῶς ἐκβοήσωμεν. σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, ⁊ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ, δ'. Σύμμιξις Κύριε.

Εἰας ζωῆς, ὦ Νικηφόρε τετύχηκας, θείας αἴγλης, μάκαρ κατηξίωσαι, θείᾳ φωτὸς, ἀκτινοειδῶς, μυῶν αἰτιαμακλάσεις, τοῖς ἐκτελοῦ[illegible] μνήμην σε, θεόφρον αἰτιπέμπτεις, τοις ἐν πίστει βοῶσι, τῇ δυνάμει σε δόξα Φιλανθρωπε.

Ἀμπαις Χριστὸ μαρτυσι, σωαριθμούμενος. ἔλυσας γὰρ, πλανην τὴν πολυθεον, ξίφει τμηθεὶς, σὺν τὴν κεφαλήν. ⁊ ταῖς τῆς αἱμάτων, ῥοαῖς σε πᾶσαν κατέλυσας, εἰδώλων τὴν ἀπάτην, τῷ Δεσπότῃ κραυγάζων. τῇ δυνάμει σε δόξα Φιλανθρωπε. Τὰς δεσμὰς, σὺ μὴ φυλάξας Σαπρίκιος, σῆς γυμνώται, Σώτερ θείας χάριτος. ⁊ τοῖς ἐχθροῖς, μῶτα δεδωκὼς τῆς τῆν σῶν μαρτύρων, ⁊ρᾶται δόξης ὁ δείλαιος. διό σε τῆς δικαίας, ἐκπλαγέντων προνοίας, τῇ δυνάμει σε δόξα κραυγάζομεν. Δόξα.

Ὡς ὁ Πατὴρ, ἀναρχος ⁊ παντων αἴτιος, φῶς ὁ Λόγος, φῶς Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐκ τοῦ Παρὸς, ὡσπερ ἐκ πηγῆς, πρὸ παντων αἰώνων, ἀφράστως καταυγαζόμενα. Τριὰς Θεότης, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, ⁊ δυνάμει ⁊ δόξα γνωριζεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λόγον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλος ὅλη παναγνε ἐνώμενος, ὁ παρθικὸς κόλπος μὴ λιπὼν, ⁊ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκήσαι καταδεξάμενος. ὁ πλάστῃ δι' ἀναγγνίας, ἐκουσίως πτωχεύσας, ⁊ πλουτήσας τὸν κόσμον Θεότητι.

Ὠδὴ, ε'. Τὸν ἀναπαυσώ[illegible]

Ὃν τῷ σῷ αἱμάτων, τὸν τῆς Ἐκκλησίας Παράδεισον ἤρδευσας, ἀφορίζομένην, εἰς ἀρχὰς τεταρείθμους μακάριε, ἀρετῇ ἐνθέῳ. ἐξ ὧν ψυχῶν ὦ Νικηφόρε, ἀρρύσμεθα θεία χαρίσματα.

Σπορὰς τῆς κακίας, τῇ μνησικακίᾳ τὸν δείλαιον ἤπρασε. τῆς χρηστότητος δὲ, καὶ εἰρήνης ὁ αἴτιος ἔλκυσον, αὐτ' ἐκείνῳ θείου, φωτοειδῆ ἡγλαϊσμένον, Νικηφόρον θεόφρονα μάρτυρα.

Ἐρεύεται Σώτερ, τὸν σὸν ἐθελούσιον πάθος μιμούμενος, ταῖς γὰρ ἐκ πλευρᾶς σε, ὁ θεόφρων ῥαμμίσι ζαζόμενος, τῇ αὐτῇ αἱμάτων, σοὶ τὰς κρημνὰς αἰτικομίζει, διὰ ξίφους πρὸς σὲ πορθμεύομενος. Δόξα.

Ὠτηρίτη κρηπίδα, τὴν ὀρθοδοξίαν εἰδότων σωναρχον, τῷ Παρὶ τὸν Λόγον, ⁊ τὸ ἅγιον Πνεῦμα κηρύττομεν, ῥίσιν ἐν προσώποις, μίαν ἀρχὴν μίαν θεότητα, μίαν θέλησιν, μίαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Ὁρῶσ ἐμνήσθη, Προφῆτ ὁ σύλλογος τὰ σὰ Μυστήρια, θεμεθ γὰρ πύλην, ζωὴ γῆς ὁ Δεσπότης σε ἔτεκε, ⁊ ἐκ σοῦ Παρθένε, σωματωθεὶς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει ὡς Ἥλιος ἔλαμψεν.

Ὠδὴ, ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ἄσαι τὴν σωρηβιὼ, τῆς ψυχῆς μου Νικηφορε θεόφρον, ⁊ τῷ πάθῳ τὸν ζόφον, διαλύσας ἀπέλασον; λαμπηδόσι τῆς ἐν σοὶ, θείας λαμπρότητος, ἱκετεύων, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν μακάριε.

Λύδωμος εἰδωλικὸς, βιαιμίαν ἀθλητὰ Νικηφόρε, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἰσίῳ, ⁊ ταῖς αὐγαῖς τὸ Πνεύματος λαμπρῶς διαφορῶν, Μάρτυς ἀήττητε, τρόπαιμι τῷ γαλιλαίῳ, Χριστῷ προσώρμισαι.

Θλησας μαρτυρικῶς, ⁊ τῷ ὄντι Νικηφόρος ἐγένου, τὰς μηχανὰς, δόλιμως διαλύσας τοῦ δράκοντος. ⁊ παθῶν ὡς κοιμωμένος, μάκαρ γενόμενος, τοῦ Δεσπότου, μιᾷ ἐπαξίως σωδεδόξασαι. Θεοτοκίον.

Ῥίττουσιν αἱ μοῖραι, τῇ Ἀγγέλων ἐκπληττόμεναι τάξεις, τὸν τῷ Παρὶ σωόμενα, τρόπαιον ⁊ πρόμαχον, ⁊ τὸν ἐκ γαστρὸς σε σαρκικῶς, βρέφος τικτόμενον καθορῶσαι, Θεογενήτωρ παρσεβάσμιε. Ὁ Εἱρμός.

Βυσσος ἁμαρτημάτων, καὶ πταισμάτων κα-

καταιγίς με ταράττει, ⁊ πρὸς βυθὸν βιαίως σωωθεὶ ἀπογμώσεως. ἀλλ' αὐτὸς τὴν κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, ⁊ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάκιον, ἦχος. γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Τρωθεὶς ἀοίδιμε, τῇ τοῦ Κύριον ἀγάπῃ, ⁊ τὸν τύπτοντα ἔνδοξε, Σταυρὸν ἐπ' ὤμων βαστάσας, ἤρχυσας τὸν Διάβολον τὰς μεθοδείας, ἤθλησας μέχρι θανάτου ⁊ ἀληθείας. διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, Νικηφόρος ⁊ τῇ κλήσει, ὁπλίτης μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος. Ὁ Οἶκος.

Ἡμῖν τὸν Παῦλον σαφῶς διδασκαλίαν ἐπόθησας, ⁊ τοῖς γέρμοις τοῖς σοῖς ἔνδοξε κατεφύτευσας βοῶν. ἡ ἀγάπη σε ἀσχημονεῖ. αὕτη τὸν κτίσλω, αὖθρωπον τέλειον ἡμῖν ἐχαρίσατο. διὰ ἀγάπλω πάντα ὑπέμεινον, ἤλασ ⁊ Σταυρὸν, ὅξος ἐμπτύσματα. λογχὴ ἑπαρὴ πλευρὰν ἁγίαν. δι' ἧς αἱμάτων ἡμῖν αἷμα ⁊ ὕδωρ θεουργόν. ὃν ποθήσας ἐφαμίλλως, Νικηφόρος ⁊ τῇ κλήσει, Ὁπλίτης, μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Θ'. μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου. ⁊.

Τὸν ἐκ παλαιοῦ κλητικὸν Νικηφόρον, Τιμήσωμεν πανηγυρικὸν Νικηφόρον. Φασγανῷ ἀμφ' ἑαυτῆ Νικηφόρε δειροτομήθης.

Τοὺς ἐν τῇ τῆς Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιλαίου τῷ Βασιλέως, ἰδιώτης τὴν τύχην. Εἶχε δὲ φίλον πρεσβύτερον τῆς Ἐκκλησίας χωρεπίσκοπον, ὁμώνυμον Σαπρίκιον. ὃς ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας, ἐμίσησε τὸν ἅγιον Νικηφόρον ⁊ ἐμνησικάκει αὐτῷ. Συλληφθέντος δὲ τοῦ Σαπρικίου παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, ⁊ πολλὰ βασανιζομένου, ὁ ἅγιος Νικηφόρος μεσίτας πρὸς αὐτὸν ἔπεμψε συγχώρησιν ἐξαιτούμενος. ὁ δὲ, οὐκ ἤκουσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ ἅγιος Νικηφόρος, ὅτι ἀπάγεται Σαπρίκιος εἰς τὸ ἀποκεφαλιωθῆναι, ἔδραμε ⁊ ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, συγχώρησιν αἰτῶν. ⁊ τῷ τοῦ Χριστοῦ μόνῳ πεφὶ τῆς καταλλαγῆς ἀπομνήσκοντος, αὐτὸς οὐχ ὑπήκουσε. διὰ πολλῶν δὲ βασανίων διελθών, ⁊ ἔγγυς τοῦ τέλους γενόμενος ⁊ τῷ βραβείῳ, παρ' ὅσον ἔμελλον ἀποτμηθῆναι, τὴν συγχώρησιν ἐπροσήκατο, τῆς τοῦ Θεοῦ βασθείας γυμνωθείς, καὶ ἔπεσε τοῖς δημίοις. Ἀφετέ με, καὶ θύσω τοῖς Θεοῖς. Ὅπερ ἰδὼν ὁ ἅγιος Νικηφόρος, παρέδωκεν ἑαυτὸν τοῖς δημίοις, ⁊ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε παῤῥησία. Προσάξει δὲ τοῦ Τυραννου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, τάχιον εἰληφὼς τὰ γέρα τῆς ἀγάπης, ὧν ⁊ ἔσπευδεν ἐκτληρῶν, διὰ τὸν τῆς ἀγάπης δοτῆρα Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Πανῶν, καὶ μῶν Ρωμανοῦ Κίλικος.

Λήθω βαθεῖαν ἔχε ⁊ζῶν τὸν Βίον, Ρωμανὸς ὅτος, ὃς μετέπειτα Βίου. Τοῦτος ὁ ὅσιος Ρωμανὸς, Κίλιξ ὑπάρχων τὸ γένος, ἐκ Πολεως τῆς Ρώσης, ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς ὑπὲρ αρετῆς ἐπεδείξατο ἄθλος, ἔξω μὲν τῆς τῆς Πόλεως τειχῶν παρὰ τὴν ὑπόρειαν δειμάμενος οἰκίδιον, ἐν αὐτῷ ἀσκητικῶς ἀνωμίζετο, μὴ πυρὶ χρησαμένος, μὴ λυχνίαιον φῶς. Τροφὴν δὲ ἦν αὐτῷ, ἄρτος, ⁊ ἅλας. ποτὸν δὲ τὸ κρουσαῖον μάμα. ἐθὴς, ἐκ τειχῶν, κόμην δὲ, μέχρι ποδῶν διήκουσα. τῷ ῥακίλῳ δὲ καὶ ταῖς χόρσι ⁊ τῇ ὀσφύϊ, σιδήρα βαρύτης περιέκειτο. Πολλὴ δὲ αὐτῷ ἐδόθη χάρις παρὰ Θεοῦ. πολλῶν μὲν γὰρ πολλάκις χαλεπὰς ἀπήλασε νόσους. πολλαῖς δὲ χήραις χωναιξὶ, δι' εὐχῆς ἐχαρίσατο παίδας. ὕπω καλῶς ἀγωνισάμενος ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων μαρτύρων Μαρκέλλου Ἐπισκόπου Σικελίας, Φλαυρίου Ἐπισκόπου Κύπρου, ⁊ Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου. ⁊.

Λυθέντων αἰῶνα σαρκικῶν ῥεῦς αἱμάτων, Τῶν τῆς Ἐδέμ μετέχουσιν ῥυθμάτων. Γνοὶ μαθηταὶ ἐγένοντο τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου ἔτι τοῦ Χριστοῦ περιπατοῦντος σωματικῶς ⁊ὶ τῆς γῆς, ⁊ θαυματουργοῦντος, ὁ Μάρκελλος ἀκούσας, ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἀντιοχείας εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ Παγκρατίου ἰδεῖν αὐτόν. Ὅν ὁ Παγκρατιος ἔντοτε γενόμενος γνώριμος τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ, μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ προχειρισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Ἐπίσκοπος Ταυρομενίου, ⁊ διάκονος ⁊ὶ τῷ ὁμώνυμον τοῦ Χριστοῦ, ἐφοιτᾶν ἐκρυβῆ νύκτα τῷ Ἑλληνικῷ. Ὁ δὲ Μάρκελλος ὁμοίως χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος Σικελίας, ⁊ πολλοὺς ἀπὸ σκότους ἐπιστρέψας πρὸς Κύριον, ἐτελειώθη.

Ὠδὴ

Ω σωτῆρος, Σ φιλάγριος τῆς Κυπρίων ἀρχιστρατήσας, Ϛ διδάσκων Ϛ αὐτὸς ζῶν τῷ ὁμολογητῇ Χριστῷ, Ϛ πολλὰς πειρασμὸς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς πίστεως, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Πέτρος ὁ Δαμασκηνὸς, ξίφει τελειοῦται.

Ὃ διελέγξας τὰς παραπλήγας Πέτρος,
Θ μήσκει μονόπληξ, τῷ διὰ ξίφους τέλει.
Τ αἷς αὐτὸν πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ξ. Θεῷ συγκατάβασιν.

Θαύματος γέγονεν, σοὶ Νικηφόρε διαβατήριον, ἐκ τῆς ἐντεῦθεν μάκαρ, πρὸς Οὐρανοὺς τε Σ τὰ ὑπουράνια, διαβιβάζων Ἀγγέλοις συμψάλλοντα. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥωννύμενος πάθεσι, τῆς ἀσθενείας τὸ παντοκράτορος, τὸ μετέωρον ὄμμα, Σ ἐπηρμένην ὑπὸ φρῦν κατέβαλλον, εἰς γῆν θεόφρον κραυγάζων τῷ κτίσῃ σου. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόμασι μαρτυρίοις σε, ὁ Νικηφόρος ῥέχων δίκην ὕσε πλατυνθεὶς τὴν καρδίαν, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ θείου Πνεύματος. Σ μνῶν προθύμως κραυγάζει σοι Δέσποτα. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τριαδικόν.

Οὖν πρώτην Σαμαρχον, γεγενημένος Λόγου σωματάρχου, ἀπαθῶς καὶ ἀχρόνως, Ϛ προβαλόντα Πνεῦμα παράγιον, σὲ τὸν Πατέρα εἰδότων κραυγάζομεν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὀκτώηχον.

Μφότερα πέφυκας, παρθενομήτωρ θεοκυήτωρ ἀγνή, ὃν γαστρὶ συλλαβοῦσα Θεὸν ἀφράστως, ἐκ σοῦ σαρκούμενον, ὃν ἑκατέρᾳ μορφῇ γνωριζόμενον, θεαρδρικῶς ζῶν γῆς πολυτελοῦσάμενον.

Ὠδὴ, η. Ἐμπαπλασίως κάμινον.

Ημειωθεὶς τῇ χάριτι, τοῦ Σωτῆρος αὐτόκλητος, συ πρὸς τὰς ἀγῶνας αὐθορμήτως ἐχώρησας. Σ μίκλων ἀφάμιλλος, κατ' αὐτιπάλων Μάρτυς Χριστοῦ, τοῖς μικτικοῖς κατεκοσμήθης, σεφανίοις, ὦ θέου. ἀμαμέλπων. ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρικωτέρα κλίμακι, κεχρισμένος τῷ αἵματι, πρὸς τὸν ὑπὲρ σοῦ δι' Σταυροῦ ἐκχέαντα, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, σφαγιασθεὶς αὐτῆλθες φαιδρῶς, τὰς τῆς δυσμενῶν διεκριζῶν μεθοδείας, Σ χαίρων ἀμάκραζες. ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γιασθεὶς δι' ὕδατος, Νικηφόρε Σ πρυτάνεως, Σ μαρτυρικοῖς πεφοινιγμένος αἵμασιν, ἐκτήσω τὰς μαρτυρας, τὰς ἀληθεῖς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς φωτεινοῦ λαμπρότητός σου παμμάκαρ. ἐν ᾗ μνῶν ἀμάκραζες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Δόξα.

Γῇ ἀσωμάτοις Τάξεσιν, ἐν ῥιπῇ ὑποτάσσεσι, μίαν ἀγαθότητος πηγὴν ἀέρμονον, ἀγέρμητον ἄναρχον, ὑπόρτελῆ Θεότητα, δημιουργικὴν, Ϛ βασιλίδα τῶν ὅλων, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐρωτέρα πέφυκας, Θεοτόκε παναμώμητε. τῆς ὑπερκοσμίου τῶν Ἀγγέλων τάξεως, τὸν τοῦτων γὰρ τέτοκας, δημιουργὸν Σ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου μήτρας, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀῤῥέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ὁ Εἱρμός.

Παπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ δημιουργῷ Σ λυτρωτῇ αἰνεῖ. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸν ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Ἐξέστη ζῶν τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ετέρης ὡς ὑμφίος ὡραϊσθείς, ἐν στολαῖς ὑφαμθείσαις ἐξ αἵματος, μαρτυρικῆς, θείας ἀγλαΐας πρὸς μετοχὴν, τὸ κοσμηθέντος ἔνδοξε, Ϛ καλλωπισθέντος ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ πάθει τῷ τιμίῳ, τὸ παμπόνηρον νικήσαντος, ὦ Νικηφόρε παμμακάριστε.

Θέλχθης τοῦ Δεσπότου, ταῖς καλλοναῖς· ὧν οὐδὲν ὡραιότερον ἔδοξε· καὶ τῆς αὐτοῦ, ἀστράπτουσαν ἀπολαῦσαι δίψησας, Σ δύπτεσθαι λαμπρότητος, ξίφει ἐκτεμὼν σοῦ τὴν κεφαλὴν, ῥέθισας τυράννους, πυρούμενος τῷ πόθῳ, ὦ Νικηφόρε τοῦ Κυρίου σου.

Αμπρῶς κατὰ τῆς πλανης Μάρτυς Χριστοῦ, ἐρισθεὶς Ϛ ταύτῃ ῥεψάμενος, ὡς μικη-

μικτὴς, σέβος ἐκόμισω σὴ κορυφῇ, τῇ τῆς χαρίτων ἔνδοξε, Σ μοῦ συγχορεύεις μαρτυρικῶς, Μάρτυρον ταῖς χορείαις, παμμάκαρ Νικηφόρε, περὶ τὸν θρόνον τοῦ παντάνακτος. Δόξα.

Αρὸς ἐξ ἀγενήτου θεοπρεπῶς, τὸν Υἱὸν γεγεννημένον δοξάζομεν, Σ τὸ θεῖον, Πνεῦμα πρὸ αἰώνων ἐκπορευόμενον, ῥητὰς ὑποστάσεις σεβόμενοι, τῆς ὑπάρξεως Σ ἀρχικῆς, Τριάδος ἰσοσθενείας, ἐν υἱῷ ἀσυγχύτῳ, θεολογοῦντες μεγαλυνόμεθα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥάθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς σεαυτῆς. ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, παντῶν πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν Σ τῷ σώματος, ἐπέκεινα μοσθῶν, εἰ Σ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός.

Ξέστη ζῶν τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, Σ τῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, Σ ἡγασμένον γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τοῦ Οὐρανοῦ. διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων Σ ἀνθρώπων, πανηγυρίζει μεγαλύνουσα.

Ἐξαποστειλ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ερώμενος ἐδείχθης, τῆς μίκης ὦ Νικηφόρε, ἀγάπης Σ μαρτυρίῳ, μενικήκως τοὺς Τυράννους. ὅθεν Ϛ μίκης τὸ σέβος, ἐδέξω παρὰ Κυρίου. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Η κραταιά σου σκέπη, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς ἀμνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε παντὰς ἀβλαβεῖς. σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Η λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὀρθρου ὡς σύμπας, Ϛ Απόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Γ. τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χαραλάμπους. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱ ὧμεν ἦ χ'. Σ ψάλλομεν ἓξ. προσόμοια, ἦχος, πλ. β'.

Ὅλων ἀπολαύσεσι.

Λος ἐκ μέσης, ἁρπασθεὶς τῷ Δεσπότῃ, τοῦτον ἐπεπόθησας, Σ αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἠκολούθησας· καθαρθεὶς πάσης δὲ, τῆς παθῶν κηλίδος, θείαν χάριν κατεπλούτησας, τελεσιουργὰ ἰάματα, Σ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα. Ϛ Μάρτυς ἐχρημάτισας, πάσαις προσβολαῖς τῆς κολάσεως, ἀκλόνητος μένων, δυνάμει τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ. ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λοις προσηλόμενον, σοῦ τὸ σωτήριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, ἀθλητὰ Χαραλαμπους Σ ἀήττητον, τὸν ψυχὴν ἄφρεπτον, Ϛ τὸν μὴν ἄσυλον, διετήρεις σωφρόνως. θεῖος γὰρ ἔρως σε, ἔνδοθεν πλησίως ἀνέφλεγε, Σ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠρέθισε, μάρτυς ἀθλοφόρε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων κοινωνέ. ὃν παῤῥησίᾳ ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αραὶ τὸν ὑπέρλαμπρον, Σ τὸν ὑπέρτιμον δόξαν, ἀθλήσας κεκλήρωσαι, Ϛ τὸν αἰωνίζουσαν ἀγαλλίασιν, Ἱερεῦ ὅσιε, ἀθλητὰ τίμιε, Σρατιῶτα γενναιότατε, ὁ τὰ στρατεύματα, Σ τὰς παρατάξεις τοῦ δράκοντος, αἵματί σε τοῖς ῥεύμασιν, ἀῤῥήτως κατακύσας τῇ χάριτι, Σ θεία ὑπετύξα, μεκρὰς ἐξαμαυρώσας ἀληθῶς, Σ παῤῥησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Σ μοῦ Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Εβαυματισμένον με, ταῖς ληστρικαῖς τοῦ Δαιμόνου, ἐφ' ὁδῷ Ϛ κείμενον, ὅλον αἱμάτων γυμνὸν παραμώμητε, ἐν ὁδῷ παντοτε, τοῦ ἀγαθοῦ βίου, Σ ἐλέους προσδεόμενον, ταχὺς ἐπίσκεψαι, καὶ τῶν πεπτωκότων ἀνόρθωσις, Σ δώρησαι τὴν ἴασιν, Ϛ τὴν σωτηρίαν μοι Δέσποινα. ἵνα σε δοξάζω, Ϛ πάντων καταλλαγέως αἰνουμένη, τὰ μεγαλεῖά σου Ἀχράντε, μόνη Μητροπαρθένε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὠμφαίας ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λαμπρυνθέντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' αὐτόμων ὡς κατακρεμάτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὃν Ϛ χαλεπῶς τεγδόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε Σ πόδας ἠλούμενον. καὶ ὀδυρομένη, κλαίουσα βοῶσα μητρικῶς. τί τὸ τεκνομγλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Απολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ σωματικὸν κανόνα, ὁ Καμών.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχος, π. β΄.

Ὡς ἐμ πηγάρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Χοροβατῷ δ' ὄφροσιν ὡς τὰ μοναῖα, Οὐρανῶν σκιρτήματα, ἐ λαμπόμενος φωτὶ, αἰεσπέρω, ῥύσαι με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σοφὲ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Φωτοφόρος σε μνήμη ἡλιακὰς, ἀπαστράπτει χάριτας, Σ φωτίζει τὰς πιστῶς, ἐμ αὐτῇ τιμῶντάς σε χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀληθῶς ταύτης ἐπώνυμε.

Αἷς τῷ αἵματων ῥαντίσας τὸν ἀλιτηρὸν, ἀπιστίας Θάλασσαν, κατακλύσας Ποταμὸς, δυσεβείας γέγονας Χριστὲ, καταρδεύων ἀληθῶς τὸν Ἐκκλησίαν ἀεί.

Θεοτοκίον.

Μαρτυρῶν καταιγίδων Σ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαὶ, ἐπ' ἐμὲ διηλθόσαν τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταιᾷ πρεσβείᾳ σῶσόν με.

Ὠδὴ, γ. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Γνοὺς ἔστιν ὅλως ἀξιεπαίνῳ, τῷ θαυμάτων τὰ πλήθη, ἀπηρίθμησας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιών, Σ πρὸς Θεὸν μετελθὼν, ἀθλοφόρε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Ῥωμαίων θείᾳ κρατυνθεὶς, τὸ αἱμόχυρον θράσος, τῷ αἰόμων καθαίλων, Σῴρατιώτης ὡς ἀρρὴς, Χαράλαμπον ἀθλητὰ, ὡς πολίτης, θείας παρατάξεως.

Ἰαμάτων ῥύσαντων κρουνοὶ, σὲ τὸ σώματος πᾶσαν, ἀσεβείας τὸν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊὰν, κατέσβεσαν τῆς ψυφῆς, τὸν χειμάῤῥουν σοὶ δὲ προξένησαν. Θεῖον.

Γῆν ἅγιον Θεοῦ, τέτοκας παναγία, ἁγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρὸς, Σ Πύλη μόνη Χριστὸς, ἣν διῆλθε, σώζων τὸ αἰθρώπινον. Ὁ Εἱρμός.

Γνοὺς ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σε ἀγαθέ, Σ ῥώσας αὐτὸς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Καθισμα, ἦχος, γ'. Θείας πίστεως.

Τύλος ἄσειστος τῆς Ἐκκλησίας, Λύχνος ἄσβεστος τῆς Οἰκουμένης, ἀθλοφόρε αἰεδέχθης Χαράλαμπες. Ἁμαλάμψας Ἡλίου φαιδρότερον, τῇ Ἐλαίῳ ἐλαύνεις σκοτόμαυμαν. μάρτυς ἔρρωσο, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας σκιὰ τοῦ Λόγου, μόνη παῤῥάγητε Παρθενομήτωρ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα. Τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χθὲς γεμόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασι, ἀποκάθαρον, πρεσβείαις σε θείοις μάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίου. Ὅμοιον.

Αἷμα τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος παρθενομήτωρ, ὃν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὴν ἐξ αὐτῆς αἱμωδίμως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ, δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ῥαῖος γέγονας χριοθεὶς ἐν αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας Σ καλλονῆς, ταύτῃ καταγλαΐσας, Χαράλαμπες τῷ ἀθλητῷ, ἐγκαλλώπισμα Σ ἐρίγμα.

Λιμόμενον ξόανα, τῇ σῇ συνέβριψας, ἀθλοφόρε αἰδρείᾳ μαν σαυτὸν, τὸν ἁγίου Πνεύματος, Σ καρτερίας ἀψευδοῦς, ἐκλεκτὸν δείξας Σ ὑπόδειγμα.

Ἰσχὺς ὕψους ἀόρατον, τὰς χεῖρας ἔρρωσε, οἱ τὸν σκότους προσάται, σὲ τὰς πλευρὰς, ἔξεον τοῖς ὄρυξι. τὸν δι' αὐτὸν ἀληθῶς, προξενοῦντές σοι ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου ὕμνησις, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς ὑπὲρ βολὴν, παῤῥάγησε χρηστότητος, Σ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

Ὠδὴ, ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου φαγαθέ.

Ὁ θεῖος πάθος τοῦ δι' ἡμᾶς, πάθη ὑπομείναντος σαρκὸς, μάρτυς Χριστοῦ μιμησάμενος, φέρεις τὰς ἐν ὅλῳ σώματι ἔρδοξε, τῷ ἥλῳ προσηλώσεις καρτερικώτατα.

Ἡμῶν ἀλογίαν τῷ δικαίῳ, Λόγος ὁ σωτὴρ μαρχος Παῤῥὶ, ἐπαμορθούμενος παύσοφε, λόγον τοῖς ἀλόγοις σαφῶς ἐντίθησι, λυθῆναι τῷ δεσμῶν σε διαγορεύσαν.

Οἷς ὀβελίσκοις περωνηθεὶς, ἔῤῥωσας καρδίαν τοῦ δεινοῦ, τῷ γηγενῶν πολεμήτορος, λόγχη τῆς αἱδρείας Σ καρτερίας σε, Θεόφρον ἀθλοφόρε ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ὢ θείῳ φέγγει σε ἀγαθὴ, τὸν ἐσκοτισμένον μου ψυχὴν, ταῖς ἡδονῶν φωταγωγήσον, Σ πρὸς σωτηρίας ῥίβον ὁδήγησον, ἡ μόνη τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα.

Ὠδὴ, ς'. Τὸ βύθος τῶν Θαλασσῶν.

Λαμπτὴρ ἐκλαμπρύνθης, τῷ τῷ ἄθλῳ σε φωτὶ, φωταγωγῶν τὰ πέρατα. ὁμολογεῖς τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, Τυραννῶν ἐμώπιον, ἀθλοφόρε Κυρίᾳ ἀξιάγαστε.

Ἐνθέου πυρσμένος, ἀγαπήσεως πυρὶ, τῷ δρόσισμῷ τῆς Πίστεως, τῷ δυσεβέντων ἔσβεσας τὸν πυρὰν, Χριστοῦ τὰ θαυμάσια, τοῖς ἀπίστοις δεικνύων ἀξιάγαστε.

Ὡραῖος ἐφιέμενος, ἀθαμάτων τῆς σαρκὸς, Χαράλαμπες ἐμέκρωσας, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις καὶ προσβυχῆ, μεκρὰς ἐξαμέσησας, αἰνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσι σε δοξάσαντα.

Θεοτοκίον.

Λαθῶν με κλονούμενον, ἐναντίας προσβολαῖς, μήτηρ Θεοῦ σῴζουσον, ὡς ἀπαθείας τέξασα τὸν πηγὸν. πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγα, τῷ αἰθρώπῳ τὸ μέγα καταφύγιον.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐ βύθος τὸν Θαλασσῶν, ὑψωμένου καθαρῶν, τῷ πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ δίῳ λιμένι σε προσδραμόν, βοῶ σοι αἰάγωγε, ἐκ φθορᾶς τὸν ζωὸν με Πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ τῷ Μηνί, Ἰ. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Χαραλάμπους.

Κατηξιώθης Χαράλαμπες ἐκ ξύφους. Καὶ λαμπρότητος Σ χαρᾶς τῷ Μαρτύρων.

Τῇ δεκάτῃ Χαράλαμπον ἐν τιμήθης ἀπὸ λαιμοῦ.

Ὁ Ἅγιος Χαραλάμπης ὑπῆρχεν ὢν τῆς βασιλείας Σεβήρου, Σ Λεκιανοῦ, Ἡγεμονεύοντος ἐν Μαγνησίᾳ τῇ Πόλει. Τῶν χριστιανῶν δὲ ὢν Γρηγόριος, Σ τὸν ὁδὸν τῆς ἀληθείας διδάσκων, τὸν ἱερατικὸν ζόλον ἐζεδύθη, εἶτα ἐξεδάρη τὸ δέρμα ὅλον τοῦ σώματος. Ἐπεὶ δὲ ἔβλεπεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν καρτεροῦντα ταῖς βασάνοις, θυμωθεὶς, οἰκείαις χερσὶν ἐπεχείρησε, ξέειν τὸν ἅγιον. Ὡς παραυτίκα ἐξεκόπησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, Ὡς ἀπηνάθησαν ἐν τῷ τοῦ Μάρτυρος σώματι. Καὶ προσευξάμενος ὁ ἅγιος, ἐποίησεν αὐτὸν ὑγιῆ. Τότε ἰδόντες οἱ δήμιοι Πορφύριος Σ Βάπτης, ὅτω καλούμενοι, ἐμνήσαντο τοῦ ἄθλου, Ὡς ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Οἱ-

μοίως Σ γυναῖκες θεῖς τῷ παρισταμένῳ ἐκεῖσε. ὃς πάντας κρατήσας ὁ Ἡγεμὼν, Σ βασανίοις καθυποβαλὼν, αἰνηλεῶς ἀπεκεφάλισεν. εἰ γὰρ ἐθάνη, ἀλλ' ὅμως ἔμεινε τῇ ἀπιστίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Βάπτης Σ Πορφύριος, οἱ τιμωρήσαντες τὸν ἅγιον Χαραλάμπη, ξίφει τελειοῦνται. ῥῆ.

Πορφύριος Σ Βάπτης ἐκ κοινοῦ ξίφους, Ἀθλήσεως βάπτισιν κοινῷ πορφύραν.

Αἱ πιστώσασαι ἅγιαι θεῖς γυναῖκες ξίφει τελειοῦνται. ῥῆ.

Τὰς θεῖς γυναῖκων ἀῤῥένωπος μιμεῖται, Ἀῤῥὴν ἀριθμὸς, ὁ θρία πρὸς τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίου Μαρτύρων Σ Παρθένων Ἐμμαθᾶ, Οὐαλεντίνης, Σ Παύλης. ῥῆ.

Ὡς ἀμαβῶμα παρθένοις κόραις δύο.

Ὁ νυμφίος δίδωσι θαῤῥος πρὸς φλόγα.

Ἐκέμος ἄτος Παῦλος ὁ Χριστοῦ φίλος, Χριστοῦ πόθῳ βράχιλον ἐκτετμημένος.

Οὗτοι, ἡ μὲν Ἐμμαθᾶ ὥρμητο ἐκ τῆς Γαζέων χώρας. ἡ δὲ Οὐαλεντίνα ἐκ τῆς Καισαρέων. Φρυλιανοῦ δὲ τοῦ Ἡγεμόνος προκαθίσαντος, ἄγονται Ἐμμαθᾶ ἡ γεννικωτάτη παρθένος. Ἐρωτηθεῖσα Σ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσασα, σφοδρῶς μαστίζεται, ξύλῳ αἰωρεῖται, τὰς πλευρὰς καταξαίνεται πλήκτροις, οὐκ εἰς ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις. Ἡ δὲ τιμία Οὐαλεντίνα, καὶ αὐτὴ παρθένος οὖσα, Σ τῷ πρατωμένων τὸ ὠμὸν καὶ ἀπαμόρωπον οὐκ ἐνεγκοῦσα, παῤῥησιάζεται. καὶ αὐτίκα θύειν κελεύεται, αὐτοῦ πρὸ πλησίον παρὰ τῷ δικαστηρίῳ βωμοῦ δύτρεπιδέντος. Ὡς δὲ παρὰ τὸν βωμὸν ἦλθε, λαξ ἐπ' αὐτὸν γεννικῶς ἐμάλλεται, καὶ σωῒ τῇ ζώσῃ μέλῃ πυρὰ κατασβέσει αὐτόν. ὁ δὲ τύραννος θυμωθεὶς, τοσαύτας κατὰ τῶν πλευρῶν ἐπιτίθησι βασάνους, ὅσας οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. Καὶ ἀπαγορεύσας ἀμφοτέρας, τὸν διὰ πυρὸς αὐταῖς ψηφίζεται θάνατον. Μετὰ ταῦτα, ζῶσι τὸν ἀγῶνα παρέσχεν Παῦλος. καὶ πολλαῖς βασάνοις προσομιλήσας, καὶ ὑπὲρ ἀμῶν παθῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ χάριτι γεμόμενος, τῇ τοῦ ξίφους καταδικάζεται τιμωρίᾳ. Ὁ δὲ ἀθλητὴς ἀγα-

σ᾽ήσας, Sτῷ ὁμοψύχῳ πιςῶν ὑπορδυξάμενος, δέχεται τὼ τομὼ, παραθεὶς Θεῷ τ᾽αὐτὸ Πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Παρθένων ἡμῶν Ἀναςασίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνς αντινουπόλεως. ςί.

Ἀναςάσιος τὸν δρόμον τετέλεκα πρόσω, Πῶς ἐξέλαμψας; πρὸ τοῦ ὕψους ῥέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Παρθένου ἡμῶν Ζωσίμης. ςί.

Ζωσίμη τὰ τῶν πνοὰς τῆς Ἐδὲμ ζητῷ μόνα, Εἰς τέρψιν ἔχε τὼ λύσιν τῶν σαρκίων.

Θ Τῆτος ὁ ὅσιος Ζωσίμη, Καισαρβὺς μὲν ὢν τὸ γένος, τῇ πρὸς Καππαδοκίαν κειμένῃ, γονέων πλουσίων καὶ περιφανῶν. Κατιλέκτο δὲ τοῖς γρατιώταις, τοῖς τὰ βασιλικὰ ὀξέως διακομίζουσι γράμματα. Διαμοιράσας δὲ τὸ ἄγαθον καὶ ἐπίκηρον τοῦ βίου, τὼ γρατιωτικὼ ἀποθέμενος ζώνω, ἐν ἐρημίᾳ τὸ πολυανθρώπων (πολλὰ δὲ ἔχει τὰ τῆς Ἀντιόχου παρακείμενον ὄρος,) ἐσήλθε τὼ ψυχὼ ἐκκαθαίρων. οὐ λύχνον, οὐ κιβώτιον, οὐ ῥάπεζαν, οὐ γρωμενὼ ἔχων· ἡ γρωμενὴ δὲ ἦν αὐτοῦ σιβας χόρτων ἐκ λίθων ἐγρωμένη. ἐσθὴς δέρμα παλαιόν. βρῶσις δὲ, ἕως ἄρτος δύο κορνηούμενος ἡμέρας. τὸ δὲ ὕδωρ αὐτὸς ἑαυτῷ πόρρωθεν ὑπεκόμιζεν. Οὗτος ἐκ τέτων τῶν πόνων πολλὼ θεόθεν ἐπεπωάκατο τὼ χάρισμ. ἡ γὼ καταδρομὴ τῆς Ἰσαύρων, πολλὰς σφαγὰς εἰς τὸν τὼ ἀσκητικὼ μετιόντας πολιτείαν ἐποίησεν. αὐτὸς δὲ λίχνῃ μόνῃ τὰς ἐκείνων ἀπημαύρωσεν ὄψεις. οὐ πολλὼ δὲ μετὰ ταῦτα βιώσας χρόνον, ἀπὸ τῆς καμάτων πρὸς τὼ ἐπουράνιον ἀπήρε λῆξιν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον Sσῶσον ἡμᾶς. Ἀμὼ.

Ὠδὴ, ζ'. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ῥοσομιλῶν ταῖς βασανίοις, ἐ τῷ πυρὶ λιπαινόμενος, ἀθλοφόρε Χριςέ, ὡς χρυσὸν δυριζότορος γέγονας, Sῥῶν αἰκάθημα, ἀληθῶς ἐχρημάτισας.

Ὧν προσδυχῶν σε τῇ ἰδρόσῳ, παραμομένων ἡ κάμινος, κατεσβέσθη σοφὲ, Sἐρρύσθης μελῳδῶν τῷ ποιήσαντι. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η Ἡ παρατάσει τῷ ἄθλῳ, δέμδρομ ἐφαψις ὑψίκομον, συσκιάζων πιςοὺς, ἐκ φλογώδους ἁμαρτίας κραυγάζοντας. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Η Τὼ χαρὰ δεξαμενὴ, ἐν τῇ παράγμῳ μνδυΐ σε ἀγνὴ, εὐφροσύνης τὼ καρδίαν μου πλήρωσον, τὸ κατηφὲς διώκασα, τῷ παθῶν ἀεπαφθονε.

Ὠδὴ, η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τ Αἵρεσιν τῷ αἵματον Sπίζαζόμενος, τῷ γιγμάτων τῷ καλλιεωραϊζόμενος, τῷ μικτικῷ, εὐπρεπῶς διαδήματι, κεκαλλωπισμένος, Θεῷ παρέςης μάρτυς.

Τ Ὧν βασανίων τὰ πάθη κατεκάλυψας, τ᾽ αἱρέσεων σε μάρτυς Sγεμναιότητα. ἡ τῷ διωκτῶν, ἀκήμαυρωσεν ἔργασις, σὲ τὴν λαμπροτάτην, Θεόφρον καρτερίαν.

Ε Ἐρείς τε ἐ μάρτυς ἀκαταγώνιςος, γρατιώτης γεμναῖος Sγύλος ἄσεπτος, ἔρεισμα πιςῶν, ἀσεβείας αἰτίπαλος, ὄντως αἰσθέσχθης, Θεόφρον ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Θ Τὰ παύτα ποιήσας θείῳ βελήματι, βελήθεὶς ἐν γαςρὶ σε ᾤκησεν ἄχραντε, ῥύσαμτας ἡμᾶς, αἱ ἁπλάσαι βελόμενος. ὃν ὑπερυψῶμεν, εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ε Κ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, Sδικαίᾳ θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὼ δρᾷς Χριςέ, μόνῳ τῷ βέλεσθαι. σὲ ὑπερυψῶμεν, εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδυνάτον.

Υ πῦρ ὁ ξίφος ἀλλ᾽ οὐδὲ θανάτος, ὁ διωγμὸς ὁ θλῖψις, ὁ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, ὁ βασανίων παντοίων ἐπίροια, ἴσχυσε τῆς ἀγάπης, ὅπως χωρίσαι σε, τῶν πεποικότος ἀθλητὰ ἄξιος θαύμασε.

Εσμοῖς ὁμύχων τοὺς τῆς μεκρώσεως, ἀποβαλὼν χιτῶνας ταῖς σολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σεαυτὸν ἀθλοφόρε ἐκόσμησας. ὅθεν σὼ παῤῥησίᾳ, μάρτυς ἀήττητε, παύτων τῷ Δεσπότῃ ἐ Θεῷ, χαίρων παρίςασαι.

Αρας Sπλήρης θείας λαμπρότητος, παρεκτικὴ ἡ μνήμησε τῷ Κόσμῳ αἰέτειλε, τῷ παθῶν τὸν χειμῶνα διώκασα, παύτας φωταγωγοῦσα. Ὧν ἑορτάζοντας, εὐροι-

ρομίᾳ πταισμάτων ἱλασμὸν ταῖς ἱκεσίαις σε. Θεοτοκίον.

Η Ἀθῶν κλυδώνιον σωταράσσει με, καὶ ἡδονῶν βυθίζει τρικυμία παράμομε, κυβφνήτιν Χριςὸν ἡ κυήσασα, χεῖράμοι βοηθείας, ἔκτεινον σῶσόν με, μήν προσασία τῷ πιςῶς μακαριζόντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

Θ Εὸν αἰθρώποις ἰδεῖν ἀδυνατον, ὃν ὑ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ Τάγματα. διὰ σὲ δὲ παῤῥάγμε, ὁρᾶσθαι βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλυνόντων, σὼ ταῖς ὁραμίαις γρατιαῖς σὲ μακαριζομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ὀρθρινῆς ὠδῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ι Α'. Τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων Βλασίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν. ςί. ς'. Sψαλοῦμεν ςί. προσόμοια, ἦχος, ά.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ν τῇ ἀσκήσει βλασήσας Ὅσιε Βλάσιε, ἱερωσύνης δοξῇ, ὥσπερ φοίνιξ δικαίως, ἐξηύξησας παμμάκαρ, καρπὸς θεϊκὸς, μαρτυρίᾳ προσάγων Θεῷ, τὼ τῆς Εἰδώλων καταλύσει ἐμφανῶς, καὶ αἰθρώπων τὼ οἰκείωσιν.

Ο μαντικῶς διαπρέψας, ἱφομάρτυς Χριςοῦ, ἀθλητικὲ, ἀγῶνας, ὑπέμεινας γενναίως, ἐν δὶ ἀμφοτέρων, τέλος λαβὼν, ἐν ἑκατέροις κοσμούμενος, δικαιοσύνη καὶ τόνοις ἀθλητικοῖς. διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἴ ῥωσθεῖσαι γυναῖκες, ζήλῳ τῆς πίςεως, τοῖς ὑπερτίμοις ἄθλοις, τῆς καλῆς μαρτυρίας, ἐτέφθησαν σὼ τέκνοις. θαῦμα φρικτόν. τὼ κεφαλὼ γὼ ποθεῖσαι Χριςοῦ, Sἐν αὐτῷ μυμφοῦσθεῖσαι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὰς κεφαλὰς ἐραπετμήθησαν.

Σ προμηθέα σε παύτων, ὑμνοῦμεν Βλάσιε, Sλογικῶν θρεμμάτων, ἐ ἀλόγων παχόντων. παύτας γὼ ἰώσεις, θεράπων Χριςοῦ, ἐυεργετεῖν καὶ ἰᾶσθαι πιςῶς. τὼ γὼ τοῦ Πρόμματος χάριν πεπλουτικὼς, δαψιλεύεις τὰ θαυμάσια.

Ριςὸς τ᾽ζιῦ σοι παμμάκαρ, καὶ τὸ θαμεὶν

Febraro.

ἀληθῶς, κέρδος εὑρέχθη πίςει, κτι Παύλου τοῦ μέγαν, Βλάσιε θεόφρον. ἐπ᾽ αὐτὸν, προθυμώτατα τεθήκας. καὶ σὼ αὐτῷ βασιλεύεις διαπαντὸς, εἰζωὼ τὼ ἀτελεύτητον.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Τὰ Σπάδιμα.

Λαμπρύνας ἐν τῇ ἀσκήσει τῷ θείων ἀρετῷ, φερωνύμως Βλάσιε, ἐξ ἁθησας Δαβιτικῶς ὥσπερ φοίνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίε. Sωσεὶ Κέδρος ἐπληθύνθης τοῖς κατορθώμασιν, ὡς ἄμπελος δὲ ἐβλάστησας ἐν οἴκῳ Θεῷ, τῷ καιρῷ τῆς μαρτυρίας τεμνόμενος βασανίων ποιναῖς, ἐκ καρπῶν τῆς ἀγάπης σε, ἐβλυσας ἡμῖν αἷμον μοκτόν. ἐξ ὧν πιόντων, δίφροσύνης ἐνθέου τὰς καρδίας πληθύνομεν. Sσυμφώνως σωνελθόντων, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μνήμῃ τῆς σῆς τελειώσεως, μακαριζόντων δίφημοῦμέν σε, αἰτούμενοι λαβεῖν διὰ σὲ τὼ ἐλεῶν Sτὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε ἐκ σῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Παίσμιος ὡς εἶδε σε, Sῶν Σταυρῷ κρεμάμενον, Σρίωφθέσα, αἰσθόα Μητρικῶς. Τίεμα Sθεὲ μα, γλυκύτατόν μα τεκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονειδίσιον;

Εἰς τὸν ςί. ς'. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, ὁ.

Σ καλὸς παιδοτρίβης, Sδιδάσκαλος τῆς δι᾽ σεβείας, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει τῷ θείων λόγων σε, γυναῖκας φιλοθέους ὑπέλεψας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικὸς, τὸ ἀδρεμὲς τῆς φύσεως αὐτῶν ῥωννύων ἐν Χριςῷ. θὼν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τελέσας, εἰς μυμφῶνα ὁραμίον φαιδρῶς σωναγάλλη, διπλῷ κεφαμῷ τῆς θείας δόξης σεμνυνόμενος, Sἔξαι τὰ μῶν σὼ αὐταῖς, τὴν ἐρήμων ἡμῖν δοθῆναι, Sτὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γαμετὸν ἐν Μαρτυσι.

Πομβείαις παμάχραντε, τῆς τῶ Πρόμματος χάριτος, τὴν ἐμὼ διαφορὰν καταγλύκαμον, ἡ τὴν γαγγραινώσασα, Χριςὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀμομίας τῷ βροτῷ, ἀκτίμους ἀποσμήχυσαν, Sκατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν

παθῶν με καὶ χειμάῤῥε, καταξίωσον φυ-
φῆς με, τῆς αἰξώσε πρεσβείαις σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡ Σώσακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ
σε, ὃν Σταυρῷ κρεμάμενον ἔξεπλήττετο, Σάτυρ ζουσα ἔλεγε. τί σοι ἀμὴ παπέδω-
καμ, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀσωλαύσαμ-
τὸν Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνω
ἐάσης ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ ωτεύσομ αἰάσ-
ημαι, σωαμιςῶν τὰς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Ἀ Ἰρόπων μέτοχος, Σ Ἀρόμων διάδοχος,
τῇ Ἀ ποςόλων γερόμενος, τὴν πράξιν εὗ-
ρὼν θεοπρόςε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ
τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, Σ
τῇ πίςει φωτίσας μέχρις αἵματος, ἱερο-
μάρτυς Βλάσιε, πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ὁ Καμών. ἤ ἀκροστιχίς.

Τ μνοις κροτῶ σε, μάρτυς δυσεβοφρόνως.
Ὁ Ἰωσὴφ. Ὠδὴ, α. ἦχος, π. δ.

Ἀσμα αἰαπέμψωμεν.

Ὑ Μνοις τὸν φωσφόρον Σ σετὴν, Σ ἰφρὰ
σε ἀθλησιν, αἰδυφημοῦντα πιςῶς, Χρι-
ςὸν Ἰθρομάρτυς, τὴν μὲν με καταύγασον,
αὐγὴ φαεινοτάτη, παῤῥησίαν ἔχων πρὸς
τὸν Κτίςην.

Ἰαμ χαφακτῆρσιν ἐν ῥιζὶν, ὁμολογῶν θεό-
ητα, πολυθείας ἀχλὺν, ἀπήλασας καὶ
ὄρθρος, εὐαγέζων δυσέβειαν ὤφθης ἱερο-
μάρτυς, τῆς ἐν ζόφῳ πλάνης κρατυνθέντος.

Τ κτα ἀθείας αἱρατὰς, τὰ ἱερὰ κηρύγμα-
τος, ἀσυμπαίωσας φωτὶ, κοσμούμενος ἐ-
δέχθης, θαυμάτων λαμπρότητι, φέγγει
τε μαρτυρίᾳ, Σ τῇ κτίσῃ πᾶσαν καταυ-
γάζεις. Θεοτοκίον.

Ὅ Λῳ καθαρὰν σε δίρκωσε, ὁ καθαρὸς ἐσ-
κήνωσεν, ἐν τῇ μήδυσα, ἀχμὴ παθέμο-
μεν, Σ σαφῶς ἐχρημάτισεν, δίχα τῆς ἁ-
μαρτίας, ἵνα πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

Ὠδὴ, γ. Ἐξέστησαν.

Ὁ Ταῖς ἀκαμάτοις συμπνιγόμενοι ταῖς πά-
θεσι, ἀπαύστως Βλάσιε συμπτωμάτων, σῆς
πηγῆθεν τὴν δρεπανὴν καθαίρονται, προ-
στάτην σε προσκαλούμενοι.

Ἡ πρὸς τὸν Θεὸν, αἰφνιδίως ὀλικωτάτη,
βλάψωμεν ἐνέγκας τῷ κυμίῳ, ξενούμενος

τῆς σαρκός σε, ὥσπερ πάσχομεν ἑτέρως σε
διακείμενος.

Ὡ Σ Ἱεράρχης, ὡς ἀπ' τητος ἀθλοφόρος, ὡς
θεία δοξῇ ἠγλαϊσμένος, ἀκροτάτῳ ἐφετῷ
μιῶ παρίςασαι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῆς Ποι-
μνης σε. Θεοτοκίον.

Ε τὶν φαιδρύσαν, ὑπερέχασαν πᾶν κτιση-
μάτων, ὡς παντων ὄσαν ἁγιωτέραν, ὃν
αἱμέσει γενεᾶ μακαρίζουσιν, ἀνθρώπων
Θεομακάριςε. Ὁ Εἱρμός.

Τ ρεσθη ἡ καρδία μου ἐν τῷ Κυρίῳ. ὑψώθη
κέρας μου ἐν Θεῷ μου. ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς
μου τὸ ςόμα μου. εὐφράνθην ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.

Ἦχος, π. δ'. Τὴν Σοφίαν Λόγον.

Ἐ κβλαςήσας ὡς δένδρον παμβύθαλες, ἐν
τῷ ἱκῷ Κυρίου Ἱερουργὲ, πολλοὺς κατεφύ-
τευσας, πρὸς τὴν γλυκεῖαν τὴν σωτήριον. Σ ὡς
κρινὸς ποιμνίου, καλῶς ἡγησάμενος, δε-
σμοῦθεὶς ἐσφάγης, θυσία γερόμενος, τῷ δι'
δύο λαγχνίου, ὡς ἀρνίον σφαγέντι. Σ χαί-
ρουσι αἱδραμόν, πρὸς αὐτὸν Πάτερ Βλάσιε.
διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριςῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σε.
Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἰ ὰ κόσμου Παρθένε τὸν κοσμικὸν, τὸν τα-
γμάτων τῶν ἄνω καλλωπισμόν, ἐν Κόσμῳ
ἐκύησας, τὸν τοῦ Κόσμου κοσμήτορα. πρὸ γὰρ
τοῦτου Κόρη, ὑπῆρχον ἀκόσμητα, τῶν ἐρωτῶν
μὴ βλέπειν, δωρεμβώμενον τὸν Κύριον. ὅθεν
ἀμφοτέρως, κοσμιότης κοσμία, ὡράθης
μήτροθεε, κοσμιότητι τόκε σε. τὸν γὰρ κόσ-
μου τῷ κόσμῳ, δι' αὐτοῦ τῷ ἀρχαίῳ κοσμεῖς,
Σ Ἀγγέλων παῦτα τὸν διάκοσμον, ἐν σοὶ
κατακοσμεῖς κοσμοσώτειρα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὃν Ἀμνὸν Σ Ποιμένα Σ λυρωτὴν, ἡ ἀ-
μνὰς θεωρέσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δα-
κρύουσα, Σ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. ὁμὴ κόσ-
μος γάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν,
τὰ δέ σπλάγχνα μου φλέγονται ὁρῶσης σου
τὴν σταύρωσιν, ὧν περ ὠδυνήθης διὰ σπλάγ-
χνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνέξικακε
Κύριε. ἢ πιςῶς ἐκβοήσωμεν. σπλαγχνί-
σθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων
δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσι αὐ-
τοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ,

Ὠδὴ, δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ἔ Χων τὴν ψυχὴν, αὐλὴν φωταυγέα. Μάρ-
τυς καὶ ποιμήν, φαιδρῶς αὐγάζομεν, δι-
καιοσύνης πρόβατα τῶν ἔρις ἀμνείου, ὁμο-
λογοῦμεν Θεὸν τὸν σαρκωθέντα.

Τ ῆς Ἱερέως, Σ Μάρτυς σεβασφόρος, σύ-
λλογος ἀκλινής, καὶ βάσις δ' σεβείας, καὶ ἀλη-
θείας ἑδραίωμα ἐμφανίσθης, τῇ Ἐκκλησίᾳ
Μάρτυς Βλάσιε.

Ῥ ρας λογικὰς, ἑτοίμασας ὁσίως, θῦμα δὲ
δεκτὸν, προσήχθης τῷ Δεσπότῃ, ὁλοκαυ-
τωθὲν ἀθράξι μαρτυρίου, ἱερομύςα
παμσεβάσμιε.

Ἡ σει σοῦ σοφῶν, χαλεόμ ἀπεφράγη,
χάλκη πομπαί, λαλοῦντα βλασφημίαν, εἰς
τὸν τῷ ὅλῳ Δεσπότην Χ Βασιλέα, ἱερο-
κήρυξ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Ὁ μὸν σε καιρὸν, προεῖδον ὁ Προφήτης, ἔ-
χοντα Θεὸν, τὸν Λόγον γεγραμμένον, τὸν
διαῤῥήξαντα Κόρην τῆς ἁμαρτίας, τῷ προ-
στατοῦντι τὸν χερουβικὸν.

Ὠδὴ, ε'. Τὸν ζοφερὸν τῆς ψυχῆς μου.

Π Έμεισας αἰθρέως, τῆς σαρκὸς τὰς αἰκί-
σεις ἀοίδιμε, ἐν τῷ δεσμοῦσθαι, τὴν πλαγίαν τραυματοῦσθαι,
τὴν πλαγίαν τραυματίζων, Σ καταράσων
ἐχθρὰς τῇ πρὸς Θεὸν αἰνυψώσει, Ποιμένα
ἀξιάγαστε.

Τ ὸν τρισάγιον ἐν τῷ παθεῖν σε
ἀκομίζων μακάριε, τὰς τῆς σαρκὸς ἀλγηδό-
νας, ὑπέφερεν γενναίως. Σ μικρὰς γε-
γονὼς, σωτηριωθεὶς ἀξίως, μαρτυρῶν
στρατεύματι.

Ν έφει πεποιθήσας, προσδυχῶν σε μάζι-
ξι, θήρα Πατέρ σωσθήσας, ἀποβαλέσθαι
τὴν θήραν, ἣν αἰκίως σωέσχε, πίσει γυ-
μνάσε πληρῶν, συμπαθεστάτη καρδίᾳ, πᾶ-
σιν Βλάσιε. Θεοτοκίον.

Μ νήμῃσε Μαρία, τὴν θεώσασαν τῷ αἰ-
θρώπῳ τὸ φύραμα, τὴν ὑπὲρ μέμψε λοχείαν,
Ε αἰπλάσασαν καταφθαρέντας ἡμᾶς, Ε
σωβιβάσασαν ἀπάτης τὸ ἄφεως παίαγμα.

Ὠδὴ, ς'. Γλάθητί μοι Σωτήρ.

Γ μνήθησέσοι χορὸς, σεπτῷ γωνίῳ ἀοί-
διμε. ῥυθέσαι γὰρ τὸ Σταυρῷ, δωνάμεα
σωέβριψαν, ἐχθρὸν πολυμήχανον, κεφα-
λὴν Σ ρίχης, ἀνεπλέξαντο διάδημα.

Ῥ ῥωθη τὰ ἀθενές, Θεοῦ δωνάμει Σ χάρι-

τι. ἰδὼν γὰρ μεαμικῶς, γωναῖκαν ἀρίζουσαν,
τὸν ἄνδρα παπίσασαν, τὸν ποτὲ τὴν Εὔαν,
Γ παραδᾶσα ἄξρεσι σαρκὶ.

Γ ὼσάσαι ποιμένων, δαιμόνων ἄψυχα ξόα-
να, ἑτεραμίου μαθ', κεμηλία ἐμψυχα,
εαυτὰς προσήξατε, Σ τῷ πρωτοτόκῳ, Ἐκ-
κλησίαν ἐφαιδρύνατε. Θεοτοκίον.

Ὁ Ρόμος ὁ τοῦ Θεοῦ, τῷ Χριςῷ μου ὑπέρτε-
ρος, Νεφέλη ἡ τῶν φωτὸς ψυχῆς μου τὰ ὄμ-
ματα, Παναγία φώτισον, καὶ παθῶν
ἄχλυος, τὴν καρδίαν μου καθάρισον.

Ὁ Εἱρμός.

Λ άθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ αἰσ-
μίαι μου. Σ ἐκβυθοῦ τῷ κακῷ, αἰάγαγε
δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν
μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον. ἦχος, β'. Τὰ ἀῤῥωξήτῳ.

Θ εῖος βλαςὸς, τὸ ἀῤῥὸς τὸ ἀμάραντον,
ἀμπέλου Χριςοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον,
θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίσει τελέντας
τὴν μνήμην σου, ἐῤῥύσω πάσης θλίψεως, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ παντων
ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Ὡ μὴ Θεοῦ χρηματισθεὶς ὡ θεόφρον, ὡς
ἰσόρος Ἰωάννης ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ, ἐν πρά-
ξεσι θείαις αἰναδείξαι. τῷ ἀθλοφόρῳ
ἐν ταῖς χορείαις, ἀθλοφόρος ὡράθης καὶ
ζεφαμίτης. Ἀ ρωμὰ ὑπόῤῥητος θυσίας,
ὡς μύρις Χριςῷ σωΑ βελαίμα τὸ θεόν
αἰαχρᾶσα Θεῷ τῷ σφαγιάσε. Σ τρόμῳ
θεῷ τὸ κτίσαντος παρεῶς σωΑ γγέ-
λων τοῖς τάγμασι, Πρεσβεύεις ἀπαύστως
ὑπὲρ παντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ιά. Μνήμη τοῦ ἁγίου
Ἰερομάρτυρος Βλασίου, Ἀρχιεπισκόπου
Σεβαςείας. ςί.

Λ αμπρὸν Βλάσιος ἐκκοπεὶς διὰ ξίφους,
Ἀ λγέσι λαμπρὸς, ῥύμάτων ἔργα βλάσας.
Ε ἰνδεκάτῃ, Βλασίῳ πάμφ αὐχερα χαλκὸς
ἀτηρός.

Τ ὰς ἱερὰς τοῦ Χριςοῦ Χρόνιος Λικινίου τοῦ Βασι-
λέως, Ἐπίσκοπος Σεβαςείας, οἰκῶν ἔν-
τιμα τῷ κατ' ὄρος σπηλαίῳ. ἐν ᾧ τὰ ἀγ-
γελικὰ τῷ ζώῳ ἐξημερώμενα, διὰ τῆς ὁλο-
γίας τοῦ Ἁγίου, χειροθετήσαντα. Ἰδὼν
δὲ καὶ τῆς ἰατρικῆς ζωοτρόφου ἐμπειρος,
πολλὰς ἰάσεις ἐπετέλει, τὴν τῶν θαυμάτων

ἐμέργειαν παρὰ Κυρίου λαβών. Οὗτος καταχεθεὶς, ἦχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Ἀγροικόλαον. καὶ ὁμολογήσας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τύπτεται ῥάβδοις, Sαφαρτηθεὶς ξέεται. Εἶτα ἀπαγόμενος ἐν τῇ φυλακῇ, ἠκολούθησαν αὐτῷ γυναῖκές τινες ἑπτὰ, αἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, Θεὸν τὸν Χριστὸν εἶναι ὁμολογήσασαι. Ὁ δὲ ἅγιος Βλάσιος, τῷ βυθῷ τῆς Λίμνης βληθείς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη μετὰ τῶν δύο βρεφῶν, τῶν ὁμοίως ἐν τῇ φυλακῇ. Λέγεται δὲ, ὅτι ὅτος ἦν ὁ τῆς τοῦ μεγαλομάρτυρος Εὐστρατίου διατάξεως Cσυγγραφεὺς καὶ τὴν καιρὸν τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας. καθάπερ Cἐν πλακὶ ὑφάσματι εὕρηται εἰκονισμένος ὁ ἅγιος Βλάσιος, ἱστάμενος μέσον τῶν ἁγίων πέντε μαρτύρων, ἔγγιστα τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου, Sδεχόμενος ἐκ χειρὸς τούτου, τὸν τόμον τῆς διατάξεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σωτήριος ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐν τοῖς Μελτιάδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δύο Παῖδες οἱ συμαθλήσαντες τῷ ἁγίῳ Βλασίῳ μετὰ τῶν ἑπτὰ Γυναικῶν, ξίφει τελειοῦνται. ςή.

Βαβαὶ τοσαύτης παιδίων θαλάσσης.
Σπόδεσιν ἄμφω, ποίαν ἐκτιμᾷ, φθίσαν.
Κτείνει γυναῖκας ἑπτὰ σεπτὰς τὸ ξίφος,
Οὐ τὴν γυναικῶν, συχνεθεῖσας δειλίᾳ.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου. ςή.

Φανεὶς ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ Ζαχαρίου,
Τοῖς ζῶσι πιστοῖς, ἄφθορον βλύζει χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης, τῆς ποιησάσης τὴν Ὁγδοάδα. ςή.

Τὴν Θεοδώραν αὐγάσαν τιμῶ χαίρων,
Τὴν τιμήσασαν, Χριστὸν μοι τὴν εἰκόνα.

Α Γῆν ἐγέρετο γυνὴ, Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως τὴν εἰκονομαχίαν, οὐκ ἐν δὲ αἱρετικὴ, ὥσπερ ὁ ταύτης ἀνήρ. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ τὸν Ἅγιον Μεθόδιον τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως ἐξώρισεν, αὐτὴ ἐκεῖνον δὲ προσεβάλετο τὸν Ἰωάννην τὸν λεκανομαντιν, Sτὰς ἁγίας εἰκόνας κατέκαυσεν. Αὐτὴ δὲ, εἰS φανερῶς οὐκ ἐτόλμα προσκυνεῖν τὰς ἁγίας εἰκόνας, ὅμως εἶχεν αὐτὰς κεκρυμμένας εἰς τὸν κοιτῶνα αὐτῆς, Sτῇ νυκτὶ ἵστατο προσευχομένη καὶ παρακαλοῦσα τὸν Θεὸν, ἵνα ποιήσῃ ἔλεος μετὰ τῆς ὀρθοδόξου. Ἐγέννησε δὲ Υἱὸν, ὁμωνύμως Μιχαὴλ, Sἐδίδαξεν αὐτὸν τὴν ὀρθοδοξίαν. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, διὰ θεοῦ ἤγαγε τὸν ἅγιον Μεθόδιον, Sσωνήθροισε τὴν ἱερὰν Σύνοδον, Sαἰθεμάτισε τοὺς εἰκονομάχους, Cἐν τῷ Γωλμῷ κατεβίβασε τὸν Θρόνον, καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας εἰσήγαγεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Εἶτα ἐτελεύτησε, καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν τῷ Υἱῷ αὐτῆς Μιχαήλ.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον Sσῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ς. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος.

Φ Ωτισμῷ θείου ἔπλεον, κτησάμενος καρδίαν, ἀπροσκόπτως παρέδραμον, προσκόμματα τῆς πλάνης, ἐχθρῶν διαβήματα, ὑποσκελίσας σοφὲ τῇ παρουσίᾳ σου.

Ρ Ἀρτισμῷ τῷ αἵματόν σου, πλάνης φλόξ ἀπεσβέσθη. τῇ ἐλλάμψει τῷ λόγῳ σου, ἡ κτίσις ἐφωτίσθη, κραυγάζουσα Βλάσιε. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρῳ ἡμῶν.

Ο Υ σχιαῖς οὐκ αἱμίγμασιν, οὓς ἐπόθησας βλέπειν, πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων, Sμέλπεις γηθόμενος. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρῳ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υ γαγμῷ κρατηθέντα με, Παρθένε ἀμελείας, ἁμαρτίας κατέλαβον, ὕπνος θανατηφόρος. διὸ μεταμοίας με, πρὸς ζωηφόρον αὐγὴν, ἀγνὴ ἀξέγειρον Cσῶσόν με.

Ὠδὴ, ζ. Ο ςεγάζων ἐν ὕδασι.

Ψ Σ Κριὸς ἐξελόθη τος, ὡς Ἱερεῖον δεκτὸν, ὡς Ἄμνὸς ἄκακος, χαίρων προσήχθης, τῷ τυθέντι Ἀμνῷ, εἰς ἡμῶν λύτρωσιν, Sμαρτύρων σωνηφθεὶς ὁμηγύρει, μέλπων σὺν Ἀγγέλοις, τὸν ἰσόθεον λόγον, παμμάκαρ ὑμνῳδίαν.

Γ Ταλαγμοῖς τῷ αἵματόν σου, ἀπουσίας βυθὸν, οὐθείας Μάρτυς, ἔβλυσας Κόσμῳ, ἰαμάτων κρουνὸς, παύοντας καύσωνα, παθημάτων παντοίων, τῷ ἐν πίστει σοι καταφυγόντων, Cὑπόρυψόν τους, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Υκ ἀφιέμεθα Κύριον, τὸν Cσὸν παῖδα Θεὸν, ἱερῶν γυναίων χορὸς, ἐβόα ὁ μακάριος.

ριος. ὃν ἐμ ξεόμην, Sπυρὶ ὁμιλοῦσαι, Sσὺν ἱερεῖ καφας ἐκτμηθεῖσαι, ἔχαιρον ὑμνοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἑ Ραί σε προήγγειλαν, παρθενομῆτορ φωναί, ἐσομένως Κόρην τὸν Ποιητοῦσα, ὑπὲρ φύσιν τροφὸν, γέννησιν ἄῤῥητον, ὡς Sσύλληψιν ξένως κεκτημένως. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς παῖτας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπόῤῥωα αὐτοῦ. ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον, καὶ σωέχων τὸ παῖ, σὺ μνεῖ Ἥλιος, σὲ δοξάζει Σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ Δημιουργῷ, Sκτίσῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, η. Τὸν προδηλωθέντα.

Ὑ Σὺ πορφυρᾷ κλίμακι, τῷ αἵματι μάρτυς Cσῳζας, τοὺς ἄνω μονὰς κατέλαβες ὡραῖος, ἀγλαΐαις ἀποδεχθεὶς τῷ ἀγῶνι. Cτῷ σεφοδότῃ σε παρίστασαι.

Ε Τὸν φωταυγῆ ἥλιον, ποθοῦσαι γυναῖκες, Sτῶν κύκλων Χριστὲ ὀσφραινθεῖσαι σε μύρῳ, διὰ πάθος τὸ σὸν εἰκόνισαν πάθος, Sτῆς ἀφθαρσίας ἠξιώθησαν.

Μ Αροφανὴς ὡς ἄστηρ, ταῖς ἄνω χορείαις αὐλιζόμενος Βλάσιε, τὴν φωσφόρον σε μνήμην, τοὺς γεραίρουτας ζοφερῶν ἐγκλημάτων, ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σε δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ε Ρως ἐν ἀγκάλαις, Χριστὸν τὸν διακρατοῦντα, οἰκεμένην πᾶσαν, χαρᾷ ἀγνὴ Παρθενομῆτορ. ὃν ἱκέτευε ὡς Υἱόν σε καὶ κτίσιν, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ὃν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ Cβάτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν Πρωΐ τῷ Γερῷ.

Ἀ Ρτύρων σε ὡραῖσμα, Γερέων τὸ κλέος, γυμνάσκομεν παρόλβε, Βλάσιε ἱεράρχα ὡς θύμα γὰρ πρεσέφερες, σεαυτὸν Sτέθυσαι, τῷ διὰ σὲ εἰς θυσίαν, ἑκουσίως ἐλθόντι, ἀγαθότητι ἀφράστῳ, Sβλάστησε ἀῤῥήτῳ.

Ἕ τερον. Τοῖς μαθηταῖς σημειωθέντα.

Εὔτε Cδῶμεν σήμερον, τῷ Χριστῷ δοξαν πάντες. αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, Cθαύμασι πολυτρόποις, τὸν σοφὸν Ἱεράρχην, καὶ Μάρτυρα ἐδόξασε, Βλάσιον ὃν τιμῶντες, Cτοῦτῳ αὐτὸν, ἱεραῖς πανηγύρεσι ἐκτελοῦμεν, ἁμαρτιῶν λυτρούμενοι, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ητῶν με τὸ πλανώμενον, πρόβατον παραβάσει, Θεὸς ὁ πλάσας ὠργίσθη μοι, σὺ τοῦ ἀφθόρου μήτραν, ὑπέδυ ἄχραντε Κόρη. Sλαβών με ἐπ' ὤμων, εἰς Οὐρανὸς ἀνύψωσε, σωτηρίᾳ τιμήσας, τῇ Παρθενικῇ. ὑπὲρ τὴν ἀνυπέρβλητον δύναμιν, Sσὲ τὴν Θεομήτορα, προσκυνῶ Sδοξάζω.

Εἰς τὴν ςή. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὀρθρου ὡς σωηθέν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΒ'. Τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν. ςή. Sψάλλομεν ςή. προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ὡς γενναίως ἐν Μάρτυσιν.

Ελεήσας μακάριε, Γεράρχα Μελέτιε, μόνον τὸν σωτήριον, καθὼς γέγραπται, ξύλον ἐβάπτισας ἐν ὕδατι, ἀσκήσεως κείμενον, Sκαρπὸς τῶν ἀρετῶν, προβαλλόμενον χαρίτι, τοῦ φωτίσαντος, τὴν ἁγίαν ψυχήν σου Cἐν παντοίῳ, δεκτικὴν ἐργασαμένου, Πνευματικῶν Cλάμψεων.

Ῥαιώθησαν παῖσοφε, γραφικῶς σιαγόνες σου, ὡς Τρυγόνες τέρψασαι τὴν ἐγκράτειαν, Sτὴν ῥυφὴν διαπτύσσαι, ἐφέσει Μελέτιε, τῆς ῥυφῆς τῆς μοντῆς. ἣν Χριστός σοι χαρίζεται, προσδεξάμενος, τὰς πολλάς σου ἀγῶνας Cτὸν ζῆλον, τὸν διάπυρον ὃν ἔσχες, προκινδυνεύσαντα τῆς Πίστεως.

Γκρατείᾳ ἐμαράνας, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, Sπαθῶν Μελέτιε κατεκράτησας, Sἀπαθείας λαμπρότητι, σεαυτὸν ἐφαίδρυνας, Sἁγνῶς Sκαθαρῶς, τῷ Χριστῷ ἱερούργησας. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς Cκαὶ μύδρων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἡ σαρκὶ καθυπόστασιν, ἐμωθέντα τῷ ἀσάρκῳ, Cκαὶ Παρὰ σωκάρχοντα, λόγον παῖσοφε, δίκαιος ἁπλῆς Cσυγχύσεως, σοφῶς

ἐδογμάτισας, ἀμφιγδύπτα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν. ᾧ ὧν σύγκειται, Σὲμ αἷς θεωρεῖται. ἐς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὅμοτι, τὸ τὸ κακεῖμο μοσμῶμος.

Δόξα, ἐ μιῶ. Βτ. Ὅμοιον.

Ἢ Θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐμ ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐμ νυκτὶ καθεύδοντα περιφρόνησον. ἐπαγρυπνήσαντα χαρίτωσον, τὴμ μὲν με Παράμωμε, Σ δούδωσον ποιεῖν, τὰ Κυρίε τὸ θέλημα. ὅπως εὕροιμι, ἐμ ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῷ ἐμ βίῳ, πεπραγμένων μοι τῶν λύσιν, ὁ προσφυγὼν ἐμ τῇ σκέπῃ σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ μὲν ἁμαρτὼν καὶ ποινήσατο, Χὶ ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἁμαρτὴ τέξασα ἐπωδύρετο, Σ μικρῶς σοι ἐφθέγγετο. Τί ποθαμόπατε, πῶς ἐμ ξύλῳ τῷ Σταυρῷ, αἰκρεπάθης Μακροθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σε, Σ τὼς πόδας σε Λόγε προσηλώθης, ὑπ' αἰόμων Ϛ τὸ αἷμα, τὸ σὸμ βλέχεως Δέσποτα;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μῶ τῶν σωτῆρ ζήλο. ὁ Καμών. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὰς σὰς ἐπαίνους, ἀξυφαίνω παμμάκαρ. Ὠδὴ, ἀ ἦχος, π δ'. Ἁρματηλάτων Φαραώ.

Ὦ φωτοδότη παρέσεως ὀλόφωτος, φωτὶ τῆς γνώσεως, τὸ ζοφῶδες ὄμμα, τῆς ψυχῆς μὲ φώτισον, Ϛ τῶν ἀχλὺν ἀπέλασον, τῷ παθῶν σοὶ πρεσβείαις. ὡς Ὁράρχης γὰρ ὅσιε, ἔχεις παῤῥησίαν Μελέτιε.

Ἐν ταῖς κόλπαις τὸ Παῤῥὸς καθήμενος, ὁ σωσίδιος, Ϛ συμφυὴς Λόγος, τῷ τεκόντ. κήρυκα, τῆς ἑαυτὸ γεννήσεως, προχειρίζεται μόνος, ὡς Ἀποστόλων ὁμόβροπον, σὲ μιῶ θεοφόρε Μελέτιε.

Πῶ τῆς θείας φωτισθεὶς ἐλλάμψεως, τῶν ἐξ αἰῶνος Παῤῥὸς, μονογενῆ Λόγον, ἄκτιστον αἰῶνιον, θεολογήσας ὅσιε, τὼς Ἀρείε συμμάχας, ὁμόφρονας τε σωέχεας, θεία παντοδυνία φραξάμενος. Θεοτοκίον

Εσαρκωμένον Παναγία τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον. μονὴ ἐξ αἰῶνος γὰρ, ἀκτίσι καθαρότητος, Παθημίας τε καλλη, Ϛ παναμώμοις χαρίσμασι, πέφηνας ἀξία Παναμωμε.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ φωτίσας κατ' ἀρχάς.

Τάφρεωτέραν τὴν ψυχὴν, ἀδάμαντος κεκτημένος, τὸ σαθρὸν σὺ τῆς αἱρέσεως δόγμα, δυσσεβείᾳ πυρσωθεὶς, παμόλβιε κατέπαυσας. διὸ πιστοί σε παῦτων, ὕμνοις Θεόφρον δοξάζομεν.

Μοιωθεὶς δι' ἀφετὴν, τοῖς τὸ Χριστὸ Ἀποστόλοις, τὴν ἐκείνων αὐθεντείαν καὶ θρόνον, ἐκκληρώσω προφανῶς, Μελέτιε παμέρδοξε, ὀρθοδοξίας σύλος, καὶ δυσσεβείας γενόμενος.

Ἰοθετούμενος Θεῷ, τὴν ἐκ Θεὸ Θεὸν Λόγον, ἀ κατήγαγεν εἰς κτίσιν ἀφρόμως. ἀλλ' ἐδόξασας Παῤῥὶ, σωσαρκον καὶ σώθρονον, δημιουργὸν Ϛ κτίσιν, τὴν γεγονότων Θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Οὐ πῆμ ἁγίαν ὁ Θεὸς, γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη ὡς οἶδε Θεομήτωρ, Σ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν. ὅθεν σε σωτηρίας, Πύλην Παρθένε χειρώσκομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τὸς Οὐρανὸς ἐν σωτῆρι, Ϛ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐθεμελίωσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῆς Ἐκκλησίας σου ἐρείξον. ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σοῦ, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Καθ. ἦχος, π. δ'. Τὴν Σοφίαν Σ Λόγον.

Ἐλεήσας ἡμέρας τε Σ νυκτὸς, ἐν τῷ νόμῳ Κυρίε Πατρὶ σοφὲ, ὡς ξύλον κατάκαρπον, ἐφ' ὑδάτων τὸ Πνεύματος, φυτεύθεν ὡράθης. διὸ ῥίζωθεὶς, τῷ Θεῷ ἀμέμπτος, Ἀρείε τὸ ἄθεον, Σ τὸ Σαβελλίε, τὸν κακόδοξον τρόπον, σαφῶς βδελυξάμενος, ὀρθοδόξῳ φρονήματι. Γέραρχα Μελέτιε, πρέσβευε Χῷ τῷ Θεῷ, ὑ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σε. Δόξα, Ὅμοιον.

Ἣν σοφίαν τὸ λόγε καταμαθὼν, καὶ τὸ γράμμα τὸ Νόμε ἀποβαλὼν, πᾶσιν αἱρετικοῖς ἐκήρυξας, τὸν τῆς χάριτος λόγον. Σ τῇ ψυχῇ τὰς πλάκας, λαξεύσας τῇ γλώττῃ σε, ἐν αὐταῖς ἐχάραξας, τὰ θεῖα διδάγματα. ὅθεν καὶ τὸ γηρᾶς, διαβὰς τὸν μεφέλην, καλυπτόμενος σώματι, ἀμαλάμπεις τῷ Πνεύματι. Γέραρχα Μελέτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σε.

Κοντάκιον. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητὴς, ἐξ ἀχράντου

ἁγνῆς μήτρας σάρκα λαβὼν, προσάτιμος ἐφάνη σε, τῷ ἀνθρώπῳ παραμένων. διὰ τοῦτο παντῶν, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἱλασμὸν πταισμάτων, αὐτὸν μένοι Δέσποινα, Σ αἰωνίζοντας, λυτρωθῆναι βασάνε, Σ πάσης κολάσεως, τῆς ἐκείνε δεόμεθα. ἵνα πίστει βοῶμέν σοι. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τὸ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεσιν, τοῖς πίστει προσιοῦσι, τῇ θείᾳ σκέπῃ σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρὸν ὑπομείνας ὡς ἀγαθὸς, τὸν Ἀδὰμ τὸν πτωχεύσαν ἀνέλαβες, μόνε ἀναμάρτητε, ὑπεράγαθε Κύριε, τὸ θανάτε εὐσπλαγχνε, τὸ κράτος κατέλυσας, Σ τῷ πάθει σε Δέσποτα, τὸν κόσμον διέσωσας. ὅθεν Ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχήν μου, οἰκτείρησον δέομαι, ὅταν κρίνῃς τὰ ἔργα με, δικαιοκρίτα φιλάνθρωπε, καὶ δός μοι παμοικτίρμον ὁ Θεὸς, τὴν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὔσπλαγχνος. ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Ὠδὴ, δ'. Σὺ μοι Χριστὲ Κύριος.

Ἐπιφανῶς, ἰδρωμύρα διέπρεψας, τὸν τὸ Πέτρε, θρόνον κληρωσάμενος, τὸ πρωτεργὸ παρὰ τὸ Χριστὸ, χειροτονηθέντος οὗ ἐν τῷ τρόπον ἐξήλωσας, Υἱὸν Θεοῦ τὸ ζῶντος, τὸν Σωτῆρα δοξάζειν, διδαχαῖς ταῖς ἐκείνε ἑπόμενος.

Ἀποστολικοῖς, κεκοσμημένος χαρίσμασι, μοναρχίας, κῆρυξ ἐχρημάτισας, τῆς ἐν Παρὶ Ϛ μονογενεῖ, Λόγῳ μοσμένης, καὶ θείῳ Πνεύματι παῦσοφε. Μονάδα κατ' οὐσίαν, Ϛ Τριάδα προσώπων, ὑφεζώτων ἐδίδαξας Ὅσιε.

Ναχραθεὶς, κάλλει τῷ πρώτῳ Θεοπέσιε; Ϛ τῇ αὐγλῇ, τὸ τε συμμορφούμενος, Ϛ πυρσωθεὶς, θείαις ἀρπαῖς, καὶ μετοικισθεὶς τὴν Ἐκκλησίαν ἐφαίδρυνας, γεγονὼς φῶς τρισμάκαρ, φωτισμὸν δυσσεβείας, αἰφαίμων τοῖς πίστει προσρέχουσιν.

Θεοτοκίον.

Να μορφωθῶ, τὸν κεχωσμένον τοῖς πάθεσιν, ἐκζητήσας, πλούτε ἀγαθότητι, παθεμικὸν, ὤκησας μηδαμῶς. ἐξ ἧς ἡ σοφία, Θεὸς Ναὸν ᾠκοδόμησας. δι' ὃ σωσαρκοτράφης, τοῖς ἀνθρώποις Οἰκτίρμον, Σ διέσωσας Κόσμε τὰ πέρατα.

Febraro.

Ὠδὴ, ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐμολύνης ἀθέτως, παῦτας τῆς αἱρέσεως τῆς κακοδαίμονος, ὑπόνηρας Πάτερ, δι' γερείας ψυχῆς Ϛ φαυδροτητι, Ϛ παμάγνῳ γνώμῃ, Σ ζαθηρᾷ θεοσεβείᾳ, Θεοφαντορ παμμάκαρ Μελετιε.

Λικαῖς προθυμίαις, τὰς ἀφεταιφόρους καταρεψάμενος, ὀρθοδοξῳ τίσει, θεοφόρε τὸ κράτος ἐκύρωσας, ἐν Τριάδι ἕνα, Θεὸν ἡμῖν αἰωνηρύτων, παμμακάριστε Πάτερ Μελέτιε.

Περθεν Τριάδος, μύσης ἐχρημάτισας παναληθέστατος, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, ὁμοούσιον σεβῶν Σ συνάθρονον, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, ὁμοφυὲς Παρὶ Σ Λόγῳ, παμσεβάσμιε Πάτερ Μελετιε. Θεοτοκίον.

Τρατηγίαι τῷ ἄνω, Παναγνε Δεσπόσῃ σὲ μακαρίζουσι, γενεαὶ δὲ πᾶσαι, τῷ ἀνθρώπων ἀξίως δοξάζουσι. διὰ σὲ γὰρ μόνης, οἱ ἐπὶ γῆς τοῖς ἐραμίοις, σωκφθέντων ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σε.

Ὠδὴ, ς'. Γλαυθητί μοι Σωτῆρ.

Ξήραμας Ποταμὸς, θεόφρον τὰς τῆς αἱρέσεως. λιθώξας δὲ πηγὰς, δογμάτων ὀρθότητος, ἀήττητος πρόμαχος, τῆς ὀρθοδοξίας, γεγονὼς ὦ παμμακάριστε.

Ηραμας τὸ θολερὸν, Ἀρεϊκὸν ῥεῦθρον Σ ἄθεον, καθηρδοῦσας δαψιλῶς, τῇ χαρίτος μαμασι, πιστῶν τὰ συζήμικτα, Σ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν δυπρέπειαν ἐκόσμησας.

Παχωρ διαπρεπὴς, ἐν θείοις ζώνη δύναμιν, ἐνύσε περιφανὴς, Πατερ πρακτικώτατε, ἀνίκητος σύμμαχος, τῆς θεοσεβείας, Ϛ Ποιμένων πρωτεύμενος. Θεοτοκίον.

Ωτίζουσι τὰς ψυχὰς, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε, αἱρήσας τῶν Πρωτοφώτων, τὴν σὴν προμηνύουσαι, παναγίαν τὴν σύλληψιν, Σ τὴν ὑπὲρ λόγον, Θεοῦ μήτρα σε γέννησιν. Ὁ Εἱρμός.

Λαθητί μοι Σωτῆρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, Σ ἐκβυθῶν τῶν κακῶν, ἀναγαγέσθαι με. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, Ϛ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκ. ἦχος, β'. Τοῖς τῶν ἀποστόλων.

Ὀρθοδοξίας τοῖς ῥόποις κοσμούμενος, τῆς Ἐκκλησίας προστάτης Σ πρόβολος, ἐδείχ-

ης Μελέτιε ἀοίδιμε, καταπυρσεύων τοῖς δογμασι τὰ πέρατα, λαμπτὴρ τῆς Ἐκκλησίας φαεμπατε. Ὁ Οἶκος.

Ὦ μ Ἀποςόλων ὁμόφυτόν σε Σόμόδοξον, παντὰς ἐγκωμιάζοντες πιςοί, καὶ σωθρόμον Πατρῖσις, Σ τῆς Τριαδος μύςιν Ἐλάμπων, καὶ διδάσκαλον μέγαν τῆς Ἐκκλησίας, ὑπερ αὐτῆς τὰ ψυχικά σε βρισμάκαρ προθέμενον, τῷ ζήλῳ τῆς δυσεβείας πυρσούμενον, Θεόφρον Μελέτιε, συμφώνως παντὰς αὐυμνήμενόν σε, τὴν σεπτὴν σε Ἐρημον γθραιρον τὰς κοίμησιν, Λαμπτὴρ τῆς Ἐκκλησίας φαειπατε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, β'. Μνήμη τῆ ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Μελετίε Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης. ςΐ.

Τὰς χεῖρας αὖρων Μελέτιος Κυρίῳ,
Ταῖς χθρσί σε τίθημι, τὴν ψυχὴν λέγει.
Δωδεκάτη Μελέτιος ἔδυ χθόμια πολυβότειραν.

Ὁ Γὰρ τος διὰ τὴν ὑπὸρβάλλουσαν αὐτῷ ἀρετὴν, καὶ τὴν εἰς Χριςὸν καθαρὰν ἀγάπην, ζηλωτὴς ἐγένετο πολλοῖς Θεῷ τοσότον, ὥς τε καὶ παρὰ τὸν ἀρχὸν αὐτῷ Θεῷ τὸν πύλιν εἰσελθόντα, ὅτε ἐ χειροτονίας αὐτὸν ἡ Κυρία ἡμέρα παρῆν, πόθῳ τῷ εἰς αὐτὸν ἑλκόμενος ἕκασος, εἰς τὸν ἑαυτῶν οἶκον ἐκάλει τὸν ἅγιον, ἁγιαθήσεσθαι αὐτὸν τῇ εἰσόδῳ οἰόμενος. Τριάκοντα δὲ ὑδὲ ὅλας ἡμέρας ὡμ τῇ Πόλει πληρώσας, παρὰ τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν ἐξεβλήθη, τότε τῶν Βασιλέως παραπεισθέντος, καὶ τῶν Θεῶν ταῦτα συγχωρήσαντος. Μετὰ δὲ τὸν παραμόνον ἐκείνων διώξιν ἐπανελθὼν, πλέον τῶν δύο ὡμ αὐτὴν ὡμ Κωνσαντινουπόλει διέτριβε. Καὶ παλιν καλεῖ μὲν αὐτὸν τὰ τῶν Βασιλέως χρήματα, ὐκ ἐγγύς που, ἀλλ' εἰς τὸν Θρᾴκιον. ὡσαύτως καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποι πολλαχόθεν τῆς Οἰκουμένης ἐκεῖσε σωρέρρύσαν, βασιλικοῖς κληθέντων καὶ αὐτοὶ γράμμασιν, διὰ τὸ τὰς Ἐκκλησίας ἐκ μακρᾶς χειμῶνος αἰφνιδίως ἀνακεκάσας, ἀρχὸν εἰρήνης Σ γαλήνης λαμβάνειν. Τότε δὴ θαυμασθεὶς ὁ μέγας ὑπὸ πάσι, τὸν ψυχὸν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ, καὶ ἀπαυσάμενος μετ' εἰρήνης Θεῷ γῆς ἀλλοτρίας. Τὸν τὸν μακάριον, καὶ ὁ τίμιος Χρυσόςομος, καὶ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Μαρίας, τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος. ςΐ.

Σ τολὴ Μαρῖνον μαρτυρεῖ τὴν Μαρίαν.
Τ αφὴ Μαρίαν δεικνύει τὸν Μαρῖνον.
Γ' τὴν τὴν γυναικεῖαν ἀλλαξαμένη ςολὴν, μετὰ τῶν ἰδίων Πατρὸς καὶ σαφκὸς Εὐγενίε, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Μοναςηρίον, Σ ἀπεκείραντο, Σ δικηκόει μετὰ τῶν μεωτέρων ἀδελφῶν, ἀγνοσμένη ὅτι γυνὴ ἦ. Ἐν μιᾷ δὲ καταλυσασα μεθ' ἑτέρων εἰς πανδοχεῖον, ὡς διαφθείρασα τὴν τῶν πανδοχέως θυγατέρα διαβάλλεται, καὶ καταδέχεται τὸ ἔγκλος, Σ ὡὐκ ἐνήργησεν ἁμαρτίαν, ὁμολογεῖ. ὅθεν τῶν πυλῶνος ἐκβάλλεται τῆς Μονῆς, Σ βρισὶ χρόνοις ἔξω παλαιωρεῖ, ὅπου ὐκ ὠδίμησεν ἐκτρέφουσα μήτιον. Ἐπεὶ δὲ εἰσεδέχθη ποτὲ τῆς Μονῆς εἰς τος, σωλῶν αὐτῇ τὸ παιδάριον ἄρρεν ὄν. ἀπεκαλύφθη δὲ τὰ κατ' αὐτὴν μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτήν. Αὐτὴ μὲν γὰρ τῷ κηδεύεσθαι γυνὴ φανεῖσα ἔξεπλῆξεν ἅπαντας. ἡ δὲ τῶν πανδοχέως θυγάτηρ, πεινηρῷ Πρεύματι ληφθεῖσα, ὑπὸ γραττιωτῶν τινὸς ἔφη διαφθαρῆναι. Καὶ ἄπως, ὁ, τε Ἡγούμενος καὶ οἱ μοναχοὶ, ἐν πρὸς ὀλίγον ἀθλίαν ἐκάλεσε, μακαρισμῶν μεγάλων ἠξίωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ ὁσίε Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίε, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσαντινουπόλεως. ςΐ.

Οὐδέντι προεχωμ Ἀντώνιος τοῖς κάτω,
Καλῶν δικαίως ἠξιώθη τῆς ἄνω.

Ὁ Γὰρ τος, τὸ γένος ἕλκων, τὸ μὲν ἐξ Ἀσίας, τὸ δὲ ἐξ Εὐρώπης, ἡ ἐν τῇ Πατρὶς ἐν αὐτῇ ἡ βασιλὶς τῆς Πόλεως, ἥτις ἐ ἐθρέψατο καὶ τῆς παιδικῆς σπαργάνων ἀπέβαλετο, καὶ εἰς μέρος ἡλικίας ἐλθεῖν ἔλαχε, Σ γράμμασιν ἐξεπαίδευσεν, Σ μὴ ταῦτα, ποιμένα ἐκτήσατο. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐσύχρον συμβήσεσθαι μέλλοντα, ἡ τῆς Πνεύματος χάρις ὡμ πολλοῖς πολλάκις προετύπωσεν, αὐτὸν τὸν τοῦ θαυμάσιον, κομιδῇ μήτιον ὄντα, ἁρπάσαι προτίθεται, Σ θυμιατήριον ἐγχειρίζεσθαι, ἐ καθὼς ἐ ὡμ ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν θείαν λειτουργίαν τελεῖσθαι ἐώρα, καὶ αὐτὸν ταύτην τελεῖν ὡμ ἀώρῳ τῆς ἡλικίας ὡκονόμησεν. Ἐπεὶ δὲ τὸν καιρὸν προβαίνοντος, τὸν μοναχὸν ἦν ὑπέδυ βίον, ἐ τὴν πρακτικὴν σοφίαν ἀφθονώτερον μετήρχετο, καὶ μὴ βουλόμενος εἰς τὸ τῶ πρεσβυτερίε ἀφάγεται ἀξίωμα, Σ τῶν Μοναςηρίε ἡγούμενος γίνεται. Ἐντεῦθεν ἀκριβεία, Σ τὸ ὡμ προσευχαῖς ἀγρύπνοις ἐπικολθεῖ. Τότε Σ ὁ Πατὴρ αὐτῶν, τὸ μοναδικὸν ὀχῆμα ὠδύεται. Σ ὅπως καιρὸν λαβόμενος, ἀμφοτέραις χερσὶν, ὃ δὴ λέγεται, τὴν ἐλεημοσύνην εἰργάζετο. Ὅθεν τῶν μεγάλων τούτων διάγεμωπῶν παρελθόντι, Σ τὴν Ἐλεημοσύνην ἐργαζομένῳ, ἀπόδεσμόν τις ἐγχειρίζει χρυσίε, λαβεῖν τὸ πεπὼν εἰς ἀφάλωσιν τῶν πτωχῶν. Καὶ ἡ μὴ χεὶρ ἔχε τὸν χρυσὸν, τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς ἄληπτος ἦν ὁ παραχρῶν. Ἐπὶ τούτοις ὁ μέγας ὐθύνει τοῖς καλοῖς. διὰ ταῦτα καιρὸν Θεὸς αἰτησάμενος, Σ Ἀρχιερέως ζηλωθέντα, ψήφῳ τῆς ἱερᾶς Συνόδε καὶ τῶ Βασιλέως Θεῷ τὸν θρόνον Κωνσαντινουπόλεως αἴρεται. Καὶ καθάπερ ὑπόπτερος τῇ τῶ Πνεύματος δυνάμει ὡμ γυναικῷ τῷ σώματι, πάσας διαβέχει τὰς Ἐκκλησίας, λιτὰς τὸ θεῖον ἐξομολογιζόμενος, ἐ τὰς χρόνῳ πεπομπικὰς καὶ τὸ δωκτὸν αἰακτομενος, ἐ τοῖς ἀπορίαν σωεχομένοις τῶν κληρικῶν, ἐ τῶν αἰκαίων ὠδέως ἔχοντι, ἀφθόνῳ τῶν χρημάτων χορηγία, τὴν παροῦσαν ἀπορίαν διέλυε, ἐ τὰς τῶν πενήτων μυριάδας ὡμ τοῖς προτόδοις δι' ἐλεημοσύνης παρεμυθεῖτο. Πολλοῖς δὲ καλῶν αἴτιος γενόμενος, ἐ θαύματα μέγιστα κατεργασάμενος, ὡμ γήρᾳ βαθεῖ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὴ ἡ αὐτὸ σωναξις, ὡμ τῇ αὐτὸ Μονῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Σατορνῖλος καὶ Πλατῖνος, ξίφει τελειοῦνται. ςΐ.

Τ ὰ θνησιμαῖα ταῦτα τῆς τετμημένης,
Σ ατορνίε πέφυκε ἐ τὸ Πλατίνε.
Τ αῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἐ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Θεῶ συγκατάβασιν.

Γίασε Σιών ὁς, πρωτοςατοῦντα ἔχε Θεόληπτε. ἰῶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἐκ τῶν περάτων εἰς ἓν σωνήθροισεν, ὑμνολογοῦσαν αὐτὸν τὸν Θεότητα. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σότιμον ἔλαχε, τὴν πρεσβείαν τοῖς Ἀποςόλοις Χριςὸ, καὶ τὴν ἔνθεον τούτων, διδασκαλίαν ἐκληρονόμησας. Σ πολιτείαν μιμούμενος ἔψαλλε, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὖν ἔχων ὀξύτατον, πρὸς θεοπτίαν αἰαπεμόμενος, τὴν τῶν αἱρετιζόντων ἀμβλυωπίαν ἐξεμυκτήρισας, τοὺς δυσεβεῖς δὲ διδάσκων ἐκραύγαζε. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σ ὲ σοφρον ἄχραντε, σὺ τῆς ἁγίας ςόματα χάριτος, φωτοτόκος Παρθένε, Σ Θεοτόκος παγκόσμε γέγονας. διὸ συμφώνως τῷ τόκῳ σε ψάλλομεν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ, η'. Ἐπιπλασιον κάμινον.

Εριφανῶς ἐδίδαξας, μίαν σέβειν Θεότητα, τὸν ἐν τῷ Πατρὶ Σ τῷ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, καὶ δυνάμιν ἄπερον, καὶ βασιλείαν μίαν σαφῶς, τῶν ἰδιωμάτων, ἀσφαλῶς τηρούμενον, ἑκάςη ὑποςάσει. Ἡ ἐ ψάλλων ἐβόας. Λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γωνίας τέμνων, Ἱεράρχα γενόμενος, πάντας ἁγίαζεις, τοὺς τῷ σῷ ὀνόματι, καλεῖσθαι πιςεύοντας, Σ τὴν εἰκόνα Πατρὸς τὴν σὴν, ἐχέσει τῇ πρὸς σὲ, διαχαράττοντας πόθῳ, Σ πίςει μελῳδοῦντας, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑγαγωγίας ἄρισα, τὴν σὴν μνήμην ἐφώτισας. μυῶν δὲ πρωτοτόκων Ἐκκλησίαν ἥνωσας, προθήκην γενόμενος, τοῖς ἀπ' αἰῶνος λάμψασι, ἱεραρχικαῖς, Σ μυςικαῖς λειτουργίαις. μεθ' ὧν βοᾷ ἀπαύςως, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Εμνημένοι Παναγνε, τῶν σῶν σοι Μυςηρίων, Σ τὴν γενομένην, διαῤῥεπόμενοι, ψυχῶν ἀπολύτρωσιν, Σ σωτηρίαν κράζομεν, σωῶν τῷ Γαβριὴλ, τῷ ἀρχαγγέλῳ τὸ χαῖρε, βοῶντων Θεοτόκε, Σ πίςως μελῳδοῦντων. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμος.

Πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντες

τας τέτες ἰδών, τῷ δημιεργῷ, Σλυβωτῇ αμεβόα. οἱ παῖδων ὐλογεῖτε, Ἱερεῖς αὐμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς παῖτας τὸς αἰῶνας.

Ὠδὴ, Θ'. Ἐξέρχεται τὸ τέτῳ ὁ Οὐρανός.

Γέλως τῷ αὐλῳ παρεχηκώς, ὃν Σκτίσεν τῷ ὅλων Σ Κυριον, Ϲ τὸ Πατρός, Λογον Σοφιαν ὐσιωδῶς, καὶ συμφυῶς ὑπαρχοντα, σὺ Θεολόγες εἰλικρινῶς, αἰτεῖ μῆνος μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὸς ἐν πίσει, σὲ θεηγορε μακαριζοντας.

Ἀμάτοις ἐμιδρύτα Πνευματικῆς, Σ προθύμως εἰς ἔτι μαχόμενον, ὑπὲρ αὐτῦ, τοῖς Πνεύμασι μάχοις σε καθορῶν, τὸ καθαρὸν Σάγιον, Πνεῦμα σε φαιδρώσαν ὡς ῥυτὴν, προσελαβον ἀξίως, ταῖς ἀῤῥωσὲ παμμάκαρ, χάρισι σωνοῤῥύθμισον.

Γωνας διαμύτας τὰς ὐαγεῖς, Ϲ τὸν δρόμον τελέσας τὸν καλλιςον, Ϲ τὴν ὀρθὴν, πίσιν ἐκδιδαξας παμβύσεβῶς, δικαιοσωνης σέφανον, παρα τῦ τῷ παντων δημιεργῦ, ἐδέξω θεηγόρε, Σωνοδῳ Διδασκάλων, ὑμνοις ἀξ ὑμνων προτεμπόμενος. Θεοτοκίον.

Ἀδίως Θεοτόκε διαπρύσῃ, τὸν τῦ βίε παράσχες μοι κλυδωνα, τῷ πειρασμῷ, τας ἐπαναστασεις καὶ τῷ παθῶν, ὡς ἀγαθὴ πραΰμνησα, Σ καθοδηγῆσα πρὸς αφετὴν, ὁραμίον πορείαν. ὅπως ὡς ὐῤῥγέτιν, ἀκαταπαύςως μεγαλυνῶ σε.

Ο' Εἱρμός.

Ἔξερχεται τέτῳ ὁ Οὐρανὸς, Σ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαςὴρ σε γέγονεν, ὐρυχωροτέρα τῦ Οὐρανῶν. διὰ σε Θεοτόκε, Ἄγγελοι Ϲ ἄνθρωποι, παῖξαν χορὸς μεγαλυνῶσι.

Ἐξαποσειλ. Ο' Οὐρανὸν τοῖς ἄςροις.

Πάμφως ἐπέςη, τὸ Ἱεραρχικε ἑορτὴ. δεῦτε προθύμως ἐν ταύτῃ, ἀνυθμνήσωμεν Χριςὸν, τὸν θαυμαςὸν ἐν ἁγίοις, Σ μορφὴν Κυρίου ὁρῶντα. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ἀπὶς ἀπελπισμένων, καταφυγὴ Χριςιανῶν, σαὶ Ἀποςόλοις Προφῆτας, Σ Μάρτυσι τὸν σὸν Υἱὸν, ἱκέτευε ὑπὲρ παντων, τῷ σὲ πίςει προσκυνέντων.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τὸ Ὀρθρε ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μαΐῳ, ΙΓ'. Τὸ Ὅσιε Πατρὸς ἡμῶν Μαρτιριαμβ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἦχος γ'. Σ ψάλλομεν ξ'. προσόμοια. ἦχος, δ'.

Ἔδοξας Σημείωσιν.

Ἄσκησιν ἐλόμενος, καὶ κακοχίαν μακάριε, ἐν ωσηλαίοις καὶ ὄρεσι, σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, φυγαδεύων Πάτερ, Σ ταῖς θεωρίαις, Ϲ ἀναβασεσι τὸν νῦν, ἀσυκαθαίρων Σ καλλιωνόμενος. ἐν τεύθεν ἐξημάτισας, θεῖον δοχεῖον τὸ Πνεύματος, θεοφορε παμόλβιε, μοναζόντων τὸ καύχημα.

Ἄρτυς ἐθελεσιος, Σ δικαιοκρίς Σ κατήγορος, σεαυτὸν ἐξημάτισας. πυρὶ γὰρ φλεγόμενος, ἡδονῆς ἀπόπτε, πυραὶ λαυροπαίλιν, Πατρὶ αμάψας σεαυτὸν, μέσον εἰκήξας καταικαόμενος. ἐνδρόσος δὲ τὸ Πνεύματος, ἐξ Οὐρανῶν σε αὐέψυξε, Ϲ τὸν σάλον τὸν ἄπειρον, εἰς γαλιλαῖαν μετήγαγεν.

Ἔσον κατεσκίωσας, Θαλάσσης Πάτερ τὰ κύματα, ἀποφεύγων τὸν ὄφεως. κἀκεῖ δέσε θήρευμα, ὁ ἐχθρὸς προσάγει, τὴν διασωθέσαν, ἐκ βρυχημίας χαλεπῆς. Θηρσὶ δὲ αὖθις προσεποχούμενος, τῇ χερσὶ προσεπέλασας, Σ τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας, ξενιτεύων ἀλιβόμενος, Θεοφόρε παμόλβιε.

Δόξα, ἦχος, β'.

Ἀίροις ἔμτιμον Σ πολυθαύμαςον, Παλαιμῶν τὸ κῦδος. αμέτελας γὰρ ἡμῖν ὡς φαεμόπατος Ἥλιος, Σ τὴν τῦ ἐχθρὸς καταφλέξας ἄπασαν δωναςείαν, τῷ μελῶσε ὕμνῳ πυρὶ μακάριε. ἐν ὄρεσι γὰρ Ϲ ἐρήμοις, καὶ μήσοις, παῖτα πειρασμόν σοι προσήγαγεν. τὸ μὲν, ἐν ἐρήμῳ γυμνόν σοι παρεςήσατο. τὸ δὲ, ἐν βραχεῖ θαλαττίῳ, ὁ περάζων περάζων σε, ἐπειρᾶτο σοφέ. ἀλλ' ὦ Μαρτιριαμβ ἐρισόλβιε, Χριςὸν ἀπούσως ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τῷ ἐκτελέμτων σε πιςῶς τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θ'. Θεοτεκτὸ ξύλωσε.

Γεῖ τῷ ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῷ ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν πιςῶν ἡ ἐλπὶς, Δέσποινα παμάμωμε, Ϲ προςασία ἡμῶν. καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομτων, ἐν πίσει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σε, ἐκ τῆς βε-

βελῶν τὸ ἐχθρὸ; λύπης ψυχοφθόρε καὶ πάσης, θλίψεως ῥυσθείημεν παντων, οἱ αἰνοῦφημοῦντές σε Θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Σταυρῷσε ἡ Ἀμνὰς, Ἄρμα τὸν οἰκεῖον ἑώρα, κατακαινὸν μῶμον, ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκπλητομένη σφοδρῶς. Σ δακρύουσα ἔλεγε. πῶς θνήσκεις Γιέμε; θέλω τὸ χειρόγραφόν, τὸ πρωτοπλάς ε Ἀδάμ, ῥῆξαι Σ θαμάτε λυτρώσαι, ἅπαν τὸ αἰθρώπιμον; δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σε Μακρόθυμε.

Εἰς τὸν φ'. ξ'. τῆς Ὀκτωήχε.

Δόξα, ἦχος, β'.

Ἐποικιλμένος ςολὴν ἀγνείας, καὶ πεπυρσωμένος ἐν δέξει θεία, ἔμοικόν τε ἔχων Χριςὸν τὸν ἐκ Παρθένε τεχθέντα, γυμναικέα ςολὴν ὅ σωνηρπάγης, ὃ δὲ ἡδονὰς κατεδέξω, ἀλλ' ἐπέβης προθύμως τῷ ὁμοδάλῳ πυρὶ, τὸ θεῖον πῦρ ἐγκαρδίον ἔχων. Σ διὰ τὲ αἰθητὲ καὶ προσκαίρε πυρὸς, τὸ ἐμπαθὲς πῦρ κατέφλεξας, Σ τῆς γεέννης τὴν φλόγα κατέσβεσας. διὸ πρέσβευε, Μαρτιριαμὲ ῥισόλβιε, Σ ἡμᾶς τὸ ὀλεθρίε καὶ αἰωνίε λυτρωθῆναι πυρός.

Καὶ νῦν. Θ'. Θεοτεκτὸ ξύλωσε.

Εὔσον, ταῖς δεήσεσιν ἀγνὴ, τῷ σῷ οἰκετῷ Σ παράσχε, πηγὰς δακρύων ἡμῖν. ἵνα ἀποπλυνώμεθα, τῷ ἐγκλημάτων ἡμῶν, τὰς κηλίδας παμάμωμε, Σ σβέσωμεν φλόγα, τὸ διανωρίζοντος Ϲ πικροτάτε πυρός. σὺ γὰρ, τῷ ἐξ ὅλης καρδίας, σὲ τὴν τὸ Δεσπότε Μητέρα, Θεοπικαλεμένων τὰς δεήσεις πληροῖς.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς. ὦ τῆς ὑπερμεγάλης εὐσπλαγχνίας. ὦ τῆς πολλῆς αἰσχύνης, καὶ μακροθυμίας σε, λόγε προαιώνιε, ἡ Παρθένος ἐκραύγαζεν, ὁλοφυρομένη. πῶς ὁ ὢν ἀθανάτος, θανάτῳ ἠγάπησας; μέγα τὸ μυςήριον βλέπω. ὅμως προσκυνῶ σε τὰ πάθη, ἀπορρήτως καθυπέμενας.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Ἡμῖν φλόγα τῷ πειρασμῷ, δακρύων τοῖς ὀχετοῖς, ἐμαπέσβεσας μακάριε. καὶ θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῷ θηρῶν τὰ ὁρμήματα χαλινώσας ἐκραύγαζες. δεδοξασμένος εἶ παντοδύναμε, πυρὸς καὶ ζάλης ὁ σώσας με.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸ σωνήθη, ἦχ. δ'. Κανών. ἐν ἀκροστιχίς.

Μ ἔλπω μάκαρσε τὸς δρόμος θείοις λόγοις.

Θεοφάνες. Ὠδὴ, α'. ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ὁμάσας Σ τὸν ςαυρόν σε Ὅσιε, ἀμαλαβόμμος, τῷ διὰ σε ἐκόσιον Σταυρὸν, Ϲ τὰ φλὼ νόμεμαυτι, ἀκολυθήσας ἐπόθησας, πάθη μεκρώσας τὰ τῦ σώματος.

Ὄρει τῆς ἀπαθείας Ὅσιε, μέμεμε ἑλόμενος, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον μόσεσι μυκτὸς, καὶ ἡμέρας ἐχόλασας, διὰ μηςείας παῖσοφε, Ϲ ἐγκρατείας Σ δεήσεως.

Ἀμπτῆρα τῆς ἐκκλησίας ἔμδοξε, Χριςός σε ἔδειξε, φωτοβολῦντα Πάτερ ἀρεταῖς, τὴν πιςὴν τὰ συςήματα Ϲ τὴν ψυχὴν σκοτόμμαμαν, πολυχεδῶς ἀσοδιώκοντα.

Θεοτοκίον.

Ἀρθέμον Ϲ μὴ τόκον μόμμσε, μείνασαν ἔγνωμεν. τὸν πλασεργὸν γὰρ ἔτεκες Θεὸν, Σ σαρκὶ ἐσαρκωμένον, τὸν θεϊκαῖς δυνάμεσι, τὴν γλῶ ὁμίχλην σαργαμώσαντα.

Ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται Σπὶ σοί.

Νύσαντον τὸν πυρσὸν, τὸν τῆς ψυχῆς διατηρῶν Πρόμματι, τῆς νοητῆς ἔμφθεν, Ὅσιε παραδος ἐσκίωσας.

Ἐόντων παραδραμὼν, δυσεβοφρόνως τὸν τῦρννον ἀστόσας, τὰ μεθυμῶς ῥεόντα, Μαρτιριαμὲ ἐγκολπώσαθαι.

Τονόμενος πλατυσμῷ, ἀσκητικῆς διαγωγῆς Ὅσιε, πλάνος τῦρννον ἔφθασας, τὸ τῦ Παραδείσε γνθόμενος. Θεοτοκίον.

Γήσας σε τὴν μνόνω, ὁ κατοικῶν τὸν Οὐραμὸν ἄλλον σε, Μητρὶ Θεῦ ἔμψυχον, ὅντως Οὐρανὸν ἐργάσατο. Ο' Εἱρμός.

Γφαίνεται Σπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριςὲ κράζουσα. σὺ μὲ ἰσχύς Κύριε, Ϲ καταφυγὴ Ϲ σερέωμα.

Καὶ ἦχος, α'. Τὰ λίθα σφραγισθέντος.

Νπέρα δύσεβείας, προτρεάσας τὸν πόδα σε, ἐχθρὸ ταῖς μεθοδείαις ἀπερίῤῥεπτος ἔμεινας. πυρὶ δὲ θερμανθεὶς τῷ νόμῳ, εἰς πῦρ σαυτὸν ἐνέβαλες δεχθεὶς, ἐθελεσιος μάρτυς, Σπὶ σκοπῇ τῇ θεία δροσιζόμενος. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. δόξα τῷ σθεργέντι διὰ σε πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, ℭ μῶ. Ϛ'. Ὅμοιον.

Ἀ Ἰς χέρας σε τὰς θείας, αἷς πρὶν Κτίςην ἐβάςασας, Παρθένε παμαγία, σαρκωθέντα χρηςότητι, προτέμενσα δυσώπησον Χριςόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, ℭ παθῶν καὶ κινδύνων, τὰς δυσημερίας σε πόθῳ Ϛ βοῶμέν σοι. δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα τῷ ὁμοικήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ ἐλθόντι σώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταυρῷ σε προσαγέντος, νοῦ τῷ παραμόμῳ, Ϛ Σρατιώτῃ Σωτῆρ λόγχῃ τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ παμάγιος ὠδύρετο πικρῶς, Ϛ τὸ πολύσπλαγχνον, τῆς αἰωνίου ζῆς ἀτο βοῶσα. δόξα σε τῇ χρηςότητι. δόξα σε τῇ θεότητι. δόξα τῷ ἐν θαμάτῳ σε, βροτὸς ἀθανατίζοντι.

Ὠδὴ, δ'. Ἑ παρθένε τάσει ἑδρασα ἡ Ἑ κκλ.

Ἠ οπιάσας τὴν σαφκὰ σκληραγωγίαις, τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σε, φέγγος ὑπεδέξω, Πατρὶ τὸ τοῦ Πνεύματος, ℭ χαίρων ἐκραύγαζων. δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ἀῖς τοῦ Πνεύματος λαμπόμενος φωταγέαις, τὸ σκοτεινὸν παφέδραμεν μέφος τῆς δαιμόνων, μέλπων ἐμμελέγατα, τῷ σέδυναμώσαντι. δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Γ'κ ἐσάλευσε τὸν πύργον τῆς σης καρδίας, ὁ δυσμενὴς προσπηξας σοι, κύματα κακίας. πέρα γὰ ἐςήρικτο, Θεοῦ ἀγαπήσεως, Μαρτιριαμε αξιάγαςε.

Πορτέρα τῷ Ἀγγέλων ἐδείχθης μόνη. βυλῆς μεγάλης Ἀγγέλου, τέτοκας γὰ Λόγον, παντας τὸν φωτίζοντα, Παρθεμε τὸς κράζοντας, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ὠδὴ, ε'. Συ Κύριέμε φῶς.

Ἰς δυνάται τὰ σα, ἐξερεῖν κατορθώματα; ἰσαγγελον πολιτείαν, Ϛ σὴν γῆς γὰ ἀσκήσας, ὁσίως ὑπορθήλησας.

Ῥγαμον τῆς φθορᾶς, χρηματίσας ὁ Τύραννος, προσβαλεῖ σοι δελεάσαι, ἡδονῇ ἀλλ' ἠττήθη, ταῖς σαῖς Πάτερ ἱκεσίαις.

Πῆρξας σεαυτὸν, δικαιοκρίτης ἐθελούσιος. τὴν φλόγα γὰ ὑπεισδύνων, τῷ παθῶν τὰς καμίνους, μακάριε κατέσβεσας.

Ἐ ὅπλον ἀρίστης, κατ' ἐχθρῶν προβαλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεομυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ, ς'. Θύσωσοι, μὴ φωνῆς.

Ὁλίαις, γυναικὸς λαλιαῖς σοι προσέβαλεν, ὡς τῷ Προπάτορι πάλαι, δυσμενὴς ὁ ὄφις. ἀλλ' Ὅσιε, τῇ σοφῇ σε, κατηργήθη αὐτοῦ τὰ σοφίσματα.

Ἄδιος, διοδεύσας τὴν βίον τὴν φέρουσαν, πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, οὐκ ἐπαύσω Πάτερ διέρχεσθαι, τὰς ἐρήμους, Ϛ τὰς Πόλεις πολλοῖς ἀγωνίσμασιν.

Ῥεσι, ℭ Θαλάσσαις σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, τὸ τῆς ἀγνείας καλόν σε, ἱδρῶσι μελέταις καρπεύμενος, ℭ σεφανῶν, λαμπροτάτων σοφὲ ἀξιώμενος.

Ἑλκυσε, τῇ πυρᾷ καταφλέγεσθαι δέδωκας, τὰς ὑπεκκαύσεις σβεννύειν, ἡδονῶν τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, Θεοφόρε, Μοναζῶν ἀκλινέστατον ἔρεισμα.

Θεοτοκίον.

Ἅλωσε, καθηγίασε Λόγος ὁ ἅγιος, σὸν κατοικήσας τὸν μήτραν, τὸν ἡγιασμένον ἀῤῥήτῳ λόγῳ. ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς τοῦ σωθῆναι τὰς δούλας σου.

Ὁ Εἱρμός.

Γ'σωσοι, μὴ φωνῆς αἱμέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε καθαρμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, ῥύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰς ἀσφαλεῖς.

Σ ασκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, ℭ ἀθλητὴν τῇ προαιρέσει τίμιον, ℭ τῆς ἐρήμου πολίτην ℭ σωτῆρα, ὃν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, Μαρτιριαμὸν τὸν ἀοίδιμον. αὐτὸς γὰ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

Ἀπὸ πράτου ἕως πράτου, διεξῆλθον ὁ φθόγγος τῶν τροπαιῶν ἀρετῶν, Ϛ τῶν ἐμῶν ἀγώνων σε. μέος γὰ ὑπάρχων τῇ ἡλικίᾳ, ὃν ἐρήμοις ἐπόθησας συνδιαιτᾶσθαι, ὕμνους Χριςῷ, ψαλμῳδίας, δάκρυα ἀπαπέμπων ἀεί. ἡμέραν τε καὶ νύκτα σωαύξων ἔν τε πόνοις καὶ δάκρυσιν, ἀγνῶς τὸν βίον ἐτέλεσας, καὶ σαφῶς τὸν ἀρχέκακον ἠχμάσας. Αὐτὸς γὰ τὸν ὄφιν κατεπάτησας.

Τῷ αὐτῷ Μαΐου, ιγ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτιριαμοῦ. ςἡ.

Μ αρτιριαμὸς σαρκικῶν σβέσας φλόγα, δύγα τελοῦντῷ, μὴ τελοῦντῶσαν φλόγα· μ' ῥιτάτῃ δεκάτῃ δέμας ἔζεδυ Μαρτιριαμός.

Οὗτος

Ὁ Γ'τος γέγονεν ἀπὸ Καισαρείας, τῆς κατ' Παλαιςίνην· ἀπήρξατο δὲ τῆς ἀσκητικῆς ἀγωγῆς, ὀκτωκαιδεκάτην χρόνον ἄγων τῆς ἡλικίας, ἐν ἐρημίαις Ϛ ὄρεσι διατρίβων. Ἐ κτελέσας δὲ τὴν ἀναχώρησιν, ἔτη πέντε Ϛ ἔκοσι, μετὰ πολλοὺς ἑτέρους, Ϛ παρ' αὐτῷ τιμητοῦ παρασμοῦ πομπῇ νοὸς βαλλεται. Ἑ ταίρα τις περιςείλασα ἑαυτὴν πρὸς τὸ πενιχρόν, τὸ ὄρος κατέλαβεν ἔνθα διήγεν ὁ Ἅγιος. Καὶ γυμνομανὴς ἑστῶσα, ἀπωλοφύρετο, ὡς δὴθεν τῆς ὁδοῦ πλανηθεῖσα, Ϛ θηρίοις ἐσομένη βοβή, Ϛ τὸν Ὅσιον παρεκάλει ἔσω δεχθῆναι, Ϛ μὴ τοῖς ὁδοῖς αὐτὴν διαπαθῆναι. ὁ δὲ (καὶ γὰ ἦν ἀδυνατῶν παριδεῖν αὐτὴν) ὡς τὸς ταύτην ποιήσας εἰσελθεῖν, εἰς τὸ ὑπόστεγον αὐτὸς κελλίον ἐχώρησε. Τῶν δὲ μεταβολῶν τοῦ σχήματος αὐτῆς τὸ πρῶτον ὁ Ὅσιος θεασάμενος, (ἐπεφέρετο γὰ ἱμάτια οἷς ἑαυτὴν μυκτὸς ἐπεκόσμησεν) ἐπιθαμβεῖτο ταύτης, τίς τε ἦν, καὶ τίνος ἔμεκεν παφεγένετο. Ἡ δὲ ὑπ' ἀμαθείας εἰπεῖσα, σὲ ἕμεκα, καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον κακίσασα, καὶ παντας τὸς Χῦ τοῦ Νόμου δικαίους, γυναιξὶν ὁμιλῆσαι προσθεῖσα, ἐξεκαλεῖτο πρὸς μίξιν αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἡρέμα παρακινούμενος, καὶ χειροήθης ἤδη γεγονὼς Ϛ κατήκοος, Ϛ σκοπῶν πῶς αὖ λαθοι τοῦτο διαπραξάμενος, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος πρὸν πεσεῖν ἀνεκλήθη τοῦ πτώματος. Ὅθεν φρυγανίων πλῆθος ἐξαψας, μέσον εἰσήλατο, ἑαυτὸν μυσθετῶν καὶ λέγων. Εἰ δυνατὸν τὸ τῆς γεένης πῦρ ὑπερμεγεθῆ ὑδρωπικῆς αἰσχρᾶς ἐφιέμενος, πέπεισο τῇ γυναικί. ὅπως τε καταφλέξας ἑαυτὸν, Ϛ τῆς σαρκὸς ταπεινώσας τὸν ὕβριν, τὸν τε γυναῖκα ἐφ' οἷς εἶδε σωφρονισθεῖσαν, ἐν Μοναζηρίῳ ἐξέπεμψε. Καὶ αὐτὸς τῷ ἐκ τῆς φλογὸς πληγῶν ἰαθεὶς, ὁδηγήσαντος τιμὸς Ναυκλήρου, πέραν τῆς Χῦ θαλασσίου κατέλαβεν, ἀπέχουσαν τῆς γῆς ἡμέρας ὁδόν. Ἐ φ' ἧς Χῦ δέκα χρόνους διαρκέσας, τῶν παρὰ τοῦ Ναυκλήρου ἐφοδίων. Πάλιν ἐκεῖθεν ἀπαμείβει, διὰ τὸ κόρων τιμὰ μαυαγήσασαν Χῦ σαφίδος αὐτῷ προσβαλεῖν, καὶ αἰσχυθῆναι μὴ ὑπὸ τοῦ Ὁσίου, αὐτὸν δὲ κακεῖθεν ἐξελθεῖν ἐπειπόντα, ὡς ὐ συμφωνεῖ χόρτος μετὰ πυρός. Ἐ πὶ μῶτον δὲ Δελφίνου ὀχυρώματος, τῇ γῇ προσεπέλασεν. εἶτα ἐκεῖθεν Χώρας Ϛ Πόλεις ἀμείβων, Ϛ πὶ, φεύγε Μαρτιριαμε μή σε καταλάβῃ πειρασμὸς Χῦ φθεγγόμενος, (ἅπτω γὰ ἐγὼ καὶ τὸ λεπτομερὲς τοῦ βίου διατελέσαι,) τὰς Ἀθηνὰς κατέλαβεν. ἔνθα γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐν δόξῃ ταφῆς παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου καὶ παντὸς τοῦ πλήθους ἀξιωθείς. Λέγεται δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ ἔρους παραγενομένην ὑπὸ Μοναχηρίῳ καὶ ὁσίως βιώσασαν, θαυματουργίων ἀξιωθῆναι, τὴν δὲ Χῦ τῆς Θαλάσσης Πέραν, μέχρι τέλους τοῦ βίου αὐτῆς προσκαρτερῆσαι, ἀμυδροῖς ἱματίοις παρὰ τοῦ μανικλήρου κεκαλυμμένην περιβληθεῖσαν. Τελεῖται δὲ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ σεπτῷ ἀποστολείῳ, τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ϛ Μαρτύρων, Ἀκύλα Ϛ Περισκίλλης. ςἡ.

Τ μηθὲν γυναικὸν Ἀκύλας φησὶ βλέπων, Οὐκ ἀμυθρύπτομαι πρὸς τομὴν ἀνθρώπους; Ὁ Ἅγιος Ἀκύλας, σκυτοτόμος ὢν τὴν τέχνην Ϛ περὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου ἀκούσας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν μετὰ τῆς συμβίου αὐτοῦ Περισκίλλης Ϛ βαπτισθέντες ἀμφότεροι ὑπ' αὐτοῦ, ἦσαν αὐτῷ καθυπηρετοῦμενοι, κατὰ πᾶσαν Πολιν Ϛ Χώραν ἀκολουθοῦντες, καὶ συγκοιμώμενοι ἐν πᾶσι τοῖς πειρασμοῖς. Τοσοῦτον δὲ ἠγάπησεν αὐτὸς ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, Ϛ τὴν εἰς Χριςὸν πίςιν, ὡς Ϛ μνημονεύειν αὐτῶν ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ τῷ Ἀποστόλῳ εὐαρεςήσαντες, Ϛ πολλὰ τελέσαντες θαύματα, ὕστερον κρατηθέντες ὑπὸ τῶν ἀπίστων, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Καὶ ὕπω μεταστάντες τῆς Χῦ γῆς, κατοικοῦσι τὸς Οὐρανούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐλογίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. ςἡ

Ψ υχὴν δίδωσιν Εὐλόγιος Κυρίῳ, Βοῶν πρὸς αὐτὴν, Κύριον σὸν δόξαζε.

Ὁ Γ'τος ἦν Χῦ τῆς Βασιλείας Ἡρακλείου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, πρὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. Ἐ ποίησε δὲ

Θαυ-

θαύματα πολλά, ἐξ ὧν ἓξ ἐστὶ τοῦτο. Τοῦ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Λέοντος, χρυσαυγοῦς διὰ τῶν ὑμῶν Χαλκηδόνι Σωσθένους Θεσπεσιωτάτου ὀρθοδοξίας, αἰχμητὰ αὐτὴν ὁ ὅσιος Εὐλόγιος, ὃ μόνου ἐπήμυνεν ἐστὶ πεδέξατο, ἀλλὰ Σταῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν. Ὁ μὲν Θεὸς θέλων ἀμφοτέρους θεραπεῦσαι, ἔπεμψεν Ἄγγελον ἐν σχήματι τοῦ ἀρχιδιακόνου Λέοντος, δύχαριστοῦντα τῷ ἁγίῳ Εὐλογίῳ ὑπὲρ οὗ ἀπεδέξατο τὴν δηλωθεῖσαν ἐπιστολήν. Ὁ δὲ Εὐλόγιος, τῷ τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλῳ, ὡς ἀνθρώπῳ Σαρχιδιακόνῳ τοῦ Πάπα διελέγετο. Καὶ ὡς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ, ὅτος τῷ Θεῷ δυχαριστήσας, εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἐμαπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Παπὶρ Σ Γιὸς, ϛαυρωθέντες τελειοῦνται. ϛ΄.

Πατὴρ σωτῆρι Γιῷ, ϛαυρικὸν πάσχει πάθος, Γ ὑπὲρ Παῦρος τοῦ δόντος Γιὸν εἰς παθος.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ϵ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὑ Πὸ τῆς θείας, κυβερνώμενος Πάτερ χειρὸς, ὥσπερ Ἰωνᾶς ἀπέρριψας σεαυτὸν, εἰς βυθὸν θαλάσσης Ὅσιε, θηρὶν ὀχούμενος, Στῇ χέρσῳ λαμπρὸς ἐμβιβάσθης.
Ὑμπαθεστάτη, προαιρέσει Πάτερ σωζεις σαφῶς, κόρῃ, πικροτάτη ζάλης Σάκλιμη, ϵπὶ Πέτραν θείας γνώσεως, ϛηρίζεις ψαλλουσαν, καὶ Θεῷ δυαρέστως λαμβάνουσαν.
Εἰσπροσάξει, θαλαττίᾳ ῥυσθεὶς ἐκ κλύδωνος, ταύτῃ, μακαρίαν δέδωκας ἀμοιβὴν, τὴν τοῦ σώματός σε μέκρωσιν, Στὴν ὁλόκληρον, πρὸς τὸν παῦτων Δεσπότην διάθεσιν.
Θεοτοκίον.

Κ σῶν τῆς δόξης, Θεογεννήτορ λάμψας Ἥλιος, παῦτων, τῷ πιστῶν ἐφώτισε τὰς ψυχὰς, μελῳδοῦντων θείῳ Πνεύματι, δύλογημένος εἶ ὁ τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὠδὴ, η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἔσχυσε Σὔμνοις αὐτὸς, ὑπαρχεις Κύριε, μεσὶς Σκλήρος μου. σὸν τὸν ἐκεῖσον μέκρωσιν, περιφέρων περιέρχομαι, Πόλεις ϵ Χώρας ἐμμελῶς, Πατερ ἐκραύγαζες. δύλογεῖτε, παῦτα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Γ' ψύχει χαυνούμενος τὸν μὲν, ἀλλ' ὃν ϵ καύσωνι, ψυχὴν φλεγόμενος, ὅλως ὡς ϵ δώκικας θλίβειν σε, τὸ σαρκίον ἀλλ' ὑπέφερες, τὴν τοῖς δίκαιοις ἐμποῶν μακαριότητα, Σκραυγάζων. παῦτα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἑστίῳ πτορθούμενος σοφὲ, τοῦ θείου Πνεύματος, κάφως διέπλευσας, βιοτὴν Θάλασσαν Ὅσιε, ϵ λιμένι προσεπέλασας, τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, μέλπων γηθόμενος. δύλογεῖτε, παῦτα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κλωαῖς ἐμαυλίζῃ φωτειναῖς, ἀποδυσαμενος, μέφος τοῦ σώματος. ϛολαῖς φαιδρυνόμενος δὲ Ὅσιε, ἐξ ἱδρώτων ὑφανθεῖσας σε ἀσκητικῶν, Σμελῳδὲς καθαρωτάτῃ ψυχῇ. δύλογεῖτε, παῦτα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τρυμενος Κόσμου τῆς φθορᾶς, ἐκ σοῦ σεσαρκωται, ὁ ὑπερύσιος, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐμφρήνειας Σθελήσεσι, διπλῶς ὁρώμενος, μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ. ᾧ βοῶμεν. δύλογεῖτε, παῦτα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Εἶρας ἐκπετάσας Δαμιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δυνάμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ δύσεβείας ἐραταὶ, παῖδες κραυγάζοντες. δύλογεῖτε, παῦτα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, θ΄. Λίθος ἀχειροτμήτος.

Ὅλων τὴν τοῦ Πνεύματος αὐγὴν, καθαρωτάτῃ διανοίᾳ, Μαρτυρίαν εἰσεδέξω, Σφῶς ὡράθης Σζυλος ὅσιε, ἀπὸ τῆς γῆς αἰρόμενος, Σμοναζόντων προηγούμενος.
Ἔρασοι τῷ πόνων παρέχει, ὁ ἀθλοθέτης σε παμμάκαρ. ὅτιμος τοὺς νόμους φυλάττων, ἀνεπιτροφῶς τῆς σωτηδόκησεως, τὸ καθαρὸν διήνυσας, Πάτερ ἀοίδιμε μαρτύρων.
Ἰκεῖς ἐν φωτὶ μετ' Ἀγγέλων, βίον ἰσάγγελον βιώσας, θείας κόσμης ἀπολαύων, Σθεωρίας Σκαθαρότητος, ὡς καθαρὸς τῷ πνεύματι, γεγυμνωμένος ἀξιάγαστε.
Ἐρύσας τὸ σῶμα θεόφρον, τὸν λογισμὸν Σταῖς καρδίαις, Μαρτυριάσε τῷ Κυρίῳ ϵ θύμα ὤφθης πυρὶ ἀσκήσεως, περιφανῶς ὁπτώμενον, Σδωδίᾳ σωτηρίου.

Θεοτοκίον.

Ἐν τὴν τοῦ Ἡλίου δόξης, κάφω Νεφέλῃ Θεο-

Θεοτόκε, ἐξ ἧς ὑπὲρ μὲν ἀμάτειλας, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐφωταγώγησεν, δύσεβοφρόνως ὤσμασι, Παρθενομήτορ μεγαλυνόμεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἴθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλοξοῦστου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς σωάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλυνόμεν.

Ἐξαποστειλ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἧς φύσεως βιαστής τε, Σμαφτυς Μαρτυριαφὲ, σὺ ἐθελήσιος ὤφθης, ϵ ὁδηγὸς ταῖς γυναιξί. μεθ' ὧν τὸν ἐχθρὸν μικήσας, ὑπὲρ ἡμῶν μνῶν πρεσβεύεις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀρισκηρίοις σε ὕμνοις, ὑμνοῦμεν πόθῳ Παρθένε, σωτῆρ Ἀγγέλῳ τε χαῖρε, βοῶμτές σοι Θεοτοκε. Χαῖρε ἀμύμφοὐτε Μήτηρ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὀρθρεύειν σωίνθαι, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΔ΄. Τῶν Ὁσίων Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἰσοψηφία ϛ΄. Σψάλλομεν ϛ΄. προσόμοια. ἦχος, δ΄.

Ἐδώκας Σημείωσιν.

Γ ξησιν ἀσκήσεως, Σπιδεικνύων Αὐξέντιε, χαρισμάτων τὴν αὔξησιν, Θεόθεν ἀπείληφας, θεραπεύειν νόσους, δαίμονας ἐλαύνειν, τῇ Σπικλήσει τοῦ Χριστοῦ, πεπιστευμένος ϵ τὰς τοῦ Πνεύματος, παμμάκαρ θείας χάριτος, ἐμφορηθεὶς Σδυνάμεως, Σσαφῶς κυβερνώμενος, πρὸς γαλήνην προσώρμισας.
Ἀέρι τῇ ἰάσεων, Στῇ θαυμάτων ἐπλήτησας, καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν. παθῶν γὰρ μοσήματα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ τὴν τρικυμίαν, ἀπετιμάξω καὶ φαιδραν, τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστασιν. ἐμτεύθεν Σ διέλαμψας, ἐν μοναῖς ὧν ὁμηγύρεσι, δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν δούλων σε.
Γ ξησας τὸ πάλαιον, τὸ πικρὸν θέν σοι μακάριε, δαψιλῶς ἐργασάμενος, ϵ πατέρας ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει, Πάτερ μου θεσίζεις, πολυπλασίονα χαράν, Σθυμηδίαν ὄντως δρεπόμενος. ὡς ἔχων παῤῥησίαν ἐν, πρὸς τὸν Δεσπότην δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε, θεοφόρε Αὐξέντιε.

Δόξα, ἦχος, π. Ἀναστάσιμον.

Καθαρὰ τοῦ Πνεύματος, τὸ ἁγίου σοφία, σκιωσασα ἐν τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σε, παμμακάριστε Αὐξέντιε, ὅσιε Πάτερ, κτῆ τῶν Πνευμάτων τῆς πομπείας, φοβερόν σε διώκτιον ἀνέδειξε. Σὲ μόνον φοβερὸν, ἀλλὰ Σκρυπτῶν μοσημάτων ἰατρόν. διὸ παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, τῶν ψυχικῶν ἡμᾶς παθῶν, ϵ σωματικῶν ἐλύθερωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αἶρε Ἀγγέλων ἐγκώμιον. Χαῖρε βροτῶν καλλονή. Χαῖρε δόξα τῶν γένους ἡμῶν. Χαῖρε θεία εἴσοδος, πρὸς βασιλείαν Θεοῦ. Χαῖρε μεσίτρια πρὸς τὸν πλάσαντα. Χαῖρε λυτήριον, τῶν τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. σοὶ παῦτα ἄδομεν, αἷμον χαρισήριον χρεωστικῶς, οἱ καταπολαυόμενοι, ἀεὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ϵπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἁπλωμένον θελήματι, Σἣν γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐρρύγνυντο, Στὰ μνημεῖα φόβῳ ἀνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο. σὲ ὡς ἑώρακεν, ἡ Παρθένος Δέσποτα ὀλολυγμῷ, οἵμοι ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὁρώμενον;

Εἰς τὸν Ὄρθρον ὁ Καμών. Οὐ μέτρον.

Αὐξέντιον τὸν θεῖον ὑμνῶ προφρόνως.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Γ ξησας, τὴν πρὸς Θεὸν ἀγάπησιν, Πάτερ Αὐξέντιε, καὶ κοσμικὴν στοργὴν καταλιπών, Θεοφόρε κεκμήλιον, χωρητικὸν τῶν Πνευμάτων, τῶν χαρισμάτων ἀνεδέδειξαι.
Πληθὼν ἐθελησίοις μόχθοις, Πάτερ Αὐξέντιε, σὺ τὸν ζυγὸν Κυρίου τὸν χρηστὸν, Στὴν γλῶσσαν ἐκαμύργησας, τῶν αἱρετῶν τοῖς δάκρυσι, καταπιαίνων ταύτην ἔμδοξε.
Ἐμώσας βιωτικῆς συγχύσεως, τὴν σὴν ψυχὴν Στὸν μόνον, Σπρὸς Θεὸν σωτῆρα ἐμμελῶς, ἐν σωτηρίοις ἀσκήσεσιν, ϵπὶ τῆς γῆς ὡς ἄσαρκος, ἐπολιτεύσω παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ν σοὶ μόνῃ ἐθεωρήθη Δέσποινα, ἡ ἀκατάληπτος, θεαμοδρικὴ πορεία τοῦ Χριστοῦ, ὡς

Θεὸς

Θεός τε ἐ ἄνθρωπος, ἐκ σῦ ἀγνὴ γεγέννηται, ἀληκαιμιζωμ τὴν ὑσίαν μυ.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστι σοφία.

Ἐμβυρωμένος, τῷ Σταυρῷ τὴν δυνάμει καταργήσας, τὴν δαιμόνων, τὰς ὁρμὰς S μεθοδίας διέλυσας, ἀσκήσει βεπόμενος, τὴν τύπων ἔφοδον.

Ἡμῖν τὴν Ἀγγέλων, ζωὴ γῆς πολιτείαν μιμούμενος, τὸ καθαρὸν ἐν προσευχαῖς, ἐν ἀγρυπνίαις τὸ εὔτονον, προθύμως διήθλησας, Πάτερ Αὐξέντιε.

Ὁ ἐν θανάτῳ, ταῖς ψυχαῖς προξενήσας Αὐξέντιε, ἐπιγνοὺς τὴν κόρην, δι' ἐγκρατείας ἐμέκρωσας, αὐτῆς τὰ κινήματα, θεόφρον Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Διαπλάσας, κατ' ἀρχὰς ἐκ χοὸς τὸν ἄνθρωπον, πλασουργεῖται δι' ἐμέ, ἐν τῇ γαστρί σε παμάμωμε, τὴν πάλαι κατάπαυσιν ἐπαμορθούμενος. Ὠδὴ δ΄. Εἱρμός.

Γνόντες ἐν σοφίᾳ, ἐ δυνάμει S πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ. ἐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σε Φλαμπρωπε.

Καθ. μακ. χ. α΄. Τὴν πάνσεμνον σε Σωτῆρα.

Γενόμενος ἐν μέσῳ σε Σωτῆρα, ἐ πρέσβευε ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἐ πόθῳ γηθαινόντων σε.

Δόξα, ἦχος α΄. Τὴν σοφίαν σε.

Ἐλθὼν ἐν τῷ ὄρει τῆς ἀρετῆς, βραχυπάτῳ κελίῳ μάκαρ σωπῶν, συγκλείσας σεμνόμενος, ζωὴν γῆς δι' ἀσκήσεως, S πρὸς πλάτος θεῖον, παμσόφως πτορθούμενος, λογισμῷ τελείῳ, ἀφῆλθων μακάριε. ὅθεν τὰς εἰς βάθη, πειρασμῶν ἐκπεσόντας, ἀφείλκυσας Ὅσιε, ἐνεργῶν τὰ τεράστια. Θεοφόρε Αὐξέντιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον σε μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀφθόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκίρτησεν, ἐν σοὶ τῆς θεότητος, ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίζοντα καὶ Κύριον. ὃν θεμ τῶν Ἀγγέλων, S ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν παμάγιον τόκον σε, ἐ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ ἐν ἀμνῷ ἐ ποιμένα S λυτρωτήν, ἐν ἀμνὰς θεωρῶσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐλάλαζε δακρύουσα, S πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος, τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρῶσης σε τὴν σαύρωσιν, ἣν πρὸ γεννήσεως, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μακρόθυμε Κύριε, τὸ ἔλεος ἐ ἄβυσσος, S πηγὴ ἀνεξαντλητος, σπλαγχνίσθητι ἐ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Ἐ παθέρμα σε.

Ἱκέτης κτῆ Πρεσβυμάτων τῆς πομπείας, τῆ τῦ Ἁγίου Πρεσβίματος, Πάτερ σωθρεγέτα, ὤφθης, καὶ τῇ χάριτι, κραυγάζω Αὐξέντιε. δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ὦ μακαρίαν Θεοφόρε τῆς ἀνομίας, τῇ προσοχῇ παμμάκαρ, ἔφυγες τὴν ταραχήν, φυφῆς τὴν χαμαρρύσην δὲ, πέπωκας ἀξίως παμόλβιε.

Θεοφόροις τὴν πίστιν ἐ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς Θεὸν ἀυξήσας, πρὸς μετάρσιον ὕψος, θείας οἰκειώσεως, ὑψώθης κραυγάζων σύ, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ὅσιε χῶς Πάτερ προκείμας τῆς τῶν προσκαίρων, χαμαιπετῆς καρδίας, τὴν μὴ σαλευομένην, θείαν ὡραιότητα, προθύμως ἐκραύγαζων. δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε. Θεοτοκίον.

Ἐν λόγον σὲ τεκοῦσαν σαφῶς εἰδότων, σωματικῶς Κυρίως, οἱ πιστοὶ Θεοτόκον, πάντων ὁμολογοῦμεν, τὴν κλῆσιν καταλαβόντες, φύσει τῶν πραγμάτων προσάγοντων.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Χόμμα τῆς σῆς, ὁδὸν Πάτερ τὰ σκαμβάλα, ὀξύτητι διανοίας, ἀλωβήτως διελθὲς, S ψυχῆς καθαρότητι.

Σότητι φρενῶν, τὴν ζωὴν διελήλυθας, τὰ πρόσκαιρα παραβλέχων, αἰωνίοις δὲ Πάτερ, εἰς ἀεὶ προσιδέμενος.

Βίος σε λαμπρὸς, S πίστις ὀρθόδοξος, ἄσκησις θαυμασία, ἠρτυμένος λόγος, τῇ χάριτι Αὐξέντιε. Θεοτοκίον.

Νοῶ ἔχοντες ὀρθόν, διδαγμάτων ἀπλεῶν, σὲ παναγνε Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν πάντων, ἐ πόθῳ μακαρίζομεν. Ὠδὴ ς΄. Θύσωσοι, μῦ φωνῆς.

Γόνυ σε, ἐ φωτὸς ἐ ἡμέρας ἀνέδειξεν, ἡ πολιτεία σε μάκαρ, δύσημόρως περιπατέντα, καὶ φωσφόρα, ζωῆς ἐν Κόσμῳ λόγον ἐπέχοντα.

Ἐλέτλω, τὸ θαμάτου τὸν βίον σε θέμενος, διαφερόντως τὸν ὅρον, τῆς σοφίας Πάτερ καταμοήσας, μετετέθης, πρὸς τὴν σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον. Θεῖον.

Ἀόν σε, τὸ Θεοῦ καὶ Παράδα γινώσκομεν, Στέμμον Λυχνίαν καὶ Πλάκαν, κεκτημένην ἔνδομεγγεγραμμένον, τὸν δι' οἴκτον, σωματωθέντα Λόγον Παμάμωμε.

Γνόντες σοι, μῦ φωνῆς ἀνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθρακεκαθαρμένη, τὸ δὶ οἴκτον, ἐκ τῆς πλάνης σε ῥύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Ἀπαρυφήσας θεόφρον τῇ ἐγκρατείᾳ, ἐ τὰς ὀρέξεις τῆς σαρκὸς χαλινώσας, ὤφθης τῇ πίστει σε αὐξανόμενος, ἐ ὡς φυτὸν ἐν μέσῳ τῦ Παραδείσε ἐξανθήσας, Αὐξέντιε Πάτερ ἱερώτατε.

Ὁ Οἶκος.

Γνώστας ἀγῶνας σε μνῶ ἐξείποι, ἢ τὰς πόνους Πάτερ; ἀπὸ βρέφους ὤφθης, διὰ τὴν θείαν ἀπόλαυσιν, μόνοις Κυρίῳ ἀκολουθήσας, ἐ προσάγμασι τούτῳ ὑπηρετήσας. μέσος ἡμῖν ἀνεδείχθης Γωβ τοῖς παλαίσμασι. τῷ Κόσμῳ παροικος ὤφθης, ἐ τῆς γῆς ἁπάσης ἀλλότριος. μηδεὶς, πίστει ἐξανθήσας. ἀγρυπνίαν, ἀγνείαν ἐξήσκησας, Αὐξέντιε Πάτερ ἱερώτατε.

Τῷ αὐτῷ Μαΐου, ιδ΄. Τὰ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίε τὰ ἐν τῷ Βερῷ.

Ὁ Βερὸς ὡς Καρμήλος ἐν Αὐξεντίῳ. Θαμέρτι, τῷ ἐ πρὸ τελούτης Ἡλίᾳ. Λείψε Βίον δεκάτῃ Αὐξέντιος ἥδε τετάρτῃ.

Γνόντος ἐν τῇ Βασιλείας Θεοδοσίου τὸ μικροῦ, ὁρμώμενος τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, σχολαστικὸς γεγονώς. μετὰ δὲ τὴν μονήρη βίον, ἐ εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθεν, τὸ κατ' ἀντικρὺ τῆς ὁσίας κεφαλῆς, ἐν τῇ ἄσκησιν καρτερικώτατος, τῇ πίστει ὀρθοδοξότατος. Πολλὰ δὲ φαυλίσας τὴν Εὐτυχέν, ἐ Νεστορίου κακοδοξίαν, ἐ ἀποδεξάμενος τὴν ἐν Χαλκηδόνι τετάρτην Σινόδου, γέγονε ἐ Βασιλεῦσιν ἀδέσιμος, καὶ πᾶσι τοῖς ἐντυγχάνουσιν, θείᾳ χάριτι ὄψιν ἱλαϊσμένος, ἐ πηγὰς θαυμάτων ἐ ἰάσεων τοῖς προσιοῦσιν βρύων ἑκάστοτε. Εἰρηνῇ δὲ ἀπαυσάμενος, κατετέθη ἐν τῷ αὐτῷ ἀοικοδομηθέντι Εὐκτηρίῳ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σωτηρία, ἐν τῇ Μονῇ τῦ Καλλιστράτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρωνος.

Λύσει μαραθεὶς σαρκίου θαλλὸς Μάρων,
Μετεμφυτεύθη, τῆς Ἐδὲμ τῷ χωρίῳ.

Γνόντος ὁ Ὅσιος, τὸν ὕπαθρον ἀσπασάμενος βίον, κορυφὴν τιμᾶ κατέλαβεν Ὄρους, ὑπὸ τῆς πάλαι δυσσεβῶν τιμωμένου. Καὶ τὸ ἐν ταύτῃ τῷ δαιμόνων τέμενος, τῷ Θεῷ καθιερώσας, ἐν αὐτῷ διέθρυβε, σκίλων τίμα βραχεῖαν πηξάμενος. Πόνοις δὲ ἀνθρώποις τυχοῦσιν ἐκέλευσε μόνοις, ἀλλὰ ἐ ἐπεμβαίνειν ἑτέροις. Ὁ δὲ ἀγωνοθέτης, τοῖς πόνοις τὴν χάριν ἐπεμέρισεν. ὧν γὰρ ἰδεῖν καὶ πυρετὸς σβεννυμένους τῇ τούτου προσευχῇ, καὶ φρενίτιν παυομένην, καὶ δαίμονας δραπετεύοντας, ἐ παντοδαπὰ ἐ ποικίλα νοσήματα οὐχὶ μόνῃ θεραπευόμενα. Ἀλλὰ καὶ πολλὰ κατασκευάσας Μοναστήρια, πολλοὺς δι' ἀσκήσεως τῷ Θεῷ προσήγαγεν. Οὕτω δὲ τῆς θείας γεωργίας ἐπιμελούμενος, ἐ ψυχὰς ὁμοῦ θεραπεύων ἐ σώματα, ἐ ἀῤῥωσίαν ὑπομένας βραχεῖαν, ὑπεξῆλθε τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

Πράξει τὸ ταυτόν, εὗρε κλῆσα τὸ πλέον,
Πρὸς τ' σωτοικον Ἀβραὰμ Ἀβραάμιος.

Γνόντος ἐν τῇ Βασιλείας Θεοδοσίου τῦ μεγάλου, ἐκ Πόλεως Κύρου. ὧν ἦ καὶ τεχθείς, τῆς ἀσκητικῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον σωλέξατο. Τοσαύτη γὰρ ἀγρυπνία ἐ γάσει τὸ σῶμα κατεδάμασεν, ὡς ἀκί-

μητος ἐπὶ πλεῖστον διαμεῖναι χρόνον, μηδαμῶς βαδίζειν δυνάμενος. Μεταθηκὼς δὲ Κώμην τιμὰ πρὸς τῷ ὄρει τῷ Λιβανῷ κειμένην κατεδωλον εἶναι, ταύτην καταλαμβάνει. Καὶ αἰτίαν μισθωσάμενος, ἐπὶ τρεῖς μὴν ἡμέρας διετέλεσεν ἡσυχάζων. ἐπὶ δὲ τῇ τετάρτῃ ἡσύχως προερχόμενος, πρῶτον μὲν ὑπ' αὐτῆς τῆς δυσεβῶν, χοὶ πολλῷ καταχώννυται. εἶτα πόρρω αὐτῆς ἐκελεύετο ἀπάγεσθαι ἀναγκαστικῶς ἀπιέναι. Ἀλλὰ πρακτορῶν δύτης ἀφικνόμενοι, τὰς ἐν τῇ Κώμῃ δεινῶς ἤκιζον, τὰς εἰσφορὰς ἀπαιτοῦντες. Ὁ δὲ θεῖος ὕτος τὰς ὑπὲρ αὐτῆς εἰσφορὰς τοῖς πράκτορσι δεδωκὼς, τὰς ὑβρίσεις τῆς βασάνου ἠλόησθέρωσεν. Οἱ δὲ τῆς Ὁσίας φιλανθρωπίαν ὑπερθαυμάσαντες, Ἐκκλησίαν ἐδομήσαντο χρισιανοὶ γεγονότες, καὶ αὐτὸν Ἱερέα γενέσθαι καταναγκάζουσιν. Ὁ δὲ ῥία συγγενόμενος αὐτοῖς ἔτη, καὶ καλῶς πρὸς τὴν δυσέβειαν αὐτοὺς ὁδηγήσας, πάλιν τὸ μοναχικὸν κατέλαβε καταγώγιον, ἕτερον αὐτοῖς αὖτ' αὐτὸν Ἱερέα καταλιπών. Ἐμπύστοις διαλάμψας, τὴν Καρῶν ὑποδέχεται προεδρείαν. Πόλις δὲ αὕτη τῆς Παλαισίνης κατάδωλος. Ἀλλὰ καὶ ταύτῃ πόμοις μυρίοις καὶ θεοπρεπέσι διδασκαλίαις Θεῷ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ παρέσησεν. Οὔτε γὰρ ἄρτος κτᾶται τὴν τῆς ἱερωσύνης χρόνον μετέλαβεν, ὅτε οἰωνίσω, ὅτε λαχανῶν ὁμίλησαν τῶν πυρὶ, οὐχ ὕδατος, ἀλλὰ θριδακίνας καὶ σέρρεις, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ῥοφῶν ἅμα καὶ ποτὸν ἐποιεῖτο. Τοῦτο τὴν φήμην καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀκούσας, πρὸς ἑαυτὸν μετεκαλέσατο. Καὶ ὀλίγον χρόνον ἐκποτε ἐπιβιοὺς ἐν τῇ βασιλίδι ταύτῃ τῆς Πόλεως, τῷ ψυχῷ τῷ Θεῷ παρέθετο. Τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ, ὁ δύσεβέσατος καὶ μέγας Βασιλεὺς Θεοδόσιος, ἐν Κάρας μὴ τιμῆς ὅτι πλείστης παρέπεμψεν.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡς τερωμένος, τῇ τοῦ Δεσπότου Πνεύματι θορυβῇ, πᾶσαν, πρὸς αὐτὸν αἰνέμοτον τὴν ῥοπὴν, τῆς καρδίας σου ἐκέκτησο, ὁ λογικμένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ἡ Εφωτισμένος, τῇ τοῦ Σωτῆρος αὐγῇ παρσοφε, σκότος, τὴν προσάτιν ἤλεγξας κραταιῶς, κοσμοκράτορας καθεῖλας δὲ, δύλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος. Θεοτοκίον.

Ῥ Εὐσασαν πάλαι, τῆς πρὸς τὸ κρεῖττον αἰρέσεως, φύσιν, τῷ αἰθρώπῳ παμαγεβληθεὶς, αἰαπλάσαι κατεσκήνωσεν, ὁ πλαστουργὸς Θεὸς, ἐν τῇ γαστρὶ σου μόνη παρθένε.

Ὠδὴ, η'. Λυθήσεται τὸ παντός.

Ὁ Λικῶς πρὸς Θεὸν μεταθέμενος, ἀπεσείσω σαρκὸς τὴν δύπαθειαν, καὶ τῶν θαυμάτων ἔλαφος, τὴν ὠφέλειαν μέλπων. παντὰ τὰ ἔργα, δύλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φ Οβερὸς ἐπεφαίνθης τοῖς δαίμοσι, τὸν Χριστὸν κεκτημένος συλλήπτορα. ὃν τὸν Σταυρὸν ἀράμενος, ἠκολούθησας μέλπων. παντὰ τὰ ἔργα, δύλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ῥ Ηπρεσβεία φανεὶς ὁ Ἀρχάγγελος, καὶ μνεία τοκετοῦ σου παρήγγειλε, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν, καὶ σωτήριον Κόσμῳ. παντὰ τὰ ἔργα, δύλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Εἱρμός.

Γρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδυνάμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς δύσεβήσαντας, συγκαταβὰς εὐρύσισας, καὶ εδίδαξας μέλπειν. παντὰ τὰ ἔργα, δύλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, θ'. Λίθος ἀχειροτμήτος.

Ὅλη τῇ θεότητι Πάτερ, τῷ βαπτισμῷ σου σωσταξω, καὶ διαπρήσας ἀκραιφνῶς, τὸ τῆς εἰκόνος μακαρ ἄξιωμα, τρισσοφεγγεῖ λαμπρότητι, μετ' εὐφροσύνης προσεχώρησας.

Ῥ Γμνὸν ἐν αἱμάτι Πάτερ, ὃν ἐν ἐσόπτρῳ κατοπτεύεις, τὸν τῆς Θεαρχίας φωτισμόν. πρὸς πρόσωπον δὲ παρσοφε πρόσωπον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητος, καὶ θεοπτίας ἀξιώμενος.

Ὡ Σ ἔχων πολλὴν παρρησίαν, πρὸς τὸν ἀπαύστων Βασιλέα, Πάτερ λυτρωθῆναι δυσώπει, τοὺς τιμῶντάς σε πίστει ἐκτελοῦντας πίστεως, ἐκ πάσης περιστάσεως, ἵνα σε παντοίως μακαρίζωμεν. Θεοτοκίον.

Σε-

Ε ἰρὰς τοῦ ἐμοῦ μυκτηρισμάτων, λύσον Παρθένε Θεοτόκε, ἡ τῆς δυσωλαγχίας τὴν πηγὴν, τεκοῦσα μόνη Θεομακάριστε, καὶ θυμηδίας ἐπλήσθην, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε. Ὁ Εἱρμός.

Ἰησοῦς ἀχειροτμήτου Ὄρους, ἐξ ἀλοξοτόκησε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς σωτὴρ ἡμῶν, τὰς διεφθαρμένας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουσάτε.

Υξησεν τὴν ἀγώνων σου, ἐπηύξησας τὰ πάλαισμα, ἀεπισθόνητε καὶ παῦρα, πρὸς ὀλίγα προσηξας Δεσπότην. καὶ τὸ εὖ δεδιηκούσας, καὶ τὰ τότε ἀκόλουθα. πρὸς ὃν ἀεὶ μνημόνευε, τῆς σε τιμώντων ἐκ πόθου, Αὐξέντιε θεοφόρε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Αἰσχετικῶς ἀπαίζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκυνήσιν, προσμύρω πίστει καὶ πόθῳ, τῇ παναγεστάτῳ καὶ θείᾳ, Εἰκόνι σου τοκετὸν ἀμώμητε. ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σωμάτων δέατα ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκον Κυρίως.

Ἡλοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὀρθρινοῦ συνήθους, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΕ'. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἰσόμεν ζ'. καὶ ψαλοῦμεν ζ' προσόμοια. ἦχος, δ'. Ὡς Γεμματίου ἐν Μάρτυσιν.

Ὅταμοῦ τὰ ὁρμήματα, τοῦ τῆς χάριτος Κύριος, ὡς Θεοῦ φαιδρύντα σε Πόλιν ἐμψύχου, διαφερόντως δύφραίνουσι, τὰ ἄῤῥητα ῥήματα, ἐπὶ γῆς τοῦ τῆς ῥυθῆς, Παράδεισου πλουτήσαντος. ὅθεν γέγονας, δραστικὸς ὑπηρέτης ἐκμαθήσων, τὰ θραύσια παμμάκαρ. ἃ δὸς ἔξω βροτοῖς φθέγξασθαι. Ὁ τῆς γνώμης ἐλεύθερον, καὶ ψυχῆς αὐτεξούσιον, δύγερσίν Πίστεως κατελάμπρυνας. τῆς ἐπιγείου δὲ παῦσαι δουλείας ἀπήλλαξαι, καὶ τῇ ζυγλῃ τοῦ Χριστοῦ, τὸν αὐχένα ὑπέκλινας. ὅθεν ἔδραμων, μονῆς ἐκ δουλείας τοὺς αἰθρώπους, ἀπαλλάττων καὶ προσάγων, ἐλευθερίᾳ τῆς χάριτος.

Febraro.

Σ ἀκτίνασε παῦσαφε, φεγγοβόλον ἐξήκραψεν, ὁ τοῦ Κόσμου Ἥλιος καὶ Διδάσκαλος, τὸν Οἰκουμένην λαμπρύνασαν; φωτὶ τοῦ κηρύγματος, καὶ ταῖς θείαις ἀγραπαῖς, τὸν τῆς πλάνης σκοτόμειμαν, ἀφαμίζουσαν, καὶ ποικίλων θαυμάτων ἐνεργείαις, τὴν πίστιν τὰς διαμοίας, καταφαιδρύνασαν ἔνδοξε,

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Απαθείσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὸν ταπεινὸν μου ψυχὸν, καὶ τὰ θαυμάτα ἀπάλλαξον, δύχαις σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπίσεως. ἧς ἐπέτυχον, τῆς ἁγίων οἱ δήμοι μεταυσίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῆς δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἀξεπλήττετο, καὶ αἰκράζουσα ἔλεγε. τίσι αἰ παπέδωκαν, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μὴ με μόνην σου ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ. ἀλλὰ σεύσομαί σε λῦσαι, σωσαμίζων τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀπόστολε ἅγιε, πρέσβευε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ σωνήθη ἦχο, ὁ Κύριος. Οὐ ἀκροστιχίς.

Παθῶν με δεσμὸν ὄμπα, λύσωσαι μάκαρ.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α', π'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Ε Φωτισμένος τῇ θείᾳ καὶ φωταυγεῖ, τοῦ Σωτῆρος χάριτι, τὴν ζοφώδη μου ψυχὴν, δυσωπῶν Ὀνήσιμε Χριστὸν, τὸν φιλανθρωπον Θεὸν μακαρ δὸς σωσον.

Κτ μοβόλοις τοῦ Παύλου καταυγασθείς, λαμπηδόσι μ' ἔνδοξε, τῆς ἁγνείας τὴν ψυχὴν, δὸς χερῶς δεόμενον Χριστῷ, χαρισήριον ᾠδὴν βοᾶν παρόλβιε.

Εἷος εὐδείχθης παμμάκαρ ἱερουργὸς, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, διαλάμπων πλαυγῶς, παντοχεῖ δι' ἔραμες Χριστὸν, ἀγγέλων δύσεβῶς θεομακάριστε.

Ῥαϊσμένη τῷ κάλλει τῆς ἀρετῆς, ἡ σεπτὴ Βασίλισσα, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ἀρετὴ

σωσέλαβες ἡμᾶς, τῷ ταῖς θείαις ἀρεταῖς καταφαιδρύναντα.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ἁμάρτων θείων τὴν πηγὴν, προσελάσας τὸ σῶμα, καὶ ῥυφῆς τὴν χειμάρρουν, ἧς αὐτὸς ἀφαλαβών, τὸ πρόσωπον τῆς σεπτῆς, Ἐκκλησίας, ἐμόδοξε κατήρδευσας.

Μεθέξει φύγας μοι τὸ, φαεινότατος ὤφθης, δυσσεβείας λαμπάσι, τὰς καρδίας τῷ πίστει, καταφωτίζων λαμπρῶς, τῇ φωσφόρῳ, αὐγῇ τοῦ κηρύγματος.

Λύθης Παῦλε τοῖς δεσμοῖς, ἐκ δουλείας τῆς πλάνης, καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ, τῆς χάριτος τιμηθείς, υἱὸς Θεοῦ γεγονώς, κληρονόμος θεῖος ἀναδέδειξαι. Θεοτοκίον.

Ὁλίως ὄφις με τὸν πρῶτον, ὡς ἀκμαλώτον εἷλε, δι' ἀπάτης ἐρπύσας. διὰ σοῦ δὲ τῆς αὐτοῦ, δουλείας ἀπαλλαγείς, Θεομῆτορ, ὕμνοις μακαρίζωσε.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν κέρσιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώσας τὸ κέρας, τῆς πίστεώς σε ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐπὶ τὴν πέτραν, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Κ δουλείας τῆς πλάνης ἀπαλλαγείς, ἀπελεύθερος ὤφθης ἐμπρὸς Θεῷ, αὐτὸς δοῦλος γνήσιος, χρηματίσας ἐμοὶ χάριτι. κοινωνὸς δεσμῶν δέ, τοῦ Παύλου γενόμενος, διὰ Χριστὸν ἐκτάμθης, ἀδίκως Ἀπόστολε. Ὅθεν ἠξιώθης, μαρτυρήσας μοίμως, τῆς αἰωνοβασιλείας, Ἱεράρχα Ὀνήσιμε. διὸ τύπτοντα βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σ Παρθένον σε μόνην ὑμνοῦμεν ἀφθόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πάσαι μακαρίζουσι, γενεαὶ τὴν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκίρτησεν, ὃ σοὶ τῆς θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τὴν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν παντάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πίστει ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποινα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ἠλάλαξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρῶσης σου τὴν σφαγήν. ἧν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μακροθύμησε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῇ πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ, δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Θέλων ἅπαντας, σωθῆναι Κύριος, ἐκ ζυγοῦ σε δουλείας ἱερουργὸν, μάκαρ προχειρίζεται, ἱερουργοῦντα τὸ σεπτὸν, Θεοφάντορ Εὐαγγέλιον.

Υἱὸς σὺ γέγονας, Θεοῦ τῇ χάριτι, τὸν αὐτοῦ καταγγέλων μονογενῆ, Λόγον τὸν ἀΐδιον, μὴ σαρκὸς τοῖς ἐπὶ γῆς, παραδόξως ὁμιλήσαντα.

Ὁγίῳ κρίσεως, καὶ θείῳ χρίσματι, τῆς ἱερωσύνης ὡς Ἱερεὺς, παρασοφεδιέπρεψας, καὶ καρτερίᾳ τῇ δεινῇ, Μάρτυς θεῖος ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.

Φύσει ἄναρχος, υἱὸς ἄχρονος, χρονικῶς ἐκ Παρθένου κόρης ἀρχῆν, ἔλαβε καταδέχεται, τὸν ὑπὸ χρόνον ἐκ φθορᾶς, ἀναπλάσαι προμηθούμενος.

Ὠδὴ, ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σε ἀγαθέ.

Ὁς ὀξύτητι καὶ ψυχῆς, μάκαρ καθαρότητι σαρκὸς, τὸ δυσμενὲς ὑπερεπτέρυγος, βρόχους ἀνυψώθης πρὸς ὑψίους σκηνάς, πτεροῖς θεογνωσίας ἀναφερόμενος.

Ὁς Ἀπόστολος ἀγαθὲ, τὴν διάσαρκός σε, παρουσίαν πρὸς ἀμοὺς ἐκήρυξε, τοὺς πεπλανημένους πρὸς σὲ ἐπίγνωσιν, ὁδηγῶν καὶ φωτίζων, αὐγῇ τῆς Πίστεως.

Ἁος ἐδέχθης παμφυτρεπὴς, ἐμόδον κεκτημένος, ὡς λυχνίαν τὸ φέγγος τῆς χάριτος. τὴν οἰκοδομίαν τοῦ θείου Πνεύματος, τεθεμελιωμένος, μάκαρ Ὀνήσιμε.

Ἧς ἁμαρτίας μου τὰ σπάρα, τῇ σῇ μεσιτείᾳ καὶ προστασίᾳ Παρθένε διάῤῥηξον. τῶν ἀπεγνωσμένων γὰρ ὑπάρχεις ἐλπὶς, τῶν πίστει προστρεχόντων, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Ὠδὴ,

Ὠδὴ, ς'. Τὸν βυθὸν τοῦ Θαλάσσης.

Σφράγις ὡς Ἥλιος, ἀνάθεν ὁ κληθείς, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ἐπαφῆκεν ἀκτῖνα σε πλάνης, ὀλοφώτως ἐλαύνουσαν, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον παμμακάριστε.

Ἀμπρῶν ἐσκλήρυνας, τὴν ἀνόμων καρδίαν, καὶ δυσεβῆ φρυάγματα, ὁσεβείας φθεγγόμενος ὁσίως, τὰ θεῖα διδάγματα, Ἱεράρχα Κυρίου παμσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Πάρχων ὑπόδικος, ἁμαρτίας καὶ δεσμῶς, θαυματισθεὶς ὁ θεῖος, ἐπὶ σὲ Θεομῆτορ τὸν συμπαθῆ, προσφεύγω δεόμενος, τὰς ὕλας ἐξαλεῖψαι τῆς πταισμάτων μου.

Ὁ Εἱρμός

Οὐβὶν τὴν Θάλασσαν, ὑψωμένην καθορῶν, τῷ πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ δυσὶ φλιμένι σε προσδραμὼν, βοῶσαι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἑτέραν σήμερον.

Σὰκτὶς ἐξέφανας, τῇ Οἰκουμένῃ, ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, Ἥλιε μάκαρ παμφαές, Παῦλε τὸν κόσμον φωτίσαντος. διόσε πάντες τιμῶμέν Ὀνήσιμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν τῷ Παύλου τοῦ σοφοῦ, τῆς σάλπιγγος τῆς θείας, τῇ πίστει προσαχθέντα, καὶ λόγῳ φωτισθέντα τῆς ἀληθείας μυστικῶς, καὶ μαρτυρισθέντα ἐπ' ἐργασίᾳ ἀρετῆς, καὶ πίστεως ῥώμῃ, τίς ἐγκωμιάσαι ἰσχύσει ὡς ὄντως κατ' ἀξίαν, ἢ τοὺς πόνους διηνύσαι, ἐν οἷς ῥώμῃ ἔπαυσας τὸν πλάνην; χρισθεὶς γὰρ ἱερεὺς ἐν Πνεύματι θείῳ ἐκ δουλείας κοσμικῆς, καὶ Ἀποστόλων κηρυγμα λαβών, μετέσχες καὶ τῶν Στεφάνων. Διόσε πάντες τιμῶμέν Ὀνήσιμε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιε'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου. ςβ'.

Ἧπλωσεν Ὀνήσιμος εἰς θάλασσαν σκέλη. Παύλου σκελῶν δραμόντα γεννικοὺς δρόμους.

Πέμπτην Ὀνησίμου σκέλεα θραῦσαν δεκάτητε.

Τος, οἰκέτης ὑπῆρχε Φιλήμονος, ἀμδρὸς Ῥωμαῖος, πρὸς ὃν γράφει ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος. ᾧ καὶ μαθητευθεὶς Ὀνήσιμος, πιστὸς καὶ εὐδιακόνητος, καὶ διακονήσας, μετὰ τοῦ αὐτοῦ τελέσαι συλληφθεὶς, προσήχθη Τερτύλλῳ τῷ τῆς χώρας Ἐπάρχῳ, καὶ παραυτὰ μὲν Ποτιόλοις ἐκπέμπεται. ἔνθα παραγενόμενος ὁ Τέρτυλος, τὸν Ὀνήσιμον ἐπιμένοντα τῇ εἰς Χριστὸν πίστει δείρων, πρῶτον μὲν ῥάβδοις τύπτει σφοδρῶς. εἶτα τὰ σκέλη κατέαξας, τῆς προσκαίρου ζωῆς μεθίστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Μαῖωρ, αἰχμάλωτος τελειοῦται. ςγ'.

Μάξιξ πληθεὶς τὰς ψυχὰς ἐμπαιγμάτων,

Δαβιὸ τὸ ῥῆτον, φάσκε μάρτυς Μαῖωρ.

Τος ὢν, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Διοκλητιανοῦ τῶν Βασιλέων, στρατιώτης ὑπὸ τὸ τάγμα τοῦ Μαύρου. Ἐν τῇ Γαζέων δὲ διαβληθεὶς τοῖς κρατοῦσι, καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνακηρύξας, μαρτύζεται σφοδρῶς, ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθεὶς. Τριάκοντα δὲ ἡμῶν τῷ μαρτύζεσθαι αὐτὸν ἀλλαγέντων στρατιωτῶν, ἔῤῥει μὲν αὐτοῦ τὸ αἷμα, καὶ τῷ γλυκεῖ ἐφοίμισεν, ἰχῶρσι καὶ λύθρῳ ἐκ τῆς διασήψεως προσεοικώς. γενναίως δὲ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τὰ ἀλγεινὰ ἐνεγκών, τελευτᾷ, πορευθεὶς ἐκ δυνάμεως στρατιωτικῆς, εἰς δύναμιν Θεοῦ στρατιᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου. ςδ'.

Ἀνθρώπιον παρῆλθεν ἀσμένως βίον, Εὐσέβιος τὸ θαῦμα καὶ τῶν Ἀγγέλων.

Τος ὅσιος, ὅθεν ἦν, καὶ ἐκ τίνων ἔφυ γονέων, ἢ κατ' αὐτὸν Ἱστορία ἀνεδήλωσεν. ὅπερ δὲ ἴσμεν, τοῦτο καὶ λέγομεν. Τὸν γὰρ ὅραμον ἐκ τῶν ἀσκητικῶν πόνων ἐκτήσατο Παφλίδα. Καὶ πρῶτον μὲν ἐν τιμιομαγηρίῳ ἀπετάξατο. ἔπειτα δὲ ῥαχίαν Ὄρους καταλαβών, ἐν Κώμῃ Ἀσιχαλεγομένῃ, Θριγγίου μόνον ἐκτήσατο ἐξ ξηρολίθων. Τος παΐσιος δὲ παλαιπωρῶν, τὸν λοιπὸν διετέλεσε βίον. ἐώθει μὲν δερματίνῃ καλυπτόμενος, ἐρεβίνθοις δὲ καὶ κυάμοις βεβρεγμένοις ῥεφόμενος. ποτὲ δὲ καὶ ἰχάδων μετελάμβανεν, ὑπερεύδων τὸ σώματος τῷ ἀθέμιτον. Εἰς γῆρας δὲ ἐλάσας βαθύ, ὡς καὶ τῶν ὀδόντων τὰς πλείονας ἀποβαλεῖν, ὅτε τῷ

ροφλῶ, ὅτε τὼ οἰκησιν ἤμειψε, φέρωμ καρτερῶς τὰς ἁμαρτίας τὸ ἀέρος ποιότητας, ἐρικρωμλήσομ ἔχωμ τὸ πρόσωπομ, τεταριχεύμεναδὲ παν̓τα τὰ μέλητὸ σώματος, ὡς μηδὲ τὴν ζωήλω δωάσθαι ἐπὶ τῆς ὀσφύος μλῆσι. κατωάλωτο γὸ τὰ γλωτὰ & ἰσχία. Πολλῶν δὲ πρὸς αὐτὸν ἀφικομένων, τὸν θόρυβομ δυσχεραίας, τὸ πλησιάζομ Μοναστήριομ καταλαμβάμει. & θερινγίῳ μικρῷ παρὰ τὼ τοίχω γωνίαν χησάμενος, μυ τῆ σωκήσωμ ηγωνίζετο πομῶν. Λέγεται δὲ τὰς ἑπτὰ ἑβδομάδας τῆς ἁγίας Νηστείας, δεκαπέντε χρόσθαι ἰχάδας εἰς ροφλῶ. τὸ τοις τοῖς ἱδρῶσι περιῤῥεόμενος ἐπὶ ἐμεμνήκοντα βεβιωκὼς, ἢ καὶ πλείω ἔτη, ἀθεμείᾳ περιπεσὼν δυσθιηγήτῳ, πρὸς Κύριομ ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῆ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησομ & σῶσομ ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ. Δροσοβόλου μέν.

Ὁ μακάριομ ἀπείληφας Οὐρήσιμε, τέλος καὶ τὼ αὐόλεθρομ, ἀθανασίαν δ' ἐλπίδος μακαρ καθορᾷς, & μέλπεις γηθόμενος Χριστῷ. ὑλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῆ Πατέρωμ ἡμῶν.

Ὡμαλαίῳ σου φρονήματι Οὐρήσιμε, πλαμῆς τὰ μηχαμήματα κατεπάτησας, δυσεβείας ταύτα καθελὼν, ὀργαμοις Θεοσοφεβοῶν. ὑλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῆ Πατέρωμ ἡμῶν. Θεοτοκίομ.

Σὺ ὑπάρχουσα παράμωμος Θεόνυμφε, λόγομ Θεὸ σωέλαβες, τὸν ἀχωρήτως ὠμοῖς κόλποις ὅμτα τὸ Παβρὸς, χερσί τε κρατύμενομ τῆ σαῖς. ὑλογημένη παναγία, Θεομῆτορ ἀγνή.

Ὠδὴ, η. Ἐκ φλογὸς τοῖς Οσίοις.

Τὼ Ἀγγέλοις χορεύωμ μακαρ Οὐρήσιμε, μαρτυρίᾳ σεφαμῷ κατακοσμήμενος, θρόμῳ τε φαιδρῶς τὸ Δεσπότε παρίσασαι. ὃν ὑπερυψώμεν, εἰς παν̓τας τοὺς αἰῶνας.

Ποσόλῳ τῆ Θείῳ διακονήμενος, απορῥήνως τῆ Θείαν ἔχων ὠμέργειαν, κῆρυξ αληθὴς Χριστὸ μακαρ γενόμενος. ὃν ὑπερυψώμεν, εἰς παν̓τας τοὺς αἰῶνας.

Ἅμαρτον τὴν χαρὶν ἐκ τῆς ἀφθόρε πηγῆς, τὸ Σωτῆρος πλατήσας πᾶσι μετέδωκας, τότε παθαρχεῖν, μακαρ Θείοις προσαγμασιν. ὃν ὑπερυψώμεν, εἰς παν̓τας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίομ.

Υηθέντες τὸ θαῦμα τῆς σῆς γεννήσεως, αὐυμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν, παναγνε σεμνὴ, Θεομῆτορ Μυσήριομ, & ὑπερυψώμεν, εἰς παν̓τας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Οσίοις δρόσομ ἐπήγασας, & δικαίως θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὸ δρᾷς Χριστε, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψώμεν, εἰς παν̓τας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Θεὸν αὐτοῖς ἰδεῖν ἀδυνατον.

Στὴρ ὑπέρλαμπρος αὐαδέδειξαι, φωτὶ σικαῖς ακτῖσι διαλάμπων τὸ Πνεύματος, τὰ τὸ Κόσμου πέρατα λαμπρυνων φωτὶ, τῆ τῆς Θεογνωσίας, μάκαρ Οὐήσιμε· ὅθεν Ἀποσόλων συνχοροῖς, σὲ μεγαλυνομεν.

Ἁρπαῖς τὸ Πνεύματος ὡς κατάκομος, εἰς Ουρανὸς επήρθης Θεοφόρος γερόμενος. τὸ Χριστὸ Ἀποσολος ὤφθης, σεπτὸς, παῦσοφος Γεράρχης, Μάρτυς ἀήττητος, Κῆρυξ αληθὴς, τῆ ὑπὲρ μῦν Θεομακάριστε.

Εἰ προίσασο τῆ ὑμνύμτων σε, διὰ παντὸς & τὼ σὼ δόφνεύμτων παρηγορν, τῆ Δεσπότη παρεσὼς Οὐήσιμε, ὅλος πεφωτισμένος, ὅλος ὑπέρλαμπρος, ὅλος ταῖς ἐκεῖθεν ἀςραπαῖς, καταλαμπόμενος. Θεοτοκίομ.

Τὸν θεὶς τῷ τόκῳ σε παναμώμητε, Μήτηρ Θεοῦ τῆς παλαι δερματίνης μεκρώσεως, & καθαρὰ & φθοραὶ καὶ θανάτου, τὸν ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ἀποσείσαμενος, σὼ ταῖς ὑραγίαις Στρατιαῖς, μῶ μεγαλυνε σε. Ὁ Εἱρμός.

Εὗρ αὐτοῖς ἰδεῖν ἀδυνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ Τάγματα. διὰ σὲ δὲ Παναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλυνοντες, σὼ τ ὑραγίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποσειλ. Τοῖς Μαθηταῖς σωέλθω.

Ἀθετηθεὶς παρόλβιε, Παύλῳ τῷ κορυφαίῳ, τῆ Ἀποσόλων παῦσοφε, σὺμ αὐτῷ περιήλθων, τὼ γὼ σκηνίζωμ τῷ λόγῳ,

λόγῳ, παραμθίας καρδίας, τὴν πλαμὴν τὸ ἁλάςορος. καὶ τελέσας τὸν δρόμον, ἐν ὁραμοῖς, τῷ Χριστῷ παρίσασαι σωῖ Ἀγγέλοις, Ἀπόσολε Οὐήσιμε, ὑπὲρ Κόσμε πρεσβεύων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἧς ὑπὲρ μῦν λοχείας σε, τὸ παράδοξομ θαῦμα, μᾶς σε Ἀγγέλων δωάται, ὃ βροτῆ ἑρμηνεῦσαι, ἢ ἐμνοῆσαι Παρθένε. τίκτεις γὸ απορρήτως, Θεὸν τὸν ὑπερούσιον, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς ποιητὼ, σωῖ Παρὶ & Πνεύματι τῷ ἁγίῳ. ὃ τῆς χαρᾶς αξίωσομ, & ἡμᾶς Θεοτόκε, Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τὸ Ὀρθρε ὡς σύμηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ις'. Τὸ ἁγίε Μάρτυρος Παμφίλε, & τῆ σὼ αὐτῷ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἰχῶμεν ςιχ. ς'. καὶ ψάλλομεν ςιχ. Προσόμοια. Ἦχος, δ'.

Ὡς Γερμανὸν ἐν Μάρτυσιν.

Ποσόλων ἰσάριθμοι, ἀθλοφόροι γερόμενοι, λογισμὸν ὁμόζηλον αὐελάβετε, μὴ πτοηθέντων τὼ Θεῶ, Τυραμνων ὠμότητα. ἀλλ' αὐδρείως & γερῶς, τὸν Σωτῆρα κηρύξαντων, ὑπεμείνατε, τῆ μελῶν τὰς τρεβλώσεις τῇ ἐλπίδι, τὰς μελλύσας ἀπολαύσεις, ἣν καρπουμενοι παῦσοφοι.

Ἀρτερίᾳ νικήσαντες, τῆ ἀθεων ἔμτασιν, καὶ ποικίλοις εἴδεσι προσπαλαύσαντες, καλαςηρίων τὸν σέφαμον, ἀξίως εδέξασθε, ἐκ χειρὸς ζωαρχικῆς, κληρυχίαν αὐόλεθρομ, μῶ πλουτήσαντων, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις τῷ Σωτῆρι, καὶ Δεσπότῃ τῆ ἁπάντων, συμβασιλεύομτες ἔνδοξοι.

Τὴν Παμφίλῳ Θεόφρονι, & Οὐαλεντι Σέλευκος, Δαμηλ Θεόδηλος, Ἡσαίας τε, Ἱερεμίας Ἠλίας τε, & Θεῖος Θεόφυλος, Παῦλος Ἰουλιανὸς, Σαμουὴλ ὁ Θαυμάσιος, μῶ τιμαθωσαν, ὑμνῳδίαις ἀσμάτων & ποικίλοις, ἐγκωμίοις αἱ γενναῖοι, & ἀεισέβαςοι Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ μῶ. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομβαίας παράδραμτε, τῆ τὸ Πνεύματος χάριτι, τὼ ἐμὼ διαύοιαν κατα-

λάμψασαν, ἡ τὼ ταγόμα κυήσασα, Χριστὸν τὴν ἀμέθυτον, ἀνομίας τῆ βροτῆ, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχουσαν. & κατάκλυσον, τὼ πηγὼ τῆ παθῶν μὸ & χειμάῤῥε, καταξίωσον φυφῆς με, τῆ ἀειζώῳ πρεσβείᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ ἀμνὸν & ποιμήσασε, ἐπὶ ξύλε ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα επωδύρετο, & μηρικῶς σοι εφθέγγετο. Γιὲ ποθεμότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τὸ Σταυροῦ, ἀνηρπάθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σε, & τὸς πόδας σε Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μυ τὼ σωνήθη ψαλ. ὁ Καμών. Οὐ ἡ ακροιχίς.

Δημον δωδεκάφυλομ ἀεθλοφόρων ἀμαμέλπω,

Ὠδὴ, α. ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ ερυθραῖον πέλαγος.

Υραμνε τὸ Παναγιε Πνε, ἡ δωδεκάριθμος, συγκροτηθεῖσα φάλαγξ καρτερῶς, δυσεβύμτων τὴν ἄθεον, & πομπραν παράταξιν, ὡς νικηφόρος ἐροπώσατο.

Σχωθητοῖς ἀθλοφόροις μάρτυσιν, ὁ δυσμενὴς προσβαλὼν. τὼ γὸ αὐτε φαρέθραν ὁ δεινὸς, ἐκκενώσας πικρότατα, καταβαλεῖν ἠσχύσε, τῆ ἀριςέων τὼ γεῤῥότητα.

Ἀρίας ἐλλενικῆς τὸ φρύαγμα, κατεπατήσατε, θεόφωνε σε Μάρτυρες Χριστε, & σοφία κοσμήμενοι. ἣν αὐτε πεῖν ἠσχύσαν, οἱ δυσεβέσιν αὐτικείμενοι.

Θεὸς & θεηγόρος Παμφιλος, επαληθεύσας, πεπλυτικὼς τὼ κλῆσιν αληθῶς, τῆς φιλίας τὸν σωδεσμον πρὸς τὸν Χριστὸν ἐπήρησε, μέχρι θανάτε ἀδιαῤῥήκτον. Θεοτοκίον.

Εφέλω δικαιοσυνῆς Ἥλιον, ἡμῖν ἐκλάμψασαν, τὸν τῆ Παβρὸς Γιὸν μονογενῆ, Θεοτόκε παναμνητε, παμθενε ὡς δοξάζομτες, διαπαντὸς σε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ, γ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοι.

Ἐπρεψας δυσεβῶς, ἔργῳ καὶ λόγῳ & σεπτῷ χρίσματι, μάρτυς Χριστε Παμφιλε, τῆς ἱερωσυνῆς θεόσοφε.

Ὡ Σλύρα παμβύπρεπὴς, ὁμολογίας ἐμμελῶς ἄδουσα, Θεόγγως Χριστὸν Μάρτυρες, συγκεκροτημένοι γεγόνατε. Ραμόντων πρὸς τὸν σκοπὸν, τῆς Οὐρανίου δὲ σεπτῆς κλήσεως, ὡς μύσται γέφαμον, παρὰ τοῦ Δεσπότου εἰλήφατε.

Θεοτοκίον.

Ἔσκίρτησεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν παράγαμε. ὑπερφυῶς σὰρκα λαβὼν, ἐκ σοῦ προσλαβὼν ἡμφιάσατο.

Ὁ Εἱρμός.

Γέφραίμεται ἐπί σοι, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα. σὺ μοι ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ γερέωμα.

Κα. Ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁλαγερῶν φοβερῶν προκειμένων, οἱ τοῦ Κυρίου ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι, ὑπ' ἀποτόκῳ χαίροντες φρονήματι, τοὺτοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες. ὅθεν ἐκληρώσαντο, αἰωνίζουσαν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες ἀεὶ, τῶν δι' αἵματος αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ὑπερωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ δυσχερίσματος αὐτῶν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλεεῖν δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες, παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς. σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ αὐτίληψις.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ὁν ἐξ ἀρχῆς τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τεκοῦσα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστὲ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀγαθὲ. πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, νῦν ἀνόμων μισῶν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυρῶσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ, δ'. Ἐπαρθένια σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία.

Ἐκοσμήθη τοῖς θείοις τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Προφητῶν χαρίσμασιν ἡ χοροστασία, ὥφθη τῶν Μαρτύρων σε, ἡ τῶν ἰσαρίθμος, Δέσποτα φαιδρὰ προμοία σε. Πὸ ποικίλων αχθέντες πολυτρόπων, ὡς ἐν βραχεῖ ὁλόκληρον, πύργον Ἐκκλησίας, σώζειν ἠξιώθητε, συμφώνως κραυγάζοντες, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ἀδιηργίαι Τυραννῶν καὶ μεθοδεῖαι, τοὺς ἀθλητὰς οὐκ ἔκαμψαν, οὐδὲ τῶν βασάνων, πόνοι ἐμαλάκισαν, προθύμως κραυγάζοντας, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Θυμούμενος παλάμῃ τοῦ Δεσπότου, τὸν δι' αὐτὸν ἐκούσιον θάνατον ὑπέρσχη, δῆμος ὁ παμβέβηλος, μαρτύρων κραυγάζοντες, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε. Θεοτοκίον.

Ἐνεργείας ἐμπλεόμενοι Θεοτόκε, ταῖς περὶ σὲ καὶ βλέποντες, τῶν τὰς ἐκβάσεις, χαίρεσι κραυγάζομεν, Παρθένε παράμωμε, οἱ λελυτρωμένοι τῷ τόκῳ σου.

Ὠδὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἡ φέρων τοῖς ἐν γῇ, προσαγέχειν ὦ Πάμφιλε, τὸν ἔνθεον πολιτείαν, καὶ ἐκβρέφους μεπλέων, ἀθλήσει κατελάμπρυνας.

Θεία πολιᾷ, καὶ σωφρόσυνος κοσμούμενος, τῆς Πόλεως τῆς ἁγίας, ὡρμημένος Οὐάλης, ὡς Μάρτυς ἐσεφάνωται.

Οὗ ἔχων τὸ Χριστοῦ, ὡς τὸ Παύλου ὁμώνυμος, παμβέβηκε τὸν Μαρτύρων, τῷ σεφανῶ μιμούμενος, ἀθλήσας κατηγλάϊσαι. Θεοτοκίον.

Νῶν θώσας ἁγνὴ, τὸ τῆς Εὔας ὀλίσθημα, κυήσασα Θεὸν Λόγον, τὸν τῆς κατάρας λύσαντα. Ὠδὴ, ς'. Θύσωσοι, μὴ φοβοῦ.

Ἀπίσω, αὐτοῦ ζωῆς χωριζόμενοι, τὰς τῶν σωμάτων τρεβλώσεις, γενναῖοι φέρον οἱ τῷ θείῳ, ὑποφῆται σου Σωτὴρ ὁμώνυμοι.

Ἀρατῶ, τοῦ ζωοῦ τοῦ ἀμείμπτου ὠμήσαντο, ὁ Σαμουὴλ καὶ Ἠλίας, Δανιὴλ καὶ θεῖος Ἱερεμίας, καὶ πρὸς τούτοις, ὁ Ἡσαΐας ὁ μεγαλώνυμος.

Ἀμπτῆρας, τῷ Θεῷ φαεινὸς μοῦ ἡ Αἴγυπτος, ἐξαπατέλλει ἡ πάλαι, βαθυτάτῳ σκότει καλυπτομένη, τῆς ἀγνοίας, θεογνωσίας φέγγος πλουτίσασα.

Ῥοσσε, Δανιὴλ ἐθεώρει παράμωμε. ἐξ οὗ ἐτμήθη ὁ λίθος, ὁ σωτηρίψας πᾶσαν πλάνης εἴκονα, καὶ πληρώσας, θεογνωσίας πάντα τὰ πέρατα.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρα κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον. Ἦχος, β'. Τὰ αὐτὰ ζητῶν.

Ἰλήσας Χριστὸν, παθεῖα θελήματα, ἐδείχθης πιστῶν, ἀκέστωρ φιλόχριστος, γενναιόφρον Πάμφιλε. διὰ τοῦτο καὶ μακαρίζομέν, τὸν σεπτόν σου παγκράτιον, πρεσβεύειν μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Δεξέλαμψεν ἡ φωσφόρος, καὶ φωταυγὴς θεία μνήμη τοῦ γεννάδου Ἀθλητοῦ Πάμφιλον, τοῦ θεοκήρυκος, πάντων τὰς ὄψεις καὶ τὰς καρδίας καταυγάζουσα, φέγγει τῷ ἀμεσπέρῳ. περιχαρῶς ὦ φιλέορτοι δεῦτε σωδράμωμεν. τὸν τούτου θείαν ἡμέραν, ὡς καλὸν ἑορτὸν ἐνιαύσιον, τοῖς ἄσμασι καταγέψωμεν, ὑμνοῦντες ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, τὸν τούτου ἀξίως σεφανώσαντα. Πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ις'. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πάμφιλος, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύκου, Πορφυρίου, Ἰουλιανοῦ, Θεοδούλου, Ἠλίου, Ἱερεμίου, Ἡσαΐου, Σαμουὴλ, καὶ Δανιὴλ. ςτ.

Ὑπὲρ τοῦ παῦσε Πάμφιλος φιλῶν λόγε,
Καὶ τὴν τομὴν ἠγάπησε τῆς κάρας φίλων.
Παῦλον Σέλευκος, καὶ Σέλευκον θάλης,
Βλέπων τομὴν χαίροντας, τὴν τομὴν φέρει.
Ἦλθον πρὸς πῦρ, μάρτυρες θεῖοι δύο,
Θείου πόθου πῦρ, ἐν φρέσι φέροντες οἱ δύο.
Σταυροῦσι δοῦλοι τῆς πλάνης ἐπὶ ξύλου,
Καὶ Θεοδούλου, δοῦλον ἐσταυρωμένον.
Κλήσεις Προφητῶν καὶ τελούντας Μαρτύρων,
Αὐχοῦσι πέντε Μάρτυρες τετιμημένοι.
Ἑκτὴ καὶ δεκάτη ξίφους πάμε Πάμφιλον ἀκμή.

Τοῖοι ἔνδοξοι Μάρτυρες, ὑπὲρ τῶν ἕκτῳ ἔτει τοῦ κτ' Διοκλητιανοῦ διωγμοῦ, εἰς τὸ μαρτύριον ἤχθησαν ἐκ διαφόρων ἅμα Πόλεων καὶ ἐπιτηδευμάτων, καὶ ἀξιωμάτων, εἰς μίαν τελοῦντες ὁμολογίαν συμφωνοῦντες. Ὁ δὲ τρόπος τῆς συλλήψεως, γέγονεν οὕτως. Ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς Πόλεως Καισαρείας παριέναι, τῶν φυλάκων πωθαρμένων, τίνες τε εἶεν, καὶ ὅθεν ὥρμηντο; Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀπεκάλεσαν, καὶ παρρησίᾳ, τὴν ἄνω ἔχειν Ἱερουσαλήμ. Ὅθεν καταχθέντες Φιρμιλιανῷ τῷ Ἡγεμόνι παρέστησαν. Καὶ ὁμοῦ Ἡλίας καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τέσσαρες Αἰγύπτιοι, μετὰ πολλὰς βασάνους, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἔλαβον, σωθέντες μνηθέντων αὐτοῖς, Πάμφιλος καὶ τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Πορφύριος, τοῦ Κυρίου αὐτοῦ Πάμφιλου τὸ σῶμα πιζητῶν, κατεχέθη, καὶ παρεδόθη πυρί. Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰουλιανός, τὰ τῶν ἁγίων ἀποζόμενος σώματα, τῇ φλογὶ ὑπεβλήθη. Ὁ δὲ Θεόδουλος, ἐπὶ ξύλου σταυρωθείς, διέλυσε τὸ μαρτύριον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σωτηρία, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν Μαρτυροπόλει τοῦ Ὁσίου Μαρουθᾶ, τοῦ ἀναγεγραπτοῦ τῶν Πόλιν ἐπ' ὀνόματι τῶν Μαρτύρων. ςτ.

Ἡ κλῆσις ἔργον, μαρτυρωνύμῳ Πόλει,
Πολλῶν ἐν αὐτῇ, μαρτυρησάντων ξίφει.
Στέρξας Μαρουθᾶς, τὸν Θεὸν σφόδρα σφόδρα,
Θεῷ παραστὰς, τέρπεται σφόδρα σφόδρα.

Τοῦ ὁσίος Μαρουθᾶς, Ἐπίσκοπος γέγονεν. ἀπεσταλὴς δὲ παρὰ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Βασιλέως Ῥωμαίων πρεσβευτὴς πρὸς τὸν Βασιλέα Περσῶν. Διὰ δὲ τὸ προσῆσαι αὐτῷ ἀρετὴ, μεγάλης τιμῆς παρὰ τοῖς Πέρσαις ἀξιωθεὶς, μάλιστα ὅτι τὸ τοῦ βασιλέως Θυγατέρα νοσοῦσαν πυρέτου πονηροῦ συνεχομένην ἀπήλλαξεν, ἐξαπίσας τὰ τῶν ἐν Περσίδι ἁθλησάντων λείψανα, καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν Πόλιν δειμάμενος, ἐν αὐτῇ ταῦτα κατέθετο, καὶ χρόνοις ὕστερον ἐκοιμήθη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ τὴν Πόλιν ἀνεκαίνισεν. ὅθεν καὶ ἡ αὐτοῦ μνήμη, συμπανηγυρίζεται τοῖς Μάρτυσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν, Φλαβιανοῦ. ςΤ.

Ζ ὠῆς καταίας ἐκπεραιώσας χρόνον,
Ζ ἠ Φλαβιανὸς, εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.
Υ πὸς ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν, ὄρος τιμὸς κα-
ταλαβὼν κορυφῶν, ἐν αἰσκον μικρὸν
δειμάμενος, καθεῖρξεν ἑαυτόν. Καὶ ἐξή-
κοντα διατελέσας ἔτη ἐν αὐτῷ, μήτε ὁρώ-
μενος, μήτε φθεγγόμενος, ἀλλ' εἰς ἑαυ-
τὸν μόνον καὶ τὸν Θεὸν φανταζόμενος,
πᾶσαν ἐκεῖθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο,
κτησιν προφητείαν τῶν λέγουσαν. Κα-
ταφύφησον τοῦ Κυρίου, ἐν δώσουσι τὰ αἰ-
τήματα τῆς καρδίας σου. Διὰ δή τινος
βραχέος ὀργάνου τῶν χέρα προτεί-
νων, τῶν κομιζομένων φόβων εἰσεδέχε-
το. ἵνα δὲ μὴ πρόκειται τοῖς ὁρᾶν βουλο-
μένοις ὡς ἔτυχε, ἐγκάρσιον αὐτὸ ἐλικοει-
δῶς εἶχε κατεσκευασμένον. Τροφὴν δὲ αὐ-
τῷ ἐκομίζετο, διάβροχα ὕδατι ὄσπρια,
ἐν αὐτὰ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος σιτούμενα.
Οὕτος δὴ ὁ Ὅσιος ἐπιβιοὺς ἐν ὅλοις ἑξή-
κοντα ἔτεσι, μὴ παραμείψας αὐτὸ τὸ σύ-
μολον, μήτε τῶν φόβων, μήτε τῶν ἡ-
δονῶν παύσην διαγωγῶν, ἐκ τούτου, θαυ-
μάτων δωρεαῖς ἐκ Θεοῦ ἐπεπλούτιτο. ἐν
δράκοντα παμμεγέθη, διὰ προσευχῆς
ἐθαμάτωσε, ἐν ἀσπίδα ἀπέκτεινεν. ἀκρι-
δῶν πλῆθος τῶν χώραν καταβλάψαι ἐπειγομένων, διὰ προσευχῆς ἐδίω-
ξεν. ἀσσεμαρίσκου τινὸς δαίμονα ἀπέ-
λασε, ἐν καρκινωθέντα μαθόν τινος γυ-
ναικὸς ἐμαρέτου, σφραγῖδι μόνῃ ἰάσατο.
ὑδρεραίσκου κρουθέντα τινὰ καὶ ἀποψύ-
ξαντα, διὰ προσευχῆς ἀνέζησεν. Οὕτως
δὴ βιώσας ὁ Ὅσιος, ἐν ὕπνῳ πολιτευσά-
μενος, βίου βίον ἠλλάξατο, ἐν τῶν ἀγή-
ρω ἐν ἄλυπον, ἀντὶ τοῦ πολυφρόντιδος
ἔλαβεν, ἀφραιμόμενος ἐν αὐτῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Πα-
τρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ, Παριάρχου Κων-
σταντινουπόλεως.

Ο τος ὑπῆρχε τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει
ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, πρεσβύτε-
ρος. ἐν διὰ τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἐγκράτειαν
ἐν ἐμάρετον πολιτείαν, ἀδοκίᾳ Θεοῦ, ἐν
ψήφῳ τοῦ Βασιλέως ἐν τῆς Συγκλήτου ἐν
τῆς ἱερᾶς Σωσσόου, χειροτονεῖται Πα-
ριάρχης τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας. Συγ-
χωρήσει Θεοῦ, ἐκβάλλεται παρὰ τοῦ αἱρε-
τικοῦ Διοσκόρου, ἐν τῷ ὁμοφρονῶν αὐτοῦ,
κρατήσας τῆς Πατριαρχείας, χρόνον
ἕνα, ἐν μῶας δέκα, ἐν εἰς ἀξορίαν πα-
ραπέμπεται. Ἐν ᾧ θλίψεις πολλὰς
ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑπομάς, ἐν
ἀθυμείᾳ περιπεσών, πρὸς Κύριον ἐξε-
δήμησεν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς,
ἐλέησον ἐν σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ς'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Αἱ δρῷ προσώπῳ, ἐν διαροίᾳ καθαρότη-
τι, μάρτυς, προορῶν τῶν μωμησαμένων σε χα-
ραν, τ βασανίων κατεφρόνησας, καταξιό-
μενος αἰωνίλεως, παμμάκαρ Πορφύριε.
Ν εανίας, θεῖος ἐν καμίνῳ σώσας Θεὸς,
ὅτος, ἀθλοφόρε μάκαρ σε δι' αὐτὸν, ἐν
πυρὶ ὁλοκαυτούμενον, σαφῶς προσδέχε-
ται, ὡς ὁλοθέσατον θύμα Πορφύριε.
Ὡ μὴ ψυχῆς τε, κεκοσμημένος καὶ τοῦ
σώματος, πᾶσαν, τοῦ Τυράννου Σέλευκε
τῶν ἰσχύν, καταβέβληκας παθύφημε,
ὁλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων
καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Σ θεοτόκος, ὡραιοτέρα πάσης κτίσεως,
ἔφυς. τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας ἀληθῶς, ἐν-
διαίτημα παναγιον. ὁλογημένη σὺ ἐν
γυναιξίν, ὑπάρχεις παράμωμε Δέσ-
ποινα.

Ὠδὴ, ή. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ο μοις σύ, πεισθέντας Χριστῷ, ἀπέθε
ἅπαντα, παύσοφε Σέλευκε. ὡς γρατιώ-
της δὲ γέγονας, ὁσεβείας καὶ διδάσκα-
λος, καὶ τῇ χειρῶν ἐν ὀρφανῶν, ἐπιμε-
λούμενος ἐν κραυγάζων, παύτα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἰ γλῆ αἰ λάμπων μοναῖς, πρεσβεῖα ἔν-
δοξε, μάρτυς Θεόδωλε, καὶ δοῦλος γνή-
σιος γέγονας, τῷ Δεσπότῃ ἐκμιμούμε-
νος. ὃ τὸν Σταυρὸν ἐπιποθῶν, χαίρων
ὑπέμεινας· ὁλογεῖτε, παύτα τὰ ἔργα
κραυγάζων τὸν Κύριον.

Α ὸς φανεὶς Ἰσραήλ, τοῦ θείου Πνεύμα-
τος, ῥόπῳ χρηστότητι κατακεκόσμησαι,
πλήρης μὲν ὁσεβείας ἐν πραότητος, πλή-
ρης

ρης δὲ πίστεως ὀφθείς, ὁλοκαυτούμενος,
» ὁλογεῖτε, παύτα τὰ ἔργα κραυγάζων
τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Μ ήτηρ ὁ Λόγος ἐκ Παρθένου, ὑπάρχων
πρότερον, ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σοῦ τὸ
δεύτερον παύγαγε, σαρκωθεὶς ὁ πρὸ
αἰώνων ἀσώματος, δι' ὑπλαγχνίαν βουληθείς,
σῶσαι τοὺς ψάλλοντας. ὁλογεῖτε, παύ-
τα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, θ'. Εἱρμός.

Εἶρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσ-
ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δυνά-
» μεις ἔσβεσαν, ἀρετῇ περιζωσάμενοι, οἱ
» δυσεβείας ἐραταί, παίδων κραυγάζον-
» των. ὁλογεῖτε, παύτα τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, θ'. Λίθος ἀχειροτμητος.

Ο ὐρανῷ τῷ Οὐρανίῳ ἔχειν, ζωῇ πο-
θοῦντες ἀθλοφόροι, τῆς ἐπικήρου καὶ
φθαρτῆς, μεγαλοφρόνως κατεφρονήσα-
τε. ἐν μὴ φυφῆς τῆς κρείττονος, ἐν μα-
καρίας ἀπολαύετε.

Ν δρυμῶν τοῦ θείου λειμῶνος, περιχο-
ρεύετε προθύμως, τῇ ἀπαυγασμάτων
τῇ πηγῇ, παρεστηκότων Μαρτύρων ἔν-
δοξοι. ἀφ' ἧς ἀπαρρυόμενοι, τὰς λαμπη-
δόνας καταλάπεσθε.

Ο γῷ καθηραμένοι θείῳ, τὰς τῆς ψυ-
χῶν ὑμῶν κηλίδας, καὶ τὰς δερματίνας
χιτῆνας, διαβασανίσαντες ἀποδυσάμενοι,
παμφυφεπεῖς ἱματίου, τοῦ σωτηρίου ἠμ-
φιάσασθε.

Ἄ μωμον τῇ ἐν πίστει τελείᾳ τῶν, τῶν
παναοσίμου σου μνήμῃ, τῆς δεκαρίθ-
μου χορείας, μῶν μεμνημένος, πρὸς τὸν
Δεσπότην Χριστὸν, τῆς μὴ σοῦ σκιρτώ-
σεως, ἀξιωθῆναι καθικέτευσον.

Θεοτοκίον.

Σ μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότου, παύτων
κτισμάτων ὑπερτέρα, πέφυκας Παρ-
θένε Μαρία. διὸ πιστοί σε παύτες πα-
νάμωμε, ἀεὶ ἐπαγαλλόμενοι, ἐν ὑμνῳ-
δίαις μεγαλύνομεν.

Ο Εἱρμός.

Ἴ θος ἀχειροτμητος ὄρους, ἐξ ἀλοξότου
σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς σωσάμενος τὰς διεφθαρμένας φύσεις,
» διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγα-
» λύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὀρθρινοῦ σύ-
μπεται, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΖ'. Τοῦ Ἁγίου Με-
γαλομάρτυρος, Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος πλ. δ'. ἐν
ψάλλομεν τὰ προσόμοια. Ἦχος, β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε μεκρόν.

Ὡ ρον, ὁ Χριστὸς πλουτοποιόν, σὲ τῇ Οἰ-
κουμένῃ παρέχειν, ὡς ἐργέτης Θεὸς,
δώρον σου τὸ τίμιον αἷμα Θεόδωρε, δι'
οὗ τὸν ἐκχεόμενον, ἐν θεοσεβείας, ζήλῳ
προσφερόμενον, αὐτῷ δεξάμενος. ᾧ μοῦ
δυσεβεῖ παρρησίᾳ, Μάρτυς παριστάμε-
νος πάντας, τοὺς εἰς σὲ προσερχομένους
διάσωσον.

Γ ργος, χρηματίζεις ἀσφαλὴς, τὰς τῆς
ἁμαρτίας ἐφόδους ἀποκρουόμενος. πρό-
μαχος ἀήττητος τῆς δυσημόρτων σε. ὀξυ-
πάτη αὐτίληψις, θερμὴ προστασία, σω-
τήριός τε λύτρωσις, κοιμὴ βοήθεια. πρέσ-
βυς δυνατώτατος μάκαρ, ῥύσης ἑτοιμό-
τατος πάντων, τῆς πιστῶς αἰτούντων σε
Θεόδωρε.

Χ ωμα, τὸν χειμάρρουν τῆς ῥυφῆς, ἐν τὸ
τῆς ἀφέσεως ὕδωρ, Χριστὸν δίλατον,
Μάρτυς ἀληθέστατος, ὃν τὸ γευόμενος,
τῆς χειμάρρου με λύτρωσαι, τῆς τῆς ἀ-
νομίας. ὕδωρ μοι κατούμασον, τὸ ἁμυ-
πόστατον. παῦσον, πειρασμῶν καταγί-
δας. σῶσον πρὸς τὸν ἄνω γαλιλαῖον, ἀ-
ξιομάκαριστε Θεόδωρε.

Δόξα, ἦχος, β'.

Ε ἰσῶν δωρεῶν, ἐπώνυμός σε γεραίρων βρι-
μάκαρ Θεόδωρε. τὸ φωτὸς γὰρ τὸ θεῖον, ἀ-
δύτως φωτηρ ἀναδεχθείς, κατέλαμψας
ἄθλοις σε τὴν σύμπασαν κτίσιν. ἐν πυ-
ρὸς ἀκμαιότερος φανείς, τὴν φλόγα κα-
τέσβεσας, καὶ τὸ δολίου δράκοντος, τὴν
κάρα συνέβριψας. διὸ ἐν τοῖς ἄθλοις σου,
Χριστὸς ἐπικαμφθείς, ἐστεφάνωσε τὸν
θείαν κάρα σου, μεγαλομάρτυς ἀθλη-
τά. ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεὸν, ἐκτε-
νῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ μνῶ. Θεοτοκίον.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε μεκρόν.

Λ Ἔξαι, τὴν οἰκέσιον φρίκην, τῷ σῷ οἰκέτῃ Θεοτόκε, ἵν σοι προσάγομεν. Δέσποτα δι᾽ἀσωσον, ἀπορουμένους ἡμᾶς, καὶ κινδύνων ἔξάγαγε, τὸν ποίμνιόν σου παύτην, πίστει σοι προστρέψασαν, ὡς τῷ σε πόθῳ Ναῷ. σὺ γὰρ τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, ἔχεις παῤῥησίαν ὡς Μήτηρ, ἐκτενῶς πρεσβεύειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο Ὅτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς κριτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν. ἀτεκνώσαι μὴ ἀπόδειξαι με, Χριστὲ τὸν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, αἰνῶ καὶ δοξάζω, σὸν τὸν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν Φιλανθρωπε.

Ἀποστίχα, ςιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα, ἦχος, β'.

Τ Ἡν θεοδώρητον χάριν, τῷ θαυμάτων σου μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλοῖς τοῖς πίστει σοι προσέρχεσι. δι᾽ἧς δύφημοῦμέν σε λέγοντες. αἱ χμαλώτους λυτρῶσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένους πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλέοντας. μάταιον δρασμὸν, ἐπέχεις οἰκετῶν. καὶ ζημίας φανέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συλληφθεῖσιν ἀθλητά. καὶ ῥᾳτιώτας παιδεύεις, τῆς ἁρπαγῆς ἀπέχεσθαι. μητρὶ οἷς χαρίζῃ συμπαθῶς τὰ αἰτήματα. θερμὸς δυσώπητος προστάτης, τοῖς ἐπιτελοῦσι σου τὸν ἱερὸν μνημόσυνον. μεθ᾽ὧν καὶ ἡμῖν, ἀθλητὰ ἱερώτατε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον, αἴτησαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε μεκρόν.

Η Ἐν, Οὐρανοῦ καὶ γῆς φαιδρὸν, οἱ τοῦ Οὐρανίου αὐτῆπται, σὲ καθορῶντες Θεὸν, δόξαν δικαιοῦνται σοι, βραμομένην πρὸς γῆν, καὶ χεῖρον τὸν σὸν ποίησιν, ἀγγέλουσι Κτίστην, ἐχόντων γεγενημένον, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ. φθόγγος γὰρ ὁ τούτων ἔφθασε μέχρι γῆς πέρατων Παρθένε, τὸν σὸν κηρύττουσαν τοῖς Ἔθνεσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο Ὅτε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνὰς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκπλήττομένη σφοδρῶς. καὶ δακρύουσα ἔλεγε. πῶς θηρσὶ δώσω τέκνον; θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ, ῥήξαι καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἄπαν τὸ ἀνθρώπινον; δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, β'.

Μ Εγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο. πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδύς, τῇ Τριάδι προσηνέχθη. ταῖς σαῖς πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωτῆρος φλογία, ὁ Καμών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τ ους προσκαλουμένους σε σῶσε παμμάκαρ.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. δ'. Τὴν ἀνθρωπίνην διοδεύσας.

Ο Ὑμνῶ θεῖον ἀγῶνα μάρτυς Χριστοῦ, δικαιωσάμενος, καὶ τὸν δρόμον τετελεκώς, τὴν πίστιν τηρήσας τῆς εὐθείας, δικαιοσύνης εὑρὼν Στέφανον.

Υ Ραίως ἔνδοξε χορεύτης, σὺν τοῖς ἀσωμάτοις, χρηματίζων τοὺς ἐπὶ γῆς, σὲ προσκαλουμένους ἐκ κινδύνων, καὶ περιστάσεων ἐκλύτρωσαι.

Ὑπερφυῆ δόξαν παρὰ Χριστοῦ, λαβὼν ἀθλοφόρε, τὸν γλυκασμὸν πάσαν περιπολεῖς, ῥυόμενος πάντας τοὺς ἐν πίστει, μετ᾽εὐλαβείας ἀνυμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Θ Οφίαν καὶ λόγον ἡ τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον βραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπραΰνουσα.

Ὠδὴ, γ'. Συ ἐπὶ στερέωμα.

Υ Ὑπὸ πάσης δεσμεθέντα, ῥύσαι ἀπειλῆς πάντοτε Θεόδωρε, τοὺς ἐν πίστει μακαρίζοντας, καὶ τὴν θείαν μνήμην σου γεραίροντας.

Ἰταμούμενον Θεόδωρε, τὸν ἀγαθοδότην καὶ μεγαλόδωρον, τοὺς ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως, τεταπεινωμένους ἐπαμύνθωσας. Θεοτοκίον.

Υ Ἱστάμενον χειμάζομενον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, Θεομήτορ ἡμῖν τέτοκας. ὃν δυσώπει, σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ ῥιζούμενος βοσκήσω σε Κύριε.

Α Ρτύνων πεφυκὼς ἐγκαλλώπισμα, μάρτυς Χριστοῦ, τῆς πίστεως βοήθεια, γενοῦ καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον.

Ν Ώσει ἀπολαύων τῆς κρείττονι, τῆς ὑπερνίκου, ἀγαθῶν Θεόδωρε, τοὺς σὲ τιμῶντας διάσωσον.

Τ Υπούμενος τῷ φιλτάτῳ τοῦ κτίσαντος, τὴν τῶν κτισμάτων, ἀπόσωσον προστασίαν, καὶ τῷ Θεῷ διηνεκῶς. Θεοτοκίον.

Ο Υ̓κ ἔτεκες Παρθένε παμμακαρίστε, Θεὸν Λόγον, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῆς πίστεως ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ, ε'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Υ Πέρμαχος πεφυκὼς, τῆς ἀληθοῦς θερμότατος, καὶ πλανωμένης ἀντίτυπος, εὐδώκησε γεγονὼς, δαιμόνων φαντάσματα, καὶ παθῶν εἰκόνας, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Τ Ερέωμά με γενοῦ, καὶ τεῖχος Μάρτυς ἀσάλευτον, τοῦ ἀθεμίτου καὶ σαθροῦ, τοῦ τῆς διανοίας μου, χαρίζου Θεόδωρε, ταῖς σαῖς προστασίαις, καὶ φυλάττων ἀδιάπτωτον.

Τ Ρατηγὰς φθοροποιοῦ, καὶ φθερομένης κλόνησας. στρατηγὰν δὲ τῆς ζωῆς, παμμακάριστε Θεόδωρε, τελείως ἠγάπησας. ἐν ᾗ νικηφόρος, αἰωνίως ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Ἔλαμψεν ἐκ σιωπῆς, ἡ τοῦ Γίου σου πρέπεια, τὸ πρόσλημμα τῆς σαρκὸς, καθ᾽ἕνωσιν ἄφραστον, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν Κόσμον κατεφώτισεν. Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀναγαγέσθαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου. ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντ-

Τ Η͂σόν μου τὸν ἄσατον, τῶν λογισμῶν ἀγρηπάραχον, Μήτηρ Θεοῦ, τὸν πρὸς τὸν Γίόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Ὁ Εἱρμός.

Τ Ὸν ἐν τῷ στερεώματι, τῶν προσρεχόντων σοι Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ἦχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ε Ἰκὼν παντύχίαν αἰνάλαβὼν, καὶ εὐδώλων τὸν πλανῶν καταβαλὼν, Ἄγγελος δικήγειρας, δυφημεῖν τοὺς ἀγῶνας σου, τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν μὲν πυρπολούμενος, τοὺς δὲ πυρὶ θανάτου, γεμμαίως κατεπόλμησας. ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αὐτοῖς σεμέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα. ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὸν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Α Μαγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὸν ψυχὸν καὶ τὸ σῶμα, μολυσάς ὁ ἄθλιος. οἴμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἵνα οἱ Ἄγγελοι, τὸν ψυχὸν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο Υ̓ Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὸν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρῶσης τὴν σαύρωσιν. ὡς περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἔλεος, μακρόθυμε Κύριε, τὸ ἔλεος ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σε, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Η Ὑβρημένῳ προβάλλομαι, σὲ Θεὸν θεράποντα, σὺ με κυβέρνησον, τῷ πίστῳ τῷ τοῦ Πρωτομάρτυρος, καὶ ταῖς θείαις αὐραις παναοίδιμε.

ISISMANOGLIO

Κοντάκιον. Ἦχος, β'.

Π Ί'στιν Χριστὸν ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολύαθλε, καὶ σὲ φθείρασαν ἐσφάλης, ἀνωφελῶς ὡς ἀκτήτους.

Ὁ Οἶκος.

Τ Ὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενον, δίχα ἐρεύνης ἐν πίστει ὑμνήσωμεν. ὅτι δώρημα θεῖον δεδώρησαι, τὸν γεννάδαν τοῖς ἄθλοις Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ θρασυμακάριστον ὡς ὑπερμάχου ὄντα τῆς ἀληθείας, καὶ λαμπρὸν στεφανίτην σου Χριστὲ ὁ Θεός. Ὑπὲρ ὃ μέχρι τέλους αὐτέσχεν, ἀθλῶν ὡς ἀκτήτως.

Τῷ αὐτῷ Μαΐου, ιζ'. μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου, τοῦ Τύρωνος. ζ'.

Τύρωνι σὺ δηλῶν αὐτίλεκτον ὁπλίτην, Θεῷ πράσεσιν ἀρτίκτυπος ὁπλίτης. Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ, πυρὶ Τύρωνα φλέγουσιν.

Ὑ Πὸ τοὺς ἁγίους μάρτυς, καὶ τοὺς χρόνους ἰῶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξίμου τοῦ Βασιλέων, ἐκ τῆς Μικροπόλεως Ἀμασίας ὁρμώμενος, ἐκ χωρίου λεγομένου Χοιμάλων, Ἀρτιδὲ τῇ στρατείᾳ τῆς Τυρώνων καταλεγείς, καὶ ἀπὸ τιμῶν τοῦ Πραιποσίτου Βρύγκα τυγχάνων, παρ αὐτοῦ εἰς ξέπασιν κατέστη, τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, καὶ τὰ σεβάσματα τῶν Ἑλλήνων ὡς ἄψυχα ξόανα καὶ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων καταχλεύασας. Καὶ καιρὸν δοθέντος αὐτῷ εἰς διάσκεψιν, ὑπ' ἐμοῦ ἀπραξίᾳ τοῦτον, ἀλλὰ τὴν μεγίστην τῶν πραγματειῶν ἐξετέλεσε. Τὸ γὰρ εἴδωλον τῆς τῶν θεῶν μητρὸς εἰς Ἕλληνες πληροῦσι κατέφλεξεν. Ὅθεν συνελθεῖς, καὶ αὐτουργὸς γενέσθαι ὁμολογήσας τοῦ ἐμπρησμοῦ, πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ξέεται. εἶτα εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται, ἐν ᾗ αὐτῇ τελειοῦται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σωτηρία, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῇ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου, ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς πρώτης τῆς Νηστειῶν Ἑβδομάδος, ὅτε καὶ τὸ θαῦμα γέγονε παρ αὐτοῦ τῆς κολύβων, ῥυσαμένου τὸν ὀρθόδοξον λαὸν ἐκ τῆς μεμιασμένης βρώσεως τῶν εἰδωλοθύτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μαριάμνης, Ἀδελφῆς τοῦ ἁγίου Φιλίππου. ζ'.

Ἀφέσα πὴν γλῶ, Μαριάμνη παρθένος, Τὸν ἐκ Μαρίας Παρθένου Χὶ βλέπει.

Μ Ετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, παραγενόμενος ὁ ἅγιος Φίλιππος, μετὰ καὶ τοῦ Βαρθολομαίου, καὶ Μαριάμνης τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ εἰς Ἱεράπολιν, καὶ διὰ τὸ κηρύξαι τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, κρεμασθεὶς καὶ τελειωθεὶς, ἤυξατο πρὸς τὸν Θεὸν καὶ κατεχώθησαν εἰς τὴν γῆν, ὅ, τε Ἀμθύπατος, καὶ ὁ ὑπ' αὐτὸν λαός. οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, παρεκάλεσαν τὸν ἅγιον Βαρθολομαῖον καὶ τὴν ἁγίαν Μαριάμνην, κρεμασθέντες καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ καταπορτισθῶσι. Καὶ ἐδυσώπησαν αὐτοὶ τὸν ἅγιον Φίλιππον, καὶ ἀπέστειλαν αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς κατέπορτισθέντας ἐξήγαγε. Τὸν δὲ Ἀμθύπατον καὶ τὴν ἐχιδναν, ἄφηκε κάτω. Τότε ἀπελθόντα ὁ Βαρθολομαῖος καὶ ἡ Μαριάμνη. Καὶ ὁ μὲν Βαρθολομαῖος, ἀπελθὼν εἰς Ἰνδίαν τὴν δαίμονα, ἐθαυμάσθη τελειοῦται. Ἡ δὲ Μαριάμνη, ἀπελθοῦσα εἰς Λυκαονίαν, καὶ κηρύττουσα τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλὰς βαπτίσασα, ἐτελειώθη ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πάφου τοῦ ἐν Ἀκροκεραυνίοις. ζ'.

Τὸν Αὐξίβιον, ὃ παρόψεται λόγος, Φαμέρτα ληξίβιον ἐξ αὐτοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Παφνουτίου. καὶ ἡ εὕρεσις τῶν λειψάνων, τοῦ ἁγίου Μιλωᾶ τοῦ Καλλικελάδου. ζ'.

Τὴν γλῶ ὀρύξας ὡς δικέλλῃ τῷ λόγῳ, Μιλωᾶ ἐκεῖθεν ἐκφέρω κεκρυμμένον.

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας Βασιλείου τοῦ φιλοχρίστου Βασιλέως, ὁ Μακάριος Μιλωᾶς μιᾷ τῶν μυκτῶν ἐπεισάς τινι ἀδελφὶ Φιλομμάτῃ λεγομένῳ, ἐν τῇ τῶν Καισάρων κατειλεγμένῳ χολῇ, ὡς αὐτὸς ἐκ μηνᾶς ὁ Καλλικελάδος ὁ τοῦ γλῶ κρυπτόμενος, ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀκρόπολιν αἰγιαλῷ καταμένων, καὶ τὸν τόπον ὑποδεικνύων δακτύλῳ, καθ' ὃν ἦν κείμενος. Ὁ δὲ φιλόθεος ὅτος ἀνὴρ ὀρθριώτερον ἀνα-

σὰς, καὶ Μαριάμνῃ τῷ μνεμείῳ φίλῳ αὐτοῦ ὑπάρχοντι, τὰ ὀραθέντα μιμούμενος ἀκριβῶς. Οὗτος δὲ πάλιν τὰ ἀκουσθέντα, δῆλα ποιεῖ τῷ Βασιλεῖ. καὶ αὐτίκα κατὰ τὸν δηλωθέντα τόπον στρατιῶται ἐξαποστέλλονται. Οἵτινες διασκάψαντες πάχιον, εὗρον σιδηρᾶν λάρνακα. ἐν ᾗ ἦν τὸ μαρτυρικὸν σῶμα. Ἀλλὰ καὶ γράφω σοι αὐτῇ ἐπὶ πλακὸς ἐγκεκολαμμένῃ, καὶ δηλώσαντες ἐκεῖ κατατεθεῖσθαι τὸν μάρτυρα, ἐν ᾧ κρατίσατο τόπῳ. Ψηφίσαντες οὖν καὶ τῆς πλακὸς γράφω, ὅρον παρωχηκότας χρόνους τετρακοσίους. ὅθεν καὶ τῷ Θεῷ δόξαν καὶ χάριν παρδημεὶ ἐξέπεμψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαλμανοῦ.

Ὁ Τ τὸς ἐν Πόλεως Περσαρμᾶ καλουμένης, πρὸς Ἑσπέραν τοῦ Εὐφράτου Ποταμοῦ, ἐν αὐτῇ ἐπικειμένης τῇ ὄχθῃ. Ἐν τῷ νησύχιον ἀσπασάμενος Βίον, ἐν τῇ ἀντιπέραν Κώμῃ, οἰκίσκον μικρὸν δείμας, ἑαυτὸν ἐν αὐτῷ καθείρξεν, ὅτε θύραν, ὅτε θυρίδα καταλιπών. Ἅπαξ δὲ τοῦ ἔτους παρὰ τὸν γλῶ ὀρύττων, ὑπεδέχετο τὸν τροφὸν. ὐδενὶ ποτε τῶν ἀνθρώπων διαλεγόμενος, ἀλλὰ τῷ Θεῷ ζῶν μόνῳ, καὶ ἑαυτῷ. Ὅθεν οἱ ἐκ τῆς Κώμης ἀφ' ἧς ὥρμητο, τὸν Ποταμὸν μύκτωρ διαπεράσαντες, πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὴν Κώμην ἀπήγαγον, ὅτε αὐτὸν ἐτέθνηκε, ὅτε προβεβρωμένον. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας, οἱ τῆς αὐτιπέραθεν Κώμης μύκτωρ πάλιν ἐπαναπελθόντες, τὸ οἴκημα διορύξαντες, εἰς τὴν ἑαυτῶν Κώμην ἀπήγαγον, ὅτε αὐτὸν ἐλέγοντα, ὅτε αὐτὸν πάλιν προθύμως ἀπαίροντα. Καὶ ὁ τῆς Πόλεως δὲ Ἐπίσκοπος εἰς τὴν ἀφίκετο, τῆς ἱερωσύνης αὐτῷ τὸ δῶρον δόμενος θελήσας, καὶ διορύξας μέρος τι τοῦ οἰκίσκου εἰσελήλυθεν. Ὡς δὲ πρεσβύτερον αὐτὸν κεχειροτόνηκε, τὸ ἁγίου μὴ τεφθεγγομένου, μήτε ὅλως ἀποκρισιν δόντος, ἀπῆλθεν οἰκοδομηθείς, κελεύσας αὐτὸν ἀκτισθῆναι καὶ φραγῆναι τὸ ὄρυγμα. Ἐν πάσῃ δὲ ἐγκρατείᾳ καὶ ἀσκήσει, ἀπραγμοσύνῃ τε καὶ σιωπῇ θεαρέστως ὁ Ὅσιος βεβιωκὼς, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη, πολλῶν θαυμάτων πηγὰς μετὰ θαύματον ἀναδιδούσης τῆς αὐτοῦ Σοροῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν ὁσίοις πατρῶν μνήμη γενομένων Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ε Ἰ'ζωῆς με προσάτευε, καὶ συλλήπτορα φέρω τῆς σωτηρίας με, καὶ φύλακα θεόφρον, ἀσφάλειαν διδάσκουσι, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσιν. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σ Τερπνότατον θύμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἱερώτατον, προσηνέγκας παμμάκαρ, καὶ πυρὶ τῷ βασάνῳ, ὁλοκαυτώσας ἔνδοξε. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ω τικῆς ἐπιπνοίας, ἐμφορούμενος μάκαρ τοῦ θείου Πνεύματος, τὰ Πνεύματα διώκεις, τὰς νόσους θεραπεύεις, καὶ κραυγάζεις γηθόμενος. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Κ αγχρός σε προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ τῶν ὅλων Παρθένε Κύριος. διὸ σε Θεοτόκον, φρονοῦντες ὀρθοδόξως, τῷ Υἱῷ σε κραυγάζομεν. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ, η'. Ἐπ' ἀπλασίως κάμινον.

Α Υ̓τοδαπαῖς παιδίφημε, φλογμαῖς κυκλούμενοι, καὶ ταῖς συμφοραῖς τοῦ βίου συμεχόμενοι, προσάτευε ὀξύτατον, καὶ συμεργὸν καὶ σύμμαχον, πάντων οἱ πιστοί σε, πρεσβεύτην τῷ Δεσπότῃ, προσφωνούμενοι βοῶντες. μὴ ἐλίπῃς πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ἀεὶ ὑμνούντων, τὸν παράσεμνόν σε μνήμην.

Μ Αρτυρῶν ἀλύσεσι, δεδεμένος παμβλαβιε, καὶ ταῖς τῶν πταισμάτων μου σειραῖς πεδούμενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, σεφασμηφόρε λύσιν αἰτῶν. ἀλλ' ὡς θαυμασίῳ πρὸς τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, Θεόφρον παρρησίαν, κεκτημένος δυσώπει, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μ Αρτυρικαῖς λαμπόμμος, ἀγλαΐαις παμβίθημε, ταῖς ἀγγελικαῖς σωνηρθεμὶθης τάξεσι. μεθ' ὧν ἀγαλλόμμος, Ϛ συγχορδύω Μάρτυς ἀεὶ, θαυματοποίαις, ἰαμάτων φαιδρωΐαις, τὲς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ πιςῶς μελῳδθντας. Λαὸς ὑπερυψῦτε, Χριςὸν εἰς τὲς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μ Ετὰ σαρκὸς ὡμίλησε, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὔσπλαγχμος, ὁ ἁμιεργὸς Ϛ λυτρωτὴς τῆς κτίσεως, ἐκ σᾶ παρθένε γαμε, θεογεννῆτορ ταύτλω λαβών. ὅθεν Θεοτόκον, οἱ πιςοί σε κυρίως, δοξάζομμ βοῶντὰς, Ϛ πιςῶς μελῳδθντὰς. Λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Π Ταπλασίως κάμιμον, τῇ Χαλδαίῳ ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιμε μμαμῶς ἐξέκαυσε. δωάμει δὲ κρείττομι, περισωθέντας τότε ἰδών, τῷ δημιεργῷ Ϛ Λυτρωτῇ αἰεβύα. οἱ Παῖδὲς ὑλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀμυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Σὲ τὸν ἀπειρόγαμον.

Γ Ρυτμόν σε φύλακα, μεγαλομάρτυς κεκτημμένοι, τῆς δυσμμενῶν κακόμοιαν, δυχερῶς ἀπελαύμοντα, καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις, τὸν εἰρμὸν βραβεύοντα, ἀθλοφόρε ἀκαταπαύςως μεγαλιώμεθα.

Ρ Άτος σοι δεδώρηται, κτι δαιμόνων ὁ Δεσπότης. παθὴ δὲ ψυχῆς Ϛ σώματος, θεραπεύας μακάριε, παμβεβαίαν ἐποπτεύων παρρησίᾳ, δεόμμος τὲ Σωτῆρος. ὅθεν σε παντὶ μεγαλιώμμ.

Ἰ Γγλιν τὴν ῥισιλιον, Ϛ ἐμιαύαν ἐποπτεύω, μίαν ἐν ῥισὶ Θεότητα, Ϛ ἀρχὴν ὑπεράρχιον, πηγὴν ἀγαθότητος ἀθλοφόρε, τὲς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Θεοτοκίον.

Γ Σαὶ με Παμάμωμε, τῆς μονῆς αἰχμαλωσίας, λύτρον αἰτιδῶσα Δέσποινα, τῷ Υἱῷ σε τὸν σαύρωσιν, τὸν ὑπὲρ τῆς παντὸν γινομμένου λυτρώσεως, Ϛ εἰρήνης Ϛ σωτηρίας τῷ ὑμνοῦντὰ σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ε Ἰτὸν ἀπειρόγαμον, Θεὸν Μητέρα καὶ Παρθένον, σὲ τὸν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τὸν ὑψηλοτέραν τῆς ἀχραντων δωαμέων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλιώμεν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουσθῆτε.

Ο Ἷς πᾶσι τὰ χαρίσματα, τῶν ἰαμάτων ἅγιε, σὺ δαψιλῶς παροχεύεις, Θεόδωρε ἀθλοφόρε, ὡς ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, τὴν παρρησίαν παντότε, τὲς ἐκ θερμῆς σε πίςεως, προσκαλουμμένους προθύμων, καὶ διασώζων παμμάκαρ.

Α Ἷς σαῖς ἀγκάλαις ἄχραντε, βαςάσασα τὸν Κύριον, τὸν τῆ ἀχράντῳ παλάμμ, διακρατοῦντα τὰ πάντα, αὐτὸν θεομακάριςε, ἱκέτευε ῥυθμίσαι με, χειρὸς δολίε δράκοντος, τὸ αἱμαιδῶς ωαράτοντος, τὴν ταπειμωμμου καρδίαν, εἰς ἡδονὰς ψυχοφθόρους.

Εἰς τὲς Αἴνους, ἰς ὧμεν ξ', δ'. Ϛ ψάλλομεν ξ' Προσόμοια. ἦχος, α.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Η παμφαεῖ παμηγύρει, τὸ θεῖόν Μάρτυρος, δώχηθῶμεν παντες, Ϛ πιςῶς δύφραμθῶμεν, φιλέορτοι τιμῶντες, φαιδραν ἑορτὴν, τῆς αὐτὸ τελειώσεως, ἀσματικῶς αὐμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὸν μιμμον αὐτό.

Ο Ὗ αἱρεσέα τῆς ἄνω, ςρατολογίας πιςοί, ὡς καρτερὸν ὁπλίτην, τῆς ἡμῶν πολιτείας, συμφώνως σωελθόντες, φωναῖς μυςικαῖς, δύφημήσωμεν λέγοντες. ἀξιοθαύμαςε Μάρτυς τὸ Γῆσοῦ, ὑπερδύχε τῆς ὑμνούντων σε.

Η ς δύσεβείας τὸν πλοῦτον, Ϛ τὴν λαμπρότητα, ἀθλητικοῖς καμάτοις, ἑαυτῷ θησαυρίσας, πᾶσαν τὴν ἰσχύν σε, δῶρον δεκτὸν, σεαυτὸν προσενήνοχας, ἀμωπλήρωτον ἐν τοῖς ἔργοις μτν ωσοδῆς, τὸν θεοδώρητόν σε πρόσκλησιν.

Δὶς τερᾶμεν τὸ α'. Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Γ Ιωσωῆς δωρεὰ, Ϛ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφαιρέωσαι τῷ Κόσμῳ Θεόδωρε. Χριςὸς γὰρ σε σοφὲ, τὴν μιμμον ἐδόξασεν. ὧν ἡ συμφώνως οἱ πιςοὶ, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τὲς ἀγῶνας τῆς ἀθλων σε.

Καὶ νῦν. Τὸ. Ὅλων ἀποθέμενοι.

Ε Φαυματισμμόν με, ταῖς λῃςρικαῖς τῆς δαιμόνων, ἐφόδοις Ϛ κεύμενον, ὅλον ἀνενέργητον Παμαμώμητε, ὧν ὁδῷ παντότε, τὸ ἀςάτως βίσ, σὲ ἔλεος προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, καὶ τῆς πεπτωκότων ἀνόρθωσις, Ϛ δώρησαι τὸν ἴασιν, καὶ τὸν σωτηρίαν μοι Δέσποινα. ἵνα σε δοξάζω, Ϛ πόθῳ καταχρέως ἀυμνῶ, τὰ μεγαλεῖα σε ἄχραντε, μόνη Μητροπαρθένε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο Ὗ Ἄρνα τὸν ἴδιον, Ἄμνας ἡ ἄσπιλος πάλαι, Σάμωμος Δέσποινα, ὧν Σταυρῷ ὑψούμμον ὡς εἶδε, μητρικῶς ἠλάλαξε, Ϛ ἐκπλητομμένη, ἀνέβοα τί τὸ ὅραμα, τέκνον γλυκύτατον, τί τὸ καινὸν καὶ παράδοξον, πῶς δῆμος ὁ ἀχάριςος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατακρινέσι, θανάτῳ τὸν ἀπαθῆ σε ζωήν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σε τὸν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν ςχ'. Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Θ Ηλυκὴν αἰρεσιν, δύσεβῶς καθοπλισθεὶς, ἀθλοφόρε Χριςὲ, καὶ λογικὴν λαβέαν, μυςικῶς ὑπερμαχῶν τῇ δωάμει αὐτὲ, τῆ εἰδώλων τὸ δυσσεβὲς, Ϛ τῆ τυραννων τὸ ἄπλυες, ἀθεμὲς ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῆς βασανων, Ϛ τὲ προσκαίρε πυρός. ἀλλ' ὧν θείων δωρεῶν, Ϛ πράγμα Ϛ ὄνομα, ἀωὸ πάσης περιςάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σε σῶσε, τὲ ἐκτελοῦντας τὴν μνήμιν σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ω τῆ Παραδόξε Θαύματος.

Ο Λος ὁ βίος μεν ἄσωτος. ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελγὴς, Ϛ τὸ σῶμα παμμίαρον, Ϛ ὁμὲς ἀκάθαρτος, Ϛ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὅλος ὅμως εἰμὶ ὑπόθλιος, τῆς καταδίκης καὶ κατακρίσεως. πῦ μοι πορεύσομαι; καὶ πρὸς τίνα φεύξομαι; εἰμὴ πρὸς σέ. Δέσποινα σπλαγχνίσθητι, Ϛ δεῦρο σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τ Ὸ Παράδοξον θαύματος. ὦ μυςηρίου φρικτοῦ ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ὧν Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, ἐν μέσῳ δύο λῃςῶν κρεμάμμενον, ὃν αὐθωδύνως φρικτῶς ἐκύησε. κλαύσα ἔλεγεν. οἴμοι τέκνον φίλτατον, πῶς ὁ δεμὸς, δῆμος Ϛ ἀχάριςος, Σταυρῷ προσήλωσε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τὲ Ὀρθρου ὡς συνήθως, Ϛ Ἀπόλυσις.

Febraro.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΗ'. Τὰ ὁσίε Πατρὸς ἡμῶν, Λέοντος Πάπα Ρώμης. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἰς ὧμεν ξ', ς'. Ϛ ψάλλομεν ξ' Προσόμοια. ἦχος, α.

Παμβίθημοι Μάρτυρων ὑμνοῦ.

Μ Φιλοσοφώτατα τὸν μὲν, Λέοντα παμμακάριςε, σὺ τῆ παθῶν αὐτοκράτορα, ἀπεργασάμμενος, ἀφετῆ ἰδέαις, καὶ ἠθῶν σεμνότητι, εἰκόνα τῆ ψυχῆ ἐζωγράφησας. διὸ αἰτοῦμμέν σε, ὡς Ποιμμένα Ϛ Διδάσκαλον, τὸν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ αἰτήσασθαι.

Θ Ρασύτητα λέοντος Χριςὲ, δυνάμει παμβίε, δυναμωθεὶς κατέπηξας, ἀλλ' ἐξεφαύλισας, Γόφχα πάντε, τῆς ψυχῆς τὸ ἄςατον, Ϛ γμώμην ἀληθῶς τὸν ἀγνώμονα, καὶ τῆς αἱρέσεως, τὸν τελείαν ἀθέωτα, καὶ τῆ ῥόπῳ, τὸ δόλιον φρόνημα.

Ρ Ωθήκη γενόμμενος πιςοῖς, ἱερεῦ παμβίε, τοῖς Γόφχαις καὶ Μάρτυσι, καὶ γὰρ ἀήττητος, ὧν ἀγῶσιν ὤφθης, ἀρραγὴς ἀκλόνητος, ὡς πῦργος δύσεβείας καὶ πρόβολος, ὀρθοδοξότατος, δογματίζων δὲ σαφέςατα, τὲ Κυρίε, τὸν ἄφραςον γέννησιν.

Δόξα, Ϛ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η γὼ σε γινώσκουμμ ζ, αἰδίε Δέσποινα. τὸν ξηραθέσαν ὧν πάθει, ψυχὴν μὲ ζώωσον, ὧν τῇ χαριτί σε, Ϛ πηγάζειν μάματα, σωτηρίας ἀεὶ παρασκεύασον. καὶ νῦν μοι ςάλαξον, τῇ πρεσβείᾳ σου τὸν ἄφεσιν, τῆ πταισμάτων, καὶ κάθαρον δέομαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ Μφαία διῆλθεν ὦ Γιέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, Ϛ ὡς τὸ ξύλον ὡς ἔβλεψε, Χριςὸν κρεμάμμενον, τὸν ἐμὸν καρδίαν, Ϛ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν. ἀλλὰ αἰάζηθι, καὶ σωδόξατον ἀθάνατε, τὸν Μητέρα, καὶ δύλον σε δέομαι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος. πλ. δ'.

Ὁ Ρθοδοξίας ὁδηγέ, δύσεβείας Διδάσκαλε, Ϛ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμμένης ὁ Φωςὴρ, τῶν

τῆ ὀρθοδόξῳ θεοπρεπῆ ἐγκαλλώπισμα, ταῖς διδαχαῖς σε πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος, Λέων πατὴρ ἡμῶν. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ὀρθρον, μετὰ τὸ σωνάξη ςιχηρόν, ὁ Καιρὸς, ὁ ἀκροςιχὶς.

Τῷ παμσόφῳ Λέοντι τὰς ὕμνους πλέκω.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, ά. Ἦχος, πλ. δ΄.

Ἀναστάσεως τῆς Κυρίου.

Τῶ τῆς ἰδρωσύνης, χρίσματι παμμάκαρ σεμνυνόμενος, κατεκόσμησας ταύτῃ, ἀρετῆ τὰς ἰδέας παμόλβιε.

Ῥίμον ὠσὼρ βόρρω, Πάτερ ἀπορρίψας τὴν διαφθοράν, δύφροσύνης κρατῆρα, τῆς σοφίας σε πᾶσι προτέθεικας.

Ἐρᾷ τὲ κορυφαίε, θρόνε κληρονόμος ἐχρημάτισας, τὴν αὐτὲ ἔχων ἡνίαν, τὸν ζῆλον θεόφρον τῆς Πίςεως.

Ἴγλη τῆς σῶν δογμάτων, τῆς αἱρετικῶν τὸν σκοτεινότατον, διεσκέδασας νηόφρον, Ἰησοῦ Θεόλεπτε.

Θεοτοκίον.

Ὁ μὲν τῇ παραβάσει, κατακεκριμένον τὸν πρωτόπλαςον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, Θεομῆτορ ἀχμὴ ἠλλοίωσας.

Ὠδὴ, γ΄. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Τὴν τῆς ὀρθοδοξίας, τῇ τὲ Χριστῷ παίσοφε, Λέων Ἐκκλησίᾳ, προθύμως φέρων αἰέςησας. ἰῶπῃ κατέχεσα, αἱρετικῶν τὰς ἀθέας, διαλύσα φάλαγγας τὲ τὰ συρίγματα.

Γραμμὰ καὶ θείας, ἐμφορηθεὶς χάριτος, τῆς τῆς Ἐκκλησίας, δογμάτων Πάτερ προΐςασο, πάσαις μαχόμενος, αἱρετικῶν ταῖς ἀθέοις, γλωσσαλγίαις ἔμβροξε, Λέων παμόλβιε.

Ὥτι τῷ λαμπροπάτρῳ, καταυγασθεὶς Θεοῦ, τὴν τῆς ἀσωρρήτε, θεότητος ἐφαψώσας, λόγον ἐράψωσας, διπλῶ εἰπὼν τὴν οὐσίαν, τὴν διπλῶ ἐνέργειαν τὲ σαρκωθέντος Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Ῥωσθῆς ὡς μύμφη, παρθενικοῖς καλλέσι, κεχαριτωμένη Παρθένε Μῆτερ αἰνύμφευτε. πᾶσης γὰρ κτίσεως, σὺ κεχαρίτωσαι πλέον, ὡς τὸν πάντων αἴτιον Λόγον κυήσασα.

Ὠδὴ, δ΄. Εἰρμός.

Γραμμίας ἀψῖδος, ὁραφεργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομήτωρ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιςῶν τὸ σήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καθισμα, ἦχος, γ΄. Θείας πίςεως.

Εἰοις δόγμασι περιαστράπτων, φέγγος ἔλαμψας ὀρθοδοξίας. τῶν αἱρέσεων τὰ σκότη ἐμείωσας. Σ μετασὰς ἐκ τοῦ βίου παμόλβιε, πρὸς τὸ ἀμέσωτερον φῶς κατεσκίρωσας. Λέων ὅσιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος. Θεοτοκίον.

Εἶα γέγηθε σκιρτῶ τῷ Λόγῳ, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλως ὑπερέχουσα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χεῖρ γεγόμενον, ῥερυπόμενον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀπόκαθάρισον πρεσβείαις σε, τοῖς σοῖς θείοις μάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀμίαντος Ἀμνὸς τῷ Λόγῳ, ἡ ἀκήρατος Παρθενομῆτωρ, ὁ Σταυρῷ θυσιασθεὶς κρεμάμενον, τὸν ὃς αὐτῆς αἱμοδίμως βλαςήσαντα, μηδροπρεπῶς θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, πάθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν αἰθρωπον.

Ὠδὴ, ε΄. Ἐξέςης κατασκίε

Ἐν σὺ ὡς ἀληθῶς, παμμάκαρ ὤφθης, τὰς συγχυτικὰς, ἀλώπεκας διώκων, βασιλικῷ τῷ βρυχήματι καταπλήττων, τῶν ἀσεβούντων τὰ μυκήματα.

Κρυψας τῇ προσβολῇ, τῶν σῶν δογμάτων, τὸν θεοσυγῶν αἱρέσεων τὰ ἴχνη, τὴν κεκρυμμένην ἀλήθειαν αἰχμήσας, ἱερομύςα παμσεβάσμιε.

Ῥθρος ἐκ δυσμῶν, αἰέτειλας φρισμάκαρ, τόμον δύσεβῶν, δογμάτων ὡς ἀκτῖνας, τῇ Ἐκκλησίᾳ θεόφρον ἐξαποςέλλων, καταυγάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐκρωσον ὁρμὰς, Παρθένε τῶν παθῶν μου. παῦσον ἀγαθὴ, τὸν σάλον τῶν πταισμάτων, τῆς ἁμαρτίας τὸν κλύδωνα σὴ γαλήνη, Θεογεννῆτορ ἀφανίζουσα.

Ὠδὴ,

Ὠδὴ, ἑ. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἧς διπλῆς ἐνεργείας, κήρυξ ἐχρημάτισας τῆς τὲ Σωτῆρος Χριστὲ. ἐνεργεῖν γὰρ ἔφης, ἑκατέρᾳ μορφῇ ὅπερ ἔσχηκε, μετὰ τῆς θατέρᾳ Σ συγκεκριμένης κοινωνίας, Ἰησοῦ ἄφθορα θεόφρον μακάριε.

Σοδωάμων ὄντα, τῷ γεγονηκότι τὸν Λόγον ἐνώρισας. ὡς δὲ σαρκα τὸν, γεγονότα βρισμάκαρ ἐπίςευσας. καταλλήλως ἔφης, τὰ τῆς σαρκὸς ἴδια πράττειν, ἀσυγχύτως ἀβλάπτως ἀμφότερα.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὸ παντων αἰώνων, μόνῳ γινωσκόμενον, Θεῷ Μυςήριον. τὸ βροτὸν γενέσθαι, τὸν τῆς ὅλων κτίσματων δεσπόζοντα, καὶ σαρκὶ πλακῆναι, δίχα φθορᾶς ἐκ σὲ Παρθένε, καθορᾶται τὸ πέρας δεξάμενον.

Ὠδὴ, ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Πέρα μοῦ τὲ σεπτὲ διάδοχος, Σ τὴν τότε προεδρίαν πλατύνας. Σ γὰρ θρόνῳ, κεκτημένος τὸν ζῆλον, θεοκινήτως τὸν τόμον ἐκτίθεται, αἱρέσεων συγχυτικῶν, τὸ φυρμὸν Φ τὴν κρᾶσιν συγχέοντα.

Ἰὸν ἔρα Χριστὸν Σ Κύριον, πρὸ αἰώνων ἐκ Παρθένε γενηθέντα, Σδι ἡμᾶς, ἐκ Παρθένε τεχθέντα, Σ πεφυκότα ἡμῖν ὁμοούσιον, ἐκήρυξας ὑπερφυῶς, λειτουργὲ τ ἀπορρήτων Θεόλεπτε. Θεοτοκίον.

Ἐπαύσατε σωτηρίας πρόξενον, οἱ πιςοὶ ὁμολογοῦντων βοῶμεν. χαῖρε σεμνή. χαῖρε Νύμφη Παρθένε. χαῖρε τὸ Ὄρος Θεοῦ τὸ κατάσκιον. τῷ κόσμῳ γὰρ σὺ τὴν χαρὰν, τὴν ἀκλόνητον ὅλως ἐπήγασας.

Εἱρμός.

Ἡν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, Σ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, Σ ᾅδῃ μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. Σ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος, γ΄.

Ἡ Παρθένος Σήμερον.

Πανθρόνῳ ἔνδοξε, ἱερωσύνης καθίσας, Σ λεόντων γόμφοις, τῆς λογικῶν ἀποφράξας δόγμασιν οἰκουμενικοῖς σεπτῆς Τριάδος, κήρυγμας φῶς τῇ σῇ ποίμνῃ θεηγορίας. διὰ τὲτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μύςης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Ὁν Πατέρα Σ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ῥισήλιον φῶς, τὴν ῥισαγίαν δυνάμιν, Θεότητα μίαν, Σ μίαν Οὐσίαν, ταύτην κηρύξας, ἐχείλη τὰ δόλια εἰς τέλος αὐτὲφραξας, αἱρετιζόντων λεόντων θεόσοφε. Ὅθεν τὴν ἀγνὴν Χριστὲ λοχεύριαν, Θεοτόκον ὁμολογήσας, τῇ Νεςορίε τὴν ὀφρὺν Σ φλυαφείαν καθεῖλες. Διὰ τὲτο ἐγνώσθης ἐν τῷ Κόσμῳ Σ ἐν Ῥώμῃ, Ὡς θεῖος μύςης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῇ αὐτῇ Μάιν, ΙΗ΄. μνήμη τῶν ἁγίων Παρθένων ἡμῶν, Λέοντος Πάπα Ῥώμης. ςιχ.

Ψυχὴν ὁ θεῖος ἐξερύγεται Λέων, Καὶ δαιμόνων φάλαγξιν ἐμβάλλει φόβου.

Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ τε Λέων ἠρύξατο θυμόν.

Ὑπὸ ὁ θαυμάσιος Πατὴρ ἡμῶν Λέων, διὰ τὴν ὑπέρβαλλουσαν αὐτὲ σωφροσύνην καὶ καθαρότητα, Σ τὸ τὲ Βίου εἰλικρινὲς, πρόεδρος τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης παρὰ τὲ ἁγίου Πνεύματος προχειρίζεται. Ὃς Βίον θεάρεστον Σακίβδηλον ὑποδεξάμενος, Φ τὸν ὑπ' αὐτὸν ποίμνιον ὁσίως ποιμαίνας, ἔτι καὶ τὰς τῇ αἱρετικῶν βλασφημίας ἠφάνισε τέλεον, κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς τεταρτης Συνόδου τῇ ἑξακοσίων ριάκοντα Πατέρων ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθείσης, Σ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίςεως ἐκτιθέμενος, καὶ τῇ μίαν ἐνέργειαν καὶ θέλησιν Θεοῦ Χριστὲ τὲ Θεὲ ἡμῶν φλυαφήσαντων αἱρετικῶν ἀνατρέψας τὰ δόγματα. Ἔτι δὲ τῇ θεοσυγῶν ἐκείνων μαχόμενος τῇ ἀληθείᾳ, Σ ἀνωσκόλαξεν παρωμνύων τὰ τῆς Θείων Πατέρων θεοπνεύςα δόγματα, ὁ μακάριος ἔτος ἱκεσίᾳ τῆς Σιωνίδε πάσης Ἐκκλησίας καμφθείς, καὶ ἐν πολλαῖς ἡμέραις, νηστείᾳ καὶ ἀγρυπνίᾳ καὶ προσευχῇ σωτηρίῳ πρὸς Κύριον χρησάμενος, καὶ παρὰ τὲ ζωηφόρε Πνεύματος ἐμπνευσθείς, ἐγγράφως περὶ τῆς τῶν καιρῶν ζητήσεως δέον ἦν, διπλῶν ἐνέργειαν, Σ δύο θελήματα Χριστὲ τὲ Θεὲ ἡμῶν, διαρρήδην ἀνακηρύξας, Σ ταῦτα διὰ βιβλίου ἐκθέμενος εἰς τὸ σινόδου. Ἣν μετὰ πληθὺς τῆς

σίου Πατέρων δεξαμένη, & ταύτην ὀρθοδοξίας φίλην ἡγησαμένη, & ὡς ἀπὸ στόματος Θεοῦ τὴν γραφὴν δεξαμένη ἐφύλαξας, καὶ ταύτῃ οἷον ἐπαφαπαυσαμένη, θαρσαλέως τὸν λόγον κατὰ τῶν σίφας αὐτὴν αἱρετικῶν, & τῶν τὰς πολυπλόκους μηχανὰς ἐρράσατο. Σὺν τούτοις ὁ ἱερώτατος διελύετο σύλλογος. Ὁ δὲ θεσπέσιος Λέων, ἔτι διαρκέσας τῷ βίῳ, καὶ ὡς φωστὴρ ταῖς ἀρεταῖς διαλάμψας, ὁμοῦ βαθεῖ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σωτηρία ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μαρτύρων, Λέοντος, Παρηγορίας, ἀθλησάντων ἐν Πατάροις τῆς Λυκίας. ςΐ.

Παρηγόριος σαρκὰς θὲς εἰς αἰκίας,
Ἔχει παρηγόρημα τὰς ςέφη μέγα.
Ἕλκων αὖθις ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ Λέοντι,
Ἔλεγες βιαίας ὡς Λέοντι ἐκπαρτέρει.

Οὕτως, ὁ μὲν μακάριος Παρηγόριος, πολλαῖς τιμωρίαις ἰδέαις τὴν τῆς ἀθανασίας ςέφανον ἐκομίσατο, & ἐν Χριςῷ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ ἀοίδιμος Λέων, μόνος ἀπολειφθεὶς, & τὸν χωρισμὸν τῆς Μάρτυρος ἐνοῦν, ἔςενε καὶ ἀπωλοφύρετο, ὡς μὴ τὴν αὐτὴν τετυχηκὼς ςεφάνου, κοινῆς αὐτοῖς προκειμένης τῆς ὁδοῦ. Ὅθεν δεξελθὼν Χριςὸν τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐρρίμενον ἦν τὸ τῆς Μάρτυρος Παρηγορίας σῶμα, τὴν καρδίαν ἐφλέχθη, πάντῃ Χριςὸν κρύσας. Εἶτα ἐκεῖθεν ἐκκλίνας, ἔρχεται ἐν ᾧ ἡ παρήγυρις ἐτελεῖτο τῆς Εἰδωλολατρίας. Οὗτος δὲ ἀσκητικὸν βίον μετελθὼν, πολὺς ἦν τὸν ζῆλον. Καὶ ἰδὼν τοὺς λύχνους & τὰς κηροὰ πτας διακαιομένους, ταῖς χερσὶ σωτέρι-ψε & κατεπάτησεν. Ἐκτοτε κρατηθεὶς, πρὸ τῆς Πόλεως Ἐπιβρόπῳ παρέςη. Καὶ ἐρωτηθεὶς, & τὸν Χριςὸν Θεὸν ἀληθινὸν κηρύξας, μαςίζεται βυρσίναις ὠμαῖς, σφοδρῶς & ἀμέτρως. Ὁ δὲ ταῖς βασάνοις ὡς ἄλλα πάχνοντας ἐμενεκαρτέρει. Εἶτα, παραδοθεὶς τοῖς δημίοις, ἕλκεται τυπτόμενος & συριγμὸς ἐπὶ τιμῶς χειμάρρους ὑψηλὸς καὶ κρημνώδης. Συγχωρηθεὶς δὲ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τελέσαι, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Εὐθὺς δὲ οἱ δήμιοι, λαβόμενοι τοῦ τιμίου αὐτοῦ λειψάνου, αὖθις ἀφέμενοι, & κατὰ τῆς φάραγγος ἐκόντισαν, & ὕπως ἐτελειώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, Ἐπισκόπου Σιμαοῦ, τοῦ Ὁμολογητοῦ & Θαυματουργοῦ. ςΐ.

Ὃν ἠγάπησας Ἀγαπητὲ Δεσπότην,
Οὗτος καλέσε, πρὸς τοῦτον ὃς ἠγάπας.

Τοῦτον ἐν Χριςῷ Διοκλητιανοῦ & Μαξιμιανοῦ, ἐκ Καππαδοκίας ἕλκων τὸ γένος, & Χρισιανῶν γονέων Υἱός. Ἔτι δὲ μέσην ἄγων τὴν ἡλικίαν, ἔμτιμι τῆς ἐκείσε μοναςηρίων πλῆθος ἔχοντι, περὶ τοὺς χιλίους ἀσκητὰς, εἰσέρχεται. Ἐξ ὧν τὰ κάλλιςα συλλεξάμενος, ἐργάτης δόκιμος τῆς ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου, μηςέα, & ἀργυρμίᾳ & τὴν λοιπὴν ἐγκρατείαν ὁλοκλήρου κατέχει. Ὅθεν καὶ παρὰ πάντων ἠγαπᾶτο καὶ ἐθαυμάζετο. Φλοιοῖς γὰρ θρυμίων μόνοις κεχρημένος ἐζήτει. καὶ τοσοῦτον αὐτὸ αὐτῷ, ἐφ' ὅλας ὀγδοήκοντα ἡμέρας ἐσθίων διήρκεσε, καὶ τοῦ ὕπνου περιεγένετο, καὶ εὐχῆς ἐν ταῖς διακονίαις τῆς Μονῆς & τῆς ἀδελφῶν ἐξεγένετο. Ἅπαντας ὡς δεσπότας ὠμόμαζε καὶ ἐκέκτητο. Δράκοντα ἐθαμάτωσε, & παρθένου τινὰ τοῦ μόσου δαπανωμένην ἰάσατο. Περὶ τούτου μαθὼν ὁ Λικίνιος, ὅτι πρὸς ἰσχυρὸς ἦν τῷ σώματι, στρατιωτικοῖς αὐτὸν καταλόγοις καὶ μὴ βουλόμενον σωφρονίζεται ὁ κατάρατος. Ὁ δὲ οὐδὲν ἧττος κατημέλει τῆς ἀσκητικῶν ἀγώνων, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἀπέμεμε. & μόσους χαλεπὰς καὶ ἀμιάντους διὰ μόνης ἐπιφανείας ἐθεράπευεν, οὐκ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππων & βοῶν, καὶ παντοίων ἄλλων θεραπεύων ἀρρωςημάτων. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, Βικτωρίνος καὶ Δωροθέος, Θεσσαλονίκης τε & Ἀγρίππα τῆς καλλινίκου Μαρτύρων, & ἑτέρων πλειόνων ὑπὲρ τῆς εἰς Χριςὸν πίςεως αἰκιζομένων σφοδρῶς, κοινωνὸς αὐτοῖς ἠρετίσατο γενέσθαι καὶ ὁ μακάριος. Ἐκείνων δὲ ἐν Χριςῷ τελειωθέντων διὰ τοῦ ξίφους, ὅτος διεσώθη δορατι πληγείς, τάχα εἰς πολλῶν σωτηρίαν πρόρισωθείς. Εἶτα τῶν Λικινίου ἐκ ποδῶν γενομένων, καὶ τὰ μεγάλα Κωνσταντίνου τῶν Ῥωμαίων ἀρχόντων ὅλων

ὅλων ὑποζωσαμένων, τοιοῦτον τι γίνεται. Παῖς γάρ εὔχρηςος αὐτῷ δαιμονιληφθεὶς ἀκαθάρτῳ, τὴν ἅγιον ἐξεκαλέτο. Ὅθεν ὁ Βασιλεὺς πρὸς ἑαυτὸν ἠγάγετο. Καὶ δύξαμένων, αὐτίκα τοῦ ἴασιν ἔλαβεν. Αἰτεῖ δὲ χάριν ὀδεμίαν ἄλλην, ἢ τοῦ γρατέαν καταλιπεῖν, & τοῦ φίλου ἡσυχίαν ἀπάσασθαι. Διὸ & τὸν Βασιλέα πρὸς τοῦτο Χριμόμενα ἔχον. Μετὰ δὲ τὸ ὑποχρέψαι αὐτὸν οἴκοι, μετακαλεσάμενος αὐτὸν ὁ τῆς Πόλεως Σιμαοῦ Ἀρχιβούς, καὶ μὴ βελόμενον, ὁρέα χειροτονεῖ. Καὶ μετ' ὀλίγον τὸν βίον ἀπολιπόντος ἐκείνου, ὁ μέγας & τος ψηφῷ Θεοῦ & παντὸς τοῦ Λαοῦ, Ἀρχιερεὺς Σιμαοῦ ἀναδείκνυται. Καὶ αὐτίκα παντοίων θαυμάτων αὐτουργὸς γίνεται, & προφητικῆ χαρίσματος ἀξιοῦται. ὧν εἰς ἀπόδειξιν ὠμαργῆ, προφητείων τιμῶν Χριμνηθῆναι τοῦ ἁγίου & μεγαλουργιῶν προσήκει. Γυνή γάρ τις περὶ αὐτοῦ ἀκούσασα, & εὐλογηθῆναι παρ' αὐτοῦ γλιχομένη παρεγένετο. Ἐπεὶ δὲ εἰς ὄψιν αὐτῷ κατέςη, ἅπαντα τὰ πραχθέντα αὐτῇ παιδόθεν ἐξέτε. & μυθετήσας, ἀπέςειλεν οἰκοδομηθῆναι. Καὶ διάκονον δέ τινα πρὸς τὴν Θρᾴκην Ἡρακλείας πρὸς αὐτὸν παραγενόμενον εὐλογίας χάριν, παρθένον διαφθεῖραι διήλεγξε. Καὶ Δαμιανοῦ τοῦ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Σιλαμβέως, χωρία τινὰ ὁ παραῤῥέων Ποταμὸς ἐν τῷ χειμῶνι ὀγκούμενος ἀφαίζεν. ὧν εἰς ἕτερα κοίτην καὶ ὁδὸν δύχη μόνη κατέωγκε. Καὶ ἕτερα πολλὰ εἰργάσατο θαύματα, ὧν τὸν ἀριθμὸν περιὶ τὰ ἑκατὸν καὶ πλείονα, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν ἱςορία δηλοῖ. Οὕτω μὲν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἀφῆ χαρὸς, σκιᾷ σώματος, καὶ λόγῳ μόνῳ ἀμίατα μοσήματα θεραπεύσας, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀπεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον & σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ΄ Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Πρὸν ἐκ ἔδωκας βλεφαρίς, ἕως πόῤῥιζον ἀμέωσας τὴν πλανίν, Εὐτυχῆς τὸ παραφρονήσαντος κραυγάζω. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἰαμ ὑπόςασιν ἐν δύο, ταῖς ὁσίαις τὴν Χριςὸ ὁμολογήσας, ἐνοργάνως διττῶς, & θέλοντα μὴ ψάλλεις. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων. Θεοτοκίον.

Τί σοι προσφθέγξω Θεομῆτορ, τὴν πταισμάτων ταῖς σειραῖς κατεσφιγμένος. διὰ σὲ λάγχνα ἐλέους, ῥύσαι με βοῶντα. εὐλογημένος παράγμε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ, η΄. Ἐπὶ πλασίως κάμινον.

Ὁλαμπὴς ὡς Ἥλιος, ἐκ δυσμῶν αἰατέταλκας. ὦδὴ Θεορρήμον, ἐμφαμὲς παράδοξον, τὴν κράσιν & σύγχυσιν, τὴν Εὐτυχοῦς ξηραίας σαφῶς, & τὴν Νεςορίου, τὴν διαίρεσιν τέμνων. διδάσκων ἕνα σεβεῖν, τὸν Χριςὸν ἐν δυσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως, ἀρρέπτως ἀσυγχύτως.

Πὸ Θεοῦ κινούμενος, δύσεβείας διδάγματα, ὡς θεοχαράκτοις, ἐν πλαξὶ ἐτύπωσας, Μωσῆς οἷα δούτερος, ἀναφανεὶς τῷ θείῳ λαῷ, & τὴν ὁμηγύρει, τὴν σεπτὴν Διδασκάλων, κραυγάζων ἀνυμνεῖτε, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εσαρκωμένων ὅσιε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἔγνωκας, Λόγον τοῦ Πατρὸς, μονογενῆ σωματοφόρον, ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, περιγραπτὸν μὲν σώματι, ὡς δὲ ποιητὴν, περιγράφων ἐκ εἴδότα, διδάσκεις ἀνακράζων. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐνιβολὴν τοῦ σώματος, περιέθετο Παράγμε, ἐκ τῆς σῆς αἱμάτων, ὁ Φωςήρων κλέσιν, Ἡλίῳ Σελήνῃ τε, τὸν Οὐρανὸν φαιδρυίας Θεός, ἔμψυχόν σε ἄλλον, Οὐρανὸν ἀναδείξας. ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, Λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Πταπλασίως κάμινον, τῆς Χαλδαίων ὁ Τυράννος ἐκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τοὺς ἰδὼν, τῷ δημιουργῷ & λυτρωτῇ ἐβόα οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἀμπεις μῶ μύσαπᾶ Χριςᾶ, δύπρεπείας
ἐμ Στεφαμῷ κοσμούμενος. Σὼς πιςὸς Ἱερεύς, δικαιοσυίλω ὅμπως ἐμδέδυσαι, ἐμ Παραδείσῳ τῆς ῥυθῆς, χορεύων Θεοπρέπε. ὑπὲρ τῆς ποίμνης σε, τὴμ Δεσπότιν ἐκτενῶς καθικέτευε.

Ἔνθα μῶ τὴν Παρρησίαν, προεδρεύει τε Θρόνοι καὶ Τάγματα, Λέων παμόλβιε, συ ἐπαξίως Πάτερ ἐσκιώσας, ὡς Παρρησίας ἀληθὴς, Σ πίςει Σ χάριτι, καταλαμπόμενος. διὸ πάντες σε ἀεὶ μακαρίζομεν. Λύδωρος ἐκ βιωτικῶ, ἀσπασας συ τῷ Χριςῷ προσεπέλασας, Λέων παμάριςε, ἐμ τόπῳ χλόης αφαπαυόμενος. ἔνθα χειμάῤῥους τῆς τρυφῆς, Σ φῶς τὸ αμέσπορον, Σ ἡ αμέκφραξος, δίφροσυίη Σ χαρὰ διαμένουσα.

Θεοτοκίον.

Ῥιμον δρέπομαι ζωῆ, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γιώσεως. συ γὰρ παράμωμε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριςὸν ἐβλάςησας, τὴμ τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα. διό σε παμάγνε, Θεοτόκον οἱ πιςοὶ μεγαλυίομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιςος ἐκοίν, καπήλθε μέχρι Σ σώματος, παρθενικῆς ἀπογαςρὸς, γενόμενος ἀνθρωπος. διό τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιςοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποσειλάριον.

Γυναῖκες ἀκατίσθητε.

Σ Λέων αἰαδέδειξαι, Σ ῥήμασι, Σ πράγμασι, βασιλικῶς καταπλήττων, βρυχήματι τῆς δογμάτων, τὰ ἀσεβῆ βαλσύμενα, ὡς Ἀλώπεκος παίσοφε, δεμνὰ μηχανορρήματα, Σ τὴν ὁμήγυριν τέρπων, τῆς Θεολέκτου Πατέρων.

Θεοτοκίον Ὅμοιον.

Ὁ Πάλαι μοι τὴν οἴκησιν, τῆς ἐμ Ἐδὲμ βιώσεως, φθορήσας δόλιος ὄφις, ἐξ αὐτῆς ἐκβαλών με, διὰ τὲ σὸ θείου τόκου, ἡ ἁγία Μητροπάρθενε, καταπεσὼν μενέκρωται. ἐγὼ δὲ αὖθις αμήλθον, πρὸς ὃν ἀπώλεσα δόξαν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τὲ Ὀρθρου ὡς συνήθως, Σ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΘ'. τὲ ἁγίε Ἀποςόλε Ἀρχίππε. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν ςιχ. ς'. Σ ψαλοῦμεν ςιχ. προσόμοια. ἦχος, δ'.

Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε.

Ὡς τὸν τῷ λόγῳ Ἄρχιππος, Λαὸς ἐφώτισε, Σ ἀγνωσίας σκότος ἐῤῥύσατο. Σ ὑμαθλήσας, Σ συμπαθήσας τῷ ἐχθρῷ, φέγγος πρὸς αἰώνιον αἰέδραμε, Σ σωτῆρος ἔμδοξε, κατασολὴν Θεία ἐμέδυσας.

Ἰδὼν ἐμδεδυμένος Ἄρχιππε, ἐμ Θεῷ χάριτος, τὲς γυμνωθέντας δόξης θειϊκῆς, ἀφθαρσίας ἱμάτιον, Σ σωτηρίε ἔνδοξε, κατασολὴν Θείαν ἐνέδυσας. Θεοτοκίον.

Δόντων προφητικοῖς ἐμ ὄμμασι, πόῤῥωθεν παγμε, τὲ ὑπερμεσ σε Θεοδόκε, τὸ φρικῶδες Μυςήριον, οἱ Θεηγόροι ἄχραντε, ποικιλοτρόπως κατεγράψωσαν.

Ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται Σοὶ σοί.

Γραμμένος μοιτῶς, τὲ Παρακλήτε τῷ πυρὶ ἔφλεγξας, ὕλην πικρὰν Ἄρχιππε, εἰδωλομανίας παμδύφημε.

Ἰσόν σε δῶλον Χριςῷ, Παῦλος ὁ Θεῖος μαρτυρεῖ Ἄρχιππε, Σίφρον Κύρηκα, Σ μικητικὸν Σ ῥατιώτην τε.

Βίος σε φωταγωγὸς, ταῖς ἐμαρέτοις ἀςραπαῖς ἔλαμψε, φωταγωγῶν Ἄρχιππε, τὲς εἰλικρινῶς σε γράφοντας. Θεοτοκίον.

Ἀδὸς ἐδείχθης Θεῷ, χορητικὸς πνοιφαμῶς παίαγμε, Σ καθαρὸν σκήνωμα, καὶ Θεοπρεπὲς ἐνδιαίτημα. Ὁ Εἱρμός.

Γράφεται Σοὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριςὲ κράζουσα. σύμαχός μου Κύριε, Σ καταφυγὴ Σ ςρέωμα.

Καθισμα, ἦχος, α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οὗ Παύλε μαθητὴς, γεγονὼς Θεοφόρε, ἐφώτισας λαὸς, αἰνυμνεῖν τὴν Τριάδα. μανὲς δὲ κατέςρεψας, ἀπωλείας ἐν χαφιτίαις δὲ, χαρτερικῶς τὲς σεφάνες, χαίρων εἴληφας, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, Χριςὸν μάρτυς Ἄρχιππε.

Δοξα, Σ νῦν. Θεοτοκίον.

Δήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ, πρὸς κακῶν αἰρεσίας, Σ τὸν ὑπὲρ ἁγαθὸν, παροργίζοντας Κύριον, ἀπεῤῥύπαμε, δύλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεῦ ἐνδιαίτημα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν Σ Ποιμένα

σε φανέντα, ἐπαφῆκεν ἐλαύνεσαν, πολυθείας Ἄρχιππε, σκότος βαθύτατον ἐν Πνεύματι.

Ἡμᾶς θεῖαις πλοκαῖς ἡλίσσαι, Παύλε τὲ κήρυκος. Σ ἐκ βυθὲ κακίας τὲς λαὲς, παραδόξως ἐζώγρησας, Σ λογικὸν ὀψώνιον, θεῖα Τραπέζη προσενιώχας.

Ἰδὼν ἐμδεδυμένος Ἄρχιππε, ἐμ Θεῷ χάριτος, τὲς γυμνωθέντας δόξης θειϊκῆς, ἀφθαρσίας ἱμάτιον, Σ σωτηρίε ἔνδοξε, κατασολὴν Θείαν ἐνέδυσας. Θεοτοκίον.

Δόντων προφητικοῖς ἐμ ὄμμασι, πόῤῥωθεν παγμε, τὲ ὑπερμεσ σε Θεοδόκε, τὸ φρικῶδες Μυςήριον, οἱ Θεηγόροι ἄχραντε, ποικιλοτρόπως κατεγράψωσαν.

Ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται Σοὶ σοί.

Γραμμένος μοιτῶς, τὲ Παρακλήτε τῷ πυρὶ ἔφλεγξας, ὕλην πικρὰν Ἄρχιππε, εἰδωλομανίας παμδύφημε.

Ἰσόν σε δῶλον Χριςῷ, Παῦλος ὁ Θεῖος μαρτυρεῖ Ἄρχιππε, Σίφρον Κύρηκα, Σ μικητικὸν Σ ῥατιώτην τε.

Βίος σε φωταγωγὸς, ταῖς ἐμαρέτοις ἀςραπαῖς ἔλαμψε, φωταγωγῶν Ἄρχιππε, τὲς εἰλικρινῶς σε γράφοντας. Θεοτοκίον.

Ἀδὸς ἐδείχθης Θεῷ, χορητικὸς πνοιφαμῶς παίαγμε, Σ καθαρὸν σκήνωμα, καὶ Θεοπρεπὲς ἐνδιαίτημα. Ὁ Εἱρμός.

Γράφεται Σοὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριςὲ κράζουσα. σύμαχός μου Κύριε, Σ καταφυγὴ Σ ςρέωμα.

Καθισμα, ἦχος, α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οὗ Παύλε μαθητὴς, γεγονὼς Θεοφόρε, ἐφώτισας λαὲς, αἰνυμνεῖν τὴν Τριάδα. μανὲς δὲ κατέςρεψας, ἀπωλείας ἐν χαφιτίαις δὲ, χαρτερικῶς τὲς σεφάνες, χαίρων εἴληφας, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, Χριςὸν μάρτυς Ἄρχιππε.

Δοξα, Σ νῦν. Θεοτοκίον.

Δήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ, πρὸς κακῶν αἰρεσίας, Σ τὸν ὑπὲρ ἁγαθὸν, παροργίζοντας Κύριον, ἀπεῤῥύπαμε, δύλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεῦ ἐνδιαίτημα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν Σ Ποιμένα μα, κρεμάμενον νεκρὸν, Σ ξύλῳ ὁρῶσα, θρηνῶσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀναλαβοῦσα· πῶς ἐμέγκωσε, τὼν ὑπὲρ λόγον γένεσε, συγκατάβασιν, Σ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπομένας.

Ὠδὴ, δ'. Ἐπαφθείσα τοῦ φωτὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Φαγέμενον τὰ θεῖα Σ τὲς ἀθέες, περιφανῶς ἐλέγχοντα, αἰνομος διώκτης, πόνοις κατεθυπέβαλε, Σ μάς ξιν Ἄρχιππε, Σ ποικιλοτρόπως κολάσεσι.

Ἀκαφίως διανύσας τὸν βίον μάκαρ, τέλος δύσεσιν μακάριον, ὅμπως ἠξιώθης. μαρτυρήσας γεγένησαι, Χριςῷ γενναιότατος, πρὸς καρτερήσας τὰ σώματος.

Ἐμολύνθη ἀθείας τὴν σκηπεδόμα, τῆς δυσεβῶν τὸ πλήρωμα, ἔςησας μοσίμως, ἄλατι τῷ λόγῳ σε, Σ χαίρων ἐκραύγαζες. δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε. Θεοτοκίον.

Σ κατάσκιον προβλέπει σε πάλαι Ὄρος, ὁ Ἀββακὺμ παράμωμε, φέρουσαν τὸν Λόγον παίτας συσκιάζοντα, φλογινῷ παραπτώσεσιν, Σ ἁμαρτιῶν Κόρη καύσωσιν.

Ὠδὴ, ε'. Σὺ Κύριε μόνος.

Αἷς θείαις ἀςραπαῖς, τὲ παγσόφε κηρύγματος, ἐφώτισας ἀγνωσίας, τὲς νυκτὶ συνεχομένους, Θεόφρον παμμακάριςε.

Θεῖος Ποταμὸς, προελθὼν ἐκ καρδίας σε, κατέκλυσε τὲς χειμάῤῥους, τῆς ἀπάτης καὶ φρένας, πιςῶν καρδίας ἤρδευσε.

Εὐρύμνους χαρισαῖς, ταῖς ἐλπίσιν ὑπέμειμας, συρόμνους ἐκ τεσσάρων, Σ τὴν γῆν ἁγιάζων, τοῖς αἵμασι Θεόλεκτε. Σ

Ἐμοὶ λὼν ἐκ πασῶν, γαμετὼν ἐξελέξατο, ὁ Κύριος Θεοπόκε, Σ ἐκ σὲ ἐσαρκώθη, θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ, ς'. Θύσω σοι, μετ' ᾠδῆς.

Ὁ δόλος, ἀπελαῖς χαυνωθέντα ὁ δόλιος, ἀνηλεῶς σε συγκόπτει, ταῖς πληγαῖς Θεόφρον ἀποσκοπεύμενα, πρὸς τὴν δόξαν. ὧν Χριςός σοι παρέχει δοξάζων σε.

Ἀλαγγας, δυσμενῶν ἀοράτων τοῖς φαύμασι, κατεραυμάτισας μάκαρ, τῆς σαρκὸς σε Ἄρχιππε Σ ἐλέγχων, τὴν καρδίαν, σταφαγμοῖς τὲ Πνεύματος κατέξαμας.

Ἰλίσθος, αἰσθανθέντων καρδίας ἐκκλίνοντες, λιθολοβοῦσί σε μάκαρ, τῆς ζωῆς τὴν πέ-

πέραμ ὁμολογέμτα, Sτ' πλαμής, τὸ ὀχύρωμα Μαφτυς σωτρίβομτα. Θεοτοκίον.

Η Ε'κρωσμ, τὼν ζωλω̃ ἐκδυθεὶς ἐμεδύσατο, ὡμ Παραδείσω Παρθέμε, ὁ Α'δὰμ τῷ σῷ δεάθαματίσθη, ζωηφόρῳ, τοκετῷ Παμαγία Θεόμυμφε.

Θ Υ'σω σοι, μετὰ φωμῆς αἰμέσεως Κύριε, ἡ Ε'κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόμωμ λύθρω κεκαθαρμέμη, τῷ δι' οἴκτομ, ἐκ τῆς πλόυρας σε ῥόυσαμτι αἵματι.

Κομτάκιον. ἦχος, δ'. Ε'πεφαμίς σήμερομ.

Σ ἀς έρα μέγαμ σε ἡ Ε'κκλησία, κεκτημένη Α'ρχιππε, ταῖς τῷ θαυμάτωμ σε βολαῖς, φωτιζομένη κραυγάζα σοι. σῶσομ τοὺς πίστει τιμῶμτας τὼν μνήμω σε.

Ο Οἶκος.

Η Ισόμ σε δόλομ τῷ Χριστῷ, ὁ κορυφαῖος Παῦλος Α'ρχιππε ἐκθειάζωμ, συγγράφει τοῖς ἐπαίροις Sμαρτυρεῖ περιφαμῶς, πλημρωτικῷ τὸ λόγω, Sἱδρὼ ὑφηγητικῷ, Sκήρυκα σοφώτατομ. Η'μεῖς δὲ λύχμομ σήμερομ ἄσβεστομ, βλέπομεν σε πάντων, καταλάμπομτα τῷ Κόσμῳ Α'πόστολε. ὃμ καὶ ἡ Α'πφία ἐγνώρισε καλῶς, ἐκ τοῦ φωτὸς τοῦ πρώτου πηλαυγέστατομ πυρσόμ, φαεσσφόρομ δαδοχητικῶς, φωτίζομτα τοὺς βοῶμτας. Σῶσομ τοὺς πίστει τιμῶμτας τὼν μνήμω σε.

Τῷ αὐτῷ Μαΐου, ΙΘ'. μνήμη τοῦ ἁγίου Α'ποστόλου Α'ρχίππου, Φιλήμονος, S Α'πφίας. ςῖ.

Ποθῶμ τὸμ ἀκρόγωμομ Α'ρχιππος λίθομ, Κατηκολόθει τῷ πόθῳ τότε λίθοις.

Χώραμ φιλόθυτα τὸμ Φιλήμονα χλόης, Χλωροῖς λύγοις τύπτεσιμ ἁκαμθωθλίοις.

Η πλωθλίω παίσμ, εἰς γλῶ Α'πφίαμ, Εἰς Οὐραμοὺς ἔχεσαμ ὄμμα καρδίας.

Γ'τοι ὑπῆρχομ ὠσὶ τῆς Βασιλείας Νέρωμος, μαθηταὶ χρηματίσαμτες Παύλε τοῦ Α'ποστόλε. Ε'ορτῆς δὲ τῆς Α'ρτέμιδος ἀγομθίσης ἐμ Κολασσαῖς, ἥτις ἔξι Πόλις Φρυγίας, Sαὐτῷ τῷ Θεῷ τὼν δοξολογίαμ ἀφαιρόμτων τῇ Ε'κκλησίᾳ, ὠσιθέλομτοι αὐτοῖς οἱ Εἰδωλολάφαι, τῷ ἄλλω φυγόμτων, μόμω δὲ αὐτῷ ὑπομειμάντων, σωέχομ αὐτοὺς, Sἤγαγομ παρὰ Α'μφιπολεῖ. Τύπτεται ὃμ παραυτίκα ὁ Α'ρχιππος. καὶ μὴ πειθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, εἰς βόθρομ ἐμβάλλεται μέχρις ὀσφύος, καὶ ἄτω λιθολυσθῆται, πρότερομ τῶν παίδωμ ῥαφίσι κομτηθείς. Ο'δὲ ἅγιος Φιλήμων, SἈπφία διαφόρως βασαμισθέντων, τέλει βίου ἐχρήσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαρτύρως Μαξίμε, Θεοδότε, Η'συχίε, S Α'σκληπιοδότης. ςῖ.

Α'μδρῶμ ῥιὰς σωάθλος δώθαμες άτη, Α'μδρίζεται σοι Sτομῆς ῥιὰς μέχρι.

Ε'ρεψε Χριστὸς τὼν Α'σκληπιοδοτίωμ, Ω'ς ξέκοψε τὼν κεφαλιὼ τὸ ξίφος.

Γ'τοι παραυτῶν τῷ ἄρχομτι, Sμὴ πειθέντες τὸμ Χριστὸμ ὁμολογῆσαι, πολλαῖς αἰκίαις ὑπεβλήθησαμ βασάνοις. πρότερομ μὲν ξύλοις αἰφνηθέντες, Sξεσθέντες σιδηροῖς ὄνυξιμ, εἶτα ἐκ Πόλεως εἰς πόλιμ μεταφερόμενοι, Sπεριελκόμενοι, θηρίοις ὠμοτάτοις ἐκδίδομται. Η'δὲ Α'σκληπιοδότη πτερμισθεῖσα, Sξεσθεῖσα, ὑπεφαίνω τῷ βασάνω ἐγένετο. Ο'θεν ἀμφότεροι λίθοις βάλλομται, Sὑμ ἀλσώδεσι τόποις συρέντες, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ο'σίων Πατέρων ἡμῶν, Ρ'αβυλᾶ. ςῖ

Βουλᾶς Ρ'αβουλᾶς θεὶς ἀπράκτως δαιμόμων.

Α'πῆλθε βελὴ τοῦ Θεοῦ τῷ ὑμνῳδῷ.

Ε'μ ἁγίοις Πατρὶ ἡμῶν Ρ'αβυλᾶς, ὑμ τῇ Πόλει Σαμοσατέων γεμνᾶται, παρατιμος Βαρυσαβᾶ παιδοθεὶς, αὐθρὸς ὑμδοξότατος. Ο'ς τῇ Συρωμ γλώττῃ διαλεγόμενος, Sἐκ μεσοῆς ἡλικίας πᾶσαμ αἱρετικὴμ μετερχόμενος, τὸμ μομήρη βίομ ὑποδύεται. καὶ μομωθεὶς ὑμ ὄρεσι Sπηλαίοις, κατὰ τὸμ μέγαμ Η'λίαμ SἸωαμμίμ τὸμ Βαπτιστήμ, διῆγε. Μετὰ δέ τιμας χρόμους γομόμενος ὑμ Φοιμίκῃ μεθ' ἑτέρως τιμός, ταῖς αἱρεταῖς διαυγέσβομ λάμψας, καὶ μὴ βελόμενος, ὑμφανὴς τοῖς μεγάλοις γίνεται. Διὸ Sτῇ συμμαχίᾳ Ζηύωμος τοῦ Βασιλέως, σωθρηγείᾳ Ἰωαμμοῦ προέδρου τῆς Βυρητοῦ, μέσομ τοῦ ὄρους Μομαχήρίομ μέγα πεποίηκε. Τότε δὴ καθάπερ Παῦλος Sβαρμάβας, ἠὲ πέτρος SἸωαμμῆς, Ρ'αβυλᾶς καὶ οἱ σὺμ αὐτῷ, μέσομ τῶν εἰδωλομαμούντων ἐλογίζομτο, πῆ μὲν ἐλέγχομτες, πῆ δὲ μυθεύμτες, μικρᾶ δεῖμ πάντας τοὺς ἐκεῖσε κατοικοῦμτας πρὸς θεογμωσίαμ μετέβαλομ. Τοῦτο δὴ πρῶτομ ἔργομ τοῦ μακαρίου ἐξειρέτομ. Μετὰ δὲ Ζηύωμα, διαδέχεται τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας Α'μαζάσιος. Τῇ ὃμ τότε πάλιμ σωεργείᾳ, ἕτερομ Μομαχήριομ κατεσκεύασε, τὸ, Ρ'αβυλᾶ προσαγορεύμενομ. Sτοῦτο ὑμ τῷ Βυζαμτίῳ. Μετὰ δὲ τοῦτομ, Sἕτερα πολλὰ Μομαχήρια σωεχήσατο ὑμ διαφόροις τόποις. Η'μ δὲ ὁ μακάριος ὑμ πᾶσι μηφάλιος, κόσμιος, ἐπιεικής, ἱκέσιος, διδακτικός, ἀόργητος, συμπαθής, φιλάδελφος, Sπρὸς πάντας εὐσπλαγχμος. οἵῳ δὲ πάλιμ ὁ πομηρὸς αὐτῷ ὑμοχλοῦμ ὑπεσήρχετο. αὐτὸς δὲ πεπυκμωμένος ὡμ τοῖς τῆς παλαιᾶς Sμέας γραφῆς, τὸ αὐτίῤῥοπομ ἐπιλέγωμ Sἐργαζόμενος, ἐφυγάδευε τὸ ὀχλοῦμ αὐτῷ· τοιοῦτος γαῤῥοῦ ὁ μακάριος. Ε'ζησε δὲ μέχρις Ἰουστιμιαμοῦ τοῦ Βασιλέως, τοῦ μὴ Ἰουστίμου, ἤγουμ τοῦ μεγάλου, τοῦ τὼν ἁγίαμ Σοφίαμ οἰκοδομήσαντος. Καὶ γομόμενος ἐπὶ ὀγδοήκομτα, καὶ μικρόμ τι πρὸς βιοῖς, ἤκουσε φωμῆς αὖθεμ λεγούσης αὐτῷ. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶμτες Sπεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀμαπαύσω ὑμᾶς. Ταύτης ὑπακούσας, Sμικρομ μοσήσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριομ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ο'σίων Πατέρων ἡμῶν Sὁμολογητῶν, Εὐγενίε καὶ Μακαρίε. ςῖ.

Ω'ς δύγονεῖς ὄρπιγκες ὑμ γῇ μακαρίᾳ, Οἰκοῦσιμ Εὐγένιος σὺμ Μακαρίῳ.

Ο Υ̓υλιαμοῦ κτ συγχώρησιμ Θεοῦ βασιλεύσαντος ὑμ Βυζαμτίῳ, οἱ Χριστιαμοὶ πάντες περιέκρυπτομ ἑαυτοὺς, διὰ τὰς μυσαρὰς αὐτοῦ Sἐμαγὰς θυσίας. Οἱ δὲ ὁμόφρομες αὐτῷ ἕλληνες, ὑ μόμομ ἀσελγοῦντες, σὺμ αὐτῷ τῷ αἰωμίῳ πυρὸς ὑπέκαυμα ἑαυτοὺς παρεσκεύαζομ, ἀλλὰ καὶ τοὺς Χριστιαμοὺς τοῦτο ποιεῖμ κατηυάγκαζομ, καὶ μὴ θέλομτας. Τότε ὁ Μακάριος καὶ ὁ Εὐγένιος, οἱ τῶ Χριστῷ θεράποντες κρατηθέντες, ὡμολόγησαμ τὸμ Χριστὸμ ὁμοούσιομ αὐτῷ, Θεὸμ ἀληθιμόμ· αὐτὸμ δὲ τὸμ ἀσεβῆ Sἀλάζονα κλέγξαμ, ὡς παραβάντα τὼν ὁμολογίαμ τοῦ Θεοῦ, Sἕλλωα Sεἰδωλολατρήσαντα. Διὸ Sεἰς ὀργὴμ ῥαπεὶς, ἰμάσι λεπτοῖς προσάξας δεθῆμαι τοὺς, ἐκρέμασε κτ κεφαλῆς. καὶ Sτὰς πολλὰς ὥρας ἐκάπνιζεμ αὐτοὺς, δριμεῖαμ κάπνομ ὁ ἄθλιος. Εἶτ' ἄπους ἐσχάραμ σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐκεῖσε τοὺς ἁγίους γυμμοὺς ἁπλωθῆμαι ἐκέλευσεμ. Οἱ δὲ μακάριοι τὰ ὄμματα πρὸς Οὐραμὸμ ἄραμτες, Sτῷ τοῦ θείας δυμάμεως φυλαττόμενοι, ἤλεγχομ τὼν κακόμοιαμ αὐτῷ, ἀβλαβεῖς διαμέμομτες. Τότε σιδηρώσας αὐτοὺς, ὑμ Μαυριτανίᾳ εἰς ξορίαμ ἀπέστειλεμ. Οἱ δὲ μαῤτυρες πορευόμενοι ὑμ τῇ ξορίᾳ, ἔχαιρομ ὑπὲρ Χριστοῦ διωκόμενοι. Sψάλλομτες ὁμοῦ, τὸ, Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ὑμ ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι, ὑμ νόμῳ Κυρίου, ἠγαλλιῶντο τῷ Πνεύματι. Φθάσαντες δὲ ἐκεῖσε, εἰς ὑψηλὸμ τόπομ αὐτῆλθομ μόνοι διάγομτες. Οἱ δὲ ἔγχωριοι ἔλεγομ αὐτοῖς. ξέλθετε ἀδελφοὶ μακρὰμ τῆς δε τῆς γῆς, ὅτι δράκομτα πομηρὸς οἰκεῖ ὑμ αὐτῇ, τοῖς πλησιάζουσιμ ὀλέθριος. Καὶ τῷ ἁγίῳ, ὑποδειξάτε νήμῃ, εἰπόμτων, τὸ ὠηλαιομ, ὑμ ᾧ τὼν οἴκησιμ κέκτηται τὸ θηρίομ, Sἀπαγαγόντες αὐτοὺς, ὑπέδειξαμ μακρόθεν τὸ ὠηλαιομ. Καὶ κλίμαντες τὰ γόματα ἐπ' ἐδάφους, προσηύξαμτο οἱ μακάριοι. Καὶ δὴθέως ἀγρα πῆς αὖθεμ κατελθούσης, ὑμέπρησεμ αὐτὸμ, προσφάτως τῷ Δράκομτος ἐκτεθνήσαμτος, ὥς τε Sτὸμ χῶμ τῆς γῆς σὺμ αὐτῷ κατακαυθῆμαι, Sἕτερα βιαίας πομηρᾶς λυμαντικῆς ἐμφορηθῆμαι. Τοῦτο τ' θαῦμα οἱ ἐγχώριοι θεασάμενοι, Sἕλλωες ὄντες, ἐπίστευσαμ τῷ Κυρίου ἡμῶμ Ἰησοῦ Χριστόμ. Καὶ εἰσελθόντες οἱ ἅγιοι εἰς τὸ ὠηλαιομ τοῦ Δράκομτος, προσηύχομτο ἐφ' ὅλας ἡμέρας ῥιάκομτα, μὴ ἔχομτες τί πρὸς βρῶσιμ Sπόσιμ. Α'λλ' ἦλθε μετὰ ταῦτα φωμὴ λέγουσα· δεῦλοι τοῦ ἀληθιμοῦ Θεοῦ SΣωτῆρος ἡμῶμ Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσέλθετε παύτῃ τῇ πλησίομ ἡμῶμ Πέρᾳ. Οἱ δὲ προσχόμτες, εἶδομ φῶς ὑμ αὐτῇ. Sεἰσῆλθομ εἰς δυο μέρη, Sξῆλθεμ ὕδωρ πολύ. Εξ οὗ ἀῤῥυσαμένοι οἱ ἅγιοι, Sεἰς κόρομ ἐμφορηθέντες, τῆς τε πείνης Sδίψης ἐκυφίσησαμ δύθεως. Καὶ τῇ ῥιακοστῇ ἡμέρᾳ, μὴ σαντο διὰ προσευχῆς οἱ μακάριοι αἰτήσασθαι Sσὺν Χριστῷ εἶναι. Sτῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσας ὁ Κύριος, μετέστησεμ ἀμφοτέρους, δοξάζομτας Sὑλογῶμ καὶ αὐτόμ.

Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Παρδᾶ ἡμῶν Κόμωμος.

Ὁ Γ᾽τος ἰδ᾽, Κίλιξ τὸ γένος. ἀπετάξατο δὲ ἔτι νέος ὤν, ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Πουθικλᾶ, τῇ ὄσῃ πλησίον τοῦ Γ᾽ορδαίου, Πρεσβυτέρους γενόμενος, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἄκρον τῆς ἀσκήσεως φθάσας. Ἐ᾽πεὶ δὲ ἐγκράτη τὰ περὶ τῆς αὐτοῦ θαυμασίας ἀφετῆς τῷ τότε Ἀ᾽ρχιεπισκόπῳ Πέτρῳ, ἐπάχθη παρ᾽ αὐτοῦ, βαπτίζειν παῖδας τοὺς ἐν τῷ Γ᾽ορδαίῃ προσερχομένους. Ἐ᾽χρισεν οὖν αὐτοὺς καὶ ἐβάπτιζε. Καθότι οὖν ἔχρισε γυναῖκα, ἐσκανδαλίζετο, καὶ διὰ τοῦτο ἐβούλετο ἀναχωρῆσαι τοῦ κοινοβίου. Ὁσάκις οὖν ἔσχε λογισμὸν ἀναχωρῆσαι, ἐφίστατο αὐτῷ ὁ μακάριος Γ᾽ωαννης ὁ Βαπτιστὴς καὶ Πρόδρομος τοῦ Κυρίου, λέγων. Καρτέρησον γέρων, καὶ κυφίζω σε τοῦ πολέμου. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, ἦλθε κόρη πέρσισα τοῦ βαπτισθῆναι, ἣν δὲ δυσειδὴς σφόδρα. καὶ τοσοῦτον ἦν ὠραία, ὡς τε μὴ δύνασθαι τὸν ἄγιον γυμνὸν χρίσαι αὐτὴν τὸ ἔλαιον. Ποιησάσης δὲ δύο ἡμέρας, ἦκουσεν ὁ Ἀ᾽ρχιεπίσκοπος περὶ τούτου, καὶ ἐξεπλάγη ζῶντι τῷ γέροντι. καὶ ἠθέλησεν ἀφορίσαι γυναῖκα ζῶντι τούτῳ, ἀλλ᾽ οὐκ ἦν δυνατὸν, διὰ τὸ μὴ δέχεσθαι τὸν τόπον. Ὁ δὲ γέρων, λαβὼν τὸ μηλωτάριον αὐτοῦ, ᾐνέχθησαν ἐπ᾽ αὐτῷ, ὅτι οὐκ ἔτι μένω ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Γ᾽παντὰ δὲ αὐτῷ ὁ τίμιος πρόδρομος ἐξῆν τοῦ Κοιμοβίου, Σλέγει αὐτῷ, πρωΐαν τὴν φωνήν. Γ᾽πόσρεψον εἰς τὸ Μοναχήριόν σου, ἐκεῖ φίζω σε τοῦ πολέμου. Τότε ὁ Ἀ᾽ββᾶς Κόμων, λέγει αὐτῷ μετ᾽ ὀργῆς. Πίσευε οὐχ ὑποσρέφω. πολλάκις γὰρ ὑπέσχου, ἐδὲν ἐποίησας. Κρατήσας οὖν αὐτὸν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐξαμοχλεύσας τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐφράγισε τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ, ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. πίσευόν μοι Ἀ᾽ββᾶ Κόμων, ἤθελόν σε ἔχειν μαθητὴν ὑπὲρ τοῦ πολέμου. μοῦ δὲ ὑπόσρεφε μηδὲν ἐνδοιάζων ἔρεκεν τούτου. Ὁ γέρων ἐν ὑποσρέψας εἰς τὸ Κοιμόβιον, τῇ ἐπαύριον χείσας ἐβάπτισε τὸν Πέρσισαν, μὴ θεωρήσας ὅτι γυνὴ ὑπῆρχεν. Ἐ᾽πιζήσας δὲ ὁ ὅσιος, ἄλλα ἔτη εἴκοσιν ἕνα, καὶ εἰς ἄκρον ἀπαθείας ἐλάσας, ὥστε νομίζεσθαι αὐτὸν ὑπὲρ ἀνθρωπον εἶναι, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον, Σῶσον. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Θ Εηγορίαις, θεοσόφοις παμμάκαρ χρησάμενος, ψυχὴν, ἐσώσω, ἀληθῶς τὸ σκότος ἐκ τῆς ψυχῆς, τῆς ἀγνοίας ἀπεδίωξας, σοφίας χάριτι, τοὺς τῷ σεπτῷ πειθήσαντας λόγῳ σου.

Ν λάκκῳ Μάρτυς, σὲ καταπατῶ χωννύουσι, δῆμοι, δυσεβῶν Σλίθοις αἰνηλεῶς, θαματοῦσιν αἰαμέλπορτα. δύλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Η Γῆ τὸ αἷμα, τὸ ἐκχυθὲν Μάρτυς δέδεκται, βρύον, ἰαμάτων ῥαμάτα τοῖς πιστοῖς. Οὐρανὸς δὲ τὸ μακάριον, Ἀ᾽ρχιπποτρεύμασα, ἀθλοφόρων ψυχαῖς ἀριθμούμενον.

Θεοτοκίον.

Η ὐ μὴ ὁμίχλη, τὸν Οὐρανὸν μεφέλαις δὲ Κύριος, Κόρη, περιβάλλων σαρκὰ θέλων θνητὴν, ἐξ αἱμάτων σου ἐνδύεται, καταζολὴν δόξης, ἀθανάτου ἐνδύων τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ, ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ο Παῦλος ἐπαύροις ἱδρῶσι, ἐγκωμάζων σε, Ἀ᾽ρχιπποτρεῖ ἔνδοξε, συστρατιώτην σε ἔγραψε, πληρωτὴν ἐνθέων πράξεων, διακονούμενον αὐτῷ, Σπίστει μέλποντα. δύλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Η μαρ ἐπίλειψε σεπτοῖς, πρὸς τὸ μαρτύριον, ἡ ἀξιάγαστος Ἀ᾽μφία γέρουσα ἔνδοξε, ὡς Τιόν σε γνησιώτατον. μεθ᾽ ἧς τὰ ἄνω κατοικεῖς ὄντως βασίλεια. δύλογᾶτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶντες τὸν Κύριον.

Ο Ἰ μήποτε ὄντων ταῖς φρεσὶ, σὲ τὸν ἐχέφρονα, μητροις παΐγιον, παραδιδόασιν Ἀ᾽ρχιπποτρεῖ, ἐμαθλύντα καρτερώτατα, Σὺπ᾽ αὐτῆς αἰνηλεῶς κατακεντούμενον, Σ βοῶντα, πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Η κρὸς διαβρώσεως μιᾶς, Ἀ᾽δὰμ γεγένηται, φυγήσας θανάτου, φυτοῦ τῆς γνώσεως ἅψαντε. διὰ σοῦ δὲ ἀμεζώωται, ἐ παραδείσου τῷ φυφλῷ, πάλιν ἀπέλαβεν, δύλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ὁ Εἵρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀφετῶ περιζωσάμενοι, οἱ δυσεβείας ἐραταὶ, παῖδες κραυγάζοντες. δύλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, θ. Λίθος ἀχειροτμήτος.

Ἵ Να τῶν αἰωνίων δόξαν, κληρονομήσῃς ἀθλοφόρε, δόξης ἐπιγείου παρέδραμες, τὸ ἄσατόν τε Σπαρθένου. καὶ πρὸς Χριστὸν ἐχώρησας, δόξῃ πρὸς τοῦτο κλειζόμενος.

Ὡ Σ τῷ κορυφαίῳ παμμάκαρ, τῷ Ἀ᾽ποστόλων μαθητεύσας, Παύλῳ τῷ σοφῷ θεηγόρῳ, σωτῆρα χαίρων τῶν αἰωνίζουσαν, κληρονομεῖς ἀπόλαυσιν, Κολασταίων ἐναλλώπισμα.

Τ έφος αἰεθήσω θεόφρον, νικητικὸν τῇ κορυφῇ σου, καὶ περιεβάλου πορφύραν, τῷ σῷ αἵματων βαφεῖσαν Ἀ᾽ρχιπποτρεῖ, Σ τῷ Χριστῷ γηθόμενος, συμβασιλεύεις παμμακάριστε.

Θ Ροις αἰαὸς ἐν τῇ μνήμῃ, τῇ φωτοφόρῳ σου ὑμνῆσαι, τὸν ἀγαθοδότην Σωτῆρα, τοὺς γενναίους Ἀ᾽ρχιπποτρεῖς σου. ὃς αἰδρικῶς ὑπέμειναν, καταβαλὼν τὸν πολυμήχανον.

Θεοτοκίον.

Ε ῦρεσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, μόνον τὸν φέροντα τὰ πάντα. τοῦτον ὡς Τιόν σου δυσώπει, ἐχθρῶν χειρῶν με Παναγνε ῥύσασθαι, Σδι᾽ ἐλέους ἄβυσσον, ἐναγκαλίσασθαι τε σῶσαι με.

Ο Εἵρμός.

Ι Ὸς ἀχειροτμήτος ὄρους, ἐξ ἀλοξοῦστου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς σωσάμενος τὰ διεφθαρμένα φύσεως. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀ᾽κολουθία τοῦ Ὀρθρου ὡς σύνηθες, Σ Ἀ᾽πόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μαΐου, Κ᾽. Τῶν ἐν ἁγίοις Παρδᾶ ἡμῶν Λέοντος, Ἐ᾽πισκόπου Κατάνης Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσοψήφιον ζῆ ς᾽. Σ ψάλλομεν ζῆ. προσόμοια. ἦχος, πλ. δ᾽.

Ω᾽ τῆς Παραδόξου Θαύματος.

Ε ᾽ων θεόφρον παμόλβιε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, Σ τελείαις καθαίρεσι, τῷ Θεῷ καὶ κτίσῃ σου, καθαρῶς προσκολλώμενος, φωτὸς ἀθανάτου ἔμπλεως γέγονας, Σ χαρισμάτων θείων τετύχηκας, πάθη αἰσχίστα, θεραπεύειν παύοντε, Σ προσεύχῃ, μάσιγι ἀκαθάρτα, διώκειν πρεσβύματα.

Ε ᾽ων τῷ ὄρτι μακάριος, Ἀ᾽ρχιβρύτης γεγονώς, Χριστὸν χλόιν ἐξεύρεσας, ῥάβδῳ θείας Πίστεως, ὡς Ποιμὴν ἀληθέστατος, ὀρθοδοξίας ἐτελεώτητος, τλῶσιν ἀγέλην θέμενος τὸ Πρόβλητος. ἧς κατ᾽ ἐμώπιον, ἐκτελῶν τεράστια, θεοπρεπῶς, κλέος ἀφθαίρετον, ἐκληρονόμησας.

Λ αὸν θεῖον ἀρρύσασθε, ὡς ἐκ πηγῆς προϊόν, βλυσταμένης ἀέρναον, τῆς τιμίας λαφύακος, τοῦ σοφοῦ Ἀ᾽ρχιποίμενος, Σ τῷ τῷ ὅλων, Θεῷ βοήσατε. ὁ ἐν ἁγίοις σου θαυμαζόμενος, τὰς δεήσεις, σῶσον ἡμᾶς οἰκτίρμον, ὡς ἀγαθὸς, πίστει ἑορτάζοντας, τλῶν θείαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ μοιον.

Ε ὐρυψυχήσασα ἔσχες, καὶ τῷ δακρύων κρουνὸς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, Σ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. διὰ τὸ πλῆθος, τῷ οἰκτιρμῶν σου ἀγνή, τῆς φοβερᾶς με, ῥῦσαι κολάσεως. Σ κατασκίωσον, ἔνθα ἡ αἰώνιος ἀνάπαυσις, Σ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωνίζουσα, Σ ἡ ἀπόλαυσις.

Σταυρ. Θεοτοκίον. Ὁ μοιον.

Ἅ λιος τέκνον ἡμαυρώσατο, καὶ ἡ Σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφώδες ἱμάτιον, γνοφερῶς μετέβαλε. ἡ Γῆ κλονεῖται Σ ῥήγνυται, τοῦ Ναοῦ σου δὴ καταπέτασμα, καίτοι πῶς τέκνον, ῥήξομαι, σπλάγχνα Σ ὄμματα, παρειας γλυκύτατε καταξαίνω, αἰδίκως σε θανόσκοντα, βλέπουσα Σῶτόρ μου;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ σωνήθους ᾠδῆς ὁ Κανὼν. ἐπακροστιχίς.

Λέοντα πηγὴν, ὄντα θαυμάτων σέβω.

Ὁ Γωσήφ. Ὠδὴ, α. ἦχος, πλ. δ᾽.

Γ ραῦ διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Α μπτῖρα σε θεῖον ἡ τοῦ Χριστοῦ, φαιδρὰ Ἐ᾽κκλησία, κεκτημένη Λέοντα σοφὸν, ταῖς τῷ ἀφετῷ σου φρυκτωρίαις, Σ τῷ θαυμάτων πλησίως φωτίζεται.

Κ βρέφους αἰθέτικας σεαυτὸν, τῷ παντῶν Δεσπότῃ, ἐ τῇ ἀσκήσει τῷ νόμῳ, ζῶσα πάντα γέγονας θυσία, θύων σαυτὸν αἱμάκτως Μακάριε.

Ὁ Βίος σε φέγγει τῇ ἀρετῇ, καταγλαϊσμένος, ϛ θαυμάτων ταῖς ἀστραπαῖς, καθωραϊσμένος Θεοφόρε, πεδυφαμῆ, σε τοῖς πᾶσιν εἰργάσατο. Θεοτοκίον.

Ἡ Δὸς ἐλεημάτισας τὸ Θεῖόν, ἀμόλωτε Κόρη, τοὺς οἰκήσαντας ὑπὲρ μέρ, ὧν σοὶ Θεοτόκε Σ τὴν πλημμέλειαν, ἐκ τῆς ψυχῶν τῆς βροτῶν ἐξοικήσαντος.

Ὠδὴ, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τ Ἀ σωτηρία Πάτερ, Σ δυσεβῆ δόγματα, τῆς ὀρθοδοξίας φυλάττων ἀδιαλώβητα, ποιμένων ἐξέθρεψας, ϛ σὺν μοναῖς ζωηφόρους, Σ πρὸς ἐπουράνιον μαίδραν εἰσήλασας.

Ἡ Νελθὼν ἐν τῷ ὄψει, τῆς ἀρετῆς Ὅσιε, χρίσμα ἰσχὺν ὑπεδέξω Σ τὴν παμύψιστον, παμσόφως ἡμέρας, ὑψηλοτάτη καθέδρᾳ, λειτουργήσας χάριτι, τὸ τῶ ὡς Ἄγγελος.

Ε Ἰρασμὸς ὑπομείνας, διὰ Χριστὸν Ὅσιε. τῆς ἀθανασίας μετέσχες Σ τῆς θεώσεως. μύρον δωρῶν δὲ, διλωσεκῶς ἀναβλύζω, ἀγιάζεις πίστει σοι, τοὺς προστελάζοντας.

Θεοτοκίον.

Λ Ἀβὶς ἡ τὸ θεῖα, Σ φωταυγὲς ἀΰθρακος, Βάτος ἡ πυρὶ μὴ φλεχθεῖσα τῷ τῆς θεότητος, τὰ φρυγανώδη με, παύτα κατάφλεξον πάθη, Σ πυρὸς ἐξάφασον, διαιωμίζοντας.

Ὁ Εἱρμός.

Ὑ Γραμίας ἀψίδος ὑροφέργε Κύριε, Σ τῆς Ἐκκλησίας δομήτωρ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῷ ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῷ πιστῶν τὸ χάρισμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καθισμα, ἦχος, γ'. Θεὸς πίστως.

Μ Ἐγας Ἥλιος, τῇ Οἰκουμένῃ, ἀνετέταλκας τῷ ἀρετῷ σε, ἀμαλάμψει Σ θαυμάτων λαμπρότητι, φωταγωγήσας πιστῶν τὰ συγκήματα, ϛ ἁφαμίσας παθῶν ἀμαυρότητα. Λέοντ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Σ νῦν. Θεοτοκίον Ὅμοιον.

Θ Είας φύσεως ὐκ ἐχωρίσθη, σαρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σε, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν Θρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μητέρα τόκον Μητέρα παρθένον σε, ὡς πρὸ τῦ τόκε φυλάξας παρθένον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χ Αρᾶ ἡ σύμπασα, κτίσις ὁρῶσά σε, χαίρει μακρόθυμε, Σταυρῷ ὑψούμενον, ἡ παμακράτος Ἀμνὰς, ἐβία Σ παράμωμος. λύτρωσιν γὰρ εὗρατο, διὰ σοῦ ὦ Φιλάνθρωπε. ξύλῳ γὰρ ἰάθρυσας, τὴν τῦ ξύλε κατάκρισιν. ἀλλ' ἐγὼ τὰ σὰ λάγχνα δοξάζω, μὴ φέρουσα ὁρᾶν σε θανατούμενον.

Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἠ πορήσας τὸν ἄνθρωπον, σὺ τῆς διανοίας ἑκάστε δύρτα, ϛάχυ ἰῶ ἔγκας παρόλβιε, ἀρετῶν ἐν θέσι Σ ἱστεων.

Ἁ γία σε ἅγιε, θήκην ἀσυλάκτως ἔλαιον ἅγιον, ἀναβλύζει ἁγιάζουσα, τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι.

Ὀσμάτων καθαρσίου, πονηρῶν δαιμόνων φυγαδευτήριον, Ἰ ὁράφχα ἐχρημάτισας, Σ πιστῶν ἀνθρώπων καταφύγιον.

Θεοτοκίον.

Τ Οῖς πᾶσιν ἀχώρητος, Παναγνε χωρεῖται ἐν τῇ μήδυϊ σε, διασώζων με χρηστότητι, τὸν βεβυθισμένον ἁμαρτήμασιν.

Ὠδὴ, ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ο Ἱ καθαρώτατῳ, μᾶλλον τῶν πάντων αἴτιον ἁμαρτίας ὁριζόμενος, παρ' αὐτὸν ἐδέξω, χαρισμάτων τὸν ἄγγελον θεόπνευστε, Σ τῶν ἰαμάτων, τὰς ἴασας φωτοχυσίας. δι' ὧν λύεις παθῶν τὸν σκοτασμαν.

Τ Ὸν ἀπάτας δαιμόνων, πάντας τοὺς πιστοὺντας Χριστῷ μωραίνοντα, τῷ πυρὶ δικαίᾳ, παραδέδωκας ψήφῳ μακάριε, ϛ ψυχὰς ἐρύσω, τῆς ὀλεθρίας τότε βλάβης, ὡς Ποιμὴν ἀληθὴς Σ σωτήριος.

Ν Αφθείσης ἐν μέσῳ, ἔσης ἀκαταφλέκτος πυρᾶς ἀοίδιμε. ἡ γὰρ θεία δρόσος, τὸν ἀγῖον ἐκύκλωσε Πνεύματος, ὡς ἱστορεῖται, ὡς λειτουργὸν τῆς θείας δόξης, ὡς τῆς ἄνω λαμπρότητος μέτοχον. Θεοτοκίον.

Θ Εωρήσαντες πάλαι, ἐν θεαρχικώτατα Θεοχαρίτωτε, οἱ σεπτοὶ Προφῆται, Μυστηρίου τὸ βάθος τὸ ἄφραστον, τῆς σεπτῆς λοχείας, σὲ τῆς ἀγνῆς ποικιλοτρόπως, ὡς ἐχώρησαν τὸ τοῦτο προηγγειλαν.

Ὠδὴ, ϛ'. Τῶν δεήσεων ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ὁ Ὑ ματοι τῇ ὑμετέρᾳ σε Πάτερ, ἐκομίσαντο τὸ βλέπειν Θεοφρον. τὸν γὰρ Χριστὸν, σωτῆρα κεκτημένος, ϛ πρὸς αὐτὸν τῆς ψυχῆς σε τὰ ὄμματα, κτησάμενος διλωσεκῶς, τὰς αἰτήσεις πλουσίας ἐλάμβανες.

Ὑ πὲρ

Ὑ Πέρεας τῷ Βασιλεῖ θαυμάσιε, φοβερώτατος ἰσχύσας προβαίνων, ἐν ταῖς αὐλαῖς, ταῖς αὐτῦ ἐπεφέρε, τῷ ἱματίῳ τὰς ἄπτυστας αἱμάτους. ἐδόξασε γάρ σε Χριστός. ὃν τῷ βίῳ σε Λέων ἐδόξασεν.

Μ Εῖζε σε ἡ σορὸς τῷ λειψάνῳ, Σ προχέει ἀενάως παμμάκαρ, ὥσπερ πηγὴ, καθαρὰ Σ δώδης, ἔλαιον θεῖον, δι' ὃ φυγαδοῦνται, μοσχήματα ἐκ τῶν πιστῶν, Σ ὑγεία τοῖς χρῄζουσι δίδοται. Θεοτοκίον.

Γ Ίασον τὴν ψυχήν μου Παρθένε, ἡ τὸν ἅγιον κυήσασα Λόγον, τὸν ἀληθῶς, ἐν ἁγίοις ὡς Θέμις, αἱμαπαυόμενον μόνον Θεὸν ἡμῶν. Σ δίδου μοι ὡς ἀληθῶς, καταμύξεως ὄμβρους παυσάμενος. Ὁ Εἱρμός.

Ἡ Μῶν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, ϛ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδη προσήγγισε, Σ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος, β'.

Τῶν ἁγίων πρεσβείαις.

Τ Ὸν ἀσώματον βρέφος Κυρίῳ αὐτεθέντα, Σ ἐκ παρθενίας τὴν χάριν αἰσθητὸν, παντὸς τοῖς ἄσμασι σεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας ϛ πρόμαχον. αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα. Ὁ Οἶκος.

Ρ Αμώσόν με τὴν γλῶτταν Χριστέ μου, ϛ παράσχου μοι λόγον, ὁ τῷ λόγῳ δοτὴρ, Σ παροχεὺς τῆς ζωῆς ἡμῶν. ἵνα ἰχύσω ἐγκωμιάσαι τὸ σοφὸν Ἱερέως τὸν βίον ὅλον, ὃν ἐν τῇ γῇ διαπείρᾳ ἀγαπητὸν ἐτέλεσε, Σ ἐλήφθη ὑραμόθεν, τῷ ἀπείρῳ θαυμάτων τὸ πέλαγος, Σ τῷ δογμάτων τὴν δωρεαν. δι' ὧν τὴν Ἐκκλησίαν κατηύγασεν. Αὐτὸς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, Κ'. μνήμη τῦ Ὁσίου Παφνουτίου ἡμῶν Σ Θαυματουργῦ Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης. στ.

Ὁ μῶν μακρὸς, Λέοντος. εἰδ' οἷος πύθη.

Π αύτως ἐρῶμεν τὸν προέδρου Κατάνης.

Ὃ τος ὁ ἅγιος, ἐκ Ῥαβέννης εἵλκε τὸ γένος, δυγενῶν ϛ δυσεβῶν γονέων ὑπάρχων Τέκος. Διὰ δὲ βίου καθαρότητα καὶ ἐπιμέλειαν λογισμῶν, πάντας τοὺς ἱερεῖς βαθμοὺς ἐμμέμως διαμείψας, Θεία ψήφῳ, πρόεδρος τῆς Καταυαίων Μητροπόλεως ἀναδείκνυται. Ἡνίκα τις κτῆτις περιώνυμον κέκτηται Σικελίαν. ἐν ᾗ καὶ τὸ Αἰτναῖον πῦρ, εἰσέτι Σ μὴ καταῤῥεῖ. Οὗτος ἂν φθορωμένως ὡς Λέων πεπαιδευμένος, καὶ Φωσφόρος δίκην λάμπων, κατεφώτισεν ἅπαντας, ψυχῶν ἐπιμελούμενος, χηρῶν προΐσταμενος, καὶ πενήτων προμηθούμενος. Ὅθεν διὰ μόνης προσευχῆς, εἰδωλικὸν ἄγαλμα εἰς γῆν κατέρραξε, καὶ μέγιστον τῇ καλλινίκῳ μαρτυρὶ Λουκίᾳ Νεάνῃ, τοῖς αὐτῦ φιλοτεχνήμασιν ἀμεσκόσατο, Σ τὴν ἐν μαγγανείαις τεραστοποιὸν Ἡλιόδωραν, ἀπετέφρωσεν. Οὗτος γὰρ δι' ὄχλε πᾶσι γινόμενος, τὸν ἀποστολικὸν, ϛ φωτοσποπῶν, ἐπεὶ ϛ κατὰ τῆς τῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, τοῖς αὐτῦ κακοτεχνήμασιν ἐπιχειρῶν ὁ μυσαρὸς κατετόλμησεν, ὁ μακάριος τὸν τοῦτον ὠδὴν χαρασάμενος, καὶ τῷ αὐτῦ ἱερῷ ἐπιβραχυλίῳ δήσας, κελεύει γεμέσθαι μεγίστην πυρκαϊὰν μέσον τῆς Πόλεως. καὶ δημοσιεύσας αὐτὸν πᾶσαν μαγγανείαν, Σ σωσδεδεμένον ἔχων τῷ βραχυλίῳ, εἰσῆλθε μέσον τῆς καμίνε. καὶ ὁ πρότερον ἐξῆλθε, μέχρις ἐ εἰς τέλος ἀπετεφρώθη ὁ δείλαιος. Τοῦτο ἐξέκησεν ἅπαντας ἐ μόνον γὰρ ἄφλεκτος ἐμεινεν ὁ μέγας, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων αὐτῦ τὸ καθόλε ἡ φλὸξ καθήψατο. Τότε τῦ θαύματος τὸ πέρατα καταλαβόντος, Σ οἱ Αὐτοκράτορες Λέων Σ Κωνσταντῖνος κατήκοοι γεγονότων, πρὸς ἑαυτοὺς τὸν ἅγιον μετεσείλαντο, καὶ τῷ ποδῶν αὐτῦ ἅπτονται, καὶ εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἐλιπαρεν. Οὗτος, ὁ μόνον ζῶν μέγιστος ἰῶ ἐν τοῖς θαύμασιν, ἀλλὰ ϛ τῇ γῇ παραδοθεὶς, πλέονα ἐκτελεῖ θαυμάσια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῦ ἁγίε Μάρτυρος Σαβῶκ Ἐπισκόπου. ϛ τῶν σὺν αὐτῷ λαοθέτου, τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἴκοσι τεσσάρων. στ.

Φ έρε σωθῶκτῶ, Σ Σαβῶκ Ἐπισκόπῳ, Η δωδεκαπλῆ, μαρτύρων δεκὰς ξίφος. Τ τοι ἐμαρτύρησαν ἐν Πέρσίδι, ϛδοῖ τῦ Βασιλέως Σαβωρίε, διὰ τὴν ὡς Χριστὸν πίστιν πάντες ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλάς. Ἱστορεῖται δὲ ὁ ἅγιος Σαβῶκ, πρὸ τοῦ κατοικεδωθῆναι αὐτὸν, ἰδὼν καθ' ὕπνον τὸν πατέρα αὐτοῦ ἱερομάρτυρα Συμεὼν, ἐξαίφνης

ϛδοῖ

Ζωὴ κλίμακος ὑψηλῆς, ἐ πρὸς τὴν αὖθοδον ἐκκαλέμμενον, δηλέμτα ὡς ἔοικε τὴν τῆ Μαρτυρίᾳ αμάβασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆ Ὁσίου Παφνουτίου τοῦ Βησαρίωνος. ςί.

Πολλῶν ἱδρώτων Ϛ πόνων Βησαρίωνα, Ϝολλαὶ θαμὼν εὗρηκεν αὐτιμισθίας.

Οὗτος ἐγεννήθη σαρκικῶς ἐν Αἰγύπτῳ. Ἀπογαλακτισθέντος δὲ αὐτῆ, ἐ ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἐκπαιδευθέντος, φῶς τὸ ἅγιον ἔλαμψεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆ ἐκ μεαρᾶς ἡλικίας, ἐ ἠγάπησεν Ἰησοῦ Χριςὸν σφόδρα μηδ' ὁπωσδήν χαμίας οἱῳδήποτε πράγματι τὸ δοθὲν αὐτῷ ἅγιον Βάπτισμα μηπιόθεν. Ἀμελθὼν δὲ εἰς τόπον ἔρημον, ὡς ἄσαρκος ἠγωνίσατο, καὶ τῆς σαρκὸς καταφρονήσας, ὡς φθειρομένης, τῷ κρείττονι τὸ χέρον ὑπέταξε. καὶ εὗρε τὸν Θεὸν βοηθόν, ὃν ἐπόθησε. Τεσσαράκοντα γὰρ ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἔςη ἀκλόνητος, ὥσπερ ςήλη αἴωνος τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα ἔχων, καὶ τὴν ψυχὴν ἀχώριςον ἐκ Θεοῦ. Διὸ Ϛ χάριτι ἀξιωθείς, οὐ τὰ τυχόντα σημεῖα ὁ Θεὸς ἐποίησε δι' αὐτοῦ, ἀλλὰ Ϛ λίαν παράδοξα. Φυλάξας γὰρ τὸ κατ' εἰκόνα ὅσης δυνάμεως εἶχεν, ἐκεῖνα εἰργάσατο, οἷα Ϛ οἱ Μεγάλοι Προφῆται, οἱ τῷ Θεῷ αὐτοφαῶς προσομιλήσαντες. Μωϋσῆς γὰρ ἡ ῥίζα τῶν Προφητῶν πάντων, τὰ πικρὰ ὕδατα εἰς γλυκύτητα μετεποίησε διὰ ξύλου, τὴν τοῦ Κυρίου Ϛαυρὸν εἰκονίζοντος, ἵνα τὰς γογγύζοντας Ἑβραίους κατασιγάσῃ. Οὗτος δὲ ὁ μακάριος, τῶ Μαθητῆ αὐτῆ βαδίζοντος ποτὲ ἐν ὁδῷ αμύδρῳ, ἐ τῇ δίψῃ φλεγομένου, διὰ χαράγματος ϛαυρᾶ ἐμαερίου, τὴν ἅλμυραν ἐ ἄποτον Θάλασσαν, εἰς γλυκύτητα μετεποίησε, ἐ ψυχρὰν καὶ πότιμον εἰργάσατο. Διὸ Ϛ ἐμπλησθέντων ἐξ αὐτῆς, σὺν ἑτέροις πολλοῖς, τῷ Θεῷ νυχαρίςησαν. Ὁ Ἰησοῦς ποτὲ τῶ Ναυῆ, τὸν Ἀμαλὴκ συγκόπτων, τὸν Ἥλιον τῶ ἰδίῳ δρόμῳ ἔςησεν, ἕως σωσέκοψεν ἅπαντας. Καὶ ὅπως ποτὲ ὁ μακάριος ἐν τόπῳ τιμιῳ δύρεθείς, ὠφελείας ἕνεκεν πολλῶν, καὶ τῆς ὥρας λιγυσμοῦ, τὸν Θεὸν αἰτησάμενος ἔςησεν, ἕως ὃ τὸ παῦ τῆς ὁδοῦ διήνυσεν. Οὕτως ὡς Ἠλίας ὕδωρ ἐξ Οὐρανοῦ κατήγαγεν, οὐχ ἅπαξ ἐ δίς, ἀλλὰ ἐ πολλάκις τοῦτο αἰτησάμενος αὐτός. Ἐλισσαῖος ποτὲ ὁ Προφήτης τῇ μηλωτῇ Ἠλίου, τὸν Ἰορδάνην ἀβρόχως ἐπέρασεν. Οὗτος δὲ, αὖτις μὴν Ἰορδάνου, τὸν Νεῖλον ποταμὸν, αὖτις δὲ μηλωτῆς, τὸ σημεῖον τοῦ Ϛαυροῦ ὅπλον κραταιὸν χρησάμενος, τὸ ὕδωρ ἅπαν εἰς λιβάδος δύτητα μετεποίησε. Ϛέναιμον τοσοῦτον ὑδάτων πεζοπορήσας, ὢ τοῦ θαύματος, μέχρις ἀγραυγάλων ἐβαφήσαν οἱ αὐτοῦ πόδες. Τί τούτων τοῦ τοραςίου ἔτοιμον; τί θαυμασιώτερον; Οὗτος ἐ ἄλλα σημεῖα διάφορα ἐργασάμενος τῇ δυνάμει τοῦ Ϛαυροῦ, ἐ ἐν ὑγρᾷ πίομι τὸν Θεὸν θρασπόσας, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀγάθωνος Πάπα Ῥώμης.

Ῥώμης Ἀγάθων, οἴακας διδυθύνας, Πρύμναν ἐκρύσω, πρὸς μονητὰς λιμένας.

Οὗτος ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ϛ Θαυματουργὸς Ἀγάθων, ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐγένετο, Υἱὸς χειριαμῶν γονέων, δίλαβῶν, καὶ δίσεβῶν. Οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ φιλοπονήσαντες, ἐδίδαξαν αὐτὸν πᾶσαν Γραφὴν θεόπνευςον καὶ ὠφέλιμον. τοσοῦτον γὰρ ὠφελήθη παρὰ τῆς θείας γραφῆς καὶ κατεμύγη, ὡς μὴ τὸ ἀποθαμεῖν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, σωναγαγεῖν πάντα τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ προσκαλεσάμενος πτωχούς, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ διασκορπίσαι αὐτὸν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς μοναςήριον, καὶ μοράσαι, καὶ τὸ μοναχικὸν ὀχῆμα ἐνδύσασθαι, καὶ δεδυκέναι τῷ Θεῷ μυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ τοῦ Κόσμου προσδύχεσθαι. Εἰς ἀρετὴν δὲ τοσοῦτον ἠγωνίσατο, ὡς καὶ χαρίσματα ἰαμάτων ποιεῖν. ἐπεὶ δὲ ἡ ἀρετὴ ὑλαμθάνει, Πάπας Ῥώμης ἐγένετο. Ϛ καλῶς διαπρέψας ἐν τῷ Ϛοιχοπικῷ ἀξιώματι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῆ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἐ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ

Ἄξεις τῆ Θείῳ ἀσωμάτῳ, μὴ σώματος μιμούμενος Θεόφρον, ἐλεατέργεις Θεῷ, ἀπαύςως αἰνέλπτων. ὑλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὧ τῶν

Ϝ' Τὰ κωφὰ δύνατα Παμμάκαρ, δι' ἐμτύξεως ἰωέωξάς σε θείας. καὶ χωλοῖς προφανῶς, παρέχεις δίδρομίαν, δύλογητὸς εἶ κράζεσι, τῷ Χριςῷ εἰς αἰῶνας.

Η Εὐματι θείῳ τῶ Δεσπότῃ, ἀκατάφλεκτος διέμειας ἐν μέσῳ, εἰσελθὼν τὸ πυρός. ὁ μέτοχος δὲ τούτῳ, κρίσει δικαίᾳ φλέγεται, Ἠλιόδωρος δύχῃ σε. Θεοτοκίον.

Ϛ Οὕτω μηδαμῶς μὴ καταφλέξαι, τῆς Θεότητος τὸ πῦρ Παρθενομήτωρ, σωματῶται ἐκ σοῦ, τὰ πέρατα φωτίζον, ταῖς θείαις λαμπρότησι. διὸ τῶ τόκῳ σε ὑμνοῦμεν.

Ὠδὴ, ὁ Νικηταὶ Τυραννίδα.

Ξεχύθη χάρις, Πάτερ σοῦ τοῖς χείλεσιν ὁρμούσα. διὰ τοῦτο Λέοντι, ὁ Θεός σε ἔχρισεν, Ἀρχιερέα τῶ λαῶ βοῶμτα. ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, ἐ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Β Ασιλεῖ παμμάκαρ, τῷ διανοίζοντι δ' αρεςήσας, ἐπιγείῳ Λέοντι, βασιλεῖ παρέςηκας, αἰθρακας φέρων, Ϛ τὴν τοῦτε Πάτερ, καταπλήττων ἔμμοιαν, ταῖς θαυματουργίαις, ταῖς λίαν παραδόξοις.

Ϝ Σελαία Πάτερ, φυτόθεὶς καπέκαρπος οἴκῳ Κυρίου, φέρεις μῦ τέλος, ἐκ τοῦ θείου σκιώδους σε ἐλαίου θεόν, πιςῶν πᾶσαν μόσον, ἀπελαύνων παντοτε, τῆ εἰς σὲ μὴ πόθω, σοφὲ προσπεφυγότων.

Θεοτοκίον.

Ο Βελήσει παντα, ἐκτελῶν παράνομε δύχογνωμοσύνη, βεληθεὶς ἐ μίτραν, τὴν σὴν κατεσκίωσε, Ϛ σαρξ ὡράθη, Ϛ ἐθέωσέ με, φθαρέντα τὸ πρότερον, τῶ ἀπατεῶνος, κακίᾳ συμβουλίᾳ. Ὠδὴ ἑ Ἑρμός.

Η Ικηται Τυραννίδα Ϛ φλογὸς, τῆς χάριτος σε γεγονότων, οἱ τῆ ἐντολῶν σε σφόδρα αἰτεχόμενοι παίδων ἐνόων. Εὐλογεῖτε παντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, ϛ'. Ἐφρίξε πᾶσα ἀκοή.

Ν' α σε θείαις ἐν φωναῖς, μακαρίζωμεν ὁσίως βιώσαντα, Ϛ τὰ ὁραμία περιπολεύοντα Ϛ ἀγαλλόμενον, παθῶν ἐ θλίψεων ἡμᾶς, δίκαις σε διάσωσε, Ϛ περιςάσεων, Ἱεράρχα Ϛ Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Σκλῆμα τῆς ἀληθείας, γεγονὼς Πάτερ ἀμπέλου ἐβλάςησας, ἀρετῆ βότρυας, θυμάτων γλεῦκος ἐμαπαζόμτας. ἐξ ὧ πίνομ-

τῶν πιςῶς, ὑγείαν κομίζονται, Ϛ ἀγαλλίασιν, δύφημέντων σε φέρει Λέοντα ὅσιε.

Ϝ Ὡμάσε γέγονε Ναός, τῶ ἁγίου Ϛ σεπτῶ πάτρῳ Πρόκλου. ἐ μοῦ κατάκειται, τῶ θείῳ ἕνδον Ναῶ ἠγειρας, εἰς δοξαν Λέοντα Ϛ τιμῶν, Λευκίᾳ τῇ μάρτυρι, θαυμάτων βρύοντα ἡμῖν, Ποταμὸς τοῖς δύσεβῶς σε γεραίρουσι.

Η Λιος ὥφθης φωταυγὴς, ἀρετῆ λαμπαδχίαις τὰ πέρατα, περιαυγάζων ἀεὶ, Ϛ μοῦ πρὸς φέγγος μετέβης ἄῤῥητον. τὴν φωτοφόρον σε δοὺ, μνήμην ἑορτάζοντας, Λέοντα πανόλβιε, σκοτασμῶ παντὸς δεινῶν ἀπολύσωσαι. Θεοτοκίον.

Ρίπτω σε μόνε Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν παρουσίαν Ϛ δέδοικα, ἄμεμπτα πταίσας σοι, Ϛ μεταμέλειαν μὴ βελτιούμενος. ἀλλ' ὡς ὑπάρχων ἀγαθὸς, ἐπίςρεψον σῶσόν με, τῆς κτησάσης σε, δύπροσδέκτους Ἰησοῦ παρακλήσεσι.

Ο' Εἱρμός.

Φρίξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιςος ἑκὼν, κατέλθε μέλεσι Ϛ σώματος, παρθενικῆς ἀσπόγαςρός, γαμόμενος ἄφθορος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιςοὶ μεγαλυνόμεν.

Ἑξαποςειλάτω Γυναῖκες ἀκουσάτωσαν.

Ἀμπτῆρα Ϛ Διδάσκαλον, Ϛ Ἀρχιερέα μέγιςον, ἡ τῶ Χριςῶ Ἐκκλησία, ἐχωρίζετο σε Ἰόβαρχα. τὰ γὰρ τούτης τέκνα, καλῶς ἐποίμανας Πάτερ, Ϛ ὁμολογῶν σωτήριον, Λέοντα Θεόφρον ὅσιε, αἱρετικοὺς ἐκδιώξας, καθάπερ θῆρας ἀγρίους.

Θεοτοκίον.

Καταφὴς ὁ πολύφωτος, Ἀςὴρ Ϛ διαυγέςατος, τερατουργὸς Ἱεράρχης, Λέοντος ὁ μύςης Τριάδος, κυρίως Θεοτόκον σε, ἀγνῶ φρονῶς ἐκήρυξεν, μᾶ Ϛ ψυχῆ Ϛ σώματι. διὸ καὶ ἡμᾶς αἰνυμνοῦμεν, σαφῶς Θεὸν σε Μητέρα.

Ἥλιοι τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ὁσίων σωτήριον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, ΚΑ. Τῶ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τῶν Συμβολαίων. Ἐπὶ τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐψάλομεν ζ'. Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος, πλ. δ'.

Ὧ τῶν

Ω' τ῀ Παραδόξε Θαύματος.

Η Α'τὸρ Θεόφρον Τιμόθεε, δι' ἐγκρατείας πολλ῀ς, Σσωτ῀ρος δεήσεως, τ῀ῖς παθ῀ῶν σκίρτήματα, παντελῶς ἐξκφαμίσας. Σ᾽ παθείας χάριν δεξάμενος, δοχεῖον ὤφθης τ῀ῦ θείε Πνεύματος. ὅθεν τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις παντοτε, τὰ πονηρά, ζῶν κὰὶ μετ' θαύματον, Θεομακάριστε.

Η Α'τὸρ Θεόφρον Τιμόθεε, τ῀ῦ Α'βραὰμ μιμητ῀ς, ἀψοφ῀ῦς ἐλεημάτισας, θεραπεύων παντοτε, τὰς πρός σὲ καταφεύγοντας. Ιωβ ἐκτήσω τὸ ἐν τοῖς πόνοις σεσοφόν. Δαυὶδ τὸ πρᾶον ἀμιάντου μέλος, βίον ἰσάγγελον, Χρ῀ῖ γῆς διλύσας. τ῀ῦ ὄρεκτ῀ῦ, ἔφθασας τὸ ἔσχατον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν.

Η Α'τὸρ ἱερὸ Τιμόθεε, τῆς σωφροσύνης Εἰκὼν, ἐγκρατείας Υ'πόδειγμα, ὁσίας Ι'μβαλμα, Σ Πηγὴ καταυγάσεως, ὀρθοδοξίας ἔρεισμα ἄσειστον, τ῀ῦ ἰαμάτων Ρ᾽έθρον ἄφθορον, Η'λιος ἄδυτος. Τέκμον θείας χάριτος, Μομφῶν, ὤφθης ἐγκαλλώπισμα, σεβασμιώτατε.

Δόξα, Κ᾽αὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ο'μοιον.

Ο Λος ὁ Βίος μου ἄσωτος, ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελγὴς, Σ τὸ σῶμα παμμίαρον, Κ᾽ ὁ μὲν ἀκάθαρτος, Σ τὰ ἔργα παμβέβηλα, κὰὶ ὅλος ὅντως εἰμὶ ὑπόδικος, τῆς καταδίκης Σ κατακρίσεως. πόθεν φύξομαι, Σ πρὸς τίνα φεύξομαι; εἰμὴ πρὸς σέ. Δέσποινα σωτήριον, ὁλαγχεῖ ἐλπίδι, Κ᾽ ἀνεύρο σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον. Ο'μοιον.

Ω Τὸ παράδοξον θαύματος. ὦ μυστηρίου φρικτ῀ῦ. ὦ φθεγκτ῀ῆς ἐγχειρήσεως, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμαμένην, ὃν αὐθαδῶς φθεγκτῶ ἐκύησεν, ἔκλαιε λέγουσα. οἴμοι Τέκνον φίλτατον, πῶς ὁ δεσπότης, δοῦλος Κ᾽ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσαι;

Εἰς τὸν Ο'ρθρον, μετὰ τὸ σωθ῀ῆναι τὸ ὁ Καμὼν. Ωδὴ, ὁ ἦχος, π.δ'.

Α'σωμεν φόβῳ τῷ Θεῷ.

Ε'πὶ γῆς τὸν πάλαι ἀέρα, τὸν ἐν τῷ ὕψει Πάτῳ, τῆς ἐγκρατείας ἀναλάμψαντα φαιδρῶς, Σ τ῀ῆς πίστεως καρδίας καταυγάζοντα, μάκαρ Τιμόθεε, ἀνύθημέρως ἀεί.

Χωρ πρὸς Θεὸν ἐκτενεῖς, τῆς διαπρεπείας ὅμμα, τῆς ἀμελείας τὴν ὕπνον, ἐκ ψυχῆς ἀπετινάξω Πάτερ, Κ᾽ Ναὸς ἐγένου θείου Πνεύματος, Κ᾽ ἁγιάσματος τόπος Τιμόθεε.

Α'ς τὰ πονηρὰ μηχανὰς, τῇ ταπεινώσει Πάτερ συμπεφραγμένος, διῆλθες ἀβλαβῶς, Σ πρὸς Θεὸν ὑψώθης, Σ αὐτὸ῀ῆς δόξης διὰ παντὸς, ἐμφρυφᾶς μάκαρ Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Η ἀφέγγωτος Θεοῦ, τὸν ποιητὴν τ῀ῦ ὅλων, ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσα ἀπόρως, ἀληθῶς τεκοῦσαν Θεοτόκον Κόρην, Κ᾽ παρθενεύσασαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ω'δὴ, γ'. Στερεωμά μου Σωτὴρ ὑπάρχεις.

Ο Ικτέρων πάντας τῇ συμπαθείᾳ, ἄλλος Α'βραὰμ ἐλεημάτισας, δεξιούμενος τὰς πανθέρμους, παραβαλόντας ὦ Τιμόθεε, Σ διὰ αὐτ῀ῆς τ῀ῆς πόνων, θεραπεύων Θεόν.

Η Εκρώσας μέλη τὰ ἐπὶ γῆς σε, Πάτερ ὡς φησὶν ὁ ἀπόστολος, τῆς ζωῆς τῆς ἀϊδίου, συμμέτοχος ἀναδέδειξαι. ἐν ᾗ τ῀ῆς τιμώντων σε, ἀεὶ μέμνησο.

Ν'απλήσας σε τ῀ῆς ἔργων Πάτερ, Η'λιος γεγένησαι ἄδυτος, ταῖς ἀκτῖσι τ῀ῆς ἀγώνων τὰ ἔπαθλα, εἰς τὰ πέρατα καταυγάζων ἀεὶ, Κ᾽ τ῀ῆς δαιμόνων, λύων τὸν σκοτόμαυρον.

Θεοτοκίον.

Γ'ὴ παρθένε τὸ Βασιλέως, τ῀ῆς βασιλευόντων γεμηνία, τὰς σειρὰς μου τ῀ῆς πταισμάτων, διάρρηξον Σ ὁδήγησον πρὸς μετανοίας ῥίβας ταῖς πρεσβείαις σου.

Ω' Εἱρμός.

Τερέωμά μου Σωτὴρ ὑπάρχεις, καταφυγή μου Σδωμις. σαλεύθεισαν τὸν καρδίαν μου, στερέωσον εἰς τὸν φόβον σου. ὅτι ἐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ω'δὴ, δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Α Ρθένος αὐθαδέσεξαι, πιστῶς τῷ ποιήσαντι, τὸ σῶμα πεφανέρωσαι, Παρθένε ἡμῶν Ο'σία. ὅθεν Κ᾽ σωφρόνως ταῖς φρονίμοις παρθένοις. πίστει δὲ συγχορδίας, τοῖς ὁσίοις παρέδωκεν. ἡμῖν δὲ ἐπέφανεν βρύων τὰ θαύματα. Θεοτοκίον.

Αχὺ προκατάλαβε, πρὶν δυλωθ῀ῆναι ἡμᾶς. ἐχθροῖς βλασφημήσασε, Κ᾽ ἀπειλήσαν ἡμῖν, Χριστὸ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἄφελε τῷ Σταυρῷ σε, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. μάθωσεν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβείαις τ῀ῆς Θεοτόκε μόνε Φιλάνθρωπε.

Σταυρο-

Σταυροθεοτοκίον. Ο'μοιον.

Η Αρθένε παράμωμε, Μ῀ῆτερ Χριστ῀ῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθεσε, τὴν παναγίαν ψυχήν. διὰ καυχήματον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν Σ Θεόν σε. ὃν πρὸ βολογημένη, δυσωπῆσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ω'δὴ, δ. Ε'ξόρυς κατασκίε.

Γ'ὰς προσευχὰς, ἀεὶ ὠχαριστήμενος, τὰ τ῀ῆς μοναχῶν, ἐχθρῶν τὸ ξα Σ βέλη, ὡπτ῀ῆρ μηπίων τοξεύματα ἐλογίσω, Πατὴρ ἀοίδιμε Τιμόθεε.

Ο'ν τῆς πρὸς ἡμᾶς, Χριστ῀ῦ οἰκονομίας, ἐχέσει προσκυνῶν, Θεόφρον χαρακτ῀ῆρα, πᾶραν ὑπέρτης μαστίγων τὸν τ῀ῆς πάτην, ἀπαρνησάμενος ὦ Τιμόθεε.

Ε'ν τῆς αἱρέσεως, ἀσάλευτος ὑπ῀ῆρξας, ἐν τῇ πρὸς Θεόν, ἀεὶ δοξολογίᾳ, μὴ δ' ὁπωσδ῀ῆν αἱρετίσεως ἀφαπαύσεως ἐν ταῖς ταύτης, ὥραις μετέχων ὦ Τιμόθεε. Θεοτοκίον.

Ε'ὸν Χρ῀ῖ γῆς, ἐγέννησας παιδίον, τὸν ἐκ τ῀ῦ Παρθ῀ῦ, πρὸ παντων τ῀ῶν αἰώνων, γεγονημένον ἀρρήτως, Μ῀ῆτερ ἁγία, Χριστιανῶν ἐπανόρθωσις.

Ω'δὴ, ε'. Τὸ ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ο Ικεκαθαρμένε, παρεσῶ τῇ Τριάδι μακάριε, κὰὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτῖσι, πυρσευόμενος Πάτερ, τοὺς ἐν τῷ σκότει ἡμᾶς καμβυμένους, τ῀ῆς ψυχικῶν παθημάτων, φωτίζεις ἑκάστοτε.

Η σαφκὰ ἐγκρατείᾳ, τὸν ψυχὸν ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, τ῀ῶν Βασιλέως τ῀ῆς ὅλων, θεράπων ἐχρημάτισε, κὰὶ παρ' αὐτ῀ῦ ἐμαργῶς, τὰς τῶν θαυμάτων ἐδέξω, Τιμόθεε χάριτας.

Τ'ὴν μὴν περιέργως, ἀλλ' ἁπλάστῳ καρδίᾳ αἰτήσασα, ἡ προσελθοῦσα σοι σεῖρα, διὰ πίστ῀ῦ οἰκέτε, εὐτέκνος δείκνυται ἐξ ἀτεκνίας, ὑμνοῦσα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γ'κήσας ἐν γαστρὶ σὺ, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις σὲ ἀπεργάσατο, Θεοπρεπῶς πλατυτέραν, Μαρία Θεοτόκε. ἐν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ὡς ἀγαθὴ, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύειν Θεόν ὑμᾶς.

Ω'δὴ, ς'. Ι'λαθητί μοι Σωτ῀ηρ.

Η Λικῶς σοι διατηρῶν, τ῀ῆς παρθενίας ἀξίωμα, ἐν ὅλῃ σε τ῀ῇ ζωῇ, γνησίῳ ὠδέποτε, κατ' ὄψιν σωτύχων, τὸν ἐκ πάντα βλάβην, παντελῶς ἀποκρυσάμενος.

Ι'μέρι τῷ μοναχῷ, ἐγ ἀθωρμίσθης τοῖς κύμασι, τῶν ἡδονῶν μὴ βραχεῖ, παμμάκαρ Τιμόθεε, ἀλλὰ ταῖς τ῀ῶν Π᾽νευμάτος, ζωηφόροις αὔραις, ἐπλοήσας παμποθεινότατε.

Μ'ακρύνας ψαλμικῶς, ἐν ὄρεσι διατρόμους, κὰὶ τοὺς ἐρήμους αὐλίζόμενος, ἕως εἰσήλασας, εἰς Θεὸν τὸν Πόλιν, τὸν ὁραῖον Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Ν'οῶτοις χερουβικοῖς, ἀπερινράπτως καθήμενος, περιγράπτως ἐν τ῀ῇ σῇ, κοιλίᾳ ἐνώκησε, σαρκὶ ὁ Θεότητι. Σ᾽έκσε προῆλθε, διασώζων με παράμωμε.

Ο Εἱρμός.

Ι'λάθητί μοι Σωτ῀ηρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἁμαρτίαι μου. Κ᾽ ἐκ βυθ῀ῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγέ με. δέομαι. πρός σὲ γὰρ ἐβόησα, ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τ῀ῆς σωτηρίας μου.

Κ᾽αθίσμα. Ἦχος, γ'. Ε'πεφάνης σήμερον.

Σ Ὰς ὁ πολύφωτος ἐκ τ῀ῆς ἑώας, ἀναλάμψας ἤγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, τὰς ἀφετὰς τῶν τραυμάτων σου, θαυματοφόρε Θεόφρον Τιμόθεε.

Τ῀ῷ αὐτ῀ῷ Μην῀ι, Κ᾽Α'. μνήμη τ῀ῆς ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τὰ ἐν Συμβόλοις. ςῖ.

Κ᾽αὶ ζῶντα Τιμόθεε Κ᾽ τεθνηκότα.

Τ᾽ιμᾷ Θεὸς σε ζῶντων Σ τεθνηκότων.

Ε'ικαδὶ Τιμοθέου πρώτη, Κ᾽ σῆμα κάλυψεν.

Ο Τ'τος ὁ μακάριος ἐξ ἁλῶν τῶν ὀρύχων, τὸν μοναχρίβιον τάσδε, διεγκρατείας πολλ῀ῆς κὰὶ σωτηρίου δεήσεως, τῶν παθῶν τὰ σκίρτήματα ἐξαφανίσας, κὰὶ ἀπαθ῀ῆς γεμόμενος, δοχεῖον ὤφθη τὰ ἁγίου Πνεύματος, παρθένος ἕως τέλους Κ᾽ ψυχὴ κὰὶ σώματι διαμένας. Γυναῖκα οὐδέποτε εἰς ὄψιν ἐλθεῖν ἠθέλησεν. Ε'ν ὄρεσι διατρόμους, Σ ἐν ἐρήμοις αὐλιζόμενος, τῶν δακρύων τ῀ῇ δρόσῳ τὸν ψυχὸν αὐτ῀ῆς ἡδύνεν. ὅθεν Σ χαρίσματα ἰαμάτων ἔλαβε. Δαιμόνας γὰρ ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε, κὰὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐθεράπευσεν. ὅπως βεβαίως, ἐν γήρα καλῷ καταλύει τὸν βίον, κὰὶ πρὸς Κύριον ἐχώρησεν.

Η Ιη

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶ ἁγ Ἀγίοις Παῦρος ἡμῶν Εὐζαθίας, Παφλαφχε Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Ὁ Γ'τος ἰω Χρυσαυτίνου τῶ πρώτω ἐν Βασιλεῦσι Χριστιανῶ. ὃς τις τῆς ὀρθοδοξίας τὰς ἀκτῖνας δεχόμενος, παύτας τὰς τοῦ λόγω σοφίας ἀπαυταχῶ τῆς Οἰκουμένης ἐπ.σωιχεῖν ἐκπέμπει, ὧν εἷς ἰω καὶ ὅτος ὁ ἅγιος. ὃς ἐ παρὼν ἐν τῇ κτ Νικαίαν πρώτη Συνόδω, τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πατέρων, ἐ τὸ δόγμα τῆς εὐσεβείας κρατύνων, ἐξελέγχων δὲ ἐ ἀναιρέτων τὰς τῆς θείας φύσεως τὴν τομὴν ἐπεισάγοντας, Sτὸν Υἱὸν κτίσμα λέγοντας, Sτῆς Πατρικῆς τιμῆς ἀλλοριοῦντας. Διαὸ ἐν τῶν ἐν Θεοῦ αὐτῶ παῤῥησίαν, Sτὸν ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ζῆλον, φθόνου ὠδίνησαν κατ' αὐτῶ Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, Θεόγνις ὁ Νικαίας, Sεὐσέβιος ὁ Καισαρείας, ἐ οἱ λοιποὶ ὅσοι τῆς ἀρειανικῆς βλασφημίας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀθεΐας ἐτύγχανον κοιμώμενοι. Sοὗ σχήματι τῆς κτ παύσου Σωτῆρος ἐκεψεως (ἐ γὰρ τῶν Χῦ τὰ Γ'ροσώλυμα πορείαν ἐπλάταινε,) ἐν Ἀντιοχείᾳ παραγενόμενοι, τῶν τῶ ἁγίω καταψηφησάμενοι καθαίρεσιν, ὅτι δι' φασι γνώμην ἑταιρικὴν, ὑπ' αὐτῶν Χῦ μεγάλοις δώροις ἀνεπείσθην, ἀφτιγενὲς παιδίον Χῦ φθορὸν ἐνεγκόν, προσῆλθον αὐτοῖς ἐκ συνουσίας τῶ Εὐζαθίου συνειληφέναι λέγον, Sτετοκέναι τὸ Χῦ φθορὸν βρέφος. Sγλ ἔπεισαν τῶ τοιούτω δράματος αὐτουργοί. οἵτινες ὅρκω μόνον τ' κατηγορίαν βεβαιῶσαι τὸ γνήσιον ἅπαντήσαντες, διὰ τέλους τῶ ἁγίω τὴν καθαίρεσιν καταψηφίζονται, ἐ τὸν Βασιλέα πείθουσιν ἐξορίαν ἀποφήνασθαι κατ' αὐτῶ. Sἐπεμφθη διὰ τῆς Θρᾴκης εἰς Φιλίππους Πόλεως Μακεδονίας, ἔνθα Sτὸν βίον κατέλυσεν. Ἐκατὸν δὲ Χρόνων διαγενομένων κτ τῶν χρόνων τῆς Βασιλείας Ζήνωνος, ἀνηχθη τὸ ἅγιον αὐτῶ λείψανον, καὶ παρενεμφθεὶς Ἀντιόχειαν παντὸς τῶ πλήθους προχυθέντος τῶ ἄστεος ἀπὸ μιλίων δεκαοκτὼ, Sμεθ' ὕμνων Sφώτων Sθυμιαμάτων δεξαμένων αὐτό. Τότον ἐ ὁ τίμιος Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Λέγεται δέ, ὅτι τὸ συκοφαντήσαν τὸν ἅγιον Εὐζάθιον γνώμαιον, μόσῳ χαλεπῇ περιπεσόν, τὼ κατ' αὐτῶ πᾶσαν δεξαγορεύσαι Χῦ βουλὴν, Sτῇ νόσῳ θεμένων ἕκαστον δεξαγγέλλαι. ἐ ὅτι Χῦ μιμησιν ὑπ' αὐτῆς δεξαπατηθεῖσα, καὶ πεισθεῖσα, τὴν κατηγορίαν δεξιώσεγκε. Τὸν μεντοι ὅρκον παραλογισαθαι, ἐ μὴ παντελῶς διαψεύσασθαι. ὑπότινος γὰρ Εὐζαθίω χαλκέως συμφθαρέντος αὐτῇ, γενηθῆναι ἔφη τὸ βρέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶ ἁγ ἁγίοις Παῦρος ἡμῶν Γεωργίω, Ἐπισκόπω Ἀμάζειδος. ςῆ.

Ὁ γεώργιος Sλιπὼν τὸ σαρκίον,
Πολλοῖς γεωργεῖ ψυχικὴν σωτηρίαν.

Ὁ Γ'τος, δύσεβῶν ἔφυγομένων Θεοδώρω καὶ Μυγεθῦς προσαγορευομένων, τὴν Κρώμνην δὲ παρίδα κεκτημένων. οἳ τὸν βίον μὲν ἀπαιδία διαμύοντες, δι' ἧς Sμηχέᾳ τὸ Θεῖον ἐλιταμβυον, δοθῆναι αὐτοῖς τέκνον. ὃ Sγέγονε. Διὰ γὰρ θείας φωνῆς, τὴν τε συλλῆψιν, ἐ τὴν κλῆσιν, ἐ τὸ τῆς ὁρωσύμνης χάρισμα τὸ μέλλοντος ἐξ αὐτῆς τεχθῆναι, πρὸς βαθυγήρας ἐλάσαντες ἐμυήθησαν. Τεχθέντος δὲ αὐτῶ, Sτὰ τῆς μεσίτητος ηδέα ἀπωθεμένω, Sτῆς μιγόντων αἰτιοποιεμένω, καὶ τῆς μαθημάτων τῆς τε Θείων, τῆς τε αἰθρωπίνων, ὐδ' ὅλως καταωλιγώρει. Θεωρέντων ἐν οἱ γονεῖς αὐτῶ, τὸν καλὸν δρόμον τῶ παιδὸς, ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Ἰκανῶς ἐν παιδευθεὶς, Sτῆς πατρίδος ἀπαναστὰς, καταλαμβάνει τὸ ὄρος τῆς Συριακῆς. ἐ δίρωμ γέροντα ἐκεῖσε τίμιον, παρ' αὐτῶ λαμβάνει τὸ Ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ τὸν Βίον ἐκεῖνο λιπόντος, τὴν Βόμυσαν καταλαμβάνει, πάσῃ σκληραγωγίᾳ Sασκήσει ἑαυτὸν καθυποβαλών. Ἐπὶ δὲ ὁ τῆς Ἐκκλησίας Ἀμάζειδος πρόεδρος ἀπεβίω, Sμὴ βουλόμενος, αἱρέγεται ὅτος ὁ ἅγιος εἰς τὸν τῆς ἀρχιθρωσύνης Θρόνον, ὡς λύχνος Χῦ τὴν λυχνίαν ψήφῳ θεᾳ καὶ συμφωνίᾳ Γ'θέων. Ἀπαραυτος δὲ αὐτῶ τῆς Βασιλευούσης, καὶ τὸν αὐτῶ Θρόνον καταλαβόντος, ὁμῶ παύτα ἐτελεῖτο, ἐ ἐσωδαζόντο διατάξεις ἱεραὶ, διάκοσμια τῶ βήματος, κατάσασις τῶ ἱερατικῶ συγήματος, ὀρθαφῶν καὶ χηρῶν προσασία καὶ πτωχοτροφία, λεῶν ἀσυχεπαὶ, καὶ ἡ πρὸς τὸ Θεῖον διύσεβεια. πρὸς τύτοις δὲ καὶ θεοσημείαι,

μέαι, καὶ τοράσια παντοῖα τελούμενα δι' αὐτῶ. Οὕτω καλῶς τὸν βίον τοραμάς, τῇ τῇδε μετέρᾳ, ὧν εἰρηνῇ τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ ἀπεδόθ..

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωαννης Πατριαφχης Κωνσαντινουπόλεως ὁ ἀπὸ Σχολαστικῶν, ἐν εἰρηνῇ τελειῶται. ςῆ.

Χριστῶ τέθηκας, ὁ σχολαστικὸς θύτης,
Καὶ τῇ μακρώνσου μὴ σχολὴ ἄγεις πόνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ζαχαρίας, Πατριαφχης Ἱροσολύμων, ἐν εἰρηνῇ τελειῶται.

Μακάριος εἶ, Sθαμὼν Ζαχαρία.
Ζαχαρία πρόσδρε, γῆς μακαρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶ ἁγίω Μαρτύρος Μακαρίου, Sτῇ σὺν αὐτῷ Ἑβδομήκοντα Μαρτύρων.

Ὁ Γ'τοι ὑπῆρχον, ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανῶ τῶ Βασιλέως. Διῤχομένων ἐν αὐτῶ διὰ τῆς Ἀπαμέων Πολεως, διεβλήθησαν ὅτοι τῷ Βασιλεῖ ὡς χριστιανοί. Καὶ παραχρῆμα, Sχρισταμὸς ἑαυτὸς ἀποφήναντο, διὰ θέως ἀφαιρῶνται τὰς ζώνας, Sτῇ φορᾷ ἐγκλείονται, καὶ μετὰ ἡμέρας προσκληθέντων, ἐρωτῶνται. Ὡς δὲ ἔμενον τῇ πίστει ἀκλόνητοι, τύπτονται σφοδρῶς, Sβοὶ πυραῖς ῥίπτονται. Εἶτα ξύλοις αἰσχρῶς τηθέντες, ξέονται τὰς πλευράς. Βουλόμενος δὲ ὁ Μαξιμιανὸς περισσοτέρως λυπῆσαι τὸν ἅγιον Μαυρίκιον, Φωτεινὸν τὸν Υἱὸν αὐτῶ ἀποτμηθῆναι προσάττει. Ἐπεὶ δὲ εἶδεν αὐτὸς ἀκλινῆ τὴν πίστιν τηρέντας, καὶ μὴ πειθαρχέντας, πέμπει αὐτὸς ἔντιμον τόπῳ ἀλσώδει, μέσον δύο Ποταμῶν Sλίμνης κειμένῳ, Σφηκῶν τε καὶ Μυῶν, καὶ Κωνώπων καὶ Σκνιπῶν ὑπαρχόντων αἰαμέσῳ. Καταλαβόντων δὲ οἱ δήμιοι τὸν τόπον, καὶ γυμνώσαντες αὐτὸς, καὶ δεσμήσαντες, Sπάλοις προσδήσαντες, Sμέλι περιχρίσαντες, Sμάλιστα τῶ τοιῶτω καιρῶ πρὸς τὴν τοιαύτην ἐπίμοιαν Χῦ πηδεῖν ὑπαρχόντος, καὶ τῶ τῶ ἁγίω Φωτεινῶ σῶμα πρὸ προσώπου τῶ Παῦρος, αὐτῶ Μαυρικίω ἀκουτίσαντες, ἀπῆλθον. Οἱ δὲ μακάριοι καὶ γενναῖοι ἀθλοι, δέκα μυριάσι ἡμέραις αὐτοῖς τοιαύτη βασάνῳ καὶ παλαιπωρίᾳ προσκαρτερήσαντες, Sτῷ Θεῷ προσδυξάμενοι, ἐν εἰρηνῇ ἐτελειώθησαν.

Τριαῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἐ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ δὶ Ἀγγέλου παῖδας.

Βέσας παθῶν τὴν φλόγα, τῇ δακρύων τῇ δρόσῳ, χάριν θαυμάτων ἔβλυσας. διὸ ἀποκαθαίρεις τὰς μολυσμούς, τῆς παθημάτων Τιμόθεε.

Ἀκαρισμῶ τῶ θείου, ἀψευδῶς τετύχηκας, τὴν τῆς πραΰτητος Ὅσιε, κληρονομήσας χώραν Sτῆς χαρᾶς, τῆς ἐκλεκτῆς ἐμφορούμενος.

Τῶν ἁμαρτημάτων, τοῖς τελοῦσιν ἐκ πόθου, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, τῆς μεταστάσεώς σου παῤῥησίαν, δίρηκώς Παμμακαρίστησαι.

Θεοτοκίον.

Ἐλυτρωμένοι παύτες, τῆς ἀρχαίας κατάρας, τῇ παναγίᾳ τόκῳ σου, δίλογημένη σὲ δίλογοῦμεν, Θεοτόκε ἀμίαντε.

Ὠδὴ, η'. Ὁ σεγαίζων ἐν ὕδασι.

Ἀθοκτόνος γεγένησαι, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, Sσωτὴρ Πατὴρ, τῆς ἀγνυπνίας, ἀμαβάσεις ἀεὶ, ἀρετῶν Ὅσιε, μελετῶν ἐν καρδίᾳ, Sἐκ δόξης βαίνων Χῦ δοξαν, τῆς ἀτελουτήτε, ζωῆς Sἀφθαρσίας.

Σὺ μία Ὅσιε, τὰς προσδυχάς σου Θεῷ τῷ καθαρωτάτῳ, σὺ προσηγαγω, καθαρὰς ἐκ ψυχῆς. Θείαν ἐνέργειαν, παφαύτῆ ἐκομίσω, τῶν θαυμάτων, δαίμονας, ἐλαύνειν ἐ τὰς τῶν ἀνθρώπων, ἰᾶσθαι ἀσθενείας. Ἰσοπόνηρος ἄκακος, καὶ συμπαθὴς καὶ πρᾳὺς, Sδικαιοσύνη, κεκοσμημένος, Πάτερ γέγονας, ὅσιος ἄμεμπτος, ἀπεχόμενος πάσης, ἀδικίας, ςύλος μοναζόντων. ὅθεν σε τιμῶμεν, πιστοὶ εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁμίλησε ἐξελέξατο, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, τῶ Παῦρος ὁ Λόγος, καὶ σὲ ἐν μήτρᾳ κατεσκίωσε, Sὡς ηὐδόκησεν, ὑπὲρ παύτας ὡραίας, τὰς ἀνθρώπας, Παναγνε προῤῥήθε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῖν καθαίρων φύσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα αὐτῶ, ὁ τιθεὶς Θαλάσσης, ὅριον ψάμμον, ἐ σωνέ-

χωμ τὸ παῦ. σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος, σὲ δοξάζει Σελήνη. σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα Κτίσις, τῷ Δημιουργῷ, Ϛ Κτίζῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Εὐλογητὸς Κύριος.

Ἰωσιὰς Τέμενος, καταυξέως Πηγή, συμπαθείας Ῥείθρον, αἰεδάχθης σοφέ, ἀγάπης τε ἄπαρον πέλαγος, Κυρίᾳ θῥάπτων ἀψύδης, Ϛ Οὐρανοπολίτης, Ϛ Ἀγγέλων σύσκιως, Ϛ θαυμάτων Βρύσις.

Ἀπακαυχᾶσθαι ἔλεον, Πάτερ κρίσεως εἶδως, ὁ παρέδρες ξένον, ἀλλὰ πᾶσι χρηστῶς, τὰ σπλάγχνα διῳκίξας ὅσιε, Παῖρ χρηματίσας ὀρφανῶν, Ϛ τῇ χηρῶν προστάτης, Ϛ γυμνῶν ἀμφίασις, Ϛ βροτῶν παμώρτων.

Πόθῳ τῆς γῆς ἐχώρησας, πρὸς αὐτὴν τὴν ὁρμήν. ἔνθα ἔχες ἔτι περιὼν ἐν σαρκὶ, καλῶς τὸ πολίτευμα Ὅσιε, ἡμῖν ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, πρεσβεύων δωρηθῆναι, τοῖς πιστῶς τιμῶσί σε, τὴν ἁγίαν μνήμην.

Εἴθρον ἡμῖν ἑκάστοτε, ἡ τιμῶσά σε σορὸς, ἰαμάτων Πατὴρ ἀμάβλυζει, παθῶν ἐκχύσεις παντοίων ξηραίνοντα, καὶ πᾶσαν ἀμύδρωτα ψυχὴν πρὸς δύκαρπίαν θείαν, ἱερὲ Τιμόθεε, τὸ Χριστῷ θεράπον.

Θεοτοκίον.

Ἡμᾶς σοῖς ἐπόμβροι, γεγεὰν τὴν γεγεῶν, Μαρία σὲ μακαρίζομεν ἀεί. Θεὸν γὰρ τὸν ὅλων μακάριον, ἐκύησας ἄχραντε ἀχρὶ, τὸν πάντας μακαρίους, τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας, ἀψύδρως ποιοῦντα.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ λογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. ἐν οἷς ἐπέστρεψατο ἡμᾶς, ἀφαιτολὴν ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὀρθρου τοῦ σωῆν Θεοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΒ'. Ἡ εὕρεσις τῆς ἁγίας Μαρτύρων τῶν ἐν Εὐγενίᾳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἰδιόμελα ϛ'. Καὶ ψαλοῦμεν τὴν προσόμοια. ἦχος, β'.

Ὑπὸ τῆς ὑψίστου κληθείς.

Αἷς πολυτρόποις ἰδέαις τῶν βασάνων, ἐμπεκδυσάμενοι τὰς τῆς μεκρώσεως, χιτῶνας Μάρτυρες ἔνδοξοι, τῆς ἀφθαρσίας, θεόμιτον ἐπενδύσασθε. καὶ μυῶν τὰ ἀραμία περιπολοῦντες, τῷ θείῳ Θρόνῳ παρίστατε, παρεγκύπτοντες, λελαμπρυσμένοι Θεομακάριστοι. ὅθεν ἐν πίστει τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην ὑμῶν ἑορτάζομεν, καὶ λειψανων τὸν θήκην, ἱερῶς περιπτυσόμεθα.

Ἐξ ἀθερείας βροτῶν δυνάμει θείᾳ, ἰάσεως πρόεισι τοῖς προσπελάζουσι. κόμις βραχείας τοῦ σώματος, τῶν ἀθλοφόρων, πηγαὶ θαυμάτων βρύει ἐν χαριτι. προσέλθωμεν αὐθρωποι Ϛ ἀρύσωμεθα, ῥῶσιν ψυχῆς ῥῶσιν σώματος, ἀμβροσίους, χαριτηρίους φωνὰς Ϛ λέγοντες. Σῶτερ τὸ κόσμε, δι' οὗ ἠθλησαν, οἱ σεπτοὶ ἀθληταὶ κρατερώτατα, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, πάσης βλάβης ἐλύθερωσον.

Ἰδοὺ χορὸς μακρὸς ἐγκεκρυμμένοι, καλλίνικοι Μάρτυρες μοῦ πεφανέρωνται, καθάπερ ὄλβος πολύτιμος, τῷ Βασιλίδα, καταπλουτίζοντες πασῶν τὴν Πόλεων, παλάμαις φερόμενοι, Ἀρχιερέως σφοῦ, Ϛ εἰς Ναὸν κομιζόμενοι, σεπτῶς τὸν θεῖον, Ϛ τοῖς αὐτοῖς διαμεμόμενοι, εἰς πᾶσαν ῥῶσιν, εἰς ὠφέλειαν, εἰς φωτισμὸν εἰς αὐτίληψιν, τῶν ὑμᾶς δεχομένων, ὡς πιστοὺς Θεοῦ θεράποντας.

Δόξα, Ϛ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐξαγορεύσω ἀχρὶ σοι Θεοτόκε, τὰ δεινά μου πταίσματα. εἰ γὰρ καὶ κρύπτω αὐτὰ, ἀλλὰ τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀποιγομένων, τῶν βιβλων παῦτων φανερωθήσονται ὀμματα ἐρύπωσα, βλέπων τὰ ἄπορα χεῖρας ἀθέσμως ἐμόλυνα, ταῖς αἰσχρουργίαις σῶμα ἠχρείωσα ὁ ταλαίπωρος, Ϛ τὴν ψυχὴν μου ἐβαμμάτισα, ἁμαρτίας ἐλέησον οἰκτειρον, καὶ μερίδος με δεῖξον, σωζομένων ταῖς πρεσβείαις σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἐποδύρσα μου Μήτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμαμένον τὸν σὸν Υἱὸν Ϛ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν Γῆν ἀχρέπως, Ϛ πᾶσαν Κτίσιν δημιουργήσαντα. Ϛ γὰρ αἰσχύσομαι Ϛ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τῆς ἅδε βασίλεια, σωτηρίῳ θέμενα, Ϛ ἁφαπίσωτε τὴν δυναμιν, Ϛ τὰς δεσμίους ἐκλυτρώσατο.

σωμαι, τῆς αὐτῆς κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, Ϛ Παῖρ τῷ ἰδίῳ, προσαγαγωὼς φιλανθρωπος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν σωτῆρα ϛιχ. ὁ Καμών. Ὠδὴ, ά. ἦχος, δ'.

Ἀριμαθαίτου Φαραώ.

Ἀρτυσικαΐς ἠγλαϊσμένοι χάρισι, Ϛ τῷ μεγαλῳ φωτὶ, ὁλολαμπεῖς ποθῳ, παρεσῶτων Μάρτυρες, τὰ μέφη τῷ ψυχῶν ἡμῶν, Ϛ παθῶν τὴν χειμώνα, διασκεδάσατε χάριτι, τὸ παντοδυνάμε Θεὸ ἡμῶν.

Ἐνατεθεὶς ὁ τῆς Μαρτύρων ὅμιλος, τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, καὶ τῷ αὐτοῦ ποθῳ, τὰς ψυχὰς προσδήσαντες, διέλυσαν τὸν σωίδεσμον, τῆς κακίας καὶ λύσιν, ἁμαρτημάτων βραβεύσει, πίστει τοῖς αὐτοὺς μακαρίζουσι.

Ἰφαιερῶς τὴν πονηρὸν σωρὸν ψαντες, πόνοις ἀθλήσεως, Ϛ φθορερῶς χρόμοις, πλήσει κρυπτόμενοι, σήμερον πεφανέρωνται, Ϛ χερσὶν Ἱερέως, Θεοφρόνος συγκομιζονται, Κοσμῳ σωτηρίαν βραβεύοντες.

Θεοτοκίον.

Ἐξόρατον Ϛ ἀφράστων ῥύσαι με, Παρθενομήτορ ἐχθρῶν. καὶ τῷ Θεοῦ Λόγου, ὁρατὸν γενομένα, ἀόρατον ὑπάρχοντα. Ϛ παθῶν με τὸν σάλον, τῇ σῇ γαλήνῃ κατάβασον, μόνη τῷ βροτῷ ἐπαμόρθωσις.

Ὠδὴ, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Γρωθέντες τῷ πόθῳ, τῷ θείῳ Μάρτυρες, πῦρ τῆς ἀθείας, αἵματων ῥείθροις ἐσβέσατε, καὶ ἀναλάμψαντες, φωτειδεῖς ὡς Ἀστέρες, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον κατεφαιδρύνατε.

Παγράπτει Μαρτύρων, τὰ φωταυγῆ λείψανα, φέγγος ἰαμάτων, τοῖς πίστει τοῦτοις προχρέχυσι. χάριν γὰρ ἐλάβετε, ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ Σωτῆρος, τοῦτο τὸ ἑκούσιον, πάθος ζηλώσαντες.

Ἰτῆς Πίστεως πύργοι, τὰ τοῦ Χριστοῦ θύματα, χρόμον ϛωμήκιστον ὕδασι κρυπτόμενοι, μὴν πεφανέρωνται, Ἀρχιερέως παλάμη, δύσεβῶς ὁσίως τε συγκομιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Αἶρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τὰ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τῶν χαρᾶ, τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, Ϛ ἀλατόμητον Ὄρος. Τῷ πιστῷ τὸ ϛήριγμα, χαῖρε Παμάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

Γραμίας ἀψίδος, ὁροφυργὲ Κύριε, Ϛ τῆς Ἐκκλησίας δομήτορ, σὺ με γερεωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ σῇ, τῇ ἐφετὸν ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ ϛήριγμα, μόνε Φιλανθρωπε.

Καθισμα, ἦχος, ά.

Τὸν παφορμοῦ Σωτῆρ.

Ἡμῖν πλαμῶν τὸ ἐχθρὸ, φαμερῶς καθελόντες, ἐν ἔτεσι πολλοῖς, φθορερῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν πεφανέρωσθε, παναοίδιμοι Μάρτυρες, θεραπεύοντες, τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη, Ϛ ἰώμενοι, τὰς τῶν σωμάτων ὀδυνας, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, Ϛ νῦν. Θεοτοκίον.

Γβέρνησον ἀχμὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, Ϛ οἰκτειρον αὐτὴν, νοῦν πλήθας πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας παμάμωμε. Ϛ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλθυθέρωσον, κατηγορημάτων δαιμόνων, Ϛ πάσης κολάσεως.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Αἰσθῶς τῆς καθαρᾶς, Σαμώμε Παρθένε, διῆλθον ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαίᾳ, Σταυρῷ ὅτε ἑώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψωμένον, Παναμώμητε, θλογκυμίᾳ Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν Θεοτόκε, πίστει τὸ κραταίωμα.

Ὠδὴ, δ'. Σὺ μοι Χριστὲ Κύριος.

Οὐ τὴν σφαγὴν, Ϛ τὸν ἑκούσιον θανάτου, Ζωοδότα, δῆμος ἐπεπόθησε, τῶν ἀθλητῶν, Ϛ πολυειδεῖς, πόνας ὑπομεμας, εἰς ἄπομον μεταβέβηκε, Ϛ θείαν σοφροσύνην, μελῳδῶν δύχαριστως. τὴν δυωάμεισα δόξα Φιλανθρωπε.

Ὦ τοῦ Σταυροῦ, περιφραξάμενοι θώρακι, Ϛ ἀγάπῃ, θείᾳ κρατυνόμενοι, σωκασπισμῷ, ἔλυσαν ἐχθρὸν, Ϛ τὰς παραπλεξας, τὰς τοῦτο πίστει ἡφάνισαν, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι μελῳδοῦντες προθύμως. τὴν δυωάμεισα δόξα Φιλανθρωπε.

Αἷς καλλοναῖς, τῶν ἀφετῶν φαιδρυνόμενοι, ἐξ αἱμάτων, χλαῖναν ἐζολίσθητε, ἡρυθρωμμένην μαρτυρικῶν. σκήπτρον δὲ καθάπερ, Σταυρὸν τὸ βραβεῖον φέροντες, Χριστῷ συμβασιλεύειν, ἠξιώθητε ὅντως, μακαρίων ἐλπίδων λαβόμενοι.

Θεοτοκίον.

Μ Ήτηρ Θεȣ̃, ὑλογημένη παμάμωμε, ἀθλοφόρων, Θεȣ̃ ἐγκαλλώπισμα, ἡ ἐραμώσασα τῷ ἡμῶν, φύσιν ἀπωθεῖσαν, τῇ συμβολίᾳ τȣ̃ ὄφεως, διάσωσόν με παμτων, τῷ τȣ̃ βίȣ σκαμβίλων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας αἰτίωσον.

Ὠδὴ, ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ω Μ ἁγίωσα Σῶτερ, χρόνον Σωτηρίȣ κατακρυπτόμενα, τὰ ὁσία φυλάξας, ἐφανέρωσας μικρῶ ὡς ἡδόκησας, εἰς λαȣ̃ σȣ Λόγε, ἁγιασμὸν καὶ σωτηρίαν, Σαὶ χωίλων ἐχθρῶν βλασφημούντων σε.

Ο Υ̓ κρυμὸν τῆς ἀπάτης, θέρμη διελύσατε Πίστεως ἔνδοξοι. καὶ πολλῶν βασάνων, ὑπόβαντες πολύπλοκα βάσανα, πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν, ἐπτερωμένοι τῇ ἀγάπῃ, κατεπαύσατε δόξης πλησθέντες.

Α Ρτεμία μαρίγνω, πᾶσαν ἀπερράπισαν ἐχθρȣ̃ ἀπόνοιαν οἱ γεννῆται ὁπλῖται, Σ γρεβλωμένοι καὶ ἀφαρπώμενοι. καὶ πυρὶ φύλῳ, προσομιλήσαντες πᾶσαν ὕλην, ἀθείας ἐμέρισαν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Π Ερτέρα τῷ ἄνω, πέφυκας Δυνάμεων Θεοχαρίτωτε, συλλαβȣ̃σα Λόγον, τὸν τὰ σύμπαντα λόγῳ ποιήσαντα, Σ τεκȣ̃σα τȣ̃τον, τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ τȣ̃ αἰώνων, γεγεννημένον ἀῤῥήτως ἀμόλυντε.

Ὠδὴ, ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σ Κέπη ταῖς μονηταῖς, κοιλάσιν ἀμβλαχήσαντες, ἐν Θεȣ̃ παῖδες ὁσμῆς, πληρȣ̃σθε παμφαέστατοι, Σ ψυχῶν ἐλαύνετε, δυσωδίαν πᾶσαν, θεοφόροι ἀξιάγαστοι.

Χ ώρες μαρτυρικοὶ, ψυχῶν ἰῶνται τὰ τραύματα. ἐν τούτοις γὰρ τὸν ἐχθρὸν σεσαρότως τραυματίσαντες, ἰατρεῖον ἄμιαντον, τοῖς θερμοῖς αὐτȣ̃σι, θείῳ Πνεύματι γεγόνασι.

Ω Βασιλεῖ κατ' ἐχθρῶν, αἰτήσασθε τὰ μικτήρια. Ἀρχιερεῖ δὲ θερμῶς, ὑμᾶς συγκομίσαντι, τὴν ἄνωθεν Μάρτυρες, παρὰ τȣ̃ Σωτῆρος, ἔξαιτήσασθε εὐμένειαν.

Θεοτοκίον.

Ἐ Κ σȣ̃ Θεὸς τοῖς θνητοῖς, σαρκὸς ἐφάνη προσλήμματι. ὑπλύσας τὴν ἐμὴν, πτῶχείαν παράμωμε, ἐκ σȣ̃ ἀπέλαβετο, τῆς Θεότητος, τὰς εἰσόδους μοι δωρήμενος.

Ὁ Εἱρμός.

Ἱ Λάσθητί μοι Σωτῆρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἁμαρτίαι μȣ. Σὲ κραυγάζω τῷ κακῶν, ἀφάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα. Σ ἐπάκȣσόν μȣ, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μȣ.

Κοντάκ. ἦχος, δ'. Ἐπέφανης σήμερον.

Ἐ Κ τῆς γῆς ἐκλάμψαντες, φωστῆρες δίκαιοι, ἀσεβείας ἅπασαν, ἀπεμειώσατε ἀχλύν, Σ τὰς πίστεις ἐφωτίσατε, Μάρτυρες Θεῖοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Ὁ Οἶκος.

Ῥ Όδα μέσον ἀκανθῶν, τὰ λείψανα αὐθαιρέτως, ὁσμὴν ὀρθοδοξίας πηγάζετε ἐν Κόσμῳ, Μάρτυρες ἔνδοξοι σεπτοί. κόσμȣ τὰ ὡραῖα ἀφέντες καλῶς, αὐθρώπους ὑπεμείνατε, Βασιλεῖς ἀμόμητας ἠλέγξατε, τὸν Βασιλέα Σ Δεσπότην τῷ ἀπαράτῳ κηρύξαντες μετὰ παῤῥησίας. διὰ τȣ̃το Οὐρανȣ̃ τὰ κάλλη ὁρῶντες, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν ἱκεσίαν τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων προσάγετε, τῆς τελέντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, μάρτυρες Θεῖοι Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων ἐν τοῖς Εὐγενίȣ. ἄτινα εὑρέθησαν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίȣ τȣ̃ Βασιλέως. ςή.

Φ αμέντες ἐκ γῆς, μάρτυρες κεκρυμμένοι. Αἴρεσι πᾶσαν, ἐκ προσώπȣ γῆς βλάβλω. Ὡμᾶ τὲ ἁγιωτάτῳ τὸν Θρόνον ἱδρυμένος Κωνσταντινοπόλεως, εὑρέθησαν τὰ ἅγια λείψανα κείμενα ὑπὸ γῆν, Σ ἀφανισθῆσαν εὐθὺς σεβασμίως παρὰ τȣ̃ Ἀρχιερέως, σωτρομῆς δ' τυχόσης ἐκεῖσε γενομένης. ὅτε Σ ἰάσιμα ἐθεραπεύθησαν ἀρίστα. Μετὰ δὲ παρολκὴν πολλῶν χρόνων, ἐκ θείας τιμῆς Σωφανείας, ἀπεκαλυφθησαν αὐθεντὶ τιμῆ Νικολάȣ κληρικῷ καλλιγράφȣ, εἶναι τὰ λείψανα τιμαὶ ἐκ τῆς πολλῶν Ἀμβρυσίκων Σ Γερίας. ὧν ὁ Θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίȣς Σωτηρίȣ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τȣ̃ Ὁσίȣ Πατρὸς ἡμῶν Σ ὁμολογητȣ̃ Ἀθανασίȣ, τȣ̃ ἐν τῷ Παυλοπετρίῳ. ςή.

Ἀ θανάσιος θρέμμα Παυλοπετρίȣ, Ἀ ποστόλοις σωσεῖ, Παύλῳ Σ Πέτρῳ.

Ὁ ὑπος

Ο Ὗτος ὁ Ὅσιος ἐγενήθη ἐν Κωνσταντινοπόλει, γονέων εὐλαβῶν ὑπάρχων Σ Θεοσεβῶν, Σ πλουσίων παγύ. Γονόμενος οὖν εὐλαβὴς Σ ἀπαλῶν ὀνύχων, τὸ μοναχικὸν ἐπεπόθησεν ἀμφιάσασθαι σχῆμα. Καὶ δὴ ἀπελθὼν ἐν τοῖς μέρεσι τȣ̃ τῆς Νικομηδείας πορθμȣ̃, τὴν κόμην ἀπεκείρατο. Τοσȣ̃τον δὲ ὑψώθη ταῖς ἀρεταῖς, ὡς καὶ Βασιλεῦσι χρώμενος γενέσθαι. Ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλείας Λέοντος τȣ̃ Εἰκονομάχȣ, διαβληθεὶς ὅτι σέβεται τὰς ἁγίας εἰκόνας, βασάνοις ὑπεβλήθη πολλαῖς, Σ πικροτάταις ἐξορίαις καὶ θλίψεσι. Ἀμέμπτος οὖν διαμείνας, Σ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν μέχρι τέλȣς διατηρήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Ἀνθȣ̃σα Σ οἱ δώδεκα αὐτῆς Οἰκέται, ξίφει τελειȣ̃νται. ςή.

Ε ὑρȣς ἐφεύρων, Ἀνθȣ̃σαν τȣ̀ς οἰκέτας,
Ξ ίφει θαμέσῃ σωθαμόντας σοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Σωστὸς, ξίφει τελειȣ̃ται. ςή.

Ψ άλλει Σωστὸς, καὶ πῦρ ἐκθυμήσκων ξίφει.
Β λέπων ἀσωστȣ̃ντας ἐξετηκόμην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τȣ̃ Ὁσίȣ Πατέρων ἡμῶν, Θαλασσίȣ Σ Λιβυαμα. ςή.

Λ ιμὼ Λιμναίȣ Σ Θαλασσίȣ φέρει,
Ω Σ περ Θάλασσαν ἐκφυγόντας τὸν Βίον.

Οὗτος ὁ μὲν Θαλάσσιος ἐν ὄρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήξατο καταγώγιον, ἁπλότητι ἤθȣς Σ φρονήματος ταπεινότητι, πάντας ὑπερβάλλων. Ὁ δέ γε Λιμναίος, Σ αὐτὸς τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπεραγαθεὶς, παρ' αὐτȣ̃ μὲν τȣ̃ μέγα ἀφίκετο Θαλασσίȣ, μέσος παγύ ὑπάρχων. Καὶ ὑπ' αὐτῷ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν ἐκδιδαχθεὶς, πρὸς τὸν ἀοίδιμον παρεγένετο Μάρωνα. ὃν τὸν βίον ζηλώσας, ἐν ὑπαίθρῳ βιοτεύειν ἠσπάσατο. Καὶ κορυφὴν ὄρȣς κατανοήσας, κώμης τινὸς ὑπερκειμένην Γαλγαλαλεγομένης, ἐν ταύτῃ διετέλεσεν ἀσκητικῶς βιώσας. ὃ καλύβην πηξάμενος, ὃ σκηνὴν, ὃκ οἰκίσκον. ἀλλὰ θηριγίῳ μόνῳ ἐκ ξηρολίθȣ ἑαυτὸν περιφραξας, τὸν Οὐρανὸν ἔχειν ὄροφον. Ἐντεῦθεν καὶ θαυμάτων χάριν παρὰ Θεȣ̃ ἐκομίσατο, ὡς καὶ δαιμονας ἀπελαύνειν, καὶ νόσȣς ἰᾶσθαι ἀποσολικῶς μιμούμενος. Βαδίζων ποτὲ ὁ ἅγιος, ὑπὸ ὄφεως ἐδήχθη. ἀλλὰ προσδυχῇ μόνῃ, κρείττων ὤφθη θανάτȣ. Καὶ πάλιν ποτὲ κοιλιακῷ περιπεπτωκώς, (δεινὸν δὴ τȣ̃το καὶ λίαν χαλεπὸν.) τῇ τȣ̃ Θεȣ̃ βοηθείᾳ, τὴν θεραπείαν εὐθέως ἔλαβε. Τȣ̀ς δὲ τὸ βλέπειν ἀφηρημένȣς, Σ προσευχῇ μιᾶ ἀναγκασμένȣς, σωματαγωγῶν, καὶ κελλία οἰκοδομήσας, ἀμέλλοντα τȣ̃ τόπων πλήθυος, ἐν τούτοις διάγειν ἐκέλευσε, τὴν αὐτάγκειαν αὐτοῖς φοβῶν παρὰ τȣ̃ πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων πορίζόμενος. ἐν ὅλοις δὲ τριάκοντα ὀκτὼ ἔτεσιν ὑπαίθριος βιοὺς, ἐν εἰρήνῃ τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ Ἅγιος Τελεσφόρος Ἐπίσκοπος Ῥωμης, ἐν εἰρήνῃ τελειȣ̃ται. ςή.

Η μεγκε καρπὸν τῇ τομῇ Τελεσφόρος,
Τ ελεσφορήσας εὐγενὴς οἰκητορος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τȣ̃ Ὁσίȣ Παῦλȣ Νεαμῶν. ςή.

Ἐ μὴ μεκιώσας, ὡς λέγει Παῦλος μέλη,
Ζ ωῆς μετέσχεν, ἐν Πόλῳ Βαραδάτος.

Ὗτος, Πόλεως μὲν ἦν Ἀντιοχείας. τὴν φιλόσοφον δὲ Σ ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, πρῶτον μὲν ἐν οἰκίσκῳ τινὶ ἑαυτὸν καθεῖρξεν. ἐκεῖθεν δὲ τὴν ὑποκειμένην λαβὼν ῥαχίαν, Σ δὲ τῷ σώματι σύμμετρον κατασκευάσας κελλίον, ἐν αὐτῷ διῆγε, κατακύπτειν ἀνωκῶς ἀναγκασμένος. ὑδὲ εἶχεν ὕψος τὸ μέτρον τȣ̃ μήκȣς τȣ̃ σώματος. ὃ σαφὴς αὐτὴ σωφρόνως. ἀλλὰ ταῖς κιγκλίσι παραπλησίως διήρικτο, καὶ φωταγωγοῖς ἔοικε, τὰς δυρυτέρας ἐχούσας τῷ φωτὸς εἰσόδους. Οὐ χάρην ἄτε τῆς ὑετῆς ἀπηλλάττετο βλάβης, ἄτε τῆς ἡλιακῆς ἠλθυθρώτο φλογός. Πολλῷ δὲ χρόνῳ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ διαρκέσας, ὕστερον ἐξελήλυθε, τὸν Ἐπισκόπȣ Ἀντιοχέων Θεοδωρήτȣ, εἴξας ταῖς παρακλήσεσιν. Ἔγατο μὲν οὖν διηνεκῶς εἰς Οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἐκτείνων, Σ τὸν τῷ ὅλῳ Θεὸν αἰνῶν. τὸ δὲ σῶμα καλύπτων ἐν δερματίνῳ χιτῶνι, περὶ τὴν ῥῖνα καὶ τὸ στόμα, βραχείαν τῷ Πνεύματι παρεισδύσιν κατέλειπε.

Σ τῶν ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμεινον, οὐδὲ σῶμα εὔρωστον ἔχων, ἀλλὰ Σ λίαν πολλοῖς βαλλόμενον παθεσι. Ζεύσῃ δὲ προθυμίᾳ πυρπολήμενος, πομεῖν ἐβιάζετο διὰ σεφάνων αἱτίδοσιν. Οὓς καὶ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσας, ἀμαυρῶσαι λήψεσθαι.

Τ αῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον Σ σῶσον ἡμᾶς. Α΄μὴν.

Ὠδὴ, ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ν ωτοὶ τῷ ποιήσαντι, τῷ μαρτυρίῳ πάλαι γενόμενοι, ἀφανῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν ἀρτίως μὲν ἐπεγνώσθητε, τοῖς μελῳδοῦσι παναφίλυμνοι Μάρτυρες. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τοῦ Πατέρων ἡμῶν.

Ν τλήσατε ἀθρωποι, πηγῆς βρυούσης μάμα σωτήριον, ὀχετοῦ ξὺ αὐλῶν, διαλειψάμενον Μαρτύρων σήμερον, Σ μελῳδεῖτε τοῦ τούτων δοξάσαντι. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τοῦ Πατέρων ἡμῶν.

Ω τῆς οἰκτιρείας, αἰσθεχθέντων διὰ βασάνων πολλῶν, κατακρύψει ζοφώδει, ἐν τοῦ διαύλοις κατακρυπτόμενοι, ὡς ξὺ αὐτῶν φωσφόρων ξελάμψαν, οἱ ἁθλητὰ σὲ Χριστὲ, φωταγωγοῦντων ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Ροφῆται προήγγειλαν, τὸ βάθος Κόρη τῆς Μυστηρίου σου. ξὲ ἀγνῶν σου αἱμάτων, Θεὸν Παρθένε κυοφόρησας, καὶ ἐν ὁσίαις δυσὶν ἀπεκύησας, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ, η΄. Ε΄ππαπλασίως κάμινον.

Σ τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς αὐλὸς ὑπαρχόντων, βύθυας ἡμῖν θεογνωσίας ἐπότησαν, καὶ οἶνον ἐκέρασαν, ἀθανασίας πᾶσι σαφῶς, μέθην ψυχικῶς, ἀποκρεμόμενον βλάβης, οἱ Μάρτυρες βοῶντες. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ἐχετοὶ τοῦ αἵματος, Ποταμοὶ ἀπέρρυσαν, εἰδωλομανίας, καὶ πυρὰ ἐτέφρωσαν, ἀθέσι προσάγματος, οἱ ἁθλητὰ τῆς δόξης Χριστοῦ. πᾶσαν δὲ πίστως ἀναβοήσασαν καρδίαν, κατηρδεύσαν πλουσίως, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐ΄ραρχοῦ ὁ πάντων, ἱδρῶς συγκεκυμένος, τῷ συγκομιδῇ τῶν ἱδρῶν πεποίηται, ὑμῶν πανευφήμησις, καὶ ἐτησίως ταύτῃ τιμᾷ, μέλπων σὺν πάντι, τῷ ἱδρῶ καταλόγῳ. οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Γ ιαθεῖσα Πνεύματι, Θεοτόκε παναμωμε, τὸν ἐν τοῖς ἁγίοις, ἐπαναπαυόμενον, ἐκύησας ἅγιον, Σ δόξαν τῷ μόνον Θεὸν, πάντας τοὺς βοῶντας, ἁγιάζοντα πίστει. οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ΄. Ε΄ξέστη Σὺν τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἀ΄λήθως σωσθέντες πρὸς τὸν ζωὸν, καὶ θαρσήσαντες ἑαυτοῖς ἐγκελεύοντες, τοὺς αἰκισμοὺς, ὑπέγκαμον βοῶντες οἱ ἁθλητά. ἴδε καιρὸς δύσπρόσδεκτος. σῶμεν Σ μὴ κακίσωμεν τὸν ἐχθρόν. Χριστὸς γὰρ ἀθλοθέτης, προτείνει τοῖς στεφάνους, ὁ δι΄ ἡμᾶς παθὼν ἐλεήμων.

Ψ ωθῆς Σὺν ξύλῳ Λόγε Θεοῦ, καὶ Μαρτύρων ἀγέλας αἰχμάλωτους, πρὸς σεαυτὸν, πάθος εἰκονίσαντας Σ σφαγὴν. ὧν ἐκουσίως ἔπιον, ἕλκω δι΄ωλαγχνίᾳ τῇ καθ΄ ἡμᾶς. διόσε οἱ γενναῖοι, ποθήσαντες ὁπλῖται, ὡς ἱερεῖς σφαγιάζονται.

Ρ ιζῷ συμβασιλεύειν διαπαντὸς, ἀθλοφόροι παμφαεῖς Μάρτυρες, περιχαρῶς, καταξιωθέντες ὑμ Οὐρανοῖς, τῷ Βασιλεῖ τὰ θρόπαια, Σ τῷ Ποιμενάρχῃ τὴν ψυχικὴν, αἰτεῖσθε σωτηρίαν, Σ πᾶσι τοῖς ὑμ πίστει, αἰδυφημεῖσιν ὑμᾶς σήμερον. Θεοτοκίον.

Ε΄φθη τοῦ Ἡ΄λίου τὸ μονοτὲς, τῆς ψυχῆς μου τὰ μέθη ἀπέλασον. Πύλη Θεοῦ, αὐτοξόμοι τύλας ἐκδυσωπῶ, δικαιοσύνης Δέσποινα, καὶ πρὸς τὰς εἰσόδους τὰς ἀγαθὰς, εἰσάγαγε Παρθένε, σκαμδάλων πολυτρόπων, τὸ πονηρὸν ἐκλυθρεμένη με. Ο΄ Εἱρμός.

Ζ έστη Σὺν τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, Σ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα. ὅτι Θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς. Σὺ γαστέρα γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τοῦ Οὐρανοῦ. διόσε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, πεῖσαι μεγαλωύνη.

Η΄ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ὀρθρινῶν σωτηρίων, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΓ΄. Τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων Πολυκάρπου, Ε΄πισκόπου Σμύρνης. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσοψηφον. ζῆς΄. Σ ψαλλομεν ζῆ προσόμοια, ἦχος, β΄.

Ο΄τε ἐκ τοῦ ξύλου σε μεκρόν.

Ὅ΄τε, τῆς Παρθένου ὁ καρπὸς, Σ ζωαρχικώτατος ὠμος, εἰς γλῶ ἐμέπεσε, τότε σε πολύκαρπον, ζάχω ἐβλάστησε, τοὺς πιστοὺς διαρρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις τε Σ δόγμασι, Σ τῆς ἀληθείας, τοὺς ἁγιάζοντα θεῖῳ, αἵματι καὶ ἱερωσύνης, μύρῳ καθαγιάζοντα Πολύκαρπε.

Ἅ΄νυσε, ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεὸν, τὰς μαρμαρυγὰς ἀποσίλβων τοῦ μαρτυρίου σε. ἔρις τῆς ἐφέσεως, ὡς τὸ ἀκρότατον, ὀρεκτῷ φθάσας Ὄντι, Σ τῆς μακαρίας, αὐγῆς ἐμφορούμενος. ἧς μοι ἱκέτευε, παντὸς ἀξιωθῆναι τοῦ πίστεως, μνῶν τὴν σὴν παρέρημον μνήμην, Μάκαρ ἑορτάζοντας Πολύκαρπε.

Ὅ΄τε, Σὺν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἠλήθη ἡ κρεμασθεῖσα, ὑψώθη Ἄμπελος, τότε σε κατάκαρπον, κλῆμα ἔξεφυε, τῇ δρεπτῇ μου τεμνόμενον, σεπτοῦ μαρτυρίου, Σ τοῖς τοῦ κολάσεως, λύσεις πατούμενον. ὑπὲρ δύψους ὠμῆς κρατῆρα, πίστει συγκεραννύντες Πάτερ, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σε δοξάζομεν.

Δόξα, Σ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄ΄ρτον, θλιβομένων ἡ Χαρὰ, Σ ἀδικουμένων Προστάτις, καὶ πανομένων Τροφὴ, ξένων τε Παράκλησις, χειμαζομένων Λιμήν, ἀθυμούντων Ε΄πίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη Σ αὐτίληψις, Σ Βασιλέως τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε εὐσεβῶν, δυσωπουμένη σῶσον Σ τοὺς δούλους σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἅ΄βρας, ὑπομείνασα πολλὰς, Σ ζωοῦ Σταυροῦ ὑψωθείσα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα παράδοξα τε, ἔτεκες λέγουσα. ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ Σ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλω σε, τὸ πλάσμα δέσποτα, φθορεὺς ἐν σαρκὶ ἀτιμίαις; δόξα τῇ πολλῇ σου φιλανθρωπίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλανθρωπε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τῶν συνήθων ψαλλόμενος ὁ Κανών, ὁ ἀκροστιχίς.

Τ ὸν Θεῖον Πολύκαρπον ἐν ἄσμασιν εὐφημήσω.

Θεοφάνους, Ὠδὴ, α΄. ἦχος, β΄.

Δεῦτε λαοὶ, ἀνοίξωμεν τὰ στόματα χριστῷ τῷ Θεῷ.

Η΄ τοῦ Χριστοῦ, φωταυγὴς λαμπόμενος, Σ τῆς αὐτοῦ ἐλλάμψεως, Πάτερ πληρούμενος, τὴν ζοφώδη ψυχήν μου, καταύγασον θεόφρον ταῖς ἱκεσίαις σου.

Φ ωτισμὸς, τοῦ σωτηρίου κηρύγματος, τὴν καθαρὰν καρδίαν σου, καθάπερ ἔσοπτρον, ἀκηλίδωτον Πάτερ, ἀγράψας τὰς ἀκτῖνας πᾶσι ξέλαμψεν.

Ο΄μοῦ καμοῦ, ζηλοτυφίας σὺ γέγονας, ἐγγεγραμμένος ἔχασα, Πάτερ μέλαν, ἀλλὰ Πνεύματι θεῷ, τῆς χάριτος τῆς θείας τὸ Εὐαγγέλιον.

Θεοτοκίον.

Ε΄ὐρέκ σε, σωματωθέντα γινώσκομεν, ἀφθόρου σαρκὸς θελήματος, τὸν πρὸ τῆς κτίσεως, καὶ πρὸ πάντων αἰώνων, Κυρίως Θεοτόκον ὁμολογοῦντες σε.

Ὠδὴ, γ. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε

Λ αὰ ψαλμικῶς ἐπέβη κατάκαρπος, ἐγέμου, Πολύκαρπε Θεοφάντωρ, ἐν τῇ οἰκῳ τοῦ Κυρίου σε, ἱλαρότητα φέρων τοῦ κηρύγματος.

Θ ωὰς ἐμμελῶς Θεομακάρισε, τὸν μέγαν σε, προσάγματι τοῦ Σωτῆρος, ἐπαξίως ἐξεμάτισας, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας Ποιμὴν ἄριστος.

Λ όκληρον σαυτὸν Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ζῶσαν, θυσίαν τῷ μαρτυρίῳ, συμφθίσεως μαρτυρίου, προαθλήσας παμμάκαρ διάσκησεν. Θεοτοκίον.

Ε΄κρύσεως ἡμῶν τὸν χεῖμῶν ἐτήμαξας, τεκοῦσα, τὸν ἔρωτος ἀθανασίαν, καὶ ζόλας ἡμῖν ἐξύφασας, ἀφθαρσίας Παρθένε τῇ γεμίσεσα. Ο΄ Εἱρμός.

Τ ερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ἐξύδωρ, νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ [illegible] ἐμ-

» ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τὴν ὑ-
» μνῆσαι σε.

Κάθισμα, ἦχος, πλ. δ'.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν τῆς χάριτος βότρυν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀλη-
θῶς γεωργήσας Πάτερ σοφὲ, ὡς οἶνον ἔξεβλυσας, τὸν τῆς Πίστεως λόγον, τὸν εὐφραίνοντα παίτων, πιστῶς τὴν διάνοιαν, καὶ θαυμάτων ὤφθης, ἀπέραντον Πέλαγος. ὅθεν καὶ Μαρτύρων, καλλονὴ ἐμφανέστατος, πυρὶ τελειούμενος, Χριστὸν ἀξιώμενος, ἀοίδιμε Πολύκαρπε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῦ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὗ Ἡλίου Νεφέλη τὸν μοσχὸν, θεῖον φέγγος Λυχνία χρυσοφανὲς, ἀπαστράπτουσα, ὑποδραμοῦμε Δέσποινα, τὸν σκοτεινιῶντα ψυχικοῖς με, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλη, καταύγασον δέομαι, καὶ μεμολυσμένην, τὸν καρδίαν μου πλύνον, ῥοαῖς καταμύξεως, μετανοίας δάκρυσι, καὶ τὸ ῥυπτὸν με καθαρὸν τοῦ ἔργου μου. ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι. Θεοτόκε ἀειπάρθενε, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀμαξίος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁτὲ Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἐν Ἀμνὰς θεωρήσας ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, κλαίουσα δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα αὐτῷ. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρῶσάς σε τὴν σφαγὴν, ἰὼ παῖ ὑπομένοντα, διὰ τὰ σπλάγχνα ἐλέους φιλανθρωπε Κύριε, τὸ ἔλεος κατάπεμψον, καὶ πηγὴ ἀμέτρητα λιτὰς, ὡς ἀγχιβαθεῖ καὶ δώρηται, τοῦ πταίσματος ἄφεσιν τοῖς πίστει σε, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὅλυκαρπίαν φέρουσα, τῇ ἀρετῇ, Πολύκαρπος φυτεία, τῷ Δεσπότῃ ὤφθης Πάτερ Πολύκαρπε.

Ὁλοκαύτωσιν τέλειον, καὶ καθαρὰ, θυσίαν προσηνέχθης, τῷ Σωτῆρι παντων Πάτερ Πολύκαρπε.

Ἀνθ' ὧν εὐσεβῶς ὅσιε, καθοδηγῶν, πρὸς φῶς θεογνωσίας, τὸν τῆς ἀθείας ζόφον ἀπήλασας.

Μολογουμένην ἔνδοξε, τὴν τῆς ψυχῆς γενναιότητα, καρτερίαν, καὶ τοῦ σώματος ἀγῶνων τὸ ἀκαθαίρετον. Θεοτοκίον.

Ἀπαλάμπρυντον ἄλαμπτε, τὴν ζοφόφαν, ψυχήν μου τῷ φωτί σου, καὶ τὸ φῶς τεκοῦσα τὸ ἐμυπόστατον.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ τῶν φώτων χορηγός.

Ἰγλὴ τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος τὸν νοῦν Ὅσιε, συμβολικῶς, πυρὶ φλεγομένῳ, τὸν μοῦ ἐμυήθης, τὴν διάπυρός σου, Θεόφρον τελείωσιν.

Εἴθρον ἐδέξω ζωῆς, ὡς ἐκ χαμάρρου τῆς φυφῆς Ὅσιε, τῷ μαθητῇ, τῷ ἠγαπημένῳ, μεμαθητευμένος, τῷ ἀρρυσαμένῳ, σοφίας τὴν ἄβυσσον.

Λόγον καὶ δέξαν λαμπραν, ἐν μῆκος βίου, καὶ ζωὴν ἄφθαρτον, ἡ ἀληθὴς, σοφία Χριστός σοι, δεδώρηται Πάτερ, ὡς διαφερόντως, αὐτὸν ἀγαπήσαντι.

Θεοτοκίον.

Παλαιὸς ἡμφιέσω, ὡς ἔδει πύκον ὑπὸς Πάναγνε, ἔδει τὴν σὴν, γαστέρα κατῴλθε, τὴν ἁγιασμένην, καὶ μέσος ἔφανη, Ἀδὰμ ὁ φιλανθρωπος.

Ὠδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐκρωθεὶς θεηγόρε τῷ Κόσμῳ παντὶ, μόνῳ δὲ Χριστῷ, ζῶν πολιτευόμενος, πρὸς τὸν Χριστὸν μεθέστηκας, ζωτικὴν ἀφθαρσίαν καρπούμενος.

Γηχημένως ὁδεύων μακάριε, τέκνον τοῦ φωτὸς, καὶ εἰρηνικῶς δεκυμένος, τὴν τῆς νυκτὸς πρωτόπορον, καὶ πολέμιον ἔγνως Μαρκίωνα.

Οὐθεμένοι Πάτερ τοῖς λόγοις σου, πᾶσαν ἐκρεπόμεθα βέβηλον αἵρεσιν, καὶ πονηρὰ σωτήρια, τῶν δυσσεβῶν ἀρχὰς δυσσεβῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρτίαν τὸν Κόσμου τὴν αἶρουσα, ἄχραντον Ἀμνὸν συλλαβοῦσα Παμάκαιρα, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἐκδυσώπει δοθῆναι τοῖς δούλοις σου. Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀμέτρητόν μου τῶν δυσπλαγχνίας σου, Σῶ-

» Σῶσόν με ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» μου ἀνήγαγε.

Κοντάκιον, ἦχος, α'.
Χορὸς Ἀγγελικός.

Ἀρετὰς τοὺς λογικοὺς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πολύκαρπε σοφὲ, ἀρετῶν δι' ἀμφοτέρων. διὸ καὶ ἀξιόθεος, Ἰσράφχης δεδόξασαι. ὅθεν σημφορ, οἱ φωτιοθέντων σοῖς λόγοις, ἀμνυμνοῦμέν σε, τὸν ἀξιέπαινον μιμηταὶ, δοξάζοντων Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἡν τῆς σοφίας χρηστότητα ἀρρυσάμενος, ἐξ αὐτῆς Πατὴρ ἔπλησας θεογνωσίας τὸν ποιμνιόν σου, καὶ τῆς παρανομίας καὶ ἀρρήτου Θεότητος, τὸ τρισήλιον ἄχραντον, τὸ Πατρὸς τὸ ἀγέννητον, Υἱὸν δὲ τὸν γέννησιν, καὶ ἐκπόρευσιν Πνεύματος. μίαν Θεότητα, μίαν δύξαν φρονῶς ἐκδίδαξας, καὶ εἰδώλων ἀθεΐαν ἐκ ποδῶν ἀποποιήσας, καρποὺς δὲ ὡρίμους ψυχὰς πιστοῦμενον, προσάγων τῷ τῷ ἔνδοξε. ὧν καὶ βεβαπτίσμεθα, εἰς ὃν καὶ πιστεύομεν, Δοξάζοντων Κύριον.

Τῷ αὐτῷ Μαΐου, κγ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης. ρλ.

Σοὶ Πολύκαρπος ὡλοκαυτώθη λόγε.
Καρπὸν πολὺν δὸς ἐκ πυρὸς ξενοτρόπως.
Εἰκάδι ὧν φρικτὴ καὶ φλοξ Πολύκαρπον ἔκαυσεν.

Οἱ τοῦ ἐμαθητεύθη τῷ Θεολόγῳ Ἰωάννῃ καὶ Εὐαγγελιστῇ σὺν Ἰγνατίῳ τῷ Θεοφόρῳ. καὶ μετὰ Βουκόλον τὸν ἁγιώτατον Ἐπίσκοπον Σμύρνης, χειροτονεῖται παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου, προτεθεικότος αὐτῷ τὸν ἱερωσύνῳ τὸν μακαρίτην Βουκόλον. Ἐν δὲ τῷ κατ Δέκιον διωγμῷ συλληφθεὶς, προσήχθη τῷ Ἀνθυπάτῳ, καὶ διὰ πυρὸς τὸν ἀγῶνα διήνυσε, καὶ θαυμάτων ἔξοχον δημιουργὸς γέγονε. Πρὸ γὰρ τῆς Ἰρωσιώνης, τῆς θρεψαμένης αὐτὸν γυναικὸς τοὺς σιτῶνας ἐπλήρωσε διὰ δάχης, ὃς πρότερον εἰς τὴν τοῦ δεομένου χρείαν ἐκέρωσε. Καὶ πυρὸς καταφλέγοντος ἐπέσχεν ὁρμὴν, καὶ τὴν τῆς Ἰρωσιώνης ἁρπαγὴν. Καὶ δὶ ἱκεσίας ὑετὸν αὐχμώσῃ τῇ γῇ κατήγαγε. Σπανίως τοῦτον τὴν ἀμερίαν ἀφῆκε. Τελειοῦται δὲ ἡ αὐτοῦ σωτηρία, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατέρων ἡμῶν, Ἰωάννου, Μωϋσέως, Ἀντιόχου, καὶ Ἀρτεμίου. ρλ.

Σύνταγμα τετράριθμον ἀνδρῶν τιμίων, Σωπασταί σοι, καὶ μεθίστανται βίου.

Οὗτος, ὁ μὲν ὅσιος Ἰωάννης, γηρέσιμος καὶ μαθητὴς γέγονε Λιμναίου ἐν τῷ ὄρει τῷ τῆ κώμη Γαλγαλα πελαζοντι ἀσκήσαντος. Ῥαχίαν δὲ καταλαβὼν παμβύσοχέμβρον, καὶ προσαρκτιον, ἐνιαυτοὺς τρεῖς ἡμέρας ἐκεῖσε διετέλεσε. Καὶ κεῖθεν μεταβὰς, πάλιν ὑπέστρεψε, Σπεποίηκε χρόνους εἴκοσι πέντε ὑπαίθριος. Τροφὴ δὲ ἦν αὐτῷ, ἄρτος Σ ἅλας. ἐσθὴς ἐκ ῥιχῶν. Σοδήροις βαρυτάτοις, ἅπαν τὸ σῶμα καθηλῶτο. Ὑπὸ τούτων ἐν βαρυνόμενος, καὶ ὑπὸ τῆς ἡλιακῶν ἀκτίνων φλεγόμενος, οὐδὲ μιᾶς ἠθέλησε πώποτε παραψυχῆς μεταλαβεῖν. Ἐπεδὴ γὰρ τῆς σωκήσεως τὰς παρὰ τῶν γιβάδα Ἀμυγδαλῶν ἐφύτευσεν, ἔτα δένδρον τῷ χρόνῳ γενομένης, σκιὰν τῷ ἁγίῳ παρεῖχεν, ἐκτὸς ἐθίσαι ταύτην προσέταξεν, ἵνα μηδεμιᾶς ἐκεῖθεν ἀπολαύσῃ παραψυχῆς. Ἐν τούτοις ἀγωνιζόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Καὶ ὁ παμποίδιμος Μωϋσῆς, τὸν βίον πύστε ἤσκησατο, ἐν ὑψηλῇ τῇ κορυφῇ Ῥαμᾶς ὑπάρχειμένη τῆς Κώμης ἀγωνιζόμενος. Καὶ ὁ μέγας Ἀντίοχος, ἀνὴρ πρεσβύτης ἐν ἐρήμῳ τόπῳ τὸ θηριγγίον δειμάμενος. καὶ ὁ τρισόλβιος ἐν γόβρηκότι σώματι Ἀμωμίτος, τοῖς μέσοις παραπλησίως ἀγωνιζόμενος. ἐθὴς γὰρ ὢν ἡ αὐτὴ, καὶ βρῶσις, καὶ ποσις, καὶ προσευχαὶ παμψύχιοι καὶ παννυχίδες. Καὶ ὅτε χρόνος μῆκος, ἀγήρως, ἐκ καθέσεως φύσεως, ἤλεγξεν αὐτοῦ τὴν καρτερίαν. Ἀλλ' ὥσπερ ἀκμαζόντες τοῖς ἔχοντες τὸν ἔρωτα τοῦ δι' Χριστὸν πόνου, ἐν τοιαύτῃ πολιᾷ, ἐν εἰρήνῃ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Τοιοῦτον ἀπώραντο τῆς βιωτῆς καὶ ἀσκήσεως τὸν θεῖον Ἰωάννην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Γοργονία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. ςβ.

Τιμῶ

Τιμῶ τελούτιν σιω σιγῆ Γοργονία,
Γρηγορία μέλψαντος αὐτιν ἐκ λόγων.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Κλήμης, ξίφει τελειοῦται. ςΐ.
Κλήμης τὸ κλῆμα τῆς μοναῖς ἀμπέλου,
Καὶ μ τι γλεῦκος, αἷμα τμηθεὶς ἐκχέει.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἁγία Μάρτυς Θέκη, ξίφει τελειοῦται. ςΐ.
Θέκλα ἀποσκώπτουσαν εἰς Θεὸς πλανᾶς,
Οἱ τῆς πλανῆς κτείνουσι προσάταν ξίφει.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ζεβινᾶ, Πολυχρονίου, Μωσέως, Δαμιανοῦ. ςΐ.
Θεὸς Ζεβινᾶς λῆξιν εἰς θείαν φθαρεὶς,
Λήξαντος αὐτῷ τὸ παρ' ἀνθρώποις βίου.
Πολυχρόνιος, δ σωασκηταὶ δύο,
Οἱ θεῖς ὁμοῦ πληρῶσι τὰς ζωῆς Χρόνους.
Οὕτως, ὁ μὲν θεῖος Ζεβινᾶς, ἐν ὄρει τιμῇ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήξατο καταγώγιον, πόνους ἀσκητικοὺς μέχρι γήρους αὐτῷ κεχρημένος. ἐπλεονέκτει δὲ τὰς ἐπ' αὐτῷ ἀνθρώπους τῇ τῆς προσευχῆς προσεδρείᾳ. Ὁ θεμ ἐκ τοῦ γήρους φέρειν τὴν ἕξιν μὴ δυναμένους, τῇ βακτηρίᾳ προσκλινόμενος, ταῖς προσευχαῖς ἐσχόλαζε. Θαυμασίως δὲ βιώσας ἐν θεαρέστως, τῷ τῇδε μετέστη. Ὁ δὲ θεῖος Πολυχρόνιος, πάντα μὲν θητὴς γεγονὼς, ὕττους τιν τοῦ διδασκάλου ἀρετῶν ἀκριβῶς ἀφεμάξατο, ὡς ἐδὲ κηρὸς τῷ δακτυλίῳ τὰς τύπους ἐκμάσσεται. Τῇ γὰ αὐτῇ διλιπεῖ ἑαυτοῦ σχάρτερίᾳ τῆς προσευχῆς ἐν ὅπος ἐχρῆτο. Σίδηρα μὴν ἐκ ἰσχετο φορέσαι, διὰ τὸ μύριας ἀσηκίτας ἐπ' αὐτῷ βλαβῆναι. δρυὸς δὲ ῥίζαν βαρυτάτην τοῖς ὤμοις ἐπιφέρων, ὡς μὴ δυνασθαι δυσὶ χερσὶ ταύτην παρακινῆσαι, τὸ σῶμα κατεβάρυνεν. Ἐκ τούτων τῷ πόνων, καὶ θεόσδοτος αὐτῷ ἐπιῶθη χάρις· καὶ διὰ προσευχῆς αὐτὸς αὐχμὸν ἔλυσε, Σλήκυθον κενὴν ὃν ἐλαίου, προσευχῇ πλήρες πεποίηκε. πολλά τε τερατουργήματα ἕτερα πεποιηκὼς, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ. Οἱ δὲ τότε φοιτηταὶ, ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐν τῷ τοῦ θείου Πολυχρονίου κελλίῳ παρέκεινεν, ὅλην τὴν αὐτοῦ ἐκμαξάμενος ἀρετὴν· ὁ δὲ Δαμιανὸς, Κώμην τιμὰ καταλαβὼν Ἱερὰ καλουμένην, καὶ παρὰ τὰς ἄλως οἰκίσκον δίρωϊν ἐρημότατον, ἐν ἐκείνῳ διῆγε, τὴν αὐτὴν μετιὼν τῷ διδασκάλῳ πολιτείαν. Οὐδὲν γὰ ἰμάτιον ἐν τῷ κελλίῳ, εἰμὴ μία σπυρὶς τὴν φακελὴν ἔχουσα, ἣν προφὴν ἐποιεῖτο. Τοσαύτην ὠφέλειαν ἐκ τῆς τοῦ Πολυχρονίου συναυλίας ὅτοι εὗραντο, ὁσίως πολιτευσάμενοι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Εἱρμὸς χρυσῆς.

Τερπνῷ λογισμῷ, καιομένης τῆς φλογὸς ἐκτὸς ἔνδοξε, ὡς οἱ θεῖς Παῖδες οἱ τὴν κάμινον, πυρὶ αὔλῳ δροσίσαντες. μέσον δὲ πυρὸς ἀνακράζων, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀκάμπτος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔχει μὴ κατασκιωσάμενον, ἔνθα Δικαίων τὰ σκιώματα, ἔνθα Μαρτύρων στρατεύματα. ἔνθα τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, αἱ χορεῖαι κραυγάζουσιν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἅπτου τοῦ πρίν, πολυκάπτου τῷ Χριστῷ ψυχὰς προσήνεγκας, τῇ γεωργίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, καθομαλίσας σεῦσαχων, ταύταις καταθέμενος ὠφόρων, καὶ κραυγάζειν ἐπαύδυσας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γνόμην Θεοῦ, τὰ σύμπαντα σοφῶς δημιουργήσαντος, Μήτηρ ἐδείχθης ἀπερόγαμος, παρθενομήτορ παναχράντε. ὅθεν δυσεβῶς σοι Παρθένε, ἀνακράζομεν λέγοντες. εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῶν πυρός.

Ἐνεργήσας δυσεβῶς, τῷ Χριστῷ τὴν μυστικὴν ἱερουργίαν, λογικὸν ἱερεῖον, αὐτὸς προσήχθης Θεῷ, θυσία δεκτὴ καὶ εὐάρεστος, ὁλοκαρπωθεῖσα, Πολύκαρπε τερπνὸν μάκαρ.

Ἐαυτὸν ὑπὸ πολιᾶς, καὶ βαθύτατον ἀνδρείαν ἐπεδείξω, τῷ Σταυρῷ τὴν δυνάμει, διαφασήσας σαυτὸν, πρὸς θείους ἀγῶνας τὸ φρόνημα, Ἱερομαρτύρων, Χριστοῦ κλέος Θεόφρον.

Περιεδόμενος Σταυρῷ, καὶ τὸν ἱεραρχικὸν κόσμον ἀξίως, ἐνδυσάμενος Πάτερ, εἰς

εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, εἰσῆλθων ἱδίῳ σου αἵματι, τῷ ἀφχιποιμένι Χριστῷ ἐμφανισθῆναι.

Πὸ Χριστοῦ σφαγιασθεὶς, ὡς ἐπίσημος Κριὸς ἱερόφαντορ, μιμητὴς ἀμέσως ἐχθης, τῷ πασημάτων αὐτοῦ, Σδόξης ἐγένου συμμέτοχος, Σ τῆς Βασιλείας, αὐτοῦ συγκληρονόμος. Θεοτοκίον.

Ὡραιοδὴς Στύλος πυρὸς, ὁ Νεφέλη φωτεινὴ προηγαμμένη, πρὸς ὑραμίου κλῆρον, θεογενητῆρ ἀχράντε, γενοῦ μοι, Παρθένε παμάκαιρε, τῷ ὄμ τῇ ἐρήμῳ, τοῦ βίου πλανωμένῳ. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ ὢν ἐν καμίνῳ τῶν πυρὸς, τῷ Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον.

Φωτοφόρος σε μνήμη, ἀπατήλασα Πάτερ, φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν δυσεβῶς, ταύτην τελοῦντων Θεοτέσιε, καὶ μετόχους τῆς θείας, φωτοφανείας πάντας ἐκτελεῖ. ὧν ἀξίως θεόφρον, ὑμνοῦμεν μεγαλύνομεν. Ἐπὶ τῆς ἄνω χορείας, τῷ ἀγίων Ἀγγέλων, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου παρεστὼς, τὸν δυσωπεῖ τοῦ σῶσαι ἡμᾶς, τὸ σωτήριον πάθος, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν, φαιδρῶς ἀφεῖς πολυρρόπους, ἰδέας ἐκτελέσαντας.

Τῆς ἁγίας Τριάδος, καταμόνοις Πάτερ, φραμῶς ἐκ σῆς αἰτίγμασιν ὡς πρίν, ὡς καθαρῷ τὴν καρδίαν σοι, διαχόρτι τῆς ὕλης, καὶ τῷ δεσμῷ λυθέντι τῆς φθορᾶς, καπτόμενος μάκαρ, Πολύκαρπε παμόλβιε.

Τεφηφορουῦτα σε Πάτερ, καὶ βραβεῖον τῆς νίκης, δεξόμενον ἐκ θείας δεξιᾶς, καὶ τοὺς ἀγῶνας τελέσαντα, καὶ φωτὸς πληρωθέντα, πιστοῦντων Πολύκαρπε σοφὲ, πρεσβεύτην τῷ Χριστῷ σε, προθύμως προβαλλόμεθα.

Θεοτοκίον.

Σὲ Θεοτόκον σε Κόρη, καὶ Μητέρα τοῦ Λόγου, καὶ πρόξενον ὑπάρχουσαν ἡμῖν, τῆς ἀϊδίου καὶ θείας ζωῆς, ὡς δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, ἐκλάμψασαν ἡμῖν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, ἤκουτα καὶ μουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρῶσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν. Εἰς ἑαυτοὺς γυναῖκας ἀκουτίσθητε.

Ὅλους καρπὸς προσήνεγκας, Χριστῷ σοφὲ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σὲ σεσωσμένους, βροτοὺς ἐκ πλανῆς δαιμόνων, ἱερομάρτυς ἔνδοξε, Ἀγγέλων ἰσοστάσιε, Σ Ἀποστόλων σύσκηνε. μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥάγη μηδεπαφθέντα, τὸ τῶν φραγμὸν μεσότειχον, καὶ οἱ ἄμνοι τοῖς Ἀγγέλοις, τῷ σῷ σωκφθέντι τόκῳ. ἐν σοὶ θεογενέτορα, μηδένα ἡμᾶς κράτυνον, Σφζάσαι τὸν τριήμερον, ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ σου, εἰλικρινῶς προσκυνῆσαι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὀρθρου σώζεται, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς.

Ῥὴ ἐδέμαι, ὅτι εἰ τύχη ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς. Ε' μ τῷ μικρῷ ἑωθεινῷ, ἰχνηλατήσαμα τῆς Θεοτόκου ὡς σωινθες. Ε' μ τῷ Μεγάλῳ Ἑωθεινῷ, μετὰ τοῦ σωινθη ἑξλό. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἑξ. αἱμασάσιμα γ'. ἀναπολικόν, ἔμ. τοῦ Τριῳδίου, γ'. ἐκ τοῦ Προδρόμου, γ'. Δόξα τοῦ Τριῳδίου. Σημῶ. Θεοτοκίον. τὸ ἀ. τοῦ ἤχου. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἑξ. τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, καὶ τὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου, τὰ εἰς τοὺς αἴνους. Δόξα, ἦχος, β'. τοῦ Θεοῦ ὁμνοιῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἰς τὸν ἑξ. ἑξ. αἱμασάσιμα τοῦ ἑνὸς, ἐκ τοῦ αβ'. Δόξα, [illegible]ησαι-ρὸς ἀρθέντων δωρεῶν. Καὶ νῦν τοῦ Τριῳδίου.

εἰς

Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῦ ἄρτου, Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ γ'. Ἡ Ἀγάπησις εἰς τὰς Εἰσοδικάς. αἱ δὲ ἕτεραι ἀγαπήσεις, ἐκ τῦ βιβλίου τῦ Χρυσοστόμου, τὸ ὑπόμνημα τῦ ἁγίου. Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον δίς. Δόξα τῦ ἁγίου, Καὶ νῦν. Στ. τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἰς τὰ Ἀπὸ τῆς εἰσοδικῆς, Ἀπὸ. ἀναστάσιμα μετὰ τῆς Θεοτοκίου αὐτῆς. Οἱ Ἅγιοι. Ἡ Γ' πάκοη, οἱ Ἁγιοβαθμοὶ, τὸ ἦχος. Προκείμενον. Πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγέλιον ἀναστάσιμον. τὸ, Ἀγάπησιν Χριστῦ. ὁ, Πευτηκοστός. τὸ ἀναστάσιμον εἰσοδικόν. Οἱ Καθεζῶν. ὁ ἀναστάσιμος, εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου, εἰς δύο. τῦ Τριῳδίου εἰς δ'. Στ τῦ ἁγίου, εἰς δ'. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τῦ ἁγίου, καὶ τὸν Οἶκον. εἶτα τὰ Ἀπὸ. τῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν. τῦ Τριῳδίου. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον τῦ Τριῳδίου. Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ. εἰσοδικὰ ἀναστάσιμα δ'. Στ τῦ ἁγίου, προσόμοια γ'. Στ ἰδιόμελον ἦχος, ἅ β'. Τὸν παρσεβάσμιον καθαρῶν μετὰ τῆς εἰσοδικῆς τῦ ἁγίου. εἰσ. Εὐφραινέσθωσαν δίκαιοι ἐν Κυρίῳ εἰσ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Καὶ εἰ μὴν ἔστι Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω, ἡ τῆς Τυρινῆς, μετὰ ταῦτα λέγε εἰσ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου. Στ δύο, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Τ' περδυλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον, Ἐκτενὴ, ἡ Κατήχησις, Στ Ἀπόλυσις. Ἡ σωθῆς λιτὴ. Δόξα, Στ νῦν. τὸ ἐωθινὸν, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῇ Ναθηκὶ. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῦ ἁγίου. καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τῆς ὥρας, Κοντάκιον τῦ Τριῳδίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τῦ ἤχου, εἰς ς'. καὶ τῦ ἁγίου. Τροπάριον ἀναστάσιμον. Δόξα, τῦ ἁγίου. Καὶ νῦν τῦ Τριῳδίου. Προκείμενον. ὁ Ἀπόστολος. Ἀλληλουϊάριον. Κοινωνικὸν, πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῦ Ἁγίου.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

Χ Ρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῦ Προδρόμου τῇ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου, Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν σωθῆναι ψάλλομεν ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον. Ἀλληλουϊάριον. Κοινωνικὸν, τῆς ἡμέρας. Ἡ Ἐκτενὴ. Εἰ ἔστι τετάρτη, ἡ παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι μετάνοιαι μόνον. Εἶτα ἡ πρώτη ὥρα. ἐν ᾗ λέγεται τὸ Τροπάριον Στ τὸ Κοντάκιον τῦ ἁγίου. ἐν τῷ τέλει αὐτῆς, εἰ ἔστι τετάρτη, ἡ παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι μετάνοιαι μόνον, Στ ἀπόλυσις. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπάριον τὸ ἁγίου καὶ τὸ Κοντάκιον. ἐν τῷ τέλει αὐτῷ, εἰ ἔστι τετάρτη, ἡ παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι μόναι. ὡσαύτως καὶ εἰς τὰς ς' ἡ Προφητεία τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς ἡμέρας εἰς ἕξ, καὶ τῦ ἁγίου. ἡ γ'. ᾠδὴ εἰς δ'. Προκείμενον. ὁ Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν τῦ ἁγίου.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ψυχῶν.

Χ Ρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῦ Προδρόμου τῷ Σαββάτῳ τῆς ψυχῶν, ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ τῆς ἀποκρέω ἡ ἑορτὴ τῦ Προδρόμου.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Χ Ρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῦ Προδρόμου τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου, Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν σωθῆναι ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰσ. προσόμοια τῦ Προδρόμου γ'. Στ τῦ ἁγίου, γ'. Δόξα τῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίου. τὸ ἀναστάσιμον ἦχος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ Προφητεία. εἶτα τὸ προκείμενον. ἦχος, πλ. β'. Ἐξαποστειλάριον τῷ Γαβριὴλ ᾄσωμεν τὸν Κύριον. μετὰ μέλους. Εἰς τὸν εἰσ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας ἐκ δευτέρου. Στ τὸ Μαρτυρικόν. εἰσ. Εὐφραινέσθωσαν δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. εἰσ τῦ Προδρόμου. ἦχος, ἅ. β'. Ἡ πρώτη ὥρα πίνακος. Δόξα, τῦ ἁγίου. ἦχος, πλ. δ'. Τῶν μυροφόρων τὸ πλήθος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. τῆς ἡμέρας. Ἀπολυτίκιον τῦ Προδρόμου. Δόξα, τῦ ἁγίου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. τῦ αὐτῦ ἦχου. Εἰς τὰ Ἀπὸ τῆς εἰσοδικῆς, Ἀπὸ. τῦ ἁγίου. Στ Θεοτοκία τὰ πρῶτα, Στ αἰνέσεως τῦ Προδρόμου Στ τῦ ἁγίου. Οἱ Ἁγιοβαθμοὶ, τὸ ἀντίφωνον τῦ δ'. ἦχου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοὴ, Στ Εὐαγγέλιον τῦ Προδρόμου ὁ Ν'. τὸ εἰσοδικὸν τῦ Προδρόμου. Τῷ Κυρίῳ ἀνθομολογησόμεθα, ὅτι εἰσοδικὰ ἀναστάσιμα. Οἱ Καθεζῶν. Καθεζῶν τῦ Προδρόμου μετὰ τῦ εἰρμοῦ εἰς ἕξ Στ τῦ ἁγίου εἰσοδικὰ δὲ καὶ τὰ δευτέραν ᾠδὴν. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τῦ Προδρόμου, Στ τὸν οἶκον. Εἶτα, Ἀπὸ. τῦ Προδρόμου. Δόξα, τῷ ἁγίῳ, καὶ νῦν. Θεοτοκίου. τῆς ἡμέρας. Ἀφ' ἑκτῆς, τὸ Κοντάκιον τῷ ἁγίῳ. Ἐξαποστειλάριον τῦ Προδρόμου, Στ τῷ ἁγίῳ. Στ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἰδιόμελα ἅ. ς'. καὶ ψάλλομεν ἰδιόμελα προσόμοια τῦ Προδρόμου, γ'. Στ τῶν ἁγίων προσόμοια γ'. Δόξα, τῶν ἁγίων. καὶ νῦν. Θεοτοκίου. τῆς ἡμέρας. Ἡ ἑκτενὴ, ἡ κατήχησις, Στ ἀπόλυσις. ἡ σωθῆς λιτὴ, Στ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῇ Ναθηκὶ. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπάριον τῦ Προδρόμου. Δόξα, τῶν ἁγίων. καὶ νῦν. Θεοτοκίου. τῶν ὡρῶν. Κοντάκιον τῦ Προδρόμου. ἐν πάσαις γὰρ ταῖς ὥραις, λέγονται τὰ Τροπάρια ὅπως, τὰ δὲ κοντάκια ἁλλάσσονται. Λέγονται δὲ ἐν τῇ μιᾷ τῦ Προδρόμου, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τῶν ἁγίων. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Τυπικά, Στ ἐκ τῦ καθ' ἡμᾶς τῦ Προδρόμου Στ τῶν ἁγίων. Δόξα, τὸ Κοντάκιον τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Προκείμενον, Ἀπόστολον, Ἀλληλουϊάριον, Εὐαγγέλιον Στ Κοινωνικὸν, πρῶτον τῦ Προδρόμου, εἶτα τῶν ἁγίων.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ πρώτῃ Ἑβδομάδι τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Χ Ρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῦ Προδρόμου, ἀνθ' ὧν τῆς β'. καταλιμπάνονται αἱ μετάνοιαι ὡς ἐν τῇ λοιπῇ Τεσσαρακοστῇ, ἀνθ' ὧν τριῶν μεγάλων. εἰ γὰρ ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτης τῆς Ἑβδομάδος τύχῃ, ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ὡς προδεδήλωται.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τῷ Σαββάτῳ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος, τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. καὶ τὸ Μαρτυρικὸν τὸ ἕν. τοῦ Προδρόμου γ'. καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἰδιόμελα τὰς δ'. δευτεροῦντες. Δόξα, τοῦ ἁγίου, ἦχος, πλ. β'. Ὀργάνῳ χρησάμενος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τὸ α'. τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ Λειτουργία τῶν προηγιασμένων. Αἱ μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τό, Κατευθυνθήτω, καὶ μετὰ τό, Νῦν αἱ δυνάμεις, καὶ εἰς τό, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ὡς σύνηθες. Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, τροπάριον τῶν ἀμφοτέρων, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τό, Θεὸς Κύριος, τροπάριον τοῦ Προδρόμου, δίς. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς στιχολογίας καθίσματα Μαρτυρικά, καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, καὶ ἀνάγνωσις τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Οἱ Ἀναβαθμοί τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, οὐ λέγομεν. Οἱ Κανόνες. Κανὼν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς δ'. τοῦ Προδρόμου, εἰς δ'. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ς'. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς. Κοντάκιον καὶ κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Ἀπὸ ς'. Κοντάκιον τοῦ ἁγίου. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους. Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχ. ς' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου, γ'. καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου προσόμοια, γ'. στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἰδιόμελον τοῦ Προδρόμου. Τὴν πανσεβάσμιον κάραν. Δόξα, τοῦ ἁγίου, ἦχος, πλ. β'. Ἁγιωσύνης δωρεᾷ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τῆς ἡμέρας. Ἡ Ἐκτενή, ἡ κατήχησις, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, τροπάριον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τῶν ὡρῶν. Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Προδρόμου, ᾠδή, γ'. εἰς δ'. καὶ τοῦ ἁγίου, ἡ ς'. ᾠδή, εἰς δ'. Τροπάριον τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ ἁγίου. Δόξα, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. προσόμοιον. Προκείμενον. Ἀλληλούϊα, τὸ Κοινωνικὸν τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ ἁγίου. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τοῦ Προδρόμου.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ α'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ὡς συνετέθη τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς σταυροπροσκυνήσεως, Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Θεοτόκου ὡς σύνηθες. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα, γ'. τοῦ Σταυροῦ, δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου, γ'. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τὸ α'. τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, καὶ γ' ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς, ἦχος, πλ. α'. Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ στίχου, καὶ τὰ ἀλφαβητά. Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν. Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς, ἦχος, δ'. Ὁ συμμαχήσας Κύριε. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Θεοτόκε Παρθένε, δίς. καὶ τό, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, ἅπαξ. Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, τροπάριον ἀναστάσιμον, δίς. Δόξα, τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς στιχολογίας, καθίσματα ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. Ὁ Ἄμωμος, Ἡ ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, Προκείμενον. Πᾶσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον ἀνα-

στάσιμον. Οἱ Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου εἰς δ'. καὶ τοῦ Σταυροῦ εἰς ἕξ. ἡ Καταβασία. Ὁ θειότατος προετύπου, ὁμοῦ οἱ δύο χοροί. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. καὶ Κάθισμα Δόξα, καὶ νῦν. τοῦ Σταυροῦ ἦχος, πλ. β'. Σήμερον τὸ προφητικόν. Ἀπὸ ἕκτης, τὸ Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς αἴνους, τό, Πᾶσα πνοή. στιχηρὰ ἀναστάσιμα, δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Σταυροῦ, δ' μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου. στίχ. Ὁ δὲ, Θεός, Βασιλεὺς ἡμῶν. στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη. Μετὰ τὸ τρισάγιον, εἴσοδος μετὰ τοῦ σταυροῦ. Τροπάριον, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου σταυροῦ ὡς σύνηθες. ἡ Ἐκτενή, ἡ Κατήχησις τοῦ Στουδίτου, καὶ ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης λιτή. Δόξα, καὶ νῦν. τὸ ἑωθινόν, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπάριον. Ἐν μὲν τῇ μιᾷ τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ, καὶ νῦν. Θεοτοκίον τῆς ὥρας. Ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, Τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν. Θεοτοκίον τῶν ὡρῶν. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὴν λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς δ'. καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Σταυροῦ, ἡ γ'. ᾠδή, εἰς δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου ἡ ς'. ᾠδή, εἰς δ'. Τροπάριον τοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ ἁγίου. Δόξα, Κοντάκιον τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν. τοῦ Σταυροῦ Κοντάκιον. Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος, Ἀλληλούϊα. Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, πρῶτον τοῦ Σταυροῦ, εἶτα τοῦ ἁγίου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΚΔ'. ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς, τοῦ ἁγίου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Εἰ μὲν οὐκ ἔστιν ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς' καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου, γ'. δευτεροῦντες αὐτά· Εἰ δὲ ἔστιν, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. καὶ τὸ μαρτυρικόν, καὶ τὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου. Ἔπειτα τοῦ Προδρόμου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. ἦχος, πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλή, καὶ φωτοφόρος καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἶσχος διακόψασα. πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς κατορθοῦσα. ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι καταμηνύσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσασαν, τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας, ἡ μεσιτεύσασα χάριτι, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δωρήσασθαι τὸ μέγα ἔλεος.

Ταμείῳ ἐγκεκρυμμένη ποτέ, ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων, ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα. καὶ ὡς ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἀναπέλυσε, τοῦ ὑπερῷα, νῦν στεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωποῦσι, τοῦ δωρήσασθαι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίας ὁδούς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα. ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ τὴν χρόνιον ὑποστᾶσα κατάκρυψιν, ὥσπερ φωτοφανὴς ἡμῖν, ἀνέτειλεν Ἥλιος, μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ θεοφόρητος κάρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν. ἣν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυσάμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἔνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σοῦ Χριστοῦ Βαπτιστά, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ μνῶ. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῆῦ θλιβομένου, ἀπαλλαγὴ τῆῦ ἀθυμουμένου, ὑπάρχουσα Θεοτόκε παρθένε. σῶσε πόλιν Σ λαὸν, τῆῦ πολεμουμένου ἠϊρήνη, τῆῦ χειμαζομένου ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προσασία τῆῦ πιστῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν ξύλῳ τὴ ζωὴν ἡμῶν, ἐρῶσα ἡ παναμωμος, Θεοτοκο κρεμαμένου μηϊρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα. Γιέ μου Σ Θεέ μου, σῶσον τὰς πόθῳ αμυμήτους σε.

Εἰ μὲν σε ἔζην μ' ψάλλομεν ἀσσιγίαν, εἰ προσόμοια, ζήτει τὴν ἐπαύριον εἰς τὸν ἑσπερινὸν, ἡ τὴν Ὄρθρον Εἰ δὲ τύχοι ἡ Ἑβδομὰς τῆς τυρινῆς, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, Σ τὸ μαρτ. καὶ δύο, τὸ ἰδιόμελον.

Δόξα, ἦχος γ΄. β΄.

Τῶν θείων ἀμνοιῶν πασσεβάσμιος θήκη, ἐ τῆς ἀρρήτου ὑσίας, βραχὼς ἡ προβλέψασα, τὸ Μυστήριον καρα σε, ὡς ἐκ λαγόνων μηϊρικῶν, ἐκ τῆῦ ταμείου τῆς γῆς, σὰμβροτον αμάτεταλκαν, Ἰωακὶμ παυσάφημε, ἐ δύοδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἁγιασμῶ προχέουσα μύρον, καὶ μονωθεῖσα κηρύττουσα μεταμοίας ὁδὸν, Σ τῷ Σωτῆρι τῆῦ ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῆῦ ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Σταυρὼ Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν Θεοτόκε ἄχραντε. χαῖρε ἡ δι' ἀγγέλε δεξαμένη τὸ χαῖρε. χαῖρε ἡ τεκοῦσα Παῖδός τὸ ἀπαύγασμα. δύλογημένη χαῖρε σεμνὴ, παναγία Παρθένε μόνη παμύμνητε. σὲ δοξάζει πᾶσα κτίσις τὴ Μητέρα τῦ φωτός.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τῦ ξύλου σε.

Βοῶμεν, τὸν παμπέπειρον ἀγνὴ, ὃν ἀγεωργήτως, ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τὸν τρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζων, ἐ ἔκραζων τέκνον, γλεῦκος ἀπόσαξον, δι' ὃ ἡ μέθη αφθῆ, πᾶσα τῆῦ παθῶν δύθργέτα, δι' ἐμὲ τῆς σὲ τεκούσης, θείαις παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄.

Κηρὺξ ἀπεστάλησαν ἡ τῦ Προδρόμου κεφαλὴ ἀκτῖνας ἀφῆσι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῆῦ ἰάσεων. ἀνωθεν συναθροίζει, τὴν πλησθὼ τῆῦ Ἀγγέλου. κάτωθεν συγκαλεῖται, τῆῦ ἀνθρώπου τὸ Γένος, ὁμόφωνον ἀνεπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸ αὐτὸ Σ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν σωτήριον ψαλμῳδίαν, οἱ ἀναβαθμοί. πρὸ ἀμφίτιθωνον, τὸ δ΄ ἦχος, Προκείμενον, ἦχος, δ΄.

Ἐκεῖ ἐξαπατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ.

Μνησθητι Κύριε τῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος.

τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῦ κτ΄ Λουκᾶ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσεν Ἡρῴδης. Ὁ΄ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τε σὲ Προδρόμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς τῆς Θεοτόκε πρεσβείαις.

Εἶτα τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Σ ψαλμῳδῶ. Η' τῷ Θείῳ ἐμνοιῶν, παμσεβάσμιος θήκη. Ζήτει εἰς τὸν ςίχον.

Ὁ Ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σε. Σ ὁ καιρὸν τὸ Προδρόμε μετὰ τῆῦ αἰρνῶν, εἰς ς΄. Σ τὰ Τροπάρια τῆς ἡμέρας ὡς καθ' ἑκάςην ὁ Καιρὸν τὸ Προδρόμε.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, Ἅ β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Εὐτεθύμημαι τῇ γλώττῃ καὶ παρθενε, κροτεμένη Πνεύματι, ἐκ χειλέων ῥυπαρῶν, τὴν τῦ Λόγου πρόδρομον φωνὴν, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, πιστοὶ δοξάσωμεν.

Ἱερωσύνῃ καταζάσει γαλήνιαι, Σ ἀπείροις πλήθεσιν, Ἐκκλησία τὸ Χριστῦ, δύσαθῶς κυμαίνεται τῆῦ σοῦ, τὴν ἐπίσημον ᾠδὴν, βοῶντων Πρόδρομε.

Ἡν πρὸς Θεὸν δεδομένην ὡς θησαυρὸν ἡμῖν ἁρπαφαίρετον, Θεοφόρον κορυφαῖον, τὸν Προδρόμε ἅπαντες ᾠδαῖς, ἐπαξίως παμθήμεν, πιστοὶ τιμήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀπόρου σε γαστρὸς, ὑπὲρ μὲν σαρκούμενον Ἄγνη, τῆῦ κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδέχθης Δέσποινα.

Ὠδὴ, γ΄. Οὐκ ἔζην ἅγιος ὡς σύ.

Ἀσὴρ γενεύσας βλαστὸν, σὲ προσήνεγκε Θεῷ, τῆς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, Ἔκλεκτ Νυμφαγωγὸν, Χριστῦ τὸ ὄντως Θεῦ, ἐ Νυμφίου ταύτην μνηςεύομενον.

Τὴν

Ἡμνοῦν Θεόφθογγον φωνὴν, Πρόδρομε Ἰωάννη, ἀδεξίφεε ἐπέχων, ἡ ἀθλία μοιχαλίς. τὴν θείαν γάρ σε ἡμῖν, ἐμφανίζεις, καθαρὰν τὴν ὑπόγαιον.

Ἀρνυρίζουσα φαιδρῶς, ἡ ποθέσα σε Πόλις, δύωχέται ὡς ὄλβον, δίραμμήν μυςικὸν, Σκρίνιον αμέλιτι, ἰαμάτων, Πρόδρομε τὴν καθαρὰν σε. Θεοτοκίον.

Οὐ θείᾳ τόκῳ σε ἀγνὴ, πάσαν φύσεως τάξιν, ὑπέρβαινε τὸ θαῦμα. Θεὸν γὰ ὑπόφυτον, σωτελαβὰν ἐν γαςρὶ, Σ τεκοῦσα, μένεις Ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἱρμός.

Ὑπερέχει ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου. ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῆῦ πιστῶν σε, ἀγαθὲ, Σ ςερεώσας αὐτὸς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σε.

Κάθισμα, ἦχος, Ἅ δ΄.

Τὸ προσαχθὲν μυςικῶς.

Ὡς ἐν ταμείῳ θησαυρὸς ἐναπόθετος, ἡ τῦ Προδρόμου κεφαλὴ ἐφυλάττετο. ἐν ὑδρίᾳ κρυβεῖσα, ἡ φωνὴ τὸ λόγου, ὡς σῖτος καταχωσθεῖσα εἰς βαθος γῆς, ἐξανέθησε, καρποφορέσα θείαν ζωήν. ταύτης παντὸς τιμήσωμεν τὸν εὑρετὴν, τὸν Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν δόντα αὐτῇ, χάριν βρύειν ἰάματα.

Δόξα, Ὅμοιον.

Οὗ Βαπτιςοῦ ἡ κεφαλὴ κατεκρύπτετο, ὡς μαργαρίτης ἐν τῇ γῇ ὡσὶ ὑδρίας. Σ ὡς λύχνος θεόφωτος ἀγλαίζομένη, ἐκλάμπει θαυματεργέσα Κόσμῳ παντὶ, ὡς ὄρθρος ἐξαπατέλλων παμφεγγὴς, τὸ Ἡλίου ὁ Πρόδρομος. καὶ ἀμέσῳ φωτὶ, μυρίων πάλαι ἡμῖν, ἴδε κραυγάζει ὁ ἀμνὸς τὸ Θεῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ προσαχθὲν μυςικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τὸ Γνωσθῆ σπερμα, ἐ ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ. ἐκλίμας τῇ καταβάσει τὸς Οὐρανὸς, χωρηθεὶς ἀμαλωότως ὅλος ἐν σοί. ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ μου, λαβὼν τὸ δέλτε μορφὴν, δέζαμαι κραυγάζειν σοι. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ, δ΄. Χριστὸς μεδυάμεις.

Ἡς πάλαι γέγονας, σφραγὶς ἀναλλοίωτος, ἐμφανῶς διαθήκης Σ Προφητῦ, πέρας ἐπιγράμματος, ἐ μυροφόρος δὲ σαφὴς, τῆς καινῆς εἰσαχθεὶς Πρόδρομε.

Ῥιζίμοις ῥάκεσι, σωτήριος Πρόδρομε, τιμίαν ἰὼ ἔσχε Σ δύκλεᾶ, καθαρὸν σε καλύπτεσθαι, βασιλικῆς ἀλουργίδος, ὡς εὐθήτι ἀγαλλόμενος.

Ἡ παῖγλη Πρόδρομε, τῦ θείου Πνεύματος, τὴν τιμώσαν σε Πόλιν ἀνυσκεῶς, πρεσβεύε φαιδρυνεσθαι, ἐ ἐν τῇ σῇ Σοφὲ, μνήμῃ, σωθ' Ἀγγέλοις ἐπαγάλλεσθαι.

Θεοτοκίον.

Ἐκρύμμεδειξε, φυτὸν ἀπόγλυσις τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανὲν, παναγνε ἀμέςησε, Σ Παραδείσου τῆς φυφῆς, κληρονόμους με κατέςησε.

Ὠδὴ, ε΄. Τῷ Θείῳ φέγγει σε ἀγαθέ.

Γυμνεῖφυς κάλαμες Βαπτιςὰ, ταῖς πειρατικαῖς τὸ δυσμενοῦς αὔραις ἀνθριπιζόμενος, πύργος δὲ τῦ Θείου λαοῦ ἀκραδάντος. δυνάμει Ἡλιθὼ ὤφθης Σ Πνεύματι.

Τῶν Θεότητα ἀθετῆῦ, Σ κατατμηχρωμένων τὴν δοξαν, τὸν ναὸν σὸν Βαπτιςὰ τῶν τῶν Χριςὸν, τὴν τε Θείαν χάριν σε μοσφ ζόμενος, ἐμφύσικως περιβόλῳ Θείῳ ἀπείργεται.

Νέφος ἀφθόνου Θείας πηγῆς, πύλιν τοῖς ὑμνῦσι σε πόθῳ ἀοίδιμε Πρόδρομε, χάριτος τῆς Θείας βλυζούσης μάματα, Σ ῥεῖθρα ἰαμάτων παντὶς ἀφραίνομαι.

Θεοτοκίον.

Ὀρῦσα κάλλος τὸ μονοτὸν, τῆς ὡραιοτάτης σου ψυχῆς Νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ σεμνὴ, Σ φέγγει τῆς ἀγνείας, Κόσμου φαιδρύνουσα.

Ὠδὴ, ς΄. Τὸ Βαπτιςοῦ Θαῦμα.

Ῥοφήτιν σε ἔφησεν, ἡ ἀλήθεια Χριστὸς, Σ Προφητῶν ὑπερτέρα Βαπτιςὰ τε καὶ Πρόδρομε τῆς ζωῆς. αὐτὸν γὰ εἶδες ἀνθρώπων, ὃν Προφῆται Σ μόνοι προκατήγγειλαν.

Γυμνεῖφυς κρύπτεσθαι, τῦ θαύματος ἡ πηγὴ, ὁ θησαυρὸς τῆς χάριτος, ἡ ἀοίδιμος καρδία Βαπτιςὰ, Προφήτα Σ Πρόδρομε, ἀλλ' ὀφθεῖσα πολυχεῖ ἰάματων πηγάς.

Ἀμόλβιον καὶ χνμ, καὶ ἀγλαϊσμα φαιδρὸν, καὶ θυρεὸν ςοτηρίου ἡ φωτοφόρος αὐτὴ καὶ δύκλεὴς, προβάλλεται Ἰὼ-

λισσε, τὴν σεπτὴν σε καὶ θείαν κάραν Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Μέγας προεγράψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σὲ Κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν S ράβδον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σαρκωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν Θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῷ πειρασμῷ τῷ κλύδωνι, τῷ διδύμῳ λιμένι σε προσδραμὼν, βοῶσι αἰάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον. Ἦχος. β' Τὰ ἀῶ ἕως τῶν.

Τροφῆτα Θεοῦ S Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν κάραν τὴν σὴν ὡς ῥόδον ἱερώτατον, Χριστὸς γῆς διέρχομαι, τὰς ἰάσεις παντοτε λαμβάνομεν. Σὺ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν Κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκ τοῦ Κυρίου τὴν μαρτυρίαν εἰληφὼς Ἰωάννη, ὑπὲρ πάντας βροτοὺς ὑπέρτερος ἐχρημάτισας. ὅθεν ἐπαίμιος τῷ ἐγκωμίῳ προσανέγκαι σοι δέδοικα. ἀλλὰ πόθῳ ἐκβιασθείς, τὴν ᾠδὴν ἐγχειρίσαι τετόλμηκα. διὸ μὴ ἀπαξιώσῃς σωθῆναί μοι γενέσθαι παμδύσφημε, ἵνα ἰσχύσω σεφανῶσαι σε κορυφὴν τὴν ἁγίαν ῥισόλβιε. Σὺ γὰρ σὺ ἐν Κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Κ Δ'. ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου προφήτου Προδρόμου S Βαπτιστοῦ.

Ἐκ γῆς προφαίνει Πρόδρομος σεπτὴν κάραν,
Καρπὸν παραινεῖ, ἀξίως ποιεῖν πάλιν.
Ὁ βαπτίσας πρὶν, ὑδάτων πηγαῖς ὄχλους,
Πάθεν φανεὶς βάπτιζε, πηγαῖς δακρυμάτων.
Εἰκοστὴν Προδρόμοιο φαίνει κάρη ἀμφὶ τετάρτην.

Τιμία αὕτη καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος κεφαλὴ, πρώτην μὲν εὑρέθη κατ' εὐδοκίαν καὶ ἐνθρόνιαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου ὑπὸ δύο τιμῶν μοναχῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἡρῴδου. ἐλθόντων εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰς προσκύνησιν τῶν ζωηφόρων παθῶν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ δὲ τῶν μοναχῶν τούτων, λαβὼν αὐτὴν κρυφιούς τις, εἰς τὴν Ἐμεσηνῶν ἤγαγε πόλιν. αἰσθόμενος δὲ δι' πραγίας τινὸς δι' αὐτῆς ὁ κρυφιούς διαφερόντως ἐτίμα αὐτήν. Εἶτα μέλλων τελευτᾶν, τῇ ἰδίᾳ ταύτην κατέλιπεν ἀδελφῇ, ἐπιτάττων μὴ κινεῖν αὐτὴν, μὴ δὲ ἀνακαλύπτειν, ἀλλὰ μόνον τιμᾶν. καὶ μετὰ τὴν τῆς γυναικὸς τελευτὴν, πολλοὶ ταύτην κατὰ διαδοχὴν ἐδέξαντο, ἔσχατον δὲ ἐς Εὐσέβιον τιμᾶ μοναχὸν καὶ πρεσβύτερον περιῆλθε, τῆς τῆν ἀφειδοῦς ὕστερ κακοδοξίας. ὃς ἀπελαθεὶς τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ κατῴκει, παρὰ τῶν Ὀρθοδόξων, διὰ τὸ καπηλεύειν τὰς ἐκ τῆς τιμίας κάρας ἰάσεις, καὶ ἐπιγράφεσθαι αὐτὰς τῇ κακοδοξίᾳ αὐτοῦ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν κατέλιπεν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τὴν τοῦ θείου Προδρόμου κάραν, S ἣν ἐν αὐτῷ κρυπτομένην μέχρι τῆς Μαρκέλλου χρόνων, ὅστις ἀρχιμανδρίτης ὢν τῆς Βασιλείας Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μέσου, καὶ Οὐρανίου Ἐπισκόπου Ἐμέσης. τότε δὴ πολλῶν ἀποκαλυφθέντων περὶ αὐτὴν, δεήθη ὅσα ἐν ὑδρείᾳ, S παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου Οὐρανίου εἰσηχθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πολλὰς ἰάσεις S θαύματα ἐνεργήσασα. τελεῖται δὲ ἡ παιδὶ σωάξεις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ προφητείῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ὨΙδὴ, ζ' Δοσοβόλου μοι τὴν κάμινον.

Τῆς παρθένου βλαστὸς σε ὑπὲρ ἅπαντας, ἔφη ἐν γεννητοῖς γυναικῶν. ὡς γὰρ ἄσαρκος, S ἰσάγγελος Χριστοῦ τῆς γῆς, αὐτῷ πεπολίτευσαι βροτῶν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁν ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ σκιρτώσαντα, ἔγνως σαρκωτικῆς ἐκ γαστρὸς, S χρησάμενος, τῇ μητρῴᾳ Πρόδρομε φωνῇ, σκιρτῶν αἰνεκραύγαζον αὐτῷ. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐμακάρισαι ὡς ἀληθῶς ἐν πόλεσιν, αὐτὴν μὴν παμακάριστε, κτησαμένη, πολιοῦχον Πρόδρομε Χριστοῦ. διὸ ἑορτάζουσα

σάς βοᾷ. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰασὼ μήτηρ παρθένε φῶς ἀπέτεκες, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ φαιδρόν. σὺ γὰρ τὸν κτίσαντα πάντων ἁπάντων τέτοκας Θεόν. ὃν αἴτησαι παρακλῆσαι ἡμῖν, καταπέμψαι τοῖς πιστοῖς, τὸ μέγα ἔλεος.

ὨΙδὴ, η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Πεζάλη βοῶντος, φωνὴ ὁ πρόδρομος, ταῖς ἐρήμοις καρδίαις, τὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πίστιν δυσεβῆ, ἐγκεντρίζων τὸ ὄντως Θεοῦ. ὃν ὑπόρυψον μᾶλλον, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοιμάσατε φάσκει, Σημεῖον ὁ πρόδρομος, τοῦ Κυρίου τὴν φίβαν δι' ἁγιότητα. ὅτος γὰρ ἐλθὼν, σωτὴρ παρὰ καὶ τῷ Πνεύματι, ταῖς ὑμῶν καρδίαις, οἰκήσει εἰς αἰῶνας.

Ἡ φωνὴ ἀκολουθεῖ μοι, τὴν τοῦ γεννήτορος, ὀφθαλμὸς δὲ τῇ θέᾳ τοῦ θείου Πνεύματος. ὅλως δὲ ἀφῆ, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, σὲ χαροθετήσας, Χριστὲ θεοφορεῖται.

Θεοτοκίον.

Ρυσαμένη σε λυχνίαν προδιετύπωσε, δεξαμενὴν ἀφράστως φῶς τὸ ἄπρόσιτον. γνώσει τῇ αὐτοῦ, καταυγάζων τὰ σύμπαντα. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, S δικαίᾳ θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὨΙδὴ, θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδυνατον.

Ἀφῶς τῆς πλήρης δεκάδος Πρόδρομε, τῷ ἐντολῷ, σὺ φύλαξ ἀμιχύων γεγόμενος, καταλλήλως πρὸς Χριστοῦ τετίμησαι, χαρισμάτων δεκάδι. ὅθεν τοῦ Πνεύματος, μύστα τε καὶ φίλον, εἰδότες σε μακαρίζομεν.

Χριστὸν Προφήτης τε Ἀπόστολος, Ἄγγελός τε, S Πρόδρομος τῆς θείας σαρκώσεως. Βαπτιστὴς Ἱερούς S μάρτυς πιστὸς, κήρυξ τε τοῖς ἐν ᾅδου, σὺ ἐχρημάτισας. καὶ τοῖς Παρθενοῦσι καμοῦ, καὶ τῆς ἐρήμου βλαστός.

Ὑχῆς τὸ ἄπιστον δεγματίζεται, ἱερουργῶ, χαρὸς μεμεκρωμένης τῷ θαύματι, βλαστη-

σάσης αὖθις διὰ τῆς πίστεως. S τῆς σῆς ἐκφαυθείσης, κάρας μακαρίε, ἡ καταποθεῖσα παλαίμνα ἀνακαινίζεται.

Ἀθῶν ἱάματα ἀρυσώμεθα, τῷ δικλεεῖ τε μέλει, τῷ προδρόμῳ προσφέροντες. ὃν αὐτῷ γὰρ, πάρεισιν Ἀγγέλων χοροὶ, πνεύματα τε δικαίων, πάντων τε Δέσποινα, σὺν τῷ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ, ἰάσεις μέμεσα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδυνατον. ὃν δὲ τολμᾷ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ πάγματα. διὰ σὲ δὲ παράγων, ὡράθη βροτοῖς, λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς ἀραμίαις χαρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ταῖς παθηταῖς συμέλθωμεν.

Ἀμποφαμὴς ἀπέτεκες, ἡ τιμία σε κάρα, ἐκ τοῦ ἀδύτου κόλπου γῆς, πρόδρομε Ἰωάννη, λύχνε φωτὸς τοῦ αὐλῶν. ὃς τὴν εὕρεσιν πόθῳ, τελοῦντες δυσωπήσωμεν σε, τῷ δεινῷ δύρᾳ λύσιν, S τὸν καιρὸν, δύμαφῶς αὐτοῦ. σαι τῆς ἐγκρατείας, πρεσβείαις σε παμδύφημε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑχαγωγεῖται παράγνε, τῷ πιστῷ ἡ Θεόφρων, ὁμήγυρις λαβοῦσα, S πιστῶς ἀνυμνοῦσα, σὲ Θεοτόκον κυρίως ταῖς πρεσβείαις σε ὅθεν, τῷ μηνειῶν τὸν διαυλον, δὸς ἡμῖν ἐκτελέσαι, θεοπρεπῶς, ἐ Σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, S πάθη τὰ σωτήρια, τοῦ Υἱοῦ S Θεοῦ σε.

Εἰς τοὺς αἴνους, ἰσοψήφιον ἑξ. δ'. S ἁγιάσμου, ἐχηρὰ προσόμοια. Ἦχος, δ'.

Ἐθαύμασε Σωμεώνης.

Νοιξε προπύλαια, τῆς ἐγκρατείας ἡ παμσεμνος, κεφαλή σε παμδύφημε, S βροφῶν προέθηκεν, ἡδυπάτῳ πᾶσι, θείων χαρισμάτων. ὧν πρὸς μετέχοντες πιστῶς, τὸ ἐμνησείας βραχὺ γλυκαινόμενοι, ἐ πίστει δύφημοῦμέν σε, καὶ ἐκβοῶμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ. Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τραῦμα πέρ μάματος, ἡ κεφαλή σε πος ἀξιοσα, τῆς προδρόμου αἵματος, S φατεῖν σπάργανα, ἀποτεθειμένη, μυστικῶν καὶ θείων διάζει μοντος, καὶ ἀνδίσιν ἐπιμένει ἀλλήψεων, S δύφρουμένης ἅπαντας πλήρει

τὰς πόθῳ κραυγάζοντας. Ἰκασῖ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῇ ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτεμες ἡ κάρα σε, καθάπερ ξίφος τομώτερον, κεφαλὰς ἀμόμητων ἐχθρῶν, ἃ ἴαμα ἔβλυσαν, δύμοθσι πᾶσι, τῇ θείῳ χαρίτων. Διὰ τοῦτο σε πιστῶς, αὐδυφημοῦμεν φίλον ἐ πρόδρομον, Ἰωαμὴν τὸν κτίσαντος, ἐ ἐκβοῶμεν αὐτῷ ἐκτενῶς. Ἰκασῖ παντοδυάμε, ὁ Σωτὴρ τῇ ψυχῶν ἡμῶν. Δὶς τρισάμην, τὸ ά.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Ἡμῖν παρσεβάσμιον κάφαμ, τῶ Βαπτιστῆ σε Κύριε, φαμφρωθεῖσαν σὴμφορ ἐκ γῆς, μὴ φωνῆς αἱμάτεως, ἀρρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν φιλαίθρωπε, οἱ ἐπ. ὁ τὲς δύλοί σε, προσάγομτῶν αὐτὰ μεθα. δι' αὐτῆς ἐπιτυχεῖν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σῦ τὸν ἱλασμὸν ἐ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριημόρος αὐέρκης Χριστέ.

Ἰλάγαθε Θεὲ ἐ Σωτὴρ, τὲς δύλες σε περισωζε, ἀσὼ πάσης, περιςάσεως δεμνῆς. πρεσβείαις τῆ Προδρόμε, ἐ πάντων τῇ ἁγίων, ἐ τῆς μκρύς σε ταῖς ἀμτλίξεσιν. Ἀπας ὑμνῶ τὸ ἰάμελαν τῆς ἡμέρας. ἀπὸ τῆ ἁγίε

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Πρώην Χριστὸν πύακος, τῶ Ἡρώδε ἀθέσμον μῖσος ἐλέγξασα, τὴν δὲ μεταμοίαν πᾶσι κηρύξασα πιστοῖς, τιμία κεφαλὴ τῶ βαπτιστῆ σε Κύριε, ἐκ τῆ ταμείων τῆς γῆς, ἀφαφαμεῖσα πρόκειται, τοῖς πιστῶς προσιόσι αὐτῇ, ἐ ἀπαμλμοῖς ἐν φόβῳ, ἐ προσκυνῆσι πόθῳ ψυχῆς, βραβεύομεν λύσιν πταισμάτων, τῇ αἱτημάτων παρέχει τὰ ἐπίπομα, ἐ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. τὸ, Ἀγαθὸν ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Παιδεύμεν δὲ ἐ μετανοίας Μεγάλας, γ'. Συμπάσχομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην ὥραν, καὶ ςιχολογᾶμεν αὐτὴν μετανοῶν. ἐ παιδεύμεν μετανοίας Μεγάλας, γ'. ὅτως ἂν γένηται, ἐὰν ἔςι τεσσαρακοςή. Εἰδὲ κὰκ ἔςι τεσσαρακοςή, Εἰς τοὺς αἴνους, τὸ δοξαςικὸν ἐ τὸ Θεοτοκίον.

Δοξολογία Μεγάλη ἐ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ ἐκ τῆ Κανόνος τῆ ἁγίε, Ὠδὴ γ'. ἐς'. Καιρωμικῶν. Εἰς μνημόσυνον αὐτῶν.

Εἰδὲ ἔςι μηνεία, προσκομιδὴ ἡ γίνεται, ἀλλὰ μόνον τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἰςῶμεν δὲ ἱ. ἐ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ προσόμοια τῆ Τριῳδίε. ἐ δὶς τῆ ἁγίε, δὲ προσόμοια γ'. δὶς τὸ θεοτόκιον τὸ πρῶτον, ἦχος, β'.

Ὅτε ἐκ τῆ ξύλε σε μεκρόν.

Εὐτε τὸν τιμίαν κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῶ ξίφε, τῶ βαπτιστῆ οἱ πιστοὶ, σὺν μόρον τιμήσωμεν ἐν τῇ δύρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ἄσμασι, τιμῶντες ἐκ πόθε, χάριτας προχέωσαν, τῇ ἰαμάτων ἡμῖν. Ἰὼ πόρ, ὁ ληρώδης Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν οἴςρον, τῇ ἡρωδιάδι συμπλεκόμενος.

Ὥσπερ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσὸς, ἔτως ἐκ τῆς γῆς τὸ Προδρόμε, ἡ κεφαλὴ δαδεχεῖ, ςάμμφ διαλάμπουσα, ἐ φθεγγομένη φράμῶς. τῶ Ἡρώδε ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αὐγλητε φωτίζουσα, τὲς διανοίας ἡμῶν. ἵμπόρ, ἀσταζόμενοι πίςει, σὺν μόρον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύσαν.

Ἄλαι, ὥσπερ θεῖος θησαυρὸς, ςάμμφ κεκρυμμένη ἡ κάρα, τῶ Βαπτιστῆ ἐν τῇ γῇ, σὺν μόρον τοῖς πέρασιν, ἀποκαλύπτεται. ὥσπερ πλῆθος προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, μέσους θέραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα. ὅθεν, θυμηδίας ἁπάσης, χάριν ἀπολαύομτες ὕμνοις, ταύτην βλαβῶς ἐγκωμιάσωμεν.

Δόξα, ἦχος, β'.

Τῶν θείων ἐμνοιῶν, παρσεβάσμιος θήκη, ἐ τῆς ἀῤῥήτε ἐσίας, φαμῶς ἡ προβλέψασα, τὸ μυςήριον κάφασε, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῆ ταμείων τῆς γῆς, σὺν μόρον αἱματέταλκον Ἰωάννην παμβίφημε, ἐ δύωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἁγιασμᾶ προχέουσα μύρον, καὶ μοκτῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδὸν, καὶ τῷ σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τῆ ξύλε σε μεκρόν.

Ὄβος, πολυβότρυν παρασιμῶν, καὶ τῶν αἱμαγ-

αἱμαγκῶν καταιγίδες, μὴ με χειμάζσι, ἐ βυθὸς καλύπτει με, τῆς ἀπογνώσεως. ὁ χειμὼν τῇ πταισμάτων μου, δεμνῶς με ταράττει, πρόφθασον ἐ λύτρωσαι, κλυδωνιζόμενον, μόνη τῇ πιστῶν ἡ γαλήνη, ἐ πρὸς τὸν λιμένα τῆς αἴω, θείας κληρονχίας με εἰσάγαγε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅμνος, ὑπομείνασα πολλὰς, ἐν τῇ τὲ Υἱὲ Θεὲ σε, ςαυρωσει ἄχραντε, ἔςεμψας δακρύουσα ἐ ἀλαλάζουσα. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πάσαν γλῶ ἐκπληρῶν; ὅθεν, παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλῶμεν ἐν πίςει, ἵλεων ἡμῖν τὸν τοῦ ἀπέργασαι.

Εἴσοδος μετὰ τὲ Εὐαγγελίε. τὸ, Φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον, Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. τὸ, Κατεύθυνθήτω, ἐ δὶς τὸ, Προκείμενον τῶ Ἀποστόλε, τὸ Ἀλληλουϊα, ἐ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τῇ Προηγιασμένων, ἐ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Τράπεζαν, ἐ κατακλυόμεθα ἔλαιον καὶ οἶνον, αὖθις τῆς πρώτης Ἑβδομάδος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Κ Ε'. τῶν ἁγίων Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίε, Ἀρχιεπισκόπε Κωνσταντινουπόλεως. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ςιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος, ά.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Πέρ τῶ ζήσαι τὸ ἀμνὸν Πάτερ προθέμενος, τὴν τῶ Χριστῶ εἰκόνα, αἰχμηλῶθαι προςάττας, ἐ παίτων τῇ ἁγίων. ὅθεν λοιπὸν, αἱρετιζόμτων τὰ ςόματα, δαβιτικῶς ἐμεφράγη κτῶ Θεῶ, τῇ λαλούντων ἀδικίαν πολλήν.

Ἰλαργυρίας τὴν μόσον ἀποσεισάμενος, τὸν θησαυρὸν τῆς αἴω, βασιλείας ἐκτήσω, Ὅσιε θεόφρον. ὅθεν πιστῶς, ἡ σορὸς τῇ λειψάνων, τοῖς προσιόσι παρέχει θεοπρεπῶς, τὰ ἰάματα ἀοίδιμε.

Αἷς ἐμπλαῖς τῶ Κυρίε πολιτευόμενος, ὑπερχρυσμὸς ἐδείχθης, τῶ ποιμένι σε Πάτερ, Ταράσιε φρσμάκαρ. ὅθεν καὶ μνῶ, ταῖς διδαχαῖς σου φρυρούμεθα. ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῇ τὴν μνήμην σε τελούντων φαιδρῶς.

Ὁμολογητὴ Ἰσαφχίου, ἐ λειτουργὸν τῶ Χριστῶ, ὡς παρ' αὐτῶ λαβόντα, τὴν τῶ Πνεύματος χάριν, τιμήσωμεν ἀξίως, Ταράσιον μνῶ, τὸν σοφὸν ἀρχιποίμνα. ὡς παῤῥησίαν γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεὸν, ἱκετεύει τῶ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, ἐ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πὶ τὴν σὴν δύωλαγχνίαν, προσρέχω παμπότε. Σῶσον τὲς σὲς προσφεύγω, οἰκτιρμὸς καθ' ἑκάςην, ὑμνῶν Χριστὸν εὐλογῶν σε, Ὅτι τὴν πολλὴν, αἰσχύνης ἐκπλήτομος, τῶ σὲ Υἱὸν Σῶσον πᾶσι μὲ τοῖς κακοῖς, ὧν ἐμδείκνυσι Θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ναρθηκα τὸν ὡς εἶδον, Σῶσον Σταυρῶ τὸν ἀμνὸν, ὁ ἄμωμος Παρθένος, ὀλωφυρόσατο ἐβόα. γλυκύτατόν μοι Τέκνον, τί τὸ καινόν, ἐ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρὶ; Σῶσον ξύλῳ προσηλώθης σαρκί;

Εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὴν ἱερολογίαν, ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. αὖθις τῆ Θεοτοκίου.

Χαίρων γοῦν χαίρω Ταράσιον τὸν μέγαν.

Ὠδὴ, ά. ἦχος, δ.

Ἀνοίξω τὸ ςόμα μου.

Ἀρίςων τῶ Πνεύματος, οἱ Ποταμοὶ προχεόμενοι, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τῶ Ἱεραρχῶ Χριστῶ, καταρδεύσι, πιστῶν τὰς διανοίας, ἐ πάθη ἐκπλύσι, ἐ μολυσμὸς τῆ ψυχῆς.

Νωθὲν δεξόμενος, ἰδρωσιῶνα τὸ ἔμβυμα, ἀφέταις ἐφαίδρυσας, τὸν Ταράσιε, ἐ ὑπέρλαμπρος, Φωςὴρ ἐμφανέσιν, ἐδείχθης ἐν Πνεύματι, ἱδρυργὸς τῆ Χριστῶ.

Δρυσὰς Ταράσιε, ὀρθοδοξίας ἐφύτευσον, πέρατι τὴν διαφοίαν, σαλευομένην βροτῶν, ἐ ἐδόμησας, θεμέλια τῆς πλανῆς, ἐ τὰς τῆ αἱρέσεων, βάσεις κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Ἀλλοίως ἐπλήρωσε, τῆς μοκτῆς Θεοτόκε, τὴν κτίσιν ὁ ἄῤῥητος, ἐκ σῶ τεκνωθεὶς ἐν σαρκὶ, ἐ κατηύγασε, τὸ κλυδώνιον τῆς ἁμαρτίας, ἐ εἰς ὅρμον ἔθωσεν, ἡμᾶς σῴζων.

Ὠδὴ γʹ. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Γραφῆς εἰς βυθὸν τῆς θεοπνεύστου, εἰσδύσας Ταράσιε σοφέ, ἐντεῦθεν τὸν πολύτιμον, μαργαρίτην ἀνείλκυσας. ὃν μεταδοὺς τῇ ποίμνῃ σου, ταύτην ἐνθέως κατεπλούτισας.

Ἔσβεσας τοῖς ὄμβροις τῶν δακρύων, τὸ πῦρ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν, καὶ διανήψας Ὅσιε, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, ἐλαίῳ καθαρότητος, καὶ εὐποιΐας κοσμηθεῖσαν φαιδρῶς.

Ῥάβδῳ τῶν ἐνθέων σου δογμάτων, τοὺς θῆρας σοφὲ τοὺς τῆς Χριστοῦ, ἀπήλασας μακάριε, ποίμνης ταύτην ἀλώβητον, διατηρῶν Ταράσιε, τὸν Ἀρχιποίμενα δοξάζουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὡς κλίμακα γῆθεν σε Παρθένε, ὁ κτίστης προθέμενος βροτοῖς, ἐκ κατωτάτων θλίψεων, καὶ ἐκ φθορᾶς πρὸς ἄφθαρτον, ζωὴν ταῖς ἱκεσίαις σου, ἀναβιβάζει τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δʹ.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκός, Ἱεράρχης ἐχρίσθης θεοπρεπῶς, καὶ τὴν βασιλεύουσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θῆρας, αἱρέσεων Θεόπνευστε. Ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Ταράσιε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται. ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς πίστει σου ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δʹ. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

Ἄρτον προβαλλόμενος τὸν ψυχικόν, ἔθρεψας πεινῶντας Ταράσιε, λόγοις ἐνθέοις, καὶ προτέθεικας σαυτόν, τοῖς δεομένοις τράπεζαν, ἄφθονον τροφὴν ἐπιφέρουσαν.

Ἰλὺν ἀποθέμενος Πάτερ σοφέ, τὴν ἐπιπροσθοῦσαν τοῖς ὄμμασι, τῆς διανοίας ταῖς ἀγρύπνοις προσευχαῖς, τῆς νοητῆς ἐπέτυχες, Θεοῦ θεωρίας Ταράσιε.

Ῥώμῃ τῶν δογμάτων σου Πάτερ σοφέ, ὀρθὴ ἐσαλεύθη αἱρέσεων, καὶ ἀσεβείας, κατεβλήθησαν βωμοί, καὶ ἀσαλεύτως ἵδρυνται, οἱ τῆς Ἐκκλησίας θεμέλιοι.

Θεοτοκίον.

Ῥώμην περιβέβληται ἡ τῶν βροτῶν, φύσις ἀσθενήσασα πρότερον, τῇ παραβάσει, ἐν τῷ τόκῳ σου Ἁγνή, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἡ τύραννος, δύναμις εἰς τέλος ἠσθένησεν.

Ὠδὴ εʹ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοῦ λόγου τῇ σύριγγι, τὴν ποίμνην σου Ταράσιε, ἐπὶ τὰς νομὰς τῆς εὐσεβείας, καὶ ἐπὶ ὕδωρ τῆς θείας γνώσεως, καὶ εἰς τὰς ἐπαύλεις τοῦ Χριστοῦ, ἴθυνας ἀλώβητον, ταύτην τηρῶν πρεσβείαις σου.

Ἅρματι χρησάμενος, τῶν ἀρετῶν Ταράσιε, δι' αὐτῶν πρὸς ὕψος θεωρίας, ἀνεβιβάσθης καὶ τὰ ἀθέατα, εἶδες διανοίας ὀφθαλμοῖς, κάλλη τοῦ Δεσπότου σου. ὧν νοητῶς ἐτρύφησας.

Ῥεῖθρον τὴν προαίρεσιν, ἐλαίου ἀνεξάντλητον, ἔχων Ἱεράρχα δεομένοις, τῆς
εὐποιΐας

εὐποιΐας τοὺς ἀενάους κρουνούς, ἔβλυσας διό σε ὁ Χριστός, πρὸς ὕδωρ ἀείζωον, καὶ τρυφὴν κατεσκήνωσεν.

Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πρώτην ὡραιότητα, καὶ τὸ εὐπρεπὲς καὶ κατ' εἰκόνα, δι' ἁμαρτίαν ἀπεκδυσάμενον, ταῦτα περιβάλλεται Ἁγνή, διὰ τῆς κυήσεως, τῆς σῆς θεοειδέστερα.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Ἄρας τὸ κάλυμμα Θεόφρον, αἱρετικῶν καρδίαις, τὸ ἐγκείμενον τῆς ἀγνωσίας, τὴν ἀληθῆ, τῶν δογμάτων Ὅσιε, πᾶσι γνῶσιν ἐφανέρωσας.

Ἐν πυρφόροις λόγοις Ἱεράρχα, τὰς ἀκανθώδεις φλέξας, δυσφημίας τῶν αἱρετιζόντων, τὸν φωτισμὸν, τῶν ὀρθῶν δογμάτων σου, ἐν τοῖς πέρασιν ἐφήπλωσας.

Ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ διεζωσμένος, τῇ νοητῇ μαχαίρᾳ, τῶν δογμάτων σου ἱδρομύσα, τὰς κεφαλὰς, τὰς τοῦ ψεύδους ἔτεμες, διαγγέλλων τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν ὀφθαλμοῖς τῆς διανοίας, τὴν νοητήν σου δόξαν, καταξίωσον Θεογεννήτορ, τοὺς τὰ σεπτὰ, προσκυνοῦντας σύμβολα, τῆς ἀφθόρου σου κυήσεως.

Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον, ἦχος δʹ.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστὴρ μέγας Ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ θαυμάτων λάμψεσι, φωταγωγεῖς διαπαντός, τῆς Οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα παμμάκαρ Ταράσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, τῷ σκότει τῶν πταισμάτων, φωτὶ τοῦ σοῦ ἐλέους, καταύγασον Σωτήρ μου, καὶ λογισμὸν ἐπὶ ἀγαθοῖς δώρησαί μοι Χριστέ μου, ἐκκαθαίρας τὴν ἀχλὺν τῶν φαύλων ἐνθυμήσεων. ἵν' ὅπως κατ' ἀξίαν ἰσχύσω, τὸν σὸν Ἱεράρχην ἀνυμνῆσαι, καὶ φράσαι τὸν βίον καὶ τὰς πράξεις τὰς λαμπρὰς, καὶ τὴν ἔνθεον πίστιν καὶ τὸν ζῆλον, ὃν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐκτήσατο Ἐκκλησίας. ἥτις καταχρέος αὐτὸν εὐφημοῦσα κραυγάζει.

Οὐρανομύστα παμμάκαρ Ταράσιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΕʹ. μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Στίχ.

Ἄκλυστος ὅρμος, Ταράσιον λαμβάνει,
Κόσμου ταραχῆς, καὶ ζάλης σεσωσμένον.
Εἰκάδι ἐκ ταράχου Ταράσιος ἔπτατο πέμπτῃ.

Οὗτος, τὴν τῶν σεπτῶν ἁγίων εἰκόνων προσκύνησιν ἐδογμάτισε, καὶ δι' αὐτοῦ ἡ Βασίλειος ἀρχὴ καὶ Ῥωμαϊκὴ ἐξουσία, πρὸς τὰς σεπτὰς παραδόσεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐπανῆλθε, καὶ ἡ ἁγία Ἐκκλησία τοῖς Πατριαρχείοις ἥνωται. Ζήσας δὲ οὕτως εὐσεβῶς, τοῖς βασιλεῦσι τίμιος γενόμενος, καὶ ἱερὸν Μοναστήριον πέραν τοῦ στενοῦ οἰκοδομήσας, καὶ πλήθη μοναστῶν συστησάμενος, καὶ τοὺς πτωχοὺς ἐλεήσας, καὶ καλῶς κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ ἔτη εἴκοσι καὶ δύο, καὶ μῆνας δύο, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη, καὶ κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι Μοναστηρίῳ. Ἦν δὲ κατὰ πάντα ὅμοιος τὸν σωματικὸν χαρακτῆρα, τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, πλὴν τοῦ πολιοῦ καὶ τοῦ ὑπούλου ὀφθαλμοῦ, οὐ δὲ γὰρ ἦν παντελῶς οὗτος πολιός. Ἡ δὲ αὐτοῦ σύναξις τελεῖται ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος ξίφει τελειοῦται. Στίχ.

Τὸν Ἀλέξανδρον, δίσκος εἶδεν Ἡλίου,
Ὑπὲρ Χριστοῦ τμηθέντα δόξης Ἡλίου.

Οὗτος ἦν ἐκ Πόλεως τῆς Καρταγένης, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Βασιλέως, καὶ Τιβεριανοῦ Ἡγεμόνος. Παρ' οὗ προτραπεὶς θῦσαι τοῖς Εἰδώλοις, λοιδορίας καὶ ὕβρεις οὐκ ὀλίγας ἐξέχεεν. Ὅθεν ἐξ ἄκρων χειρῶν κρεμᾶται, λίθου βαρέως ἐξαρτηθέντος αὐτῷ. Ἐκεῖθεν δὲ ἐν Καρταγένῃ ἀχθεὶς, καὶ αὖθις κρεμασθεὶς, ξέεται καὶ μαστιγοῦται. Καὶ ἐν Μαρκιανουπόλει γενόμενος, λαμπάδα πυρὸς κατὰ τοῦ προσώπου δέχεται. Ἐν Θρᾴκῃ δὲ ἐλθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ῥηγίνου, Ἐπισκόπου Σκοπέλου.

Στίχοι.

Ἄσειστος εἶ Ῥηγῖνε τὴν προθυμίαν,
Κἂν δεινὸν ἐνσείσωσι πυκνά σοι ξίφος.

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, γονέων Χριστιανῶν Υἱός. διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ τὴν πολλὴν εὐσέβειαν, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος Σκοπέλων, καὶ εἰς τὴν ἐν Σαρδικῇ Σύνοδον κληθεὶς, πάσας τὰς αἱρέσεις διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ καὶ τῆς παῤῥησίας ἠφάνισεν. Εἶτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπισκοπὴν, διωγμοῦ δινηθέντος, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἄρχοντος. καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα, καιρίαν λίθῳ,
Τὸν Ὑπάτιον. φεῦ γυναικὸς ἀθλίας.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ὑπάτιος, ἐκ Κιλίκων ἀνθήσας, ἐν Γαλατίᾳ ἀθλήσας, ἐν Γάγγραις ἀρχιερατεύσας, ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ, τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Πατέρων εἷς γεγονὼς, ὅλως πεπληρωμένος ἦν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. πολλοὺς δὲ πειρασμοὺς ὑπομείνας, καὶ σημεῖα διάφορα ἐκτελέσας, γέγονε περιβόητος. Κωνσταντίνου δὲ βασιλεύσαντος, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ δράκοντος ποτὲ τοῖς βασιλικοῖς ταμείοις προσπελάσαντος, καὶ παραπεσόντος τῇ εἰσόδῳ, ἐν ᾧ ἅπας ὁ χρυσὸς ἀπετέθετο, καὶ μὴ συγχωροῦντος τινὶ πλησιάσαι, καὶ διὰ τοῦτο ἐν ἀμηχανίᾳ καὶ περιστάσει τοῦ Βασιλέως γενομένου, ὁ μακάριος οὗτος προσκληθεὶς, ὡς εἶδε τὸν βασιλέα Κωνστάντιον, μετὰ πάσης τιμῆς προϋπαντήσαντα, καὶ ὑποδεξάμενον, καὶ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ κυλινδούμενον, ἀναστήσας αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, εἰ δυνατόν μοι φησὶν ὦ Βασιλεῦ τοῦ Θεοῦ συγχωροῦντος μοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ αὐτοῦ, οὐ παραιτήσομαι ποιῆσαι τὸ προσταχθὲν, καὶ μὴ ἀθύμει ὦ Βασιλεῦ. τὰ γὰρ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, τῷ Θεῷ δυνατά. Ταῦτα τοῦ ἁγίου εἰρηκότος, καὶ τοῦ δράκοντος πόῤῥωθεν ὑποδειχθέντος. ὁ Βασιλεὺς μὴ ἀνατηρήτως ὦ Πάτερ τῷ θηρίῳ φησὶ πλησιάσῃς, καὶ πείσῃ ὅπερ καὶ πολλοὶ πεπόνθασιν ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν. Καὶ ὁ μακάριος. ἡ ἡμετέρα εὐχὴ ὦ Βασιλεῦ, οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἰσχύει, ἡ πρὸς Θεὸν δέ σου πίστις, καὶ ἡ τούτου μεγάλη καὶ ἀήττητος δύναμις. Τότε πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, προσηύξατο ἐπὶ ὥραν ἱκανήν. καὶ ἀναστὰς λέγει τῷ Βασιλεῖ. ἐν ᾧ τόπῳ ἡ στήλη τοῦ πατρός σου ἵδρυται, κέλευσον μέσον τῆς πλατείας, πυρκαϊὰν γενέσθαι μεγάλην. καὶ οἱ ταύτην ἐκκαύσοντες, προσμενέτωσαν ἐκεῖσε, μέχρις ἂν κἀγὼ ἀφίξωμαι. Καὶ τοῦτο τοῦ Βασιλέως προστάξαντος, ὁ ἅγιος εἰσελθὼν, τὰς θύρας τῶν Βασιλικῶν ταμείων ἀνέῳξε, καὶ ἁπάντων ἔφυγον· μηκόθεν δέ τινων ἑστώτων καὶ βλεπόντων, φόβῳ, καὶ τρόμῳ συνείχοντο. Τύπτων δὲ τὸ θηρίον δι᾽ ἧς ἐπεφέρετο ῥάβδου, ἤμυεν οὐδέν. καὶ ἡ ἡμέρας ἤδη παρήρχετο, καὶ πάντες ᾤοντο θανατωθῆναι τὸν ἅγιον. Ἀλλὰ τὸ ὄμμα εἰς Οὐρανὸν τείνας, καὶ τὸν Κύριον ἐπικαλεσάμενος, τὴν ῥάβδον τῷ στόματι τοῦ θηρίου ἐμβαλὼν, εἶπεν. Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθει μοι. καὶ ὁ Δράκων τὴν ῥάβδον ἐνδακὼν, ἠκολούθει τῷ ἁγίῳ, ὡς ὑπότιμος διωκόμενος. ὁ γοῦν μακάριος ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν βασιλείων, καὶ πᾶσαν τὴν λεωφόρον διοδεύσας μέχρι τοῦ φόρου, τὴν ῥάβδον ἕλκων ἐπὶ τῆς γῆς, δι᾽ ἧς εἷλκε καὶ τὸν Δράκοντα, ὡς ἐνδακόντα τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου, καὶ συρόμενον ὑπ᾽ αὐτῆς, ἐξέπληξεν ἅπαντας. ἦν γὰρ καὶ φοβερὸς ὁ δράκων τῇ θέᾳ, ἑξήκοντα πήχεις ἔχων μῆκος ὡς ἔλεγον. Καὶ πλησιάσας ὁ ἅγιος τῇ πυρκαϊᾷ, φησὶ πρὸς τὸν Δράκοντα. Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος κηρύττω, ἐπιτάττω σοι εἰσελθεῖν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀναπτομένης φλογός. Ὁ δὲ φοβερὸς ἐκεῖνος τῇ θέᾳ, καμάρας εἶδος ποιήσας, καὶ ὑποκυρτώσας ἑαυτὸν, καὶ μέγα ἐκταθεὶς, ἔῤῥιψεν ἑαυτὸν ἐν τῷ μέσῳ τῆς φλογὸς τῆς καμίνου, ἐνώπιον πάντων, καὶ παρανάλωμα ταύτης γέγονε. καὶ πάντες ἐξεπλάγησαν δοξάζοντες τὸν Θεὸν, ὅτι τοιοῦτον φωστῆρα καὶ Θαυματουργὸν ἀνέδειξεν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. Τότε ὁ βασιλεὺς τὸν μακάριον διαφερόντως τιμήσας, τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ τῆς ὄψεως ἐκέλευσε σανίδι

ἀνα-

ἀνατυπώσασθαι, καὶ ἐν τῷ Βασιλικῷ ταμείῳ ἀποτεθῆναι, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τὸν ἅγιον οὖν κατασπαζόμενος ἀπέστειλεν οἴκαδε. ὡς δὲ ἐξῆλθε τῆς Πόλεως ὁ ἅγιος, ἀφίκετο πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν. Τότε οἱ τῆς Ναυάτου αἱρέσεως πολὺν φθόνον ἐνδημήσαντες κατὰ τοῦ μακαρίου Ὑπατίου, ἐν οἷς εἰώθει ὁ ἀοίδιμος διέρχεσθαι στενωποῖς καὶ κρημνώδεσι τόποις, παρακαθίσαντες ἐγκεκρυμμένοι, σὺν ῥοπάλοις καὶ ξίφεσι, τοῦ μακαρίου διερχομένου, αἰφνηδὸν ὡς ἄγριοι θῆρες ἐπαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, ὁ μὲν ξύλῳ, ὁ δὲ λίθῳ, ἕτερος δὲ ξίφει κατὰ τοῦ κρημνοῦ τὸν ἅγιον ἠκόντιζον. Καὶ ῥίψαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὕψους ἐκείνου εἰς τὸν κρημνὸν, οὐκ ὀλίγας αὐτῷ πληγὰς ἐπέθεντο, ὥσπερ οἱ Ἰουδαῖοι ποτὲ Στεφάνῳ τῷ πρωτομάρτυρι. Ὁ δὲ ἅγιος ἐν τῷ Ποταμῷ ῥιφθεὶς, ἡμιθανὴς ὢν, τὰς χεῖρας μικρὸν ἐφαπλώσας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς Οὐρανὸν ἀνατείνας, Κύριε μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ἔλεγε. Καὶ ἔτι αὐτοῦ προσευχομένου, γυνή τις ἐναγὴς καὶ ἀκάθαρτος, λίθον ἄρασα μέγαν, τὸν κρόταφον τοῦ ἁγίου κρούσασα, τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀφείλετο, ἡ δυστυχὴς καὶ ταλαίπωρος. Καὶ ἡ μὲν τούτου ἁγία ψυχὴ, ἐν χερσὶν ἤδη ἦν τοῦ Θεοῦ. ἡ δὲ ἐναγὴς ἐκείνη γυνὴ, πονηρῷ πνεύματι ληφθεῖσα, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ λίθου ἔτυπτε τὸ ἴδιον στῆθος. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ τούτου τοῦ φόνου κοινωνήσαντες, ὑπὸ ἀκαθάρτων πνευμάτων ἐπαιδεύοντο. Τότε τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου ἐν ἀχυρῶνι τινὶ κρύψαντες, ἀνεχώρησαν. Ἀλλ᾽ ὁ γεωργὸς οὗ ὁ ἀχυρὼν ἦν, εἰσελθὼν ἐπὶ τὸ δοῦναι τροφὴν τοῖς αὐτοῦ ζώοις, ἀκούσας οὐρανίων ᾀσμάτων δοξολογίαν, μηνυτὴς γέγονε τοῦ μακαρίου πατρός. Τοῦτο ἀναμαθόντες οἱ τῆς Πόλεως οἰκήτορες Γαγγρῶν, ἐκεῖσε συνήχθησαν. Καὶ κοινῶς πάντες θρηνήσαντες, τὸ ἅγιον αὐτοῦ ἔλαβον λείψανον, καὶ τῇ Πόλει αὐτῶν ἀποκομίσαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο. Ἡ δὲ γυνὴ ἐκείνη ἀκολουθοῦσα καὶ τύπτουσα ἑαυτὴν, μετὰ τοῦ λίθου δι᾽ οὗ τὸν ἅγιον ἔκτεινε, μετὰ τὸ κατατεθῆναι τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, εὐθέως ἰάθη, καὶ πάντες οἱ τούτου κοινωνήσαντες. Ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ ἁγίου φονεῖς, οἱ καὶ τῇ αὐτῇ μάστιγι ἐκτακέντες. Καὶ ἕτερα δὲ θαύματα γεγόνασιν ἐν τῇ καταθέσει τοῦ μακαρίου Πατρὸς, καὶ μετὰ τὴν κατάθεσιν. ἀλλὰ διὰ τὸ πλῆθος ὡς ἐργῶδες εἰάσαμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος, πυρὶ τελειοῦται. ☩

Ἐνθέντες Ἀντώνιον εἰς πῦρ οἱ πλάνοι,
Ἕψουσιν ὄψον χρήσιμον τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ διὰ Χριστὸν σαλὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. ☩

Ἔχων ἀμείψας ὡς ὁ Δαβὶδ τὰς φρένας,
Βίον διέδρας, οὐ τὸν Ἀγχοῦς παμμάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος, Ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, ξίφει τελειοῦται.

Σπένδεις Θεῷ Μάρκελλε, θερμῷ τῷ πόθῳ,
Θερμοὺς σταλαγμοὺς αἵματος ἐξ αὐχένος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Οἱ κρατῆρες τῶν δογμάτων σου πληρούμενοι, οἴνου τῆς χάριτος, πόμα ἡμῖν νοητὸν, Πάτερ τὸ τῆς γνώσεως, πᾶσιν ἐκέρασαν, τοῖς κραυγάζουσιν. ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξήλασας τῇ ῥύσει τῶν δογμάτων σου, τὰ τῶν αἱρέσεων, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ αἴγλῃ Ταράσιε ὀρθοδοξίας αὐτὴν, κατεφαίδρυνας, τῷ φωτοδότῃ κράζουσαν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἣν ἀκένωτον θεόθεν εἰσδεξάμενος, χάριν Ταράσιε, τροφὴν ψυχῶν δαψιλῶς, καὶ σωμάτων ἔβλυσας τοῖς ἐνδεέσι σοφέ. διὰ τοῦτό σε, ὡς σιτοδότην ἄφθονον, οἱ πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀχώρητος τῇ φύσει τῆς Θεότητος, καὶ ἀπερίγραπτος, Λόγος Θεοῦ γεννηθεὶς, ἐκ σοῦ σαρκὶ πανάγνε καὶ παναμώμητε, καὶ προσίεται, καὶ ἐν εἰκόνι γράφεται, ὡς σαφῶς ἐνανθρωπήσας.

Ὠδὴ,

Ὠδὴ, ἡ Παῖδες δυάγεις ἐμ τῇ καμίνῳ.

Ὁ Λος τῆς σαρκός σε τὸ γεῶδες, ἀπέθε ἐγκρατείας πόροις Ταράσιε, ⸗ βίου ἰσάγγελον, ⸗ σὴν γῆς διλύσας. διὸ τῇ ἀσωμάτῳ σε χοροὶ ἐδέξαντο, ἀπαύστως ἐκβοῶντα τῇ Κτίσῃ. σὲ ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἁ Γίασι Χριστὸν τὴν Ἐκκλησίαν, δογμάτων Γεραρχα ὅλην κατηρδεύσας, ⸗ τὰ θεῖα σπέρματα, τῶ ἁγίῳ Πνεύματος, ἐμ ταύτῃ ἐγεώργησας ⸗ ἐπλεόνασας. διὸ καρποφορεῖσα κραυγάζει. σὲ ὑπερυψῶμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ Ῥῳ μοναχῷ τῶ Παρακλήτῳ, χριθεὶς ὡς ἱερεὺς Πάτερ Ταράσιε, τῆς ἱερουργίας σε, τὴν ζολὴν ἐποίκιλας, τῇ ἀρετῇ τοῖς χρώμασι, καὶ ταῖς λαμπρότησι. διὸ ἱερούργεις κραυγάζων. σὲ ὑπερυψῶμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὑ Πὸ τῆς αὐτῶ φιλανθρωπίας, ⸗ μόνης δώτλαγχνίας ⸗ ἀγαθότητος, τῶ Παῖδός σου Θεοτόκε διεσώσατο. τότε μὲν τυπούμενος, μοῦ δὲ ἐμεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἤγειρε ψάλλουσαν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι.

Ὅ Μπνους ὡς εἰκὼν, ⸗ ζηλωτὴς Ταράσιε ζώσας Προκειμένος, ἀρετῇ ⸗ Πίστεως, βοᾷς ἀπαύστως ἔργοις ⸗ λόγοις σοφὲ, καὶ πρὸς οἰκείαν μίμησιν, πάντας προτρέπεις πιστούς. διὰ τοῦτο μνήμην ἀθανάτῳ σε, οἱ πρὸς σὲ ἀφορῶντες γεραίρουσιν.

Ν Οῦσιν ἀληθῆ, πλουτήσας τὴν ποίμνην σε, Πάτερ Ταράσιε, ἀπεθεῖς ἐγύμνωσας, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως Ὅσιε, καὶ ἀποστρέψας ἐδίξας ⸗ πενομένας αὐτάς. διὰ τοῦτο, ἀληθείας κήρυκα, οἱ πιστοί σε ἀξίως δοξάζομεν.

Ῥᾶς πρὸς Θεὸν, τὰς χεῖρας ⸗ ὄμματα Πάτερ Ταράσιε, μοναὺς κατέβαλες, ⸗ ἀοράτους, ⸗ πολεμίους ἐχθρούς, καὶ ἐροπώσω φάλαγγας τὰς τῆς αἱρέσεως, ⸗ τὴν ποίμνην, τὴν Χριστῶ ἀλώβητον, ὀρθοδοξίας εἰς γῆν διεβίβασας. Θεοτοκίον.

Ἐ φη τῇ παθῶν, ἀγνὴ ⸗ τῇ θλίψεων διασκεδάσασα, αἰγλὴ εὐφροσύνης σε, ⸗ θυμηδίας ἡμᾶς καταλαμψον. ⸗ τῆς εἰρήνης αἴτησαι, τὸν φωταυγότην Χριστὸν, ὃν ἐγέννησας, παῦσαι τοὺς ὑμνοῦντας σε, ⸗ τῇ θείᾳ σε σκέπῃ περίσωζε. Ὁ Εἱρμός.

Π Α͂ς γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι λαμπαδοχούμενος. παμηγυρίζέτω δὲ, αὐλὼν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεραν παμήγυριν τῆς Θεομήτορος. ⸗ βοάτω, χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνὴ ἀειπάρθενε. Ἑξαποστειξάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὁ Εσεβείαις ἐλάμψεσι, τῇ ἐμοὶ χαρισμάτων, καταφαιδρύνεις παῖσοφε, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Ταράσιε θεοκήρυξ. τῷ γὰρ κρείττονι Πάτερ, τὸν χεῖρον δηλώσαμενος, θεῖον ἔσοπτρον ὤφθης, τῶν ῥιφεγγῶς, ⸗ σεπτῆς Θεότητος Ἱεραρχα, ὑφ' ἧς καταλαμπόμενος, φρυκτωρεῖς κόσμον ὅλον. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ν Ώμων βαλὼν ⸗ σωτῆσιν, μὲν καρδίαν ⸗ σῶμα, ψυχὴν ⸗ ἅπαν κίνημα, ἐνεργείας ἐμθέου, εἰς σὲ ἐθέμην Παρθένε. σύμφρων εἰ ⸗ σκέπε, ⸗ ἐξαίρετον Δεσποινα, ⸗ ἐχθρῶν ὁρωμένων, τὸ πονηρὸν, ἁμαρτιῶν μου λύσασα χρέος. ὡς Θεομήτωρ γάρ, ὅσα θέλεις αἰτοῦσα. Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶ Ὄρθρου ὡς σύμηθες, ⸗ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Κϛ'. τῶ Ἁγίου Παρθενίου, Ἐπισκόπου Γαζης. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ⸗ ἦχος πρ. Προσόμοια. ἦχος, α'.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ο Ἵς τὴν δακρύων σε ῥεέθροις μάκαρ Πορφύριε, τὸν τῆς ψυχῆς καθαρὰς, ῥύπον ἔσβε-

ἔσβεσας φλόγα, παθῶν τῆς ἁμαρτίας, ⸗ τὴν ζολὴν, ἐμ πορφύρᾳ κεχρωσμένος, ἐμ ἐραμίοις πολυτίμοις παντοῖς, εἰς αἶνους ἀναλλόμενος.

Ῥ Θοδοξίας ἐμπρέπων θείοις ὑψώμασιν, Ἀρχιερέων κλέος, τῇ λυγχνίᾳ ἐτέθης, ἄξιος ἐργάτης, μισθὸν ἀληθῶς, τῇ σῶν πόνων δρεπόμενος. ⸗ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσω παμμακάριστε.

Μ Υσταπόλος τῆς κάτω, φρικτὸς ⸗ πρεπέζης ἐκεῖ, ἐμ Οὐρανοῖς Κυρίῳ, τὴν Θυσίαν προσφέρει, τὴν ἄυλον ⸗ θείαν, ἀύλως ἀεὶ, ἐποπτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἁγίαν Τριάδα πρεσβευτικαῖς, ἱκεσίαις ὁ Πορφύριος. Δόξα, ⸗ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀ Ραπτωμένων πελάγει κλυδωνιζόμενος, τῷ γαλήνῳ λιμένι, τῆς ἀχράντου πρεσβείας, τῆς σῆς Θεοκυβέρνητον, προσπεφυγὼς, αἰτιαν κράζω σοι σῶσόν με, τὴν κραταιάν σε ὁρέξασα δεξιάν, τῷ οἰκέτῃ σε παμάμωμε. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δ Εῦτε κατάδυτον ῥομφαίαν, τὴν διελθοῦσαν μου, μοῦ τὴν καρδίαν τέκνον, ὡς προεῖπόν μοι πάλαι, ὅτε σὲ ἐώρων, παῦτον Υἱῶν, γηγενῶν ὡραιότερον. τῷ γὰρ Σταυρῷ ἑκουσίως μετάλῃξῶν, ὡς κακοῦργος ἀπηώρησαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τῶν σωμένων ἐγκωμιαστικῶν. Καθίσμα. ἦχος πλ. δ'.

Τ ὸ Πορφυρίζον ποιμνίῳ αὖθις σέβω. Γωσηφ.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Α Υ̓τὸν τὸν φωτοφόρον, μυήμην σε γεραίροντι Πορφύριε, Φωτοφόρον μοι αἴγλην, ἐραμόθεν δοξάζων ἱκέτευε.

Ὅ Λον ἀπὸ Σταυρογαμῶν, ἑαυτὸν Κυρίῳ προσαμέθηκας, ⸗ αὐτῷ ἑκουσίως, ⸗ ψυχὴν ⸗ καρδίαν Πορφύριε.

Ἀ Θλοθανατώσας, παῖδα δι' ἀσκήσεως Πορφύριε, ἱερεῖς ἀμεδάκρυτος, τῶ ζωῆς ⸗ θανάτου δεσπόζοντος.

Θεοτοκίον.

Ὅ Μβρον εἰσδεξαμένη, σὸν ἐν τῇ μηδυῖ τὸν ἐραμίου, Θεοτόκε Παρθένε, ἁμαρτίας τὰς ὄμβρους ἐξήραμας.

Ὠδὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ ἐνίσχυσόν με.

Ἀ Ἐίσω τῷ δογμάτων σε, ⸗ νομοὺς ζωῆς Ὅσιε, τὴν ἰσαν, ποίμνιον σε ποιμαίνας, τῷ Θεῷ ἱκέτευσας.

Ἐ γγὺς θείας χώσεως, τὸν ἐν νυκτὶ δεινῶν Ὅσιε, φωταγωγῶν, ἐδείξας ἡμέρας, καὶ μωμένας διὰ πίστεως.

Ὑ Ψοῦται διαπρέποντα, τῇ ἀρετῇ τοῦ Θεοῦ τέθεικεν, ἐμ ὑψηλῇ, παῖσοφε λυχνίᾳ, τοὺς πιστοὺς καταυγάζοντα. Θεοτοκίον.

Ὑ σαι με πρεσβείαις σε, τῇ τῶ ἐχθροῦ βελῶν ἀχραντε, ⸗ λογισμῶν, τῇ ἐπεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου. Ὁ Εἱρμός.

Γ ᾶ τὸ ῥεῦμα, τῇ προχεόντων σοι Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῇ ἐσκοτισμένων, ⸗ ἐνίσχυσε τὸ πνεῦμά μου. Καθισμα, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ν πέρᾳ τῆς Πίστεως, ἐρισμένος σοφὲ, τὴν πέραν ἐποίησας, ⸗ πάλαι ἐδὲ Δαμιήλ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. ὑψωσας τὴν φωνήν σε, ⸗ τὴν μὲν πρὸς τὸν κτίσαντα. ἔβαλλες τοὺς ὀχλοῦντας, τῇ σαρκὶ πολεμίους, τῇ σῇ σφενδόνῃ Γάζης ὁ σεπτὸς, πρόβολος Πάτερ Πορφύριε. Δόξα, ⸗ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κ αίμισας ἄχραντε, τῇ θεῖρ τόκῳ σε, ⸗ φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῇ γηγενῶν τὴν δυσμενῶν, ὑσίαν ⸗ ἄγιαν, πάντας ἐκ τῶ θανάτου πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε καταχρέως, μακαρίζομεν πίστει, Παρθένε δεδοξασμένως προεφήτευσας. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀ Ρθέντα παμάμωμε, Μήτηρ Χριστῶ τῶ Θεοῦ, ῥομφαία δι' ἣλθές σε, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἣν ἐκ σαυτῆς ἐμόρφωσας, ἔβλεψας ἐκ σοῦ, τὸν Υἱὸν ⸗ Θεὸν σε. ὃν πρὸ δυλογημένη, δυσωπῆσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι. Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐ σπέρου τῷ γαμήτορι λόγον δι' Ἀγγέλου τοῖς ματαιόφροσι, πρὸς δυσέβειαν ἐξέχησας, ⸗ Θεῷ τῇ ὅλῳ καθιέρωσας. Ὠτικαῖς ἐπιπροΰσεσι, τὴν πρὸ τέλους τοῦ αἰῶνας ὥρας ἐγγίζουσαν, ἱερώτατε ἐζώωσας, εἰς πολλῶν ⸗ ταύτης ἀμαγέμμονον.

Ὁ λο-

Ὁ Λομύκτοις δεήσεσι, Σταῖς παμημέροις Ὀσίοις ἀσάσαις, τὴν καρδίαν ἀπετέλεσας, τῷ Θεῷ τῷ ὅλῳ καταγώγιον.

Θεοτοκίον.

Ἡ Εκρωθέντα με παμάγνε, πάλιν ἀμέζωώσας ὡς κυήσασα, τὴν ζωὴν τὴν ἐμυπόστατον, τὸν Υἱόν Σλόγον τὸ Γεννήτορος.

Ὠδὴ, ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ῥ Ῥίζαν τεμὼν, τὴν ἄκαρπον τὴν φιλήδονον, ἐκαρποφόρησας τὸν ἄσαχνον, τῆς δυσεβείας Ἰόδραχα παμσεβάσμιε.

Μ Βροις σῶν δύχων, Οὐρανὸς σοφὲ διλυόιξας, καὶ ὑετὸν τῇ γῇ διέρειμας, αἱρετιζόντων ἀποπνίξας τὰ ζιζάνια.

Θ Ὅσιας ῥοπὴ, Θεὸν Πνεύματος ὁλόκληρον Λαὸν Σ Πόλιν εἰς λιμένα ζωῆς, διεκφυγόντας, ἀθείας τὸ κλυδώνιον.

Θεοτοκίον.

Μ Ὁμνον γονεῶν, ἐκ πασῶν σε ἐξελέξατο, ὁ πλαστουργὸς, καὶ ἀμαπλάττει ἡμᾶς, ὦ σοὶ οἰκήσας, Θεοτόκε εἰκαπέφθογγε.

Ὠδὴ, ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Φ Φέσεως ἀληθῶς ἐπέτυχον, ἐγκρατείᾳ ταπεινώσας τὰ πάθη, καὶ πρὸς Θεὸν, προσεχώρησας χαίρων, καὶ ὁρεκτῶν ἀκροάτῳ παρίσασαι, Πορφύριε ἰόβραχον, Σ Ποιμένων καμὼν ἀκριβέστατος.

Ο Ὁσίας σε τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον, καθορᾷ Θη ἐν Σταυρῷ ἠπλωμένος, ὁ ὑψωθείς, ἐν αὐτῷ ἑκουσίως, καὶ τὴν αὐτὸ φυλακὴν ἐγχαρίζει σοι, ἐμφαίνων σοι τὴν πρὸς αὐτὸν, Σ στοργὴν Σ τελείαν οἰκείωσιν.

Ω Σ Πέτρα τὸ κορυφαῖον τὸν ζῆλον, Σ πίστιν θεηγόρε πλατύνας, τῷ τιμητικῷ, δυσεβείας σε λόγῳ, τὸ κακοργὸν ἐθαμάτωσας γνώμην τὸ Μαμέντος φθοροποιὰ, δολερῶς ὑπαστέρνον διδάγματα.

Θεοτοκίον.

Ε Κρυμμένον, Σ φθορᾷ ὑπαχθέντα, τὸν πρωτόπλαστον Παράδεισε Μαρία, τὸν νεκρωθέντα, τὸ θαμάτε τεκοῦσα, εἰς ἀφθαρσίαν μετήγαγες ἄχραντε, καὶ ἔδειξας τὰς γενεάς, ὁραμένας Θεὸν σωματωθέντα.

Ὁ Εἱρμός.

Η Ἡμ δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀναγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, Σ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. Σ δέομαι ὡς Γαμαὴς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. ἦχος, β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἐ Ρωτα πίστις σε φρόνοις κοσμούμενος, ἱδρωσύμενος γολαῖς κατηγλαΐσαι, παμμάκαρ Θεόφρον Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις ὑψώμασι, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ παντῶν ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ὑ Φασράπτει πλέον Ἡλίου, Πορφυρίου ἡ μνήμη τὸ σοφὸν, ἀστραπαῖς θαυμάτων, πᾶσαν τὴν κτίσιν φωταγωγοῦσα, Σ διώκουσα πλάνην, τὴν τῶν εἰδώλων, Σ τὰς πίστας πελαγίζουσα παντὰς δύφραίνει. Θεῷ γὰρ διαρεσκήσας ἐν γῆς, τῷ σημείῳ ἀπείληφε τὴν χάριν, παντὰς ἰώμενος, παρέσχε τῇ Γερμάδι ὁλόφωτος, Πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ παντῶν ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μαΐου, Κ ς'. Μνήμη τὸ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης. σδ'.

Ὢ τίς παρέλθῃ, τίς δὲ παραδράμῃ, Τὸν Πορφύριον, καὶ παρέλθῃ ἐκ βίου; Πορφυρίοιο μέκαν ἔκρυψε χθὼν εἰκάδι ἕκτῃ.

Γ Ὅθεν ὥρμητο ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων Πόλεως, Υἱὸς ὑπάρχων γονέων δυσεβῶν καὶ πλουσίων. Ἀπαφὰς δὲ ἐκ τῆς ἐμεγχαμένης, εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται. καὶ κἀκεῖσε εἰς σκήτιν εἰσελθὼν, τὸν μοναχὸν βίον ἐνδύεται, Σ μετ' πέντε Χρόνους εἰς Ἱεροσόλυμα παραγίνεται, πολλὰς τῷ λόγῳ καταφωτίσας. Διὸ χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ Πραύλιου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Σ ὑπὸ Γωβίνα Ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, μετ' ἄλλων Ἐπισκόπων, Ἐπίσκοπος Γάζης χειροτονεῖται. Ἔνθα πολλὰς δυνάμεις θαυμάτων τελέσας, φυλάξας μὲν τὰς πίστας, Σ πολλὰς τῷ ἀπίστῳ Θεοσεβείας πρὸς Θεογνωσίαν. Ἀπαίρει δὲ πρὸς Κωνσταντινούπολιν, ὑπὸ τῶν κρατούντων τῆς χώρας τὰς πίστας ἀδικουμένας ὁρῶν. καὶ ἐντυχὼν τῷ ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ Χρυσορρήμονι Σ διηγησάμενος τὰ κατ' αὐτὸν, διὸ παρ' αὐτοῦ, παραδίδοται ὑπ' αὐτοῦ, Ἀμαντίῳ τῷ Κουβικουλαρίῳ. ὃς τις ἀποδιδάξας τὰ περὶ αὐ-

τὸν τὸν Βασιλίδα, ἐδέξατο αὐτὸν δι' ἐμοῦς. καὶ ἀναφέρει τῷ Βασιλεῖ ἡ αὐγούστα τὸν τῆς ὁσίας ἐνδημίαν καὶ προρρήσιν περὶ τῆς μέλλοντος παιδὸς ἄρρενος τίκτεσθαι. Ὁ δὲ ἀγαθὸς Σωτὴρ τούτῳ, τὰ εἰκότα τῷ Θεῷ ἠυχαρίστησεν. Εἶτα τίκτει ἡ Βασίλισσα τὸν Νέον Θεοδόσιον. Σ προσκαλεσαμένη ἡ Βασίλισσα τὸν ὅσιον, δι' ἀγγέλου παρ' αὐτῆς, Σ νουθετήσεται παντὰ πληροῦν κατὰ τὸν τοῦ ὁσίου θέλησιν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς σωταξάμενος Σ αἰχμητὰς, ἐδυσχέρανε λέγων. διοχθίζεσθαι τὰς εἰδωλολατρείας, ἐν δυνατῷ, διὰ τὸν πολλῶν τούτων σωτέλειαν. ἡ δὲ, φησὶ πρὸς τὸν Βασιλέα. βαρεῖα μὲν ἡ αἴτησις δέσποτα, βαρυτέρα δὲ ἡ παραίτησις. Διὸ καὶ Σωσιβίεις ὁ Βασιλεὺς εἰς πέρας ἐκβιάσαι τὰ αἰτούμενα. καὶ ἐκπέμπεται συγγράμματα κατὰ τῆς αἱρετικῶν, κελεύοντα τούτες ἐκδιωχθῆναι ὑπὸ Γαζης. Ὁ δὲ μακάριος Πορφύριος, κομίζεται παρὰ τῆς αὐγούστης χρυσᾶ κονταρία δύο χάριν κτίσεως Ἐκκλησίας, Σ λόγῳ δαπάνης μοναστήρια διακόσια. Καὶ καταλαβὼν τὸν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν, τοὺς μὲν ἄλλους παντὰς μαθητὰς τῆς εἰδωλικῆς κατέστρεψε, καὶ τοὺς αἱρετικοὺς ἀπήλασε. τὸν δὲ Ναὸν τὸ Μαρνᾶ πυρὶ κατακαύσας, αὐτήγειρε Ἐκκλησίαν κατὰ τὸ χρῆμα ὃ διετάξατο ἡ Βασίλισσα Εὐδοξία. Διαπρέψας οὕτω ὁσίως ἐν τῇ αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα πλεῖστα ἐργασάμενος, ἐν ἔτεσιν εἰκοσιτέσσαρσι, καὶ μησὶν ἕνδεκα, καὶ ἡμέραις ὀκτὼ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς, τῆς Σαμαρείτιδος, ἣ ὡμίλησε Χριστῷ ἐν τῷ φρέατι, Σ τῷ σὺν αὐτῇ. ς'.

Τ Δωρ λαβεῖν ἐλθοῦσα τὸ φθαρτὸν γυῖα, Τ ὀξῶν ἀπαυτλεῖς, ὦ ῥύπος ψυχῆς πλύμεις.

Ἑτέρα εἰς τὸν αὐτόν.

Ῥ Ίψασα δεινῶς σαμαρείτιν εἰς φρέαρ, Τὸν εἰς φρέαρ πεσὸν, συλλαλήσασαν λέγω.

Ν Ταῖς ἡμέραις Νέρωνος τὸ Βασιλέως Ῥωμαίων, διωγμὸς μέγας ἐκινήθη κατὰ τῆς χριστιανῶν. μετὰ γὰρ τὸν Μαρτύριον τῆς Κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἐπιμελῶς τοὺς τούτων ἐζήτουν μαθητάς. Τότε ἡ ἁγία Φωτεινὴ σὺν Γωσὴ τῷ Υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καθαφγέρνει Πόλει τῆς Ἀφρικῆς οὔσα, ἐκήρυττε τὸ Εὐαγγέλιον τὸ Χριστὸ μετὰ παῤῥησίας. Βίκτωρ δὲ ὁ ἕτερος αὐτῆς Υἱὸς Σ πρεσβύτερος, μεγάλως δυσκημήσας ἐν τῷ πολέμῳ τῷ Ἀβαρῶν κατὰ Ῥωμαίων Σισιρατουμένων, μετὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐν Ἰταλίᾳ στρατηλάτης πέμπεται παντὰς τὰς ἐκεῖσε Χριστιανοὺς κολάζειν. Σεβαστιανὸς δὲ ὁ Δούξ ἀκούσας ταῦτα, οἶδα ἐγὼ ἀκριβῶς Σπαθηλάτα φησὶ Χριστιανὸν σε εἶναι, καὶ τὸν σὸν μητέρα μετὰ Ἰωσὴ τὸ ἀδελφόσε τῷ Πέτρῳ ἀκολουθοῦσαν. ἀλλὰ τὸ κελεύθεν σοι ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ποιεῖν ἐξάπαντος, ἵνα μὴ κατὰ ψυχὴν κινδυνεύσῃς. καὶ ὁ Βίκτωρ. ἐγὼ τὸ ἐπιταγὴν Βασιλέως Σαθαμάτε τὸ θέλημα ποιεῖν βέλομαι. Νέρωνος δὲ Βασιλέως πρόσταγμα ὅσον οὐπὸ τὸ τὰς χριστιανὰς κολάζειν, οὐδὲ ἀκοῦσαι αἰσχύνομαι. Ὁ δὲ Δούξ, ὡς γνησίῳ φίλῳ μοι συμβουλεύω σοι, ἀπεκρίνατο. εἰ γὰρ ὡς ἐν προόδῳ καθήμενος τὰς διαγινωσκομένας Χριστιανὰς ἀκριβῶς κολάζεις, Σ τὴν βασιλέα θεραπείας, καὶ τὰ τῷ χριστιανῷ χρήματα κορδακεῖς. ἀλλὰ Σ τῇ μητρί σε Σ τῷ ἀδελφῷ σε μὴ ὑποσυρον, ἵνα μὴ παῤῥησιάζωνται, διδάσκοντάν τὰς ἑλληνας τὸν πάτριον ἀφιέσθαι θρησκείαν, καὶ κινδυνεύσεις ἴσως δι' αὐτὰς ληθότως. ἔχετε δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὡς βούλεσθε. Καὶ ὁ Βίκτωρ. μὴ γένοιτό μοι τοῦτο ποιῆσαι ἵνα ἐγὼ τιμωρήσω Χριστιανὸν, ἢ λάβω τι ἐξ αὐτῶν, ἢ συμβουλεύσω τῇ μητρί μου ὡς σύ φῂς, ἢ τῷ ἀδελφῷ μου μὴ κηρύσσειν, ὅτι ὁ Χριστὸς Θεός ἐστιν. ἀλλὰ κἀγὼ κῆρυξ μᾶλλον Χριστοῦ, Σ εἰμὶ, Σ ἔτι γενήσομαι ὧνπερ κἀκεῖνοι, Σ πάντως ἴδωμεν ὁ μέλλει γενέσθαι κακόν. Ὁ δὲ Δούξ. ἐγὼ μὲν ἀδελφὲ, τὰ συμφέροντα φησὶ συμβουλεύω σοι, αὐτὸς δὲ ὕψη τί γενήσεται. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Δούξ, εὐθέως ἐπιπρωθεῖ εἰς ὄψεις. Σ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τῆς ἄγαν σφοδρότητος Σ θερμείας ὀδωνίς τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ, ἄφωνος ἔμεινεν. Ἀραντῶν δὲ αὐτὸν οἱ παρεστῶτες, ἔθηκαν ἐπὶ κλίνης, Σ ἔμεινεν ἡμέρας ἑπτὰ, μηδόλως λαλήσας. μετὰ γὰρ τρίτην ἡμέραν, ἀνε-

αμ᾽εβόησε φωνῇ μεγάλῃ λέγων. ἐς ὁ Θεὸς ὁ τῷ Χριστιανῶν. Εἰσελθὼν δὲ ὁ Βίκτωρ πρὸς αὐτὴν εἶπεν. τί ὧδε ἀθρόως μετεβλήθης; Ὁ δὲ, προσκαλεῖται με ὁ Χριστὸς ἔφη γλυκύτατε Βίκτωρ. Καὶ δι᾽ ὀλίγου καταχηθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ἐβαπτίσθη. Καὶ ἐλθόντας ἐκ τοῦ ὕδατος, παρρησίαμα αμ᾽ἐβλεψε καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἰδόντων δὲ οἱ ὄχλοι τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος, ἐφοβήθησαν μήποτε Σαυτοὶ τὰ παράπλησια πάθωσιν ἁμαρτόντων, Σ προσελθόντων ἐβαπτίσθησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἦχθη εἰς τὰς ἀκοὰς Νέρωνος, ὅτι ὁ Βίκτωρ ὁ στρατηλάτης Ἰταλίας, Σ Σεβαστιανὸς ὁ τῆς Πόλεως Δούξ, κηρύττουσι τὸ κήρυγμα Πέτρου Σ Παύλου, καὶ τῷ λοιπῷ Ἀποστόλων, καὶ πάντας προσάγουσι τῷ Χριστῷ. ἀλλὰ Σ ἡ τοῦ στρατηλάτου Μήτηρ, Φωτεινὴ σὺν Ἰωσὴ τῷ Υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καθαργέμῃ ἀποσταλέντων, τὰ ὅμοια πράττουσι. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεύς, καὶ τῷ θυμῷ ὑποβρύξας, ἀπέστειλε στρατιώτας ἐν Ἰταλίᾳ ἀγαγεῖν τοὺς ἐκεῖσε Χριστιανοὺς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. Ὥφθη δὲ πᾶσιν ὁ Κύριος λέγων. δεῦτε πάντων οἱ κοπιῶντων καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. μὴ φοβεῖσθε, ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμὶ, Σ οὐ τις θήσεται ὁ Νέρων μετ᾽ ἐμὲ τῷ σῷ αὐτῷ. Καὶ πρὸς τὸν Βίκτωρα φησί. Φωτεινὸς ἔσται τὸ ὄνομά σου ἀπὸ τοῦ μυ. πολλοὶ γὰρ διὰ σὲ φωτισθέντων, προσενεχθήσονταί μοι. Σεβαστιανὸν δὲ, ὃς ἰσχυρὸς τῷ λόγῳ ἐν τῷ Μαρτυρίῳ Σ μακάριος ὃς ἕως τέλους ἀγωνίσεται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ὁ Κύριος ἀπῆλθεν εἰς τοὺς Οὐρανούς. Ἀπεκαλύφθη δὲ Σ τῇ ἁγίᾳ Φωτεινῇ τὰ μέλλοντα αὐτῇ συμβαίνειν. Καὶ ἀπάρασα ἀπὸ Καθαργένης μετὰ πλήθους Χριστιανῶν, κατέλαβε τὴν μεγάλην Ῥώμην. Καὶ ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα. τίς ὀφθῇ αὕτη; Ἡ δὲ, μετὰ παῤῥησίας ἐκήρυττε τὸν Χριστόν. Ἠχθη δὲ Σ Φωτεινὸς ὁ Υἱὸς αὐτῆς, μετὰ Σεβαστιανοῦ τῶν τοῦ στρατιώτου. Ἡ δὲ ἁγία Φωτεινὴ προλαβοῦσα αὐτοὺς παρέστη τῷ Νέρωνι μετὰ Ἰωσὴ Σ τοῦ σὺν αὐτῇ. Εἶπε δὲ ὁ Νέρων πρὸς αὐτήν. τί παραγεγόνατε πρὸς ἡμᾶς; Ἡ ἁγία εἶπε. διὰ τὸ διδαχθῆναι σε τὸν Χριστὸν σέβεσθαι, Οἱ παρεστῶτες εἶπον. Σεβαστιανὸς ὁ Δούξ, ὁ Βίκτωρ ὁ Στρατηλάτης, οἱ τῶν Θεοῦ ἀπειθούντων, ἤκασιν ἀπὸ Ἰταλίας. Ὁ Βασιλεὺς ἔφη. ἀχθήτωσαν. Εἰσαχθέντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν Βασιλέα, λέγει αὐτοῖς. Τί ἀκήκοα περὶ ὑμῶν; Οἱ ἅγιοι εἶπον. ὅσα περὶ ἡμῶν ἀκήκοας ὦ Βασιλεῦ, ἀληθῆ εἰσιν. Καὶ ὃς ἀτενίσας πρὸς τοὺς ἁγίους, ἀφιέσθε ὑμεῖς τὸν Χριστὸν φησὶν, ἢ αἱρεῖσθε κακῶς ἀποθανεῖν; Καὶ οἱ ἅγιοι. μὴ γένοιτο ποτὲ ὦ ἄναξ (τὸ ὄμμα εἰς Οὐρανὸν ἀφάντων) ἀποστῆναι τῆς πρὸς σὲ ἡμῶν πίστεως Σ ἀγάπης. Καὶ πάλιν ὁ Νέρων εἶπε. τίνων καλέσθε ὑμεῖς; Ἡ ἁγία εἶπεν ἐγὼ μὲν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Σ Θεοῦ μου, Φωτεινὴ ἐκλήθην. αἵδε ἀδελφαί μου, ἡ μὲν πρώτη μετ᾽ ἐμὲ γενομένη, καλεῖται Ἀματολή. ἡ δὲ δευτέρα, Φωτώ. ἡ τρίτη, Φωτίς ἡ τεταρτη, Παρασκευή. Σ ἡ πέμπτη, Κυριακή. Οἱ δὲ Υἱοί μου εἰσὶ, ὁ πρῶτος Βίκτωρ, ὃς ἐπεκλήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου μου Φωτεινός. ὁ δεύτερος ὁ σὸς ἐμοὶ, Γωσὴς. Καὶ ὁ Νέρων, παῤῥησιάσατο τιμωρηθῆναι Σ ὑπὲρ τοῦ Νικομηδείας ἀποθρῆσαι. Ἡ ἁγία εἶπε πάντες ὑπὲρ αὐτοῦ χαρούντων Σ ἀγαλλιώμενοι ὑπομένομεν. Τότε ἐκέλευσεν ὁ Βασιλεὺς, σφαῖραις σιδηραῖς καταθλασθῆναι τοὺς ἁγίους τῷ χειρὶ αὐτοῦ. Ἀχθέντες δὲ ἐπὶ τὸ ἄκμωνος, ἐπέθηκαν οἱ ἅγιοι τὰς χεῖρας αὐτῷ, αὐτόθεν τὸ ἄκμωνος, Σ ἤρξαντο τύπτειν οἱ δήμιοι. Καὶ ἀπὸ ὥρας ἕκτης ἕως ὥρας ἕκτης, ἕκτης ἐνηλλάγησαν οἱ τύπτοντες, οἱ δὲ ἅγιοι ὅλως ἠθώρητο τῆς κολάσεως. Καὶ ἀκούσας ὁ Νέρων, ἐταράχθη, Σ προσέταξεν ἐκκοπῆναι τὰς χεῖρας αὐτῷ. Καὶ αὐτίκα τῶν ἁγίων κρατησάντων, καὶ τὰς χεῖρας δεσμήσαντων, Σ τῷ ἄκμονι ἐπιθέντων, τῷ ξίφει ἐπελάβοντο. Καὶ κατὰ τῷ χειρῶν τῆς ἁγίας Φωτεινῆς τὰς τῷ ξίφει ἐπιφορὰς πολλάκις οἱ δήμιοι ἐπαγάγοντες, λύσαι οὐδέν. ἐκλυθέντες δὲ, ἔπεσον ὡσεὶ νεκροί. Ἡ δὲ ἁγία ἀβλαβὴς διατηρηθεῖσα, εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, προσηύχετο λέγουσα. Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, Σ οὐ φοβηθήσομαι. τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος; Τοίνυν ἤρξατο ὁ Βασιλεὺς ἀπορεῖν, Σ διαλογίζεσθαι περὶ τούτων τί ποιήσει, Σ γεμήσεται ἐγκρα-

κρατὴς Σ Κύριος τῷ ἁγίῳ. Καὶ τούτους μὲν ἐν τῇ βαθυτάτῃ φρεατὶ ἐμβληθῆναι κελεύει, τὴν δὲ ἁγίαν Φωτεινὴν, μετὰ τῶν πέντε ἀδελφῶν αὐτῆς ἀπερεχθῆναι ἐν τῷ χρυσῷ αὐτοῦ κιβωκλίῳ, καὶ τεθῆναι ἑπτὰ χρυσᾶς Σ ῥαπέζας. καὶ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δομνίναν προσέταξεν εἰσελθεῖν, Σ σωεῖναι μετ᾽ αὐτῆς, μετὰ Σ τῆς θεραπαινίδων αὐτῆς, Σ τεθῆναι χρήματα πολλὰ, Σ κόσμια χρυσᾶ, ἐνώτια τε χρυσᾶς, Σ ζώνας. Ἰδοῦσα δὲ τὴν παῖδα Δομνίναν ἡ ἁγία Φωτεινὴ, εἶπε. Χαῖρε νῦν μοι μυμφη. Ἡ δὲ Σ αὐτῇ. Χαίροις Σ σὺ κυρία μου, ἡ λαμπὰς τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσασα δὲ ἡ ἁγία Φωτεινὴ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄμομα εἶπεν, ἠυχαρίστησε τῷ Κυρίῳ, Σ ἀγγαλισαμένη αὐτὴν, ἠσπάσατο. Καὶ καταχηθεῖσα ἡ θυγάτηρ τοῦ Βασιλέως ὑπὸ τῆς ἁγίας μετὰ τῆς ἑκατὸν αὐτῆς θεραπαινίδων, ἐβαπτίσθησαν ὑπὸ τῆς ἁγίας Φωτεινῆς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν θυγατέρα τοῦ Βασιλέως, αὐτὶ Δομνίνας, Ἀμαθέαν. Καὶ δύο προσέταξεν ἡ μακαρία Ἀμαθέα, τὸ, τε χρυσίον αὐτῆς, Σ παντὰ τὰ ἐν τῷ χρυσῷ κιβωκλίῳ αὐτῆς ὄντα χρήματα, δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς, διὰ χειρὸς Στεφανίδος, τῆς τῆς ἑκατὸν θεραπαινίδων ἀρχούσης. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς, Σ λίαν θυμωθεὶς, Σ μέγα οἰμώξας, ἐκέλευσεν δι᾽ ὅλου ἐκκαλῶαι κάμινον ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, Σ ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὴν ἁγίαν Φωτεινὴν, Σ παντας τοὺς σὺν αὐτῇ ἄνδρας τε Σ γυναῖκας. Καὶ τότε γενομένης, ἐποίησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς καμίνου ἡμέρας ῥεῖς, σῴοι Σ ἀλώβητοι ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς βλάβης διαμείναντων. Μετὰ δὲ τὰς ῥεῖς ἡμέρας, ὑπολαβὼν ὁ Βασιλεὺς ὅτι παραμάλωμα γεγόνασιν οἱ ἅγιοι ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ἐκέλευσεν ἀφραγῆναι τὴν κάμινον, Σ εἰ μὴ εὑρωσιν ἐκεῖσε ὀστᾶ τῆς ἁγίας, ῥιφθῆναι αὐτὰ ἐν τῷ Ποταμῷ. Καὶ ἀνοιξάντων οἱ δήμιοι, εὗρον πάντας δοξάζοντας Σ εὐλογοῦντας τὸν Θεόν. Σ ἐξέστησαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ θαύματι, ὅτι οὐχ ἥψατο αὐτῆς καθόλου τὸ πῦρ. Ὡς δὲ

ἤκουσαν Σ εἶδον ἄπαντων οἱ τῆς πόλεως Ῥώμης τὸ παράδοξον τοῦτο θαῦμα, ἐξεπλάγησαν δοξάζοντες Σ αὐτοὶ τὸν Θεόν. Ὡς δὲ ὁ Βασιλεὺς, τοῦ τοιούτου θαύματος κατήκοος ἐγένετο, αἱρετικὰ φάρμακα ἐκέλευσε δοθῆναι αὐτοῖς. Καὶ προσκληθέντος Λαμπαδίου τοῦ μάγου, Σ συγκεράσαντος τὸ φάρμακον, δέδωκε τῇ ἁγίᾳ Φωτεινῇ πρότερον. Ἡ δὲ λαβοῦσα τοῦτο, σὺν μιᾷ ἔφη καθάρτῳ τυγχανόμενος, οὐκ ἐθέλω ἡμᾶς ἅψασθαι τούτου. ἵνα δὲ γνῷς Βασιλεῦ Σ αὐτὸς τὸν δυνάμιν τοῦ Χριστοῦ μου, ἰδοὺ ἐγὼ πρῶτον τῷ ἄλλῳ πίομαι τοῦτο ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Σ Θεοῦ ἡμῶν, εἰ θέλοντος Σ οἱ σὺν ἐμοὶ παντων. Καὶ παντων πιόντων, καὶ ἀβλαβῶν διατηρηθέντων, ἰδὼν ὁ μάγος ἔξεστη. Καὶ περιβλεψάμενος τὸν ἁγίαν, ἔστι μοι δηλητήριον παντὸς φησὶ δόκιμον, Σ εἰ τοῦτο γνόσαμενοι οὐκ ἀποψύξητε τάχιον, πιστεύσω Σ αὐτὸς τῷ Θεῷ ὑμῶν. Οὗ Σ προσαχθέντος, Σ παντων τοῦ δηλητηρίου γνόσαμένου, Σ μηδενὸς δεινοῦ πεπονθότων, ἔξεστη ὁ μάγος. Καὶ σωαγαγὼν δι᾽ ὅλης πάσας τὰς βίβλους αὐτοῦ, πυρὶ κατέκαυσε. Καὶ πιστεύσας τῷ Χριστῷ ἐβαπτίσθη, μετανοήσας Θεοκλητος. Τοῦτο πάλιν μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, προσέταξεν ἁρπαγέντα αὐτὸν ἐκ μέσου τῆς ἁγίου, Σ ἔξω τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ οὕτως πρὸ τῶν ἄλλων ἐτέλεσε τὸ μαρτύριον ὁ Θεόκλητος, ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθείς. Τὰς δὲ ἁγίας παντας σὺν τῇ Μεγαλομάρτυρι Φωτεινῇ, ἐκέλευσε μυροκοπηθῆναι. Οὗ γενομένου, καὶ τῶν ἁγίων λοιδορούντων, Σ διαχλευαζόντων τόν τε Βασιλέα Σ τοὺς Θεοὺς αὐτοῦ, μόλυβδον καχλάζοντα, σὺν τεαφῷ ποτισθῆναι τὴν ἁγίαν προσάττει. καὶ δὲ τῶν μώων τῶν λοιπῶν ἁγίων, ἐκχεθῆναι προσάττει. Καὶ τότε γενομένου, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος οἱ ἅγιοι ἔξεβόησαν, δι᾽ χαριστοῦμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι διὰ τοῦ καχλάζοντος μολύβδου, ἐῤῥώσας τὰς καρδίας ἡμῶν, ὥσπερ ἀπὸ καύσωνος

διψώσας καὶ φλεγμαίνουσας. Τότε ὁ Νέρων ἐκπλήττεται τὸ μῖμος, καὶ θαυμάζων, ἐκέλευσε τὰς ἁγίας κρεμασθῆναι, καὶ ξέεσθαι ἀφειδῶς καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταναίεσθαι. Τότε δὲ ταχυγενόμενα, καὶ τῇ ἁγίῳ προσδυσχόμενον, καὶ ἀπὸ τῆς θείας χάριτος ἐνισχυόμενον, ἐμμανὴς ὁ δεῖλαιος Νέρων, τέφραν σωὴ ὁλιμυτάτῳ ὄξει ἐμωθῆναι, καὶ κατὰ τῆς μυκτήρων τῆς ἁγίων χυθῆναι προσέταττε. Προσαχθέντος δὲ τοῖς ἁγίοις τοῦ πιστοῦ κράματος, ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον ἡμῖν ἐπιφαίνεται ἔλεγον. Ἐπὶ πλέον οὖν παροξυνθεὶς, ἐκέλευσε τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐξορυχθῆναι. Καὶ ἐκτυφλώσας αὐτὰς καθέρξεν ἐν φρουρᾷ ζοφώδει, πλήρει ἑρπετῶν ἰοβόλων καὶ ἀκαθάρτων. Οἱ δὲ ἅγιοι ὕμνουν καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν. καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ εἱρκτῇ ἰοβόλα θηρία ἀπεμαράνθησαν, καὶ ἡ δυσωδία τῆς εἱρκτῆς εἰς εὐωδίαν μετεβλήθη ἀμυπέρβλητον, καὶ τὸ σκότος ἐγένετο φῶς ὑπέρλαμπρον, καὶ ὁ Χριστὸς ἔστη ἐν μέσῳ τῆς ἁγίων καὶ λέγει αὐτοῖς. Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τῆς ἁγίας, ἤγειρεν αὐτὴν εἰπών. ὅτι μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν. ἀεὶ χαίρετε. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῇ οἱ ὀφθαλμοί. Καὶ ἰδόντες τὸν Κύριον, προσεκύνησαν αὐτόν. Καὶ κατασφραγίσας αὐτὰς καὶ εἰπών, ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε, ὅτος μὴ ἀνῆλθεν εἰς τοὺς Οὐρανούς, ἐκ δεξιῶν τῆς σωμάτων τῆς ἁγίων ὡσεὶ λεπίδες ἐξέπεσον, καὶ ἐγένοντο ὑγιεῖς ὡς τὸ πρότερον. Ὁ δὲ Νέρων ὀδύσσωος καὶ θερμισὴς, ἐκέλευσε προσμεῖναι τὰς ἁγίας ἐν φυλακῇ χρόνους ῥεῖς. ὥστε κακωθῆναι ἐν αὐτῇ, καὶ κακῷ θανάτῳ τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαι. Μετὰ δὲ τὰς ῥεῖς χρόνους, ἴδιον οἰκέτην ἔχων ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ εἱρκτῇ κατακλειστον, προσέταξεν ἐκβληθῆναι τοῦτον. καὶ ὡς εἶδον τὰς ἁγίας ἐρρωμένας οἱ ἀποσταλέντων, ἀπήγγειλαν τῷ Βασιλεῖ. ὅτι οἱ ἐκτυφλωθέντες γαλιλαῖοι, βλέπουσι καὶ ὑγιεῖς εἰσιν, ἀλλὰ καὶ ἡ φυλακὴ φωταγωγηθεῖσα, καὶ μύρα πάμπολλα πνέουσα, μετεποιήθη εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ οἶκος ἅγιος. καὶ δαψιλεία μέσον τῆς φυλακῆς ἐβρύουσα, ἐν ᾗ σωφρέχοντες οἱ λαοὶ, βαπτίζονται ὑπ' αὐτῆς, πιστεύοντες εἰς τὸν Θεὸν αὐτῆς. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς ἐξέστη. καὶ ἀποστείλας παρέστησεν αὐτὰς, καὶ φησίν. οὐκ ἐπεφωνησάμην ὑμῖν, διὰ προστάγματος βασιλικοῦ μὴ κηρύττειν τὸν Χριστὸν ἐν τῇ πόλει τῆς Ῥώμαίων; πῶς οὖν ἐν τῇ φυλακῇ ὄντες τοῦτο ποιεῖτε; διὰ τοῦτο πολλὰς καὶ μεγάλας ἐπιθήσομαι τιμωρίας ὑμῖν. Οἱ ἅγιοι εἶπον. ὃ θέλεις ποίησον. ἡμεῖς γὰρ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὄντα ἀληθινὸν καὶ ποιητὴν παντῶν, διδάσκειν καὶ παυσόμεθα. Ἐπὶ πλέον τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, ἐκέλευσε γαυροῦσθαι τὰς ἁγίας κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις καταξαίνειν τὰς σάρκας αὐτῆς, ἕως ἂν φησὶ διαλυθῶσιν αἱ ἁρμονίαι αὐτῆς. Τότε δὲ γενομένων, φύλακας ἔσησαν, ἐάσαντες αὐτὰς καὶ ἑτέρας τέσσαρας ἡμέρας. ἐλθόντων δὲ οἱ δήμιοι θεάσασθαι αὐτὰς, εἰ ἄρα ζῶσιν, ὡς εἶδον αὐτὰς κρεμαμένας, ὅτι μὴ δὲ θέως ἀπετυφλώθησαν, Ἄγγελος δὲ Κυρίου κατελθὼν ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ λύσας τὰς ἁγίας, καὶ ἀπασαμένους, ὑγιεῖς αὐτὰς ἐργάσατο. Τότε ἡ ἁγία ἐπὶ τῇ τυφλώσει τῆς δημίων πλαγχνισθεῖσα, προσηύξατο. καὶ δὲ θέως ἀνέβλεψαν, καὶ πιστεύσαντες ἐβαπτίσθησαν. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Νέρων, ὀργισθεὶς ἐκέλευσεν ἀποδαρῆναι τὸ δέρμα τῆς ἁγίας Φωτεινῆς. ἐγεμομένου, ἡ ἁγία ἔψαλε. Κύριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με. Ἐκδεραντῶν δὲ τὸ δέρμα αὐτῆς, ἔρριψαν εἰς τὸν Ποταμὸν, τῶν δὲ ἁγίων εἰς φρέαρ ξηρὸν, τὰς δὲ λοιπὰς, Σεβαστιανὸν καὶ Φωτεινὸν καὶ Ἰωσὴ κρατήσαντων, τὰ παιδογόνα τούτων μόρια ἀπέτεμον, καὶ τοῖς κυσὶν ἔρριψαν. Εἶθ' ὕστος ἀποδύσαντων αὐτῶν τὰς δορὰς, ταύτας μὲν ἐν τῷ Ποταμῷ ἔρριψαν, αὐτοὺς δὲ κατησφάλισαντο ἐν παλαιῷ λουτρῷ. Τὰς δὲ πέντε ἀδελφὰς τῆς ἁγίας Φωτεινῆς παραστήσας, ἀπέτεμε τὰς μαστὰς αὐτῶν, καὶ ὕστος ἐξέδειραν καὶ τούτων τὰ δέρματα. Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν καὶ

καὶ πρὸς τὴν ἁγίαν Φωτίδα, ἣ κατεδέξατο αὐτὴν κρατηθῆναι ὑπὸ τιμὸς καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ, ἀλλὰ μόνην ἔστο γεμμαίως ἀποδυομένην τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ὡς ὑπερθαυμάσαι καὶ τὸν Βασιλέα τὸ ἀνδρεῖον αὐτῆς, καὶ καρτερικόν. Διὸ καὶ ἐκμανεὶς μετὰ τὸ ἀποτεμεῖν τὰς μαστοὺς αὐτῆς, ἐκδυθῆναι δὲ καὶ τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ἑτέραν ἐπινοεῖ κατ' αὐτῆς τιμωρίαν, παράδειγμα καὶ ὀλεθρίαν. Δύο γὰρ δένδρα ἔνδον τὸ παραδείσου αὐτοῦ, βίᾳ κελεύσας κλιθῆναι, καὶ τούτοις τὸν μακαρίαν προσδῆσαι, καὶ τούτων ἀθρόως ἀπολυθέντων, διαμερισθῆναι τούτοις τὸν ἁγίαν, καὶ τὸν ψυχὸν πρὸς Θεῷ παραθῆναι. Τότε πάντας πρὸς ἴφει τελειώσας ὁ δύσσωος, τὸν μακαρίαν Φωτεινὸν, ἀπὸ τὸ φρέατος ἐκβαλὼν, τῇ φρουρᾷ ἐμαπέθετο. Αὕτη δὲ ὡς μόνη ἀπολειφθεῖσα, καὶ μὴ σφαγωθεῖσα σὺν τοῖς λοιποῖς, εὐέστο τὸ Θεοῦ. Ὃς καὶ ἐμφανισθεὶς αὐτῇ, καὶ τρίτον σφραγίσας, ὑγιῆ ἀπεργάσατο. Καὶ μεθ' ἡμέρας πολλὰς ὑμνοῦσα καὶ δοξάζουσα τὸν Θεὸν, εἰς χεῖρας αὐτὸ ἀφῆκεν τὸν τιμίαν αὐτῆς ψυχὸν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Φωτὸ, ἡ Ἀδελφὴ αὐτῆς, ἴφει τελειοῦται. ζ'.

Φερνὸν παλαιῶν μυρίων ἀξίαν,
Φωτὸ φέρεσι τὸν κάραν φωτὸν Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Φωτὶς, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα καὶ διαμεριθεῖσα τελειοῦται. ζ'.

Δόσις ἔπαθλον, δενδραέθλου Φωτίδος,
Δένδρων ὁ τερπνὸς, τῆς Ἐδὲμ Θεοῦ Λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Παρασκευὴ, ἡ ἑτέρα Ἀδελφὴ αὐτῆς, ἴφει τελειοῦται. ζ'.

Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ἴφος τὸν αὐχένα,
τιμὴν ἔχε, καὶ παρεσκευασμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Κυριακὴ, ἡ ἑτέρα Ἀδελφὴ αὐτῆς, ἴφει τελειοῦται. ζ'.

Ἐκ Κυριακῆς, ὠδὲ ἴφος μὴ φόβος,
Φόβον ἐκβάλλει καὶ πόθον τὸ Κυρίου.

Febraro.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἰωσῆς, ὁ Υἱὸς τῆς ἁγίας Φωτεινῆς, ἴφει τελειοῦται. ζ'.

Τομῆς ῥάχηλον, ἔξεγύμνωσε τὸ ἴφος,
Ἰωσὴ δὲ ῥάχηλος ἀφῃρέθη ἴφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Φωτεινὸς ὁ ἕτερος Υἱὸς αὐτῆς, ἴφει τελειοῦται. ζ'.

Τίς οὗτος ἀτμὸς, ἐκ ζεόντων αἱμάτων;
Φωτεινὸς ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Σεβαστιανὸς ὁ Διὸς, ξίφει τελειοῦται. ζ'.

Σεβαστιανῷ, τοῦτον ἔπω τὸν λόγον.
Σεβάζομαί σε, τὸν κάραν τετμημένον.
Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Παιδες Ἑβραίων.

Ῥυὰς ποιμαίνων ἐπὶ χλόην, ἀληθείας
ὡς ἀρνίον τὸ ποίμνιόν, προσηνέχθης Χριστῷ, Πορφύριε κραυγάζων. Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἵμασι πλείοσι καὶ σημείοις, κατεκόσμησε τὸν βίον σου τρισμάκαρ, ὁ Χριστὸς ὃν ποθῶν Πορφύριε ἐβόας. Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γκτερον σῶσόν με Παρθένε, τὸν οἰκτίρμονα τεκοῦσα Θεοῦ λόγον, καὶ φωτὶ τῷ ἐν σοὶ, καταύγασον βυθούμενον. Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, η'. Οἱ Θεοφρόνιμοι.

Εσοφισμένῳ σου λόγῳ κατεβλήθη, ὁ σοφιστὴς τῆς κακίας, ἱεροκήρυξ παμβλαβὲς. Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμνελάζῃ Πατέρων ὁμηγύρεις, καὶ συμφθέγματι ὁσίων, Πατέρων κλεινῶν ἐπιμάσιν, ὑμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον. Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ξεδαφίσας τειμῆς τῆς Δαιμόνων, Νικὰς Θεῷ ἐδωμήσω. ἐν ᾧ πλήθυς μέλπει ὁσίων. Ὑμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικῶ ἀλαργίδα πορφυρώσας, ἐξ ἀρετῆς σε, καὶ ταύτῃ, ὡς ἱερεῖς στολισάμενος, εἰς τὰ ἄνω χορεύεις, βασίλεια Ὁσία. Θεοτοκίον.

Σὲ ἀμώτερα μσε παντων τῶν ποιημάτων, καὶ Οὐρανῶν πλατυτέραν, Παρθενομήτορ ἠγάπησεν, ὁ Υἱός σε καὶ σάρκα, ἐκ σοῦ ἀμελάβετο.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Θεορρήμονων παίδων ἐν τῇ καμίνῳ, σωὶ τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπάντων ἐκραύγαζον. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, γ'. Ἐφρίξε πᾶσα ἀκοή.

Στίῳ Πάτερ μοκτῷ, ἐκπεράσας τὸ βίου κλυδώνιον, οἰακιζόμενος, παλαίμη θείᾳ τοῦ Παντοκράτορος, πρὸς τὰς λιμένας τῆς ζωῆς, ὅσιε κατεπειγασας, χαρᾶς λαβόμενος, αἰωνίου καὶ τερπνῆς ἀπολαύσεως,

Ῥῖμος πλήρης ἡμερῶν, τῷ τοῦ Πνεύματος γενόμενος Ὅσιε. Ἐκ τῶν ἀπάθειαν, ὡς διπλοΐδα περιβαλόμενος, ἱερωσύνης στολισμῷ, λαμπων μεταβέβηκας, εἰς φῶς ἀμέτερον, τοῦ Κυρίου καθοράν τὴν τερπνότητα.

Τόματι θείῳ γλυκασμοῦ, ἀρρυσάμενος ἡδύξω μακάριε, λόγον σωτήριον, παθῶν πικρίαν ἀποδιώκοντα, ἐκ γλυκασμῷ πνεύματι κῷ, πάντας ἐμκδιώοντα, τὰς τῶν αἰτησίων, ἐκτελοῦντας σου Θεόφρον παινέσεις.

Ἅλιον ἔγνως τὸν Χριστὸν, ὁμιλήσαντα ἡμῖν μετὰ σώματος, ἐκ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς τοῦ Πάτερ ψυχῆς τὰ ὄμματα, καταυγασθείς, ὁλολαμπὴς Ἀγγέλοις ἐχρημάτισας, θέσει θεούμενος ἱερεῦ Θαυματουργὲ Πάτερ ὅσιε. Θεοτοκίον.

Εἰσαῦμε Σωτῆρος τεχθείς, ἐκ φυλάξας τῶν τεκοῦσαν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσης κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς φιλάνθρωπος. Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὸν ἀπόῤῥητον Θεὸν συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν καταπλεῖ μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐπαγαλύσας τὸν πολιὸν, ὑπάρξιν διεσκόρπισας. τὸν πλανῆ δὲ σκορπισθέντας, θαύμασιν ἀποστολικοῖς, σωτηγαγὼν Πορφύριε. ἀλλὰ πρέσβευε Πάτερ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πὶ σοὶ μετὰ Θεὸν, ἐλπίζομεν Παναγνοῦσα, ἐκ σὲ προελθόντι, συσταυρούμενοι Χριστῷ, ταῖς πρὸς αὐτὸν πρεσβείαις σου, ἀπροσκόπτως εἰς τέλος, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὀρθρου ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Κ Ζ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ξ'. Προσόμοια. ἦχος, δ'.

Ὠς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κατ' εἰκόνα γενόμενος, τοῦ Θεοῦ ἐκ ὁμοίωσιν, κατ' ἀρχὰς τῆς πλάσεως πανμακάριστε, τὸν τῆς εἰκόνος ἀξίωμα, πιστῶν διεσώσασας, λογισμῷ παθυσεβεῖ, ἐκ μοχθηρότητι, ἐκ ἀγνότητι, ἐ παθῶν ἐγκρατείᾳ ἐκ πίστει, τῶν Χριστοῦ διαταγμάτων, ἐκ ἀσεβείας παρόλβιε.

Ἠσκήσω τὸ πρότερον, προσλαβὼν ἐκ τὴν ἄθλησιν, θεοφρόνως ὕστερον δυνήσας, δι' ἀμφοτέρων τῷ κτίσαντι, τῷ μὲν τὴν καθαρσιν, ἀπαιτοῦντι παρ' ἡμῶν, ἐκ ψυχῆς τὴν δυγένειαν. ἔτι τὴν ἔνσαρκον, παρουσίαν δοξάζων προσκυνεῖς, τὴν εἰκόνα τὴν ἁγίαν, τῆς κατ' αὐτὸν ἀνθρωπότητος.

Οὐς τοὺς Λόγους τὴν σάρκωσιν, δυσεβῶς ἀθετήσαντας, διελέγχων Ὅσιε διετέλεσας, διὰ μαστίγων ἐτάσεως, πάσης τε κακώσεως, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, βεβαιῶν τὴν ἀλήθειαν. ὅθεν γέγονας, τῆς Χριστοῦ βασιλείας κληρονόμος, καὶ χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, καὶ αἰδίου ἐλλαμψεως.

Δόξα,

Δόξα, ἐ νῦν. Ὅμοιον.

Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σε χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, ἐ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης με παίζοντα, νῦν θλιβόμενον. ἀλλ' οἰκτείρητον τάχα, ἐ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὃν σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ Ἄμμας ἐ Μήτηρ σε ἐξεπλήττετο. Ἐ τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτα σοὶ ὁ ἀπειθής, δῆμος αὐτανταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σε θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν σωθέντα ξύλον ὁ Καθίσματα ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας δικαίως μέλπω μάκαρ.

Ὠδὴ, α' ἦχος, δ'.

Ὠ τοῦ ὑπερφυοῦς πεζεύσας.

Ἡς δυσεβείας τῷ φίλτρῳ καταχεθείς, καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι, βικυμίας κοσμικὰς, ἀπεκρύσω Ὅσιε Θεῷ, Ἐμπύκιον ᾠδὴν ἀμακρυόμενος.

Φωτοφόρος σε βίος καὶ τὸ φαιδρὸν, τῆς ψυχῆς ἐ σώτηριον, δυσεβείᾳ συγκραθὲν, ἀφεπῆς εἰκόνισμα λαμπρὸν, ἐν σοὶ Ὅσιε γραφῶς ἀπηκριβώσατο.

Πφφυεῖ δαδουχίᾳ καὶ φωταυγεῖ, τοῦ Χριστοῦ λαμπόμενος, τῷ παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐγκρατῶς ἐμαφαμας βοῶν, Ἐμπύκιον ᾠδὴν τῷ Παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Ἐσαρκωμένον τὸν Λόγον θεοπρεπῶς, ἐυλαβέσα παίζουσε, τὸν πρὸ ἀσάρκου μήτρᾳ, ὑπὲρ φύσιν τέκουσα ἀγνή, μετὰ γέννησιν Παρθένος διαμένουσα.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἀθόλωτος ψυχὴ, τῷ τῆς Πίστεως ξηλῷ, πυρπολουμένη μάκαρ, τῷ ἀμόμῳ τοῦ πικραμ', μανίαν ἐ τὸν θυμὸν, θεοφόρε, κραταίως διέλυσεν.

Ἱκεσίοις αἵμασι βαφεὶς, τῶν Μαρτύρων τὰς ἄθλους, ἐμιμήσω βρισμάκαρ, αἰκισμούς

τῶν ἀσεβῶν, ἀφράστῃ ψυχῇ, ὑπομένας, καρτερῶς Προκόπιε.

Πέρας Ὅσιε διπλᾶς, τὰς ἀγῶνας ἐμφρόνως, τὰς αἱρέσεις ἐλέγχων, καὶ λεόντων τὰς ὁρμὰς, ἀφόβως ὑπερεγκών, θεοφρόνως, παίσοφε Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Οφία Λόγος τὸ Παῤῥὸς, ὁ πρὸ παντων αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀπορῥήτως σαρκωθείς, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, Θεοτόκον, ταύτην ἀπεργάσατο.

Ὁ Εἱρμός.

Ὑψωσάτω σε ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου. ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σε ἀγαθὲ, καὶ δοξάσας αὐτὸς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Ὠδὴ, δ'. Ἦχος. Ἀ. Τὸν λίθον ἀφρόνων οἰκοδόμοι.

Σώματος ἐν βίῳ, ἐγκρατείᾳ θεὶς Πατὴρ ἡμῶν, Σεσαρκος Ἀγγέλοις, ἀμειδιχήτοις σωδίαιτος, τῷ Κοσμῳ κ Παύλῳ σταυρωθείς, Ἐ Κόσμον σταυρωθέντα σοι σαφῶς, καὶ εἰς Οὐρανὸν οἰκῶν, τῇ διαιτίᾳ χώρουν ὀγκῖμος. δόξα τῷ δυδοκήσαντί σοι δόξα τῷ χαριζομένῳ σοι. δόξα τῷ ἐνεργήσαντί σοι δόξα τῷ ἐνεργήσαντί σοι διὰ σὲ πάσι τοῖς ἔθνεσι.

Δόξα, ἐ νῦν. Ὅμοιον.

Ἀς χεῖρας σε τὰς θείας, αἷς τὸν κτίσαντα ἐβάστασας, Παρθένε παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων, τοὺς δοξάζοντας ἐκ πόθου, ἐ βοῶντας σοι δόξα τῷ οἰκήσαντί ἐν σοί. δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τὸ τόκου σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταυρῷ σε προσαγέντος, νεὸν τῶν χρατιστῶν, Σωτὴρ λόγχη τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, καὶ παραγμὸς ὠδύρετο πικρὸς, Ἐ τὸ πολύσε Ἐ φρικτὸν, τῆς αἰσχυνῆς ἐξίστατο βροτὸς. δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σε ὀργῇ. δόξα σε τῇ χρηστότητι. δόξα τῷ ἐμψυχώσαντί σε βροτὸς ἀθανατίζοντι.

Ὠδὴ, ε'. Χριστὸς ἡμῶν δωρεὰν

Ῥόδων Ὅσιε, δακρύων χύμασι, τὴν καρδίαν σε μακάριστον, πόρου ἐνεόργησας, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ὁσιώτατε Προκόπιε.

Εωδὰν φρόνημα, τῷ θείῳ Πνεύματι, καθυπεταξας Πατρὶ ἀσκητικῷ, βίον ἀμέλυμον, καὶ σωματοτύμπανος χοροῖς, τῇ Μαρτύρων παμμακαρίστε.

Σ μαφτυς ἔνθεος, καὶ ἀληθέστατος, ὑπὲρ τῆς δυσσεβείας αἱρετικῶν, ἤλεγξας ἀπόμοιαν. τῆς γὰρ μανίας ἀληθῶς, τῷ ἀθέῳ κατεφρόνησας.

Θεοτοκίον.

Ομίμων ἀῤῥύθμε, θεσμῶν Παράνομε, συλλαβοῦσα τὸν κτίσαντα δίχα φθορᾶς, τὸν ἀπεγέννησας, Θεοτόκος ἀληθῶς, Κυρίως ἐχρημάτισας.

Ωδὴ, ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σε ἀγαθέ.

Γιαθέντα ἀσκητικῶς, Κ τελειωθέντα σε δι' αἵματος γραφαίρομεν Ὅσιε. μνήμην γὰρ δικαίων μετ' ἐγκωμίων ἀεὶ, πιστῶς ἐπιτελοῦται Κ μνημονεύεται.

Οφῶς ὁ παντα μεταποιῶν, Κ μετασκευάζων πρὸς τὸ κρεῖττον ὡς βούλεται Κύριος, τὴν τῶν δυσσεβούντων μιαφονίαν τῇ σῇ, ἀσκήσει μαρτυρίᾳ κλέος προσέθετο.

Πὶ τῷ ὤμων αἰαλαβὼν, τὸν διὰ Σταυροῦ παμοπλίαν σὺ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, τῷ ὀπίσω Πάτρᾳ λιθλιω ποιούμενος, Κ τοῖς ἔμπροσθεν δρόμοις ἐπεκτεινόμενος.

Θεοτοκίον.

Μνοῦμαι παμαγνε τὸν ἐκ σοῦ, σαρκα παθητὸν τε Κ θνητὸν περιβαλόμενον Κύριον, καὶ τεθεωμένην ἀπεργασάμενον, ἐνώσει ἀσυγχύτῳ τὸ καθ' ὑπόστασιν.

Ωδὴ, ς'. Τὸ βύθι τῶν Θαλάσσαν.

Ροβαίνων ἀείμνηστε, ἀσυδόξως ἀληθῶς, ἀσκητικῆς αἰέθραμμαν, πρὸς μαρτύρων ἀνδρείαν τε Κ τιμὴν, οἰκείῳ ἔξ αἵματος, ἐρυθρὰν πορφυρίδα περικείμενος.

Ἐόρτων τὸ ἄγαστον, λογισάμενος ψυχῇ, Κ λογισμῷ θεόφρονι, τοῖς ἀεὶ διαμείνασιν ἀγαθοῖς, καὶ πέρας ἐκ ἔχουσι, δυσεβῶς ἐπτοήθης Παμμακάριστε.

Γκράτειαν σωτῆρος, καὶ πρᾶότητα Χριστοῦ, σὲ καθορῶν πλουτήσαντα, φιλανθρώπως ἐπέβλεψεν σοὶ σὲ, Κ δόξης ἀνέδειξε, κοιμωμένη Θεοφόρε παμακοίμητε.

Θεοτοκίον.

Αμάμωμε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινὰ, καὶ χαλεπὰ σωρίμματα, χερσὶ γλαις ἰάβδοσον μυστικαῖς, δραστήρια φάρμακα, τὰ Γιὸν σε βαλοῦσα τὰ παθήματα.

Ο' Εἱρμός.

Οὐ βίᾳ τὴν Θάλασσαν, ὑψωμένην καθορῶν, τῷ πειρασμῶν τὸ κλυδώνι, τῷ διδίῳ λιμένι σε προσδραμὼν, βοῶσι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κζ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁμολογητοῦ Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου. ςτ.

Ο ὑδὲν Δεκαπολίτα γῆς πᾶσαι Πόλεις, Πρὸς τὸν μοναστὴν, ἔνθα πόρ τὰ τὴν Πόλιν.

Ε ἰκάδι ἑβδομάτῃ Προκοπίῳ τέρμα φαίνη.

Ο Τος τὸν μονήρη Βίον πρότερον ὑπέδυ, πᾶσαν ἄσκησιν ἀκριβῶς διαμείψας, Κ τελείως καθαρὰς ἑαυτὸν, τοῦ Λόγου τὸν σαρκωσιν δυσσεβῶς ἀθετήσαντας, διελέγξας ἀνδρείως Κ καταπτύσας, ὕστερον δὲ Κ διὰ μαρτύρων ἀθλήσας, μέγας Ὁμολογητὴς ἀνεφάνη, θαυμάτων ἐνεργείαις ἐνδεξάμενος, Κ ὅτω πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Γελασίου. ὃς τὸ Βάπτισμα κελεύσαντος διαπαίξαι παρὰ τῶν ἀρχόντων, Βαπτίζεται ἀληθῶς, Κ ἐξίφει τελειοῦται. ςτ.

Φωτίσμα μέλλων, ἐκγελᾷν γελᾶς πλήμμελῶν,

Π λὴν τὸς δὲ Γελάσιε ἐκτέμει καφαν.

Β απτισθεὶς Γελάσιε καὶ Ε'βδόμῃ εἰκάδι τμηθείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θαλελαίου τοῦ Ὁμολογητοῦ. ςτ.

Ο' Θαλέλαιος φαιδρῶς ἦκε πρὸς πόλον, Θαλοῖς ἐλαιῶν, ἀφεταῖς ἐγεμμένος.

Γ'τος, κίλιξ μὲν ἰὼν τὸ γένος. ἀγαπήσας δὲ τὸν ἀσκητικὸν πολιτείαν, τὸν Πολιν κατέλαβε Γαβάλων. ἧς ἀπὸ ςαδίων ἐκκαίδεκα γεώλοφόν τινα καταλαβὼν, ὃν ᾧ τεμένος ἰδρύσατο Καλύβιον, τοῖς τῆς ἀσκήσεως ἀσχολήμενος πόνοις, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ κακοχίαις ἑαυτὸν ἐκτήκων. Ο'θεν οἱ ὑπ' τῷ τεμένει δαίμονες, πλείοις αὐτὸν φοβήτροις ἐξεδίαιτον. Οὓς καὶ κατηχυμένους ἐξέπεμπε, καταγελῶν τῆς ἀσθενείας αὐτῶν.

τῶν. Μεζόνων δὲ πόνων ἐφιέμενος, τὸν μὲν Καλύβιον κατέλιπε, Κελλίον δὲ ςεμνότατον δειμάμενος, μηδὲ τῷ σώματι σύμμετρον, ὡς αὐτῷ ἔοικε, τοῖς γόνασι τὸ πρόσωπον ἔχων προσκλινόμενον. Θεαρέστως δὲ ὑπ' αὐτῷ ἔτη δεκα βεβιωκὼς, ὑπ' εἰρήνης ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Στέφανος, ὁ συγγενόμενος τὸ γηροκομεῖον τῷ Ἁρματιᾷ, ὑπ' εἰρήνης τελειοῦται. ςτ.

Γ ήρει Στέφανος περίταμνος ζωῆς πόρον.

Ο μπρ θανόντα, περίταμνος ςέφος ςέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Νήσιος βυζηρίοις τυπτόμενος τελειοῦται. ςτ.

Ν ύσσοις βοείοις, Νήσιος πάσχων φέρει.

Ν ικηφόρος γὰρ, τῶν πόνων λήθην ἔχει.

Τ αῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον Κ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ, ζ'. Δροσοβόλον μνεῖ.

Σ υπέρλαμπρος ὁ Βίος σε Θεόσοφε, γέγονε διὰ ἀσκήσεως. ὅτως ὤφθης σε, προφανῶς ἡ ἄθλησις σεβάσιον. Χριστὸν γὰρ ἐδόξασας βοῶν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω φροσυνῆς καθαρότητα Θεοπέσιε, Πάτερ περιζωσάμενος, ὑμνῳδίᾳ δὲ μαρτυρίᾳ ςέφανον λαμπρὸν, ἐδέξω ὑπ' χείρα βοῶν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η' προσκυνοῦντάν εἰκόνα σε τοῦ ἀχράντου, Σῶτερ οἱ ἀσεβέσαντοι, τὴν οἰκετικὴν σε, μαστιγοῦντάν ἔξεσαν δεινῶς, ὑμνοῦντα Κ κράζοντα πρὸς σέ. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γ'φραιμόμενοι τῷ τόκῳ σου Παμάκαρε, πάντες σὲ μακαρίζομεν. δι' αὐτὸ γὰρ μοῦ, σαρκικῆς γενυνήσεως ἡμεῖς, ῥυσθέντες κραυγάζομεν αὐτῷ. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ, η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ελυμένος τῆς ὕλης καὶ πρὸ θανάτου ὀφθεὶς, μετετέθης ὑπερεύθεν πρὸς τὸν ἀνάρατον, Ὅσιε ζωὴν, τῷ θανάτῳ χρησάμενος, κλίμακι προσφόρῳ, Προκόπιε Θεόφρον.

Febarro.

Επλησμένος ἐφαπῆς αἰγλῆς τῆς Πίστεως, Κ πρὸς ἄδυτον φέγγος Πατρὸς ἐφοίτησας, πᾶσαν ὑλικὴν, ἀπεθέμενος ἔφεσιν. ὅθεν σε τιμῶμεν, Προκόπιε Θεόφρον.

Πλισμένος δυνάμει τοῦ θείου Πνεύματος, πνευματικῆς Πνεύματος ἐφέψω φαλαγγας. ὅθεν Οὐρανῶν, πύλαι σοι ἰδιοχθησαν, μακαρ αἰμυμένι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ακαριζουσι πᾶσαι γενεαὶ Δέσποινα, ὡς προέφης ἡ μόνη Θεομακάριστος, σὲ τὴν ἀληθῆ Θεοτόκον καὶ παναγίαν. ἣν ὑπερυψοῦμεν, εἰς παντας τοὺς αἰῶνας.

Ο' Εἱρμός.

Κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, Κ δικαίοις θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς παντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ, θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδυνάτον.

Θλεῖν μὲν μίμως σοφὲ ἐλόμενος, τὰς τῶν παθῶν ὁρμὰς διὰ ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, καὶ σαρκὸς σκιρτήματα θεράποντι Χριστέ. ὅθεν τῆς ἀπαθείας, μύρῳ τὴν ἀνώλεθρον, σῶν ταῖς ἀσωμάτοις Στρατιαῖς, εὕρες ἀπόλαυσιν.

Ρίζῃ δικαίῳ φαιδρῶς παρίσασαι, ὡς μίκητὴς Στεφάνους ἀμαράντους δεξάμενος, ἐκτρόπως Προκόπιε δεόμενος, ὑπὲρ τῆς ἐκτελέστου, σῶν τὸν πανίερον, μνήμην Κ τὴν θείαν ἑορτὴν τῆς μεταβάσεως.

Γ'γαῖς ῥιζωμοῦ καταλαμπόμενος, ταῖς ἐκμιᾶς ἀφράτως προϊούσαις Θεότητος, πανολβίοις λήξεως ἠξίωσαι, Κ τερπνῆς θυμηδίας, σωναγαλλόμενος ταῖς ὑπερκοσμίαις Στρατιαῖς, Πατὴρ Προκόπιε. Θεοτοκίον.

Ευζωὸ λόγος Θεοῦ ὁ ἀῤῥύσιος, μορφὴν λαβὼν ἀνθρώπους ἀφθαρσίαν ἐμέδυσεν, δόξοκία Πατρικῇ σκιωύσας σοὶ, τῇ κεχαριτωμένῃ. ὅθεν παμάχαρ, σὺν ταῖς ἐραμίαις Στρατιαῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Ο' Εἱρμός.

Εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδυνάτον, ὃν ὁ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀπεμίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Παμάκαρε ὤφθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς ἐραμίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκων ἀκουτίσητε.

Ἀρχὴν τῶν τιμίων σου, ἀπολυθεὶς Προκόπιε, παρέσης μοι σὺν Ἀγγέλοις, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι. πρὸς ἣν ἡμῶν μεμνήμεθα, τὴν ἐκτελέσαντα ἐμβοξε, τὴν παναγίαν μνήμασι, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Πάτερ σοφὲ Ἰώαφχα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ μέγα καταφύγιον, καὶ σκέπη τῇ ψυχῶν ἡμῶν, ἡ Οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπησον, ὑπὲρ οἰκείων δέλεασι, Θεοκυῆτορ παρακλῆσε. ὅπως ῥυσθείημεν παντὸς, ἁμαρτιῶν Ϛ κινδύνων.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὀρθρου ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΗ'. Τοῦ ὁσίου Παρθενίου ἡγουμένου τοῦ Ἀγίου Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἦχος δ'.

Ἔδοξας Σημείωσαι.

Ἡ ἐκ μακαριότητος, τῆς ὑπερμάχου ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεοπάτορ, ῥυφλωθὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν δαψιλῆ, ἐν δόξαις τὴν μετριότητα. διὸ ἐν τῆς ἐφέσεως, τῆς κατ' ἐμὲ ἐπέτυχες, ἐν σκιναῖς αὐλιζόμενος, τῇ ἁγίᾳ Βασιλείᾳ.

Ῥόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπερισκέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν Πίστιν τετήρηκας. ἐν τεύθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης. ὧν σοι ἠτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίαν μέμνησο τὲ ἔπαθλα, ἐν γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῇ πόνων σου τίδοσιν. ὧν δυσώπει Θεόπνευστε, τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἅσαι ἡδυπάθειαι, ἀποπαίζωσι τὸ σῶμά σε, ἀπηρνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ἀσυμφόρῳ τὸ πειρασμῷ, Ϛ καρτερίᾳ τῇ περιζώσεως. αἰθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἐν τιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ ῥυθμὸν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἐξεκλάλητον.

Δόξα, ἦχος πλ. Δ'. Ὅμοιον.

Ὁ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παθεμομῶντα παράμωμε, τῆς ψυχῆς μὲ μετάβαλε, εἰς ῥώσιν καὶ δύναμιν, μόνῳ τῷ Θεῷ φόβῳ, ποιεῖν τε ἐν πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ. ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, ἐν κλῆρον τὸν ἐραμίου, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπεράντου, διασῶ ἀπολήψωμαι, δίφραμμόμβδος παντοτε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταυρόμβδον βλέπουσα, καὶ τὸν πλευρὰν ὀρυττόμβδον, ὑπὸ λόγχης ἡ Παράγιος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα. τί τέτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιμᾶται αἱμάτων πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς ἐν ἀνθ' ὧν με; ἀτεκμωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον Σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τῶν σωτηρίων ἁγίων. ὁ Καμών. ὁ ἀκροστιχίς.

Τῆς πίστεως βάσιν σε γιγνώσκω Πάτερ.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ἡ βάσις Χριστὸν τὸν πέτραν θέμενος, Πάτερ τῆς πίστεως, τῇ πειρασμῷ οὐκ ἔπτηξας ὁρμαῖς. ἀλλ' ἀσάλευτος ἔμεινας, ὡς ἀφετὴς ὑπέρμαχος, τῆς βασιλείας ὡς ἐπώνυμος.

Χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος, σὲ δυναμώσασα, τῇ ἀλγεινῷ μαστίγωσι καρτερεῖν, τὰς μιφάδας ἐμίσχυσε. Μυροφόρον ἔδειξε, καὶ Τυραννοκατάφρονος.

Γναθλητὴν καὶ στρατιώτην ἔμφρονος, Πάτερ ἐπέτυχε, τῆς ἀφετῆς προκόπτοντος ἀεί. μεθ' ὧν χαίρων παμόλβιε, τῆς σαθρᾶς ἀθλήσεως. διηγωνίσω τὸ μαρτύριον.

Θεοτοκίον

Ῥοσάτιν καὶ σωτηρίας πρόξενον, καὶ τάχος ἄῤῥηκτον, σὲ τῆς ἐμῆς προβάλλομαι ζωῆς, Θεοτόκε παμύμνητε, τὸν τὸν Θεὸν γεννήσασαν, τὸν δύσφγέτον πάσης κτίσεως.

Ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται Χριστὸς

Θυσίαν Χριστὸν ἐμελῶς, τὸν σὸν καρδίαν πρὸς Θεὸν ὅσιε, ἀσκητικῇ χάριτι, Ϛ ὁμολογίᾳ διέπρεψας.

Τροπαίαν αἰσθάνεσθαι, καὶ παμοπλίαν τῶν Σταυ-

Σταυρὸν ἔφερες, τὸν μονοτὸν Δράκοντα; ἐν τὸν αἰθητὸν Πάτερ λέοντα.

Ἡρνήσαντες δύσεβως, τὸ κατ' εἰκόνα τῆς ψυχῆς ὅσιοι, τὸν τῶν Χριστὸν ἄχραντον, σεβόμενος εἰκόνα ἠθλήσατε.

Θεοτοκίον.

Πλόγηται διὰ σὲ, ἡ περὶ κατάρας Ϛ φθορᾶς μέτοχος, φύσις ἡμῶν Ἄχραντε, καὶ τῆς ἀφθαρσίας μετείληφεν.

Ὁ Εἱρμός.

Γθραίρεται Χριστὸς σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστὲ κράζουσα. σὺ μὲ ἰσχὺς Κύριε, Ϛ καταφυγὴ Ϛ σφρέωμα.

Κανὼν, ᾠδὴ δ'. Κατεπλάγη Γωσήφ.

Ἡν πτωχείαν τοῦ Χριστοῦ, Χριστοθήσας δύσεβῶς, πλοῦτον ἔλιπες φθαρτὸν, καὶ δόξαν ῥέουσαν σοφέ. καὶ τὸν Σταυρόν σου ἐπ' ὤμων αἴροντος, τὸν τρίβον τὸν στενὸν χαίρων διώυσας, πατρῴας τὰς ἡδονὰς τὰς ἐκ τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας Ὅσιε ἀπάσας τε, κακοπαθείας καὶ ἔφθασας, πρὸς πλάτος θείου, τοῦ Παραδείσου, θεηγόρε Βασίλειε.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Ὅμοιον.

Ἀτεπλάγη Γωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, ἐν ἐλάμβανεν εἰς μῆν, τὸν Χριστὸν τόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀστόργῳ συλλήψει σου Θεοτόκε. Βότρυν ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, Ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν. Ϛ μαρτυρῶν ὁ μυσταγωγός σου Ϛφυλαξ, τοὺς Ἰόβειον ἐκραύγαζε. Παρθένος τίκτει, Ϛ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀρεσθῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ παγαμένους Ἄμμας, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ λυτρωτοῦ, θρώνοις σωτηκόπτον αὐτοῦ. καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπλητομένη. τί τέτο τὸ καινόν, ἐν ξένον θέαμα; γλυκύτατε Υἱὲ, πῶς φέρεις ταῦτα ἑκών, ὠμοδισμοὺς καὶ μάστιγας καὶ ὕβρεις, καὶ ἐπονείδιστον θανάτου; δοξολογῶ σε, τὴν ὑπερλόγον, Υἱέ μου συγκατάβασιν.

Ὠδὴ, δ'. Ἐπαρθένισε ἰδοὺσα.

Σωφρόνως σε παμμάκαρ ἡ καρτερία, ἐν πολιᾷ μετότητος, Χριστοδεκτυμένη, Ὅσιε ἐρῤῥόπησε. μεθ' ἧς ἀμέκραυγάζες. δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Τρυπεμένος δι' ἀγάπης τῷ σῷ Δεσπότῃ, Ϛ τὸν αὐτοῦ βοήθειαν, περιζεβλημένος, πόνων σε κατέβαλε σαρκὸς κραυγάζων δεδέησθαι, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν Κύριε.

Ἀσιλείαν ὡς ἐπώνυμος ἐράμιε, τὸν πρὸς αὐτὸν ἀπαγέσαν, ὁδὸν ἐπορεύθης, σύμπνοον ὑράμβδος, Προκόπιον κράζοντα. δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Παρογάμους ἐκύησας ὦ Παρθένε, Ϛ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύσασα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαίρε σοι Δεσποινα, πίστει ἀδιαλείπτως κραυγάζομεν.

Ὠδὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ὅσιε λαμπρὸς, ἡγεμόνα Βασίλειε, τὸν Λέοντος ἐκφαυλίσας, τὸ ἀμέλικτον θράσος, Ϛ ἡμῶν τὴν ἀχμώμονα.

Σῶρον ὁσίρων, διαφυγὼν τὴν ἀθλησιν, Προκόπιον τὸν ὁμόπονον, προκοπαῖς πολυτρόποις, ἀνθέων ἐστεφανωμένος.

Τὴν βλέπεις μοναῖς, τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ἐπόθησας ἐν πορφύρᾳ θεν τὰς ἐμφάσεις, πρακτικῶς ἐθεώρεις, Παμμάκαρ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ἐν ὅπλον ἀῤῥαγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα σὲ ἄγκυραν Ϛ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ, ϛ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ῥωτι, Βασιλείας τῆς ἄνω λαβόμενος, τοῦ Χριστοῦ τῆς Βασιλέως, ἀλογίστως ἡμῶν τε Ϛ προσταγμάτων, Ϛ δογμάτων, Θεοφόρε γεγυμναίως ἠλόγησας.

Ὑμὰς μῶν, τῇ Χριστοῦ ἐμφρόνως ἡγώνισαι. ἀθλοθυμίᾳ δὲ θείᾳ, δωρεᾷ ἀμ ὤφθης στεφανηφόρος, ὡς νικήσας, τὸν ἀθέον Τυραννον τὴν ἔργασαι.

Θεοτοκίον.

Δι' ἡμᾶς. Ϛ Προφήτῃ πληρώσαι κηρύγματα, σοῦ τῆς Παρθένου τεκούσης, τὸν Προφήταις τάλαι κεκηρυγμένον, Ϛ πληρωθέντα, τὸ προφήτευθέν τε Πνεύματος χάριτι.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς σωτήσας Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ θανάτου λύθρου κεκαθαρμένη, διὰ τῶν πόνων, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου [illegible] αἵματι.

Κυριάκιον, ἦχος, β'.
Τὰ ἄνω ζητῶ.

Ἐξύψας λαβών, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξῆλθες σοφέ, ἐκ μέσου τοῦ θορύβου. καὶ μορφάσας ὁσίως, τῷ θαύματων ἔληφας τὴν ἐνέργειαν, Σ τὰς μοσχείαθαι τῇ χαρίτι, Βασίλειε παμμάκαρ ἱεράτατε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συναθλητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου.

Σὺν Προκοπίῳ, Βασίλειος ὑμνείσθω, Ὁμολογηταί, ὡς ὄντες ἀληθείας.

Γένος ὑπῆρχεν ὡς τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου. Καταλιπὼν δὲ τὸν Κόσμον καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ, ἐγένετο Μοναχός. Καὶ καλῶς ἀσκήσας πρότερον, ὕστερον δὲ τῆς τοῦ ἁγίου εἰκόνων ῥιφείσης τιμῆς, ἀνδραδίως αὐτέστη τοῖς εἰκονομάχοις. Ὅθεν κρατηθεὶς Σ πολλὰ τιμωρηθείς, οὐκ ἐνέδωκεν, ἀλλὰ τῷ ἀληθείαν ἐκήρυττε μέχρι θανάτου, συμμαχοῦντα ἔχων Σ τὸν θεῖον Προκόπιον. Διὸ ξέεσθη ἅπαν τὸ σῶμα καὶ τὸν ῥάχηλον, Σ τῇ φρυγῇ παρεδόθη. Τοῦ δὲ Τυράννου τελευτήσαντος, ἀπελύθη. Σ τῆς φυλακῆς ἐξελθὼν, τῆς ὁμοίας ἐπεμελήθη διαγωγῆς. Σ πολλοὺς πρὸς τὴν αἱρετὴν ἐπαλείφων, Σ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπανάγων, ἐν διαφόροις καιροῖς, πρὸς τὸν Θεὸν ὃν ἐποθησεν ἐκ βρέφους, χαίρων Σ δυχαριστῶν ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πρωτερίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. ζ'.

Ὁ Πρωτέριος, σφάττεται ποὶς καλάμοις,
Ὁ ξυγράφος κάλαμος, ὢν κτὶ πλαψίης.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ σφαξαν καλάμοις Πρωτέριον.

Οὗτος ὁ μακάριος, πρεσβύτερος ὢν ἐν τῇ κτὶ Ἀλεξανδρείαν Ἐκκλησίᾳ. Καὶ συνελθὼν τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπελθοῦσιν Ἀλεξανδρεῦσι, Σ πλείστα τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἀγωνισάμενος κτὶ τῆς δυσεβοῦς αἱρέσεως, Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τῆς Συνόδου προβάλλεται. Σπασιαζόντων δὲ ὅσοι τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου φρονοῦντες ἐτύγχανον, καὶ τὴν ἀποπομπὴν αὐτοῦ κωλύσειν ἐπαπειλησάντων, ὁ δύσεβὴς Βασιλεὺς Μαρκιανὸς, οὐκ εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὸν ὅπου, ἀλλ' εἰς τὸ Πηλούσιον ἀπάγειν διὰ τοῦ Νείλου παρεκελεύσατο. Ὅθεν οἱ Ἀλεξανδρεῖς λιμοξάντες, μεσιτεύουσι τὸν Ἀρχιερέα πρὸς τὸν Βασιλέα προβάλλονται. Ὁ δὲ τῇ τοῦ Ἀρχιερέως εὐξίᾳ παρακλήσει, πάλιν ὀπίσω Ἀλεξάνδρειαν κατάγεσθαι τὸν ὅπου παρεκελεύσατο. Μετὰ δὲ τελευτὴν τοῦ δυσεβεστάτου Βασιλέως Μαρκιανοῦ, Τιμόθεός τις, τελεῖ ἐπωνυμίαν Αἴλουρος, ἀσέλγειάν τινα μύκτα ζώπυρησας, καὶ τοῖς τῶν μοναζόντων κελλίοις ἀφεὶς τὴν μυκτὴν ζώπυραν, ἄγγελον ἑαυτὸν εἶναι ἔφησε, καὶ τῆς κοιμωμένας ἀποσῆναι Προτερίου ἐπεσκήψε τοῖς. Οἱ δὲ ὡς ἁπλοϊκῶς ἐξαπατηθέντες, φασὶν κτὶ τοῦ Ἀρχιερέως ἐγείρουσιν. Οὗτος δὲ φεύγων, τὸν θειότατον Προφήτην Ἡσαΐαν ἐθεάσατο λέγοντα. Ὑπόστρεψον, καγὼ περιμένω διαδέξασθαί σε. τοῦτο δὲ ἐδήλωσε πάχα τοῦ βιαίου αὐτοῦ τελευτοῦ. Ὑποστρέψας ἐν καὶ ἐν τῇ θείᾳ κολυμβήθρᾳ ἐσελθὼν, ὑπ' αὐτῷ ἐκεῖσε καλάμοις ὀξέσι κατασφάττεται. Εἶτα χειροτονοῦσιν αὖτ' ἐκείνου, τὸν ἀπατήσαντα αὐτὸς Τιμόθεον, καὶ ζώπυρον τῆς ἀρχιερωσύνης Θρόνου ἀφάγουσιν. Ὅπερ μαθὼν ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας Λέων, τὸν μὲν Τιμόθεον, νόσῳ τινὶ τῷ Ἐπισκόπῳ ξένοις ἐνοῦσαν κρυπτικῶς ἐποίησεν. ὃν καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς γυμνώσαντες, εἰς Γάγγραν ἐξώρισαν. τοὺς δὲ κοιμωμένους λαϊκοὺς, εἰς τὸν τοῦ Ἀρχιερέως φόρον, μάστιξι, Σ δεσμεύσεσι, καὶ μελῶν ἀφαιρέσει παιδεύσας ὁ Βασιλεὺς, ἕτερον Τιμόθεον ὀρθόδοξον, Σαλοφακιόλιον λεγόμενον, χειροτονηθῆναι Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον παρεκελεύσατο. Καὶ ὕστερος ἡ φάσις πέρας ἔληφε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος. ζ'.

Οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος ἐν ξύλῳ,
Νέστωρ ἁπλωθείς, τὸ προφητικὸν φάρμακον.

Οὗτος ὁ καὶ τοὺς Χρόνους Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ Παπλίου Ἡγεμόνος, ἐκ Περγης

γης τῆς Παμφυλίας. Διὰ δὲ τὸ σέβεσθαι τὸν Χριστὸν, σωτελήφθη παρὰ τοῦ ἄρχοντος Εἰρηναρχοῦ, ἐ ἦχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα. Καὶ ὁμολογήσας κατ' ἀνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος τὸν εἰς Χριστὸν πίστιν, φανερὸν ἐστάθη. Σ πρὸς τὸν Θεὸν δι' ἀρετῆς φωνὰς ἀφεὶς, Σ τὸς πιστὸς ἐστήριζεν, τὸ Πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Γυναικῶν Κύρας, Σ Μαρθίας. ζ'.

Καταξιοῦνται, Μαρθᾶ τε ἐ Κύρα,
Σ αρκὸς μαρασμῷ, κυριεύειν τοῦ πόλου.

Αὐταὶ, Πατρὶς μὲν ἡ πρὸς ἑῴου κειμένη Βέρροια. γένος δὲ τὸ τῆς Παρθίδος ἐπίσημον. Φοβηθεὶσαι δὲ τῷ γένει συμβαίνουσα. Ἀλλὰ τὸν ἁπάντων ὑπερισθοῦσαι, καὶ ἐσωγωμόμβαι τινὸς οἰκίσκου, πηλῷ τε καὶ λίθοις ἀμφράξασαι τὴν θύραν, καὶ θυρίδιον μικρὸν ἐάσασαι, δι' οὗ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν εἰσεδέχοντο, καὶ ταῖς πρὸς αὐτὰς ἀφικνουμέναις γυναιξὶ διελέγοντο, Σ τῷ Θεῷ τὰς δοξολογίας ἀπέπεμπον. Ὅλον μὲν τὸν ἀναπαυτὸν ἐν ἡσυχίᾳ διῆγον. μόνον δὲ τὸν τῆς Πεντηκοστῆς καιρὸν τοῦ διαλέξειν ἐποιοῦντο. Τοῖς δὲ σωμασιν ἔφερον σιδήρου βαρὺς ἅπερον. τὰ δὲ περιβόλαια μέγιστα ἔχον. ἀσπιτίᾳ δὲ καὶ καρτερίας ὑπομονὴν τοσοῦτον διήνεγκαν, ὡς διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἄταξ μεταλαμβάνειν τροφῆς, ἀπὸ βρεῖς ὅλας ἑαυτάς. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ζωοδόχον Τάφον τοῦ Χριστοῦ πορευθεῖσαι, ἀυδεμιᾶς τροφῆς ἀπήλαυσαν, μέχρις αὖ τοῦ προσκυνῆσαι ἐποιήσαντο. Καὶ πάλιν ἐπανελθεῖσαι, ἄσπιτοι τὸν πορείαν διήνυσαν. Τὸ δὲ τῆς ὁδοῦ μῆκος, ζαδίων ὑπῆρχεν ἑκατόν. Καὶ εἰς τὸ τῆς καλλιμίκου Θέκλης τέμενος ἀπελθοῦσαι, ὡσαύτως διεπράξαντο. Αὗται μὲν οὖν τοιαύτῃ πολιτείᾳ τὸν θῆλυ κατακοσμήσασαι γένος, πρὸς τὸν ποθούμενον ἀνέδραμον Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Μάρτυρες οἱ ἐξ Αἰγύπτου ξίφει τελειοῦνται. ζ'.

Ξίφει θαμὰ ἔγκλεψαν, ἐξ Αἰγυπτίων,
Οἱ τοῦ χρόνου γράψαντες ἄθλους Σ βίους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι Νυμφᾶς Σ Εὔβουλος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται. ζ'.

Χριστοῦ φυτεία, χριστόφολοι δύο,
Χριστῷ σώσασιν Εὔβουλον, Νυμφᾶς ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Βάρσος Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. ζ'.

Παμμήγυριν ῥέοντος ἐκλιπὼν βίου,
Σωτῆρι Βάρσος, Ἀγγέλων παμηγύρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀβίρκιος, ξίφει τελειοῦται. ζ'.

Χριστοῦ λαβρότης, αὐχέμα τμηθεὶς ξίφει,
Θεῶν λαβρότας, Ἀβίρκιος αἰχμάσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ Κυρίῳ Παύλα ἡ τὸ μέσον τῆς Γεωσαφακοσῆς προσκυνησις τοῦ τιμίου Σ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. ζ'.

Τ' ὀρηγείας φθάσαντων οἱ πιστοὶ μέσον,
Σ ὲ προσκυνοῦμεν Σταυρὲ, ὃ Χριστὸς μέσον.

Ταῖς αὐτῷ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἐ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι παῖδες.

Εὐφρανθέντα, Σ καθαρθέντα δι' ἀθλήσεως Πατέρ, Σ ἀσκήσει λάμψαντα καρτερῶς, ὁ Χριστός σε προσεδέξατο, δυλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζω Σ Κύριος.

Εὐφρωμένος, θεασάμενε Πατέρ ἄλεγξας, πάντας, τοὺς σεπτοὺς εἰκόνισμα τοῦ Χριστοῦ, ἀθετοῦντας ὡς παράφορους, δυλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζω Σ Κύριος.

Ἐμβυθισμένος, θεασάμενε Πατέρ ἄλεγξας, πάντας, τοὺς σεπτοὺς εἰκόνισμα τοῦ Χριστοῦ, ἀθετοῦντας ὡς παράφορους, δυλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζω Σ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Σὲ Θεοτόκον, Σ Βασιλίδα πάσης κτίσεως πάντες, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε τὴν ἀγνὴν, καὶ τὸ χαίρεσθαι κραυγάζομεν. δυλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ, η'. Χεῖρας ἐκτετακυῖας Δανιήλ.

Ὦμα Θεοφόρε ἐ τὴν μνῆν, εἰς ὁλοκάρπωσιν, Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ὁλοκαύτωμα τέλειον, πῦρ τυρὶ τῆς σωτηρίας Σ τῇ φλογὶ τοῦ ἐντολμῶν ὁλοκαυτωμένον, ἐ κραυγάζεις. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀτενίσασά σε τὸ ἐχθρὸν, Σ δωκόμενος, Πάτερ κατέλαβες, Σ κατεπάτησας Ὄφιν, τὴν ὀφρὺν τὴν ἀγκάλεφρον, ἀμηχανήσαντα κατιδὼν πανεμαχήσαντας, ἐ κραυγάζομεν. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὅστις περιδέξιος ἡμῖν, τοῖς φοιτηταῖς ἀρειςοῦς, ὤφθης παμόλβιε. τῇ πρὶν ἀσκήσει γὰρ ἄθλησιν, αὐδρικώτατα προσεθηκας, σωματλητὴν τὸν μαθητὴν ἔχων Προκόπιον, Ϛ βοῶντα, παύτα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Τλιν φωτοφόρον Οὐρανῶν, σὲ ὁμολογοῦμεν. δι' ἧς δι' ἣλθε Θεὸς, ϗ σεσωμάτωται Παῖδαγμε, ὁ ἀσώματος τὸ πρότερον, καὶ ὁ Θεὸς Ϛ πρὶν παρὰ ὡς ὁμοούσιος. ᾧ βοῶμεν. παύτα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Εἶρας ἐκπετάσας Δαμὴλ, Λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δυνάμιν ἔσβεσαν, ἀφετὴν περιζωσάμενοι, οἱ δίσεβείας ἐραταὶ, παῖδες κραυγάζοντες. εὐλογεῖτε, παύτα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ. Γ'. Λίθος ἀχειροτμήτος.

Πασαν τὴν αἴθησιν Πάτερ, μοῦ ὑπόβας πρὸς τὸν Δεσπότην, χαίρων μετέβηκας πόθῳ, τῷ σῷ ἀγώνων πλέτῳ ἁρεπόμενος, ἀγγελικὴν τορπότητα, Ϛ Παραδεισον φυφλὸν ἄληκτον.

Ὡς σὸν μαθητὴν καὶ σωτῆρα, σωματολαβὼν ἀθλοφόρε, τῆς τοῦ μακαρίων ἐλπίδος, Ϛ δι' αἰῶνος σωζόμενος, τοὺς τὴν ὑμῶν παμήγυριν, Χριτελεύτας ἐποπτεύοιτε.

Κ γῆς πρὸς ὑράνιον λῆξιν, ϗεφαληφόροι μεταςαντῶν. ἔνθα τοῦ ἁγίων οἱ δῆμοι, Ϛ τοῦ Ἀγγέλων θεᾶ γρατεύματα, τοῦ μαθητοῦ τὸν συλλογον, ὑμῶν πρεσβείαις διασώσατε. Θεοτοκίον.

Ἡ ξομ τὰς σειρὰς τοῦ πταισμάτων, τοῦ σεύμενον τῶν Θεομῆτορ. παύσομ τὰς ὁρμὰς τοῦ πειρασμῶν. τῆς ἁμαρτίας θραῦσον τὸν ταραχον, τὴν καταγίδα σωφρίψον, τιμὼ τοῦ κυδωνος Μητροπαθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἴθος ἀχειρότμητος Ὄρος, ἐξ ἀλοξδύτου σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριτὸς σωνάψας τὰς διεςῶσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλυνομεν.

Ἡλικὴ Ἀκολουθία τῶν Ὀρθρινῶν ὡρῶν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Κ Θ'. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ϛ Ὁμολογητῶν Κασιανοῦ.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ὅταν ἐξ ἡμῶν ὁ λόγος Βίσεκτος, ψάλλεται ἡ τοιαύτη ἀκολουθία εἰς τὰς κθ'. εἰδὲ ὁ ἐξ Βίσεκτος, ψάλλεται εἰς τὰς κη'. εἰς τὰ ἀποδόσπαυα. Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος, β'.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε.

Γγελικῶς βιώσας, ϗὶ γῆς Θεόφρον μακάριε, χοροῖς τοῦ ἀσωμάτων ἠρίθμησαι. Σταυρὸν γὰρ ϗὶ ὤμων σε ἀράμενος Ὅσιε, τῷ τοῦ ὅλων Θεῷ ἠκολούθησας. καὶ πάθη ψυχοφθόρα, ἐγκρατείας πόνοις θανατώσας, τὸ Πνεύματος δοχεῖον, καὶ σκεῦος καθαρὸν ἐχρημάτισας. διὸ βοῶμέν σοι. ὑπὲρ παύτων ἐκδυσώπει τοῦ δόφημνητόν σε.

Ηγειαις ἀχρυπνίαις, τῷ Θεῷ ἀεὶ προσκολλώμενος, ἀπάσης κδομῆς ὑψηλότερος μακάριε ἐδείχθης. ϗ καλαῖς αὐαβάσεσιν, ἀπαύστως φωτιζόμενος, ἔβλυσας διδασκαλίας ῥείθρα, τοῦ πιςῶν αὐδόμητα καρδίας, Ϛ γνώσιν ἐκτιθέντα, Κασιανὲ Θεοφρον σωτήριον. διὸ βοῶμέν σοι. ὑπὲρ παύτων ἐκδυσώπει τοῦ δόφημνητόν σε.

Νωθεν φωτισθεῖσα, ἡ σοφήσου Πάτερ διαύοια, διδασκαλίας φέγγος ἀπήςραψεν. διὸ φωταγωγεῖται, μοναζομένων τὸ σύςημα, τοῦ παθῶν τῆς ἀχλυος λυτρόμενον. διὸ καὶ ἑορτάζει τὴν ἁγίαν παύτοτε μνήμην σε, τὸν Κύριον τῆς δοξης δοξάζον, τὸν ἀεί σε δοξάσαντα, ἀγωνισαμένον, Ϛ νικήσαντα τὸν ὄφιν τὸν πολυμήχανον.

Ὁ Καθὼς. Ὠδὴ, α'. Ἦχος, β'.

Ἐν βυθῷ κατέςρωσε ποτέ.

Τεφανώσας θείαις ἀρεταῖς, ὅσιε τὸν βίον σε, Κασιανὲ πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησας. παῤ ἡμῖν αὐτὴσαι, ἀπολύτρωσιν, τοῦ πταισμάτων δεόμεθα, τοῖς Χριτελέσι, πίςει τὴν ἁγίαν σε μετάσασιν.

Λοτρόπον ὑδύσει πρὸς Θεὸν, παύτων ἀξιάγαστε, τοῦ ἐμπαθῶν μοσημάτων ἐξ ὑδύσας, ϗ φῶς ἐχρημάτισας, ταῖς μετέξεσι, ταῖς αὐλοις θεύμενος. ὅθεν σε τιμῶμεν, ϗ παμηγυρίζομεν τὴν μνήμην σε.

Ἀ-

Ἀφὸς γεγέμησαι ψυχῶν, θείοις σε διδάγμασι, Κασιανὲ ῥυθμίζων τὰ φρονήματα, Μοναχῶν ἐν χάριτι, ϗ τιμῇ φέρεσαν, πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἄρις α δακρύων, τερπνὸν Θεοφόρε παμμακάριςε. Θεοτοκίον.

Περτέρα πέφλωσας ἀγνὴ, πάσης ἀοράτε, καὶ ὁράτης ἀειπάρθενε κτίσεως. τὸν γὰρ κτίςην τέτοκας, ὡς νυδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σε. ὃν σωτὴρ παῤῥησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ, γ'. Ἐξίσθησεν ἡ ἔρημος.

Στέρα ἐν τῷ ὕψει σε, Ἐκκλησία λάμπουσα, ὁ φωτισμὸς ἀνέδειξε, τῶν ἐν σκότει Χριτὸς παρούφημε, ασκητῶν ὡραιότης Πάτερ παῤσοφε.

Ταυρῷ τὸν ὁμιλήσαντα, καὶ τὸν κόσμον σώσαντα, Κασιανὲ μιμούμενος, ἐσταυρώθης κόσμῳ τοῖς πάθεσιν, παμουργίας δαιμόνων ῥοπωσάμενος.

Οφίᾳ πληρωθεῖσα σε, ἡ καρδία παῤσοφε, διδασκαλίας ἄβυσσον, ἐν ἁγίῳ ἔβλυσε Πνεύματι, Μοναχῶν τὰς ἀγέλας καταρδεύσα.

Θεοτοκίον.

Ἀρούσιον παράμωμε, τὴν ψυχὴν μου δέομαι, ἐξαθεμύσαν πάθεσι. καὶ παντοίαις ἐπαμαςάσεσι, τῶν κακίζων δαιμόνων μεσιτείαις σε. Ὁ Εἱρμός.

Ξίσθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν ςερεύσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σε. ἐν ᾗ ἐςερεώθη ἡ καρδία μου.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Σιωθεὶς σὺ τῷ Θεῷ ἀνετέθης, ϗ λαμπρυνθεὶς τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις, Κασιανὲ ὡς Ἥλιος ἀπήςραψας, φέγγει τῶν ἐνθέων σε, διδαχῶν τὰς καρδίας, παύτων τὸν τιμῶντων σε, ἀεννάως φωτίζων. ἀλλ' ἐκτενῶς ἱκέτευε Χριτῷ, ὑπὲρ τῶν πόθῳ θερμῶς δυφημούντων σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η Θεοτόκῳ ἐκτενῶς μοῦ προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ ϗ ταπεινοὶ ϗ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς. Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν ἐπλαγχνισθεῖσα. ἀπεύσον ἀπολύμεθα, τοῦ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποςρέψῃς σὰς δούλους κένους. σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὃν ἐξ ἀῤῥήτου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἀνδρὸς σε σαρκὶ τεκοῦσα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα σε Χριτέ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀγαθὲ. πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, νῦν ὁμοίως μονογενὴς Υἱὲ, θέλων ϛαυροῦσαι; ὑμνοῦσε μακρόθυμε.

Ὠδὴ, ε'. Ἐλαμψας ἐκ Παρθένου.

Γῶσι σε, τῆς σαρκὸς ὑποτάξας σκιρτήματα, τῷ Πνεύματι Ὅσιε, ϗ ἱεραῖς μυθεσίαις σου, πάσας ἀπεγύμνωσας, τὰς παμεργίας τοῦ πλάσε ϗ τὰ ἐμπόδια.

Εκρέμνος, ἐκνεύσιος τῷ κόσμῳ τὴν μέλλησαν, ζωὴν κλῆρον εἵληφας, Κασιανὲ παναοίδιμε. μόνους σωεγρήγορε, εἰς Μοναχῶν ὁδηγίαν ϗ τελείωσιν.

Νοίκησε, τὴν ψυχὴν σε ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, καὶ παύτων ἀνώτερον, τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος σε, ἔδειξε παμόλβιε, ϗ τοῦ τοῦ πλάσε παγίδων ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἄχρονον, ὑπὸ χρόνον γενόμενον τέτοκας, ἀῤῥήτως Παμάμωμε, τὸν τὰς Ὅσίους λαμπρύναντα, πίςει ἀριςεύσαντας, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ταπεινώσαντας.

Ὠδὴ, ϛ'. Μεσίτης Θεοῦ, ϗ ἀνθρώπων.

Ῥάγης ταῖς σαῖς, ἀρεταῖς Θεόλητε ὀχούμενος, ϗ χαίρων κατέπαυσας, πρὸς τὰ ἑτεραύλια σκιρτήματα, τοῦ καμάτου τὰ γέρα, ἀξίως κομιζόμενος.

Οἱ καθαρῷ, συνέμπορος τὸ καλὸς Χριτῷ, ἱσάσας κλόνητος, μύκτερον μεθ' ἡμέραν τε ἀοίδιμε, τὰς ἐνθέους δηλώσεις, ἐκεῖθεν εἰσδεχόμενος.

Ακρούων πηγαῖς, Θεοφόρε Πάτερ ἀρδευόμενος, ὡς δένδρον ὑψίκομον, ἐβλάστησας καρπὸς τὰ κατορθώματα, ἐπευφραίνοντα παύτων, ἐνθέως τὰ μνήματα.

Θεοτοκίον.

Κσάρκωσιν, ὑπὲρ νοῦν Παρθένε ἀνατέλασα, ἐχθρὸν ἐθαμάτωσεν, ἅπαντας ἡμᾶς τὸν θανατώσαντα. καὶ ἐζώωσε κόσμον, ἀπαύστως ἀνυμνοῦντας σε.

Ὠδὴ,

Ὠδὴ, ς'. Ἐπ' ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τ Ἦν ὁδὸν τὴν σὴν τοῦ Πάτερ ὤδυσας, πᾶσι τε τοῖς λόγοις σε ταύτην ὑπέδειξας. ἵνα οἱ καλῶς βαδίζοντες, Παράδεισε πρὸς πλάτος εἰσάγονται.

Η Ζωὴ ὅσα γεγένηται, Σὴ τελοῦσι μακαρία Ἔκ ἔστιμος, Κασταμὲ Πατὴρ ἡμῶν, τῷ ἁγίῳ Ἀγγέλῳ σωμίλε.

Η Ἵσταμαι ἀμελείας ἀπέρριψας, Σ ἐπαγρυπνῶν θεωρίαις Ἔκ πράξεσι, ἀγγελικῶς ἐβίωσας, Ἐπὶ γῆς Θεοφόρε παμόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ω Σὲ καλὴν ὡς ὡραίαν ποθήσας σε, ὁ καλλοποιὸς Ἰησοῦς παραμώμητε, ἐκ σοῦ σαρκὶ γεγέννηται, καὶ θεοῖ με δι' οἴκτον ἀμέτρητον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐ Ἂν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν αἰξ χιμάσιον τῆς δυσλαγχνίας σε, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κ Θ'. Τὸ ὅσιον Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ, Κασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου. ςΐ.

Θ εἷος μεταναὰ Κασιανὸς πρὸς μόας,
Θ εἷας μοιτὼς κασίας ἀσσοπρέει.

Υ τος ἰὼ ἐκ Πόλεως Ῥώμης, περιφαιδρῶν καὶ λαμπρῶν γονέων ὑπάρχων Υἱος. Ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ Βίου αὐτοῦ, πολὺ περὶ τοὺς λόγους ἐκτήσατο ἔρωτα. Τῇ δὲ περὶ τούτους σπουδῇ, Σ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετῆλθε, φιλοσοφίαν τε Ἔκ ἀστρονομίαν εἰς ἄκρον ἐκμελετήσας. Καλῶς δὲ Σ τὴν θείαν γραφὴν ἐκμαθὼν, Ἔκ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, Ἔκ ἐν ἁγνείᾳ καὶ καθαρότητι τὸν Βίον κοσμήσας, ἀπαρασὰ τῆς Παρθίδος, Σ τὴν σκηνὴν καταλαβών, τὸν μοναχὸν Βίον ὑπέρχεται. Καὶ ἐκδὺς ἑαυτὸν μοναχείῳ, πᾶσαν ὑπακοὴν ἐξασκήσας, καὶ πᾶσαν σκληραγωγίαν ἐκεῖθεν ἐκμαθών, Σ ἑαυτὸν ἐθίσας, εἰς ἄκρον τε διακρίσεως ἐκ τῆς ἄκρας ὑπακοῆς φθάσας, Ἐπὶ τὴν ἡσυχίαν ἔρχεται. Χρόνους δὲ πλείστους πεποιηκὼς, καὶ πᾶσι σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκτήξας, πρὸς πλείονα πεῖραν καὶ γυμνασίαν ἐχώρησεν. Ἀγαγὰς δὲ ἀπὸ τῆς ἡσυχίας, ἀμείβει παῦτε τὰ Μοναστήρια, τῆς τε Αἰγύπτου πᾶσης καὶ Θηβαΐδος, καὶ τὸ τῆς Νιτρίας ὄρος, Ἀσίας τε καὶ Πόντου, Καππαδοκίας τε καὶ πάσης ἀποτολῆς. Ἀμεμάξατο δὲ παῦτων τοὺς Βίους, καὶ τύπους, καὶ ἀγωγὰς, ὡς μηδὲ κηρὸς τῷ δακτυλίῳ τὰς τύπας ἐκμάττεται. Καὶ δηλῶσι ταῦτα αἱ παρ' αὐτοῦ συγγραφεῖσαι διατυπώσεις, πάσης ἀκριβείας καὶ σοφίας καὶ ὠφελείας ὅσαι πεπληρωμέναι, καὶ ἄλλαι ὅσαι παρ' αὐτοῦ συνεγράφησαν, καὶ συνετέθησαν διδασκαλίαι. Ἃς ἔτις ἐπεσκεμμένως καὶ ἠκριβωμένως διέλθῃ, πολλὰ ἐκ τούτων δρέψεται τὴν ὠφέλειαν, καὶ τὸν τῶ Συγγραφέως βίον καὶ τρόπον ἐκ τούτων γνώσεται. Οὕτως οὖν βιοῖ ὁ θεῖος ὄντως ἀνὴρ, καὶ οὕτω πολιτεύσαμενος, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μετέβη μονάς.

Τ αῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον Ἔκ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ι όλῃ ταῖς μελίσσαις ταῖς φαιδρόταταις, Θεόφρον θεόμβιος, φωστὴρ εὐήχητος ἄδυπος, ἐν τεύθεν ἀπήκραψας, λόγον σωτήριον, πᾶσιν τὰ μόνιμα ἡμῶν, φωταγωγοῦντα τῇ δόξῃ μύρων σε.

Η Γλῶσσά σε κάλαμος ἐντεθιγμένη, σαφῶς διεχάραξε, τὸν μόνον τὸν σωτήριον, Σ τύπας ἔξεθετο. οἷς πρὸς ῥυθμιζόμενοι, πᾶσαι παμμακαρίζεσθε, τῷ μοναζόντων ἀγέλαι χαίρουσαι.

Η Οἴκματα Ὅσιε σωτηριώδη, καὶ ῥήματα ἄγνοιαν, καρδίας ἀπελαύνοντα, πλουσίως ἀμείβουσας Πατρὶ Θεόσοφε. ὅθεν σε γεραίρομεν πιστῶς, τὴν Παναγίαν τελοῦντα μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Α ἃς ἐσχημάτισας τῷ Θεῷ Λόγῳ, Σ Θρόνος πυρίμορφος. ἐν ᾧ ἐπαναπαύσατο, ὁ Λόγος σαρκούμενος, δι' ἄκραν ἀγαθότητα. τοῦτον δὲν ἱκέτευε ἀγνὴ, κατοικτειρῆσαι Σ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὠδὴ, η. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς.

Ι' τῷ πάθῶν δημιοργοὶ, ἐν τῷ μότῳ μεθαμῶς τὴν αἰσμίαν, ἐτεκτήναντο Σώτερ, καὶ αἰσαμεύσαι πρὸς σὲ, οὐκ ἔτι ἰσχύω ὁ δοῦλός σου. ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις οἰκτείρησόν με.

Σ υπηρέτης τοῦ Χριστοῦ, ὡς διάκονος πιστὸς Ἔ οἰκονόμος, τῷ αὐτοῦ μυστηρίων, ὡς ἁπλανὴς ὁδηγὸς ἐφάνης. παθῶν θεραπόλεις γὰρ, ψυχῶν Ἔ σωμάτων, ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π ερὶ ἡμῶν τὴν λυτρωτὴν, μὴ ἱκέτευε Θεοῦ Ὁσιε θεῖε, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, Ἔ νοσημάτων πικρῶν, Ἔ βλάβης, ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ξ αθεμήσασαν πολλαῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεοκυῆτορ, προσβολαῖς τοῦ βελίαρ, ταῖς ῥωγικαῖς λιταῖς, Παρθένε, ὑγιῆ ἀπέργασαι. ἵνα σε δοξάζω, εἰς παντὰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ο ὐ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῷ Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβαντα, Ἔ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς Κύριον, Ἔ ὑπερυψοῦτε, εἰς παντὰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Ἀρχὴν γεννήτορος.

Ι' σχύς σοι δεδώρηται, παρὰ Θεοῦ Ἔ δύναμις, τὰς ἀρχὰς διολέσαι τοῦ κοσμοκράτορος. Ἀθεμάριστος ὄντως μεγάλως, ὡς ἀληθῶς, Πάτερ Θεοφόρε, χοροῖς σωτηρίοις ἥνωσαι, τῷ ὁσίων ἀγαλλόμενος.

Σ ρόδον ἡδύπνοον, ἡμᾶς ὠδωδίαζουσιν, οἱ θεόπνευστοι λόγοι, τῆς θείας γλώττης σου. σὺ γὰρ ὠδωδία ἐγένου, τοῦ δι' ἡμᾶς, Θεοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄμετρον ἔλεος, Θεοφόρε παμσεβάσμιε.

Κ ιρτήσωμεν αἰθρωποι, μελῳδικῶς χορεύοντες, Κασιανοῦ μιῷ τῇ μνήμῃ ἐπαγαλλόμενοι. ψάλωμεν Θεῷ ἐν αἰμέσοις, τῷ θαυμαστῷ, ὅτι ἐν ἁγίοις, Ἔ καθαγιάζοντι, τοὺς ἐν πίστει αὐτὸν σέβοντας.

Θεοτοκίον.

Θ αρέσασα ἐκαύμισας, τὸν φύσιν τοῦ Προπάτορος, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ παρθενεύουσα, φύσεως ἁπάσης τὸν πλάστην. ὃν ἐν Σταυρῷ, κρεμάμενον πάλαι, ὀλόλαζων βλέπουσα, Παναγία Μήτροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Ν άρχα Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, σωσαγαγεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν παμύμνητον, Θεοτόκον μεγαλυνόμεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τὸ Ὄρθρου ὡς σύμμετρος, καὶ Ἀπόλυσις.

Τ Ε Λ Ο Σ.

SISMANOGLIO

$\left(\frac{3}{7}\right)\left(\frac{2}{6}\right)\left(\frac{6}{7}\right)$

20

25 28 28

27 14 28

21

4

27

59

210

21

300

300

21

6

7

SISMANOGLIO
MEGARO